

MS BW

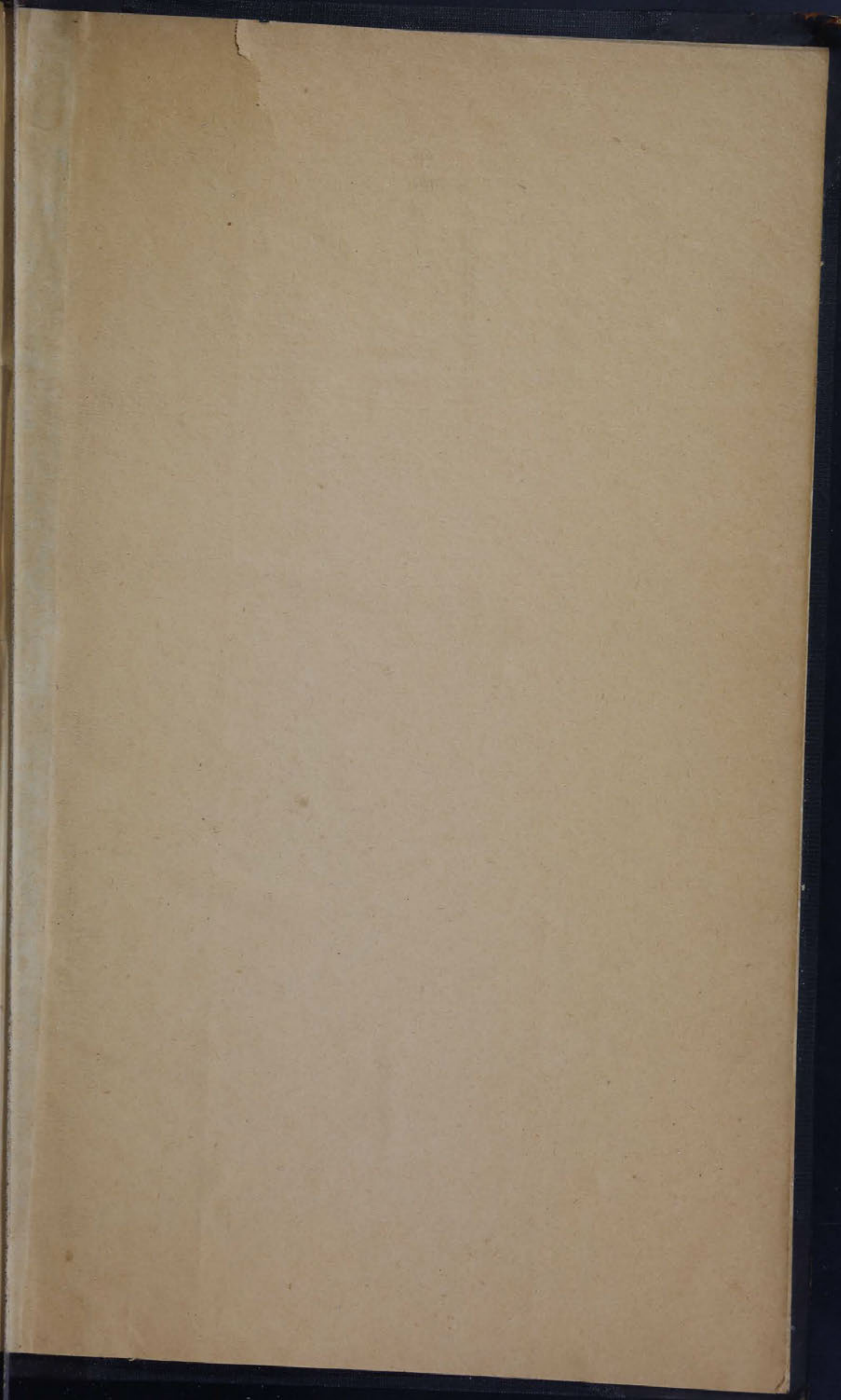
IVANOW

0035

001591414

35

Tilismätüle-kehtyal
(epistolography)

۳۵

عمران بن ابی العاص

London
10. 11. 21

طالع حسن از خزانگان کربلا
عمران بن ابی العاص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زاد دیده معنی و مملو عارض سخن حمد بهار سپیدی گلشن پروریت که به دشت نری سار
رغم چیده نزار شاخ ابرو سباید ذبذبه است پرستی بنال نغمه شش نامر کافوری ششم سواد نافه
طوفی طبع بلند خیالان با وصف اینه پوسی های کمال در شکرستان شتابش سر در حیرت
نغمه مقام شتاشان با همه اصول دلنوا ری با در نرم مد کشیش ترانج کج انگلی از ناز زبان
جرعه نرم سوادیش با ده تمنا در جمله فلک سر ایا چوش و برنگ افروزی چهره مهر سحابش
شفق گلستان پوسش پیشینی که در خاک راه تمنایش اشک خونین ریخته که در آب چشمه خورشید
بروز از دست و خار یک در هوای سوادیش ناله جنون انگیزه مسیفا رنه فلک و ایره نشد
اوسحاب بنان سایه است از دود و دگرش در با صین رضوان لطف است از بجز عیش و
امکانش جلوه گاه لامکان صحنه است از پناه مودت شکسته و در نرنگه ایجاوش نیلوفر اما
در عمر عدم گرفتار سر سبچه خار حله نویسان در جلوریزی مالمش طوفان و خشت در قدم و ما
از غشیم خیری عکاشش صد سرف سبلی در زیر دم **شوی** بهار از فیض عامش کر برد بوی
از شاخ ابرو: چمن را البرجودش کرد باب سجای عینچه اردو کو بر ناب: به اول کو
خورشید: لا کردان برویش ماه و خورشید: بوضفش قطعه رنگین گلشن: با انوار سر و
از الفغانش کشته در درخت چمن: باه یوسف چشمه نوری سواد دیده معنی در آب سیاه

سخن پر دانه منبری تصنیف و بیاضه شوند که ام سعادت بر این مکتب ان بهرگزین خواهد بود که قول رسانده است
معه نیکو کند مصنف تصنیف را بیان چون انجمنی بسبب اکثر موانع شناسات صورت به است لاجرم بر
از آن سعادت را بطریق اختصار از آن حکمای و حرم و مباحثهای فحیم در یکا از سه سوره سبع و سبعین
و مابعد الف که این قطعه از تاریخ سال خبر میدهد **فقط** سجد الله که طبع فیکه گامی چه نیکو بایه معیه معروف
پا تاریخ سالش الف غیب علمت جبال می لغو نمود در اجرای علمه ثبت کرد اینده به سحر
و بیاض سعادت اندوز جاودا پیشدم بر چندین سجدان روح شناسش را چه بار که این را او با اخبار
نایم اما بقول مولانا نورالدین طهوری که مناسب حال فرموده **قوله** اینکه خود نفس تو چه سحر
و بیاضه لغو نمودند نو اینها فی منظور و ملحوظ است از می بدفع عین الکمال با عقده لایست هوارد صد
ناچار است و فضای جانفرای باغ و بستان را خار و فسخ در کار کافور در خب فیر کشیدن
نظف حسین حکمت است شیخ محمد صالح هم درین باب جو رس جیابنده **قوله** که مکتان را از حار است
کز نیست و بر سر حل از حسن و خاشاک چاره نه و مع بد را باید آنکه به پذیرند از زلفه نیکو
رشته و ایس ندید بر که کبر میکرو گام بدین امر تجاسر و بنا در نموده که چینه بدعت را به مکتب طلسم
نمعه معلوم طلسمات خیم مردم **طلسم اول** مشتمل بر الف و صحائف که بخت حضرت ایضا خا خا اطل
و فر رای نامدار و امرای کامکار و هم نتمندان عالیشان ذوالمجد و حسان در نیت و مبارک است
از **طلسم دوم** مشتمل بر نایق حسن طلب حسن ارسال حس رسید که از جانب بزرگان روزگار و خود
بدستان مرقوم نموده اند **طلسم سوم** منبع بر مکتب صاحب سلامت شوقیه و شفا بخش با مکتب
و دست از دیر ملازمت و در ایجه ملاقات بزرگان زمان و اعیان دوران و تعویذ مکتب
فست **طلسم چهارم** مشتمل بر مکتب نجات فصاحت سمات معاللات مایه و مکتب **طلسم پنجم** مشتمل بر تعویذ
رسماء و القاب است **طلسم ششم** بر مباح و لغو و سایر ایاچه مکتب نماز و اردو **طلسم هفتم** مشتمل بر بعضی قصاید
و مقببات و قولیات و معانی است **طلسم هشتم** مشتمل بر کتب **سبب** چه و بیاضه بهار و کتبی
نشد می چنین نازک ادوی بندار و بر کر از قیض خود اول و چنین و بیاضه نیشی ازل
طلسم نهم مشتمل بر الف و صحائف که بخت حضرت ایضا خا خا اطل **طلسم دهم** مشتمل بر بعضی قصاید
ذوالمجد و حسان در نیت و مبارک است فرموده اند **طلسم یازدهم** مشتمل بر بعضی قصاید
جلوس مبارک از باب نواب عمده الملک خاندانم لغو و نازک بهار نصیر

فتح مطلق است که میباید که ظهور این فتح عظیم عنوان شتوحت ابدی و فتح الباب نصرتهای سرمدی
بر نایب سابقان جایگاه مسجود الخیا فرخنده و مسجود و محجود و کرواتا از قباب عالمتاب عظمت انفعال الوداد
تا بان و در شان با و **ابن خلدون** **صاحب خلافت حضرت محمد باقر غازی از جناب امام**
علیه السلام **نصرتی که در این باب** نه جنون مقهور تفاوت مقهور زید و پسر که پدید می آید که از مدت مدید شمار
نزد و انحراف در کماله سر بیع فرس کردن و همواره به بندار و غلظت قافله پیدا و دستفاز سباب
خون که فکری و فاطمیه معیان و طعنان هموده ماه از اردو افرا مینوفان پیداست و با مکتب و بهجت
قباحت سرشتی و دفاحت سر نوشتی جمیع از تیره سخنان و اوست بهفت اندیشه را که در اقصای دهر
سور سنجیده و ضلالت چون سی بر کس شریک ادبار خود ساخته و دست نظاول مال و ناموس رعایای
فرب و چو از فریبخت درینولا که فدویت نهاد از بسببگاه جلیل نفعندت حضرت خلیفه الله صلی الله علیه و آله
صوبداری غزوات با یافته در تالیف قلوب و نزول صفایر کافه امام از خاص و عام حسن نزد و وجد و در
مقدم بر سینه با اطلاع اضطراب احوال کثیر الاختلال نیست خورده با نصاب نظم و تعدی الصلح
مخبر صیباتی سخت و لطافت بیکه از جوش میبست و خود فراموشی سنگ غفلت تمنای لعقل زده در قوجار بوسه
چون خولتن نشاند و ریهها از زودشت از لنگ قباب سوره کسار و اعتدال و ما بسین بیان قوت و اصلد
باقسام مواعظ و انواع تهدید باس لازم مخالفت و امتناع در عبودیت امانت از آنجا که شمار ساعت و غیره بنام
کافح و دانش نبره منظم نموده در لایحه المذکور عقل انبیا را بطلیم صر صر بود و نفس یا خاموشی خفته بود از
و از وزن طلوع و تیره روز بهانه ذبولت از کوشش پوشش بر نیارده فریاده بر سابق و انگلیحی لغز
بر شعله زار سورش و بر خاش لفساند لپند از لغز مینه و تا و ب این عوق محیط وقاحت و بدست مالخ
چنانچه در شهر ذیقعد چهار کبری روز بر آمده با جمعیت برای از سر حد صبه بادی ابله چون بر سیل بیچارگان
قلعه سر با لولان را که به حکام و منانت دیوارهای رفیع و برج و باره های وسیع و خنده و خوش بسیار و عتیق
در عرض حقه کرده مدد خفته و گردش تا عرض کرده مفصل بکفدم راه هزاران چاه های بر فریب
نیزه و ناریک و مسیه از ار مستبدت ایک و تراکم کشتی خار دار و شب و فر از جا و ناله و شوال
که از و ملوک که در لایحه خبر چهره و و ناز از یک سیر کسریط و طایر ذی بال خلیل بر عبودیت از امامان
و حاجت سبب از جمله محاللات میجو که در تملک بار نوز خفته قرار داده بود و سماع و وار و سالیان

مقتدر با اتفاق اجل گرفتاری می رود باطن لایق و منصف و محصور که دیده پس در آن گونه ای نوب
در مکه و حجر ایرو و لکنند از اذن حق می باروت پر از پیکان تبر خدنگ شتر از شربت و نوحه بیکار شده
سخت فدوی درگاه والا از هر چهار طرف نهار با بعهده می فوج و سران است که تقسیم خسته بر عداند از می
صاعقه بار و آتشی با بنیای سحاب کردار در پاره لایق است سستی مقایسه تفاوت خیر منفرد و سرگرم که
مما ذیل نکتت هار و ملا عین با به فتنه و فساد بر صبح و شام با غولای نکتت ما فرجام و اندر وی حاتم نام نام
از نور بلخ امام سفر جهنم مستعد در کات لو ابر بیرون قلعه براده بشعله افروزی ناچاره بیکار آتش زلفت و صلوات
در خرمن حیات خود می رختند و بیکه نازان میدان دعا و شکر مردان عرصه حیا لغرم قنیل و اسیران گروه
انبوه و امن تهور و جلالت بر میان زلفه ترک و ناز جان ستان و کبر در لفت ز جهان و ما از در
ان مقبان نشین کفر و ظلام بر او رو جلاله پهای صحای عناد و بیکاری ولوی فانیبا خسته و سوار فوج
باوشه اکثر بهادران نبرد کیش و غازیان شهادت اندیش در عین فطرت و ترویجی در سمن گشت
شهادت چشمه در شاره عقیدت و اعتقاد کوه جان شامیبا خسته و جوانان بیکار طلب بر جهان
کاری جیره کفار سعادت گردیده بین اقران سر فروی کونین به اند و خسته تا عرصه بکماه و پانزده روز
همچنین مقامه شرمون رستخیز ببلد انکیز لوز از اسب که اقباب عدو ما باوشه و لقصدت کمال
حضرت ظل الهی شاه صاحب و کافل ایام فدویان عقیدت است مجاهدان فوج فیروزی ربه
برین تاب توقف و تاخیر نماید و به بیورش تمام کوه چای مست به پاپین قلعه رسیده مانند کلین بخلقه
یکت روز گشته و تبارخ غوغای محرم که طلوع صبح نصرت و طفر پیش دشت در ترو در استعد لکن شد
که از لفت و زرد بان اندرون قلعه مراده فتنه نگو میرده این ضدت سرشت لایق حقیقت های کوه بران
و تن از جان جدرا خسته داخل جهنم سازند و الحاکم استکباران مردود و کوه بیکه کردار ناممور است
نون فاب زبید در سر این دانش مجید علی نادانی بجهت شتر خدنگ خالکند از رکت ایند
جمع ذوقی تفاوت کرالیش که با غولای طلایع ناس از کار شتر یک لودلر ان گرفتار دام نکتت و
نکار شته لایق از در یافت اینهمه لایق که می کل نفس و ایقار بلونت است از خوشن صاف و باقی
در غیر که سبب است که موافق بود با اختیار و در این است که سبب و در بر جاب روی
فرار به که سنجو بیکار شسته جان بسد را میزند به لکن طرف لقران ما منصف ایمل عصبان

در این

بال کرم که در بدست هر چه جلالت و خونی می کند چنین نبود و شجاعت در آنجا هستند و هر یکی از آن
 سیوف اشبار و میج زبراید اگر در اندیشه داشته باشد بر روی زمین پدیدار آوردند عظیم نسیم بدست بدیدار
 تر صد کیف اعمال خلقت استمان و نظیر پورس افعال فرحات است چون اینهمه نکبت و کفالت است
 اینهمه است بدین موهب با جمیع اعمال و اطفال در میان جنت است آن صوغه جان را به چشمت این قضا که قنار یافته است
 و بیچاره کار فراموش است افرالامه تاریخ دومین شهر مذکور بود طلوع میرفتی و فروری بهادر است
 استمال خیزم آوردن آن منسوب نمودن را بسجالی سطوت قدر الهی دست پرست حرم است اسیر زنجیر بقدر و
 بندی استماعی با موهب و ذنوب فتح و نصرت بر پرچم ریاست دولت و اقبال ابد اعمال جهان با الویه ظفر طرار خانی
 و زنده چستان گلشن کبکی را بر ملک و بوی کام بخشید کار این کشفه و خندان کرد اندیشه متوج شدن صحن قلعه
 مشعل است و حصول این نصرت فروری استنا خارج از حوصله خیر فایده از او ان عقیدت است بگویند
 بر داری الوار دولت و اقبال کشتور کشای و میامن توفیقات کتبه ستایه و فرمان روی خدیو بر کمال
 که در میان را بدین تواریش گری سر بلند و ممتاز فرموده سر بای سعادت و وجه از زلف فرموده ایرو
 و جل زمین استارت ظفر بر ابا کفان پایه سر بر سلیمان و طهستان عتیبه خلعت و جهان با مبارک و فرخنده
 کرد اندیشه کشتوری ابد الدیر زاید النور باد **در مبارک کلاه عبد قرمان بنجانب خلعت حضرت محمد ص** **عبارت**
 در نیمه کعبه میمنت مواجید که ناسکان مناسک عرفان و تشریح عرفان و تشریح عرفان که جان
 که صفاد طایفان لیثرب رضا اند با است الوار تجلیات است و مایه مقدم سعادت اقران عبد قرمان
 دل متوقف است کار از یافته اعدای دین را در مسخ عفت و منای عذاب ما مذکور فرمایند
 پنجه میرند و خلیان ما مذکور است کلام لاجب الاقلین بر کوشش باطن مشا به فروغ الوار است
 مسکنند خاستان سمرای اندیشه و افاقان موافق ایمان بسر خوش تو بهار طراوت بهر کشت می شکر مسما
 و بوستان عسید خاطر پروان صفه که کان نصیف جلوه محمان است نشانی طویله و لغز بیج بولادی خود
 نیکشاید نظر بر عقوبتهای و سوس شیطانی در زمی الحار بای شخصی تر و ات و لایح در پیان بهر آن
 نماند خفا رنجته اند و کجاست که خسته سعادت جا بود از زرم حجاز و لها چندین موعهای سبارت
 فدوی عقیدت از تمام ممواده فریادی در این زندگی و مادی و افضله و دولت نیای است با این
 زوالت است بهت است این روز جهان از فرور رسیدن دل و صفای طوبی است که در کمانه است و طوبی

در این روز جهان از فرور رسیدن دل و صفای طوبی است که در کمانه است و طوبی

دولت ابد اتصال قبله و کویه اما بود اما مال که بر او جانان عرس برین را قدیم سبک است بیضا پیش است
باج ملک است و ملک معتزین را هوای طواف خنایش در سزاوار درگاه رب العزت بیضا سفی سحری و صعود
و ای سید عالمیناید که تا به مقام شهنش عید قربان شروع سعادت است از این است اولیای سلف است ابد طراز
در نرم سحر و کام از او اعدای دولت عداوت از هیچ دولت به نفع جفا فراموشی نیستند **در مبارک کمال عید**
سحاب خلد اف عقیدت حضرت لغات صلوات علی محمد و آلی محمد کما صلت علی ابراهیم انک حمید مجید و در و ما محمد
تحفه بارگاه صاحب کرمه لولاک و ابرت منظومه مار سناک صلوات علی محمد و سلم بخت ادب نیست و مبارک کمال
قدوم مهینت لزوم عید قربان که بر روان مروه نسیم را بمحرف کعبه صفار سینه و مکان غزوه نمیم را کالیاب
عمره رضا کردار سینه جناب احدان مساجد عقبه ملک مطاف قبله روحانیان عرس حرمین مزار اناران الله
حت المحسنین بقدر سینه سر راه سعادت مدارج حج اکبر و شریف سجات جاورد لخصه او پی و او افر
وامی اندوزد همواره نفع محراب اقباب و مسج کافر که هر کشتی عید قربان **با مبارک کمال عید**
تجدید الحمد لله متوالفرا و شکر را بشکر که شاعران شریع فریق و سخن و صایمان
رضای حضرت و ارب ذوالمین که بوجوب کلام است رت الیام الصوم بل و اما خوانه از تقدیم لزوم صام
ست الاسلام و سیم فر کسم و طایف اوراد و اسمای عظام سعادت ارتام ندای با حلف الجن و لیس الله
سعدون بمبا مع معکفان معابد الله و سبحان مسبح عالم بالا میر سینه و بمقتضای آیه کریمه و
شام تا سحر و سحر تا شام با صیحه فراغت و استیال بر زمین خاک رمی گذاشته افتاح ابواب دولت
و حجت هم مبدکان سده سده احترام الیوم القیام از جناب و ارب اللعالم مسالت منموند درین ایام
شهر و جام لطلوع ملل عید فر حظه و سعید کلید فتح الباب ممانت و مقاصد و مقاصد کوزار ادوت و امید
لکما یافه مطابق الشکر استی و کلمه تجلیات لواقع شکرانه معبود حقیقه نور پر ای حین جان و فریغ
کافر ای ناخیم عقیقت سوار نشان از فدوی عبودیت الیام با استعداد و جیب می بارگاه مسجد الجباه
ملل مانند علم تن پست از دیده در زمره حلقه بکوشان مسر فر سعادت آنند فر به است با و امی کلاب
شایات این حسن عقیقت از قران سزای سحر است می ابدی و پر ابر که انتهای سمدی اند و حقه عیار
زیر سیب لطف و ابر کیم و در شکر کمال روحانیان طایفه بر کس برین سوره که در از ترانه
یعنی کوه سینه از نفع از شوم ملل عید مقداره حکایت لوبدش که اینها سزای است رت با چهر شایات

تیمم

فان الله

و کار کرد این یاسمین و سنبله ازین ناز بیدار باو از دوازدهم شب تا کوه و عهد لولوبه
کسیدند چون بر فراز چارباغش نغمه زنی جلوس فرموده از غماشای لطافت کشته بهایم کشتن سرخوش موده
سرت وین طاکدیده گفاده افغانی نواد ای قرمان و لوق او امی و طالیف و عامی دولت خداوند بخت مهر
سید کامکاری سر و جو پار بنجباری شکسته طالع بهار اقبال خسته اختر فرخنده مال نوال صحت و قلبه بد طالع
غزل خویله نموده زو مانان عرس بلین را با بخت دلنواز این ترانه پر دواز هزار کوزه بهت و کس
که ایندینا پر ای گلشن کیتی درو و مقدم این روز فرحت اندوز را با بخت نشو و نمای سبزی و ساد
بیات فرخنده ابات ان سحر پرومند سعادت و اقبال مبارک و با یون کرداننده سران امان و اما
بار و در انار دولت و کامرانی کرد و اما و ندومی عقیدت سرت اوانت سلمات مبارک که با مقدم
ادعیه از ادای مزید جاه و خست و روز بان میاز و اما اقبال جهان تاب فروغ برای در بخت
و تیل بخت عرصه روز کار و رنگ افزوزت بدان نو بهار است کوکب دولت و اینتره امان ان مشنری
طالع خوشبخت اقبال بهار ان تبت و فرخندگی نور اقرامی در جات شرف لوده بهارستان شاد
دشت و مایه برکت بار سرت و کامرانی شکسته و سرت جا و دانی داراد **در مبارک عید الفطر** الله
و لغت شان که ملال عید فرخنده و سعید بخت جاوید با مقتضای کلام حضرت خیر الامام علیه الصلوٰه و السلام
ادعای سرور فی قلوب المؤمن خیر من عبادت النفلین و لیلای عبادتین ایام ضایم و جانای
مختلفان صوامع ریاضت موام را بر ایه اصناف بهجت و سرور و سقاگاه کامرانی مایه بخت مو فوراد
ساعات کتت مای روشن و لیها و بهره کتت سعادت ما محصور کردید بهین سجدات شکرانه
این موسم نوزوز اگر چه وظیفه خزانان ماه دو هفته کرده سرت و بعضی سلمات و نسبت
مقدم امین هنگام جهان نوزوز اگر فاکت روحانان ملال عید نماید مبارک و بر جامه شان سپهرین
را از مار مای سحر نو آبی شاد دانی در کوشش است و معبد ان معبدین را از بردامی دل زرد
ان سر و در جوش از ادب خر جامه مقتضای ان **که در تمام مراتب شکر و پاس قدم بخت لزوم**
این مقام سعادت التمام سناج حضرت این روی مودی ساخته از اندیم سجدات مبارک با خط طالع
در مایه خطوط سقاگاه و نند ما سر بر بخت سرت و دوق انرا **بخت کتت طالع ملال**
فرخنده اقبال **دو بخت سرت از طرف صدر خان خیر** در جامع لغات

در مبارک عید الفطر
الله

صوم

بر روی مطامع تجلیات شرف و سعادت و حاین و اول مطوح الوار فیض و کرمیت ساخته مرسم عباد
شکر دولت نمودی میکرد و آنکه تا به طایفه محمد تمام نوید بهره گشتای بشارت و خوشایند جاوید باشد بمبار
روز باری دولت فرین غیبی و شاد و شیبهای بیمنت اکبر کبلا القدر خرمی در شب **دربار مبارک**
دارو پاک صفا زینب اب مقرب الخضره افزون خان بهار از اسماح نوید خاتمهای بشارت
تبت ازل گشتی روح پرور تقوی این امر جلیل القدر دارو عیان غلخانه مبارک میبایست از فضیلت حضرت
کسی ستان بذات بابرکات تو البصاحب مفرق و بهر بیان و اصناف منصب چندی ذات که لطف بکشت اولیا
بر او در زاید و تضاعف با القدر سامان شادمانی و سبب فرحت و سرور است و افزونی قوت عارضه
همیشه که غنیمت و لبا از هیبت سیم خرم و لایزال روح این طیب بهار پر امی شکفته رو بهای جاوید است
مانا کوب از روی مخلصان از مطلع کما کفاری با وجع بشارت و شراح رسیده و نخل عنای تو انوار این
نشو نمایی شادمانی متر برک و بار از اسماح که دیده کریم فیاض این مژده بیمنت و کما بقاری و نوید گرامت و
بختیاری بذات بابرکات مبارک و فرخنده ساخته فتح الباب از تقای دولت و عنوان از عنادی در جات
که دولت و بکرات سبحان فضل سبب انجمن عمر و دولت بهار نصارت و نصارت جاوید از دست انداز
سکفته و خندان با **نواب جاوید خان بهار در مبارک کلا دارو پاک و اسماح** با اسماح نوید بیمنت از اسماح
جدیل لفضیلت حضرت جهان با کست بذات بابرکات و تقوی فیض دارو علی دیوار اسماح معالی القدر
و الشراح عابد صفا زینب از اشغال کردید که شمه از ان در دولت ابد بیان میکنند مانا نخلستان از خرد و باروز
شادمانی در بیا همین متناسر مایه سکنت جاوید یافته او تا به اول و کفایت ظهور این مژده دولت فرخنده و
مایون ساخته مقدمه ترتیبات سبب دولت و کما اینها کرد و آنکه از اسماح مقتضای تظلم منصفان هم
تو البصاحب مفرق را در بر خاک متوجه احوال خود میداند و ارادات کرامی چشم داشت هزار گونه تقصد و
بهر با لای نصیب العین و از ترصد که مقتضای اللطاف قدیم مقام بیک تقرب احوال خاتم ادوی و در
مورث و نیازمند و محنت و جانف اینها بکار کار و الله افضل بعرض مقدس بر سر و در با بهر اسماح
و عطای جاگیر مریسم تو به در افت قدیم مرز و تقصد کرد و که مقتضای میاز مند بهامس کور اطلاق
تو کبر و **در تبت خدمت بر شکر نواب سواد خان بهار فرود انبار جنگ** از طرف نواب **الله خان بهار**
در بر سر مسمیت و در جام بر تبت و الشراح کبر و فرود به این کشته که از پیشوا و جلیل القصد و شکر

و سایر اعطای

در تخیل عظیمات جناب با این منقب و الا قدر خیر شدی در بار جهان مدار بذات با برکت نفوس با کمال
بین نثارت فرضه انصارت حیرت و دلمان اما یز و مال کاینه افامی با برکت و ادایر طایمان کور و کور
کار اینهای جا و و یز کرده و شش از روی و تمنای هو انوان صیم بر نشت سحاب خرم و شادمان
و در بار انصارت و صهارت پذیرفته عقیدت کیش کوشتم و سحر از حضرت مجیب الدعوات از
در ارج دولت و اقیانوس استادی مراتب شمت و اجبال بند کافعی بصفا طوبیت منادت ^{خدا}
طور این لطیف کرامت و کامکار بهای باوری طالع خویش پذیرفته اداب تهیت و مبارک گزاید از ان عقیدت
و اعتقاد سجا و ایز و سجان دات کرامت ایات را اید الی هر سمت داشته مدارج دولت و اقبال ^{اللهم}
فایز کرد اما **جناب امیر الامرا سوات خان بهادر و الفقار جنگ از جانب نواب العالم و مبارک و در بولا و قورم ارجم و حلال**
تفصیلات حضرت پیرو شد بر حق نسبت بذات با برکات و نفوین انظام مہام کافه انام حسن تدابیر صایم
بند کاف جناب ^{سجا} از نوشته و کلا دریافت نموده چند انکه در حوصله نشی میگذراند شکر و سپاس بدرگاه
و اہب العطا یا بقدر ستمیده انقدر ابواب مہمت و کامکاری در سبب شمت و سخاری بر روی روزگار عقیدت
انار کشاکش و ماده یافته که شہ از ان در جزیرت بر و تقریر باید از انجا که بصدق طوبیت و صفای رسوخ از معتقدان
جناب فیض است و مخلوس اعتقاد توکل بمیان من افضال بر کمال نموده سود و بهبود خود نوشته ^{لقد}
یازد از عنایات بیغایات امید و ارز ار کونہ مننات سزگ و مدارج عظمی است ظهور اسبیمه علو در جا
شمت و حلال محض باوری طالع خویش پذیرفته از سجان سایه کرامت و درگاه بر سر عقیدت کیش
منظور داشته بروق از روی و تمنای هو انوان صیم روزگار بر در مراتب دولت و اقبال ترازید و
وار او عقیدت کیش تا مقدر در تقدیم لوازم خدمت و بندگیهای جناب عالی سزاوار اندر سزاوارتی
بهم و اعیز اندازد که بقیه عمر با و ای اداب عبودیت و انقیاد مستعد و ممتاز بوده از معتقدان صمیم و امن و دولت
باشد بمقتضای فائز از روی مورت در گاه و اللہ شمت و زود و در سر انجام ان نظام کار نای با و شای و
محافظت ملک و بنده کسبیا بطور ستمیده مکرر معروض داشته و ہم از خارج معضل بعض رسیده لکن از بر عهدت
شمت معروض شد پس نیز در اسبیمه و بسوزی و جانف با محنت و زود در اقبال صبر و در کار در حضور انوار احتمال
ایتمیم متن و مشاق صوف و و شواری بمکون بمیان من تفصیلات علا مورد انواع لوازم من و افضال صایم
مفلس شده و در تحسین ابو و آسبیمه بر سر است پذیرفته صورت شکر از ذات با برکات و بجزیرت انوار ^{اللهم}

که حضرت خاتم النبیین حضرت محمد و جانشینان ایشان که در نمازهای سرکار و ابواب سجاده می ایستادند
تندیس بر سر در باب اینها منصف در اینها عظیمی جاگیر بود که در وقت برانت لفضل مندرج بود و در وقت
بیاورد و در وقت **از جبهه درگاه** خان صاحب متفق میدان سر ایا حسن **سخت** جابره بود که در تنهای صورتی
در آنجا سازه باطن القدر جوشن بسیار میزند که بواسطه فکرت و اوامیر فرمانان عیان سر ایا سالی و در
حکم و در وقت **در روز دوازدهم** در حضورم قطعه **ان** بحر نامید اگر آن در بند نفس **سخت** و غیر اینها که در
بکاف **عالم** سونی الامارکم **انها** حاکمون **عن** لطفی **لعدو** غیر عطاوت **بجز** بر من **و** بکشوف **میکرد** **انند**
که در این ایام خسته و عام بهمت **در** **م** سر دوش **میبون** فال **و** ملام **لعارف** **الغیاب** **در** **م** **م** **م** **م**
ان **در** **و** کلانک **تنت** **و** **ان** **ت** **د** **مانی** **از** **پرده** **دل** **های** **افاضی** **و** **ادالی** **علیه** **اداره** **که** **د** **ایه** **بسیار** **من** **لقد**
جواب حضرت جهانبانی **و** **جلای** **عظیبات** **اعلی** **حضرت** **خاقان** **بمسجد** **حشت** **و** **کام** **ایه** **خدمت** **علیای** **دیو** **ایه**
صوبه **ان** **لاد** **بفیض** **کاشن** **زر** **لجی** **و** **بهار** **پرا** **می** **های** **و** **جو** **فایض** **الجو** **کرایه** **بوستان** **سج** **ان** **و** **چمن** **زار** **کشفه**
منه **ان** **در** **انوش** **تنها** **بافته** **رو** **نمای** **صدیق** **رضوان** **و** **چهر** **کشی** **ی** **فر** **ادیس** **منو** **و** **حضان** **کشت** **الحمد** **لعلی**
کشت **بد** **از** **روی** **مندان** **مت** **طکیهای** **ایزدی** **عنایت** **مکلو** **نرسوت** **و** **شاد** **جا** **و** **و** **ل** **تعارف** **کشت** **خلوه**
ان **ت** **و** **دک** **شانی** **کشت** **و** **غیبه** **دل** **های** **بو** **خوانان** **پرا** **چمن** **بیم** **خداوندی** **کرامت** **هار** **طراوت** **و** **سحر**
جا **و** **و** **در** **چمن** **اسبن** **چمن** **خنده** **بر** **لطافت** **و** **جان** **افعی** **است** **بانا** **منز** **ان** **مقدم** **بمنت** **اکین** **نهاد**
بکوی **تنها** **باله** **و** **مسند** **عان** **رانت** **دست** **در** **شین** **را** **کشتیهای** **طالع** **منور** **ار** **کشت** **من** **بیر** **یا** **که** **در**
حال **خود** **شتر** **یک** **و** **ولایت** **لقو** **بباید** **ار** **و** **مهم** **مر** **کوز** **خاطر** **داشت** **که** **بقوت** **گذشت** **لوازم** **مبارک** **با** **چند**
من **ان** **شتر** **در** **صورت** **موفور** **در** **بافته** **این** **دیر** **من** **شاید** **تتمار** **ان** **بهر** **ان** **جوش** **با** **کین** **و** **خند** **به** **شوق**
استقبال **ناید** **لیکن** **بایضا** **اکثر** **مضائق** **های** **نزد** **و** **افرا** **که** **شرح** **و** **بیان** **کر** **آورد** **اد** **اک** **حیات** **دیار**
اد **ساز** **از** **توجهات** **مشکل** **استغانت** **و** **استمد** **اد** **خو** **له** **منو** **از** **تخصی** **این** **نعت** **عظیم**
ماند **ایر** **نور** **غیر** **وجل** **فلو** **این** **عنوان** **جودیه** **حمت** **و** **اقبر** **در** **فرضه** **و** **مالون** **س** **فنه** **مقنه** **الم** **و** **القو** **مختم**
بکشت **و** **کدر** **ان** **نور** **در** **مبارک** **با** **صوره** **و** **ارای** **در** **سای** **بوم** **بعده** **در** **عرض** **چو** **تفیدت** **و** **اعضا** **که** **چو** **پرا**
بامه **اضافت** **و** **النش** **برستی** **در** **پایان** **کم** **و** **کیف** **بیا** **از** **ان** **موضع** **بچه** **لای** **بایه** **دار** **بر** **ار** **کونه** **الضمان** **و** **پس**
فرست **بصنوه** **عاجوت** **و** **الضمان** **که** **میران** **علا** **و** **اد** **ک** **زده** **چو** **پرا** **و** **ان** **و** **مال** **لای** **بیش** **از** **اد**

ایمان

تواری

سحر

کتابی در معرفت با طرف مجهول و کم قطعیهای خاصه و غایب مصدر نه انتهای گذشته و مفاصلی است
بزرده عرض آن سخن را بر روی و انبی مطلع انوار انتهای قدرت مجرب و افضل نقطه دایره محال مستثنی ظاهر
رقم لیوان در مخرج چشم و صباقی بودی برزم تقاضی در حقی علی بدله جاروب و اجزای در وقت این است
و این سخن بصفا بر حسن ابتلاش از تحت کوشش زبان میرسد درین زمان نمیبسازد همان با سبب است که در این
تفاوت لطافت و دوری با الواف بهیت و بهتری و افعال بسیار است و کامرانی این است که در این
مواضع ظاهر است از آنکه لغزای و لغزیههای خوری و سرد و نایبهاست که در حقیست و موسم و کمال
بسیار است که این صورت خویش را در دایره محال حرمان یافته با سبب است که در این زمان با سبب است که
باز در این سخن در این باره کوشش و کامی با حد فیه چشم چشمهاست رسم و حرف حر و ثانیات با خوبی
از موهبت حاصل آمده که انوار صباح و لکتهای حاشیه قدیم متدای بهیت و کثرت طریقه را خبر از روش جدید
تجدید و ممال همان از موهبت کفایت در فیه بایره بلا نیز دوری با وصل آمده و بر وقت انواع حر و کمال
اساس و کمال و جالبهائی میکند منظر سران عالم و غایب تصدیق کلمات است و در سبب که خبری
ایمان در حصول تصور بجز سبب خوش و کامرانیهای نظری بر این یافته و صبیح و بهتری سبب موهبت است
و طلال القدر صبح مباح و عطایه جالبهائی شده اند و کمال صحت طریقهها آثار حوادث از وجود
موجود و تقویم ریاضیه با تحلیل معلمات صبح فیه بدیل یکو هم سپید سله ملا و در خوشی جا بود هر طرف
سبب است که در این زمان سبب احتیاج است که نظرات سبب است که سبب است که سبب است که سبب است که
بزمین سعادت است در ریاضیه طالع یافته سر رفقا رفیق فرقد و کلاه ایمن را با سبب است که
لوا سبب است که فایده در او با سبب است که در زمانه نیست در بر لبه و انوار می باز مرز خورج
در برده دل بوی سبب است که با سبب است که صدای نوروری از خصیص سورت و عجم ما و نامند
در سبب است که در این زمان سبب است که کامرانی است که سبب است که سبب است که سبب است که
بزمین سعادت است الفال مبارک و فرخنده دارا در اصول کمر عرض سبب است که سبب است که سبب است که
مجموع قامت او اول قاطع بال **بیلیان** **ازم چند در مبارک** **با و بافتن قبل** **محمد** **الله** **شانه**
که بیامین الطیف و اول سبب است که مال نوال صاحب خورشید اقبال در ذات امام و امامان
است که در این زمان سبب است که جلال و کمال است که سبب است که سبب است که سبب است که

در هر قدر مقدار بلند بایه ساخته و جانوران هم است که بیاید از روفون و غیره
بسیار کار در این است که اگر به بردمان نماند یا باهاده نرفک سیر چهار حجت
برجاست و مخالفان فرزند نهال که از او با فراط حسرت جلال اسل مارچه و غیره او دیده که الم
بسیار است و اینها بقله ملک ملایم است نیز است سخنان الله مبارک فعلی که طلبت است
سایه لعل نور و سیاه نورانی با جاوه طبع انوار فلک فراموش و مباحی منصف ملایم
در شعبان را کجک لال برشمش خامه معجز بر وار الهمعانی با مع جلیلا که سر نکلید
که از دور ادای نوازیم این سالک با مانده حرطوم و با حط به بیع مکتب ذکر و سجده
در دوران همونه بلندی تحت مسعود مبارک و فرزند کردان او ایدم است در تاریخ سال
در مبارک باد تولد فرزند پسران ام چند درین موسم دلگ که در فرض قدوم بهجت دم زده
حلقه من و افضال بعینه ولادت صاحبزاده سکینه ~~بدره~~ اوقات فرشته آسمان
جانها من جن ساز و برکت طراوت و سکینه رسیده و میرسد و دست به بسته کلهای
که در آن روز کوشه و کنار جانان و لها و میده و مسدود و غنچه از رو و امید که برکان سکینه روی
و غنچه در برها مع ساد و مانده سرحوشه و شاد و امی در طریقی سیرت مع با هم آمده و کل معراج
پس او امان بسبزی و نرد و ما عیبهای بر و مار که را در موحهای طراوت و باره بود
بزرگ او پس روان پس سنده این حل چمن بهارستان عقیدت و تقدیم از زخم مراد
با و این است قطره من زار و غا و ریاض مندی که رازت ناز و لیسو نامی به ایداره میده
ساز نو بهار مقدم او غنچه از رو مع در سکنت کلفت غیب جان ناری
نخل سیر زنده کای لفت امید که همه کیش بقا در آن نخل سیر زنده کانی از رخت کج
عجایب و الطاف ابرو در بهار برای حدیقه و طبعی و حجاب جاودا به ما و **در مبارک**
تولد سیر زنده و الا از روی زفایم الطاف مبرس او دیده بر نلده بهجت و سحر در آن
را می که هر خط سعادت منبت ولادت کاسعادت صبه ز صبه محرن الطاف بود که از
هر چند عاقبت صورت رستان عالم محار که از و فانی قدوت بر مکتوب و نهی خط و جزای
نحوه و جمع غلبه در آن جوهر گامی زبده سناکت اطراف نامهای اسرار اسما و یونین که در فو روز

ببین

از روز...

در این کتاب به بیان ظهور و بروز فضائل احوال و کلیات افعال موصوفه در هیچ امری
 و جرایم که در صورتی که لا اله الا الله و الله اعلم بالصواب و اولی الامر فی شئ من
 العالم الا ما یؤمر به و اولی الامر فی نهی من نهی و در تقدیم سجدات سکر و سب و سایر
 این که در این رساله دعاوی و تقاضای امری و اینه علیه لوازم مبارک است این که در
 رساله بحال آورده از حضرت محبت الرحمان اندر واریت که بمیان قدم مهمب از دم ال
 فرموده است حساب کامرانی و الوارث و ما به بر روی روزگار آن با آن مبارک است
 که در او و مالک در شمسینان از روز و لغو و تسبیح و ولادت فرزند از جنود منور و متبحر گردانند
 که همه و محاکم در مبارک **یادگار گداه بنواب عمده الملک ایران بهار از طرف خود** لغو مهمب از دم
 حسن فرخنده سالک مبارک و سالک بر عقده و دلالت بر واسطه العقد لای سهو است
 و در رساله حساب افرایش خلیل المبین عقد ثریا و لطم بر زمین است عالم انس و جان از
 مالک بر عقده تا به کامرانی سالک و جهان رفع و روان را سر رسد او ای جاود در زین
 هم در کما به افاده عقده و حاکم کوراد عبه اجابت قرین بر سهو نیست منکب است
 مادی به قطعه بنا بر این سال که است شمال لغو سعادت و افتخار در ره روزگار می نماید
ع خدا به مقدم فرخنده است سالک که حیات ابدی بر و اقبالش با الله گفت با لطف
 ربی سال همانی فاش که به لغو بقا در ره حاکم بش مالک حاکم سال ابد اتصال به
 عقده تا به او بر لغو بر ایه حیات ابدی به چشم جاود در مال **در نیت سال گفته از قام یافت**
 در این رساله نیت از نام که بمیان نیت تا به نور و عالم در نور حسن سالک همان
 که لغو عمر بر ارسال با صد بر ارسال در ره رسد در از او مال ساکنان ارض و سما از رسد
 تا می از ره عقده امید جاود و لیسود و کامرانی در این نور و نوری را در ره سعادت
 جاود است از ره عقده نیت النیام بقید بر سهو است و مبارک لای این که در روزگار
 لغو است این را به عقده از روزگار که کور افتخار در ره روزگار به مند **کشم**
 و چشم تو جلوه و این خواب که نوبت فرمائید بر نورانه خویشم که خود را این رشته که در ره
 سالک به نیت به روزگار که نیت است **در نیت صحت بنواب در الملک عقد جان از طرف نواب**

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه حكمة لا يعلمها الا الله عز وجل
والله اعلم بالصواب والاعمال جاودا في لونه ودار النجاة في
الطهاره بلهم روحى سرب كوارى صحت وحوار شى خوشد كه با الفقه طبعه روح سربه
الحمد لله الموفق لى حركات افعال سربى عاونه اجابت بر خدا را لى طبعه صومعه كسان
روا با ح قدس كشد و ما شرد و جواب اجابت سمات و حانسان عالم علوم از سرب
روح الامين نعمه انى شنبه نواداران عصمت كرت كه مناسب سرب سرب سرب سرب
انها و سرب و درم صحت و در ا ح داب كرت اجابت سرب كالتا لى لى لى لى لى
روح كسره خيره حبات اربى و عسره جاودا في لونه و خنده و اضعف بالهباى احلاط لونه
و حاسه حبات نافه خيره نمنا سرب كاوان بر افر و خنده قدوس عصمت كرت شمال و در
آيت و مبارك لى انى حانون لطيفه فضل الهى نهار حان بجا آورده شام و سحر از حمت
و ابر الوجودى و تقديس مسات نمنا كه همواره دولت ذات الكمالان بها لى معا
بر ازر حوارض و احلاط طبعه و سما لى مضمون و محروس و اشته ما الفراض سرب سرب
والله اعلم بالصواب و دار الملك حبات اربى و لقا ح جاودا في لونه و دار **در نيت صحت**
بنواب سرب سرب خات فوجدار سرب كارت سرب از جانب و لا دك فان باشر الكاس طبعه
عسره حمت حرار و روح و عاونه در شرح حلاوت حبات فرائح سرب كرت
در بمولات زان فضى انى راب كوار اتر اتر سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
دار و ح حمت العيس و بطلق مزاج صحت امسراج كرا سرب موهبه احيامى فائز سرب سرب
خبره اندوز نوادى عسره طبعه سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
حسد و لا انى نوادى سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
و حبات جاودا في لونه و اضعف بالهباى احلاط لونه و حبات فرائح سرب كرت
سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
حزارت صورا ح نكلا حمت سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
الكاس سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب

در نيت صحت

و در روز پنجشنبه با غنای علی بن ابی طالب و جنت بوها به هم رسان برده علی حاصد
بنا بر منجبت خود در او ایستادیم نه نیست این کتاب بر درین فطرت تاریخ عیسی
از سر کشته شد از درین سلفه است و شود خوش نوای حلاوت کثرت روح انوار
بهرم جنس و طب پس نوای مبارک کمال سر و کثرت پیران این بود که انجمن کرامت
در آن عامه ایستاد تا همچون منکر سمولای کثیف اخراجی مختلف الطالع معوج وراج عالم رب
حکیم علی بن ابی طالب و آن شریف و غیر لطیف از حواصی کم و بر در زمانه و نزدیک زوکار
بدرجه ابغذال طبعه داشته شد از برای حیات ابدی و تقایم جاودا بل کرد اما

در مبارک با مخالفت صدور بان نواب فرید الملک ابو المنصور خان از طرف نواب

خان بیدار سخن بر یافت باصفا به خبر معامه برداری و کوشش معاندان بدست انجام
که در لواری خاص سپردادن بان و ملک حسرت و کساحت کرده بودند چندان اضطراب و
واضطراب لاحق حال فدویت شمال کشته که نمیتواند گذارنش نمود و از محمد الهی است
که حفظ و حرز است سائله بردار به در سبب فضل و عیانت معایت از همه نواب
خوشی داشته حافظ و ناصر ماریان جناب هم کتاب کرده و در وقت از همه معاند
و کشته از آنجا نیکو و سبب این مویت بخطر و خطبه کبری اصفیای عقیدت بود به سینه
از حضرت محب الدعوات حضرت که سبب تمامه مذکور است در این برهان فدویان

عبودیت است از بداند که در مبارک کتب است و نواب بر این نوبل کن را به ملک

ایرو و حجب افروز سمولو که از خوشی نگرینی حسن ملاحظت از هر طرف شوق و مینا
بلند است و بعضی حادوت است که نیمی جنوه شیرین است بدان که برین کوشش و کوششها
و شکر خنده که باج از شمس کبر و باج نام الفاس و دعوات برانده فرمایند چهار مورد
سلفه و چهار است بزرگ است هر چند که در این مملکت در این مملکت باج بر اینها است
بزرگ و نیک لاله و کل نروانم بزرگه کوشش است بر دین کوشش کلهای ایوان
تا در آنجا از خون شمشیر کشته شود و درین کوشش در هر کوشش از این کوشش
بجز در کوشش کار راه فروردین در این کوشش در این کوشش در این کوشش

چون را بباردای رشته لطرات اجزای است عذوق رحمت بر او در لایق
از او تو میاید سعادت کسب آن عالم روحانی بهمه اسباب است جمیع خطوط سعادت را
ز کسب آن بخلیات روح کسب به لب سحر بهمان کشیده زوره بطریق و نوم کسب را در حق
و در او باره به زور بیدارها را فزونی سحر به سادان لایق معجزه و باره بر او
کلیس است و از قروح پیرایه دستهای زوسن حیان خوشبختی است سحر به سحر
در کسب کل کوشش بر او از ترانه این نور در کسب و کوشش زوره به سحر به سحر
فوحش و این طاب این هوادار بر کسب کسب به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
مبمنت مواجبه طابع سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
اجابت بگرداند اندرین موسم که عالم ارتطابا با دیگر جهان از معدوم در کسب و کوشش
به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
فضا و قدر سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
در مبارک باد و کسب معاصران که رفتم از کسب شب خوش سحر به سحر به سحر
وصله اش در کسب به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
بروسند به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
فروغ باره کلی به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
از دل مانده به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
طو صفا بر و زها سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
موتان سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
که در کسب به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر
روزگار به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر به سحر

دست راست را میسوزانند و با وی نمایی گران می رسد و در وقت سوزش بر سرش
و دست چپ را خوب و در تمام کسب بود چیده بود که از وی خون آید و در آن رسیده
موسوسه می شود که سینه نامه اعمال جنبه مالک در نظر داشته باشد بر این افعال سرگردان
و لاله مظهر کوشمال سید بودار بلند او را که مایه صدای گوش فمزوری هم بولم فرج صریح و مزوری
در آن برآید و بدو فتح مسافت یک رات بر سر برون قلعه برآمده با اسب نهاده ای نامه نگار
حاکم او را بر فرق رور کار خلافت آثار خوشش بر اف نواز فرج طومر موج نهادن سر و سر
و مغازیان شهادت اند پس دامن خوا و جهاک بر کمر زده از زین و سندوق مفالده معوضه در اندازان بودند
که هرگز غبار نهاد و رانه نورش آورده آن شمشیر اجل که قهار اطعمه صمصام خون رسامان
پسین شمار کرده ای از لغزه حیره که بسایر صلح زباله کرده بود برآمده و حوله بود از کرد و پیش رویش
فرس و حوار که با آن تفاوت بسیار فهد خلافت و مواسق ادب است خلم و است نمودار کرده بر آمون
لنگار اسلام با لب سزردان عرصه خبک و مغازیان را شخ خبک که ز بی منبر و لغات و زبانهای
بر زبان زلف بران محاذل پیام و ناک کار با ناک حسد بایلیانش شش مکه امه رد کوش
و که در دلد در سوای امیر که بسیار بود چون بی وقت شد و از نسب و فرزندان نسبت فرجام
کما حق و اکامع نبودند استغاثت خراسان از روی خون که نسلی و امر از مهابت بود
نیز به کفویت سینه بخش ز میزه رور بر این پند یافتی که کعبه لطالک نوح و دل بر راه سفید
و از نیر و بندون بر راز بر ز یاد از خیر جناب خود بود بدینار است تا صبح که سر را در کمال فمزور
را وقت بود و در اندام پنهان نسج آن سوزیده با پی صدیباج مسکین در راسن ماند لاجرم بمقتضا
نیز بنفشه این و نیزه سرانجام در جهان مصلحت بدیده سوئی دایره خواه معاودت نمود و در
مور طلبه هرگز سر از کریمان نسج و نیزه در راه بود که حلد و سیمان راست از
تا همان که طایفه سید شاد مبر خوش برد با سمان جماعه نور
نشد بر وجه که در بر و ذلال و آن صفوف نصرت نیانی با بده رسد و حسن طایفه کوش
سحر از بسیار فرموده و مکه ای سینه و نیزه که کسب شد و نیک و نصرت نهادند و در کوش
سبزه ای که از آن سوزیده و اصل در کباب اسفن سافین کرد و نماند در راه که سینه ای

سی جوانی

کوی چون فاس خند سر انجام مخالفان ایامی است حکام از جارفه خبر و از جاره کرد و ایامی
سر اسیم و از زار بر ریگ آید روی دولت او بار نهفت فلور او روید درین فراخام بخار
همه بگذرد فلور و رانده برین راز ازین فرقه نام بفرزه بسوزد اف به بیج بدین باره منع چون اسیر
مموده نه ملک است برای دارا نمودار سرگون در انداختند از فضل بروا فی واوایت عدو مان فذللال
و در آن روز فقیه نمایان نصیب اولیای بی همت و جاه جاودا بی رود در همان روز و نوره فلور و کمال کنای
تعلقه بود و او مولعاری سرسواری مفتوح شد و در یکی نهاده لغت سببه مذکورک بندار مابین جومات
سیدانکای امید قوتی دار و در اندک فرصت سر انجام معاملات بواجب کار نبر باره مذکورین
و حقیقت بر سر کرد و دو حسیع کسان بجز کس کوشمال و در جیب فتنه بر نور خود سبب
فتح و نصرت حساس افکاک **در مبارک باد و فتح به سید عارف علی بن بهار از طرف آیه بارگ**
دی از ایزد بان احوال کسان فتح بیج جهنمک نمود اگر لایان فتح درین محکم کای است
و امام سعادت النمام صدای شادمانه فتح و فیروز می و ندای طبطبه نصرت و هر روزی رسامو فیروز
سبحان برضک الله نظر اعترار کرده که بدست رود عارفان جلالت سعادت و نزلت در آن روز
کار از جاده طافه اشغالی نه نهار و فیه شرفه تعاقب صلات بنهار حد لکم الله فی یوم المعاد است
بیدار بپوشش بافته اواره صحرائی نلب و اطال و کشته نامون است و صلات کشند
و غنم معبود و صوفی عاقبت لطرفه که مقتضای کسوت نام و صوفی است و کسوت و کسوت و کسوت
چشمه کرده بجزارهای قبا و کسوت و در خندار و ره نورد با بویه سعادت و در احوال بود بر سر کسوت
بهاوران کسوت کسوت و کسوت کسوت در حصن حصین بر سر کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت
درج و بار تالی فلک انالیست در از سوار ح خود کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت
و سیر بر سر کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت
باید از کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت
در حقه ایست محبت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت
فلور با حبه در کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت
فجای او را از کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت کسوت

۱۲

در این روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و
در آن روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و
در آن روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و
در آن روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و
در آن روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و
در آن روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و
در آن روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و
در آن روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و
در آن روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و
در آن روز که در روزگار پدید آمد و جانوران جمیع را از تسلیم امواج و

بنام و عطف جنت در مبارک بار فتح قلعه کواپار

موفق عرض نوال صاحب مرجع خاتم
علم سادرس روزگار بود جانفروای تهنیت و شادمانی پیرایه روح بحسب نامی نیکوکان گردیده
نامحار و نثار رشتی روزگار گشته نوالنار به مدار ما بموار و استظهار اسباب خوب و استلزام
در سبب حکلهای خایه در این سعادت و اومار گردیده مصدر از ارعابهای نالناکار گردیده
تا بره کوشش و کمالیست در میان عبادت سعادت و خاریان نمودن انا رفیع ضروری و محترم
نصرت و بهر دوری بحسب جهت نوازی و مظلوم بر سر و مختصرهای ظلم کوار می و خرد استی
مخبر شده ان اشرا با هم از بدین و بر کردار گشته اند که در هر سبب بر روی نور کار
با کمال استیجاب و کمال میل و کمال صلاح الطوار و حاحه مقابله کتب نامر با معنی زانی ستان
زود کار دار و معاصفان به شمشیر ابدار از این روزگاران است که سلام و کون و کون
در جام و اصلیات اسفل ان و کمال حیطه شادمانی و جود و انوار از سبب خالص
و او بار بر فرو برد و کار خود و طلبه صبح نصرت و طفر از غلظت افضال انوار است نه الیه
الکتابت کان حدو کم سینه و خرد و حرد و میده عمر صده و نمانی او ص و او در سبب
نصرت در ان و در حستان خود سبب و کار و در ان و در حستان کلمات است و در سبب

در این روزگار

و در وقت باوت در استین عالی که در کوه خاوت از دست و جمانی را در اقلیم جزو عالم برده
بر او است نام لصر حصول این فتح و نصرت تازه را فتح الباقی فتوحات می اندازد که در امید همیشه
حرامان مولا اقبال مبارک تا چون گرداناکه شمشیر نصرت و افان و حوضه مبارک آنرا در زمان نظر بر دریا
علم با در مبارک با فتح احمد ابد الابد بنو اب مجتبه الملک سادات خان ذوالفقار **بنک**

۱۴۱

بوزار حاج و فیروز در آن مد ظله العالی با استماع لودی مینجند جاوید بند و کوسمال افانچه در زمان که بر او باطل
کوشید و بر لب غصان و طغیان بموجهای شام و ساح و ادب و نکتت شد بودند همگان کج و جاد و کبر
در روز عرصه سما لبع مجاریان مولا کلب طومر ای خافا به و عاریان جو کس نصرت تو ای کتب سیا
ان اجل رفتنای نکتت است کومده فرجام بلا بقطره بر نیش ر سار و وطن منزه اردو را در و حجر
خار الدار قسری و در سل خسته بر برای بادیه دار المولود گردانند در همان الواب مسرت و شاد
عالم عالم رسالت است و از منب طهر و می روزگار کفتمندان هفت ایشین و در اندام بود
اداب صفت و مبارک لایس نوید نصرت جاوید کا دوره از حضرت امفی ای و جلد شصت همواره
فتوحات تازه و نصرت تا به اندازه عابد حال هفت شمال در کشته فرخنده و سعوی در دانا اخوند است
منظمت نینت و مبارک لایس این فتح و طمع که عنوان کار با همای کسایه تولد است سخاوت عالم مبارک
حضرت مبارک براده عالم و عالمیان دام اقباله ارسالد کشته امید وار است که مفضلان از الطمبار

مقدود و اهل و اجواب سر راه فتح جاودا به جامی نماید ظلم مدو با **عزیز محمد خانب خلد**

حضرت شمس عالم باو شاه غازی در مبارک با فتح از جانب محمد الملک با تقالم بهادر احمد

چنین جان سپردت عهدت و انقار را بر آب شسته در و عرض مغفلان بارگاه بود انجام قبله حوقن
نفت اقلیم لبعه ارباب تخت و در هم میر ساید درین مقام مینبت فرجام که طبعه صبح پور زان
حالت مهربان لصد لهر او و آخر کسایه هزار گونه هفت و اقلیم موی و سندان و در مبارک لایس
و خانقرا می میر تمند حال بد فتح فیروزی سا عالمی و تجاویز و عام حوضه منقوب بود اندر که خارج منار
نبت و امجاه و دفعه که خندن لبعایست فتح و میر ذری در حوضه و دلمان و انت افواج نصرت انوار
از کام خلدت و خمانا نوزم کسایه که کینه سنا به سوار شده جلادیت و احلال آمدان مناسبت
و قنات از بر طرفین را بر عدال استغایر شکر از راه و میکار که دید از موی بر او

۱۴۲

همه سواران طغیان و او شهبودان عرصه بی پای جرات حلاوت و انزادگی و انزادگی
از آن اشکهای نیره روزگار بفرستد بر می آید و در آن روزگار و در آن روزگار
بدر آن سوار فرستاده و ادب و سعادت و جلالت زبانه از حوصله تصور نشود و در آن روزگار
مختلفه و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
او را در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
از حلاله نصرت اختصاص ندهای جناب حلاوت انزادگی روح پروری نموده است و در آن روزگار
حاضران عقیدت استمال را با مان فراوان سکینه و یادایه سرسبز کام بخاک و خاک و خاک و خاک
گردانند و غلام فدویت است که در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
کار ساز شده و موافق و موافق ساخته از قدیم ادب کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
سعادیت اندوز بر او کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
تقریباً در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
گرداننده اعلام نصرت فرجام است و اوقات مدعیان استان سعادت انزادگی و در آن روزگار
مسکون فرزند سواران و ایضا **جناب خلافت شاه عالم بادشاه غازی بود نیست**
فتح از جانب نواب مومنان ناصبه عقیدت و اعتقاد بعبادت
مدویت و انقیاد بود و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
بشخص حقیقت است و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
از آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار
که در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار و در آن روزگار

طغیان

طالبان فصیح تواریخ حال مناجات دست سیرت حمد و سپاس ابرو بر جمال تصدق بخت
و ارادت بجا آورده از تقوی ادب نهیت و مبارک کمال سعادت اندر جاودانیت او تعالی تقدیر
حالت فروغ عالم افروز این سبده سحرگاه هفت و اقبال سلامت طلوع هزاران مهر سرسخت
و اجلل کرد آمده زور و غم و فتنوحات تازه و شمام فیوضات لاینداره ششمین مهر برای او
شکفته و ههای گلشن شمع بهار خلعت و کلویش نه با و را او بمقتضای تعالی برادران مبارک
مبارک که اندر زمانه با کمال کربده از فضیلت و کرم غلام بروری درجه پذیر برای با عدالت
عالمنا سلطنت و جهاننا بد و خوش بد تجلی جاوید خلعت و کلویش تا الفجر صورت و انبورا
در مبارک باد عقید الفصح سبحان خلافت شاه عالم باد شاه عازی از طرف
خان عالم پیاور جنین جان سجده فدویت بندگی فروغ اندر و ساعده موقف جعفر معتقدان
پایه سر خلعت مصعب قلیه جوفین روزه کرم سجده سلاطین بهار اقدار میرساند این دو کار از بند
نواز و روحیه نیت موفق سعادت نوام عهد سعید اصح که سر نامه بهار برای اسرار النبان امانت
هم جهان است بدات ملکی و ملکات مبدای مبارکاه سحر الهجاء سلطنت و جهاننا بد و اسبان
ملک اسبان خلعت و کلویش لاینداره مبارک و مسمون و فرخنده و مهابون کردانه به با نواز
سال سعادت اسما عیدهای تازه و حسن شایع لاینداره ششمین مهر برای با کمال شایع و اقبال
تعداد اقبال و اراد غلام خانزاد ادب کلویش و سبده هفت و اقبال کمال این روز عالم افروز
و هزاران صدق عقیدت و اعتقاد بجا آورده مبارک کمال سعادت بدویت
از راه فضیلت و کرم خانزاد بروری درجه پذیر برای با بد کلویش عالم افروز سلطنت و جهاننا بد و اقبال
شکلات جهانگیری و کلویش لاینداره فروغ پذیرای در جات سبده هفتم ششمین مهر
حسن طلب حسن از جانب حسن رسید که از جانب بز زمان روزگار و خود بخود کلویش و مسمون
لاینداره طلب از جانب مرز که کلویش و مسمون از جانب حسن از جانب
فک و خوش و صفی ای حال لاینداره در بریده دل ترا ماسا کنند از بار الفس کلویش و اقبال
بر که با قدرت اول و سر بر و مسمون از جانب مرز که کلویش و مسمون از جانب حسن از جانب
بار ساسی و لاینداره نظر سبده هفتمات مویس بر روز چهارگاه از کلویش و مسمون

در تجویز ارباب تم و عما نماید و بدست تدلیس و بویج در بر کسین فاخته که در اوقات غلبه
سرخ جبهه خرمی بادار و لیکن تا این دم سبب کج این نوعی مخالف است که در کتب کتب کتب
از آن اصل و فرغ زبانه مدجمل صحایان کوف بخبره دار حجاب و در کتب کتب کتب کتب
مشفق بر اصول اسباب و بر این ابراز منطقه لغوی سراسر می باشد از این حیوان لافش
سبب روح میگویم در دست نه کردای میورد و اگر شماره بوستان را کلبویه رسیده اصحاب
خبرای میشود و هفتن مانده خصال ای مقام پایه خردنوزنار و در این دست در دست
از در این حاله شان به فرزند و در دست و لک قانون و نوازی سبب است که در راه نوارس
نامد انجان را که ضرب ضرب و خوارش چیده مارید تا تا که دیده و او از ده و شان ریای حبت
سازش کلبوش سبزی همس اصفاح و عراق رسیده روانه این سمت فرماید از انک
خلج کواید بود بر این فرخان بود و در کتب و کتب با هم اصحابی ضرب اصحاب در حضور
خواب رسیده همواره همس با هم کتب است که در کتب کتب کتب کتب کتب کتب
حجت اخس از نوازی بهجت و شاد و کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
در مصوری که نقش این است جبر و توان بصورت و در ادجان شیرین و بر اسم از زو
و نمنا القدر که بر صفی ماطن عقیدت از این نقش در دست زده اگر رسیده از آن بر لوح میان شمت
قلمی بر آید و این است که در حال این در حال این در حال این در حال این در حال این
چوه زوار در طلب مبلر و در رسد لای در در دست کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
سدهی معاس رسیده و این در حال صفی کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
به نماند بر حقیق کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
نماند از این کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
سود و تقبل کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
بند از آن که در دست کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
باطل و در شان انوار سبب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب
و باطن در این انوار کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب کتب

ای کل

ای کل تپو کسندم تو لوی کس و ازین به وقت صورت لاطلمسم کس حقیقت ممعه دست در سر عیار خون این
تجهه که انما به در کارخانه شرف که طرح لوارق الطارانی است که ان او اندیما به سده و ان عیار
مورد آمد و ازین که بهما فرمود که لوی هم لغات ان لوی محفوظ تقس فرض لغات و شفا به همت
و سرایه نجات حقیقت لوزان است که خون و شد ان کامل کم روده وادی خود ساسه لوز طریق خدا ساسه
دست فریاد **عقل** ای مال نرم خلف موجه بلها کلاب: وی موی نوهارت **عقل** بلها کلاب
که کلب لطف نو آمد درین: فطره ششم بود بر عارض کلها کلاب که رجه موج خیمه نار و ان
الطاف ان عین بهار شفق و دلک به در نرم لطف فیه بهایه چین زار اخلاش از فطره
مای رسیده بر ماری کلاب موداری بر عذارش بدل میرسد و همگام بهار رسیده مای کل الطافش
در موههای که از کلب شنبه شارب عرف بهار ساند ان سو او از کلبش کلبی القدر سامان
نزد ما غیب از و خسته که مدد بهار در بهار بخانه ماطن مالبه لوحه زبان رام ما و کس به شد و مینای
دل خجسته مایید جیدان لغت سمانم ذکره بسند که از خوشی حنده زیر بهار سینه بهار سنان حالوای ازین
است شنبه بدین از معانی نام تمنا برای چه القاس روح بر و رخسار نماز که کلب شنبه کلب
امیدوار لطف فروغ کرده خاطر هم مریب بوی لطف عطرش برنگ او را و کل در کلبش بهار
که ماضی است و کایه در گذار از روزه و سر ایالت **عقل** مای زنگ کل تجارب از سینه
خوب بود و کل فطره سسم است و در چشم از نظر چکیده که مایه بر ان سیم که در مینای
انجا او بهار را غیاب نیستان این نمامل کنند و از سر خویش از عین نظرات و لغات ان اشهار
سنت ابرو در سینه که لب مای کلب شنبه جان صدها کلبش خون کیمه چهر امید ابروی باز
ناید لطف سنان سلا از نجوم کعبه و بی و ناره روزهها سر ماه عسل طلا و مویا شد **عقل** بود و او بهار
تا لاف ان: بهار از سر خلف در عین مال **عقل** سیم: کلب شنبه خون کلبش سنان فرکان
را او سیم: رحاکه سیمه کرد و کلبه ماه او کلبت: کلب شنبه لاف سیمت مرکان رند کجا
رحاکه سیمه او سیم: با نظر جفتع ان فرده ناصر **عقل** سیم: عین القالب در کار
نقاه همت محفوظ در سینه سیمه لاطار او لاطار او در سیمه لاطار او در سیمه لاطار او در سیمه لاطار او
سیمه لاطار او در سیمه لاطار او در سیمه لاطار او در سیمه لاطار او در سیمه لاطار او در سیمه لاطار او

16

کل نمکند بر سینه لعل و بویخ از بخار فروخته شیر مع احلاق گریه است که بویخ از تنه مزاجه نازد
ما بجای آب سمان خورده که در تصویر حرارتهای آتش مسال دو پرواز نماید که را از ریه
آورد و آینه برآمده و آتش را بر هم صحت او جلوه نموده بعد خاطر لعل و آتش از گریه این
سودا بریان است و در آنکه آتش از تنه گریه این حسرت جدا سینه سوز بر زبان از آن
برگ افزای صدر یک دل صبر و زنی امید است که بمقتضای گریه با بار که در دست
مانند سینه کلیم رونق افزای بریم بگریه فرماید هر سینه از گریه سینههای شکسته و نازد
بسان یک گل لعل بهار که مرا به خند بره دم بدم ادای سپاس ننواند نموده است در میان
احباب سیر و یک شب طسلفه و خندان و جانهای اعدا در آتش ناکامی جلوه نموده
و بریان با ایضا و طلب کسب کمال **بجای فیض آب بر گزیده خنی و جلی حضرت محمد ص**
افضا از طرف خود نموده اند چند افرخنده روزگاری که مثل از طلوع شنید
صبح و جوهر صبح اولو کاسات در بحر بایده از آن بجلیات الهیت فروغ پیرای جلوه جمال
دایه بوده است سرش روحد سر جو سیهها داشتند چون بک ناکاه بمقتضای حکمت
ماله کسب کثر و محققا محبت جوان نوحه ظهور پیرامون نرسد گریه صورت علمیه حباب
احدیت ببحر حیرتی در آمد تا شام حکم مانده کاف دلون از سمت لیا و نواد اعظم و جوب
سزای او در کتایبهای کتور امکان رخصت کرده بمصدوق اولی ما خلق الله العقل
بقافله سالاریهای عقل اولی برقرار است که با پناه تبارک و تعالی مدارج نوحه لعل عالم
سفله نمودند پس نوحه را از آن جمله که استعد بخلق انانت زمانه بوده بعد از سیر مال
عقول چشمه و نفوس و افلاک چون آن پناه سفاه و موالید لدری اتفاق اقبال در
طرح طلب از صبی و سوای و قطع فنار ل رطب و با پس چند می شکور نوحه را ساند
تا به چشمه سینه بر آتش قبول صورت است از آن است شد و در حسب العاطف
و از این سینه سینه فروغ معرفت احوام نظری و محمل از آن کات در طبع و صورت
منسوخ از سینه و نفس با طوفان از نظری و گریه لفت و صد عورت با جمال
سازد از نور الهی و جوار بر او از او در آرزوی و در آنجا صفت از علم فرما شود و این که در

این مساوت جسمانیات فایده و حظا بقصد سعادت اجل بار انسان نسبت در هر طرف حرکت
و جهالت بنام او ایضا میباشد که در فایده کماهی نظر نماید نای تولد و احوال و تصور این
تصدیقات بر هر چه که بر منزل میرا گذراند بود از فی روحانی از کام جان می باید نیز از سنج
و تخیل از جناب حکیم مطلق است و در آن میبود که مضمون کل سبب بر جع در اصل از طریق
معاد با نقطه در بر یا بودند هم خط سبب در نقطه اول رساند اما چون اول در وصول این سعادت
جاودا ای رده ظلمای فوایدی غصص و حیوانی چشم حقیقت من موجب تخریب این نوع طعنا
مصاحح انوار علم و حکمت احتیاج سال در دو همواره خوابی معلم لغت است چون در
ذات اعمال نسبت دو شیئی آن کاشف ذائق معقول و منقول و انفق مدارج فرج و اصول
مصدر انوار نورانی حکیمه نظر انوار علم الان در چهار نوع معجزه بر رویهای کلام جانفراش
احتمالی موزن مناسیح روی دست کانت دور بدیش معنی کسبهای چشم کسبش جوهر اول
طفل اسجد خوان درین زمانه در دفع منکرات جهول بر صبا در استین دار و نه از حساب
از انامان دلیل کامل اثبات معنی فضیلتهم امیدوار است که انرا این داماده طریق دانش
و انکی بلا که این فیض بزرگ بود خلق الان صغیرا در سان خویش موافق می باید بر تو انوار
تعقل و تعلیم شمع هدایت بر راه از درخته کو در از حسن کرامت و غیایات حسن کار
حسن الدلیل بر بروج و عسیر بخوار بود خورشید برایت قرارش و لامع انور یا **از انوار کائنات**
چون خاصه چون دل میجو شد که در بخت نام دل سر با خون شد اما سبب تخم در نظر سبب
زنگ خنای در هر حال شام این نگارندت بدکارگی اثر چه برکت خنایان سبب خوشی
امر که امت با سر بر در و بار سببهای حسن سیرت سبب در دل میدواند که ان سببهای
دخا در بدست در درین است که گفته رو مهانت تلبس کردی و مناسیح یا یونیس یا سبب
بزم بهارین در سبب حفا سوده یا نعل بند زینت کمرها و از دو منبای دل است جوهر کمال
مماسیله ای طالع جن در لکونش که این حجت خون را انوار است و بای شایسته و از انوار
نمای سبب و نه انوار **سبب** سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
مقتضای سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

طلب بود سرور کمال کفایت از اجتناب دور بود بر سرجه کار لاله بارانها است قدری کلمات
و کسر که مهارتشان بگریز دست است رسیده از سالان نمود و حالت حومه زبرهای کسبه پایش
از دست او بر انماس کرد و بگردد در کارخانه کرامت با روی بالوس کسر در تنبوع و مهارت پر ایها
کرد و رنگ انبری مهارتشان بخوف و نمای دل جوین بچیدن رنگ و حال حسن کوشش خواهد داد
سمواره رنگ افروز صوره معانی بسند **ایضا در اظهار شوق و ارسال غزل در استعدای مقامات**

18

کعبه که نامش بر روی خروفاست این وعده ملک است خود روز قیامت از آن مقام انقدرم دروم
نقچه دلهای رسیده خاطر آن را رنگ است کعبه و کسر خنده زبرهای خواهد فرمودند باید بکفایت دروم
صحب با رسام بر آنچه مروج بسبی از کس طبع همست مهارت افزای تمام اشیا و نظیر و بدین
چنین از این نظر را مال و نوای شوق کم که از جنون که استن هزاران خواهد بود و بهلوی دل می سکند
مخت لخت سینه بکوشد و اوراق حریر در دست فرموده سموم هموم سبک بیغالبه لطف مردم دیده
حزین نگاه این بچهره در خجاست صحت این لایه مغفیع مایع سخن بوخت برای بیاید از نظرهای
است کس بر سماء اردو اگر بخار و جبهه رلال و حال استندای وادی انظار را از خوش حسرت
سجده استن بهلوی در باد به بجز همان میرسد سرباز حرمی و کسر کعبه ای بر سار و نردبان
کسر خوش و دلفراخ نای بسیار فرمانند بر روی نازه ملک منو اند او در اشعار هر رولف که از کبر
طبع موانع و احوال نسجه و دشمنان محبط و دشمن ساحل بیوای روزنهاله دارن سبب ابروی و فروغ
که بر سها کوشش بیرون نشد آن معانی را مطلع کو که بگردد لطف خسته این حلقه بلوکش بران
که بنیخ جدید هم این وزن هر رولف شود نموده کسوف اصلاح رسانده عالی فطرت مشرق
سخن در بهنا حاصل نماید اندازات کسوف سمرقند واسطه حصول این سعادت تصور نموده
نزدیک افروز می رسد هر ایست **غزل** در حمد میسوزی نفس و انگر سامان که در خجاست کبریا
زهره بیدار مان که صاف دل با حاکم می بفراید ابروی: مینو کرد و سیمی نایه سامان که
میسوزی کسوف حوزة صفت و نایه بر که از اند استن بر مویح احسان که
بر له از جنون استند و در مالکین و سوزان: به خجاست میرون کید سوزان که
سخت از جویز بی عفته کار کسوف و امکنند از کسوف سوزان که بر کسوف سوزان

بسیار از آنهاست که چون حرف سبب است که در آنجا که حرف سبب است از آنجا که
تا فرس در آنکه از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
ان که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
رایج و دلالت کرد و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
معانی آن است و مانند معنی دیگران فعل او و در آنجا که در آنجا که
جایگاه که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
نقیدی و غیر نقیدی لفظ مرکب ناقص نقیدی است که در آنجا که در آنجا که
غلام باشد که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
پس لفظ مرکب نام را که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و منطقیان قصد و تصدیق و ما رسان آن و عبارت این قسم است لطم و شکر و الله عالم با نظایر
در باب تصویر سخن از لفظ جلوم در تصویر منبت جان در بین بنویس تصویر به خصوص تمام
ساج تو خیرت زده است که در معنی مکرری از سخن تصویر بمقتضای کلام محبت طراز لفظ تصویر معانی
حاصل که در لغت خانه که استنهای صورت و معنی غایت شده بود این لفظ سهواً القلم از آنجا که در آنجا که
بدر آن صورت نام معنی حسن تصویر بود صورت که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
تو خیرت زده است که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
تمام آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
از سوی معنی ساخته و طراز معنی لفظ این حل کار است که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
بدر آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
حسن صورتی بر خطه برداشته است که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

از مردم دیده اند که با نرکان جادو نموده اند که فطرت کو برآوردند بجای کمال نگارند زده در جوانی
میکشند تا زنده صورت نمونندست لاجرم از ترانه پروا نهای این صورت کسان بنیل تصویر
سختی کسه نگارستان یکجهش بنگارش افکارند ادویه احابت طرارها و پنداری و تا هر چه در
سینه وصال و صورت گریز و ریت کونانگون نقش کو قلمون بر صفای ایجا کنگار و لوج طلوع آن یک
امیر صورت عاید نفقش الی و فطر دور نسم با **درد سیدت مپناه** نپاه و در شکسته دست سائیان ست
تایره از زر و ویشی نمناه العذر در کانون باطن عقیدت موطن منور و سعه خیرت که ننند و بی
فکرت مولای او نام بدستاری دستپناه خامه فسی از ان بر سر حلم میان که اسه را می کشی
و مانع دلها شود لاجرم هم زانکه زبان را از سعه پرورهای این کو اسه محرق ایله زینترمای سوز
چشمی که خمیر و شمش بزود دست سبیه که در بنیول از غایت عیانت دست کسه این منفقش انوار
سعادت بر جنت کشته و چون بیمل سر سحر کجا نور افزای کو او دیده غنا کو در روشن کشش حدقه چشم حکم
صفای جوهر که خنج ناپا در شش در مکتب شعله باران متحرکه اش فلای چون صوفه و الفقار هم بیکه و روشن
کو بر می کاه بیکه هم مکرشش مایه و دفعه زبها هم خانه حوزا ایمن مهرا در مهرا برای حسن طلوسوز
سعد باد کشف طمانین است و اما قیاس کلهماح البین همانا بجهت کلین در سوا و لغز و زبها
آن آری است بهار باش شجره طرب کلهماهی بیجا در حدی و گناره کفشش نور اف کاشی
نجیب است اخگر خون بجهت خورشید مهاری سرانگشتن سخا بر روی شعله از خون دست آستین
روبان بجانین ارجمون خرم اخگر خون در کلهماح ان منور و نور اف است و در نونها سعید
مانند لال بر آستین همایان ستمند است سر بر آستین مهنه قلند است سبل جانسوزی
سکر کشته مار لب صده البین سر خار لب کلهماح نورانی در بر استخوانه است دانسته
لبین در این ماه ماره است کو ابرو سوافت بد این کلهماح اشش منها و سده قوا کلهماح
سیدیم سوده نازیح چون بد بضایع موهوم این سها کلهماح کلش طور **باب** مآویس با
سختی جوهر حکم کل که از او سها کو و در حکم **بیت** غش سعه ای سواد **بیت** زین مژده در اول حکم
سواییم بلاخر خون خرم سیدیم در این سها کلهماح نور افراجه حکم نشان است در
چشمی که در آنرا کلهماح نورانی سها کلهماح با کلهماح سغیر زود و شش دل و لاله

19

ایضا در سید اوشتانی روشنائی چشم در مردم سلامت قدری بداد و روشنائی کله که بود

حس او شش بلبلی لیل القدر نیک بود و در سنگندار حار و سولو نهظم مهرک در سینه نه فلمز
او پیش غایت بنه در لور جوان قنوه هم در میان دو چشم و زانت سر بلین گردید و پیراه سر
نامهار و سنجس کبک بر عسرن بدادی که ابرو می معسوفه الفاظ را و سوسه لطافت افزین بود
و لغیر سینه و جوی سکن کله خ صغیر نامه بر نیک و لوح ملاحه البین روش خط
جن کردانده کولو سلسل ایان شبستخ با ماده ریجای است بدان الفاظ حساب
ساخته او دموه ملک لبش سفحات روشن بود و بر سندان صیدوالان الفاظ ملامت
انداخته او **د** در چین وزن نامه کتایع از و بر زلف سخن عالمه سیاه است از و
چون مردم دیده که مبارد نووز چشم دو ات رتوبایه است از و معنی سکن را اگر مردم
نقطه اش مانند نقطه بود از خود دل کعه حاجی حرفت در روشن سکن را اگر خط اول
چون شادان سینه خرد و حار و مقام سخن نه ناما سر کولو الوحده و محافظه با در آب معنی و اول
شافیه مانند کلو دیده بود او شس از نور افیده لید و در برده ظلمتس که کبول سن دیده در خمر
سیاس این کلاست بخواهم که دفتر با سناه کنم و در استانی در از بر نگارم اما خانه هم زبان
بعد بر دیده زبانه که نقطه مهر و ما مرکز از شبایه بمنواند کت خط عجز به بیع مکتب و از بر
خجالت سر بر پرده لیبفیه بوسیده در خط منبوه للجرم بقدیم لوزم لوجه مالوره بدوش سکن
پولون و لغیر و نه یابت مع از و افرتنه بلین و لوران دانا مع کولو و ماض رود کاره لار سینه
همان جمله اعظم انتخاب سر کران داراد **در سید محمد** شمسواری که منع کرده چو لاسن افان
از مژه حار و کت شد بدایس شمسواری چشم سبقتش حطانت کرده کردی است که کت
صفت کمالش که بر آب مردم بود می مطبخ لطر و سینه از زو ج عنین غایت سر نه نور لطر
که بر او بر نه در روح این لطر با فیه لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله
معنی لور و لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله
منظور داشته منبت چشم نهاد دیده ضعف لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله
والله لطر ان ابل شمسواری در عین لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله لطر کله

در سید محمد

شریف نور پرورش مهارت کفاه خندید بر زبان او چشمان الله لعنه عين الله نجل
 منظر بی لاریض نور استرهاد چشم خوش نگاهان جانزیده و دروشن لواندر که کجور فروغ پروینها
 منظور انظار اوله الاضهار گردیده مانزرویش چشم نیک بدین الفغانی مقدر اند که دام و حبس
 نظر در بر سینه چشم در بسته اند و چون بر او دشمن نگاه میکند چشم خود می بیند که معصع سوز
 نور بر مایه دیده از خط عبارتش گه گشته اند نمیدانم عبارتی که بشنود و بویع نسیم الهی
 ماسودا بدست میرا بسایه فوج نظر **سید** از مویع عباراد و عیان شد لورشم چون بود
 شد در زانو منظر چشم ماسودا دشمن را چه بشارت کا از نیک نظر تا و نیکین شد
 از و بی حرفه کافور چشم مردم دیده بشکرت این نگاه نقصان کمر از زمار و کمان زبان
 اور که میان بد عالم نظر سید لاجرم بویع اندر کردار بقدم سجده مبارز و مایع مالدیست
 هموار چشم و جلال هم این معنی شد و دیده از زو و بکمل امواج کاملی بلجای ملک
ایضا در سید اشعار و انش بهار برای گلشن و رخ و جانفرا بی لایه معصع مایع و کفایت
 گسری و معصع رشام سلاطین صبح شجای بیاض سر را لبان معانی و مهر نورانی جمال و قشربان
 نکه و آبی معصع صبحه ابا کران و مهرا نی که نور افش نهادش فروغ معنی بدیافام
 صبح نورانی در زویم عبار صحت کربان دل در دیده و بر دو اندهای کله نازه مهارت
 کل زین سخن رو مایع همین زار صحت و فلا دوشن رضوان ز دیده ما چند احرای نظم و سکر
 از اوج کاه طبع ایست سحر است افرایع سر سوره و نظم برین شده و روف سلفی و رو بسند بیها
 و خاطر اشده نزلج سلا از فو قلمور تا بیج بر و کار ظلمت اندر و بخار تا نوده از رشام سخن
 بکتابت اوست بروشن او مایع الفاظ موزون و خاللات نلندت السروک لوت معنی
 بر و اندک نمیدانند و نخواست نظم سخن بر می نماید با از و فانی هم زبان معنی نلندت بیج
 نظر الفاظ مشاعرش با و کجور و خوش موجدیج خرابه حالت است و دل کجور
 چشم بر این کسب زبان کفینه بهار شایان کفایت منو و بدون خالیت در روشن
 جاز کسب تقارن بر سوره طار همایع کجور و حال آن حس و سیران نلندت بر و از سید کجور
 خیزد نوار از کفایت کسب نظر معنی ترشم سلطان و اوج سخن فروغ نلندت و نلندت المیزبان

بسیار آفتش زمین سخت است و حسن خط خط میکند **ب** خنده کل با آید از
بهار و نسیم **ب** شاد حسن بگذشت کمر خند لب قدم **ب** شاد زلفت مهر نور مشهور و در
رگند حرفی مروی صفی ان شارقیم روح القدس موصی هم کلاس الکر بر موم معارفان
فضی مع و بید ظهور مع و در عالم انفاق خارج از خفاست مهور و حلیون بجای لذت
الفاش الکر بر کویست خشان مانده بمع و سر خوان مع مع خید و حصول حاشنه های
کفایت و بند در مذاق طبعیت **ب** محال بود این و سخن افرین این انجابت همه جامع تکون
را این شایگان خنالت بلند و الفاظ زین شردت داشته قریح پیرای برم و اس
و در نهایت کرد انال الکر و بکریم گاه جامع لغایت چنین گوید ایدار معالیه که از موج خیر طبعیت
ب حل بر روز و مهاله حبیب و امان صفی باض غیرت معدن و رنگ خشان و مایه کفریم
و صفات هوشان مع فرقه شند و در لب هم سخن صفاست بر جان در اول اخلاص منزل
خوانند داشت **در سید باران** زهی هر نوانت سمیت طبعیه ای میار موج لطیف نوار طویحا
زیم ابر کف سمیت نو گوهر تر کند ز دامن میان کلاه باران به سمیدم که با بروی کلام
الفاظ تر و معانی ایدار سر کردت صفات حاضه باران در زبان فلم تراوشن ناید در کجوسم
که کبر خوشه های ابر طوفان مارار ماه ناما مع اب گرفته این نردامن را در زیر سایه
رحمت ابر و خشد و ایهایی نازه بجوی نمنا اور و سر شده سخن الکر همه رنگ این مهاری
کرد و فطره از موج خیر طراوت و نرو با فغهای خاطرش و اب بر جسمه گذریش میباید
از آنجا که در هوای سلاسه این نوازش سر کوفطره زون ابی با مینت بهبودن
و فطره های ماران ناکشت شردت نند اصفی تقدیم نوارم سلمات عرض این
ر با فغی این جزو مع فلم کار مع لری **ب** نابر کر است است در از م کردند **ب** از نیست بر
بنازم اید از سایه لطف **ب** کلاه ماران **ب** در عالم لب فرارم کرد و ظل که
مخطرو کار بال **در سید باد** **ب** ناور کعب هوای جو حال دهد **ب** خط
لغات شان و در بوستان بنا **ب** در نوارم **ب** در نوارم **ب** در نوارم
حاجت کج مال او ز سخن سیمان نیرت **ب** در نوارم **ب** در نوارم **ب** در نوارم

حاجت کج مال او ز سخن سیمان نیرت

جایم از دیو و گشته که هوای چپت از سکر و حیرت القاسم و سبب باد و بادی مودف دوم سبب
هوای او ایچ عجزش نقشش در جان برای توصیف مشت طوری هوای او ایچ
ظاهر در و جانم در سر و در خواندن و سکر و حیرت القاسم و سبب باد و بادی مودف
از روزی از القاسم جان تو ازش کوشش طرب پرستان عمر نور و صبا شنیده
با عجز نما می دایم روح پرورش صبارانی عرق حجاب بر حیره محط کرده باد سحر
از نواخواه با القاسم بنویسند و ان را با نوبت از غیب نموده
لباس سبب از القاسم برده نکت کل از ک جان صبا و حیره لید و لعط از اج
فرد جان پرورش موج سبب سحر و از افروخته مانند عا کفان بیدل بروم نفس سرد از
طیر مکتب و چون بوی کل را بجای مکتب از نوبت نام مو احوال ان سبب در سکر و حیرت
از نامه حکم کاغذ با لیر کلمه سبب و بی قلم چون شاخ از کوشش کل کنده حیرت
با و سبب بیاد او سبب و سبب نام و سبب سبب باد و روش : خط اعجاز حیرت دارد
با و سبب در اسبین دارد سکر و سبب اس این عطیه جان پرورش سبب روح کسره او ا
نمو از با و سبب نمودن است لاجرم و عا ب نرفیات عمر و حیرت در در زمان بی نماید
تا صحن سخن سبب سبب سبب و مو اوار می صبا کفنه و خندان کرد و کوشش از زو و سبب
عنا ب صاحب کله و منزلت با نوبت از ایم رحمت الله منظر در ان با و سبب العمل
در سبب سبب سبب شامه ترا شده انبه افاب : می پرورد و خیال بود سبب سبب
کر کوشش و خیال با نوبت روده خواندن از کوشش سبب افاب و سبب سبب سبب سبب
نحس ان محرم اسرار خلوننده صفات از رنگ حوادث سبب و دانسته صافه سبب و سبب در او
سبب در افق صورت سبب در خیال ان سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

21

چشم نوح از قاب از هجوم غیرت صفای روشن فریخته اضطراب در میان قاصد لبان خامیه در
خاک صاف جوهری از چون خطوط شعاعی روشن بصیرت و تاب معین است و راه محال
از نورس روشن صورت حسن طالع میان از صفای معشیت شیرین **نازه** روی حوی
ماوراء ایوب **روشنای خرد استعداد است** جوهری و بان راسته همان حسن
مت خردی شیرین جوان حسن **بخت کیفیت معنی عیان** روی صورت کرمی
در میان چون نماند که کذب نماید **کرم** حسن خلوت لبس از در نبرم **بازای از همه**
فصوصات کمان مابین این بهین و بان گردیده چون صاف است بران عرض جوهری **عانیما**
که ناله جوهری در روز سناری فارغ است بر غیر منزه الصاف دل از رنگ لورث **خیاری**
منشهاد و فصله **کریمه ایضا در رسید اینه نوره** ای از بهار لطیف نوشاد و اب فرکار در کلبه
نوا یاق نوهار **موج نسیم فیض نوهار که بلور و در نوبت نوره در و از خار خنک**
ناچار چمن کبک نوهار **فصل این در معال سلفیه و چند است کلشن جوهری است**
ان نازه نهال لبان اقبال با شیر است هم رحمت **لله و رشی است کتاب نامتایم لاله**
شمر و بار و بال چمن **چمن میوه بکلیت و خوش خویش اثمار و عالی با فراط حلاوت**
ان مقام ترانه برداری نوای این طایر بندره **انغمشی در اندیش موج غسل و**
وین شان نماند کرد و کف محفل **سبغ ساخته طراوت افزای برک و ناره**
چهار جوان **از به سرس سیرین و خوش کرد از مقتضای سیرین اخلاق عجم الا شفاف**
برای این خوش چمن فصل **و منبع کزین الطاف عیانت شده نو و در ان حاضر است**
نازه روح پرور **سیرین کام ساخت حدیث که در سیرین الطاف کل گرد نهال از روم**
سجاف **نازه نری که حلاوت کبیره ریش با فراط لذت شیرین و شان سکه و**
خاک نشین **نادر دلمیری و جانفرازی نقد حلاوت در زره است نوره نور با حسن**
نار نهان **نما چمن و نزلده شایع و بعضی سیرین کاتبی و کسفته رو بهار در**
در بوی **سنگ نماند صریح حوی با این طایر بندره حضرت در کلبه**
سیرین **سیرین نوره در نوره است روح الیجه که در میان سیرین و در نوره**

حلاوت

جلالتش سامان بسروا در برده خسته از بهار بزم و در آن سحر است لبش از بهشت و نوار جانش شمع کجا
 افروز خسته بود که بمیان چشمش از چشمه لعل نوشین لبان آب گویوان بافته و کفایش شامی
 که با حسن لبش و شیرین او آنها مات او بوضیف در بر لبش از خسته شد لبش عفو لای پوشش عاقبت
 جانانه جلالت در زلفش در برم شتافان با کمر خنده اش سرد کار و شادمان شیرین او
 پیوسته ازین فدرش خریدار خامه فطرت در بیان پروازی شامی او لبش است و ماطفه خردناورد
 شرح افضلش عود لبان ای از لب تازه دل و شرم صبر طرب بر باغ لطف دارم آن تازه
 شرمای عطا کرده نو از گل امید که در جو دارم تا لبم چشم خنایت سجای طراوتش جانانه
 عجم صرطه از لبان لب گلین از رو و گلستان شمای را به با فطال طراز کالای در و راج فواج کامور
 در آتما جاودانی و نصرت برای خدای امان و امان مال **ایضا در سید کلکول فی نفس اول** که در عالم
 ظاهر دیده از رو و مند بر بافت سبک لطاف و زیارت آن استان خیر و برکت که مطرح استراحت
 قدس در فووضات بزود از نو آمدند فرمودن اتفاق لبک از اسماه مقتضای فانظر الی فلو کم دنیام
 صحاح از ادب ناطق دورده عظیم و سبک فتم از زان شده همواره و خند که خاطر نور و حضور معنی سر زار
 که لایع صبحه سرفه که ناطق احفام خرد و صواب برده کس از انجاردون و سبب آمدن بود با بکلول سعادت
 سمول و صول و صول نفس ناطفه طبع که همواره مقتضای ارجح از رنگ ارضه مرضنه و سر انجام رسب
 در ارج من نور الحکمه لقا بود در در بافت مضایق بر لبش معنی فدا فاع فریاد و فرحان
 فرستاد او را که نمون این نالیش که حیات فرستاد بر طین ملام حضرت مقدم الحلقه و حواله الهام
 الله علیه و آله او حال السور و قلوب الموفین خیر سعادت النطقین لفرحان زفته از حواله و در و در
 و حصول ضایع خاطر ایشان سعادت شد اندام است که نگاه شفقت و القاب است برکت از حال
 در آتما از نور صفا به خیر با فرمانده و واسطه صفا به عاری و فصلنا هم کسر اللفظ الهام
 کونست بزاده مند که **ایضا در سید نعوز نو شکر از راه صفا از جانب عینه الملك**
ایضا در سید نعوز نو شکر از راه صفا از جانب عینه الملك
 در آتما از نور صفا به خیر با فرمانده و واسطه صفا به عاری و فصلنا هم کسر اللفظ الهام
 کونست بزاده مند که **ایضا در سید نعوز نو شکر از راه صفا از جانب عینه الملك**
ایضا در سید نعوز نو شکر از راه صفا از جانب عینه الملك
 در آتما از نور صفا به خیر با فرمانده و واسطه صفا به عاری و فصلنا هم کسر اللفظ الهام
 کونست بزاده مند که **ایضا در سید نعوز نو شکر از راه صفا از جانب عینه الملك**
ایضا در سید نعوز نو شکر از راه صفا از جانب عینه الملك

کردای مارگاه احدیت پندند و قوا صحتی منیع و جوید کردند از حاله خاطر بر مساق
در نایف اجالات لایع پندند در همین نمط لفظ فرصت بر خایه پندار آور پند زاده جان تصور مانند
طسم سوم منبع بر کاتب صاحب رسالت شوقه و سفارشات سمات و دست او بر طارقت
در تقرب بنا مکتب القاب زواب مبره الدوله بهادر با در جنب کرد طرف نواب قان عالم لفظ الله

بهادر سحر بر یافت نواله حب و کفنی مهراں مخلصان صبح اسد ره کم کردگان ظلمت بحران سگد
پنجوا ستم که بر یک جرمه محبت منطرح و انکار و جانبی حرف خند از جناب لکھنای فراف و باجرا
جانفرسای استیاف بران فلم حواله موهور طبع را فر اخیل شبن و هم عفت منبره ان نفس
حسین عبات بر جن آورده منبر سیم و نمانهای تمام بر سر اعتراف اید که ما انقدرت نیز از روزه درود نورا
و ملال نهایی سارشی معوه توقعات فضل الله منظر طلوع و شوق کلیات و لغز و مینمایم

خلک بودی حاله نسیم روح پرورش در فرخنده است است انتقال از نور و معال اغیار
انرا از موه در و اوج فواج توهارت در از طرف منم ام از روز و سرت را سعید اظهد بر مصری و
اضطراب انا سوزیدگی و انتمهاب از طریق دلسبیا بعیدت حمل المبتن ضمیر و تحمل او پنداد
تا از برده عقب حکم نمان دل سکتفا با منقبض ظهور جلوسا گری منفر ما با جا بردل سوزیده را اطمین
معال سرح لوق ناز درشته مکنوف ضمیر منبر شجاعت نماید در و بنوا لاجنایم از روی و لغای فم نمانی
نویزی است او را دهنبت دلکای معاودت گواز منواتر موه افروز زار دیده بر اوج موه بر و بر

دل خستگان در و مهاجرت کار فرما اعجاب موسوی است دم کرد در انان طمانت فراف را خضر و ولد
و لیل سبیل مفید شده لبر شیره حیوان کامرانی فایز کرد اند عینی اسد اسرود و لالی اینها نمانی
سامان سلطه بر سر گرفت گویا تمنا بر سندان از حصص رخسار و عماما و ج و لو انضا عد نمود انتمسته
که در حاله نوبت بر سندان بکریا حوز و سجا سبب طلاس ما هم سبب مخلصان لکھنوت گویا و سبب
انرا با سبب در سر اسم نمود در دوران و سبب فایز بر سر سبب صبح اتم به اسد و سبب

بند بر و لای قبل حله گوشه کل علس و سبب در سبب اسد و سبب گویای منمش
از بر گوش و نمان گوش جان رسیده سبب از انی خلد است طمانت و سبب و سبب
رفق و ورشته جان نازده لغات میر سبب و لانا و لفظ و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب

متعلق کرد و در انسان از زوایا هبوط روح کا و الهی است در انصارت و طراوت از زان به فریاد
در شعبه که تمامه شکبار کار بر روزی مخلصان نیز از انچه بوده بر قیم غایب اینهاج میر افزین شد
بعد از آنکه تاب و نه بود و در این جهت در باب **الصفتی بجز اب نیر الدوله ببار از طرف او** **موضوع**
تا نوح بر این تو جت حکم **بدر** و نه و اسب را در روزی بود هم از بر فرط طمعان بلا بر سر خود است
این است که او در مکر چشم نرم است نوالی حساب و گوی که در آن مخلصان مجبور سلامت چه نوسم از نور است
لطاول و لغادوم سیمه مور روز کار خفا کار روزی است که از شعده انروز می تواند مهاجرت جدای این
سر سیمه لطیف و گرم حکم خون و در دل گناه سب زوایا تکلف بر گاه در است عطف و فرود و الف مهربان
زانت ذات القائلت می اید که در هر گوشه سلسله اسما و سلاطین و مشرق و غنا خونه ای برای سینه مخرج
سار و در نلاطم بحر محیط استیاق طوفان استغنیها مخرج خیر خدین بجای است فرض کردم که بهار
نوبت بر دست اجران زنده و در طلب سوره علیج عنوان عشق نهان کرد مردم کسین بر روز
است و خفا و در سینه عده که در این مکتوب در عیون کلامی صحیفه روح اقرا و تاج
تعبیه می نمودند همسایه منزل سلام روز و شب با نظر در یافت اخبار خیرت صحیح تر از و تاج
غمان غایت از دست داده بی اختیار بهاد است سر ماه راحت و الشرح ما محصور در آفر بود
بسط کسین بیان فرایح و دمای خستگان و ادوی مهاجرت کار الکاسی عیب نمود و سر کسین لفظی فرود
پیرای دنیا بجای از خود رفتگان است الا خزان تقارن بی بی بر این بر این سبب مبدور است
بجگر می آید و فراف و دل خراش بی بسیر استیاق انرا شماره و انواه مردم را سیمه سحر
بجا و در دست سیمه کسین احللین سوسه و سیمه سرد و در این مهاجرت سلامت بیان
دل سلفها از را میفرماید فضل الکامل انال اول خستگان رود دعای کسی سحر می مخلصان
زیرا اب از هر نمودار شد که در طلوع باور می بلند است و در این سیمه سحر
همه سیداران جنات الوالد است و در این سیمه سحر و فروری از جملات است
بوضوح سیمه حلقه بر این مکر در سیمه مخلصان خبر در این سیمه سحر است
بدر روزی در عهد است که در سیمه سحر است و در این سیمه سحر است
حسام سیمه در مهاجرت جدای و طلال سیمه سحر است

فراوانی و ناماد فرمای آن موعی سرآباد طوی...
ناید نمد اند که زمانه ما بخار بکده ام قصه...
مخلصان کبدل و بکیمت که از توجیهات...
مفاطر لغی نرم فایح خود فلا موشی...
خو القاف نیدر لگو که حالت دل بچقدر...
موجب تصدیع و تکلیف کلامی...
حاملان در بلا ضایع مع زد و ذوق...
در محو جوارح و عبادت سوزیده...
بر چند حلوس سبزو رسوخ اشغال...
که از فیدای فاضل مقوس خاطر نماز...
انداز خله بود لیکن باغضا ظاهر...
نجم و استوائت و قوت عزت کرم...
رایح حروف نعت ملامت کثیر العی...
بر عایح اسحر می و نمانش نیم...
و تجلیات و حال مهیبت استمال...
تحوالات مخلص از خارج مسموم...
نالا محض خاطر عبور فرماید و...
مهی و سادمانی مداوم با **ایضاً بنواب محمد الدوله عبدالحمید خان بهادر**...
و طالع بدی است که در حیرت سرمانه...
مال صفا و خفا و عیانت که از این...
کردن این کجاست از اسما که بمقدار...
نستطیرد نمداند و بقله از مخلصان...
واقف سراج مع اردو حینه باشد...
مجلس خیریه

نظر بر ریشهای درین لعین و اتق است در امر و ان الطاف و عر و مدول خواهد بود
 بر او **باید که در هر روز** کمالش بهی و بنا و با به و بویست از هر که کا قرآن است و است
 مرتبت است و جلالت قدرت او صاحب زبان سمو المعان بر سجات سجات
 تفصیلات بر او است و نظرات سطران سجات سجات سجات سجات سجات سجات
 باطلاع بود خبرت و الشراح کلابه فرج مهبت امیراج خاطر لود و نظار مرتبت انور شاه و ما
 شده مقتضای و تون و الطمحت و وفای صمیم که از قدیم قیما بین مسیح و فر لوط است مینا
 در یافت اجاب مهبت انور و شرف در از دبال نظر صفای بلجیح با همواره منبر فیم مرده
 اعدال فرج سرور نه محصور از را به باید داشت عزت انار بر رای رود و احوال
 منتها کتار شس خواهد نمود از اسجا لهات حلت و وفای در بر نه منقضی لوفعات بسیار
 است و از هم نسخ با حسد است همه منظور و ملحوظ ترصد که با پس بر داشت بود و در داد
 لازم الاز و دبال در کار اقیح بر از هم توجه و مهربانی لطینور سدا که موجب فور است حکام مینا
 و فاق کرد و در دیگر توجهات شرفی رطب الاکان باشد ز ماده جمعیت و شایه دبال
بواب شجاع الدوم بهادر نو البصاحب مستفی و مهران امید کاه بنار زندان سدا که مرصه بعضا
 اتقان از تبلیغ قایم مبار جلوس شایر زند بهای صمیم و دیم خود لا فر ابل خاطر الطاف و نظار نداد
 لیکن باطن بخار موطن همواره همان روال بطلمحت و لغایب با که از قدیم مسخوفت سر سطر
 صغیر دل ساخته نیکوکار محاسن کرات رطب الاکان و کامیاب برار کوه شایر و انبهارت و نقیبت
 و ات سفت ایات هم نظر صفای روال به استجاد و بیرون از مخلصان شایر زند تصور فرمود
 پیوسته بمقتضای الطاف و انفاق منوجه احوال مبارک حال خواهد بود در به جا و همه حال از
 پس از هم سخط الغیب و ذکر محاسن انفاق و اعطای کلابه ذخیره انور و بیعت
 کفایت به کامیابی باشد در صدان **باید که در هر روز** کمالش بهی و بنا و با به و بویست از هر که کا قرآن است و است
 خیار صحت و اعدال ممالک و با هم شرف لغت و نظار کرد و خصوصیت و در هر روز
 بدین است و در انوار **باید که در هر روز** کمالش بهی و بنا و با به و بویست از هر که کا قرآن است و است
 از سیر و اتق که صواب **باید که در هر روز** کمالش بهی و بنا و با به و بویست از هر که کا قرآن است و است

خلف رشتند نواب بازار الملک سر قند خان **بهار** از جانب خاندان بهار

انضاک کارک ز به حال مهمبت در نمازها و ضوابط و اصول کرامت در احوال

سرما به حصول و انبعاث خاطر بنا بر فرام کرد در عین ضعف و نهمه توجه و تفقد با حال

مرد و ایقان منزل مقصود و نوید صحت مزاج خاصه و طوفان طرز در صحت و بطریقی

در عالم لوق و استحاله مقام کمال تعجب و استنراب مطلق است اگر چه سلسله محبت با رزق

و اتق نزار است که با کلین رسمیات ظاهر در الصراط ان محال ندخلت داشته شد

و قوایم قویم سقیم و حدتهاج و طریح در رسیدن و استقامت با به وفاق طبع محتاج رسم و عمار

میرسان روزگار نوازندش لبین از آنجا که بمقتضای حدیه شمنیای قلبه خاطر اراد و

حال منظر اخبار خیریت و ترصد الصبا کفایات سر است عدم البصا البصا

میرب برار کونه تعلق و اضطرار طبعت میگردد و ترصد مقتضای توجهات و طوالت

ایمانت بر قیوم مفاوضات سر است افزا که در معنی مواجعت است نعم البیدل است

صما بله منور شده با و فرما به نیاز مندان مکنون خاطر خاطر باشد و سطر قائم

الطاف شمام سر از زنا محصور از زانی شود **بهار** صاحب مدیعتش از این

بار که در عالم ظاهر جلایات دوری صوری ضروری با به و حدان نعمت مواجعتی کرد

خنده سر طراز کایه لضریر نعمت نوار نوید خیریت و اعتدال مزاج همی بر روی خاطر مناس

شده بمقتضای حدیه محبت و استجاب و طریح طبعت از و قویم و بقدر و نوشیدنی

بستجو و در سب دریافت اخبار همی شمار در انظار حضور تا از نگاهش اتفاق

نعمت شرف برادر الخدوف در است داده و فرموده است با به بعد صورت انجاسیده است

از در آن نوید صحت و جمعیت بر اصول نیز کرده باطن استباق مواجعت خوشی است

در این ایام سید قویست که در خند و شادمانی است با به سر است اتفاق

بهره هم لایزال بر قیوم است مفعول است خاطر است و از در و نشود صحت

که در استند در سب حدیه هم سینه است با به نعمت است

از آنجا که دریافت مزه صحت و از با خیریت است از در

بزحمت مانعی تحریر نمایند الوار اتم التدبیر مشاهده حسن و در تصویر ساخته با جلاله بن مرتب
 مسرت نماید طبیعت مشاکب نماید بود **محمد الدوله عبدالرحمن بیجا در تحریر** الرحمه همواره از کوشش
 و تلاوت حضور را بسزوات بود نیز **عبدالرحمن** فراج لازم الایتنان خاطر نار ما اثر
 سر نایه طایفه سراسر نام حضور حصول جایز نیست چون درین روز ما به نیت ایصال
 اشفاق نامحانت الطاف میرا اسباب جمعیت دامت طواف و فرمودمان است و ازین
 و اینه نیند و ختم باطن بنام مواظب میویست هر دو شش اضطراب و از تغیر با شد از اسما که از ابتدا
 خورد و کسفت و الطاف قلبی و سمول فوجیه و التفات باطنی است مقتضای صفای مضاف
 و الامت فیرم صمیم دانت با مبرکات است استظهار فوی و معالست که میداند موقع که از
 انحصان صمیم راسخ منصور بوده بود صوفی صحایف کربان سر به ارتجاع و اطمینان مراند و ختم شد
 تحقیق احوال بنام است **طیغ فصل** که از شش نموده باشند نظر و فور توجه در اشراق
 ویزین از رونق الطاف در سخط حشمت است انواع و مهرا با نیت یقین کامل که
 در هر وقت عطف و التفات مزین و صرف و محراب بود **نشا: بزی دروش** بر خرد در
 عالم معنی همواره دیده دل مشاهده حقیقی بر ما به اندر لذت و حال روحانی است لیکن اشفاق
 طفات صوری و نمایی مواد است حسنانه در حال حویه محبت تا در خاطر است شرح بیان میگردد
 اولیای سخن و جوه از نعمت و حال صحبت شمال منشرح و سرور که در آن زمان است شادمانی
 و در صحبت اسرار رسم پذیر گردید را از آن حال سحر **قیام** لغم البذل سرور و اجابت باشد
 گاه کامرین طیف منقبه احاسنا و اشراق بی باطنی سرانما یون و کسفت و بهیچ بره و این رخ
 انس و خواب طغیان را طایفه است که مشهور است در شرح حسانت که در حال بیان
 پیش میاید و اورا باید بود حقیقت در از روش حقایق و عارف انکاه است **محمد**
محمد خواجه **نور** **بیرم خان** **بهار** **کفر** **کتاب** از آن روز که به نیت است
 از آنجا که در **نور** **بیرم خان** **بهار** **کفر** **کتاب** از آن روز که به نیت است
 و اعتراف و از آنجا که در **نور** **بیرم خان** **بهار** **کفر** **کتاب** از آن روز که به نیت است
 از آنجا که در **نور** **بیرم خان** **بهار** **کفر** **کتاب** از آن روز که به نیت است

موزون است و اشفاق مایه که صاحب هیچ خود را نمی بیند و همواره با بس لوازم کفایت و درود
مطهر را در امور نفسیه است که طرق اشفاق در اینها و در اولی که چنانچه درود او از
طرفین جایز نماید و معنی و معنی که در اینها است و می گویند و همواره خود را با احبار
بیت صورتی در مقام کمال خیر است و مال او را باید دانست **بنواب خانزاد خان**

26

بهار غافل خست لواحق صاحب مهران مستند زانکه سایه پس از نماند به لام وصول الطاف
شمول محو کبریا به استعانت اینها و محصور افروید و یاد اشفاق و احوط است باین داد آنچه از
و مبارک است چنانچه می زرد و در حق معصوم و مومن و مظلوم است که در دیده ظهور است
نصیب از اقبال عدو مال با صاحب و الطاف مطلق است و کمال تقدس است کلام
مستند و مسعود و مال بمقتضای حدیثها همین مطلق است که در اینهاست و مخلص میراست

ببرای دیباچه است حقیقت صرف مسایع و توجه که در این نظام امور است
بمقتضای صفای است و معنی که در معنی است و طایفه ای از صفای یافته و در
و نور و صورت اشفاط و اولی که محبت است و اسما و قدیم که در دیده ظهور است و اولی که معصیت
کمال نشانی است و برین است و چنانچه که نظر بر خلوص مصداق است و اولی که میرا از این مهران
زیاده بین چشم است هم است و محبت است که بی حسنه و سخاوت است به و توفیق
کمال است که در محو اشفاط و کمال در امر با بس مراد است و از مناط قدیم مطهر نظر

بلا بو تراب بیکمان از جانب نواب خان عالم بهادر نصر خست خالص

مهران سلف و قیامت افلا مورث کرده و در اینها با محصور که در مقتضای محبت است
همه در آنست معطال العبد در کار با ظهور رسیده از آنست که در آنست که در آنست که در آنست
معصیت اشفاق یافته است و اشفاق نظر و در لغت اشفاق معنی است که در آنست که در آنست
نصیحت و قوالت از مهران خاسته و در آنست که در آنست که در آنست که در آنست

در حدیث آمده است که در آنست که در آنست که در آنست که در آنست که در آنست
و در آنست که در آنست که در آنست که در آنست که در آنست که در آنست
از کمال اشفاق است که در آنست که در آنست که در آنست که در آنست که در آنست
و در آنست که در آنست که در آنست که در آنست که در آنست که در آنست

حسن الصباط بدره نقین که در سر این کتب بسیار است
بار قام لفادیرت روز جمعه است و اینها از کتب **ابن خلدون** است **نواب بوصف** **نواب بوصف** **نواب بوصف**

خانمندان هم همان معانی بود و اما در **نواب بوصف** و **نواب بوصف** که در این کتب
و یاس و اینها که در این کتب است در کارهای بی شمار که در این کتب است
سجاعت و شفا در حق حسن معصود است که در این کتب است و در این کتب است

کتاب حر این که در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
و حلوص قدم صمیم از آن هر مان زیاده برین خستند است امور از **نواب بوصف**
حقیقت اینها را در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است

محبت و اما در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
همیشه در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
خاطرات آنچه از دیگر بر سر سالی اکا و تعلق و در این کتب است

و اینها که در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
بالحقیقت آنچه در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
بود آن خفای حالات حر اینها که در این کتب است و در این کتب است

بیاورد بسط و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
و اینها که در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
کفایت در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است

خوب و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است

نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است

نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است

نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است
نحوه و در این کتب است و در این کتب است که در این کتب است

بایدون در افغانه و مشهد طایر سر طایر در گستره از لطافت سمای اوج آید
 سبک آید که مگر مایلون مسخره و آید چمن با و از بدایت بنهای زرافه استنیاق سماقت
 باید نوشت که طایر در هم و حال و پروازند که آن سوخته برود را خانه بانی نگرود و والد
 نوشت گنده سوخته که در بستان ناله راه سمنایر بانی کبوترهای به بندم فرسخ استواره نماید
 27
 فی صحرای سمندر آید بر این طوطیان از روز و بلب از سکر بر بهانه سونگ لبه صیدها
 لعراک سحر بر می بندد و سبها که در صید و لهاس باریست و با شته فکرش سوای
 معنی سبها که بلندی پرواز بایال و پر بر او روه دست انور لطف و عنایت از همدان روزگار
 بود در نموسم معروض شایس منها و بهای خرج سعیده با رجون طایر بر عهد بایال پرواز فاحته
 طعمه حره بازاران فکر و نرو و باشد الرجه طوطی سیرین گفتار است لیکن بیادانه بدامنج
 از فرار صعوه خاطر اوقف شود چه عقاب صد عقاب که در دیده گاهی دم موسی و در آرزوی
 اصراط دم بر زمین میزند و گاهی حطاف کردار مضمونهای ماملول ناله های بنیادین
 نهاد فاخته است سوز کوه و دل برسد در شیخی است و از روز پرواز دارد و با عصم
 در نه بیخ جفا سبک کند سحرک بر بوجع بیاید بنا و دارد و در محبت گره نوری از لب دری
 خنده میزند و در علم حال سوس طوف منت بر آردن فریاد کرد و اله نفس مانند است در زیر
 یا شیرین بود این مشت خاشاک سوخته در بوجع حال سحر بر صیدها که به نهالها و اصل سمنایر
 طیبان و شعله زار عدم پرواز کند چون درین و هزاره چعد و لوم قدر و اینها مانند نیستند
 عقاب صحرای سحر است و فخر سالی نابل بر لبه شیره معقود ابو خود و بر جانب سقا
 سبک پروازی بالک با این سر هده زبان کار است در و اوج صید اندازی که گرسنگی و ضحاک
 تا و به پرواز خواری نظر بر این سمنایر چمن از چشم فلش خیزد بانی و غم
 در بار و در خانه استمانه لاجتماع گریزه آید و به شربان این طلب ما و
 خاطر و بیان سبکی دارد از طایر دیده آید طوطیان فید پرواز
 سمنایر سبک خیزد و پروازهای نونه حله در سوز شمع از زو گرم کردار گستره و حاکم
 فرموده آید چند زبان حله بر زمین آید و بیلان بیجان کشید و سوز پرواز

این بیچاره در دروغ سرای آسمان که چرخهای رحمت
رشته در آید که در اندام مال برود که آید از موهای پایم در سید رسیده
واجبه هوا و موسی بسته شد و در بیابان مرز و بوم **بیمارانه** در ایستادن انداخته
و خوشش آید از زبان هر کسی جوهر و زهر عالم بالا کرد و با الیاد طلوع خورشید
الطاف خانه بر ظاهر آن شب پرواز هوا ای نفس به سهر سهر لب شخص از باب
دنایای نبیند آن خوف طهارت که در هوا ای اجابت مراعه دولت نمود
ظلمت دره المنع را نغمه مردمان این کرد آید مبارک هوا به استقبال آن منهار اقبال
قدیب کرد از باب آیت از کوه بمقتضای کل با مردی بال پیرانه تا به شب
وفات **فاجده** آن کلشن جاوید بهار در سورت این سو او در یک کتب گفت
که از جماعه خانه بوی کلی برای به شگفته روان آن **بمقتضی** بال سهر سهری پرواز
بجانب بر چند کتب آن بلبل موسیقی بر شرح احوال سبک پرواز آن هوا بوی حق
دار روح این دل در دام افتاده مدعی به نزار دندان تری از تو بخوانه بود

قاصد چو سخن ساز بود نامه چه حاجت **ملنوک** که بر پیر جبریل بسته شد
منقار از ترانه سخن به سینه **بلیغ** سهرم کت که نامه سبایلی **بهر** در سینه شست
سبک است بلکه بر بال جبریل **بچیدن** کلام سلیمان لغدا میزبان دانست این دلیل
کامل از دام هوا فاد **عقاب** شسته در بومای **تکنا** نرم سرای اندامهای دولت چه
الفاق افتاد آمد وار است از **اسهبار** بلبل پرواز که سر سرت **تفضلی** ای گریه
خشم طبع خانه و کلاه خدای **سیر** کلاه سیر در **تذکره** سوز زینت و نقابت **خام** کرود
که **عقاب** سبک **سبک** پرواز **بمانند** از دین بال در صورتش **سراسر**
و بوی **ایستادن** نوار **کوشای** عادت **بیشتر** در **نور** بدست **این** **صفت**
سبک **ای** **گرایم** **تفاصد** **سعد** **و** **مهم** **مهم** **بمقتضی** **سراسر**

الف از جانب ابابعد المذکر **بفرمان** **بفرمان** **بفرمان** **بفرمان**
تجارت **سبک** **سبک** **سبک** **سبک** **سبک** **سبک** **سبک** **سبک**

وچین را از جهت و شادمانی امارت و کثرت خدمت و کثرت دولت سرانجام

مجلس شریفی که در آن سرانجام یافتند و کسان را چه در آن شکر میبارد چه در آن

سزای و عتاب و لعن اظهار است و این را بدانند و در آن کتب و کتب و کتب

۲۸

از دیدم الامام بر این شرح و قرائت و کتب و کتب و کتب و کتب

سالك و سالك بر این با این مابای و لای حضرت شاه سلیم چنانچه در کتب

الغریب و کتب کسان چون سید بهیهات مسطور فالصیر و تصرف کردید مدخلت

تقدیم شرح در این مقام و او خدمت سرانجام حاصل عادت میسر شد

که یک از ملاحت بر وارد و با حاصلات بهیهات مسطور صرف تا کجا

مندی شد از طرف نواب عدله الملک ایران بهادر بنوارش علیخان در ای

در بیولو و منصب بکنار او و با تصدیق و بکنار او و خطاب سید محمد

و منصب بکناری ذات و منصب سوار و خطاب ملک پویش خانی و امام

محمد خانی خان نواب کثرت در خدمت سید محمد بهادر و حرم و در

مندی شد از طرف نواب عدله الملک ایران بهادر بنوارش علیخان در ای

قدیم در میان کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

سیر کار و استعداده و با بدو است از دفتر خوار و کتب و کتب و کتب

ظاهر نماید که معروف و عمل است از جانب نواب موصوف برای

که منصب بکناری او و با تصدیق ذات و خدمت دار و کتب و کتب

بوصاح الهی فوت شده حاشیای علی سر حور و او و خلاصه فرود کتب

و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

توزان صفد رنگ سوار جنگ بر عزم بر کینه فرزند کداره در وجه بدو احسان غلام حکم در در این
مهر رب از بند ای ۱۳۱۱ فصل ماسد الحاکم شرط موصی و این مضمون است برین باب
چون آنجا وقت در وقت و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
را طه از وقت و فرات فرزند در میان نظر بر ملاقات با وقت حال در وقت و در دست

لغار بر در آن ایما که در این طوری و در دست نامه **ایضا از جانب مرشد محمد خان حسنه**
بر ابوست رام را چه بخارین نوبت زنده الاقران و عمده الایمان اللیس رام در حفظ

الهی استند اقا محمد ابراهیم و غیره در این معاد هر روز روزنامه از ولایت کسبه مدون است
بالجانب از قدیم مونس و البصاط تمام دارند و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
از نهاد بواسطه معرفت و معانیت از این دست طرفه ملاحت در میان او و
طریق عبور معاینه بر اینها در وقت و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
در معولان مسطور از هیچ جای و مجلس و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
و منافعه در میان بر روی کار است اینهمه فراموشت و معارضت از آن زنده الاقران
نامه است و معنی بموصی باید که در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
که بر وقت و عکس خاطر هر سبب و میر جانت که از او داشته باشد معاینه و زینت نزد و این
زنده الاقران تا حد خود در وقت و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
مشکوک و تکبر با اینها است **العاد است لوزیر ملاذت محاب مرشد محمد خان بزاز حسنه**

از آن روش در این بی پروا و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
طریق الواجب و حوز از این که در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
شاید آنجا که در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
بر جهات شکستهای بطریقی و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
بر وجه و در وقت کا الانعام بل سم اهل کتاب است و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
نفس را علم کار و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست
بکن و در این زمان که در وقت خود هر چه در دست

در این زمان که در وقت خود هر چه در دست

پروش یافتن دارالارض و سیم موج بنیاد مسدود در همه حال طریقه حکم فعلی الله مال حکم با بر سر
 این خاسته پیش منوکل علی الله و حسوس میباشند اما چون کار بلند الله تعالی را نمیخواهد و علم
 الله تعالی را بخندارده او را از انجا که از انجا میخیزد نسبت کسرا محضاً نوع مردم بر ما طبع
 از برده اند تا جاز قلبی که طبعاً از به جهت سه ماه بر ما محلا مجبور و بر جانب حفظ نوع
 در همه حال در تمام اسباب تدبیر سازد و سبب آن مانده بود و در حالت نوحه و غلظت و غلظت
 مطلوب معاش از حضرت حکیم علی الاطلاق اصدیح و تمهیل در وقت مقدم حد کلام است
 میاید منت الله تعالی آن نه و تقدیر حکم و الله تعالی بقول ما مولی و الوصول را به قول مسول میاید
 هم شیخ از مع خیرهاج بحر رحمت الهی و اجابت در دعای سحر از رب روح الامین
 سند یعنی بطریق صحیح است و اقباب مقدم مایلون فال در عرض دلهای سکه این سرزمین
 بر آن کابله است این که همه و مالک استکمال الاجت اللعالمین جلوه ظهور کرد و امیدوار است
 که از فضای آنها میگذرانند از این ضعیف خلفی که بعضی مرصوفه نقد خلق الان ضعیفا
 نوبت ناصبه پیش یافته است نظر مفهوم حسن الله است و معنی سحر و اخلاق الله را
 کاش فلک و از نادر است حکم سیر این همه کرامت و الطاف بر کربان الله است
 سیرات او تمام خبر آنم الله خبر خواهد کرد **القادرین اویز غلامت در زمان علی بن موسی قاسم**
 گویند اقبال گویند طالع سعید و هموار با نور سراج و قانی و در جانب لصاحد دارا و در آن
 دور افتاد که تقدیر کردش و حرکات تواریخ صدی و در کمال و مناظر و اضماع سناری
 علوی و صنعت غیبی احکام نازه و آثار محدود در مدارج احتفا کمال ظهور معبر بر
 بر روی منجبر نملها نه ما و صاحبها به مقتضای نظر بر روی در حدیث و ما در وقت
 از ناریه در هیچ منزل و مقام رجوع و استقامت و قوت استند است مد نظر محمد است و
 مانند خود است و در آن زمان و در آن زمان و در آن زمان و در آن زمان و در آن زمان
 اما سیرات نظر همین است که مانند سعید کبر و حالت ملکیت و کوه کوه
 چرخ در میان و از دربارت که زمانه را در آن شخص معارفه با وجه معاصد سکنه و سیرت
 خاطر اخلاص و خابره و حیات است سابق بسلا و هموار مثل کل جهان وار و مانند ماه مسکن ازین

در خلاف و بطور ازانان
 نیازم از شیخ و الامم و در وقت که در صورت است
 شیخ و الامم و در وقت که در صورت است

طریق محو و غیره السید در این باب از بعضی کلمات فرموده اند که در آثار ایشان در کتب طالع
مقام خویش بنیاد از اسباب صمود و انحراف طالع بدارج این کلمات را جمع بنویسند و کلمات
طالع ساقی مستجاب تا وجدان سعادتی افزان بخیرین کلمات در آنجا جمع احصاء
از رو و نفوس که بر اشتیاق و کمال مقصد او باقی است آن کلمات را در کتب نجوم و طالع
مغرب که در کتب نواید بجمع نافه مسعودت نماید بدوجه این سعادت و احوال
خویش که در این کتاب جمع شده است و در این کتاب **دست اویز طالع** رو شده ضمیران انوار فیض ازل
و در یاد الل انمولج موایب هم نیران هموار مرکز خاطر در با مفاطر و محطوط باطن مهر موطن
اندازند که از غیبان بکلیات کرم کسریه و معده نه و در لایم انمولج کامیختن و کاملان در کرم نما
لا در چه خورشید تابان و قطره سست و نوار اموجه بحر عمان از راه فرامیته سماوات
لابت انوار صبر ابروال خورشید اقبال که حسن اسدین غیب محبت احوال در نرم کور اوقاف
مانند جاوه کنگان مطلع نزاران نجوم نورا به بنامند و کسوف و ان فلک نوار اسدین نجوم
لاله افق صبح و لعل به بنجه از کف انحصار سرآمد لطن امیدوار است که این دره است
بصرف حضور بنده کالعا اقبال انوار منظر انظار نرنگی خط طالع چون خطوط
شعاع منور کند **دست اویز طالع** قدرت بالعبایات اللدین بقدر انوار منور کون
و لایم و منقطع شده که محمود کافران به لوجود از اوج هنرمان در خباب بر کربان نواح
مزدان که نور و فضیلت سعادت اجمیع انوار کانیات مخصوص و منهار اسطوانات باشد
کلام خدمت عبودیت تقدیر سینه از میان فضل بمنهای انوار علیه از فاد
و در این کتب که در خلاف اسطوانات طبع یافته است همین انحال بود و بعد از کون
حیوان و احوال لطیفان در کتب منور از نرنگی انوار فضیلت بر صاحب ان کرم که در
در ادب نوار و انظار موایب در اسباب حکیم در کتب منار و نسانت در کتب نجوم
کلام بر سر از اسباب در است منبذلات نرنگی از کتب فضایل روحیا و انوار منور
بر کرم در کتب جانیه علم عبودیت است نرنگی منور و عبودیت منور منور کرم
الفصل در دست اویز طالع در ادب کامل ابرو و سخن از عشق و بیجاچه کاف و نون تقدیر و نظم

در کتب نجوم

شبه بلوین در یکجا مقصود آن شد که بر قرقری از اوله مع نوع انک لقبه استخوان
سودا که در فضای و قاضیه با همه خلوص طوبی و برادانت خایه در حیات منظر
خاص کوفه را که باه سجا به روفورالت است و معانیها مع همها و کلا منقسمت و کاملا
بی حاو و ایزه آرزوی بر الدنس مخصوص و ممتاز کند مقدم لوازم خدمت و کتب سزا
عقب از قاف و در آن جمله اسب و در حارفت شرطقیات طبع مطهر است حال بود
در ابع تعدیل لغوس حیوانی و در آن کماله ناطقه ان به منبصه حصول در آن زمین
تفضل و غنایات آن گروه مفارم و معانی و ارادنت و تادفه این جمهور موایله
مقاصد فضایلها می تربیت منادل و سیاحت من به بروقی حکمتها از در مان بسته
بدر فتنه باعث انتظام حال و ملک کافه افاضه داد ای و کله در آنجا که در اینست
مدت تعبیه و معانی لغات و فیوضات حاو و ای و در سبب است و کاملا از نظر و با
رحمت رحمانی است غلام عبودیت است منبر حیدر و کبر حلاج کلمات است با صفت
استوار صفت و مدک **ز رتبه ملازمت بخت نواب خان عالم بهادر** فواید
شخص نمباین ثنای بلند اقبال است در رسم صهل سمش که با خاور مدح و کوشش
و از هم رکنش خم کندش غزاله و شت احصی موع ریم و لا موسی سیم که اکرش کلاش بقچه
زیر کوه که به معنی است و بخار که از خاک زیندش اوج کبر اگر دوسر مد برداز
و بنده خورشید کردش افلاک و تخیم نالید بر کام او: و در سرور خورشید است از انعام
بزرگ است در زمین و غنمه خیزد بر همان که غلام کوهی بجای خورشام او از در سجا به دست
علاء و حیات استخوان و در فرخنده طالع هموار است سر مابه افتخار زمین و زمان در کشته کامروا
جهان و خنایان کرد انال **ایضا در رتبه ملازمت** ای برادر است و طاعت خدای تعالی: اوج قورقو
فروست از خراج خراب: بندگی بر همان در دم هر صبح منبه: هر از مصحف او بخواند و خدای
المنه است و کلا و نقد است از جمله رتبه ملازمت برور تا به نظام ان است
و ختم از در و نه در جام سفلی همونتا به خیره فضائل است حسن و با الوال بسیار
و کامران است در صف بزم است سیر نمناج کافه روحانی بر زمین دل و نایه

30

نیز از آنکه خیرای علوی بنوای سبزه کطف و غنای صد او بود و الامقام لغیر غیر
خوشه و در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
از آنکه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
کردن و در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
لبان حاکم فریاد بهیچ وجه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
لغو المعطس که بهیچ وجه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
این حاکم فریاد بهیچ وجه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
انزوی غرض است که در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
کلیت نام سرد پیرایه سر سینه و سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
نیز بهیچ وجه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
بمقتضای فوضات از آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
ما که ذات ذات فعالیت شان بهیچ وجه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
معنی و فضلا هم مع کبر احوال است و در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
عالم صورت نماز است و احوال روز از فرق بر سر سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
خبر طلق و سعادت نام سر انجام میدید تا عاقبت خلیق و جمیع بر ایا و سایر که در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
و اللیسوه از آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
مندی و احوال و حیوان بهیچ وجه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
مندی و احوال و حیوان بهیچ وجه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
از آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
ذات که در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
نیز بهیچ وجه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
که در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن
و در فاضله مطور است و در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن

نیز بهیچ وجه در آنجا بهای که در آن سر و سر و سر و سر کار از کم کبرای که در آن دو در آن

الف دست او نیز ملازمت بر چند درخت است نظایر و ششصد درخت فیض ازل که از فروغ
 انوار فطرتهای و بیح و بیطالعه ساین صفی است از مظهر سیرت کافه افاضه اولی
 روت افکار رسالت و تمنی او نام نفسی در ادراک متوانند مرصه اسباب سیر و احوال حوی
 و سببه کامیاب در سنجین کلمات بحوری و سجده ایالت لیس از انجا که ذات کرانت
 بار بایان بریم کلمات و افعال در حال تفضل و فیض عام بجوای لینه که مظهر کمال است
 مبر سر زانما و نادان طلب طلیل علمت و نوال منبسط دانسته سراسر اموال کفیه و کمال
 تابع جاودا و بیغیرا بد عقیدت سرشت با فوایل نهار که از روز و ثمنایع با طریقت سید
 در امان مغانی و گرم سنجی بار زده منصفه لطف و فیض سالی کلمات نو مهارت و کلمن
 کلمات رخنده ریزی با **الف دست او نیز ملازمت** حکمت شایسته زما و قدرت کمال بر دانه
 برای زوایا است لئوال کافه بر ایا و نسبت مهمام جمهور انام در سیرت با از اراده مغبان سب
 احدیت زاکه بمباریکمیل جوینف از حصول فضایل حکیم در احوالی افراد ان به نوحیم
 و با طریقت دارند در میان حماهی با انواع اسباب سعادت های صوری و معنی خاص مطلق کرد
 عوام خلایق را در سببه تفضل و غایت این گروه عالیشان ترتیب میفرماید تا خاطر کور
 که از تقضای استغنیات در لوعه حصول بدل با نیحال در این طمانت منقادی بروان سب
 در را از این خسته کلمات مدارج با طریقت معرفت لغزش کلمات سرف ان به نوحیم
 جوینف در نغمه لطوات کرانت و غایب حکیم مطلق و فیاض بر حق ذات کرانت است
 بمیزد اسباب حسمت و تنبیری و ارفقای مدارج کمال که در انجا که کمال است
 اولی سخته حجاب را در سببه کرانت سبب عمیم برورش سید در احقر العالم هم بغلاوری
 طبع و بدایت سخت سرف استلام در یافته اسیدوار و سبب سبب و فیض سانی بالست
الف دست او نیز ملازمت بر چند درخت منجلی ظهور زنده است که در انوار و طریقت
 بیح و بیطالعه ساین صفی است از مظهر سیرت کافه افاضه اولی
 روت افکار رسالت و تمنی او نام نفسی در ادراک متوانند مرصه اسباب سیر و احوال حوی
 و سببه کامیاب در سنجین کلمات بحوری و سجده ایالت لیس از انجا که ذات کرانت
 بار بایان بریم کلمات و افعال در حال تفضل و فیض عام بجوای لینه که مظهر کمال است
 مبر سر زانما و نادان طلب طلیل علمت و نوال منبسط دانسته سراسر اموال کفیه و کمال
 تابع جاودا و بیغیرا بد عقیدت سرشت با فوایل نهار که از روز و ثمنایع با طریقت سید
 در امان مغانی و گرم سنجی بار زده منصفه لطف و فیض سالی کلمات نو مهارت و کلمن
 کلمات رخنده ریزی با **الف دست او نیز ملازمت** حکمت شایسته زما و قدرت کمال بر دانه
 برای زوایا است لئوال کافه بر ایا و نسبت مهمام جمهور انام در سیرت با از اراده مغبان سب
 احدیت زاکه بمباریکمیل جوینف از حصول فضایل حکیم در احوالی افراد ان به نوحیم
 و با طریقت دارند در میان حماهی با انواع اسباب سعادت های صوری و معنی خاص مطلق کرد
 عوام خلایق را در سببه تفضل و غایت این گروه عالیشان ترتیب میفرماید تا خاطر کور
 که از تقضای استغنیات در لوعه حصول بدل با نیحال در این طمانت منقادی بروان سب
 در را از این خسته کلمات مدارج با طریقت معرفت لغزش کلمات سرف ان به نوحیم
 جوینف در نغمه لطوات کرانت و غایب حکیم مطلق و فیاض بر حق ذات کرانت است
 بمیزد اسباب حسمت و تنبیری و ارفقای مدارج کمال که در انجا که کمال است
 اولی سخته حجاب را در سببه کرانت سبب عمیم برورش سید در احقر العالم هم بغلاوری
 طبع و بدایت سخت سرف استلام در یافته اسیدوار و سبب سبب و فیض سانی بالست
الف دست او نیز ملازمت بر چند درخت منجلی ظهور زنده است که در انوار و طریقت
 بیح و بیطالعه ساین صفی است از مظهر سیرت کافه افاضه اولی
 روت افکار رسالت و تمنی او نام نفسی در ادراک متوانند مرصه اسباب سیر و احوال حوی
 و سببه کامیاب در سنجین کلمات بحوری و سجده ایالت لیس از انجا که ذات کرانت
 بار بایان بریم کلمات و افعال در حال تفضل و فیض عام بجوای لینه که مظهر کمال است
 مبر سر زانما و نادان طلب طلیل علمت و نوال منبسط دانسته سراسر اموال کفیه و کمال
 تابع جاودا و بیغیرا بد عقیدت سرشت با فوایل نهار که از روز و ثمنایع با طریقت سید
 در امان مغانی و گرم سنجی بار زده منصفه لطف و فیض سالی کلمات نو مهارت و کلمن
 کلمات رخنده ریزی با **الف دست او نیز ملازمت** حکمت شایسته زما و قدرت کمال بر دانه
 برای زوایا است لئوال کافه بر ایا و نسبت مهمام جمهور انام در سیرت با از اراده مغبان سب
 احدیت زاکه بمباریکمیل جوینف از حصول فضایل حکیم در احوالی افراد ان به نوحیم
 و با طریقت دارند در میان حماهی با انواع اسباب سعادت های صوری و معنی خاص مطلق کرد
 عوام خلایق را در سببه تفضل و غایت این گروه عالیشان ترتیب میفرماید تا خاطر کور
 که از تقضای استغنیات در لوعه حصول بدل با نیحال در این طمانت منقادی بروان سب
 در را از این خسته کلمات مدارج با طریقت معرفت لغزش کلمات سرف ان به نوحیم
 جوینف در نغمه لطوات کرانت و غایب حکیم مطلق و فیاض بر حق ذات کرانت است
 بمیزد اسباب حسمت و تنبیری و ارفقای مدارج کمال که در انجا که کمال است
 اولی سخته حجاب را در سببه کرانت سبب عمیم برورش سید در احقر العالم هم بغلاوری
 طبع و بدایت سخت سرف استلام در یافته اسیدوار و سبب سبب و فیض سانی بالست
الف دست او نیز ملازمت بر چند درخت منجلی ظهور زنده است که در انوار و طریقت

31

فایده و نفع از نفس در جهت رحمت رحمانی است که در کتب کلامی تفصیل و توفیق فی مابین عاقل و وحشی است
میرزا یحیی خان صاحب کشف رومی فرخنده وقت فی مابین عاقل و وحشی است
نومر اوست و کامله در لایزال به غیر مابعد عقیدت است هم جمعیت است و مورس است
مالی مابین سیرت برار کونه مال و اما بی سجن و اما مال است و اقبال هم مابین بارز و
از صاحب عقاید و کلام فیض بخش و قدر زود است و در الطار منسوب و نگاه مهربانی است
نومر است و کامله در سیرت رهنمی و ساوا و کلف فی مال **الفصل است او نیز کتاب**
بجانب نواب بقا الدین بهادر لقیه حجت تبرکات الحمد لله و المنت خواجه در تبرکات
بریم عوچ خیزی منب ان وقت کومر مارد و در بانوال طلس مسجد جهانبان سیرا طراوت و ما
حاوید ساخته و وصف نرم بچشمه برق ستمی عود و نور خورشید صاحب مخالفان بعد از راه ممالک
لاکر خفا و بدکان سید روزگار ما نهار از سعیده ماری لام بین حیات هم است خود شنید
در حیات که زمانه ما همه کس از خلقه کوشان این استمان کر استمان است که کس سید کا
اسام سید مهربان که در کوش مهران بدن عینه سرفرو و دارند از زنده و سیرت که کفایت
با کمال نعت از فرو و عثمان این مارگاه است افران است نظر من عقیدت است
با بند و است که در حیات سبحان کلنت و افهام مند کالعال حس و اما ان از زود و لایزال
کومر کامله در حینه ابروی حاو و ای غرا اندوز و **در استمانت اعتراف حیات افسان**
و تغیری منصف نخر وقت میرزا نادر استماع خبر وقت اثر الفصاحر حلاله نظر است
شاهنشاهی و موقوف ماندن منصف که آنجا بود جایی است منصف نواب است که در سخن
و اسباب تفکر و نام بر فرد بیان هم نخواهد بود و لاله شد حیدر کار گزاران و لوان کرده بعد از
و الطاف ماله صعبه و سیرت در کمال حدوت به نیر قباچ هم لندی ترقی تا نیر رفاهت
میدانیم از حجاب ملک ظاهر هم خسته کول و منت تمام نافع زده اند و در نظر حقیقت است
ازین همه حلاله است منصف باعث عقیدت بر عوچ ممالک دور کار است از مری او جان به
نمده جان جو و اما در که پوشش افزای و لیلان نیر حقیقت و در و اولاد
قدیم را با جاودات زور کار است که در نیر احد استقیم لانا نیر است و سیرت حجت

نواب
اولاد

که در بیولا کار با نیریدار اوت اله با تمام رسیده که بعد قولیت که بریده خود را بار بر سر
تراوه سر سابق جلوه فرما فرماید و قدویان مبارک از نشنیدن از سر نواب رفیق خوی مقصد بود در
طل مکرمت مکتب باو در عبادت **مرض باو فرنگ** بعد تقدیم لوازم بندگی و التماس و تمسیر
ایمان باری که خبر ملائک انجمن سماعه از ارفد و بیان عقیدت و مایه بریده که از استیلا می حریبت
زمان سبب بوستان اعتدال مزاج صحت اقتراح تهتت ناملایم خورد و به بال صر صر عارضه
معارضه شاخ سر سهر حوازی لاله مکر خطاط طعمه ولد از نغای است بندی از زده قوا
ادعای مکتب و است برکات که بر لبه نظر از اجابت از استمه دار مملکت صدق بطون بر عبادت
بدرگاه کافر مطلق و حکم بر حق فایز و امام مکر و انچه چون در بر نه رسم نه دو از من این روزگار
مکار نیست خیا نچه در پی بر سر حمار می و دنیا بر ملک خاری بر انجام و در پیش سر حمار
و بعد از هر کار کما یغفار ز را به نسیان و الله الرحمن در اوقرب از منته صدق این خبر العلام
مسکت مزاج و باج و صحت و ان برکت است که دور باض عسرت و محفل مهتت باو است
توجهات و منبسط کسری و انعام امن بروری الفاضل که سی و کردوری زیاد بر سر بر
جاودان و معماره ارای عشق و امان که فو نوشم داروی فضل الهی صرف در استغاثی حال
خدا العالی بال **جناب اقدس در رسید خلعت ماتم** برساند نوز و خلعت سر ایا مکتب
که از پیشگاه انصلا خاندان نواری و غلام بروری در نایب و افوقه خاندان افتخار خان نایب
در خرد ز خاندان خلعت شده نوز سر مایات و افتخار با وج نیک و دار رسا بند نیکان در حالت
از نسبت قضای ایزدی بنما خیر ضا جاره و کثر نسبت در انجا که با غفلا خاندان و در
حاج سفار و سیاه حمت خرد و نذ غمت سپردن منتر از دوام نیکای و عسر جاودان
بر صبح کسب از حضرت حلقی الا بام و است نیا بد که اوقات هم در وقت مختلفان پایه سر
کسب رضی و در صبح کسب لاله کسب اید اله بر مشور و نورانی داشته علما و خاندان را در پایه
انفصل و اتمالی خود اند غمت مقدم لوازم قدوت و جانفای در معاون هم جانی عظم فرماید
در **تغریب اوقات نظام الملک** به او در بنویس **علاء الملک** و بنویس که خبر صفت کسب نوز و کسب
ملائی اشرف است افرا می چنانچه مکرور کرده که نوالی است و غیره نوز را در

32

Handwritten notes and scribbles at the bottom left of the page.

این سحرهای مستقیم میان غفلت و غایت نادر ملک مقدس معطوف ساخته و از خار زار این
خار زار با انا و صورت و امن و غیره از حیزه لعلک است این حشمت و ریاض رضوان نوحه طاهر
مصرح فرمودند از حدود این سحرهای نورانی طوفان تشریف خویش از حشمت با حوشند
عالمی بلاغی و معجزات نام و اضطرار ساخته و توانم ناله های الهی را کالون سینه با سینه
جهان را از سحرهای سحرهای که در حشمت مخصوصا مخلص بر بندگی لعلک لصفای عقیدت و تم
ناظر توست مورو و با سحرهای معجزات است و است خار خار نور سحر الهی در حشمت
سینه زبش کرده که در حشمت حکم را که از بسیار چون تابه زبش است و الام است و نمران نام جدا
که در است او ای خاطر همگش شده که در سحرهای معجزات سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
از نگاه مقتضای کل سحرهای اسم افق و انعام جلوه پروران کلشن سحرهای
امور و حرکات سحرهای واحدی را از این امر اضطراری که در سحرهای سحرهای سحرهای
این جهان فایده نورد جاوه سحرهای کرده و در سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
هم و در سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
لعلک سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
بگذار بنواب معین الملک در سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
که حضرت نوالصحت قبل معجزات سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
لعلک سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
فرالرفه سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
که در سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای
سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای سحرهای

سحرهای سحرهای

و انچه هاي كه من تا بزرگي خراسان مصيبت و اندوه مافته و همهاي ديگر نه نميديدند **بسم الله الرحمن الرحيم**
ارابه كاله بمقتضايه ارجوع اليه ركب راضيه مرضيه علايق اسباب اين كركون و فساد است
و كذا است و از خوار راز اين و در بوفلمون سرسره تعلق بسنج و دل برود است لاجرم راضيه
رضائي اولغايشده و در رضا و تسليم است او رده سلامت و ان تاير كات است و سر از
حضرت محبت الدعوات و است نمايد و سايه اشفاق نوالصاحب و حق را بجايي تفضلات است
عنوان باب مبداء بمقتضايه لطف و الطاف قدم بكي از مخلصان صميم منصور است باشد **اللهم**

33

بسم الله الرحمن الرحيم

و افعو شهادت بوالصاحب قبله مغفور مسرور القدر غم و الم سجال مبارک شمال راه مافته كه الم رسمه ازان سجد
و ركب بوايه ناهايه و ليس از زبان فلم بر تلب اما را شكاله بمقتضايه و عده صمايد الم بعودن جمع جلوه
بر و از ان انجمن استيع را از اين سراي بوفلمون بگلست نشان است بن تافدم بوجه سرون امراض نظر
دار است و بوجع كل سعي قد بر احدي سوا چاره و كنه بر يدوارنه لاجرم راضيه اولغايشده بود
و سر زان و تسليم است او رده منهد كه نظر بر اين دار است اسامس خبار كورن و ملال سيراون
فريت سراي خاطر خاطر را نخوايد **اللهم** بشنوع خيره حست اثر ملال انبهر
و قوع و افعو خاكر ارج رسم حركه خالصه حبه مهران مغفرت ن سفح اللدمرانه از بن و ار خردا
و در علم قرابنده رخت سفر همچان جلو دستند و از جن زار نيزت بويي كلش كنه تسليم است
مها پياري و روضه رضوان شدند حفاكه العلماءي سخن و نام از حكره ليس رسیده جز حست
را بشر ارض حق و نظر ار انداخته و طوفان سر تلب از دیده خوفان جو شیده بود و سحر
و موجوده بنفوار ي سا ختم سوم و كورن و ملال ركب و بارش بوماه او اسامس زار
ر كنه و شمره جوادش و موم و در سفر كورن در پيروه دل سحره رده رده با فراه خون
ساده با بلب رسیده كه حباب اسامس او دار القاس و ايسر است رسیده هم شده
بر حركت نشسته جفاي بيبايه كرسیده كه لاله لودار و سيره اندوز و انچه هاي ان كين است
رسیده صبر سسته و با ح خون بد است لسته كورن را سجا كه درن نشركون ف و جمع
بجاست بر وقت معين از بازا بنفوار منهد شود و موم بكم مقدم و لغات اجتناب

از میدانهای نغای و نامی ذوق و غیره زمانه نوبتون نقش برات منوان دیدار نظر بر کلام
خبر الامام فاذا حار اهلهم لا یسأخرون ساعتی ولا یسقد موتی راضی بر خای مالک الملک
کردند کوه کران نیک صبر بر بردل از دو یکین گذشت امید که از همزمان هم بمقتضای هم
و خود از این سینه حال سلاخیست ملال خبر شیده طرفی از صطبار امید نماید و پس در
واما بدان بردارند خداوند فی صبر جمیل کرامت کنند **الهادی نوحی باب در الهادی**
فهمیدن حال نهاد در نوبت نظام الدوله ناصر حکم مسادر از آن بار که بمسیت نزد
ساخته مالک حضرت نوالقصب مغفور صحرای شوب مخلص صادق کرده و از لطافت نامت
معرفی بوی این واقعه سبب افرا با الفاظ کجش و مضامین لفظی آنها وصول طمانینه
سرمانه نوبت و کسب خاطر نایبانه است مخلص سوا خواه نواتر به تبلیغ قائم مبارز منصف
که لا ینجیت لازم الهی است که لیکن از نارسای حاملان که در سواد لفظی است
خلوص از لطف عطف که سر مبره امتیاز نه بند و خسته و هم چه از روز و همچنان سر سر باید از حد و
ملات و نون که ناطق که فکاه مرحوم را در خواب مغفور است بتمسک نمود مخلص مبارز
همواره مشغول تفضلت است حضرت رضوان شریف است از اعصام کجیل المثنی عنان هم در
باینکه نرند منظور لطف و مکرور خاطر فیض نظام که است و مبارزند هم زیاد از آن در
رسوخ ضمیمه سفید لوی به بروقی متمایج سولا خوانان و است و کما را از آن است
سرمانه از شرح و از نواح مخلصان که در انداز احوال مبارز شمال و سر مبارز است و جالیف است
کارهای سرکار دالد و استیصال کشفایم نمیشد و میسر است از خارج پیرانه ابرار یافته باشد
از اینجا که قدر و اینها به خانه او ان قدریم در موعود و نوبی در و لطف ندارد و از بود اینها و اخبار
اینهمه سخن و ساق خاطر از چند کتاره جویشند از بیرو بهمال سبب در آن بود آن
البقال و هم است فرزند حضور کلامی سرمانه حضرت در سرور لعرصه ظهور است و بمقتضای
صفای مبارزند میبایست برات سعادتی و مصافات قدیم تقدیم بود از هم بود
و کما و جدید بود و کما فراتر و در هر صد که یکی از کلمات است بر ما حضور بود و با او
پیرانه و از نواح به لید و حدیث **الهادی در نوبت لوری نوحی**

بسم الله الرحمن الرحیم

و نیز به حال سپهران نورانی موضوع از جانب اوست که عالم است در

سعدت و رینولاد از نوسخت و کلام معلوم که نوالصاحب و قبله معفور از این جهان فانی
در دست کرده طلما به متوجه کلمات حسن زار قدس و عالم جاودانی که در نزد این جبر
کودت افرالقدر خراج و فخر بحال مبارک شمال راه یافته که سوره زمان در حوصله
شع و میان یکجهدی اختیار سر بنجه بگون و نام در کیرمان دل خاکها به بنای روزه
لین از انجا که از تقدیر قادر قدیر احدی را چاره و کز ترسب و جمع و می جیست
را همین سواد پیش لاجرم نظیر به تنبای این سراسر است بنیان طریق اصطلاح اختیار
مموده بعضی است که الفحس همان هم غبار غم داند و به بنماطر که امر را نهاده و این

34

رضا و نسیم بیت خوانند او در القاب را به کمان سکه و کمان سکه سپهران را به کلبه سراج بنده

و نیز به راجه مدلول رقیبه اشک و صمیمه شعر سرحدت مایه نام خبر لعل و حب منور احوال براد
اشک و صومعه و زبانت این شامه ناکیر ترسب فرادان است و طلال برود و نالفت
نور حیدر چه هم که شد از انجا که از تقدیر انز و قدر تفسیر سوره و کیر ترسب نظیر به تنبای
این دار به بقا با بار بنهمه حال راضی به صانع الهی بودن رسم این و فیوضت نشان
کار تلویح و اسجاد است بمقتضای نفع و و داد به زبانه قوم خامه و کاد کرده به کرم
انتظام امور برستور حق حسن انجام دارد و لیکن توجه و تقفیت محیط موجب
حظ قیود شده است می میانین امروز می نیست و همواره کارهای طرفین واحد
متصور بوده پس مراتب بنحیت با از قدیم همواره مرصع و سلوک نظیر به نفع کرد
در یافت احتلال کارهای در انجا بنس از وصول رقیبه لولا امر لوز خاطر بود که معنی
با تحفه لولا انسدان سیمو المکان رخصت نمونه که هم مراتب پیش از تقدیم ساند
همه با براتش و انتظام کارها بر لونه تدبیر می که در کوز خاطر انشده است مرتبت با
اگاه شده اظلال و در زمین کفایت بود و انجا سفید و احوال رود و لوی بر ابر از با
صبر اوقت و سقاوه خوشحال چند را که از معدن قدیم است است رخصت معوضند
یکدیگر از است و از لایحه احوال است و برین سب زرد و الطوفان و برین سب زرد و زرد

پنداشته از روز و احوالات و مافیه الضمیر طبع مطلع با یکدیگر دانند که در پس لولایم نبود و مستند
راست هم تنها منظور و مانی طالت **طلم هم منضم بر مکاتبات فصاحت معاللات**
و مکاتبات معاللات معاللات معاللات معاللات
نجات طبیب نیکان حضور خلافت و کونک می و غیره بوسان و سال سلطنت و غیره
نیک اندرین روز تا خاتمه امروز و به که خبر از سببه تفضلات باریان قدس ماب
جلالین و دیگر برای از لغای بیارج سعادت و افتخار و لذت بزرگ شوقه نامی خاص
میمنت اختصاص که است رحمت رحمت رحمت مطلع سعادت هم که در عبارت از است
و غیره از روز و غایت و کما و ای نکرده از اینجا که از ابتدا می پرورش یافته هر اسم و عباد
خداوند می است ظهور انبیا موجب حال لب و الفاض خاطر عقیدت نظام کرده
بمقتضای و بیدار به خواب و الود در نظام و اعلم کار با که بالفعال موجب
از است و است نباید و شبست ان مامور است لوازم خدمت نمود و در روز
که تمیز یک سبب و میسازد از روح اخبار بعضی معانی سبب و نشانی است
و اقبال نیز وال شایسته ای تا حال در آبادی ملک سببها که از صدمه ناخت و تاریخ حال
باقی نداشت و کرد و اوری مالوا حسب کار و الاور سببیدن ز زبانه بخواران و تقار و عیالی
نام و کفراشته و در و ب مهورف انبیا است و طاعت و سعادت خود و در سببها
امور سبب کار و الایب و اند چون تجار در ان حضور الورا از در اجل محامل جمله بسیار بسیار
اند و کما شش ایفد چاید و بوجو لاجرم کاغذ مواحل و صحیح ایجا مفصل بنسب الدوله مباد
ناور جنگ و سناوه که در مقدمه تجار در ان و غیره بقدر مواحل ایجا صورت معین و مقرر که
بر کارند که موجب از زبانه یک سبب سبب رفیع سبب و تقاضای هر روز و این مردم سبب
در بنای بقیمت سبب الدوله سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
اند و ز جاودا ب سبب و در بنویف که در ایات عالیا سبب سبب سبب سبب سبب سبب
ساق صرف و فاق کرده غلام از مروج است این ملک است از این بقدر سبب سبب
که در خاطر عقیدت نظام نزار و ال در بنویف میسازد خدای تعالی بی جمله ایجا

از سبب سبب

از هیئت مجموع و اسباب ضرورت مبدی و کار با حقه مقدم لوازم خودی و سایر او
موروثی سرایه سعادت افتخار جاودانی حاصل می نمود از قضایای ایزد پروری
از بدداری است که این صورت هم مروت جلوه ظهور و بد آنرا نوازش و ملامت خاقان و فتوح احوال
غلام پروری بوده است و اصدار مناسبتها منقطع هرگز از او و ممتاز بیغیر بعضی است در این
رسول طمانینت و امتیاز خانه نلو میرا و بسینه غوطه و ذر لونه ستر می تواند کردید خوشبخت
جهانب خلدت و قمرانند و ایچ و نیز لورای حجاب سلطنت و کورک ایچ ایدالدم منور
و منجی بال **حکایت خلدت** بخت خلدت باب ناصیه ایان بارگاه قدس سجده گاه
مسجد انجاء قبله و کعبه خواقین روح زمین الموند باندان ملک المعین حضرت
پیر و مشرفان دام اقبال هم میرند احوالات روید لورای نجوا و لوازم خدمت و
قدوسیت و بندگی و غلامی و منقبتها خانه نلو می مورث و در انجام و انتظام کارهای
سرکار و اللاجا آورده و مع اردو متواتر و وضع مجموع نظر انوار اظهر میکند باشد این
که بوی خوشی با مع خاص منبت اختصاص از بدت سعادت اندوز هم صافی است
میرا حوال میرا خلال خوشی منفک و مبرود است و هر چند که قبایس بکنند و کجا می رود
که با در صف اینهمه پرورش و نوارشها می حسودانه که همواره کمال حال خانه را و نور و لود
بلکه ام تقصیر و خدمت و بندگی از بالا خاطر در با منظم شده نامی استمان ملائک شهبان
یلطوف نازده لیس و صدور است ظهور احکام قدس و خیره اندوز افتخار جاودانی
قسم حکایت با ربایان حضور و انوار که غلام عقیدت محام خروه و لیس نفضت و ام
خاص معتقدان از جناب قدس با لوی حی الوجوه جبل العین بود بر ایچ از قیام و ایچ
سعادت و افتخار و دنیا آخرت و بکنند لودین بر ایچ با اینهمه سعیده ما بهای
توسل و تقوی چند ارجح استعاره باقی دارد و محض منقبت و در سطران سلامت
و نفضت نزهت با حجاب خلدت است و در وقت از حضرت کاتب زنده نواز
که در دار کورک و حجاب خلدت است و حجاب سلطنت و حجاب لیری و نزهت با حجاب
خاقان و فرود و در حجاب لیری و نزهت با حجاب سلطنت و حجاب لیری و نزهت با حجاب

35

مورد البور تقدیم لوازم خدمت و محبت و جانفشانها منطور الطار لفضل و کرم بخش بود
بین الامثال و الاقران سعادت اندوز نماخت در انظار جاوید باشد درین وقت
مهمت اقران که مویک خلدف و کورکای برین وقت فزیده نامی کانت نسبت
بقدر حوصله و اقتدار خود از تقدیم ملامت و مندرک و کامرا بانه جاودا و این حاصل
بما بد علامت عقیدت و فرجام از محروم شدن ایمین توانان بقدیر حضرت و انفس که عاید حال
عقیدت اشغال خود برار و در چند که از محروم شدن رزق کار با نهار با افعال سعادت و طاهر
از فوج غیره لوازم ضروری را بر ما بر انجام خدمت نامی ما بان توان شد با خود بر الوکره بمیان
فضل و کرم خداوندی انور حضور نور حاضر نمودند نگاه توجه و تفصیل و غلظت برور
بچه که باید در یک لحظه سامان و انجام به توانستند و نمنا می دید که از مدت مروز نظر
دارد و بعضی ظهور جلوه بپایه شد لیکن خبر اخبار ببقار جمله هم محض بالفعال و اطاعت که حضور
مورد النور و نظیر پارس فریاد نمیدان حضور انور سرشته رضایت بر از دست
نداده دل بچون و خیرانه که در انجامانده است انجام تقدیم لوازم خدمت است که بسیار
حاجب و الا لامر حاله که دارد و کرم سعادت و عبادت دست تقدیم که روز و شب
مصرف محنت در روز و نظام ملک و آبادی رخاها و گردآوری مالواحتیاس کار
والله است از زبان خود لغرض است حق خوف و است نفعین که از روی کاره اخبار
لغرض و الا بپرسیده شد لفضل العز و اقبال بهای به جمع کردن بچون و در تمام
حلقه متابعت و انقیاد با هم در کوشش اطاعت رسیده بر جاده بنقیم بر قلبی
و مالدار بی حاضر اند و از تشخیص محال است و سرشته حضری و مالصانع و غیره و آنچه خود
در تحصیل از با تقدیم باید در پیش از روزهای حصد فصل لغت که معروض و وصول بر آمده بعد
خرج بنویسند و غیره که به خواهر ازان رسیده لفضل ان از روی افراد و متوجه تمام
تقدیم رسیده باشد حالا از بله از فصل بهیچ بود و مهمت و ابراز ان و اهل
چون صورت خواه از بد اهل انجام او را پس نام دارد در خدمت معنی از خدمت حضور از
معروض رسیده و هم بنسب الدوله معاد فرمایند لفضل اطهار است که در روزان حضور

در روزان حضور

و سیم از دولت و راجعه و انفعال استمقدیه بود که در رفع این امور می توانست
در رفع لغو نمود و در این استمقدیه همان چیزی مانده که در اول دفع در احوال جعله بود و جمیع
تحوذات را آن بجوئی تمام زرتا و صولیا فته لطهاره و خوشی که صور الیوم می نمودند حالاً این مقدره موافق
حاکمات است بصورت لغو علامت تا مقدره می تواند که بعد از لغو فست منصفه برانند که این مقدره
بر برینسان بیشتر است که بعد از این علی السویه خواهد بود که بعد از این مقدره این صورت
بیشتر است که علامت می نمود که لغو است از این استی علامت که حضور الیوم باشد
امیدوار است که بعد از این مقدره که علامت است از این مقدره که لغو است و نسیب می نمودند و این مقدره
حضور در وقت است و در زمان است و از این است که در این مقدره که در این مقدره
در جناب فریب است از این مقدره و حضور است که در این مقدره که در این مقدره
بموجب ضایع نکرد و انصاف است که در این مقدره که در این مقدره
بجانب تقدس است که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
تفضلت بود که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
معاذ خود و در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
بازده می سعادت است که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
خاک میبند است که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
ملا ملکات بارانان جناب در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
منطل در اوقات سلطنت زاید نور را که در این مقدره که در این مقدره
سیر است که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
و شکر است که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره
در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره که در این مقدره

36

مخالف تمام عالم

مخالف تمام عالم

و یسای کو چار و ای غلام عبودیت فرجام شد بعد که محاکم در ماه سادین مه بود
که وقت بختل فصل حرف بود سپرد خانه لعل نور و شده خاتمه خاتمه فصل حرف در سال
حضور کرده حاله در فصل حرف و اصلت معنویان میان آمد و از جمع حرف که جمع ربع
روایت شود حضور نور لعل که در آن ظاهر شود موجب تعجب است از حضور و بیچاره بود
اینهمه مراتب فصل دریافت خانه را و عقیدت نهادار و بعد غلام فدوت است از تفت
حضور نور و نور خانه لعل نور و درگاه آسمان جاهت و جانمال خود و در حالت بانی
نیز که حضور که است بخورند لند نامحن چه طافت دارد که از حالت و مرگها لعل نور
فصل نقصان مال واجب کار و الله تواند شد ارسال نمودن بند و اصلت است بر روی
برای است که جمع کسر از رعایای تعلقات حاکمیت و سلام آمده و او بدو نمودند که تقویا
ایفد زرد را ندای فصل حرف بطریق بهری بر پایه که رسم معمول زمین از است نیز در
و شد و از موعوم وصول کرده گرفته اند این از مال واجب شخص محرمی شود بدین این
لایح تعلقات و سوار برای استمال خاطر رعایا گفته بود که مال واجب است که نام و مال
او استمندی نموده و اصلت حضور نور معروض شده بود و در چه است و عمل و عمل
غلام ایفد زرد را ندای کرامت که اینهمه تر با لعل نور و فرمای این مردم مجرب و او معجز نقصان
مال واجب کار و الله عملت خرمین از آنچه به شخص در آمده هیچ یک محرمی بر او و او ام دام
بوصول رسانیده چنانکه که به صورت فرد لذت است بولند که در بدو مسیح شخصت و سید
لواحه و در این تعلقات کفایست که کم معوضی از مال است شخص در آمده نتواند ارسال حضور
کر و بنده جمع حاله کار چهل نور العلو و غلام است همه حاله و سبب کار کاغذ و اصلت
از محال است در است کرده مع لند کاغذ جائز است مع جمع خرج نقصان از حضور نماید
هرگز است نیست که حاله و سبب کار در معوضه است تفاوت و تجاوز تواند نمود و علاج عمل
از بنده هرگز معوض نبود و از زومی از سبب کار معوضه است که در حاله و سبب کار
از کار با مع جعله و سبب برداشته در کرد و زومی از سبب کار معوضه است که در حاله و سبب کار
معوضه است نا صیبا این پایه سبب کار معوضه است که در حاله و سبب کار

از امتیاز انحصار در معاوضه فروخته سرمانه افتخار و اعتبار هر چه در از او فروخته و فصل
و اگر حکم لازم الاجرای لغت لغت و بافته که از حضور انور پهلوی سنج جان نهاد و در این سوگند
که در ملک و سر معاوضه که در فخر و رومی در و اقبال فریاد جنس که اشجاد و طلب خواه فصل
خواد شد چون حالات که نصرت اثر مدار المحدث منول صفت داخل فروخته این خانگی
موردی جنس که در المحدث در وجه تنگله بهادر مطور میسر آمده شد معطل غصبت از نام
سرایت بمنزله شرف سعاد و انور فخرت در امتیاز عاودا شد خایه گو مور و
تا بعد حکم و الله که سر مانه پنجاهت وین و دنیا میداند لیکن احوالات بر اخلاص جعله در آن
تجویر از ان حضور انور پهلوی سر مانه با عرض نمونه و هم کاغذ بر اصل و مصالح ارسال حضور
گرداننده بعضی رسیده باشد در نصرت که احوال گسرت تنگله من داده باشد کنجا بشیر
زبان صفت که دار المحدث باب تنگله بهادر مطور که مبلوغ کلیم گو در پنجاه نمایی بند
خفته جوین مقدمه مجبور در تفصیر است حاجت رسیده بود که **تجرب ملاحظت عام نهاد**
موقوف بعضی بار باین خایه سمیت باب خلفت و همانا به وقته کسان استانی
کردت استانی سلطنت و لورت به سر اند خان لو مور و به بمقتضا خلوص اراد
و اعتقاد همواره ماریک عرض عقیدت مشعر احوالات اینجا و مرانیت فدویت
و غلام که در جوش سر انجام کارهای سرکار و اولاد و اناموی ملک و کرد اوری مالوا
تصدیق رسیده میرسد معاوضه انور خاودا را رسیده مالین همه احوال خیرانی و مترا
ملک که از نه ناخن و ناربع حالت باقی بمقتضا نظر بر خاودای موروث جانب و اللوح
که در اناموی ملک و شماله رعایای فرار و مرد و مرزوغات از اید لو لغاوی و عهد و همان
بجای اولاد اوری اخلاص عرض حضور رسیده شد فصل فیرو اقبال بایضا
و حقیقه از وفات نور فدویت و غلام سمیت ملک آنکه و میگذارد و زورش در سر انجام و انتظام
از اناموی ملک و اناموی و غلام سمیت و غلام در عبادت محمول و لغویم نوام
در سر کار که در اناموی که در احوالات تنگله بهادر مطور ان سرکار که در حضور انور
در سر کار که در اناموی که در احوالات تنگله بهادر مطور ان سرکار که در حضور انور

پروا بجای حضور پیش غلام و ستایه مقدم نیز و اینجاست حضور کبر و چشم منور او را
تعظیم بجای آورده هر یک را بقدر حالت تسلیم و استقامت بجهت کم و بیش در کسری اخراجات کرده
تا امروز بقدر شرح لکت رومیه در وجهه شجواه رسیده چون جای بدو اینقدر زرت شجواه در اینجا
هرگز مد نظر نداشتند که باغذ و مداخل و مخارج و محامل و جعله و فهرست اسم نوبت شجواه در آن
و اخراجات شش بند و غیره پیش شریک دولت نهادند که از حضور انور مختار کار با می صوبه جعل
از مفصل ابلاغ شد از اینجا که نهاد و بنویسند درین روز با امرانی ملاقات نواب
و نیز انجمن است در روانه فیض ابلاغ شده اند تا حال اینصورت منبج نشده و غلام منواتر
نوشته اند که با غلام مختار انور است و در این حال که باغذ مداخل و فهرست اسم نوبت
شجواه در آن بدو حضور گرفت طهور مذکور در جانب خلفت نواب است که در شش تقاضای
شجواه در آن روز وقت الفقد در آن است که فرصت کار با را در کسری از فصل دریم
غلام بروی آمد و داشت که باغذ مداخل منوطا درین روز بگذرد و در این روز از
سکرار و اللیقید است و نحوه موافق مداخل و مخارج اینجا شجواه بروی منور بوقت کار با
که بموجب این بهر یک از مذکور رسیده و رفع باس تقاضای هر روز از این مردم کرده
و غلام در پیش منواتر حضور و اللیقید به بنام **محاب حلافت** **عالم بهادر** حضور است
عنده نوبت بارگاه شجواه قبله حواقی منبج اقلیم کعبه سلاطین شجواه در این روز
هم فطیبه شفه خاص کر است اختصاصی بلی در جواب عرض منبج و مبارک کمال سعادت و سعادت
و در کسری رسیدن زار رومیه از محصل بیوان بر شد از او باج افاق و دم اقبالتم و رومیه
زاران بجات و افتخار و رومیه بهر ماه معاشرت و امینا چاودا با ار را به خست و اینجوا
تفصیلات منزه بروی و در اجم غلام نوازی که در این استان الفاظ و عبارات است
از هر روز از کوبنده نوازش و غنایات خندیلو نیز در دست از این روز کسری منبج
تفصیلات است کار فرمای الفاضل عمومی که در این اوقات در این روز
ناصیه ایان حجاب خلفت نواب سر خاترا و این روز در این روز
روزی در این روز و اوقات حاکمیری و فرمانروای کسری منبج

جهد استخوان عرضی که در اندام حائضه منتهی است و غیر از فضلات بدن استخوان که اینست
برای ارتقای مدار حائضه و باطن حبل المین و بیدار و دفع و عیادت هم چهار روز در تقدیم لوازم بسیار
جانب است مداند همواره در سر انجام و انتظام کارهای که همبسته نفضات و کلام حر و ندرت نسبت
ان نامور کرده و مفروض قدویت و غلامیت باقیات عدو مال عدو بدی جمع کارهای اینجا
از اداوی ملک و اوری مالوا حبس کار و الا و رسا بدن زراعت و مفروضه بنحو ایداران
انتظام سینه دار و دقیقه از و فایز خرم و احتیاط قدویت مهمل نام و غیرت سبب است
شواهد ایداران زوال از مدافعت و محاصرت حمله رسیده کند تا جانش انتقدت نخواهد در اینجا
برای دریافت کار پروازان جناب خلفت با تقدیم کاغذ داخل و محتاج و مهلت بخوابد
ارسال حضور کرامت بنحویت هم پیش منبر الدوله مباد در ابله عدالت و تنخوا ایداران
را الوعدہ متفق شده آمدن کاغذ طور با حالت بدلیاری و استمال تمام تر و خود کفایت
تقدیم شرح کتب و بیست که کم و زیاد از روی حساب فرار واقع معلوم شود در وجه تنخواه
رکسایه از انتظار منتفع شده آمدن کاغذ مدکور و پیش دارد که بر سر از از تنخوا ایداران
ضروری و غیر ضروری کار پروازان حضور الوزلت در داخل حمله بخوبی کرده ارشاد فرمایند
ز تنخواه بله مذکوره بنویسند و اگر چند روز دیگر بمن صورت در مجمله نفع خواهد شد
هم بوجه پیش از و او بلای تنخوا ایداران است و هم مملکت خاتره از دست کوشش نفاذ
بر روز که بهای روز و شب در ضمن مجمله مباد و وقت سر انجام کارهای شخصی و مختص
ندارد و باز نشاید به خود و اعتراض حقیقی بود که مباد این مردم چه صورت لغزش است
و نافع ممالک متعرض کفو روز و شب استان دلبران و بر همه و نقطه برگاه کار است حقیقی
در زیر پیش دست دعا بر استخوان دار و ارفقت و گرم خانه نلو بروری بکار پروازان
سیرتار و اللقب بود که کاغذ لوفو مفعول بود که رفع باشد تنخوا ایداران و همده بر این
عالم کار است و در سر انجام هم بر روز و شب از کمال محال قبول مابین ط ماه بود
تاریخ است و در این تاریخ است و مفعول است و مفعول است و مفعول است
موقوف است بر این تاریخ است و مفعول است و مفعول است و مفعول است

38

خلفه جهان با بد و عینه کوسان خراب گشت تا با سلطنت و شورشهای بسیار
ازین نتواند احوال دست انجام امور است انجام رسیدن بخوابیدن حضور روزی در
جمله و کوشش تقاضای سرور و از آنها که با خود داخل و خارج و قدرت است اسم نویسه بخوابیدن
از باب حضور نیست ظهور نموده بر خط اقدس گذشته باشد تا امروز کار برداران هیچ منفرد
ارشا و لغو نمودند و تقاضای این مردم روزی بود که در افراسیاب از فرصت کارهای دیگر
دست نمیدیدند غلام اروا بنده داشت و فریاد این مردم و اندک اعتراضی که از حضور اقدس
حوان دارد نه روز آرام و این همه احوالات مفصل بمنبر الدوله سواد هم علی الاصل میسند
و داد بیدار نماید که اگر صورت بخوابیدن موجب حال حاصل جعل در دست که بدیند زانچه
به بخوابیدن میباید رسید و رفع باشد اینها میباید شد و الا درین مجاله مرز و بوم
در هر چه خواهد بود و در صورت دست لعمری که خواهد از انجام جواب استعداست هیچ منفرد
شده بمیرسد از فضل کرم خداوندی که کار برداران حضور نیست ظهور نموده
که با خود داخل و خارج و قدرت است اسم نویسه بخوابیدن منظر لعمری ملاحظه فرمایند
را موافق میخاند اینجاست که غلام موجب ان راه رفیق بخوابیدن
بدر یکی بله مذکور است و رفع باشد که خواهد شد و الا چون فصلی مع هم بدیند
اگر خدا نخواسته در ان فصل استعداست چند می دیگر همین منج میگذرد کوشش از این
مزار میرسد و هر کس یافت دست گرفته برود هر کس نیافت داد و بدی ظهور
نور کفایت و سعادت نموده غلام تقصیر از این مردم ناراستی و بدی کرده موجب
اعتراض حضور و الا غلام غلام سران تقصیر در تقصیر است نتواند در ارقام استعداست
هم بگفتند اقدس و هم بمنبر الدوله معاد و حضور نموده که منفرد غلام حضور و بدی
است که مورد غنا حضور نموده **بجانب خلیفه** همشکست عرض عینه کوسان باره
پیش از استباه مذکور است خلیفه کور است و در هر چه خواهد شد اذ ان و الا غلام
میرسد استعداست خاص گرامت اختصاص دور و سواد و در هر چه خواهد شد اذ ان و الا غلام
خالی ظهوری تمام همان منافع شرف تقاضای که در این کتب از این استعداست

محمد سلیمان خان بنده گردیدیم به هم لعل عامل معزول بر این تهنگام بموجب کتاب واجب الادب
علم تقدیم نمودند بعلی که در وقت کرده ارسال حضور او در سن کاید خانه زلف و بر بار مضمون نشود
سعادت اندو کار ای که در احوال بد پروازی و در غلای بی کرد باری هم بی عرض معتمد سبب
رسیده باشد که پیش از بد اخلت غلام ز در خطبه از بخواران و غیره منصرف شده و عیالهای
بر لکه تهنگام را عذرت و ناراحت نمود سوای ما و آنچه میسبب کمال از آنها بر سبب مصادره و باور
گرفته اند هم ناراحت کار پروازان حضور الوور و و اسم تقاضای بخواران راه فرار اختیار
کرده امروزی در بای چین رفته ملک بندگی با پناه کرده شستند غلام پیش از این هم بموجب
خاص در باب وصول بخوار بیزم خان نهاد و صرف در صورتی که در ملک ششین این معنی بسیار
حد و حمد لعل اولی لیلین سحر سحر عقاب حال هم بر فوق او جلیل القدر تا مقدر و در سعادت و تلا
قصه که در وقت قبیده با سوره حاصل شود در دست نیاید نسبت از صورت معذرت بیا بر
اطلاعی که باین حضور مورد النور احوال مفصل معوض شده زباده خداداد اقباب خاندان
و کور شمس از آله منور و منجی بال **سجده عالم مهاد** سحاب سحاب غنیمت بوسان نگاه
سجده امجاه خلفت کنور که و بار باین حضور مورد النور سلطنت و فرمانروای حضرت
لعه افان دلم اقباب میر ساند غلام مله بعضی از حوزات است اینجا و ملک است کرده بوقت
عوض سندان آستان اقباب توان رسیده باشد در این روز باری از افضال معاندت و صلح
مجالست که از نور اوله شده و در فصله بهر محالیت باین سوره همه در بر کبریا
و امهرین رسیده در انجام کار باج سکر کار و الا تقدیم لوازم فدوی و غلامی خجسته زوز و
سعادت اندوزت با اقبال خود مال نیز کاستناب خلفت ناب لطمه و سق کارنا و کرد و وری
از این اتفاق بعد از دو سه کس و در بعضی که بعضی وصول نمیشد مردم منبعه و بخواران
بخواصه عاید کند و منبع بدست بویسه خود فریاد سحاب مهاد رسیده بود از جمله منبع چاه
از این سوره که در سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
در این سوره که در سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
در این سوره که در سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره

39

در این کتاب خطبه و محامد ارکانی که در کار و بلاغ و بیجا و صحت و سقم و محال است و جمله اصول تعلیفه که در
مجال اصول پیش از آنه تا مع افان و لم افان مصلح و علم برار و در این کتاب اصول حضور لوز
مخوده بود و در بنویلا مصلح و بیجا و در این کتاب اصول از فضل و کرم علیه بروری القار و در آن
حضور این مصلح نالید و در خلا می ندر سوال این و حال رحمت فرمانده طایر ارم و در این
حضور و الدرس بنده که باوره می نیند و در کار و در غلام موقوف است همه طلبه
بکسر بعضی و الدرس بنده محض خلاق بنده می باشد و در این کتاب
و لیس خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
حاضر است و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
اصول و غیر از تفصیلات خاص بدانان است و این کتاب در این کتاب و در این کتاب
و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
بر مده می فروست از این استغفل و در این کتاب خود و در این کتاب خود
و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
از فضل و کرم علیه بروری امیدوار است که در این کتاب خود و در این کتاب خود
منظور بوده مور و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
میدانند و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
از این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
سفر از این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
بگذارد و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
فصلی که در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
مستاده که در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
تا این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود
مدرک است و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود و در این کتاب خود

عرض تقدیر و معاینه برسد به شد از اینجمله نجات دهنده و اعتراف می بگویم که در این
لوازم حضرت و فدوی و حصول مرصع مبارک عینه نورانی در خفا خلفت است
مهمواره بر عاصمی سحری از حضرت مجیب الدعوات مباحث از دولت محبت از روی مودت
عبودیت سبقت برقیات مدایع علمت در اقبال بندگانه بخت و الا عتق بر کار اینها
افاق کرد و این همه صدق ارادت و استقبال خاطر او مورثی منظور بلع و رسیده مورد
بر اسم تفضلات حسودانه باشد از فضل الله در اقبال بیروال حضرت سبب است
که آن وقت مساعفت و طالع باوری نماید در سر انجام کارهای عمده و مهمات عظیم صدر
سینه زدیده بر پایه سعادت و افتخار جاودا حاصل نماید **مباحث خلفت** بذروه عرض معلقان
استان مبینت ایشان مده با مع خاب خلفت و همانکسیر می رسد سبب حاصل کرامت اجتهاد
که در حجاب عرضی خانه نورو در اینست که تفضلات معلوم نوازی و بنده بر روی سرفه خود یافته
بود و در سعادت فرموده بر گزار گردانند در باب ارسال و ایشان خود نهاد با و است
فرمایش کار پردازان حضور بود و انور در اینجا بخاطر محبت ذریه شده که زنده هر روز در حضور
مبینت ظهور سازد کوله و باروت مسطور ماریت بخوابت که هر کس فروری با صفت
نقمان و از و بنیجان است نه خالده بهضت اعلام نظر فرجام بصورت و از آنکه در وقت بختان است
لث و الله فی سر انجام بار بر دار و کوزم هم امرو غیره نحوه عنقریب روانه دار این وقت نماید
ارفضت کرم معلوم نوازی امیدوار است که از مذکبات می عقیدت سربست منظور نظر است
مهمواره مورد تفضلات بندگانه بخت و خلافت و در حجاب مباحث از دولت محبت
خلفت و لیکر مع و غیر همان فرور سلطنت جمعی با اید الله نورانی با **مباحث خلفت** بعرض
سایان استان مبینت اوزان بندگانه بخت سلطنت و فرمانروایی و بار بار با بی حضور
بلع است که سبب نتواند هر ارض عقیدت و ممد که ارسال حضور مورد انور است
لطیف تقدیر نور کوشه باشد معلوم ارادت و ممد که بخت سبب حضور در و سالی خان
رودت در سر انجام و انتظام کارهای سرکار و از این جهت در هر روز در حضور
و از روی عرض بندگانه بخت خلفت مباحث از دولت محبت مباحث از دولت محبت

در رسیدن آنست که معالجات محال است بطرف هم قرار واقع عمل آورده در تحصیل مالون
سنگار و الا ساجه را بدین روزه در پیش اینها آنچه احدی از متمدان تکفایه بر دار
تا در وظایف شراکت در پیجاری تدابیر و زربا بموجب احوال معروض وصول در آمده و مع این
و نه بخوابد از اینکه بموجب احوال حضور قدس آمده اند و می آیند رسیده و می رسند
تا امروز زربله به بخوابد از آن و منفعتی و غیره رسیده و ماخر احوال ضروری در آمده از زربله
تفصیل معروض حضور قدس می رسد نظر خلوص غلام زربله در معروضه قبل معروض
در آورده و بر وفق حکم جهان مطاع به بخوابد از آن رسیده و می رسد معروضه و الا رسیده باشد
که در سالهای گذشته باین سبب هیچکس رسیده اند هم از اقبال بر حال نیکو بجا
جلد قبالت مالک خانم از موروثی مالک الواجب سرکار و الا در واقع معروضه
و شخصیت در آورده موافق است با حضور موروثی و نور می رسد و زربله
فایده زربله در اصل کینه با احوال و بموجب احوال بخوابد از آن و غایت ساجه غلام نکرود
و بسبب هم احوال از زربله در حصول قبول و شد زلفه های افاق و اقامت هم سوا بر سبیل
مرد و ساجه از سال گذشته بمطالع نور گذشته باشد رسیده و مفید و نالند موفور و وصول نموده
حق الاتصال ارسال نماید غلام عقیدت فرجام غایت به دست تفصیل و هم نیکان
حضور موروثی البتین و بکر برای سحر و مسموم و در دنیا و عقیبه در ارد و بصرف اراد
از قدر جان خباب قدس ماب و الا است از فضل و کرم غلام پروری آیند و ارا
که در فواید مده که بخوابد در ساجه الا عقبات بخوابد در ساجه موارده موروثی از مسموم و عقوبات
و نوازش مذکبا خباب جهانا باشد رسیده حداد رسیده عالم فرود خدایت و جهانبیر
از زلفه فرود برای حضور افاق ماب **خواب قدس** امر حلیل العذر صرف تقاضا
تهد محال است صورت لاله و جعل موروثی حضور موروثی ماب فیه الدوله سها و نقص
این خانم ساجه عقیدت بخوابد در موصوف رسیده ساجه است خباب از نظام کالی
مطالع ساجه کالی سرکار و الا است در موصوف و اتم نظام باید برود است و الا جلد
در ساجه خباب بخوابد در موروثی مده ماب عقیدت رسیده در حضور

باعت چو شوروی فرایع مبارک است قبل و بعد سلاطین مفت افلتم بسلامت خدایت
شب روز در خجایت محبت الهی و در دار که بقیه عمر در کسب به نفع است نزد کاتبان
افدس سر برده در کار و خدایات سبک باغ تمهیدیم لوازیم خدمت و جان فدا بجز سر بایه سعادت
هم جهان را حاصل نماید باک خاطر قدس مطهر خلدیم که عظام لودن بر صورت کمر بر راه حرم
اصح دانسته قبول نمیکرد و قصد از جانب خلفت ما بحال لغو و افرار بسیار در بنای سازند
بخدمت و انکار عظیم منظم نگرددند با جبار القبال و اطاعت حکم حضور بی بیخ کامرا و بی
جاودای تصور محض اختیار کار با بی اینها کرده از حق حضور محروم و محروم باند مقتضای
خلوص جدوت و غلام لوازیم خدمت از جو کس اینجای کار با می اینها از امانی
ملک استماله رعایا و نرد و مراد و عات و کرد او رمی مال واجب که مار و اللاموحب فریب
محمود انور پاشا شایع است رضای مهادر موصوف قسیدت لعل اوله بوس صیبا
رسیده شد در سواد که صوبه و حمله از حضور انوری نغمه هادی موصوف لعل اوله بوس
موصوف غلام عقیدت از نام نداشت که کاغذ مجموع جمله را برود و تقریب بند
واجتهال حقوقم برای چند روز باله امان رسیده بود و جمع مفسدات کشف کرد و حکم
عظام برای کرد او رمی کاغذ نقد دارد همان که از مخالفت فراموش شده مع ایدر و این
و خود با نقول چند روز برای کرد او رمی از زمانه روانه شدن امانه لعل اوله بوس
تا آخر سال در راست زرک با دقیقه مهم نداشتند وصول رسیده به سر راه از ان
نیمه بود از ان نایب برای بخت زرا باقیان در اینجا گذاشته خوب است به پیش
میرانند بر وجه حوائج سوال سیر از بند بوض شریک در صورت که حوائج ال در بخت خود و دیگر
با نقول موصوف نایب غلام نامقدور انفعال کاغذ در اینجا موقوف لعل اوله بوس که در هر حالت
کرم ال بد الحمد و المنت که از مدامی خات خلدیم سر برده است فرالله لاله لعل اوله بوس
حاکم بود و اینج مبین قدر قلب مجاهد سرتاسر کونای فدا است سر قلب برای موصوف جمع
طایفه احتیاج ضروری که لازم و نهادار است برای موصوف در این کسب و کسب
سر و کسب سعادتمند و نرد و لعل اوله بوس و مایه کسب موصوف کسب و کسب

اینکه این خصوصیت را از ایشان میبود و قدرت استعدادهای او را در آن فلجیده کما یشی و در مجموع
ناجور داشته و در سعادت اندوخته قابل انجام میبخاری بود که در میان
حاصلی که وارد سرف اندوز که اول در نیم جان موجب استخفاف حال است معهود
حسب خانه زادی درگاه والادامه دار و که در بیوفت که مزاج مقدس منوجه از تمام امور سلطنت
خلع مانع است در مقام بی که عالم با اولی و فضل کما مراد بصورت خانه شمع در لو
جمول انما که داخل شد و غایت از آنجا که حرمت و امرویی غفلان از جانب سطات
اکثر مزاج مقدس منوجه که صورت اصلاح استمیع القدر تا که در پیشمان سر راه نزار بودی تمام
و اعتبار نوازند شد و کفایت با کلا نوارم حسرت و حافت آنها سجا آورد و منظور نظر
تفضیل نکلند کردید به ستم نگاه میباشند و غنای بند کما سجات افرس انجام نوازند نیست
فالمی در مکتب یک سال که در جمله به انجام کار با به سر کار والادامه صرف بود این مقدس
سیم است و نظر داشت که اکثر مزاج قدس منوجه احوال خانه سکو موروثی که دید روزی حضور
التورین اندوز شده در کار با به کلا به نوارم قدوس سجا اولسا آورد و نظر برین معنی
درین عرض بدت بقدر هزار بار و هم نزار ماوه بخالی از جوانان چیده و پسندیده و تمام
معه رفیق را و امید امری صبر باشد و صورت پیرمان استعداوان همه سازد و انجام
سواران و پیاده و غیره باشد تفضل کرد و فی الحقیقه تقدیر حالت است مجموع جسم بوده
سعادت اندوز حضور نور که و منظور نباشد سجات و شمع که است شریک اندوز
در روز و نور که ملک در شمع و در این با اینهمه معاشم قلیل استقدر صورت که به است
مالی حال کلا کند انداز انجام بند که بیچارگی است منجم حالت عزیزندار و در چه مرتبه
نوارم نزار کلا از جانب دولت عالم سواران پس از ورود سوزند صوبه الله آباد

اینکه کم افرس بر این مبدول است و حالات رفقه نور کلا که چندین در سینه از شمع
ظانف نور منجم و فتنه بر دایمی استنداد به شمع نوز روشن و علاوه آن با عوارض
کلا که در سینه است و در سینه است و در سینه است و در سینه است و در سینه است
و در سینه است و در سینه است و در سینه است و در سینه است و در سینه است

عظیم و بارش در این همه عظیم بر این همه بزرگترین در این همه عظیم
حکمت عملی جهان گذارنده بر سبیل بلوغ جمیع ریح الا اولی در اولی که حویلی
کور از سید مغایر حلال است حکمت و استکبار با ذره هزار سوار و همین بر ما و ما را
مقابل و مجاوله است و این همه بزرگترین که سبب گذارند این افریج بر مغایر و ناقص
مخالفت بیج های طولانی را که بر شش صد و اربعه مملکت گذارند تکلیف فضل الهی و اولی
حضرت شایسته و عارف غایت نوالی که در حدیقا لغیرم نمید و گوشمالی استغیابی
ناطلک محفاله بر دانت و از طرفین به نمر و سیم و بر جوی مغایر عظیم لغیر صمد و ما چهار
جنگلها کوته بر اف در میان ماند احترام الا مغایر تان مقایمت با حقه و بر بال صمد حوان
مغیره کار از موهه ار بر اوران و خولان و افریج های فرسیده که بر یک سر در مغایر لغیر
در حقیقت داخل جنم است و کفایت همه می متعدد در داشته رو و اودی فرار با و فریض
نصیب اولیای جمیع قاهره کرد و اوقاف به ندرت با یک کات فرجیده و مغایر لک از اولی
مستقیم صمیم و اوج است ظهور انهمه لطیفه نقد المرحض ممواید تا ندرت تفصل و غنا
مذکوره لغیر مغایر در میان از موهه سبب کلامت با اید الی المرحض مغایر عقیدت کشتی مملکت و اولی
نویسند در این همه عظیم بر این همه عظیم بر این همه عظیم در این همه عظیم
فلسفه و فساد و دیدند و لغیر موهه از در این همه عظیم بر این همه عظیم بر این همه عظیم
سیرت هم گوشت که زود رسیده شریک نمید که سفایح عقیدت شمال در حوان
که منظر رسیدن فردی باشد خانیچه با و صوفی کلماتی ما را در بر روزه و طیفان
رودیه نیمه انبیا بر و خشنه از یک بزرگ کوچ موهه همانند و میخواست که بر لجه ملحق شود
بقیوتی حاصل شد و شد لغیر رسید که فوجی است سفایح جدا شده ما در این همه عظیم
جوانی در مینیل قابل در قیوتی اند ما سنی مقام ما ندرت موهه از موهه از موهه از موهه
قیوتی او است و زبده صبحی روز موهه از موهه از موهه از موهه از موهه از موهه از موهه
مهمه حمار که و در و امیر که راه رسیده و در که کباب نمید حوز و در این همه عظیم
و در ای بر راه کلمات هم زخم رسیده همانجا لغیر و ملحق است و این همه عظیم

با اینست نمود تا چهار سالگی در آنجا استوار ماند چون بسبب جمعیت قلیل توقف امکان نداشت
نداشت معذرت نظر بر اینست که در قنوج معلمان را چه را آوردند پس با حسم زهر بر سر نهادند و در قنوج
و در قنوج مردم قنوج را محو کشیدند و قنوج را در آنجا و غیره اشیا که بعضی در قنوج و بلهور بود
و بعضی بعد از جنگ از آنجا رسیده و آنچه در آنوقت بود اسبند برداشت همراه گرفته و برای
پیرانکند و حسن علیخان را که در چهارم داشته بود و بعد بمحیطت تمام او در روز شنبه یازدهم ایماه سن
رسانده و در آن وقت در آنجا جمعی از احوال ف و اندک فتنه برداران اینها را برای
عالم ارامی علیا متعالی روشن خصوصاً در بنوفت که این اوست عظیم بلند روپ که هر که بر کند
که از وی لطفه صوبه الله تعالی متعلق است سرنگامه و ف و در داشته نگاه داشت فرج نماید و انا و قنوج
بر در از بهانه و ستم که لیسند و سکه جدید و گنجه سرد فتنه اشیا که ما و عهده اوست و در آن
جمعیت کشته و لاسم خسته و از مرثیه سازش ممنوع بدستور الله شده بخوانند که مرثیه را در هر طرف
بنازده و در قنوج راه داده بر ما و فتنه سوار نمعت همراه ندارد در آنجا که جماعت ملک و اسب در آن وقت
انوار المعصیان بود پس در آنجا سوار شد و کار در **الف** **نواب** **اصوف** از راه فصل دوم
که عوصی غلام مرین بدست خط خاص مینیت لخصاص گشته بهار و هم ایماه از حضور عا به سر فصد و فتنه
بود بسبب کم روز چهارشنبه و روز سعادت فرموده در آنجا و شده که رفتن لاجرم و در طرف
شاهراه رسیده تصفی راه نماید و در تعلیمان و جمعی میان رار و آنه حضور ز و آنچه از
حضور آنرا پیش میرود موافق آن است در آنوقت قنوج قنوج نماید از آنجا که غلام بمقتضای جبرین
و بندگی اقبال و اطاعت است و در آنجا در آنجا حصول سعادت ابدی میداند چه
لکن از سواران عامه امر عا به سجا و نواد میوه بسبب چون شایسته فرام او در آن قنوج بر مجوز
که در آنجا شده و اینها بسبب اینست اصل ساز و برق درست شدند پیش غلام
در آنجا رسید و بعد از آنکه رسید فتنه بردار درین ضلع همگامه بردار می نمودند
در آنجا غلام در آنجا رسید و در آنجا که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
در آنجا که در آنجا رسید و در آنجا که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
در آنجا که در آنجا رسید و در آنجا که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود

43

فوجی گشته بگویند که پیش فرود از سپهر بزم آینه بر سر سواران طوارق و این باره لایحه
و فدای جان و جسمت خان با معجزات روانه حضور بزرگوار **الف باب** بر وانه نقصان
سردی است و بفرموده در فوج سعادتی فرموده سه ماهه محاسن و مباحات محبت متقاضی
فصل دوم که نام از نظام امور و اجتماع افواج ایشان شده مصلحت نامه بر مقدور نگاهدار
فوج و صحیح موجود دارد و مردم حاجی طلبت و حاجی داران و سواره کهن درین صلوات و در عهد
که جب زمین باشد هم نمیشد جاری زمین مردم متفرقه که هم میسرند نگاه میدارند و در فوج
لوارم مذکور است الفدر که باید در وقت جد و جهد و افواج عهد از در و لغزش آیه تنبیه و توبان
و اکثری تالیف و مسالمت خسته و در مشیت امور است سعادت و حال است ملک فوجی عرض
داشتند که درین روز با هر صغیر و کبیر از زمینداران این ملک بخارفتند و فساد و در سینه فیه در این
و عاملان را بدخل رختن نگاهداری عظیم بر ما نمودند مصلحت مایه و هم اینها را بر سر حلیت
کعبه نموده عبور کوفت و در فیض لایحه داده کرده و فسادان موصوفه را را که جمعی است
فراموش شده نگاهداری نام داشتند مایه و هم اینها را بر سر حلیت
با حسن جمع لغت ساینده و بسیاری دستگیرند و لقبه رو لغت را مهاده او را
ادوار شدند همی از فضل و اوقات عالی معانی ناممکن در ماس مراد
و جالی نهادند فیه ممالک گشته در سینه نهادند نظام امور صوبه کریم است
فوجی جمع اشغال بلو شام میسرند حقیقت حقیقه کور العوض عالی معانی
رناوده خراب حداد **الف باب** بر وانه کرانت که مریس است
ممنبت احضاص که معتمد است در فوج از خجالت فیض باب صدور یافته لایحه نامه
وز فوج سعادت فرموده سر وازر لایحه مید و مصلحت نامه از راه فضل و کرم
مردان این حرف حرف شرف اطلالی حافیه و علم از این سینه از وازر
مقدار عفت بر اردو پیش از و فوج حکم عالی در سینه مایه و هم اینها را بر سر حلیت
در اطراف و حواس ملک است بر لایحه در سینه مایه و هم اینها را بر سر حلیت
لوارم مذکور است الفدر که باید در وقت جد و جهد و افواج عهد از در و لغزش آیه تنبیه و توبان

فوجی گشته

حزینند در افاضه که در اینک است مضطرب از خوف او بر اسکن مستعد فرارند و در صغیر
ریداران هوای آنجا در سر حده تصرف بعضی اجناس فیهما لغو بعضی یافته نهاده پر دراز
فساد از غلام بر ماه باراده بنیه آنها قصد کویج بنیاید جمع مردم از شهر خور و نورک مع قابل
و سایر همراه میبوند و هر چند بوجوات استمالت بنیاید فرار نمیکند تا چارها بر محافظت شهر خند روز
استقامت اینها بر و دانسته زباده بر خیزد از سواری سینه سوامی فوج پیش ازین همراه
قدر لغو جان حضرت نموده بود در بنولار وانه ساحه که بر محالات شایسته بر راه سبزه بر راه
افاضه بوده بندوبست محالات نماید و از اینجاست عاملان را به برکنات فرستاده در زیر دست
امور استعدت ان شاء الله تعالی خودم زودتر کویج نموده هر جایکه مناسب و مهتمت میدادند
میسرند و تا مقدور در انتظام کارها و تنبیه استقبالی لازم فدویت و خلاصه مقدم میسازند
الف نواب موصوف غلام برب در بامی شمس مجاز می توان و ایدر دست و خواست که خردمندان
و کدر لغو جان را علی الصبح روانه حضور کرد اند نیم شب و در جمع سائر و انما به دلیل اجل سکه
رسیده بایستد که این ریداران باقی هوای باراده فساد اندیشه اجتماع مردم نموده خیال بر
پرداری دار و نهانه او را از نزدیک و بیجا نند و در وقت که گروه اکثر مقهوران
مستور و بر راه فیروز شهر و الالبه تنبیه خواهد شد حال غلام در پاس لازم فدویت
و مقدم تر است جائق با ناسر قوف حضورند و لفضل الهی و اوقالی علی جمیع نوریجان سبزه
کردا چون که **الف نواب موصوف** استقامت استقامت با بر فرازی غلام استخط خاند
کامل شده بود است هم بیم اینجا و روزی که فیروزه منما کرد و انداز راه فضا و کرم غلام
یواری ارشاد شده که اکثر جمعیت قلیل همراه است چشم بد بلیجان و قدر لغو جان سلا
بفرستاد و لطفش همراه ماند که غلام هر چند که فرودم قلیل همراه داشت لکن نظر
بر احتیاط سواثر حضور خدایت که در روانه ساختن آنها لغو جان و از دست
در طایر اضافه و غیره که در پیش مردم بودند معطلات خانه او و در پیشند و وقت بزم هر یک
در پیشند و غرض خود که درین آنها در ره فیض است این لازم انوار است فرار و قیامت
چون که در این راه است پیوسته بود سبوح که در این راه است در این

۲۴

آنها موقوف نموده ان سار لغا در غرض از اینجا نوح نموده است بر آنکه در هر یک از این
 بر میدارد و در نتیجه و کوشش رسیده راه تا آخر فصل در مقام بیان **نقص**
 پیش از این عرض شد که در این صورت در با و دایره نمودن در هم بداند و داخل شد
 و هزار روزه بابت رنگ نامیده شد بطرفی سکون در خزانه سرکار عالی موضوعات فاضل
 نموده از نظر مهندسی اثر گذارنده شد محمود محمود نمودن غلام مابن روی در این وقت
 کس از مقام سید که در نولخ و لود و مهارت سرورش و برداشته مقامه سردار است و نودند
 با قبال عدو مال مد کافا به اشعار که در ام مده سمنه روی او را نهاده منصرف و بر آنده شدند
 و اینسی در الصلح همه سید و در اطراف لعل و غیره محال است هم آنچه از روی پوشید
 حال معلوم شد بفضای الف و اوقات عالی همه حجت همانست و چگونه مفید در بیان
 خاطر مهندسی مطابقت با بیان جناب مهندسی نشتاب از امور آن اینجا مطمین باشند آن را
 امروز که چهارم زور کشیدند از اینجا نوح نموده در کله مهارت دایره نماید و دیگر معنی که
 ف و ادب در سر داشته باشد برای کردار آنها تبیین فر و واقع نماید **نویس**
 مبارکها تبیین ابدی و حصول فتح که مجاری و مجاریت مهاران فوج منصوره حاصل شد پیش ازین
 از سال گذشته مطرا طرد در آمده باشد در بنیول که نویدترین مذکان جناب عالی منصوره نور
 سعه افزون گردیده هزاران سپاه و آب منعال متقدم میرانیده الله سبحانه و تعالی
 در این زمان و صورت و خصوصیتها را من زنده مملکت و بسوط دار لود حقیقت منم و در
 این ملک صاع مخصوص چندینها که با سینه از اول با دایمی رز و واجب نمیشد
 و هر همی بکشد و بکشد محال است و صوبه که نواست که نمر و چندینها و لودن مبارکند در نولخ
 بر کله هنوز زنده ارات با دایمی زرن نمرند و خروج نوال صاحب و قبله با و لعل
 انما من نماید از اینجا که بعضای طوبت شوشه است که در این وقت سید شده بر روی
 نواندند و در افضل است **سوار** اندوزی عقیدت است
 طوبت از منعه و من جل الهی بفضلهت مذکرا جناب عالی در معانی است
 در این وقت که در اسلام می اعلام هست و با قبال ملک از در این مابن
 ساریت شده

ساریت شده

در زمره ثنویان راجح تصور کرده است یعنی مخالف سعادت و محرومی که میباید از سعادت
 که تقیید هر مسمول اعتبارات معانی بوده باشد **نور صفیر** در اصول و عقاید در اصول با صغای نهی
 و اثوب مخالفان که در سواری بسر دادن بان فرستگشای که در دیده گوید الفخر اضطرار
 و اضطرار بحال فردی استمال راه یافته که نمیتواند معروض داشت الحمد لله و الملت که حفظ
 و حرارت از روی سماع اولیای علمت کردید لفظاً حافظ حقیقه عاقبت سحر انجامید
 اولیای سبب همایون ابد الغیر بر مفارق فزونیان صمیم مستطک در اول عقیدت یکیش لفظاً می اراد
 و اعتقاد از معضمان و امن جهت و اقبال نموده لعلی در تعالیم و غیر از سبب لفظاً ما را بیان جناب
 نسبت انبیا و بیکری سر سبز اولیای مقتضای خلوص فردیت سبب لفظاً ما را بیان جناب
 و اللذیر داخله و بی بردار و از خارج لغوی سبب شده است که لفظی عمر در زمره عقیدت
 کسان عبودیت سرشت بوده تقیید بر لفظ سعادت حاوودانی و از اندوز و مبلغ نهی است
 لفظی از سالد شده در صبر برای خواهد یافت **نور صفیر** در اصول و عقاید در اصول با صغای نهی
 لفظی سبب کبر فردی و نحوه است و از دست سبب کسان سبب محمد خان منصرف فردی و حاصل
 انجام با اقبال نموده از انجام که غیر از جناب فیض باب بیکری برانمیدانند از فضل کرم امیدوار است
 که سر اول شدید با پیروان سر کار فیض لفظی است چون بود که تقیید سر اول در حاله سبب لفظی
 خاسته کور و حصول در لفظ **نور صفیر** در اصول و عقاید در اصول با صغای نهی
 حواله لفظی در لفظ سبب شد داخل سر کار و لفظ بوده و برای حصول و اخلاص سبب لفظی
 بر حقیقت آنها لفظاً و تا کند در میان است لفظی سبب سبب سبب لفظی
 و در لفظ ناچال نه و اخلاص سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی
 چون از طرف راجحه مولی جهت سبب لفظی و اخلاص سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی
 لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی
 و تا لفظی اخلاص سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی
 مخلوص اعتقاد اعتقاد حمل لفظی لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی
 بر کمال با بیان صورت سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی سبب لفظی

بسم الله الرحمن الرحیم

حباب و صواب است یومیات خاص و بجا ایضا و نهضت و تنویر جالبه و تقریر رساله کامیاب و گونه
نادر و کامرانهاست و حالت برکت در فردیت مانع از مسیب مجاری سیری و کثرت اخراجات
بر غیر خود نشود و نیز در حسن انجاء بجا طوبت از معصمان و امن صحت و اقبال غیر از قضا
قطر صلاحت و بکر بر آمدند از فضل و کرم امیر و ارشد که در باره احوال فردیت الصال هم مر
تفضل و در سلبها مصروف و منقول گردد **سواب صعد حجت سواد** غلام مبارک مستوم انبیا روز
شنبه به خود منصل شده و سبدا صفر عین نایب و در اینجا غلام ملقات نمود و فردا که تاریخ چهارم
روز شنبه است از اینجا کوچ نموده بموضع است به میر رسید چون بهار از راه و لکهنوز و بکتر است
انک و الله تعالی زود به لکهنوز رسیده به مقصد که در اینجا مقصد خود را دیده باشد و سبدا علی الضوالت
میدید باقبال عدو مال مذکرات تعالی به نیت و لوشمال فرار و اقیع رسیده بجای بر ایستاد و کیفیت
مفصل معروف خراب فیض باب بنیاید **سواب صعد حجت سواد** پیش ازین کیفیت رسیدن افاقه
باراده ناسد تا فتح پور و فرساده فوجهای رسیده همراه عیال قیام یک خان و بهر منب منقول
نیاید است اقبال عالی تعالی مویض داشته نظر فیض نظر گذشته باشد امر و در که تاریخ و هم انبیا
که خطی را چه تلبت ایچ مذکور اعلام نوشته بود و تا نقل خطی که غلام در جواب آن مبارک است که تاریخ نمود
نحواب فیض باب ارسال داشته امیر ارشاد شود و راجه مذکور است شمال رسیده در وقت و عدو مال
خانیای معضم گرداند **سواب صعد حجت سواد** روداد احوال عنوانه معروف و در
در خارج مفصل بعضی برسیده باشد غلام زبانه از مقدر و مقتضای رسوخ ارادت
در روز فردیت و خلاصها که روز و شب لغات سر کار قفا آورده و مع اردو حال همان بنیاید
که در اندازد از اسخام فلقه و تباری بل و در خطی طالش که مناسب وقت بعلم آمده بود و
ملک و در بعضی معروف و داشته با وصف حکمر زوره به سبب فوج چقا طت و لعه و استلال
تاریخ حجتی باید بر خاک چون مخالفان اینک بملف پیشرفت کار ناندند حال الانه و عیال و عیال
اشقیایچه از روی لنگ و پیش میگردند و هنوز که شده مرکز کسودن رسیده چون اینجا
در روز و تاریخ مبارک بود که در میان فراموشی خسته تنقی و رفیق است از اطراف حضور نمود
و در روز و تاریخ مبارک بود که در میان فراموشی خسته تنقی و رفیق است از اطراف حضور نمود

46

در مقابله نوده از دست طرف بر فوج بوسس نماید در حد حالت فوج هر طرف در وقت
فراجه با بر ظاهر لیکن بمقتضای فروت و تیرا به مناسب مصلحت میسر آید در تقدیم آن بوجهی
مست و فوجها بر طرف بر کوز را می اندک و فرستاده در لوازم محافظت و احتیاط حاضر و
مستند و نظر بر استر ضایح مذکور که مخصوص بقدر مقتضای جمع مقدمات بر خود هموار است
در ممالک و یکس فراجهها چاره اندازند از آنجا که جمع را جهای میسر آید از آن خود و نیز در تمام ممالک
بالا نهادن و مقامه پروردار تفاوت انداختن از آنها با محال منزه با بر سر کار کشنده اگر
در نوبت موقت افعال عاید و در وقت انفرادی آن ناحیه میسر شود استیصال مخالفان چنانچه باید چاره
بجای میسر آید و الا آن را الله تعالی ناممکن میسر حالتی که مست در تقدیم لوازم فروت از آنجا
تصور شود میسر آید نمود **مورد صغیر جنگ** مگر در بعضی احوال مبارزه نموده بمقتضای خلوص
فدویت نرود و تیرا به مناسب مصلحت و هم رنج با در نظام و استقلال کار با میسر آید
و میسر از خارج لوض میسر آید باشد افاضه با حال بر حرکات استیصال میسر آید چنانچه میسر
و تیرا به بار او و جنود را میسر آید بر کوز کلونی میسر آید میسر آید با اتفاق زینداران
میسر آید جنود محقق مصدر لوض و فتنه پروازی شوند غلام نامقدور رضایع دار و غم نوجوانه با
با جمعیت نوجوانه و غیره بر کوز تلها کور که پایانشان میسر آید با احتیاط تعیین ساخته و غلام میسر
حما و در هر لایحه جمع و دیگر از هر امانت میسر آید با یکجان میسر آید با اتفاق کوز را میسر آید
مانند بود با یک زینداران میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق
منزله و شمال غمته در السد کوز را میسر آید با تقدیم لوازم حزم و احتیاط و فتنه میسر آید با اتفاق
فلسفه اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق
از جانب قنیت در تقدیم میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق
حما و در هر لایحه جمع و دیگر از هر امانت میسر آید با یکجان میسر آید با اتفاق کوز را میسر آید
مانند بود با یک زینداران میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق
منزله و شمال غمته در السد کوز را میسر آید با تقدیم لوازم حزم و احتیاط و فتنه میسر آید با اتفاق
فلسفه اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق
از جانب قنیت در تقدیم میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق میسر آید با اتفاق

از آنجا که

در این مجاله عظیمه دست در این اقبال زوه غیر از جناب است بلجای دیگرند و تا رفع این
در بدن باقیست و تقدیم فدویت و خلد مع بوجهی مفصله و نواید در و تکرار عبادت قدوس
کامیاب گرداند که حقیقت زود و مفصل تعرض رساننده در رکاب سعادت تقدیم لوازم فدوی
و مخالفت با سعادت همجمله حاصل نماید افاضه در اینجا چند سرسنگ درند حرکات لغو آنها از
پنج طرف میسرت نشد حاله بد ریافت و رفو مویک اقبال بر اسمیه مضطر اند اغلب که زودتر
زخت ارباب وطن خود کشند بعد از معاودت اینجا طاعنه در باب غلام بر چهارش و بود بکار و

۴۷

نواب صهر جنگ سار بموقف عرض عالی سعادت مد ظله الله تعالی در ساند پروانه گرامت
عنوان در و سعادت فرموده فرزند اندازد شده که چون دایره گرامت به کله آباد غنور فرمود
غلام آنرا نولد بعد اوازه شدن استقبایا جمعیت اراده نور سعادت اندوز حضور کرده حقیقت
رفتن معهوران است و تمام سدر مع انالی استه ار الله ابال پیش ازین معروض داشته نا حال
با بطار حکم حضور توقف در اینجا داشت حاله خین ارشاد شد مجرد و رفو پروانه با
که همراه است از اینجا کج کج نموده ان الله تعالی زودتر بدون قدمیوس سعادت اندوز پیشور
چون در اینجا کاری نبود مردم معتبره در قلمه که داشته شده رایح بر باب سدر مع غمیب
حضور مضمون سعادت تلفوت فرستد ظلمت بود **نواب صهر جنگ سار** حقیقت

رفتن معهوران است و تمام سدر مع انالی استه ار الله ابال پیش ازین معروض داشته نا حال
با بطار حکم حضور توقف در اینجا داشت حاله خین ارشاد شد مجرد و رفو پروانه با
که همراه است از اینجا کج کج نموده ان الله تعالی زودتر بدون قدمیوس سعادت اندوز پیشور
چون در اینجا کاری نبود مردم معتبره در قلمه که داشته شده رایح بر باب سدر مع غمیب
حضور مضمون سعادت تلفوت فرستد ظلمت بود **نواب صهر جنگ سار** حقیقت

نواب صهر جنگ سار در این اقبال زوه غیر از جناب است بلجای دیگرند و تا رفع این
در بدن باقیست و تقدیم فدویت و خلد مع بوجهی مفصله و نواید در و تکرار عبادت قدوس
کامیاب گرداند که حقیقت زود و مفصل تعرض رساننده در رکاب سعادت تقدیم لوازم فدوی
و مخالفت با سعادت همجمله حاصل نماید افاضه در اینجا چند سرسنگ درند حرکات لغو آنها از
پنج طرف میسرت نشد حاله بد ریافت و رفو مویک اقبال بر اسمیه مضطر اند اغلب که زودتر
زخت ارباب وطن خود کشند بعد از معاودت اینجا طاعنه در باب غلام بر چهارش و بود بکار و

هم سعادت حضور است نظر بر آنکه درین باب سعادت و سعادتمندی و سعادت و سعادت
فایده خاصی ندارد مفرد است الفصاحات است تا حال هیچ در باب غلام ارشاد نشده و موضوع ناموست
از آنجا که غیر از حاجت است طبیبی دیگر ندارد و تا مقدور هیچ حال از قریب و غلام معصوم شود
و شکر است و از فضل و کرم است و در این باب هیچ وضع نیست مگر در بارگاه شدت شکر
مزن که کفو است و توفیق خدمت بر نجات مرکز مزاج مبارک است و شکر که خاطر جمع دارد بر وقت
علاقمندانه غلام حضور سعادت است و نیز باشد و مردم سوار و با و که با حق تعالی غلام باشد حکم خود را
سوال آنها بعضی برسانیده باشد در صورتیکه ایشان نهاد در ملک دنیا به حال با سزاوار است و سزاوار است
هر جا حکم خود را در همه و اخراجات اندک تخفیف داده غلام حاضر باشد هر وضع نایب فریب است
نواب محمد حسن میرزا مردم هم ای غلام سبب اجرائی کار او تصدیق قوت یک سال پریش
که قرار هر روز انواع کورسی و کبابه دارد اسپان عیوض رو برو و قطع و عیوض از تمامه مزاج انهم جمع
و سوال تا حال بدست خط فزین شده و قیو ضات تمام است به رجب است شده و قبض است از تمامه
است و نصیحه ماه تمام هم بدون پروا کسی حضور ملاحظه نمیشود و غلام در طرفه بعضی بعضی است و چون بعد
سپاه است تا وقتله اجرائی کار اینها باشد استقامت نمیشود و غلام اخبار اینها مخصوص است
ارشاد حضور نموده و در هر مقدمه مکرر معروض داشته است که تقاضای استن از مردم منوط به این است
قبض است خواه ماه رجب است خط فزین کفو و بر او غم پروا است که اسپان و غیره رو برو عیوض است
خیال است بر این است و نصیحه ماه تمام به ماه ملاحظه نمیشود و خاطر جمع است و لو که در بعضی است و الله
چون غلام حاضر بقادر استن از مردم است ارشاد شود که این تنها غلام سعادت است و نیز است در هر
و معروض مکرر حالت است مع شد **نواب محمد حسن میرزا** احوال غلام تا بقیع نجات مبارک است
که لعل است بهای است عمده است که درین صورت بدو بیست و شش هزار تومان رسید و هم از ملک است
مرحوم است به افلاک عالی پرورش یافته و حلال است و باقی که مقتضای بند بر و بر
از خواست است و فضل و کرم مرحمت شود و سزاوار است از است تا این است و در خدمت
کار آماره و در هر حال است از تمامه مردم سزاوار است و این منوط است و در هر حال
تا با باقی است و این خود سزاوار است و در هر حال کار حلال است و این منوط است

که در این صورت

که در صورت بدولت انجام زر سرکار علم رسیده و هم از طلب سار فراغت حلاله حقیقت
منفرد است تا که بعضی سینه و ارجح هم موقوف شده باشد تا وقتیکه نماند شود
از دست نماند بر انجام زر و انتظام کارها ممکن نیست و غلام در توفیق توفیق شدن از جانب
بوجود هر چه گوارا نمیدانند و حالت استعداد بر ذات مبارک منبر نشانی و افعال از بار بر سر
خالصه نوازند مراد و ما بر با پس حرم نشانی کمال دارد از فضل کرم آمد و است که در آن حفظ
از روی غلام نوازند و نفعند است و ندانند منقول **سواد صفت حجت سواد** هر هم کار نمانی
جمله مفیدی میدارند از انجام ذات مبارک روشن به حال از دانشند و در هر وقت و همه
عمر مخلص عقیدت در لوازم فردیت و جانفیت مستعد و ضریب از انجام مفید و بعد از
و سر انجام زر و انتظام امور از دست نماند بوجهی صورتی نیز بود و غلام بدون ارشاد و در آنچه
حقیقت عرض نمونند که از فضل کرم آمد و است که چون حال باقیات عدول جامعه معانیست
رو غیر از آنکه غلام سعادت حضرت سر فرار خود را کمال ارشاد و حلاله توفیق ما جمعیت است
در کتاب **سواد صفت حجت سواد** از حضور مینت ظهور حضرت شده است نمود
اینها با هم رسیده کارها به انجام آنچه دریافت شد از اندازه و شمس کجا و ز منوره میدارند با عقاید
فعلات منجم و مقام بر طرف دست از او این ز را واجب بر داشته اند و کهنه بام شده که بر کهنه همان
در صورت دارد و در کجا بر رفته تا حال برای شخص مجموع نیست یا با گذاری چه رسد غلام به
حالا در توفیق براری از بقدر استعداد او که فوج کینه نقاداشته به بنده معاند تواند بود
و بدون کمال و حصول ز را اینجا معاند نامکن و سخت مقام حیرت است که معاند فضل و کرم هم فرود
کمال برای خندی از حضور تعیین شوند به بنده بوضع معاند بر داشته اند بر انجام هر لوازم
مماند و الا غلام هم از سر کار و این زر نیز از سر کار در صورت تابع مراد است و تا مقدر و سخت
و مخالفت به صورت نوازند و ظلم ممدود **سواد صفت حجت سواد** رود و احوال و حقیقت
تقاضای بنحو مراد بن موقت **سواد صفت حجت سواد** که نشسته باشد برای او ای ز را نشود
کار در نزد و حالت غلام ذات مبارک روشن بر چند از روی معقول است که بنده معاند
بر کمال است که بنده در وقت از نورش بر نمیدانند بنده غیر از حدت حجت سواد و کمال معاند

48

از فضل و کرم امید دارند که پروانه موقوفات نخواهند بود و در شوق که این کارها را
زمانی و موقت ماقبل سرکار بر وجه از رویه حساب غلظت و داخل هر کار خواهد بود و در صورت
توقف صدور پروانه موقوفات آنها نمیتواند که بر محال است تا آنکه غلظت نمیکند و
که نامقدور است و از آنجا که اینها بر ضایعاً ظاهر وجه مرض باشد و
لغو که بموجب احوال **نواب صفدر جنگ** هرگاه که از بخت و نسیب حضور
در یافت نموده و جهت سرکار غلظت در وجه بر برای نسیب و بموجب مرض میسر
حالیست محالست معارف بعد از احوال نقولین کردید تا چهار از آنجا که پس مرض و نسیب
عاری معارفی در صورت سعادت هم جانی میداند هرگاه تا آنکه مقتضای قضیه تمام بویسد
تا بنا بر امر لازم الاغفار فی الفور از کور کویج محفوظه و کفایت کرده و او چون متعلقان از بد
بسیب نسیب احوال در الله ایا که گشته بود درین بر وجه که نسیب نسیب حالت در اینجه
فنا نسیب نظر بر آنکه هر حالت همراه بر داشته و هم از طلبخواه فرج که در خطبه تقدیر از هر صورت فراغت
مخبر روانه حضور عاری خود بود به الله مالک است میدور دنیا مردم هم از طریق طلبخواه میگذارد
کمال بر اینموند و روزی خندان شداید تقاضا در میان است که بر هیچ از نسیب سالاناد بر تقدیر
احوال خیرت و بر اینها می غلام بدات مبارک روشن در کار خود سخت خیر است که جسم
ار دست انبیرم حفظ خیرت و عهده برائی نماید ظهور اینهمه نام ز می رو کار محض از نسیب
زمانه و شایسته ایام خود تصور نماید هر صورت بملوص عقیدت صفای اعتقاد از معصمان
و این فحش حالت و لقیه هم در کبر اندر است و بخوبی در است و من از آنم در فضیلت
خبر فیض نسیب امید و از هر گونه کار و با نسیب او نسیب است به مرحوم خراب عاری به الله
بر معارف عقیدت نسیب است مشط دارا و **نواب وزیر** رود او احوال عقیدت است
و بر همین الله ایا و دیگر طلب نخواهد بود پس این عنوان هر صورت نسیب نسیب نسیب
مرا می بر احوال تقاضای این مردم هر حالت خندان و نسیب است تقاضا نموده بود و با احوال
فهمیده بود که شد فی الجمله ازین کور نسیب است که در بد روز و شب و عهده نسیب
هم در نسیب خراب عاری معارفی که در و در نسیب و از او از آنجا که ملوص باطن از نسیب نسیب نسیب

بجای عقیدت سرکارت و پرورش غلام همه بصورت دانسته و امن هم لب آمدند و راست
نمایند فضل و کرم در باب غلام بر چه ایش و خود بر وفق آن بعلت **روایات** **تجدید**
پیش ازین عرض احوال ارباب داشته از نظر فیض نظر گذر شده باشد که بموجب ارشاد حضور
دست در اخلت از نور اجعله و عمره برداشته برای همراهی که فن متعلقان بالله اما در سیده نو
هر صورت خود را در تحت قدم مہبت کمزور پس بنده بلوازم بندگی سعادت اندوز باشد
در بنوالاتی حال صاحب با تو جان جیور سید که ممانت فضیلت بنده بر روی و غلام نواز
مکالت جعله اما و عمره از خالبا به تمام غلام نفیوضافه اوقات سلامت ایستاده نواز غلام
شکلوی عقیدت بجای ارحم بر انقدر فضل و تقدر منظور نظر کرده که پرورش عقیدت
کتابت راسخ الاثقال حضور ما بر داشت احوال غلام عبودیت است از غیر ارجاب فیض
دیگر بر آمدند همه حال و دانسته در همه است دور بصورت امید همه و الفضلات معانی متعانی
پیدا اند نظر بر ارشاد حضور مجرب و وصول قیمه حال صاحب ار الله اما اگر کوچ نموده انشا الله تعالی
زودتر بر مکالت زوره رسیده و در نظام کار با خباثی باید نواز کم حد و جهد تقدیم میسازند
از اینجا که غلام لصدق باطن از بنده های عقیدت کتب خالبا لیس و لقبه عمر و دیگر براندر است
و بخورد است از فضل و کرم آمد و راست که معروضه غلامان به تحقیق در حق غلام منظور
نمیشدند با در بنده های صمیم منظور بود تقصیر مورد عقاب ناگهی لغایت الهی در هیچ حال از اطاعت
و انقیاد حکم و پاس منیع حضور سر نوجا و زلم کرده و کلمه معنی و لغات سر کار در جان فانی در حد
نویات **تجدید** **سپاس** احوال و فلو منوانه عرض معنی که بر چه از حضور پرورش و شود
سجالاتم طالع و شرف است لام بجواب هیچ از آن سر فرار شده ناچار است به امید سازد اما
خود را در طلب خواه فوج ریش و پریش از نالین ما به بر چه کمال رسیده در اینجا نوقف بخواه اراده
که اگر هیچ از شما هر روز است صورت بنده در عیون و در سایه قدم مہبت کمزور سعادت اندوز کرد و در
درین ضمن اخبار کوشش و مقامه کمال است در یافته و بمقتضای روح عقیدت انقدر در نظر
نمایند حال معاریت و لیاقت و دیگر که خواب و خود را است بر چند از آن است طالع فضل انما بنده است
بمخبر کنند در انجا رسیده جوی و لغات سر کار کار نماید که از اینجا که غلام است تمام است و طالع الو

29

خلوص ارادت میباید که در بیوفی و بیوفی که در خطه فرماید از جانبی جدا باشد در همین روز و این
که به حال و مهر و کورس که در پنجای قضای رسیده مقدم او از من خدمت و جانفوی سعادت از روز
گفوان و الله تعالی و میفرمان که مکتوانند ز فو سر حضور بجای رسیده لکن فریبوس سر فرار نشود

نوار صفت در مقام بموقف عرض عالی معاذ الله تعالی میسراند امروز ششم اینماه
ما از یک سال به بر و طغیان اب ازیم گسیخته و فرار توانست گرفت هر طرفی به جوهر نموده در سواد چهار
و امیره که با قبال حضرت شمال فرود رسیده از اینجا میماند بر سر چون تواریخ جلوه تر بر ارج
بیر خالان اینجا قدری می گفاید که گویند که فرار میسر و ما سید عار اجابت شده است حراشما بقبلت
منصل که میسرید بر صباخان و غیره معاملان با بر کلمات مکر اضطرار بی استقلال تمام نوشته شد
که در مملکت هم مقصد مقام دارند مریخ استمال و در سفلامل جنبه باید نوشته ان الله تعالی رفوع
نواله که رسیده مقصد که گفته بر و از بها دارند عمل به بنده میسراند و در چهار طرف اتفاق
عالم مانگبور از مقام میگردان انضاع نوشته بود بعد از بر عهدت نوشته که بواج جمع
تا چهار صد یا صد و جدید بود که در است که نموده و مند است انتم حالات گفته بر و غلام بر
برای فوج بر بنم خورده مکر اقلیت علیجان حیوان تمام نموده که سرشته در است که لغز بند نسیله
در است نموده شد جلاله خود در اینجا میسراند سبده باید همه شامل خنده خبر خراج گرفته
هملا به که و بنده تقایم مانع بر داشته انتظام امور فرار واقع میسراند طلبم محروم
نوار صفت در مقام بموقف عرض عالی معاذ الله تعالی میسراند از جانبی حقائق میسراند

موقوفه است و هم از خارج بعضی میسراند باشد معلوم موجب اینست و در اینجا اقامت دارد
میر عبد الله میرسان و عیال رضا و غیره غمنا حضور بر گاه میسراند با اتفاق اینها نام
در کار میسراند کار لوازم فدویت و دولت خواری میسراند اردو در همه حال تابع اینست
طلبم محروم بلا **نوار صفت در مقام** احوال فدویع بموقف عرض عالی معاذ الله تعالی
رسیده که در جنب حیات نواب عمده است و همه چشم فدوی ما و اینست
والد بر حرم از آنجا بود سعادت معفور بر حرم سعادت و نصیب میسراند انقضام
همینست و در اینجا میسراند خود لوازم فرود میان صلاح انقضای صورت تمام را سید در است

الانقباض

که گفته عزم اعتصان بعد تقدیم لوازم فدویت سرمایه سعادت هم چنان فرمود و خدایت
 حال که روحیات صرف اوقات و برقریه احوال خود بسیار نفع داشت بنیایات خداوند
 اگر چه بنیاد است غایب لغایب چه که نور انامور لیکن با حصص که است گذران اوقات و
 حصول استعدادهای روزی لغایب کار خائفی اما خداوند الوحد لک در آن که شریف نوحته
 عزم الملک محوم در جایگزین است پس ارفاق آن مبر و لغت سرت نوحه در سر کار
 والا لاضط در آمده خبر می که از بر کنه امح و بر اینه شاه اما و جایگزین وار و از مدت در لغت
 مرتبه باور و بیایست و در این از اینجاست نمی که بعد که همه حال تمفصلات مذکور است
 غیر از جناب هم است باب دیگر بر اینست که در این فصل در کتب لغت گذران
 عالی و آن نامی عطا می جانانه شرفی از کعبه در پیشمان لغایب سرمایه ابر و در اینست از این
 مبر کاری و در مقدمه ما مور و لغت هم لوازم فدویت و جالفتی العنوان سببه نواز نمود
 اگر در باب فدوی بهین ارشاد است که در مناجات کور اینچنین است بعد از این مبر
 تا چنانچه در کتب سمرکان دست برداشته بنور دیگر مشاجران گذران اوقات نمود
 و بگویند در غایب اوقات مشغول شد *بدر این کتب است*
حاله نام در غایب اوقات مشغول شد *بدر این کتب است*
 در ظاهر این تبلیغ را می نیاز خلوص لغت و وفای خود را نمبر به ابر از این بنده لیلان باطن نیاز
 باطن محققند به غایب روح همواره بنده که محاکد را مع رطل الان و بگویند که کار تو همه
 در اینسان سامع لذت افزای کام و زمان است و لو قای و تقدس بر وفق آرزو و مینا
 مخلصان صمیم مراتب هم و ممت در تر فر و تضاع در ادر خلوص عقیده و تصمم باطن که در
 خدایا غایب دار و دار اند امور و لو او شس و تضاد لغت بعد از اعتصان در اینست
 و اوقات بر غایت نفعت هم مبر به که در اینست همان لغت هم لوازم نیاز بند مبر است
 که این صمیم و مبرم خاطر مبر ما شرف و لغت است اینست لغت هم در مراتب کل لغت روح
 و عقیده غایب است با احوال نیاز شما را نگذارم خالص با فوسخین حیوانی حاصل مبرین مبر
 همین است لغت و در کتب هم در امور لوازم شفقت الطاوتی در غایب اوقات

و در جا و همه حال از مخلصان صمیم تصور می شود که همول اشفاق و مهربانی با ما بدو داشت امام هم
و کلامی که در این کتاب است تمام مال از طرف کویا بنی مالک و مالکری که هم ضد و بر آن حاله و حاجت مخلصان
را و به رضا و تسلیم همواره و ستیماه اسحاق بیمنات طاهر و باطن مخلصان صورت و معنی
ان نافع انخلق صیب الفقرا مالک مبلغ بکر و بیه بومیه از عهد صودار می خاستن همان در مرحوم بکر و
از مقام نظامت عهد ائمه مفلک معفور و در وجهه بند و هاشم فقرا بموجب و ابحاث بر آمدند
سایر میر سحری بلده الله اما و فقر است اما جن حیات عهد ائمه سرور با فقرند کور نام
و مالک بالصال در آمده کافه کفای جماعه کویا شنان کنج همول که غیر ازین قدر قلیل
و طبقه دلوراری میگویند در وجهه معنی معین بر ایندیشند از ان بار که قضیه با مرضه ان معفور
بر روی کار آمده عمل نظامت در ادای ان استند عاقد محمد و میباید در هر روز کلام
عاید ساخته اند هر چند بیطایفه اعتقاد کبرن مقصوده فقر و نماز که در اول از ابواب
زخارف جمع بود حسن نفعی بر اساسا شده در روانه شرحی که توکل کرده بر خدا است
از انیش توطئه علی الله مجهول است که سوره انرا میگویند خبری که از خدا بر او است
گفته اند باسط از راق همانان کافل اما است لیکن از اشکاله مقتضای او حال السور
و قلوب الفقرا خبر عبادت البقیه حصول خفا و هموری دلها می خراب کرده اما و یا
مکعالم اما و کای همانان است و قدرت البقیه بر دایه در ضمن این معنی خندین حکمتی
بیایع که عقل و لوراک است و از در یافت ان بجز تصور معترف میگویند و معنی فقر
لطیف را به شرح چون ان معتقد صمیم را در طریق خیر مطلق و سعادت نام بیوک صادق است
خود تصور لوقه بنوعی بر این جمله انما تمهید است که انحال چون ان محال است که فقر
در لوقه و فتنی ان در کف کفایت ان معتقد صمیم بیسوط و فرط و طالت لازم است و در حصول
سند مجز و نکند ادای وجهه بر قومه نیاید صمیمی علی عهد ائمه است که موجب انعام است
و فاسد حکم شده زور بر او بلا نفع عاید است که همانند که جماعه فقر را را می خاستند
بوده شایسته است و در حقیقت و سبب بزرگای موقوف و مواظب است که بر این معنی
انرا میگویند و باید که به شرح حدیث در دستان است کوفی خبری بود

از طرف کویا بنی مالک

از طرف کوشش با ملکی بامرای بهال چند سبک صانع عقیدت در نه و فعال صمیمت ^{القلب}

۱۳۱

پوسته کامیاب بقصد قطع باشند مینماید هر چه روزی از جمله بگردید و پیر از عهد صوداری جهان
مباد و مرحوم و بگردید از مقام نظامت عهد الملک مبرور تمام و کمال مجموعین الصال در آمد
از وقتیکه مغفور برور بگری ای عالم تفکر دیده مقصدان نظامت دست از ادای و همه مغفور
باز داشته شد حضور طلب بنمایند و این معنی بوجیه کفایت حمایه در و نشانی که خبر از آن خبر بطلب
شهر عایشه نداشتند میبود هر چند فاسم از راق مکتوبات همواره کامل امال جهانیان و خصوصاً
حامل التفعال کوشش نشان است اما چون آن سبک دست اعتقاد در ادوار حوز
خبر صالقلب در دست می بود و این محال بالفعال متعلق بجایسته رفقه نظم و نسق آن بقصد
افتداری معنی صمیم القلب است لهذا کفایت مبرور که چه در انجام کار کوشش نشان از
مقدور و فاکه در نیمیات هم جهان است با همه در روانه کوشش در رضایت بپیم گرفته اند شمر حصول
مقتضات ظاهر و باطن و مورد استرخاص و این است ضرت باید که در این وجود
مالقح لازم گذشته وصول رسد و اندر روز بروز بلاامل و تعطیل عاید نشده باشند
باطن حالیکه کرده بفرسند بر لبه هر کاب این است عجز شمر بوجیه مقدمه افتحاح
بیر سعادت هم چندی از ادای اسباب احتیاج و سرور عابد و ابی حواری **القاراجه**

قوله ای از جانب دولت خانم سار بنامیدات سجده و موقوفه فوضات ایست

پیرایه روز کار امانت و سبب مرثیت ایست و شهادت مرثیت بیوالقان باد
مقاوضه محبت طراز مضمین برامعنه که لاله بدم شک بر تعبیر سبوی بپوشید و سوزند
ز تعلیقان نبر و خود هم منبیه لایف کاز خاتجات از نبر و خاتجات طلبد داشته اند و بالفعال
سویجان و هم سزار خان و سلام خان سلا بکله در سوار و سوری میبود و خاتبات کفایت
و صواب الیه حاج بلا سوز در هم خاتبات شهادت مرثیت حیدرات همه امور است
تمام سبب ریح الاوان است که بمفصل هم کرده از بگردید حوبلی کوزار است و خاتبات
و بنده در سوز که بهما را آلوده داشت با سبب سوار که در توجیه بود و سوز
که بود در آمده و قول است از توب و رموز و مان و خیر است از توفیق خدمت محاد و خاتبات سوار

رسیده جنگ کشیده و هر دو پویستند ازین قسم که لاره محاذله بود نزد آن نمایان لطمه خوردند
تا هم کبری حرکت کردند بود از آنجا که فضل الهی و اقبال شایع است اما حال نبوده است
کفا و در خروج پیشه با تقدس از رقعی عده که کشتن داده و او دوت سنه که پس مردن
زمیندار همند با کبر که رفیق مقابله با اتفاق راه فرار نمودند و از بیخود میر علی محمدار باب
را بر خود و میر علی با کس و کماست علم براری با بابت کس و کسل شده با پانزده کس و لغو
شهادت و منور داده است شهادت چندین دفعه حضرت نصرت شد لله سبحانه و تعالی
اصول این فتح را بر آن سبب است منزل مبارک و مسجود کرده اند و چون منور نواتر منفذ الطغای
کجا نباشد اگر کس نفی شهادت صورت گیرد با اتفاق هم دیگر خورشاک نموده است
رفت و دروب داده شود و هم ملاقات با پسر بلبر موجب از دبال خوشبختی از خواطر کرد و این
ما بین موش افرا می نمایند کرده و ایام لغام با **براه نورانی** درین روز با قلم سر
مورث اینهاست خاطر مشاق شده مقتضای تصمیم بکلیت و صفاح هم شده توار طبع
منظر در یافت انبار حضرت و رود الو طرف بسیار با قوم شد حال روزیکش به سکه پس بر
بملاحظه رسید منور الفصال معاند صورت کفر فتنه لغو انبلا مفر و مفعول منور و یا الملاحه قسم
خانه اتحاد و حاکم خان عواید نشان میر محمد خان که در آنجا رسیده بودند در مراتب سینه
و یا س لدرقه حسن زفانت دقیقه نامرعه نلذاشتند و چرانشند که از آن باب است تبیح
زاده برین خشدت کار با ح عده قطع نظر و هر کوز خاطر در بنوا خان شاد الله و حضرت
موقف از آنجا که قاری طرفین واحد هم جلوه شبیه هم می و جدای را در میان کنش
برگاه که صورتی اتفاق لغو نظر بر کتبهای و نقلی مطیع با بدست که سارع و حاجت در
رسیده بموقف مدبیر در اسیر جام کار با ح عده هم نشانه لطمه رسیده **براه نورانی** معاوضه
با طرز بیضن فرط اشتناق و صواب است و حروف و قاف و صورت سینه و بیاض
حکم لای که در حنت اقبال نواله صاحب خود لعلان و خواب نردی و سی عین المبع
اجه جز این نمایان است و این را در و برای تیاری پل هم نقد باشد که عین کس و کسل
معدان در جمع منور اصلاح امورات بنام و پس از تادیب و قضا بر نظر سلطان و این

یعنی که

یقین کلمات اینهاج سمان تدارک لام مافات التشریح و لها خوانند فرمود سبب است و نفایس و
خان خواند ایشان بپرسیدند چو احوال اینها در یافته اند غالب است که تشریح و در کتب کلام
جمیعت و شاد و با بدام بل **براهه نورانی از صنف کتب خالصه لغت و لغات معاصر** راه صمدی
سلا مفاوضه صحت طراز مصحح شیخ محمد عابد و با تفسیر سواد دیگر وصول الشراخ بلا حد و شمار
نموده القیاد و اول مرار شاو جناب معابد معصوم سخاوت حاو و با تشریح فکرت از سبب کتب معاصر مفاوضه
مجاله قسم بر پر خامه صحت طراز کرده اند و در کتب معصوم است که در کتاب مصنفان معدن حسنات و انصاف است
و نیک و احوال هم ستار که بر قسم معصوم و حار تمها کشیده بر خو نظر کلمه معصوم و سخن جمعا اصلایه
تعدد و اصلایه فی محاللات جمله کوز الراه روز و در ابلاغ معابد بعد ملاحظه نظر معصوم و نقد قسم
در ایام لطف و رفاه هم ستار باشد تو جهات مصروف خوانند فرمود که از ذات سموده صفحات
بمقتضای اینجست هم ستار توقع و چشم داشت همه مطمح نظر داریم فرمود خامه هم ستار شد
که در کتب شیخ کوا و با بر لغت الصالح بر با بر منبع است یعنی شده از معنیضات تو جهات
در این صورت طراز لسان سکر و تو جهات کرده و چنان باشد که در هیچ امر لوجهی معابد
عدای میمند اند از اینجا م را لید نامور چیز بر سبب لغت است که سواران تالید بلوغ خواهد شد
که سزا و با شد بر زار و فرمود معوض و صوف در این **راه نورانی** مفاوضه صحت طراز است
نادر بیج لایم وصول مسرت و سرور و موهبه خاطر متذوق سلا که در یافت اینها خیرت نکر انداخت
در شرا از تیاج و الشراخ نام معصوم معنیضات بلعینها صحت معصوم آنچه از ارقام حالات این مصلح است
بدر کالغاب معابد قسم پذیر خامه اشخا کرده از معنیضات حلوص محال صحت معصوم معصوم
بناست مرتبت منع الی ان تصور نمود لغت است که در اینجه سخن کلام کار را تواند شد مراد
در شیخ و صحت بعوضه ظهور جلد رسید هم کرده باشد که سبب بر داری معاصر جمله بود
و نیز و کوشمال آنها و خندی بود در لصلح ظهور و غیره این نظام معاملات محاللات صورت معصوم
با نیز صورت پذیر شده ووزر خطیر بالواجب بر زنده زمداران استخا مافیه اند است معصوم
در طبع الی حال از شیخ شده و نقد که باید شایر الصالح زمانا زمداران معصوم معصوم
بر کس بودی و شکر با صفت معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم

۵۲

دور از ای این غافل و ناسل تمام در پیش از بجا که کار با واحد و بوجهی دیگر و حیوانی منضم است راجه
مقوم بقید بندید بگازیم باید بود که مالو واجب است بلا اقبال و از اقبال چنان که استعجال در امر و راجه
داخلت نزد **مراجه نوری از حالت مورد طرف** معاوضه مهیبت طرز امور است نسبت طو و انبساط
خاطر کردید و نقد بماند موجب صلح وقت بر رفت و عکس در پناه امیر فلان خواه شد بعد مفصل موعود اظهار
رسایت در اصل و یک جهت از اساتذت مرتبت بر ناده از آنچه در خبر عبارت در لید منضم خاطر بر روز
مزید موسی و انجام امور آن جمله چشم بست از آن رانده می بر امر رفع مر اطلع از ارباب است
در وقت استعجال و استعجال باقیه عملی که بر عید اقبال نماید گوارا ج طبعت مع کس موجب
صواب دیدن مع المعانی و دستهای سفایات نوالی است هر دو ان قبیل نامی بر مقتضای حاجت
صمیم خاطر شاق ملقات مهیبت است بیشتر در یافت لغت صحیح از آن مزید همواره در پیش
مراتبت منضم و سرور باید درشت **مراجه نوری** معاوضه شد بگازیم و این امر
بلا احصایه لفضائل مع سر راه از گوشمال اشغالیه الصلح و مجموع طو و لفظی که معانی مغرب
ملاقات صورت جلالت که شوقها هر روز در عیان است در نوبت شبانه اطلاع که از
لفظ آمده دیگر سر و حاد لغت ششمان شهادت و عواید نشان میر محمد خان است
نمی باید **مراجه نوری از حالت مورد طرف** ز بیمه لطف طرز وصول مهیبت شمول نموده مورد اشغالیه
و انبساط خاطر شاق داشت مرقوم خامه تفقد کردید که شهرت باقیه در خود بسیار کم طو
مع ضابطه مقصر می از اینجا بر مجموع رو بر رویان نشان الله الفصائل است غیر مجموع
بر وجه باتیبات شاق ممکن که در اول مع این تقاضا خواند نمود از معنی از معنیات الطمان
کلامی بصورتی پیش از وصول این معاوضه مهیبت انما است که سدر است به وقت
و سخت دستفاه محمد حافظ و عفت که بر نیست هم با اقل قبولیت معروضه و او احکام
موجب لید و دیگر محال است و جمیع اصحاب غیر مستحضر که این غرض رو از شد لید افکند که سدر
با امروز فرود می رسند چون در امر حساب که سدر در وقت از نوبت خواهد دان در میان است
لغوی است که در حق است یعنی که بمقتضای ضعیف راجه و الی غیره است و در این طو
نامی طو از آنچه از در غیر است در وقت بود مع لید و اجنب بر لید بوجهی که در وقت و اصل خواهد

در این زمان

در مقدمات دیگر هم بشم الطاف والصف خورشید در آنچه موجب فایده است هم سندان و نقد است
الطاف شد نوحه بر عی حواد که در دست نیا به شیخ محمد عابد و غیره و در این کتاب که در این کتاب است
هر روز از شدت تقاضا شیخ فرحت نمیدید و در این صورت نیز شیخ اشعیر از نامی سرکار
و از تمام امور آن صورت نمیکرد هم سندان را نقد و در روز در کرد او از ج زر نامی
سبع و العوائف را لیدای در چه سر اشعیر مع پذیرد بلا توقف و انهمال اطلاق هم نماید **مورد اول**
ارحاف مولد عالم در آنچه موجب مهربان است نهان سندان از شدت دفع منفعت
بستوری یافته ششم انجاء در فحشور پیش هم سندان رسید بمقتضای شفاق و نوحیات
طایفه مقربان بکبار ششم او حواله شد به حرف بحرف بمنصبه اظهار و ابراز او در نماز
در چهار بار با دفع تعذیر که میان آمده از آنکه از خدمت سرف در بنفده معالغه زود از خود
این نامه در این نصیب العین و در شدت رویش در بنی بر اشعیر از نامی سرکار
و ناهای شیخ در با ستم از لغا عد و انهمال راه بنافه خانیچه پیش از رسیدن سندان
کتاب رویت تبلیغ پذیرفته و پذیرفته و مات دیگر هم در میان است کفایت الهم فی غیره
و وقت شیخ شیخ که حافظ را شد و بیات و کاف و مجموع روح روانه شد سر با افادیت
مخوف شد هم سندان در این صورت با ستم سرف لا مقدم بر جمع امور میداند و در این
موضوع بر وقت تفاوت و تجاوز مطمح لظرفیت جیب از اندک اولاد و شفق و الطاف است
با مع موقوف است کلام صفات را استظنا قبول میداند و بمنزله نوحیات و بغایا است
بهر صد انواع کامیابها است ان الله تعالی در آنچه سر ستمی را چه جیب مهربان
در خروج هم سندان بولند بعد مقدور و قیقه مهمات بخواند شد خطره اطراف
طایفه شیخ فرین طمانیت شد در مقدمه بر کنه لیسر نور بر سر سید ایما کرده و در
شاید بر ستم که چون مقام سر شد و وقت که نور و حالت فرصت از دست بر عوامل
بینه و کوز فریاد و نهان سندان ستمی است که باید بویع لیسر که شد که در
خلاف هم سندان شیخ شیخ که ستمی بود سید زلم سرف باشد خوله از نامی سرکار
بسیار نام **انکار بر چه مولدای ارحاف مولد عالم** در آنچه موجب مهربان است نهان سندان از شدت دفع منفعت

53

علا بر لبه حویلی ترا محققا به سفاد و غیره سر سبها محال بر و عیال است روح با معیوه از طرفه
رغبتی و مالک با سبب بر مملو نه و دارند نظر بر جنبه و گوشمال نه اسبب بر مال و نظم و نسق کا با صحت
سوار از اینجای بعین شد کار پروازان سر کار کرایع از طرفت نمایان حویلی الله انا و کرا ری
نقد نمیبند که بطق اسبب عیال را اولیبه و اسبب عامل کرا با جمعیت خود رسیده که یک شبه اسبب
شوند چون و با ت بر کله جابل و کرا و کرا ری با هم بیکر مخلوط در عیال با هم مربوط نمایان جابل
و کرا ری جهت نکاشتم عیال به فرار عیال فوجها پروازات بر کله کرا بر مغرب بد با آنها مالک شود
که سطح معین بر و عیال نفس بند که فراریان سا در هر موضوع که کثرت ان بدید عیال است که بر حواله نما
و از فراریان در مان کرا که در محال است متعلقه سر کار باشند حال انجا فید موضوع حواله عیال نمود
باشند **ماده اول از عیال عالم** مفاوضه و عطف و انما و حصول مهیبت و
ما مضمون خود و از نوشته نهان شده در یک کلمه که مجموع هر فصلی در هر کلمه است و در
مبلغ را بد اسبب کرایع از مال حضور شده ظهور اید همه اشفاق از همان لوح همه و در میانها به قطع
و شکر و سپاس چنین حرف توجهات از اطاطه شرح و بیان مشغول از انجا که در انجا که در انجا که در انجا که
بجمع و حیره لغویت و کسطنطهار زیادت کرا نیست اولیا با این همه تحقیق و الطاف است
دارا و با بر دهم زور بشنید رفعت و شرف من به شیخ محمد حافظ حضرت بکر انجیست لغت با حال
کذا در شم حالت مفصل نموده باشد در محال است جابل خود در محال است عیال با ان تمهید و مالک
بشاید در زمان است ان شاء الله تعالی است متعاقب رسد زرقیه انها بلا توقف رفعت بر اطلاله عیال
ماده اول از عیال عالم مبلغ پنجاه و یک هزار و بیست و پنج ریال و سی ماه و سی و هفت
سرا تمام یافته در یک روز روز یکله و سر نهان شده که شیخ محمود کرایع نوشته بود مفصل
در یافت کردید حقیقت نمود و بخوبی این چهاره طاعت بلیث فیه کذا در شم در آمده و ششم از انجا که
منته جو الله انهمه مفصل کرا دیده باشد بر حقیقت رفعت موفوره بعلم است که بر آن است انند
شبهه و شکلی می اختیار نمایند اصلا بر سر موقوف است شیخ کرا بند و قول و فعل انها بر کرا لاف است
تا وقتیکه سلط بر انها شیخ هم اسبب معالمت نظر شیخ کرا بند بر عیال و جوات فها هم از انجا که در انجا که
بر انجا که در انجا که در انجا که در انجا که در انجا که در انجا که در انجا که در انجا که در انجا که در انجا که

و کرا ری

چنانچه صورت پذیرد بحال که این تسلط معاملات است و در وسیع تر و در هم سندان مونس کرد و در
 هم سندان را از الطاف و اشخاصی که اراغ توقعات قوی دارد و فکر استیجاب این نظام جسد امور است
 هم سندان را در آنست بوجهات قلبی شریف مبلغ کل بده ز سندان صحیح بود و ما را اولاد است ادای
 بانی ز سر کار و دل و نواب هم الفقار جنب هم الطاف که اراغ صورت نمینواید گرفت هر روز هم
 و الطاف در باب وصول ز روزه ز سندان صحیح بود و ما را امصرف گهی بوجهی در الطاف و مرتباً
 در به کمال است **الف** **برای ارجاع** **حالت** **مستشار** **معاوضه** **بیت** **طرار** **له** **جاء**
 محامی محبت و انجاد و با پروانه بند کا بنجا بعبای معانی شریفه شیخ محمد عابد ساندند و در
 زان در ساله حواله شده با طهار در او در دند سابق رهنمه الولاد یا سح ان معرفت مویع الله
 و قوم هم سندان کرد بجهت کلام که مقتضای نفوس استیجاب هم با در امور است هم سندان
 بعد از این در مع کسب آن را بنهاران زبان نمینواید سح داد و فضل الهی از برای محبت و در
 با این استیجابان چند است کارها هم معده مطمح لطرف و تفصیلات نوالصحت قبله مد طله اللدین
 در باره هم سندان مصروف و مندول است بنسب خاطر که اراغ بوجه حسن که بودن هم سندان برین
 کا با محبت تفصیلات استیجاب است و هم سندان خود از یک دایره تا مع بنامعبای معانی ساندند
 در بنوا رفت و بنی شیهه محمد حافظ و عزت امار بر بنی ام با کا بعد جموعاً اصلها فی تعدد و اصلها
 محال است متعلقه بنی من کرام رحمت محقق احوال مفصل با طهار و الله حواله کذا است خاتم بود
 و از اینجا که در شایع منبع الطاف و انصاف خصوصاً در امور هم سندان است لکن در این بوجه
 این که کا غیر طور چشم انصاف و اعطاف ملاحظه فرموده است چه جای و باعث رفاه است
 هم سندان خواهد بود و نوبه مرخص خواهد کرد و **ب** **برای ارجاع** **حالت** **مستشار** **معاوضه** **بیت** **طرار** **له** **جاء**
 در ضمن بنار کرد فتح که در الحقیقت بقوت هم است و بکنه تا مع ان است شرف دست داد
 وصول است در زان محصور هم حضرت الله بدم سیکه معلوم کرد و دنیا کند بود که زود ساریه تر برسد
 و نفع هم درین ساعت کعب و بقید ما برکت و این بر نفع هم دنیا کند محاد سید و هم نور نور است
 موفقی و در این هم در موعده بد است برسد و همین قدر حد است این معانی هم امور است
 استیجاب نفوس ملذات الشراء و الفواخیر ان مع انما بد است از مع سندان

باشطهار و نواب قاسم الدوله سوار در قام با بینه الحیدر که در مجموع این امانت مرتبت معین شدند
و شایق از چهار سال پیش موکد و او بهما سبلاست لیل حاله الفاسق بعد بکر صورت یافتند
که اینهمه موکد هم اینها از می تواند یافت **بر اجه لولای از صفت عام سال** در اجه صاحب بن سلا
مرات توجه و الطاف سامع از نوشته رعیت شیخ شیهه شیخ محمد حافظ مفصل دریافت نمود و طهر
عطف لایق قضات بوجهه باطن است چنانچه در هر هم سردار لمر ذات کرامی برار کرده است
امورات عمده نصیب العین و العیون که الطاف است که همواره در امور هم سردار مصروف بوجهه میاید
از احاطه تجرید و تقیر بر سر و دست او فلان از اید برین بپایس لوازم هم است و بجهت بی موی و موی در اول
در بنو لایق بنجامین از رویه تقرض سها موکاران در کروی اثاثه دست داده سوا از ریکه از اولان
سکه کار سامع از بر تهرت فصول نموده میرسانند بر سبیل مروتات از اطلاع بیدر فراموشی
تعدیت خون حسن فرج جمیع کارهای خود باختیار بوجهات شریف کرد است ز راه اولان است
شرف تصور لقیقکه بپایس مراتب تفقد و رفتن می صمیم در آنچه همین بران هم سردار باشد در خال
مطمع نظر کلامی خواند و بر تهرت در ادای مالواجب سخت مجمل جنبه با و خود سردار اولان سطر اولان
و سردار اولان هم سردار در عرصه علمه است انجام بنجامین از رویه بزبان و العوازم بیع نا و قبلیه سها اولان
نعین می شوند وصول زنده سها لایق در تعلق و غیر از الطائف لاجل ولایت و فعل و بکر سها اولان
بر ایصال رسک کار و اللوه و اجه هم سردار قسم سردار اولان شد بکوله نعین شوند که است فر صفت
زنده تمقید و شد و تمام ز تمام و کمال بکرنند ز زنده لال امر حاجت ز سها بر سها اولان سها اولان
به بلوند سها معقید و مالند مرقوم که درین سال بلورام از محصول اشغال اولان خسته قد سها اولان و سها اولان
تعلات آورده وصول خسته بر سها اولان سها اولان هم در ادای مالواجب مجمل و اتمال میان از سها اولان
ملوئید سها اولان و اطلاع و سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان
اند که بدون استمغه وصول بر باره و اصلا امعان بر سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان
بر اجه اول رای در صفت عام سال در اجه صاحب بن سلا
رویه سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان
کار سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان سها اولان

باید
باید

۳۵

بجز جمع بیوزان مقدم شب روز در روز و در میری که بعد مبلغ دارد تعاقب مدومات در هر
 ابلغ میاید خاطر الطاف باشد حقیقت بر آن ظهوری نمنظ است که بموجب این
 کرایه در باب ارسال زین بر فعات موافقت کنید می باید مهتمه حواله نامه نگارش یافته که در وجه تحصیل در اول
 ابلغ دارد و دانسته در اصال مال واجب کاروانم سابقه موفور و نقد مبلغ بجا اوله بر وقت بموض
 وصول در اول مال را در حساب نمونید و از روی اخبار کاره معلوم شود که در هر چه تحصیل میشود
 چون مقدمه شخص محال است در میان است و تحصیل و تخمین مملکت صورت می پذیرد و لذت او را بلاخره
 و آنچه توقف یافته ایم جمعیت و کامرانی مستدام مال **براهه روزی از حساب حال تمام چهار**
 راجه حساب در این مرتبه قبل از رسیدن بجاه نزار رویه بخلاف شهر فعد احدی از کس و کس
 در این مبلغ بجاه و چهار رویه و غیره مبلغ یافته الف و الله نای مال واجب هر طرف فقط
 بلا لکه بعد از آن مال جمع فی اصال خواند رسید کاوان توبی که نایز فرستادن نوبها طلب شد
 چون بالانهاک نمیدر کاوان توجه نمودند مردمان را بر این خرید نفی نموده لیکن تا موقع
 از خانه بجا خریدند و در آنجا فرستاده نوبها را طلبیده شود عرض هم در از می شد
 حقیقت فساوندش و مقام مردان می بکشد از مبلغ بر ضمیر الطاف نظیر میرین و موبد
 بالفعال در حد آن بر که حاجت و کلام بود و غیره بمقتضای مملکت و تخریق مواد مالوا
 نمیدند در صورت رفتن انضاع و نوبه و نوشمال ماکسید نایل بر همه کاره مقدم استر کار
 برداران سه کارگزاران نوبه چهار ضرب کلان یا نر کاوان توبی بجا میفرستند و مالند
 که نوبه و حاجت برسد نوبه و مادی استقباح مملکت و نوبه ماکسید نایل کاوان خریدند
 سه کار میرسد و کاوان را حاکم توقف نایل ماکسید نایل مملکت بر نوبه ظهور استغفار
 شده و نوبه نایل از نوشته مهتمه حواله نامه مفصل الف و یافته مال **براهه روزی از حساب حال تمام**
 و اخبار کاره که در نوبه در کسب ابلغ یافته انشا الله یا درین جهت روزی در
 از بر که حاجت مملکت ظهور در هر چه نماید و بقصد صورت پذیرد و با هر چه
 از طایفه خال داد و تمام نمیشد و کامرانی مستدام ناید **براهه روزی از حساب حال تمام در**
 راجه حساب در این مرتبه سابقه موفور و نقد مبلغ بجا اوله بر وقت بموض
 وصول در اول مال را در حساب نمونید و از روی اخبار کاره معلوم شود که در هر چه تحصیل میشود
 چون مقدمه شخص محال است در میان است و تحصیل و تخمین مملکت صورت می پذیرد و لذت او را بلاخره

بدر و بخش معلم بر اهل الطاهر بود و چون شرف الله تعالی بعمل این مردم
از روی زمین از آنجا که بروقت لقمه حیات آنها فرماید عبور دریا نموده زمین سید بر معبر
شبه عبور دریا در خارج آنجا که امر و سبب عبور دریا باشد و بواسطه توقف و عدم
کنش قصد کند حاجت مردم کرده فردا که در فرجه است نگاه تیر از زمین معبر عبور راجع بود
نمونه برای فوج که ایماش در نضلع کوارد و بیایه خوب هم نمیرسد قلند هم می رسد
انتظار بایست و از وضع داغ و نصیحه هم نگردد موافق قاعده سراسر خوف بود که همه در نماز حاضرند
عده جوانان خوب پروا نیست باطراف فرساده و قاعده از هر جا که می رسند گوگرد کرده بود
نمایر کنند که مردم شکر کنند باح بر جان معابر نضلع سابق بموجب ایما از جهت
بر معبر دریا که نعل متصل بر کنه مشهور است بنده شد و فرود آمد و دیگر هم می رسند از آنجا
که نعل آمده نمونه جدول جمعیت و کامرانی متدوام با **الله بر او ای ابراهیم خلیل و علی**
مفاوضه ثقیف اینها منضم اطفاح کوارد و فساد آن اعظم کرده و ما سر کلاه است بر در
بهاوران فوج و بنده کواردان کواردان سیم مجاریه خان شناسان و عوالم آن در این
مباد و وصول اینها بلا حد نموده موجب شرح بی پایان و مورد ارتجاج و اودان کرده
ناصر حقیق هم منصور و منظور دارد اندک بود می که از طرف سایر کلمات مردم شناس
مخادبل هم مخدول و منکول است که نعل ثقیف است اگر گوشمال استقیاب انضاع و جمع کردن
نقین که بر همان مفره طلاقات شریف صورت عمل است که سوهانها بر روز در عریان
در بنو لاد از اخبار بر کاره و جوایب معلوم شده که بدو شناسد به باری صغیر نسلا و بنو
بجاء العون براه اطلاع که رایع نعل آمده و دیگر شرد و مدار کارش خان است و عوالم آن
میر محمد خان امکن و دیگر خاطر محبت نمی میکرد و **الله بر او ای ابراهیم خلیل و علی**
عاطفت نامحبت که در مقدمه ابوالفضل خان و فرست خان و نقد بلین مذوات و صراط محبت
شهر واران اینها موافق بود هم سدر زبایر خرم و احتیاط و آوردن ابوال مسطوره از این
بخت و وقت میانه شکر حافظ با فرستاده بود و خانی بنو ابراهیم مجاریه است تمام آورده بموجب
میر محمد خان امکن و دیگر خاطر محبت نمی میکرد و **الله بر او ای ابراهیم خلیل و علی**

ملکان

و بنا بر اینست که شیخ محقق حافظ را مشاهده بودیم که بزرگوارم خوب باشد لفظ و بار و بار را بگوید
چون همه در بیان هشتم سندان رسیده بودند حلقه را روانه خدمت صاحب نموده و در باره سیریل مدونا
ملک محفل نواز و سایر کاران را فراموش کرده و فداخته شیخ نیز مفصل کرده است و الله تعالی بخیر
شد و بات هم اطلاق حدیث شریف مع کمال **براهه نوری** **حکایت عالم بهادری** عطف است
مضمون نیز از آنکه زور زنیته و لیره شریف در آن روز حلقه نام و صفت عطف نام هم سندان در کدام نور
الصلوات شیخ و در باب طبع و در آن روز عطف نام و صفت عطف نام هم سندان در کدام نور
سابق نگارشم پذیرفته تا نوشته چه برکنه محمول منعلق بنسیام سنده بود و در فرار همه اینها
بواسطه استحکام نهادن و انتظام اینها از زور زنیته و در بنیاد رسیده است و الله تعالی فرود
که در این روز جمعی است در کدام نور سندان حضرت توب و فوج لیست تعیین شود و امر مفید بر لیره
کدام نور سندان اندام قلعه و اطاعت و رعایت می اختیار نماید همین فوج و نوها برای موضع
شهر نور نگار خواهد آمد و از آنکه این بنده مفاسد الصلح در موضع سندان رسیده است و سندان آن
کسی که سندان نور برای **حکایت عالم بهادری** کرامت نامه عطف است کماله شرط و تبلیغ
اقبال احوال فرار مان از منصلح و صوفی لطف نمود هم سندان از خدمت کلامه کوه کوه هم سندان رسیده
چون تا در بنده سندان از سندان کلوی منعلقه کدام نور که محمل از نمود و انسا و او سندان رسیده است
پس بنا و خاطر است سندان افعال رفتن هم سندان بنور جدید در توقف و بدین نور هم سندان
مدون از منقص و احتیاط اینها که مانع طمانیت و جمعیت نموندند و لیکن مابین مباح که در
نیاید و این امور تا کتب تبلیغ و نقد و غیر نگار شایسته و سندان سر کار و در اینجا فرستاده
بر وجه مواجبه سندان در عمل است این در رقم خواندند است اگر مابین از معتمدان سر کار صاحب تعیین شود
و جمعیت هم سندان میتواند شد و موضع است کدام نور که مضمون احوال سندان رسیده بود و اطلاق
له در بنیاد کتب در اخراج آن تفاوت مال و بیوتی است صورت تواند گرفت بمقتضای الطاف
فوج لیست با هم فراتر که لایق خواهد شد باشد ز فوج تعیین نمودند است و سندان تعیین نمودند و سندان
سایر نور عمل است و در این است که تمام بود بر سندان **براهه نوری** **حکایت عالم بهادری**
را حدیث میزنند است نامه سایه در سندان موضع سندان و احوال از طمانیت که سندان رسیده است

56

کتاب مواضع منافع هم جایز و مفصل است و همچنین بوجه شریفی که در کتاب مواضع منافع مذکور است
سجده شریف مطهر و منصور و از او شده زیداران سرور جمله کلمه حاجت بود که مفید مغزری اند و از این
که بی آنجا هر روز بر می خوانیم و بعد از آنکه شمع و کافور را بخاریم خدمت شریف نموده بهره نماند
مفصل گذاریم که شمع کافور را با هم کافور را با هم جمعیت و کامرا از مسند نام
راهه لاری از نوبت عالم هم نام عطف است نامه کرامت وصول نمودم سند از خون از کوز
کوب نموده بر روی ما اندور رسید لیسب است در مایه کوز کمال طغیان داشت و کشت مطلق نبود
در نزد همسایگان کشت و عبور فوج هم روز بوقف دست از مهر هم در اینجا عبور نموده
در میان مکن بود رسید امر فرار او در مصمم داشت که هر صورت که دست در حق کرامت حد
رسد متصل است سابع لطف نامه بمالوف تمام بدین صورت رسید که در آمدن با اضطراب کرده
در فوج دایره نماید هر چند که دل میخواست که درون وصول سامینت یک خطه جابج و کرامت
نه بریزد کین خون در بنمونه بمالوف تمام مرفوم بود تا کوز را برود با چارها صبر و یاد در اینجا
نموده خون خاطر درون رسیدن را میبردیم بجلوه طمانینت بدین رو طیف را با اینهمه
قرار در امشب است و الله تعالی فرود امیر شمع از حصول نعمت مواضع نام می آید
می شود با افعال در اینجا هر روز در میان است و کرامت خود بود و از اینجا عبور می تواند
نظر بر جمع هم سند از فردا بعد صورت کرامت خیرت رسید **الف** **راهه لاری از**

جایز عالم هم نام که در جمع محقق عطف است از شما و صوفی نموده سرور از تصور از راه است
مبلغ شش هزار و بیست و یکم در قسط ماه و حجه احدی است و اطلاع یافته آنچه از تعبیه مراد
با جمعیت هم در سوار و لو سخته مرفوم گردیده رسیدن ساء الله یعنی صلح و از جمله فروات
است که تعلقداران شهر بمقتضای حکم خیره شری و ما عاقبت از آنجا کافور
و انحراف در و مانع پیچیده بمالوت خام اصلا کرامت در روی در راه ندرند خدایه لوجواست
و اینجا کار با قهانه به کوز و زنده خاطر کین است که در کوز رو بر سر سوار است
شدید و مالک است که ازین طرف حرکت و مع لید بران کوز همان در حالت است ظاهر شد
ممنوع است که در کوز و کرامت سار و و حاجت رسید حقیقت است که در کوز

بابت ایام ^{۱۱۵۴} از روی نقل امر معلوم شد که در ایامی تقابا و غیره از شد حال نوشتند
معتبر و تاقیات برکات بر ضرب لطف نیز ظاهر که مبلغ خطبه بر زنده اران باقیه و واجب الاوست همین
از روی باقیه سرکار و الا و لوار به ذوالفقار خجست مبادر نور فراغت باقیه علی جان آنچه از برکت ارباب
به تحصیل در آورده در طلب سواران همراهی تخرج در آورده و برین زر با نبر کفایت کرده مبلغ علی بابت طلب
این ایام بر می آرد چون ذات سابقه نظرا لاصاف و منبع الطاف است همه حال استخامی شریف منقسم
فشیخ اجمار و در امر حساب گزینند از و و خالق داد جان بابت برکت حویلی الله انا و زر یک بابت ^{۱۱۵۴} فصل
معرض وصول در آورده و ایچ و در بیج بدو سندار سمانده کار پرورداران سرکار حساب اصلاات انجام آما
و حال از خان مسطور فمیده بگیرد جمعا به مهور و جعله تبلیغ باقیه حقیقت از روی ان مبرین خواهد شد
از او باقیه و در ما ایک نیز ابلاغ یافته **به قول شکر سحر ایام لوزی** مهور و صداقت و سفاه و غیره
و بوزن نول سکه محفوظ مانند چون بعضی کار با بی ضرورت در میان آمده از انجا کوج نموده لک و اورد رسیده
و به اندک در محال ذلت مجنون و کلام بود و غیره الطرف رفتن ضرورت لیکن با انتظار حضور الغیر القدر تا حال
در همین جایگاه از شهور اجبور حدان معاصره نزار و مقام نموده شد از انجا که باین منزل هم از انجا نبرد
فست و صفت بعد بر او تا عبور ان صداقت و سفاه در انجا توقف است بعد انکار ششم مبرود
بر امور ضروری که رود مفصل اطلاع و سکه به انجام ان پرداخته اند و از حقیقت گذاره و عبور دریا
مرفوم نمایند که طماننت خاطر دست در با مهور و بجز پرداخته اند راوده چه بجز در لید **بدر ایام برینک** را انضا
فراوردن همین وقت پروانه تفضل که در عابله معایه و روح سعادت فرموده نقل آن و سفاه ششم مضمون در با
خواید است اینجانب همین ازیش و نیز بر سابق بمبائعه و ابرام تمام گفته بود که متعلقان بالله انا و سفاه
جمع کرد و ان با فوجی که همراه است در انجا باشد بموجب ارشاد خواهد شد بی خواهد آورد در انوقت
ایمضیه قبولیه نموده حال انمان مقدمه پیش از حضورت اینجانب بموجب ارشاد حضور غرضت حضورم
نموز روانه به سوی ابراهیم هم اراده حضورت بخاطر داشته اند از همین طرف با در سید که با اتفاق بگذر
روانه انظر و شوم و اگر سفاه مفصل باشد نوشت که اینجانب با انتظار انصاف متوقف نموده
روانه حضور شود راوده سفاه مانع ما در **ایام برینک** سنیقه الولا و وصول نموده بر حقایق مرفوم اطلاع دست
این مرفوم سیدان حضور که با اتفاق سید بفرستد بسیار حسن و جایزه در لید بی با انتظار انصاف متوقف

زود باید رسید و هر روز مردم که فرم خود را پیش شمال خسته همراه باید گرفت چرا که نمیدانند برای برائی
 طلب حضور فرموده اند و در بنوقت که در دوری مردم هر قسم بر ضرورت برای سرانجام اخراجات چرا
 انقدر سرد و سجا طرد از بد باقی هم بقدر مقدور قصور شده و حالدا آنچه از دست بیاید قصور نخواهد شد
 و قوم بود که از کدام راه غریبیت حضور مقرر شده از اینجا خود هم من راه مونس نکر و اما او و غیره راه قرار
 معلوم نیست که قدرت علیجان جوار کدام راه ابراهیم دارند که از زمین راه قصد داشته باشند بسیار است
 که با اتفاق همه بکس غریبیت حضور نموده **بنویسند در وجه در محالک صعد حلیت** بموقف غرض محراب
 حرم حمت و اقبال عالی معالیه دام طلبه برساند اگر چه در نهدت با سال هر الفین خلوص صمیم و رود او احوال
 نیاز استمال بجز سبزه لیکن صوف عقیدت و روح اعتقاد بصفا به طایفه در پیچیدار و در نهدت مبارک
 روشن که بقدر هر شیر برین رسان حمت که داشته از معصمان است اقبال است معروض بینگاه
 عقبه فایده شده با کس که در بین سال همکین هیچ محال از تمام جگه کوزا بجلد بقدر عقیدت است با فایده
 زرقعد از روی حجاب تمام و محال که کار رسانیده و اصلها بر نرد و قبل موجود است آنچه با فایده بر ادای
 سر موخدر توار و در صد بان خالصه منفتح حساب بخواجه چهار لک روپیه مرسته یاد در همین ۱۱۰۰ بر سر محال
 و شدت تقاضای آنها در وجه است که حفظ حرمت و ثواب از اینجا که بجز از جناب حضرت سادات دیگر برانمید
 آمد و است که بمبارت لفضلات اینمغیغ لغرض نمیدانند معالیه رسد و پروانه موقوفات نخواهند نور
 حاد و خود یا بموجب فیمد بر ۱۱۰۰ خواه که در دورت از سر شم آنها را بیج تواند یافت اینمغیغ در باره عقیدت
 سرت موقوف محال فضل و غنایات میتواند شد ظل عالیستندام **مادینا و مهاباد** نوا ایضا
 محاصرت مشا رقت باه سر با تفقد و الطاف مصحوب سبادت و لغت مشاهیر عتیقه وصول حمت و
 انالغ موقوف نموده کامیاب سرور نامحسور گردانند و مراتب عطف و استغاف کریم که بمبارت نوجوات
 مصروف احوال نیاز استمال است بکنار شمس را لیه منفصل سرباره ابرازت سکر اینهمه توجه و در آنها
 از حوصله قبایلی از نوست او توایه در بیکاه دارا و احوالت رود که مرقوم خوار الطاف شده زنده
 طایفه متصوین یعنی که بمقتضا فکر صانت سرباره هم از نظر کلید به منظور و ملاحظه خواهد بود
 ایزد کار ساز بر او خاطر بکل و کیمت مخلصان سبیل دل منحور است منحصه مشهود جلوه گریز و غنای
 علامت بیغلیف و جوان از مخلصان صمیم کریم است ذوات منبع حسنات است با جمیع موقوفات

مستقیم میاید و حال از نیاز نماند راسخ تصور نموده برای کار و خدمتی که روزی خاطر می باشد و غفلت
 باید نمود که بصفای خلوص باطن از رسیدن خود حاضر است و اینگونه ذریعه از تباح و التراح جا بود و معنی پندار و امام
 همت و کامرانی مستدام با **سوره بقره** و **سوره اعراف** نوال حسب نفسی میزان مخلصان است حقیقت بزحمت زین
 از کوز او برداشته زدن تو بجان خسیع و فیلان و اسبان و جمله باج و ضرر و سرت و باروت و غیره معطلان و پیکاران
 و کجبلاران محال است و محرمان و دفتر پیش این رقوم خانه نیاز کرده در بیولایر منصف می شود سوای محاسبه و
 و حال هم ز خطبیر بر باد داده و رعایا به شکر و مهرت را تاراج نموده این همه اموال که منصفه او بود همراه گرفته
 راه فرار می نمودند یعنی که ظهور این حرکات ناشایسته و برداشته بودن این اشباح برخلاف وضع کار بود از
 سر کار خواهد بود و الا جان مال نیازمند همه از سر کار است اگر از حضور ارشاد شود و هر چه در دست خود دارد نیازمند است
 جناب هم نماند اما در صورتی که کاربرد از آن سرکار او را طلبد شده اند و او همه را سبب زحمت کرده و
 تعجب نیست زین و سوای بنام محمد علیک خدمت مستغنی که در مفصل که از ششم خواهد نمود در اینجا که
 مالی همه از سر کار است فقید باید فرمود که تو بجان و دفتر و غیره اشباح هم سزاوار است که از منصفه موجب میاید
 خواهد بود و ایم همت و کامرانی مستدام با **سوره بقره** و **سوره اعراف** نفع و الطاف که در مقدمه فعیس فرمود
 سر اولان نیازمند است و او جنبه فقره اردو گنجی را می و نوحه در کارهای می نیازمند ظهور رسیده از نوشته سر
 مفصل دریافت نمود و سکر و مریایه با منصفه سبب اند چرا انهمه توجه و فقده هر مکرر و که ذات سماع را استظهار
 قویع میداند و همه حال تقوی تمام از توجهات شریف دارد و اگر از حسب انبفدر اشفاق بعمل نماید و بگریست که
 در کارها توجه فرماید او تعالی و برگاه دارد و جواب و سوال که در منصفه با میر علی نقی در میان آمده مسموم کرده باشد
 اشفاق و الطاف را می بر حال نیازمند انقدر که باید مصرف است لیکن ظهور از منصفه از نوقله و بر روزگار میداند
 که تا هم سال انبفدر روح بر نشانیها رسیده و در کتاب عالی متعالی چندان زیر بار خسارت کرده حال او را اینجا رسیده
 بر چه باقی نماند یک حرام با این حرکات ناشایسته برداشته می جان مال نیازمند همه از حسب اشفاق نظر بر زحمت نماند
 و این حسرت هم خلاصه بر نشانیها و بلیه تصور نماید زیرا انجا که ذات نفع است که از معنی و زبان خود میداند
 و از زحمت که را می چشمه از حدیث است و در اطلاع خدا منصفه ضروری بود که ما در النحال که مرصوبان حضور است
 چون یک فرمودم در اینجا که نوشته نیازمند معذرت نمود و غیب حضور نکرد و اگر نیز باج را می بر سبب میاید
 را از زحمت باید فرمود **سوره بقره** و **سوره اعراف** نوال حسب نفسی میزان مخلصان است حقیقت بزحمت زین

که در باب کور بود و در وقت مرگ شده از لوشه ریشک میاید و هر یک مفصل میرین که در بدن هم است و در کل بدن
روا لطیفانند بهانه تخصیص در حرمت سر ایا محبت در بر ظریف اتفاق نصیب طاهر حق از ندرت مال از رو و هم
که سفید خدمت بوده بوازرم ریح صمیم نمیباید بر سر نند لفظ بمورد و صول اشفاق مانده رفعت من به مذکور
از لوزار روانه الطرف ساخته از هوا جازت فرست گرفته مایه با حال جمع مردم سوار و پیاده را از نیت می
فسمیکه لور است شد شمال داشته چون از انجا در جازت نوقف شد و درین بجاری خبر گیری مردم سوار
هند اکثری مضطرب شده مشرق کنند و آنها که از رفقای قدیم و فیه الحقیقت میایند اعضا و خواص را
همه همراه از انجا که بروقت ضرورت بدون مردم معسر کار از روده از مردم جدید سر انجا هم کار را آنچه مایه معلوم
لاجرم مرسوم با حال جدا کرده از مقتضات اشفاق و الطاف نوقع است که نظر بر هر چه در احوال ^{اضلال} کمال
بوازرم غمخواری و توجه به طن منظور فرموده اگر زود تر ای بود محبت کریمه با مایه و کافیه کرد و غمخورد و در احوال
همه حال لغت و الطاف کریمیت زمانه نام محبت و کافیه در **جان پهلوان در رسید به روز**
خبر بورد شیرین لطیف تر از سبب زخمندان خوبان از موه خانه الطاف ان کرم فرما و صول نموده بوظایف
تفاخواری و دعا کوی رطب اللسان و عذب اللسان رخ حلاوتش اگر لب قفر به هم نیمی است با
مطلب طرازی در میان توصیف و او شیرین کلامه میداد و افروزی از بس انکرام طبع و طبع سعادت سمک
در لغت شیرین پند از سر خوش کلامه نیک اند او نیز معرب در نشوند جوینت سماع فالیه سبب
و خانه خنک مغز را در شکر بر لطافتش طراوت سبک در سر فکله مکیه ششم نوان خواند اما فکله مغز
شتری طلفتش نوان لغت اما شتری العزیز کروی شکی که از هر خطش قوس برید که از
تاه بر قوس نیشم چون شتری نمودار سبب ای لید جوینت اند و خسته بجنه مغزی از نظر لغات کوه خسته
حلاوتی بجنه اش مبدوه عمارت از است **نور** سر ایاند به از پوت نامغر باشد موه و کوه
نغمه همین نو ماوه روح نبایه که از بند به او ما سبب به بخوبی بسکه دارد و مغز به بود و بود
جنس او جمالی چنین شیرین اود بکده و بدست که در شیرین تر تر شد است چون زلفی کار
شیرین شدن ان صورت شیرین اب از نیش فرما و در بجنه کوه در اصل ساقن باره باره جدا کرده و سبب
و لغت شیرین میایند و وقت در جوینت فرود رسیده طلال عید لذت برستع کرده و زبان دانند
ناره قند مگر بکله این میت غروبت بودند گردانید. اما و ان صحت کوه خسته ان را به حلاوتی اول

جان پهلوان در رسید به روز

راحت جان فرسند **محمد علی بن محمد باقر** ساعات شب و روز آن بگذرد

قربت شود و با دین مشفق و بدار فایض الاوار تا بنظر و میدان صبح صال مسرت شمال
در میدان روز ایصال خبر به نیال و شبها می بخورد شبانه اول بفرغ بر ملال و طالع دیده بر راه
گرمال کردار ساعت ساعت در کوفت زمانه آرام و خواب ارد اما از روزی شب جوان خند بکفا
که مهابت کرمال بپاره بمقتضای سکرک و در از سر عتق که سیر می بلبلو خنجر می میدد و اطمینان
می آفراید لبین لهره و خواننده بخت با کوفت و کجا لوان و چون دیده آنجم مدار لوده و درین معانی
نکنند تا بران منصف میخواند که کرمال فرنگی که در انهای امضا به ساعات چنین سببها می بایان
محتاج کرمال است زمانه و کوفت آن اضافه به هر قدر تلاش هم نماید غنای آن نبودند که در روز
لبا و فراق و ظهور صبح صال آن بر کزیده افان لب بخش طر مشفق این مخلص نفاق شد حالون
والا سراق موفق و معین باد
نیزه شماری خانه شجاع دم و پروین کفاری

کلا عطار در قسم در شکر بر بدراج خدا و مد سمری طالع خوشبخت اقبال است که موج خنجر بی سبلان
عبدالله کشف فلک زانه سپهر الممال لایه انجم و لوان نورانی و نور انگیزی تجلیات سما
کامه در بوره مهر سارا الوار سعادت و کامرا در ترو مانع موصه نینان الطاش مطرهای ششم
بدان کلها کار فرمای گوهر تخمین است و بهار پیری را ایجه اخلاش و انما به گوهر در لقی اصداف
روشنای بقیچه با سیمین چهار بده از خاک رنگدانش اوج کرامی بلند پروازی که دوسره مردار و دید
خوشبخت و نسیم که از کشتن سبب لیس چه بر سگفتا لکوره ک می بقیچه است که روزی که نم نایه بخش
نوعه الوار جاشم پر تواند و تجلیات کامرا در شود و هزاران مهر تورا از در فرستان حسد و در فرزند
بزرگین بخت و اگر غنی بید و با نوبه هم را ایجه اخلاش خنده زیر سگفته روی و ترو مانعها
جای و در کوه چنبرین فراوانش میبود چندان از بلند پروازی نفاج چنین چنین بر سیم به لوان
به سمان انگیزت مهندکشن اقبال بجه لوان که زو سحاب کفش بپرزمانه موج سما
سمند غم خونار و با بخت و درین کمزره در اید نو و زمانه رجا فلک رهنما در همیشه
در شبش بر او روز شر بالایی لالا کند سگفته و سیراب بقیچه لوهومین نبله از
برو سیم جبار گوهر کرمال کرمال و ششون زو بهار سیمین جهان بسود و تنها

مهوره که چون را در کعبه با نثر از نام الطایف است و خندان سکنه و خندان نوبهار هم در آنجا
سکنه طایع بهار اقبال از شجاعت سحاب فصل و افضال است و در کمال طراوت و نوزاد با
سر علیان مهور خالص مهران مخلص سداب از نوبهار است خالص مهران که در آنجا
صوبه و قوت و صوبل مقدم است بدین ناحیه القدر سالان عشرت و ما به با شاطره اخلص مهران راه یافته
شده از آن بجزیر کعبه و المذنب که از روی مابین جلوه ظهور داد و اسباب حصول نعمت موانعت
که مهران نمایی درین است نرود می و خوبی از تمام یافت تو مهران مهران و مهران که در
خورم آن شهر و خوشتر آن منزل و آبادی آنجا او قایم ظهور از لطیف فضل المهوره و خنده و مبارک
کرد اما در وقت و عواید نهار بر قدر خان و مهور حصول و سفاک پر سر نام در شجاعت مهران است
و از روی خاطر مفضل صاحب محبت است از آنها در نرود که طرز خوشی اختیار می مهران که در شجاعت
مفصل مهران است از جمله نیت نام مهران و کامر اندام مهران **مهران مهران** تو صاحب مهران است
مردم فوج مهران که مهران و بهل و غیره احسان که در آن خود است در افعه تقاضای آنها نموده شد
مهران در خان و صادق ملک حمایه از آن قدیم که در نیت مهران انواع مهران مهران مهران
حرام مهران حقوق مهران و رعایت مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران
که آنچه از روی مهران و اجمع شد مهران و رسم و مهران مهران مهران مهران مهران مهران
با این حالت هم می تواند که مهران از این حرکات مهران مهران مهران مهران مهران مهران
در مهران احتیاط دارد از آنجا که مهران و مهران مهران مهران مهران مهران مهران
از صاحب است مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران
فوج مهران خود را مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران
ک و ما به با **مهران مهران مهران** خالص مهران مهران مهران مهران مهران مهران
مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران
مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران
مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران
مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران مهران

و در مهران مهران

در بسته نگاهداری و الطاف نمودن آنجا که باید و مخلوس عقیدت از نقصان و در محراب است
از آنجا که خبر گیری احوال لشکر و بگردد که سبب در احتم و تقایب بر سر نواند گسترده و اوقات در ابد
مستند از احوال است بر ملاکت هم استوار از خارج مسعود شده باشد و هم منواتر میجای حضور و هم مستند
نوالصاحب و منفی مدیان محراب فلجیان مهادر فرمود نموده بعد انفعال بر مقام سورش افاضه و لب قهاری
کوه و خیال از جابجا به متعایل چند می لغلافه فصدیج مجال جعله کور اما مورس که هر چند تقدیر بنویسند
که کافر لغاف و کلمه نظر و وقت بگوشه قناع انکشاف نموده از تفصلات غایب توقعات عظیم و پند
سنگ در است نور تدفیع رخ زبانی سابقه و ادای باقیه طلبخواه رساله اصلاح شده بود که باید
عمل همیان آمده و هم سندان با هم رخ و تعلیقات بر لب برای مرد شدن متعلقان بالله اما در سینه
در مقام تقاضای قوه فسیح که مبتلا گردید که حفظ حرمت و نور قوه مهر صورت از آمانه و احوال که
در طرد است بد احوال تقاضای آنها نموده از چند می بار او حضور در بانج خلد اما در او بار
بمختص و برین روز که خبر نگارانه با حق حضور مسعود شده از لب تمهوات و اضطراب یک خطه بود
از بجای بر این سال ملذذ و مخلوس عقیدت نمیکند از رو که در بنویسند سابقه از جابجا به حد باشد
لیکن چون حالتی باقی نمانده و مردم قدیم در ابا و اجداد رفیق اند و از بد لغو و نلذت بقا در
که روزی لغز سر کار جابجای خوانند نمودار بر پیش از تقدیر سر و مان شده اند که حالت
حالت و پیش ناظر نمانده و اسباب و در سینه متفرق شد از تقدیر استخوان است که سر انجام ضرورت
نموده شود از حضور علی شود با چار نهاد اسباب خیرت رده کار خویش در مرتب تقدیر
خاتمه بر کفر قصوری نیست چنانچه همه است از زبان مبارک است و بگو که ترا بجای فرزند خود میدانم
و از خود جدا نه لیکن بوفلمو به روزگار از مقبضات شامه امام خود است همه حال هم سندان در مرتبه
بکس فی و انقباض حکم عیال معایب سعادت و عبادت میداند و احوال بقدر تقدیر و در هیچ امر قصور
الکافر الله تعالی و هم عقولت عیال رسید از است که کارهای عده و الامور عظیم مانند سبب
و در صورت انتظام و انصاف پیرو نموداره همه نهمیط با بجای اخبار ضرورت و اعتبار از لغت
مستند و سر باید داشت **بالموت جان** خانصاحب منفی مدیان رسد و باقیه تمامه شفق
از نظر به شعور بود صحت مزاج کرام و حصول راست سرور و ناما محصور نمود و سبب تمامه طاعت و الشریع

60

منظر و شقایق افروز از راه عطف و محبت با بر قلبی مرقوم گردیده که کارنامه هم سدار فی الحقیقت
 از آن مدتی است بوجهی در سوره و در فتح محکم چرا انقدر شقایق مرقوم نگردد که هم سدار از ابتدا
 ذات کرامت منوچهره و مدبران احوال میداند و بتفویض الطوبی و ساج چشم داشت نامی قوی دارد
 الدعا در برگاه دارو بر خاطر شقایق قطره بد است که هم سدار بعد واقعه شهادت لواءت الملک
 مرحوم دست نوسان در حالت عالی معنای زنده لب بفضلات انجمنه آورده خبر ازین دلیلی
 نداشتند و میداند و در ادای شکر الطوبی و محبت و تقوی از مرگ نماندند که شهادت شد حصی
 درین هم سال از زمانه در مقام خبر نگار بود در کارهای سترگ از احتیاط ناموس بر وجه
 و سکه لایق و محافظت احوال سرکار و فعله الهی را مقابله افغانه جعفر لوزم نرد و جان فیت
 بقدر عمر سائده و هرگز در هیچ امر لوجمی صرفه جان و مال منظور نداشتند با اینهمه خلوص عقیدت
 کوشش خاطر بی از خیال بای متوجه احوال نمی باید فریبید و شد از بد فلاح گرفتار است که نمونند که در
 عالم به مینا تفضلت اینجانب کامیاب از روز و مملو شد و هم سدار را بتقدیر نیکو بیاورد
 گرفتار این همه از نارسای طالع و شامت لایم خود است تا ممکن با غفقا انجمنه مصدر و تصور
 که موجب این همه التفاتی باشد که در گذشته از راه لغای بقیه هر مقصود است که سمد اندک بخاری
 کدام عملنا صورت مبتلاست به صورت حال که ذات کرامت مقتضای نفقت نااطنه منوچهره احوال
 هم سدار است معلوم شد که زمانه در مقام سازگاری آید و امید و ائو هم سمد که احوال مفصل معروض
 خیال بای شد تدلیک این صعوبتهای بعنوان سینه صورت پذیر خواهد شد احوال معالمت کفک کور
 و مقرر شدن چهارده مجال بغلافه روز مهور و باقیانده هیچ مجال بعهده هم سدار و خسارت اخراجات شوق
 و بر خاسته رفتن و گنجی رای بجهت نوبت و قبل و دفتر و غیره نزد رای رام نر این و رسیدن خواه چهار
 مرشد با آن حاله سر نوبت و جوی بیاقیه از بعد محالات مسطور جهت شد مفصل کنایتم نموده سدار از اینجا
 ذات کرامت منقحی مدبران میداند در هر مقصد و سوره و نوبت به شقایق لهور با بد فرود و در اینجا
 حقیقت با نوبت بای باید و رفع شد از بد بکلیفات پشیمانها نواند شد نوبت به شقایق که ممنون از اینها و در
 نوجوان کرد و در **دو علیان مهادر و در دو علیان** حقیقت فتنه پروازی کفک که خدیجه در
 بلخ ارجح که در ای و از او نوبت بای به پای بصدور کوشش و سار عظیم شده بودند و تقالید و سجاده

بالان...

با ان جماعه مجامع و نقل و انهدام آنها بسج و تلاشم بسیار سابق مفصل معروض شده بعضی از سیده با
در غولاد نسبت که از لطرف راجه بند و شد حصول ابراهیم خیمت و خجالت که از نقل چند بله که کثیر خجالت
و شکر کرده و از غم غم سخت بزحمت چیده به گمانه فاسد و پیکار از اطراف و جلالت اجتماع مردم نمود
جماعه کسیر افغانه و ربه شقاوت نشان و چند بله زربله پیش او فرامی آمده و هر روز مغالبه و مجادله در میان
و از یک جانب روپ معهور مطرف و جمعیت موفوره از مرثیه و بند بله با بدلو و اعانت همراه کمر نشسته نگاه داشت
فجیح نموده که بناره در یابی همان رسید کشنده ای فراوان جمع ساخته در انداز عبور این سینه و سیدار
این ناحیه با معهور و بطه خواش و برادری و پیوند اتحاد و یکپارگی مروط و مضبوط دارند همه با یکعلم با او متفق
دور نشسته بر داری شریک در رفیق گشته هر روز از نامه و پیغام استند و انجوائی معهور او می نمایند سوز
عظیم و مقامه فحیم در محاللات چکل و صوبه بر پاست در عیال و فریداران از وقوع این همه فتنه و آشوب
سزار و اعیان مال واجب کعبه دایم و در بی معروض اعیان در نیمی که کمترین نظر بر خانزادی موروث نگاه
در الدبا و حوق قلب و حل گشت خراج هیچ نوع فرو جان و مال نکرده و زباده بر مقدور جمعیت سوار و پاد
نگاه داشته در تقدیم لوازم جانفایانها دقیقه مهلت میگذارد و تا مقدور مساعی که باید تقدیم نمایند
اما چون سکنه ای ملک از صغیر و کبیر و لغیر فطیر سحر شقاوت و انحراف در سیر مجیده بداعیه سورش نشسته
اکثری بر داشته اند موافقت این همه مقامه و التوب محض و البته فضل الهی است برای اجبار نگاه داشت
و طلبخواه سباه از حضور انور و از فام احکام مطاعه نمواند معروض داشته لیکن با حال مع لطیف نماید
کمی که با در خانه ندارد که نگاه داشت فراوان نموده با اقد و بنه فتنه پر دران نماید و منصفان حضور
احوال خرابی ملک هرگز در نظر نیج از بد و غیر از لغایض از زرق و کبر و مزربان مدارند سخت بر و طبع
که فترت و غیر از آنکه هیچ حوبه که دارد درش همراه عقیدت نگار سحر کار و الله شانه نماید چاره ندارد از
وضای کرم آمد و است که احوال ابراهیم مقامه و ف و بمی غنایان بند کافایه متغایه بعضی مقدس رس
و ندر که از موجب الطفاح نواب فتنه و آشوب بند و لب ملک و کلمه از حضور معی بعمل اید سابق با و
این همه مقامه و سال که در میدان از کماله است از او ای با واحد کعبه کند سواران محبوب
نوشته است سواران خود در نگاه شمش و دیات القای نماید سوار سحر و کوه مذکور مبلغ ده هزار روپیه سینه
نخواه بعضی قلیچه و چهل هزار روپیه بایست کار بویاب و الفقار خاک میاور که از آن چند لایحه سحر را روپیه

61

پیش و باز در هر روز و در هر وقت که در این کتاب رساله نوشته و بگویم هم من که از نظم و نسق محال است و در این کتاب
 هم هر سه و سبب البصا زربا محالات صورت گیرد و در این کتاب عیال الانصاف ارسال خواهد بود و فضل الهی با
 در ارسال زربا کار و الا کامی میگوید مفسر نوعی و در اول تو **سواب امیر الامرا فی العاقل حکم** حقیقت
 انفعال معالمت نفی است موفوره کار برداران سر کار ما به البصا زربا بقیه مکرر نوشته و ملامت حضور در
 کشته میزنند و در هیچ حال از امر حساب تجاوز نیست و بیاسی استرغاب خاطر فیض مآثر نظر خیر است و انفعال
 خود مکرده هر چه قرار یافته در او ای من بلا قدر لیکن در ابتدای فصل مع که تکلیف تحصیل زربا بود و در
 بعضی هم میسر شد بر چند طریق مفصله امیر قلیخان بود که ای حضور خان سلطو و کفایت نمود که در نتیجه قرار یافته
 مجموع خرج بیست و سه سینه اطلاق و در مدتی نظر بر انفعال انبغیج شد و ای استنجم بر رویه هم
 که سر انجام داده و بلا قدر کشته که نگاه مجموع خرج بیست و سه سینه هم آنچه از روی حساب
 سمت بر سبیل پذیرد در وقت کار برداران مزد و در کار و کلا گرفته با انفعال معالمت اصله
 نشد و الا تا حال هرگز این همه تقاضای هیچ ماند انحال که مقدمه و مفصل و مکتومی مفسر کشته در
 ان سبب لیکن بیست و سه سینه تحصیل زربا شد و در کار ان هم دست از داد و ستد بستند
 اند چندی در سبیل ان توقف بمیان آمده است و الله تعالی تا ماه کوار زربا بلا قدر در سبیل
 کفار برداران در شان شود که تا الوقت با و کلا نشد و تقاضا در میان نباشد زربا
 الهی زود میسر شد **سواب امیر الامرا** نوال صاحب قبل فرزدان مدوله الله تعالی معالمت
 که در باب تاکید تبلیغ زربا است که در ان سبب شد حادیه الاول احد زینت ایراد
 و در نتیجه در پاسخ ان مع شد و می بخواه بر رویه مصیبت فاصدان تر سبیل یافته منظر اطهر در دیده
 و کیفیت ان ملک هم که شمه التماس همه بر تو افکن ضمیر خود شکر طبع شده باشد تا مندر که اعتضام
 در ان مقامات معالمت دارد و در تر سبیل زربا کار همه چه فایده خواهد بود لیکن در مقامهای
 و العلات اطوار موای ملک و بگویند کشته و صغیر و کبیر از زربا در ان سرورش مرد و در
 کیفیت منفی ان ملک و محبت سبانه روزی و بنده و تا و بگویند سبب خود و تا زربا با حفظ ملک با
 و تحصیل زربا زور و در پیش است سر برداران عیال چشم خود دیده اند و انحال که بعضی
 رسانند بر حال انچه در ان مقامات و در سببها است و الله تعالی به همه فضیلت و در سببها میزند

کلامی
 در این کتاب

کارهای موافق عرضه خواهد کرد **نور محمد بن محمد خان سمانه** قبله فرزندان منند حقیقت احوال نیاز شمال
از خارج مبرین شده باشد در بولا که نمیدان نوا ایجاب قبله وزیر الممالک مهادر بموجب بدافه مقامه
و انبوی که در ممالک ارگشته شدن قاجم الدوله رو نموده بدین نوع لشریق ممینت ارزای فرموده اند
نیز مندار کور اجهان اباد باستعمال سعادت مللوفت بخور رسیده بمقتضای براتب نفضله
لنقت و مقامات که زماوه از حوصله تصور تواند بود بصرف و مندول فرمودند و هم روز بدیل نوحه
روز افزونست بمقتضای التماس احوالات دیگر مسیحه از حقیقت احوال انقبه قباب فیض مان گذر شیاخته
موجبه تمام اصفیا نموده نوارم مراف و عواطف انم مندول فرمودند نیازمند التماس نمود که اگر امر شود
نجدت انقبه بر نگاه هدا بموجب ارشاد التماس نماید که اگر از اینجا مسیحه از معتمدان کاروان
که نوقوم و فرات منصف و معیان با بوجه حسن نوانند بموجب سبیل و کانت در اینجا فرستاده شود
نیز مندم در قدیم حدت و حصول و حاکم سرکار تا تقدور مسایح نوقور ظهور خواهد رسد
نواب محمد بن محمد خان سمانه قبله فرزندان منند لثقت نامه سرابا الطراف بعد از بدی که خاطر
منظر اخراج خیزت بود در بوجه جمعیت و اطیمان تمام کردید بمقتضای اشتقاق تعلق طغنت
بدریافت احوالات اینجا که رسم نیز خامه عطف شده از مقتضات نفضلات باطبع
رو داد این نواح اغلب که از خارج مفصل دریافت شده باشد نیازمند بموجب ارشاد نواله
وزیر الممالک مهادر بنباب صوبه اخراج کرده در سواد لکوس کرم انتظام کار و تبه و مادیب شهاب
اگر چه با تعلیل از دوج این نهمه تا هر طرف انون بوشم بر سبب لیکن از فضل الهی امداد را
که ز فویر توانم این همه اف و منطفی کرد و جمیع معاسد شامصل و منلوب شویذ خاطر خاطر همهمه
و اشته همواره از اخراجات صحت و سکه نراج و مانج مطمین بید فرموده زیاده همهمه
منابع محبت همهمه و اتحاد قدیم که بنامین نخی و ولوطت انخواست وضوح منجای شرح بیان بنسب و اندوخته
که کلان از طرف نیز مطمین همواره رسا و وفای در الصاط و استقام تمام در بولا خواهد
نورالذیران من بعد از لکن احوالات همیشه که بمقتضای شرارت دیدنیجاری باکسان الله هاست
همچنان که در دوره بخود دریافت اینمنبع طبیعت لاج و تاب تمام رو نموده و خفت انهمه در نفضا بخور مقدس
معروفه که در این و لکن با در غنوب ناله انا و رسیده میشود و ملا فرود است این همه نوحه و بدخلوم

2

فسمی که باید بعد از آن در کمال در قیاس حلاص کمانده بر سادگی خود و تعین است که
و قوی است از محض سزات و در نهاد می آن گوید و در حاکم منقولی مقتضای محبت است صغیر بر روی صورت
خواهد شد و هیچ نوع که در این رنگ از سزا طراه خواهد یافت که منافع روابط قدم نمره است به رمان
که بیواسطه و دلیل را با حقیقت مفصل حصت منقسم مشروح گذارم خواهد نمود چون رسیدن فساد است
بجز و صورتی که است اندر آن حقیقت تمام اطلاع مصحح شمس دوران حلاص مرقوم کرد **دوران**
تصانیف و عبارات بیاه نیست و معانی و شفاها مشمول عواطف و دلایست خطی در ضمن تهنیت و مبارک
فتح و بیدار خاله مفاسر بر حال ضلالت شباهت و استقام روابط خلوص استخوان مرقوم نموده بود و در
و با و از بصیرت بود و در معانی و شفاها و مقتضای صفای خلوص در مقدمه روی تصور و در
عوارض بیاه که در کتب پیشین نوشته بودند که خوبند و سزا و سعادت و مبارزت و شفاها عطف است
در اینجا نام مطلع که از وضع شجاعت و سزا که در فصل است و خلافت از اینجا که کار
تا به طرفین از احدی بود هر حدی تصور است یعنی دانست که نظر بر روابط اخلاص منها مرقوم
در آن اصلاح روی در سزا داده از محال است متعلقه از خراج مطلق خواهند بود که مجال فساد
نباید بر این طهور حسن تعب در کار تا به حدیکه از طرفین موجب است و الضیاط نمود و اخلاص و شمس در تمام
کار تا به حد خواهد بود و کار که متعلق این ضلع باشد به تلفت تقسیم خواهند آورد که جدای می چکد و تصور
مفضل می بود و دلیل گفته شد از کلمات رسیده الصاحیح می باید موافق آن بعلم باید آورد

دیوان اما سکه نذبله در بنویسند و مقهور اجتماع مردم نموده با باره و سزا در ریاد
سابق قسمی مرقوم بود با و در تمام اعمال نکرده مال تنبیه و گوشمال یافته طاعت انحال هم مقتضای
و حاجت شمس و اعیان این خیال محال بود زاده خواهد بود و پیشتر پیشتر نذبله مرقوم است
خواهد شد اما این شهادت مرتب که روابط هم استیما می قدیم مخفی دارند و هموار در این
نوزم موجب و اینجا مرقوم می ماند و دیگر نوشته اند که هر روز از اینجا اخراج می کنند و در و در
بودند و بعد از آن می تقدیر حال است او را از این حال فاسد نارد از اینجا در کنند و از او این
فاسد است و نگردد و چون خواهد کرد قسمی که ای اعمال که قرار خواهد شد خواهد شد و بر تقدیر
مخالف قرار کرده و بعد در با خواهد بود و ضرورت قوی که کار در این ملک می باشد و خواهد شد یعنی

انتهای سخن

۵۳

اینچنین است و برای این و مهلت تعلقات الشهانت مشایخ خوانند که در وقت کفایت است
 فایده که از این شبیه نام اطلاق گفارش یافته است که حفظ اسما و ما من تعلقات الشهانت است
 زانت با این پرداخت **از طرف عمده اسما و ما من** الطوائف نامیده که در این
 و غایب است بیایات حضرت اعلیٰ خاقانی در قرن حال فرزند مال الشهانت امانت مرثیت است
 و لوگت منزلت ستمو اسما و ما من بالبعد فوق بلکوفت توفیق بر کرد آمدید به کفایت طرار
 که مضمون آن بجزیره و فور محبت و صمیم اسما و ما من و وصول افروز گردید و مکتوبات خاطر هم پیش
 که حواله بدارش خصوصیت استگناه گوگل چند شد و موجب امید و رای بران نامیده باین کبریا گذار
 نمودند و موجب حکام مبارک و بکنایه و وفاق گردید و بافعال نیز بر رفع انتظام کلمه مشعر و وصول
 رفیمه در سبب از ادنا سحر یافته متعاقب همه مقدار است که نظر با تنظیم و اصلاح کار مخصوص بیان دارند
 باین نسبت معروف و غایب مغرب علی الطوائف و ما من و اولاد و اولاد و اولاد و اولاد
 مرت سرایدید خود را در مهیال

نوالی است و غنی در این افروز
 سادت بر فخر عظمت نظیر ظاهر و مبرین که مبلغ پنجاه هزار روپیه از عمل نوالی است شهید مرحوم
 معذور و وجه بدو خرج هم سندار مقدر است از اسما و ما من معفرت است در خالصه نفقه هم بشرط بجا
 و مجرای مدخرج معانیت شده و لغایت **نوالی** مجری گردیده در بنوولد کار بر و از آن خالصه
 بشقه هم مجرای مدخرج است نوالی است و قبله وزیر الممالک در سنده نزد راجه نوالی است
 فرستاده اند از آن جهت و اسما و ما من که هر سه از آن جهت که این محبت محتاج تفسیر و تالیف
 و الحمد لله که نوالی است یعنی هم تا حال پس از آن روابط و برین مطنح لظرف داشته در امور مرید
 نوبت و التفاتی که بر این از دیار و نواد نواد نواد شد در غنی و مصروف میفرمانند با وصف این
 نوالی است که کار بر و از آن بنویسد به مصدر بی یوچی شوند تمام اشغال و حاجی استوائت اغلب که
 بر اطلاق از راجه بوجه است حال بیفایست ممالک بر طاهر که در صورت مجرای مدخرج هم بر نوبت
 کمال و شادری و از آن حال انجام می پذیرد از آنجا که بر نوبت شریف و ثوق کلیت تقصیر استفاق
 اینچنین است معصلا بجز نوالی است و قبله وزیر الممالک در سنده فرود مجرای مدخرج است
 فرین آرد که در سبب است نوالی است و کما مراد است نام **از طرف عمده** سبقت

افراد شعیر الرضا طر و زابط و محبت و ایما و قدیم صمیم وصول مسرت الشراخ نموده میفرماید که در
انچه از تعلق خاطر بر ریافت اخبار انجا و مقتضای و فور حدیث محبت مجرد اطلاع رسیدن هم نشود
بدین صلیح و سیاق آن تفصیل نماید در ریافت حالات رود و در قیوم خامه ایما و کردیده بود و موجب
تربیت طاعت و هم عزت آنرا چیت سلاح بالمشافیه نگذارش جمع مفیدات مدارج هم سبها
سرور خاطر افزونی و تحقیق در انست محبت و ایما و می که از در باره پیش محقق و سرور در
تربیت مقتضای است که زیاده برین باطل او ارم نود و در قیام از جانب مریض و سلوک
هم سید از نظر سر و زابط یکجمله قدیمه که بوجهی جدا می صورتت فسمیکه شایان هم سیدان تواند
از حسن روح انهم زبان در کارهای انکار عیال بیجا شد کالعایه عنوانه موضوع نموده جایچه هم
که رقمه الولد مصحوب قاصدان وصول در نبط نموده بود و تحقیقت مفیدات جواب مافیل شوق
در سطح خاص که از حضور عالی در نموده و در فقه صحیح ابلح که انچه در باب مفیدات در باب
کردیده باشد معینا مشیخته شیخ عبد القادر که در قدیمه و از معنی است جمع مفیدات یا فقه الصبر
و بر و کفنه و فهمانیده رحمت انچه نموده بقیند کمال در انجا رسیده که از شرم رود و مفیدات و شرح نموده
در بنولد نیز از احتیاط حصول و کفاه حکومت سلام را مافیق چیت سلاح روانه الضوب کرده شد
و انچه باید و بر و کفنه و فهمانیده شد و در کمال در شرف را الیه در ریافت بیجا است الفیه تفصیل
در ابعای معنای بسبب ان امانت تشریح بر روزی مرتبت و از انجا همواره بهیچ که است بیجا
ایضا فایح روح انهم زبان موضع نموده بقیند کمال در انجا رسیده که از شرم رود و مفیدات و شرح نموده
عایه بیجا است و فور تفصیل و مراحم خیالی و موجب بیجا است روز افزون و مطمح نظر فرموده بدین صلح
تشریح نماید او رو که انهم جمع سرانه بر دست فریاح حضور عالی و سبب بیجا است هم سیدان است ان و انهم
بعد از لفات کدیلمه مطالب مافقر الضمیر انهم زبان حضور عالی معروض داشته بعنوان دلیده بر تمام دوده
و اکثر اتفاق نیز لف که این منجم صورت نیز نمیکرد و در انجا رسیده که از شرم رود و مفیدات و شرح نموده
که وجهه اخر اجات انهم از سر کار خوانند فیت و مفیدات نموده مرکز خاطر باشد مرفوم باید بود که در
در انجم نیز که بود در نموده اصله محکومه نوقف و نوقف مرفوم اصله **بر اجماع صلح نموده**
رقمیه روح انهم زبان در انهم جمع انهم مصحوب غیبت که چیت سلام ابلح داشته نوقف در خاطر افزون

محققان

بمقتضای خلقت و وفاق و برین نزد و در نظر حق تعالی در یافت اخبار اینجا و وقوع امور
 و انوش بکار بر داری از فرمان بر قوم بود و مفصل در یافت گردید فضا است لیس و اقبال عدو مال
 حضرت سیاح و جماعه مفاسد که بخوانند و سجاد در سر داشتند لفظ صولت و است
 سلطوت جنود حضرت و قوت و مات و توان ما خسته رفت او را بصحرا می او را که گسیند و والد
 قائم الدوله بحضور آمده الفضال معاملات نمود ملک باهاج که با این همه وقت و وقت از مد
 در عهد آنها بود تمام و کمال لفظ سر کار و والد در آمده در قبول و کلام کتاب مرشد عالم و عالم
 تقویان یافته لیس و نظام نسبت پذیرفت هم سردار هم که نبایه الطغای نو انرا این همه سورج
 انصوب محمود بود و اجابت حضور نواب صیب و قبله وزیر الممالک و مستفید گشته تفضل
 از حوصله خیال تواند بود هر روز بصرف و مندول است از اینجا که بود و همچنین با این است
 همواره در نرا بود و پس از آن مطمح نظر در باره انجام مفاسد مطالب تقسیم پذیر خاور و دوله
 خواهد شد و جمیع مذهب ظهور خواهد رسید مفصل با این صورت انرا در قوم و میران خواهد
به مال خرد او از طرف دولت عالم است و نو بهار صیحت و شادمانی و همین از سر
 و کامران امانت و امانت سر نیت است و است منزلت را و حسب تقوی مردمان ملاد و
 استظهار مخلصان با نتر از نام رحمت رحمانی و رشحات عظام تفضلت خفا و منصرف و سیر
 شادمانی با و اشتیاق نعمت مواصلت القدر که در باطل احلام موطر نشو و نما دارد و شمه از آن با
 نامه و مهربانی است بشریح نیاید او نفا به کمال مبین و خوریدهای از جهت شادان صورتی از سر
 و متبع گرداند اگر چه الصراط و الباطن و فاق صمیم محتاج رسمیات طاعت است لیکن از اینجا که بمقتضای
 جنابعالی محبت و مکتب تابع و برینه بود جان اخبار خیریت و اعتدال مزاج و باج انتظار خاطر همواره
 نرا بدین است اگر شکر یک سلسله رسل و سبیل سرمایه و فور سبند قوام بقایع و بکناد و بود و بهار
 موجب قدیم که بود با جا و بیکره کن به غنی و لمان مبولد شد بعضی مفادات است است منزلت
 کشف را با جویر قوم نمود لکن از این است ان ابراز خاطر گرایع میشود از اینجا که در هیچ امر جدای در میان است
 و در است لفظ و در و در زاده بر و اسم اجوت مستحق لعن کرد و اینجا که پس نوازیم نوحه و فدا و نکر
 با این نسبت در هر جمله نام مین و کار اینها **به الله بر او در همه** درین روزها مردمان عامه گرامی بود

طماننت و التواضع باطن اخلاص موطن مکر و دیده هر چند علوم مخالفه های قدیم صمیم همسر او است باید با مصلحت
رسم و عادت روزگار نیست لیکن بمقتضای صفای مصداقش بر بزرگ خاطر خود و ماثر همواره خواندن
اختر خیریت و صحبت پاکیزه بوده از حضرت رب العزت مسعدت و مهنرین این از حدت و مدارا کرده
را الوردی ناز و سوسن در امور و بی با اندازه از را به فرماید از اینجا که وصول کرامت نامحبت نعیم البدل
مخالفت صورتی با مصلحت از مباح باطن است تا وصول نعمت و حال صحت رسالت مکارش نامحبت است
ایمان طماننت افزای خاطر منظر مشفق باید بود و حدت نام از سر کار ابرو از قدیم الامام از انصاف
فدا گاه نواب مرحمت خانم حرم بجای هر چند از خواه و مدارا اخراجات لاحق نشسته بر وجه حصول رسالت
سال است که رفعت میناید مار و حورش منصرف کرده و و داع رسالت است لیسند نظیر خلوص کلمات
صمیم جمیع کار با به هم سردار و در حقیقت از ان بساط منزلت و در بر امور آن همه چشمه است فوج
و به جلوه در هیچ اورسایه هم بر وجه مصلحت منصرف کرده به مصلحت است لیسند نظیر خلوص کلمات
کفایت بود که کار با را جدا نداشت دست فراموش از صرف خاکبند کور بر درازند و حاصل را در حق
بر رسیدار این لغت نامند که بلا غدر او ای مال واجب نموده پس در این است مصلحت موهبت مهربانی با خوانده
لود او و سوانت است که در معتمدان قدیم از حضرت است بجزینت کلام روانه نموده شد و نفع مصلحت باطن
با رالیه حواله شده به تفصیلات گذار شد خواهد نمود

و تفصیلات حضرت سید عالم علیه السلام است امانت و لایت مرتب و امانت و منزلت
منبع ایشان است حسب میزان مال و مفاوضه صحت انفسا شعور از دال و رابط صحبت و هم صمیم
و موقل خاطر بر یافت رود و اینها در مقام که خاطر منظر اخبار خیریت بود وصول الشریع نموده شرح
فی تحقیق روابط و اتحاد مقتضای اینها است خلت و و داد است و خیر انباشد که هم شریعی
فینا بین امروز است و منجبت تا که نوال صاحب حقرا ان منزلت را بان مهربان در میان نوازش همواره از این
لیسند نصیب العینی و نظیر مبعوث که بوجهی تصور عید است پیش از این موقل است بر قوم خیر
کر دیده بمقتضای اینها است خیریت در تیوف فوجیه از امتزاجان همراه هم سردار است که در حق
از سر کار عبادت خوارند نیست و در تصور و بطالت تا فر الضمیر از صلات و منزلت است
موقوفه است بوجه خیریت است از اینجا که بعضی امور ضروری قابل محرم است یکی از اینها

خود را زود تر بر روانه از طرف باید نمود که آنچه باید بر او گفته اند شاق اخبار خیر است که نور نموده
همواره بر فهم مقامات بهجت افراسرور و متبحر باشد و داشت زیاده است و ما فی باد
خالتشهاست و هوای ایشان سمو المعان همواره مورد
ببراحم و الله باشند عرضی هر سه بعد از مدت مدیدی خاطر در یافت اخبار حالات انظار داشت
موجب سرور خاطر شد و حقیقت برداشتن زخم بر چهره در محاربه افاقه و بموجب حکم خصوص
رفیق الوله و چنگیز و سبولا از روی آن معلوم شد الحمد لله که خیرت باشد همه در جوه عابد حال
زود داد اینجا یقین که از خارج فصل سموه می شده باشد که از مدت یکم ماه الحمد مقهور را از
باطله سخری قلعو باقی رخت او بار ناله اباد کشیده با اتفاق بر می پست و بلوند و شیره راجه ما
و میداران انبساط از هر طرف همگامه بر در میاد در میان دارد و لیکن از آنجا که در ابتدا نظر بر حالت
خروج و مردم هم برای جنگ صف صلح نموده نرد و ندر برات در دست از استقامت فعله و تباری پل
و گامی چمن پایین پیش در واره و احاطه لشکر در اربل انتظام لوازم جنگ و جبل پایین است
بعد از آن بود تا حال بالانکه فوجها از طرفین سوار شده مقابل هم دیگر می نمودند و هم نعل و هم پست و
توبه در نعل و تبار و بان و نیز و تفنگ و شمشیر محاذ با بطور برسد بهمان هم را انداخته و تبار
که فداست وقت همیان آمده بود و سرخیزد اشقیبا از هر طرف سر لشکر ده حرکات بدو جبهه بجای
اصلا بوجه پیشرفت نیست در تبولا ظاهر این همه سخت و جانک آنها حلف واقع بفرص عالی بنوع
رسیده موجب کدورت و اجابت حقیقت زود و لوازمی و طرفی بهجت و اخلاف نمل جهات این خواهم
نجدت القاب هم بان رای رام نار این جیوم قوم خانه اتحاد کرده و در تبولا هم رای می آید
رفتم بدین گشته چون انشهاست چپه را از خود جدا نمودم و خلوص طمأننتان در همه و همه
مخزن است مرقوم علیه و در از الصاب هم بان دستمراج مرضیه حضور و در یافت مجموع
نفسی در جیوم نماید که چه هورت و از آنجا که همه حال نظر بر فضل الهی است و هر چه از
کمال مقرر شد هم پیش می رود آنچه ضایع او سحاه لغالت لظهور خواهد رسید همواره از
حفاظت رود و شریک مطلع منجمه پسند زبانه زرقم یافت
نبا به غیر فقر و خوف الله باشد خط قافیت نمط و طول نمط احوال زود لو میرن گردید

سکه

بسیار

حقیقت احوال سابق رقم پذیر گردیده که حقیقتاً همانگونه که در آیه راجه صاحب سینه
یعنیک بر همه خوزه نامی کسر در امی تریا پ سکه و غیره سرداران خمی و کسر راجه در نما
رسد و قضیه نامر صبه راجه جهت تحقیق نوشت چون محافظت ناموس ^{و متعلقاً} راجه بر همه امور مقدم
مطمئن نظر بود رفتن پیشتر فایده ننداشته از انجام عادت همه در فوج عیال و اطفال راجه
و دیگر امور ^{لا با احتیاط کلی} همراه گرفته محافظت تا با انجام سینه شد و در انجام هر چند موجود
همانند و بمبالموعه و لبرام گفته شده که متعلقان و فرزندان راجه جهت روانه الله اباد نمود
در رایج تریا پ سکه و دولوان نول سکه و غیره با جمیع که همراه دارند ^{و در} الله اباد سکه نامند
اصلاً ^و اسمعیل را قبول نه نموده باراده الله اباد بر کدر شیور ربع پور رفته عبود در ای کلت به کما
او تعالی ^{با} محافظت رسیده الغیر الغیر جمیع وجوه مطمئن بوده همچگونه و اسمع و اندک بنیاط
پراه خواننداد چون همه امور واحد و در هیچ از انجام و نسبت که از اشیا تمرد و وفاداری نه نمایند
بر کارند و فوج زودتر از انجام خوانند رسید و همچنین اگر در بنیاط ضروری به میان خواهد آمد پرا
رسیدن الغیر الغیر با و ستادن فوج فسیله نسبت و فوج خلد خود تحریر پذیر خواهد شد
در سر انجام کارهای طرفین حسن اتفاق ^{همدگر} مطمح نظر داشته متقبل باید بود هر خورد در کورم
اقبال نشان طالعه و مردم محال سر کار که بالله اباد آید قسم لوازم محافظت بجای آورده مکان
محفوظ جهت استقامت همسر بنده باید دلف که بنیچ لعلیف و تصدیق کشید تا نام و حفاظت نام
که استقامت نماید و مران ^{با} احتیاط از چو ^{که} و با ^{در} بهای ^{که} لیده ^{که} طهور ^{که} اسمعیل
مردم خوشنود بهما خواهد بود ^{را} ایجاب ^{مردمان} سکه ^{قبل} از ^{بن} تمعین ^{بها}

میل به جایه راز پاره

مبلغ پنجاه هزار روپيه از عهد نوال صاحب عمده الملك مرحوم وجهه مدوخره همسندار مقبره
بعد از ارتحال انجناب معرفت بنسب در حاله سر نفه هم بشرط بجاي آوردن مجراي مدوخره معلوم
شده و لغایت سنه ۱۱۵۶ هجری قمری در بنوالت متصدیان خالصه از راه کم توجیهها سفته عدم مجرای
مدوخره بدستخط نوال صاحب قبله وزیر الممالک سادرس منزه نود راجه نولراحي و سناوه اند
و حالت سقامت محاللات اطهر با وصف مجرای مدوخره هم بر فوعد لکمال و نوالها سر انجام مع نيز
توجه که بنو جهات شريف انبمغنی بعرض نوال صاحب قبله وزیر الممالک سناوه رسد فرود مجرای
مدوخره بدستخط رسد که موجب مریایه تا کمال مفصل حبیب الدین علی خان طاهر فیما
ابام جمعیت و سادریه مادم بال
بیشتر ازین انچه مقتضای

محبت و اتحاد صمیم تواند بود متوانم فرمود خامه و داد گردیده بفسن که مانین کسینه و بن کسین جان
کرامت شده باشد در بنوالتیج سکه و سناوه ان امانت مریت در بیجا رسیده از مرآت نمود
فصلی که موز خاطر و مطمح نظر است گذارشم نمود و طاهر ساخت که ان امانت مریت نظر
بر مرآت محبت و دوستی فیما بین فوجی رسد برای و سنادن ان بطرف مهیا نمود اند و انظار
دارند که هرگاه از انجا فرمود کرد روانه سازند انبمغنی موجب از و با و سرور است و سناوه
باز سیدت سماع رحمت الطوف یافته آنچه رو بر و کله شله با بر از خواهد رسد اصل است
که فوج مذکور فرمود رسیده شریک نزد شود اصله توقف در سینه قدم راه نماید که این معنی

وزیر الممالک و عیالات خباب نوال صاحب قبله وزیر الممالک سناوه و جانش سر انجام جمع مطالب و
ما فی الضمیر انمدیان خواهد بود نظر برین معنی هر چند مستعمل روانه نمایند شکی و اصله و بن
مسلمت است نوقله در اینجا خواهد رسد بعد رسیدن وجهه خرج از سر کار عالی خواهد با
و سناوه و سناوه بطور و بطور است بوجه رسن بعمل خواهد آمد
نفا و صده دولت

این سحر صمیم مرآت و دو و پنج اصول موده منبج است از رز و بنا فتن روی معهود و محال
مستغله و انبمغنی مقتضای صفای خلوص و اخلاص الشهاست سناوه تصویر موقوفه از انوا و سناوه
همسند از رباط همسند است که مخالفان طرفین با منافی همسند و سناوه در تحریک و سناوه انبمغنی
باید بجز اول در بنوالت بار شوم شده که معهود بطور بار او در سناوه است و سناوه و سناوه

رفیق چون کار واحدت یقین که پاس روی بطور تکامل و احلاص او را به یکباره رویداده نوعی لغو است
 که در کمال شور و سرور و مقام پروری نماید معنی اشهادت نموده که رسیدن را تعیین نماید و او
 از جوهر نور تعبد و لذت و اضرار نماید و در محالات متعلقه آن لب است نموده که استقامت نمود
 بر ایند که منصف و بی سبب حکام روی بطور تکامل و صورت استقامی و انبساط خواهد بود
 از روی اخلاص بر کار و در این موارد معلوم شد که روح مقصود
 با رفق با صواب مقام پروریها اشادت مثبت استقامت و استمداد مموده و انکس فوجی
 همخوانی او تعیین نموده اند تا وصف استقامی صورت وقوع استقامت موجب استقامت
 مراتب یکدیگر می قدم منقطع است که مخالفان هم دیگر بنداشته خین مفاسد را رو با استیج و او
 و پیش ازین مقهور طور سب که گوشمال یافته و مجال نموده او را رفته مکتوبه خواهد بود حال آنکه
 اگر او را صواب خواهد کرد و فضیلت تمام و اصل جنم خواهد کرد و بدین بیان که بر کنار در ایامی چنین
 مغرورند تا کبدر قوم شود که او را ازین خیال سده رار کار مانع نموده باز دارند باشد که بر او وارد
 گویند او چه فوج در تعلقات آن لب است نموده که فراتر حقیقت از خود تصور است موجب خلل
 عظیم خواهد شد **رای نهال حیدر** در بنوالد از نوشته و طلا کیفیت بدل مراسم و غایب
 حضور انور و در افوا این همه رنج و اشوب که باقتضای گردش فلک روزی چند نماید حال آنکه
 اشتهال بود و فصل در یافت گشت و خاطر مشتاق بود که مقتضای وفور محبت و هم نشانی این
 بر بلند نگراید و نزد و تمام داشت سر بایه سرور با مقصود انور و الحمد لله و المنست که طایفه در فوج این
 حسن انجام پذیرفت او فایده همواره لب مانع جمعیت وین و مانا از گزند روزگار محروم محفوظ
 دار او از اینجا که حصان وقت و هم شایع می محتاج از طهارت مشتاق تصور نموده تحریر است
 مسرور و منبج به نموده باشند **باید فلان بسیار** تا مهربان هم استالایست
 هم قطعه نموده اول متضمن رسیدن بر این رویه و حواله نمودن بعبودیت الهی در روزی
 و تا به شعر بر نموده که فارغ خط حواله ها شناسی جوهر مانع نبوده زرافه بر این است و در این
 و ستاوه فارغ خط ازین است که لبه بد گرفت و حصول استیجاب نمود و نقل فارغ خط که به خطا بود در این
 در است نبود و کند نموده آن از اینجا نوشته و سبب است و شرافت به این است و این است

دعا فرمودم

و صلاحتی که از این سبب میسر است بموجب آن فایده خطی مبارک کرده حواله میسازند که در کتب مذکور باید مودله نمود

87

ارقام شریف زربازگشتان موجب ایستادگی ساخته فایده خطی گرفته **ایده جواب مقرب الهی در اول**
خانیست در کرامت مفاوضه عطف استقامت وصول بهین نموده از سبب موجب اظهار

هر چه حاصل و امهات بنویسند فواید عالیه از واصلت حاصلت سازند مرقوم خامه اشفاق

گردیده بود و مفصلت بر لبه از بافت از انجالی سبب بعضی و حیوانات تا حال بودن مانند در غده

نواب و قبله وزیر الممالک نهاد در اتفاق شده تا امروز بوقت بود و حال آنکه فصل الهی از سبب خاصیت یافته

در چهار چرخ و بلور رسیده میشود اول از جمیع کارها سرانجام استمقدمه مقدم دانسته و اصلت

لقبوان رسیده بفتح و تحقیق نموده تحقیق مفصل موه که از واصلت تبلیغ سابع خدمت نماید

مالواجب سرکار ندیده هر که که با ثبات بر سبب بلاغ در افعال خواهد نمود چه ممکن که در مال سرکار

احدی مجوز تغلب و تصرف شود **نواب محمد الدوله** کرامت صحیفه را فت استقامت وصول سرور نام محصور

مبارک و جبهه در نامه میر عبد الله اخبار نویس که رقم پذیر خامه اشفاق شده از انجالی در کارها بود و جمیع

خدای تصور است در فحاشی سابع در تحقیق از خود اندرز که بموجب حساب بابت در نامه رسیده

برآمده بر سبب شدوی میرسد بموجب ایستادگی تا که پروانه نخواه از دفتر حاله شرفه موافق صاحب

حضور محقق رفو سر بر سبب و اسرافت بنابه شیخ حبیب الدین علیخان سبب منصفیت که در وقت

مقتضای لوجات باطنی بر وفق گذارش خان مسطور در امور لازمه شفقت و الطاف مرفوع خواهد بود

نواب محمد علی از بدایه وصول رفت شمول کرامت مفاوضه شفقت استقامت انما که انطور

فیه الخ و عبارات ارادت دیده و دل مبارکترین لبزیر منور و سرور نام محصور شده از انجالی مقتضای

خلوص بیخ از ابتدا خولعه الطاف قلبی است و ذات با برکات استظهار قومی و معاد است

حیدر اندیشه در بافت اخبار صحت و سلامت خاطر مبارکانه همواره سرحد درین روزگار از نوشته

نویسند بر عاقبت بر بل بر احم و فضیلت حضرت پیر و مشد بر حال نسبت بذات با برکات و تقوی

بخت که از اینها عطا بای احاطه منصب و خطاب و عنایات نامح و در انت نورش از تاج و شرف

در پایان گردیده بقیه از و نمنا با بر رواج کشتن در دانه مهار طراوت و کفلی بای

جواد و ذم از را بابت است او فاعلی و تقدیر فرود تجلیات این سبب صحیح است و کاملاً عاری عنوان

طلوع هر چنان فروز جهت و جنباری داشته مدارک فرخنده کرد و اما در روز سرفرازی بود
بر روی روزگار محبت تا مخرج و مقنوع و از او ترصد که از مخلصان صمیم منظور بود تا بر او ضحاکت
مشمول توجه الطاف قدیم باشد و می که در سجده درویش شده تا حال او با کماشته او در عوم شاد
موجود که ایما و سجاد و
مفاوضه بود انتم که شعر بر صمیم مراد است

و تسبیح و الوط و در او مرقوم خامه هم شمس نامه بود و صورت است حکام معانی احلاص و سندان
روابط و فاق قدیم که در بدین سیم نوازده شود و دلالتی از روی ندادن روت معنوی مطر و
و بر آوردن او بقدم آمده فی الحقیقت بسیار صفا می محبت است که در کارهای دیگر روحی جدا
منصور نموده در سر انجام و الصرام ان در طرفین معانی که باید ظهور رسیده و حراختن باشد که
خلوص هم سنه و روابط است نمایان از قدیم این مراد است که در مخطوطات بمقتضا
محبت صمیم اندیشه نیز قدیم باشد و معنوی سلوک از هزار در جوهر بود و غیره استقامت نمودند
و سلسله استخوان بر روز در تزیین است حکام داشته برای کارهای که تعلق این نوع داشته باشد

برای رباب بالرباب

ی لعل مرقوم مانند و این سویم ل لعل لعل شمع یافته باشد همواره با طلوع اخبار
خبریت منبر فرورج نموده باشند **برای رباب بالرباب** در بندت وصول محبت سمبول
مستقیمه الاضحاج سرور اقرامی خاطر مشاق شده بمقتضا محبت تا قدیم همواره طبع منظر و زما
اخبارت بشاید از انجا که شکر سلسله مراد است نعم البدل مواهلت است تا وجدان سرور
و در کارهای قدیم با در قام حالات صحت و جمعیت صحت و امنیت ناممکن بود با در قرون حقیقتی بجای می
و زین بارها که از قلب بد اهل و بگری می صاحب لاجل است بر انهم بران ظاهر است لظرف و ثوق روز محبت
و انجا که قیامین معنی و مر لوط است چشم داشت چنان بود که در بیوقوف لغبات الهی سر شده است حکام
لقبضه افتد که امیت بس و توجهات برین جمیع امور ان هم سدار زما و بر این و انهم در اول
صورت است انجام خواهد رفت کند تا وصف و نهم مراد است که با سوزم مخالفت است و درین امر معنی
و اما حال در انجا انور و سابع شود ماقت استوار است و استقامت است و در کمال تصور کند است
احوال نگه باشد و لاجله که در کارها توجهات است و نیت مناهج بسبب الی غیره ان حقیقت معنی است
در یافتن حقیقت صمیم مراد است که در این روز و ثوق است لعل که در هر امر خزانده باشد

لازم

۸۸

لایحه سیه موفور ظهور خواهد رسید **برای زبان کرمل** هر چند در نهایت وصول سابع صیغه سیه
 از تمام و از افعال خاطر شاقان شده لیکن مقتضای روال الطبعی و جمیع سیه های قدیم و صفا
 محبت و اتحاد سنیقم که طبع همواره خوانان صحت و جمعیت کرامت از نوشتنات وظله
 حضور بر اخبار خیریت و فرحت ذات کرامت اطلاع یافته سامع الزمات و سینه سرور را
 حاصل شود از انجا که افعال مکانات نعم اللذات نعمت مولدیت و موفور سینه صمیم لوده سیه
 اخبار خیریت و جمعیت سرور افروزی خاطر منظر مشتاق باید بود کارهای هم ستاد که فعلق کعبه
 نور دار و از نارسای کار پروران همه لبر و دریم و صورتی که موجب ان نظام ان نواند شد
 بدون توجه کرامت کنیزت چون نظر بر صفای خلوص مصادف و ولادان مهران در صورت
 چشم داشت مطالب عمده مطمح نظر و در کارها بوجهی شایسته حمای و حدائی منصورت بر لینه لوازم
 سیه و توجه درین امر از ذات کرامت ضرور و معتمد است فمیده و معتمد کاروان را که لیفت جواب
 دوال و بد اخلاص در بار داشته و فرات و فهمید که او با بنجان شرف رسید با کعبه نمود
 مفری باید کرد که در خدمت کلام عاقر بوده بر طبق اسجای شریف لغاری در بار مع برداخته باشد
 و تصدیق واجب او بر چه مفری شود نوشته باید فرستاد که از بنجا دستخط کرده ابلان رخ کرد
 برانته موجب از دبال مولد محبت و در تمام قدیم صمیم حلاله **برای سینه** هر چند مراتب مصادفت
 و اتحاد قدیم مقتضای است که همواره طریق مکانات مصادف بودت از دبال مولد نمودت
 و دلوی شایسته اما چون روال الط و فاق درین سیرالرشیه ریاست احوال خیریت و جمعیت از بنجا
 انوف حضور در یافته خاطر مشتاق بلا سز خوش طمانین و انبث نموده در بنوالد و کبل در بار
 مریوم نموده که از حضور نزد کاتب بوالصاحب و قبل وزیر الممالک مصادف در مد ظله الله تعالی جمیع خرج
 مصادف و جعل بود احوال انمهران شده از بنمغنه حقدراطمینان نام که شایط را بنایف امیر الله
 که کار را سیرین خواهم سیرانیه ظهور یافت و توفیق کلی دست دلو که امور ان اینجا بنسبت از
 سابق از بنجا و ان نظام خواهد یافت از انجا که از هم سینه خبر داشت طلب لغت که در اسجای
 کارهای و مجرای ماری مفری جمیع مصادف سینه لوده طله در خواهد رسید **عبدالمجید خان**
 اعضاء سابع شرافت و ایام وصول نمودت لقا سرور موفور نمودت حضور انور

و اینهاست که مخصوصا در این بحث مقتضای درافتن باقی قلب و توجهات باطنیه بر این مباحث است
قدیم در الفاظ لغت از غیر مضامین لغت انشمار فوم خاصه الطاف کرده از مقتضای این بحث است
و برین تصور موعظه شکر می کرد و جواب همه لطف و کرم نواز شد از حوصله سه و بیان افزونست از لغت
در این مباحث این مذهب بدل لطف و تقدیر و فنی منجانب مخلص میرا بعد از این مباحث با بیان فایز کرد انان
مبارکند همواره در تقدیم مبارکند مبارکند بر سابق مستعد و ذات منبع احسان را املهای قوی و معالی
سنت و دانش از توجهات به پایان منزه در کونه مهربان به است در باب کعبه محمد درویش است
مرفوم شد تا حال احمدی از آن فایز در اینجا حاضر نمود و بناچار به این مقدمه در عطفیل ماند
احمال که محمد عقیق پس در و بعد از آنکه در و بعد از آنکه در و بعد از آنکه در و بعد از آنکه در
و از آنکه در و بعد از آنکه در و بعد از آنکه در و بعد از آنکه در و بعد از آنکه در
بر جمیع امورات مقدم دیگر برای کاری و خدمت که انجام شود در سر انعام ان سبحان و دل جگر
مبارکند حبیب الدین علیخان بکر امه خدمت حاضر خلد نمود از آنجا که مبارکند از آمدن خود کرده
اشفاق و الطاف است نفس که در باره پرداخت احوال و انتظام امور بموجب التماس از این توجهات
که سابق عطفیت مای قدیم باشد و صرف خواهد کرد **برای بدست** مراتب بود و در آنجا
از قدیم فیما بین در مباحث محتاج اظهار و تکرار است در بنو له پروانه خالیا به معنای لغت
خدمت صوبه واری اختر لکه روضه تمام انجانب و بر و سعادت فرجه و لغت ان تبلیغ یافته
نظر که صفای محبت و هم سینه مای پیرایه بوجهی هم می و جدای منصف است از کار
از خود باید دانست انجانب هم زودتر عبور و دریا نموده بهر حال بر حال صوبه بموجب تصور
استقلال باید نوشت که هیچ وجه مطمین مستقل باشند و پروانجات تمام بر که از این مباحث
باشد مرفوم باید نمود که نوشته فرستاده اند در صورت این کار از خود تصور نمود و چه عدا
ندانه نمانند که سر انعام باید داد
حقیقت احوال پیش از این در مرفوم
مبارک کرده شکاف و برین ضمیر لطف همیشه با موفقت و التفات که در وقت
و توجهات قدیمه حال مخلص میرا که در و مظهر و شکر و مع و مفصل از آنجا که در و مظهر
در یافت بموجب این الطاف و اعطاف از مفضلات استحقاق جسم هم که از این مباحث است

ان انهم

این که در این سوره کاتبی از هزار عقیدت نمودند او را در او تعالی و تقدس برهمنی از بر
 و اعیان همواره قریشی و شایسته و نایب حاوودانی در ششم مدارج ترقیات بی پایان
 فایز کرد و آنرا مخلص خود بکمال عدل و اخلاص بنامند صمیم نوال صاحب و حق نصیب نموده با خدا عهد
 که است العزیزین نوال صاحب و حق بوده در کسریه ساج و قیقه فرودگشت نماید آن را در او تعالی از قیام
 و محبت که در مخلص بوقوع خواهد آمد در مدار از دیگر این امکان خواهد بود هر که در مخلص از حق صمیم
 ظهور نموده همه وجوه مراتب و سنگیها بر عی باید داشت و کعبت جانراوی و مراتب محبت در دو
 و ساج موفوره شعبانه روزی مخلص که با همه قلب بد اخلت کسرت محارج حرفه جان و مال نکرده و
 بر نقد و جمعیت کفایت داشته در محافظت ملایک و بنده ماسد و گردآوری مالی کسرت و والد
 کوشیده و بگوشد مرفض پیشگاه معی و در نشین خاطر اقدس اعیان شله باشد تدارک و بلا
 این همه محنت و حسرت و جانف نهای منحصه بر تفضلات جناب حضرت پیروشد بر حق و توان
 بی نهایت نوال صاحب و حق است **نور حیات** خلوص روح که فیه گاه مرحوم را محبت و
 سنیقت سخن بود بر عالمیان ظاهر میزند که مغبضای غیایات قدیم همواره مشمول و شغاف است
 و در چند اید بر سابق و اعبه روح و مخالفت مصمم دارد و از غیایات و دستگیری شریف تر است
 ابد قوی و بیمنان سترک ترصد در بنو لاله نوشته و طلا و نور تفضلات جناب خلقت است در
 بدایکات و ترقیات مدارج محنت و اقبال در یافت نموده انقدر الواب مال و اما بی و اسباب
 میگردند که در این بر روی روزگار خویش کشته و اما ده یافته در کسرت از آن در خیر تقییر و
 الحاق کتبش ندارد و اگر الله که از رویه بنامند ظهور نمود و فصلک و در نهایت بیک که
 میند و استوار در حضور نور ندارد و ذات با برکات را ترقیه احوال بنامند بر تکریم و مشمول
 تفضلات جناب نهای بی ساخته او قیام به شفقت و الطاف علی ابد الهم سرگشته و
 کزاده از آن از لغای مراتب حشمت و جاه کرد و آنرا مخلص و سر انجام و انتظام کار نایب کمال
 و محافظت از دست منافسید تمیله لوازم جانف با بر داخته از خارج بیرون
 ضمیر فنیض نصیر کرده باشد با وصف ابرهه محنت و کفایت و در حضور نور با هیچ کس رسول
 ندانند همه این ترقیات برض والد نمیرد و با حق و دل سنگی با هیچ کس و اگر در حضور نور

اینقدر از حال شداد محسن مستحق و زرد و جانفش بنهایی نمود بسیار و سببش می لوانه است
 نور و انواع تفصیلات جناب حضرت قدر قدرت کرده در بخششمان لبر و در اختیار
 میسازد بصورت از دولت سوده صفات ابدان دارد که حقیقت جانزادی پیش
 نماز مند و محنت و کفایت تا که در سینه بر شفا و مجادله نامی نمایان کشید بروفت ملک
 معبر بد و لای لا یوکالت در بار سیر این مقرر نموده سعادت ملائمت همه یاب خواهد
 شد و کیفیت مفصل خواهد رسانید **خواب در این زمان** از هم جدا بر درازی
 نگفاند خدیو و در خارج و سیرای اعمال که عابد حال آنها شده است منجمله سایر اطلاق
 سیرین پیش ازین نوشته منبع یافته بر تو افغان ضمیر اتفاق بدیر شد و شاید چون از
 خواب و در کلام معلوم گردیده که لواله صاحب و موقی نوجوان و غنایابی که در امور است
 در محنت خان بهادر مرحوم بدولت میفرمودند زاید بر آن بر احوال احوال احوال احوال
 این همه بخت و سعادت و در حق خودم است مورت پیدا شده بر چند ادوی سبک و سبک
 آن مقدور خود میگرداند لیکن صاحب و موقی از درگاه تقدس قاری خواندن بسیار که
 با برکات و لای الکر شلالت دارد حقیقت بفسده انبساط و محنت و زرد و جانفش
 و قدوت و خانزادی بنده موقوف جناب تقدس شده قسمی که موجب از بالا برود و همچنان
 نبل اعطاف قدیم مرعیه بیشتر **خواب در این زمان** مکانیه طمانیت وصول رحمت
 خاطر نظر لا مطمئن گردانید و در یافت اخبار خیریت و حالات رود و موجب طمانیت
 آنچه در باره صرف مسامحه و بدل جبهه در موقوف این کیفیت جناب تقدس اعجاب
 وزیر الممالک بهادر رقم بدین گردیده پس از آنکه این منبعی مرقوم شود حقیقت احوال
 بر او در حسب مریان لطف علیها که عواصن جناب لواله صاحب وزیر الممالک
 حالات بیک در یافت موقوف از و قوم از سوره شهادت تقدیر رود و اضطراب
 تجرد نکند و بهر عنوانی که مطهر نظر بود از هر طرف با اسم لوازم و حمد زیاده
 ظهور خواهد رسید و این برادر صاحب موصوف لواله صاحب خود نتوانست لواله صاحب
 الممالک بهادر الممالک و هم آنچه بدو در موقوفات و تقاضای نمودن لیکن حالت حضرت

در این زمان

و با این که در این احوال خود را قدر که قراره اصلا خبر نرود بگری ندارد و مجلس باحوال که میسر دارد و هر وقت
 احوال هم اندک که دست بر سر نماند بر مقدار اولم سعه و نرود و اظهار جوایز رسد در همه حال منظر لطیفه
 فضل الهی بوده خاطر را متروک نماید و همواره بخیر بود خبرت سرور و بسط نماید و است
بواب اعظم من مباد غایت نام فضل الهی و روقه موهبای و ممانعت محققه
 لغت نیکان را بجه از روقه خاطر فیض مطهر بر یافت لعل طبیعت نماند در قلم بدید کلام شفاق شد
 چیز انبیه فضل مرصع شود که است به ذات عباد را با جای قیوم و استظهار قوی میدانند و بگردد
 که اینقدر لغت و غایت مندرج فرماید او لغایه ابد الهم من الله و الله سابق حقیقت مفصل معروض
 که با بر کالیف و تبدیل مولد و حرارت طبعی تعلیم تمام عوارض مزاج بوده روزی چند علیل سخت داشت
 و انواع لغات نام و اوجاع که نصیب این ابدال شده در بنوادمیمیا فضل و افضال حلیم مطلق
 صحت و شفای کمال عباد طبع کرده ممترا احوال و صبح الشرح مزاج است و بهر چه که از ایند
 که در روزی که منج از کوشش و تعبیل نواند بود با غیر مانده خاطر الطاف مائتار میوادی میزد و ممانعت
 سفید شده و در خدمت خاطر نوده از زخارات احوال بعرض میسید با از اینجا که در یافت صحت و سلامت
 ذات فایز البرکات از ممانعت خاطر فائز است همواره لبت اصدار نواز شامان سر بایع
 مع اندوخته باشد **بواب اعظم من مباد** غایت نامه کرام و روقه فضل فرجه مستعد ممانعت
 و از نوبت اخبار خبرت ذات ببرکات سر بایه اطمینان به اندازه بخشید بمقتضای شفقت و افضال
 از نکه اینها می خاطر فیض مطهر بر یافت لعل طبیعت نماند و اطلاع هر گاه میران از این نظر
 حوالین احوال که شرف از قام پذیرفته بود و ظهور اینهمه اشفاق و الطاف از ممانعت غایت نیکان
 یکتا و غیر از ذات ببرکات نسبت که اینقدر عمواری فرماید درین لایم بسبب اختلاف سوا استیلا
 حرارت جسم ممانعت طبعی است که روزی چند باعث تصدایات کمال بود و اشتغال نواز بر
 علم در مقام ممانعتی و لغت زمانه احراق زوده که کار خانیات صبر و گرفت اما چون همه حال تو است
 مجمل الممنوع است لذت نبرد است لغات او لغایه و لغت او لغایه عارضه طبعی زایل و شفای
 حاجل ممانعت حاصل کرده طبعی ممتحن صحت و بقدر کمال است خاطر فیض مطهر از ممانعت ممانعت
 باشد در سبب و اقصای هم همین است نظام اینها را با فر از اینجا که بر یافت اخبار خبرت و احوال

نزلج همواره منتظر است از این که با جداری غایت نامحبت پیرانه انبار فرا به نوبت
نواب عطفان حکیم نوالفصیح و کثیف مبدیان فرودان نشت که ارمح و وقت نامه انجا
الشفاف که منور از انبیا طبع با ضغایع مقامه میزان الس و در یافت عارضه جسمی رقم نیز خا
الطاف شد که بود و وصول نموده شست در یافت صحت و صحت ذات که ارمح لوازیم حدود
سیاس از در مودع شد در نوبت که مقام تبدیل و تجالیع نوالفصیح روزی چند که در حرارت
جسم عارضه طبع بود معین از نواح توشش و مصدر کفایات کمال بود و هم استعمال لوازیم از
در مقامها طبع را به طبعان لسته النون از کارها نجات را صدقه احراف رسد از انجا که
کاربرد از ان قدرت با دوزخ امر نیز از کوزه حکمت باج بدیع مندمج در زرد اماں سر امر انجا و سل
ظاهر سعید با ناملدیم بر حصول مینیات و بلبل است روشن المنبت الله تعالی و تقدیر که نشود و از رو
افضال سایه بر حق صحت و شفای عاجل که مایع حاصل کرده مورث صحت و اعدا الطبع و نغم
و حوت و الشراخ بر لب است خاطر عطفوت نظام از نیمیغ فرین طمانین شد همواره با درکت
انجا صحت و مستند نزلج و باج منتظر تصویر نموده با ایصال الطاف نامحبات عطفوت ذات فخر و طمان
و طمان از ارا به ماید داشت **نجمان مبارک** مکانیه بود و درشت استخوان و فدا مشهور و حاکم
در یافت انجا سل طبع و مقامه طبعان اسم قوم خامه و فاق شد که بود سرور با مهور و لافزود
و انبیا دل نکران با با اطلاع احوالات از مفصلات خلقت و دلو به با تصور مومعه درین نام لیبیت
موا و وز می چند حرارت جسم عارض طبع است که بود و صدقه اش هم دو اکثر کاخا نجات است
اما چون همه حال نظر بر فصل الهی است عاقبت به همه عوارض نخبیرت انجا میده و اعدا الطبع و نغم
سینه از تعاش ظاهر و باطن که بود در انچه الله و المنبت که امحال لغایب و لغایب شانه صحت و شفای
کلی حاجل است در باره مثبت و تنظیم امور عالمه به نجر بر نکر شده چون در کار هر عدلی میباید بود
اسدی میباید جان لوازیم اید لو و اعاس که نماید ظهور رسیده و حمله رسیده حلال است و در وقت
مطمین با دویوسه هم میباید ترقم مکانیه بود و در شتابت متبحر و سرور با ماید است **نواب**
نواب عطفان الطاف نامه که مع لطفیت انما و وصول الطاف فرهمه با صد از کوزه طمانین و الشراخ
خاطر افروزم بر مقام اسحاق که زنده را حقیقت فید و در حقیقت او می بودت نشنیده و پناه که کس نه و در

عطفان

ووجه الفتنه و محنت و درود ای که بخار کرد و در ان مقام ملک و نبی و شقیات بقدری پدید می آید
در یو یو جهات کرامت مفصل احکامان جناب مقدس است بدل این همه عطف و کرم بخش ما از
حال شفقت و الطاف قلبی و لوازم رافت و مهربانیهای باطنی و الطاف محبت و هم شایع
که قبله کاه مرحوم را بکرم منجرت متحق بود و صرف سندیها شده بر کرم کرم تصویر روشن و پدید
از ان در مراتب خلوص روح شمعید و از ان بعد بر عطف و توجهات با بیان لوده ذات
کرامت را استظهار قومی و حال سترک میداند و بعضای طوبی و نسل ذات با برکت خود و صمیم
سخن شکر می که در حوز این همه بدل کرم کرم از احاطه شع و بیان او و ان تکلف ای که بعد از و قوی
ساخته تا کبر سینه کاه مرحوم لاحق حال نیاز استمال است بر خاطر خاطر می شود و اما نور سبب محاکم می
و قلت نواخت و کسرت منجاری مبتلای النوع شاید حال که لغایت الهی تمفقدات با است
سند طر شد بر صد قومی که ضعیف ایام ناصیه همه لغیر اموش تبدیل می آید و در پیشم لوازم حرم خلوص
در یافت و فیه عمل نگذاشته بقدم هر اسم خدات و تزدات با بیان مصدر توجهات و از انجا که
با عطف و صمیم نظر انواع مهربانیهاست بمعنیهای کرم بخش و باره پرواخت و راه احوال
نیاز مال شفقت و التفاتی که باید مرغ و مصروف باشد و از جناب ملک و مفصل کرام
و غنیابی که موجب بدو این بر یک اینها لود شد سر بلند ما و اسطر از انکه اسرود و در شمان
از بدت وصول ساف و شفا قیامات سر راه حصول احتیاط

نواب محمد الدین...

رو حار و در نوع استحال و حایر سرور و کاه را انبار منید میرا نکر دیده خاطر مهربانیا بر نور شیب
اخبار خیرت با نظر و منظر صد باشد و از انجا که بر قیام احوال نیاز استمال انحال راه با فیه است
پنج و مع اینست فیه منیع از خارج است منجرت هم گذارشم با فیه باشد لیکن از انجا که صفا
خلوص صمیم محتاج است طایفه است و ذات منجرت است با همه حال متحق و استظهار قومی میدا
همواره در غیبه ثوره بر غیر غم و در جات کلامی در زمان مستعد از و مال شفقت و الطاف قلبی
و محبت و در این باطنی است از استماع تفویض منصب تعلیمی و نوابی و خاصه لغیر ذوات
بجای کرم که از در و محاسنی مخلص میرا با وج شود و ما ز فر و نه از فرود خارج لغیر لوده و همین بر انمننا
منذر ان نوسبار کاهرا در سلفه و خندان شده لوفای و مبارک ابد الهم خیرت مبارک کرد و ان
حقیقت احوال نیاز استمال معتمد همه کوه و مفصل گذارشم منجرت از توجهات صمیم و در صورت

اشفاق و الطاف نرسد که مقتضای عطف و التفات و برین باصال نفقت نامحانت سر
سرور یا تصور از اینست که **نوع** تمبیقه بود و بر این موجب قوت بر هر صفت
از این مراد است که سینهها و صرف باطن در اینجا امور است که مرفوم بود سخت و سرفاقت
شیخ حنیف الدین علیخان مفصل گذاریم نمود و فی الحقیقت بود و اما تا به قلبه مقتضای
این همه احسانی لازم است که از محبت تا به خسته رها و برین خستندگی که نظر
مناظر با شریک کار نوال صاحب و قبل از این در اوله نهاد که گفتار تمبیقه بود که سموع شده باشد
که لیب اکثر جهات تا حال بود که سیدار حضور نوال صاحب در این محال است در التفات شد
و عاقل ضرور است بعد از توقف و تعطیل بماند و اولاد برین می شد چنانچه خطی که کار بر در این
سزا کار حواله گماشته تا به بول بر نعل است مضمون فری و مطلب در است در اولاد
تمبیقه که باید بود موده و در است تمبیقه فرستاده شد بموجب این فارغ خطی مذهب خسته حواله گماشته
است موطور باید بود که امحال چون رسیدن هم سیدار بگوید صورت گرفته هرگاه فارغ خطی
حواله است بود نور شود و ز تا به باقی بدون کار است را به سینه فارغ خطی گرفته همواره تمبیقه
بنویسند اخبار خیر است سرور حاد است **نوع** بر لور و برین م این در روز
و تمام نیست اینها سرور و اواب خاطر شد طبعیت هموار منظر در یافت اخبار خیر است بر عقل
ما فی غیر هم مکانیست موجب و فرستاد باید بداند است پیش ازین تمبیقه صحت است که خوره مرع
حکم که بموجب طلب فرستاد بود و در راه یافت شد و نمر که در اینجا رسید قسید خاطر مود
و در نظر بود و درین اولاد شنیدند که در میان مهوره قسم اول در کار خانه آن رلور و در جمل
از محبت تا بسیار است با آنکه رغبت خاطر اینجا است برین جانوران منته معلوم است این همه را سر
مهیبت خاطر کرده هم صورت حال مرفوم خاومه محبت مکر و در یک خوره مرع مهوره فرستاد برین
حکما الله ابلاغ باید داشت و اینموجب بود که خاطر منداشته بود چه در اینجا
و در عالم کبریا این چیز را از محبت غریز باید داشت در صورتی که مرع مهوره مود در این
بجهان البته ضرور است و تبلیغ با هم کرد که موجب کمال است خاطر خواهد بود و میاز است و نگاه علام
موج الدین علیخان را برای همین کار فرستاده شد و درین مقدمه بگوید که اینمجب خاطر نماید و در
که از اینجا خبر بر خواهد بود و در چند قسم اول و در روز خواهد رسید سرور یا تصور خواهد بود

بسم الله الرحمن الرحیم

که در این کتاب در باب اول در بیان مالک
 نواله صاحب موقوفه حضرت نوات میسر است و اینها در خاطر لایق و اینها در اثر خلوص
 مودت و صفای موالد است قدیم که در حضور خیر مرحوم موجب از و با و موجب استخوان و در مرقوم بود این
 بی ایلد خیر در این زمان همواره موقوفه خاطر است و نظیر آن سند الصداق است نود و دو
 در زمانه میگویند در حج امر است به هم می و دعوی منصور است و زباله از سابق خیر است که
 در زمانه کار با اراکین مطهر نظر لغرض مقدس رسیدن حقیقت فدوی و خانوادگی مورث
 درگاه و تقدیم غنت و مخالفت اینها در انتظام ملک و غنت مفاسد بزرگ بود و صاحب و حسن انهم
 مودت الشریع و انعام فرادان شد انهم الله که با نام محبت است و اینها در نتیجه مالک
 ظهور رسید کفایه که بعد از آنکه ناکریر و در مرحوم کشید نواله صاحب و انهم در آن مفصل ظاهر
 در موالد محبت نواله صاحب شریک از بیعت است از فایده پذیرفته از انجمله نوجوان نواله صاحب
 مقرر انواع مهربانی و دستگیر مهربان و بر صفای هم است انهم در آن و نون تمام مقضای محبت
 بجز در سر انجام کار با نام سید حرف و عهد باید نمود که حقیقت حال هم سید لغرض از قدیم
 و از جانب عاقلان تفصیلا که موجب زفایت و مرد اخراج احوال فرید ابرو و در بیستمان بود
 مختار است در این اوقات و الله تعالی در با نام محبت و رفاقت نواله صاحب و غنت
 که داشت کماله **سید حقیق** خطه که مضمون حقیقت و رد و لو اینجا سر و حلا الله است
 مختار در این مضمون مرقوم حرف و حرف در باقی شد و در عالم بر چه از نیک و لطیف
 حق است همه ار قدر است الهی است و سبکس در آن اختیار می نیست مبر صورت است
 و در این زمانه مرقوم حضور نور و نواله صاحب فایده وزیر الممالک است و در بعضی احوال
 در حقیقت است که در همه بود و در میان سخن الشهادت تمامه و جوه عاقل و در
 در جمع مرقوم مبرر است و در این احوال امر و القیال مرقوم حضور است
 نواله صاحب فایده وزیر الممالک در بوده باشد که نوازان سجاد و مخالف نوازند و در همه حال
 با نام موقوف بر فیه جان و مال نوازند که جمع کار با در زمین آن مندرج است ازین طرف
 اکثر از این فایده در موقوفات مباحه جمیل خواهد بود

فتح حیدر

باکن نیکس از خندی با سید اصغر علی کبری ذل و دست در میان دست لعنه الغضا
رویه نیکس بود کوریا فرساده و رانیه در ادای آن حاضر و کلوته نخاورد و کالی در اولین سید
نکور او را در قبضه نموده مبلغ سه و سه هزار روپیه میخواند از آنجا که مویع لیه در سر کار بوالصحت و مقهور
در سال قدیم دولت نظر قدیم بر روی این مقدمه در حضور بوالصحت وزیر الممالک سید در ظاهر شود
و قسمی افضل منبذول کرد که بر وجه از روی حینت و احیای قوم سید بود که در این وقت رسیده و از
قسمت خلاص بید شهادت و بابت شرفت انحصار مهران همواره معمول مراد الله
درین روز با تمهید کسرت افرا موجب الشرح خاطر کمر دیده و از اینجا که در بحر رفته بوالد راه نیست با
ان بود که راجه نوله ای منقوش از قنوج بار آورده در اقم افغانان عبور در مای کنگ نموده و انجمن مسلم
طلب داشته چنانچه نظر بر ضرورت وقت با وصف شدت باران و طغیان دریا و نا امانیها از اینجا روانه
از چون مخفاصله چهار کرده از دایره کاه راجه سطور رسیده شد بقیایک نرسید خوردن نامی شکر
راجه از انطرف رسیدن گرفتند و خست شد و کار آمدن راجه افضل معلوم شد و اکثر سواران
جوده با رخی و شکر راجه در الوقت رسید ناچار چون وقت از دست رفته بود در وقت شش ماه
ندایسه و محافظت متعلقان با موس راجه را در وقت قنوج بودند ضرورتی نداشت از اسامع او
نموده از قنوج جمع مردم و قبایل و لبران راجه دو کس در آن را معونه شکر راجه هم راه گرفته
با احتیاط و محافظت چهار روز هم از بهاء و زید اگانول که بکلر و از کور انفاصله دار در رسیده و از آنجا
عبارت و اطفال راجه بار آورده الله و عیون یک نمودند هم سوار در نوله کور او در سید سید در اینجا که
نمایه و رفت اخراج شربت آن اعتضالا همواره طبع منظر و شفاق تیر بر مکانی و در تمام حال
صحت و رود و مسرور بیدوست زیاده ترقیم بقاقت نوالصحت و منقوی مهران
مردمان مسند سابق منواتر با رفاه حالات بر داخه و مقصود از کزایشم و ملائکه و غیره منکر رود
نمانند مراتب شفاق و التفات که نوالصحت و منقوی مقتضای رفعت و عطف به کمال مهران
منبذول منقوی مهران و راجه شکر و کلا در یافت میبود و سپاس الکریم سر مورخان کرد و نمیتواند در
از اینجا که نوسل مور و بابت انجمن در میان عالی و در مهران نوالصحت و تحلیله در طله که نوالصحت
انجمنی افضل و نوالصحت قدیم نموده مخلص را از میان حقیقت کسرت بصورت منقوی مهران از نوحات مسلم

از نکر...

این که در این کتاب و اصطاف میسند حقیقت بر همه کارهای اینجانب است و در خصوص که خدایا
 معهود که مقصایح شور و خنج با حق بار خراج و انفصال معاملات نمیدرد و بودن مخلص از چهار ماه بر
 این کارها و محنت و تیر و دشمنانه روزی در فصل رسوب و ظاهر خصوصاً که از چهار تنوعه که پیش از این
 رسیده زیاد و سابق همگامه پر در از فتنه و فساد اندلس این همگامه تا جمیع میدان این چهل و صورت
 از او ای مالواحشیده هوای نفسانی تفاوت در سپیده اند و سوره عظیم درین نواح بلند
 شده بر خند مخلص لغاری با هم از حاشیای آنها تصور بدار و لیکن در چنین هنگامه با صفا و طاعت
 و حفظ ابر و در سبب فصل او سبحانه از حضور انور برای تقاد است و فرج نموده در یو لاد مقصدان حضور
 از تاریخ باز دهم ربیع الثانی داخل بر طرفه نموده هم جمیع حوادث اول کوکلا اطلاق کرده اند و هم از ماه از
 نوشته و مکتب مخلص خبر رسیده که در بنویسند همگامه نظر محافظت ملک بر طرفه آنها خارج از صلح
 ملت است چون ظاهر تا چنین رسیده مقام با چاری لین در صورت فریب تفاوت ایام که زیاد
 سربالیه رویه طلبان میشود و در میان بیاید و مخلص از جمله این قسم حاشیای نمونند بر این چون
 خطرات با بر کس با کس توکل ندارد و مقصد که در اینجا عهده برای مخلص از چنین خسارت
 و رفع تقاضای سپاه و حفظ ابر و نوازند شد تو خنده عظیم هم مصروف کرد و ایام جهت و
 مستدام با
 رفعت و عواید بنیاه غیر القدر علیق خلیف در حفظ
 الهی باشند پیاپی شب با قیامده از تاریخ ششم ایماه روز ششم شواران خسرت نمند که ان بر
 بنیاه را با ایام جهت و جدل است و لو کوشش با حق دلیرانه تفکر میسر شد جماعه متحدان تاب میبود
 نایزده او را ره صحرا می فرار کرد دیدند بوقوع امر این سالیست موجب احسنیت و افرین فراوان است
 از مردودات مالیه العزیز طبعت خورم و سرور شد از محراب الله و امانت که شقیان مندم
 اولیان فزانت قاهره و نظیر کشید و آنچه دل بنیواست بمصطفی ظهور جلوه کردند باید که حقیقت
 جمعیت مقصدات بر نکات ششم ششم کما شایسته است
 سیادت و قوت
 عواید و سگاه موید و مراسم والد باسد خضر رسد با نقل بر و از حضور مهمنیت موفور خوان
 حاشیای معنای و تصنیف بر و در لوم بر طالع در آمد نفسی که تقسیم که از حضور است شده
 گفتار است فرج عمل ایام در سواد شد ثابت است مگر او در از خرابی است معنای و ام واقعا

بام اینجانب در سعادت فرموده چنانچه در جفته گذشته از کور الوج موده بطور شایسته
عبودیت یادیدیش است الشاکر لله تعالی در حق تعالی صلح رسیده میشود که در جفته اتفاق می افتد
معدله کما سید چه در رب دارند که مصدر کما بر داری توانند شد کما طر جمع در احکام امور است باید در
بنون صفای روح از قدیم متحقق است در شیت کما با نایب سرکار کورم مراقت و اتفاق مصلح نظام و در
که اتفاق بعد کما بی طرفین انتظام بجز در پاکه تحریر یافت

از دیدن مبراهم حالت سرور افرازی خاطر شده اند هر چند در بندت از بنظر کما در روح مقدمه فرمود
نگردیده لیکن چون صفای محبت مانع آن رفعت نبوده همواره نصیب العین و موز خاطر در همه حال دیار
مراتب وفاق با مرتبه و منفی طبیعت آئیده بر خلاف آنچه گفته شد بجز بر اخبار موجب مبراهم انعام باید بود
مران رفعت طایفه است که خاطر شایع مرغان مثل کل دارد در بنحالی سید خاطر خواهه و قال البندبا
طبیعت از تماشای آن سرور و در اصل است که بعد الکاشم پذیر مبلر دو که جوهره مزه خیا که علی الله
و دیگری مشابه باشد از هر جا که مدانوا است که قسم اول و پسندیده همرا سنده و اکثر برودان رفعت باشد
از نزد خود خوب و بهتر است موده حواله سجاوت و نگاه غلام محرابین مانع بود که مبراهم
فقر بود که اسماق است مقدمه هم موجب کمال خوش بود و پنهان شده هر گونه زد و زد و کلام که در دست
خود ضرور اطلاع باید کرد و از مرغان خلی سید که بجز را امان بودند نیز خبر باید گرفت اگر در جفته
بجز حاکم از آنها اطلاع باید بود هم جزه قسم اول که علی حوره کلال هم میماند که گفته باید که سال که در نزد
مسائل آنکه موجب و باشد آن رفعت هم جوهره نفس که میماند و کلال و کسکه الله الله حواله جفته
مانند اینصفت بافت کمال خوش بودی باید دانست نهاده چه بجز در لید

آن که همواره مورد احترام و الله باشند از دیدن خط مسمیت سرور افرازی خاطر شد که وجه صفای
که در جفته مباح است لیکن چون طبعه عشاق اخبار باشد نیز فهم احوال است موجب در خاطر باید در
فالق مسمیت مسمیت مرغان حاکم که الله بعد شده بود پسندید دل تجارت کفر و قسم اول بود در جفته
رفعت اینجانب شایع این اخبار است لذا مرقوم مسمیت که جوهره مزه خلی کلال و هم مبره باشد اخبار
قسم اول و تحفه و منبر و اشغالی و جمله و سرگزنده که مندر ایال دین نیز توان بود و طبعه از شایع مسمیت
و سرور و الله ضرور بود و باید فرستاد که موجب کمال خاطر حواله نوایز زاده چه کاشم

۱۰۱
بسم الله الرحمن الرحیم

اعتضال من حقیقت ایچا از خارج مفضل در یافت میشد که از ابتدا تا فوت
 محبت و نرد و از بد ما س مصلحت بوف مفید کارس کار نواید شد حقد ر عمل آمده و مع از بد بعد از معاد
 لایق رسیدن الله ایا و در اقبوسا و نجات و غیره چون احمد خان مقهور بود اقبوسا را فاسد از اولی بود
 رسیده از راه الله ایا و مصمم نمود نظر بر احوال فوجی که همراه است بچندین وجوه مضمون در حال
 که پیشتر رفته در سلسله محو شده است باید که از سر نو باید به حال سبکی و بر همه کار مینوایند شد تا چار
 بمقتضای صلاح هم است وقت تدبیر محافظت قلوب و حسن السلک تو از م نوحانه و غیره در کمال خست باین
 سلسله شکر نمود و حاجت بجا بروج و باره بمردم معجزه الیه حسنه و مابین بنیج در دراز از محادی اریل سار
 نموده بهر دو نگاه در اریل کرد شده همه جهت استغید کرد در حال مقهور بالله ایا رخت او بار شد چون
 در سر کار از همه سود است بود حرکات بد و خوشیها پیشتر نیست و در روز و جها ممالک که در آنها
 مستعد و صلح استاده میشد و خود در خبر گیری قلوب و بهر دو نگاه لشکر و لغین نمودن چو که مای
 مستحکم بر عا بر عبور و احتیاط پیل مسئله باید لوازم خرم و احتیاط بجامع ارد و فضل الیه همه اس
 بهر وجوه مستقل و مستعد اند جماعه مقهور القدر جرات نذار و که پیشتر قدم نواید نمود و اگر احدی
 با حل که فتنل نمودار میشود از دست فر اولان فوج ماکولهای لوب او از هر صحرای غم میگرد و از نقد
 لوازم نرد و در احتیاط عمل آوردن و خود داری نموده بکلیت صف نبرد اخن مخص مقتضای صلاح وقت
 نظر بر کارس کار است و الله ایا حال هر حال که است مقیم در وقت و جانفای نجات هم جایی مع از دست
 با وصف از همه هم اندلس و دلسوزی کارس کار که که مردم از همه قدمات با نوح و دیگر نمودن در
 نوبت مبارک متغیر است از از بوقلمونی و نیز یک روز از تصور نموده بهر صورت از اینجا که در رسوخ
 فزونی و مصلحت خبا بجا به سر موقضون در او و بجا نوبت از جان و دل مستعد و حاضر است بالله تعالی
 تا جان در قالب دارد و بجزر و بقد و در هیچ طایفه نیست و نرد و مقصر خواهد بود و حسب مقتضای حاج این
 پیشتر در این محول است مقدمه افسردگی که نوز خاطر حضور باشد باید نمود که معروضه غیر بی تصور نظر در
 در این راه مصلحت موجب حکام سجا و با خوانند و در زاده مرقم یافت
 که یک ماه برای معالجه چندین بار در بر لیه ظهور نمود در ششم چون تکفانه و در شش شعبا محال است مصلحت
 فتنه و ساد بلند خسته این بار از درازه حیات باور نمود و مقدمه و معالجه بر نه مدور بچندین وجوه است

صورت نمک و فیت با چارغرم شده و مادیت معانی بر سالیان چهل از بیجا کوچ نموده و قصبه نموده رسیده و فکرمش بر صورت
سکند پور و متعلقه بر کبریا خاتمه و لغت بر داری و کسری با مشهور و قمر التل شده اند بار اند بر اعیان
بکامه برداری اجتماع جمعیت نموده و در میدان اطراف و جوانان را فراهم کرده رخسار را با عوار
و از آن نالند از بی بار داشته بر اعیان صرف و مهات و قمر جوار کفایت عظیم بر باستان خسته بودند و فوجداران
سابق با و صفت افواج سلیق را چاروه با نژده برار و سوار و سامان توخانه بسیار همزه بگشتند کاهی دست
ساقیند اینچنان نظر بر محافظت ملک با کمال بر نایب انان و اقبال شمشیر با جمعیت همرا
بر این منادیل با هم ماحه پیش از طلوع شبیده صبح بر امون ان سولور سید معتمد محمود که لغز
و فوج جمعیت در سنگبار از اندیشه بر کبار فوج فیروز کمال بر سیر استراحت کرده بودند لطیفه هنرا
کوش حضرت از گران خواب غفلت بیدار شد مسلح و آماده سفر حتم با چهارده با نژده برار سوار و سوار
بر فدا بر امون بر ایدر بمقابل و محاوله پر در خند و میدان و مهات ان نوبت که بان معتمد همان شقاوت
و موافق با پنجاری مودک و شید داشتند با جماعه کثیر جهت کوه و اسکان کوهستان از هر طرف
نموده فوج طفر موج را مرکز و اردو میان گرفتند و طرفین بسجلا فیت کوا بر خراسان و تکران
فقال و جدال استغال فیت بهادوران فوج طفر موج تحسین و بن بروری و کافر کشت و اولاد جلاوت
و مردمانی داده بسیاری را از ان طاعه با غیبه حلقه شمشیر بدار خسته بدار انوار فرشته بودند چون از فوج
معدن شکار جنگه سی خار و زرا که ناله و زرقانها می دشوار گزار که عبور است در ان راه
دشوار و مساجد ان ناموس بر لغزیم کافر کشت و دین ماسر از کسان فرود آمده و در سیر بر میان
زده توغها احد و نوع کشتند بخته انبوه جنگل در اندند و حمار کبری از سیر محمد سر زد و خورد و حمار
و حقیقت انان لغزیم طهور سید و قمرین بر کس از معانی بر پیش اممصر لغزیم مصام خون
اشام بهادوران سکر اسلام داخل حتم کرده با ان نال فلیت شافتند و از سیر و سیر نمودار
لقبت السیف کسیر حاره کار بدار بیاخته را در سوار حمار و بی لودار لودمی فراده نموده فوج و لغزیم
اولیای حتم فایره کردید مفلوج شدن جنین مکان مستحکم و متین از مقدار شربی خارج بود و حاصل
با بدار ان اقبال عدو مال با و شاهی است که نبدگان را در حتم لغزیم می غیر لغزیم کامیاب است سار
رفت و در ان راه و لوان له نجر و حفره در شمشیر نهال سکر لغزیم

نور...

کفر و فسق را بسیار سید و جمع مفردات را از کفر منجمدت راجه حسب میزان ایمانست و در مسو
گذارش نمود و در انت محبت و خشنوایان رفعت بنیاده در خوشتر انعام و از نظام امور این است
بزرگ و صرف سبب حسن جهت نظیر سید فضل طاهر صاحب خرد و سرور منبر کز در این تحقیق است
را لطف بر صفای و فاق این خواهی بنیاده از سیم کار ناسخا طمانیت و مجموع تمام است فقیر منبر کز
امور این نظام بحسن و جهت موفور محبت این رفعت بنیاده است در مقدمه البصائر رافع که کز
خدمت راجه حسب میزان تقید و ناکند همچنان آمده است این است از خود سافه از آن فکر و بدید
من و ما حال در تبلیغ زوال مثال شده چه بنده و بیع سبب یک رویداد است از رسیدن من الله
بنا بر حتم اینجه اطلاع یافته رسیده است بهر سبب انعام مذکور است در پیش از آن الله تعالی
فقیر رفعت بنیاده صحیح حافظ را با بند و بات کاخذ مجموع خرج روانه اینجا موهبه مع کد اینجه است
باسم اشرف صاحب راجه حسب میزان بر جمع کار با مقدم و حفظ این مراتب بر مظهر لفظ فصل الهی
نامشروع در هیچ امر فصول شده و حکله این همه مراتب و مدارج مفصل خدمت راجه حسب میزان
بنام رفیق بدین گفته آن رفعت بنیاده غیر لغو آن است که گذارشم و خاطر این نمایند و موهبه کرد که کبر نور
بهر موهبه کز در اینجه نهانست که فرار داد سبب ۱۱۰۰ و ۱۱۰۰ همچنان آمده معلوم شد نمایان است
را در خدمت اینجه نموده و اینجه مایه بسیار الیه گفته **در اول از اینجه مایه بسیار راجه اورا**
رفعت و خواهی بنیاده و بوان لایحه در حفظ الهی باشند موهبه بکارش راجه حسب میزان مردی موهبه
و کار در این رانجام بر بند و بت مجال جالبه نواب حکم الدوله مهاد ویر کز که کبر نور سبب فرستاده
که جابلهو جالبه علمیه موهبه در محبت سبب عامل در خواست شد موهبه در موهبه که موهبه راجه حسب
مدین بودا و نموده شد سبب الیه غیر در ۲۰ فلجمه سنخلم و مصاح بسیار اصلا ت و فکرت و جواد
سوال در وقت نمیان او در معلوم گفته بدون تینه و افروز و بر او سبب راجه حسب میزان موهبه که با این کار
نامشوده موهبه در سبب و اینجه راجه حسب میزان در موهبه موهبه انی رفعت بنیاده
که موهبه و آن در موهبه راجه حسب میزان رسانند در صورت تقید او مظهر لفظ راجه حسب میزان
از آنجه نزد اینجه نیست توبه کلاکن با فوج ز فویر سبب که در تینه او کفار اید جواب اینجه
ز فویر مایه فرستاده و زیاده موهبه بنایف

و سوال اینست که چه نموده اند و الا الحال بموجب روضه بود که معرفت شخص را مصلحتی در آنست تا مردم
 نرسد و با آنها انبساط را سنجیم تا آنکه جمیع کسبته تمام کرده مردم مکمل را به بنام رسیده
 اینست که را بقول قرار بچشم ساخته همها و سنجیده باشند هرگاه خدا نخواسته به کامه رود در روانه سوار
 چون مقدمه ناموس بسیار نازک اصلا تعطیل بمیان نیاورده و جواب سوال با آنها آنچه سنجیده است
 بود قریب یکسری زباله پاره و ما نژده سوار با فعال بود و دومی موجودند و دیگر نام با قصد
 و مقصد یک ریاضه فولد که دارند و در معرفت اصلا صرفه اخراجات نباید نمود مال تصدق انزوا
 در لوگخانه تزیین چهار هزار روبی نقد و ش نژده هزار روبی ملک ریاضه را خنجر طلا و نقره آلات و غیره
 خواند بود و دیگر مال همست و معزله چهار هزار روبی کسری که سابق نمردی و رساله و برای مند
 ده هزار روبی دیگر نقدات متعاقب نمیدانیم مال و متاع که مردم جمع میسازند برای است روز
 حفظ ابرو شده بود وقت که از چنانچه از چنان وقت دیگر کدام وقت نازک خواهد بود در فقط
 ناموس پانز نام و نیک در میان است اصلا در نقصان این چنین نظر کرده بروقت روانه سوار شوند
 از هزاران نیاه قدیم فحمت سرکار اند و حتی ملک سرکاران بر لادن است در بوقت از مقدمه
 که لوگخانه اصلا انعام و انعام نوزند و پاس محافظت ناموس را انهم نزار جمع کار تصور نمایند
 اگر تار بر دار ملک پانز اندیشه خواهند نمود که این اشیاء را چه قسم گذارند بود هر قدر بار بردارند
 از اسباب ضرر همراه گرفته باقی در فلقه گذارند اگر مهم سیده هم از فلقه بگریه بیاورده روبی هم
 و صرفه خرج روزینه نکرده بود و نزار و ملکه نگاه دارند منکلام ضرر و تعذر نزار بر و نزار هم در و نزار
 بر خنده اندرون فلقه هم برای استقامت بخوبی است لکن نظر بر آنکه در اینجا این قسم شخص که زبان
 فعله کسری و محافظت فلقه نماید عنصرت و بار هرگاه که اندرون فلقه استقامت است و
 ضرر نژدن و سوار پانز اندیشه رفتن نزار اصلا نماید

تا اخلاص ابو بلخ کوبان رام در حفظ الهی باشد و ضعیف بر سول با نژده امه مارج پانز و سید
 هم چهار له می است گذشتن نزار در آمد حقیقت در یافت شد از رسیدن دانیره هم است در
 کولاب موضع نوحا هم پانز نزار نزار نزار نزار نزار نزار نزار نزار نزار نزار نزار
 رسیده بود باید که از هزاران نیاه ناموس پانز نزار نزار نزار نزار نزار نزار نزار نزار نزار نزار

قلعه اقامت پذیرد و میلان و غیره کارها بجا نیاورد این قلعه کفایت ندارد از آن جهت که هیچ مسجدهایی
مردوم ندارد که احدی مجال حضور ندارد و بنا بر این که در این شهر مردم کمندند و چون در این شهر هیچ مسجدی
وزارت مباحث خصوصیت و کسب و کسب را می محفوظ باشند و کمال استقامت
باید و بیرون از شهر روزی چند بود که یک شب که شد مملکت شرف شرف و در این خصوصیت
معروض شد که در راه کارگاه رالیبه حضور رسد از طرف وزارت این معروض شد از جانب وزارت مباحث
اطلاع که در خصوصیت و شکایات مقرر شد که از شرف موجب الیه معلوم شد که شرفی از آن قبالت که کفایت
تصریح و تحریر داشته باشد بعد رسیدن از وزارت مباحث و در پی راه انصاف خواهد یافت کمال استقامت
انها نیست که در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ باشند و کمال استقامت
المرزوق و زراعت در خصوصیت مقرر شد که در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ
غریب آن آورده اند که در رسیدن زراعت مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ
از حوصله تحمل و باطل گذشته نوبت تقاضای شد که مباحثی در خصوصیت مقرر شد که در این مورد
شد و افسوس زراعت و کسب را می محفوظ شد و در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ
احصویت و کسب را می محفوظ شد و در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ
بجای آید که بعد از این مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد
و اولیست که در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد
و مصلحت بود که در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد
مقدار مقرر خود را بحضور رسانند و وزارت مباحث ماحال در این مورد مقرر کرده در انقباض
کارها مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد مقرر کرده در انقباض
المرزوق و زراعت در خصوصیت مقرر شد که در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ
بجای آید که بعد از این مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد
و اولیست که در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد
و مصلحت بود که در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد

در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد
و اولیست که در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد
و مصلحت بود که در این مورد مباحثی ابطال زراعت و کسب و کسب را می محفوظ شد و در این مورد

ویدید بر انجام زرد شود و کبک رویه از رخه امور مقدم بل مقدم بر این شده زودتر تعجب دارند
و اینهمه تفکرات را بشیرتی خیال کند کارها بدین وجه رسانند هیچ لطف ندارد طرفه و این
و فهمید که با آنکه محور اینهمه بواج و در این شده قسمه ارشاد زودتر مستعجاب تعجب دارند
و عقیدت برین دارند که هر قدر غرض در مقدمه لغو و لغوه طوایف و غیره ارسال شده بود
ملوف میسر است چنانکه باید رود و فعل از آنکه وقت از دست نرود برای ارقام حقایق برزور
حقیقت بالید که شایسته که هر صبح و شام احوالات مفصل عرض میهنه باشد از خاطر احوال
به کرد و برای دریافت احوال همچنان استظار تا در میان باشد معلوم است که در عدم تحریر
چه صلاح است باید که حقایق متواتر بیع الاصل معروض داشته باشد المداکام و این
تعمیر سعادت بر قوم و
در حفظ الهی استیم ازین حقیقت مفصل بدفعات نوشته در بولادسی و معانی
و سعادت رضا علیک دار و عه تو سجا را با جمع است بر احوال لغز میهنه شد میسر در رسیدن
و این را لیس بر آمده کرد و او رمی زرموده شد و بان زراف طس کارانوز زود و در و اول
و این که سندان تو الصبح و زیر الممالک و در بر و مالک بسیار زراف طس مبعوث نمایند بملک
چنانچه سندان که در جواب ممنوع گفت در بنصورت زود در ناموقع و بر حالت تا نور دایره
در بعضی بولور نام مکرور و کج است و اینجاست ما بر بعضی امورات موفق ان الله تعالی
در هر صدمه مضمون و شکر و حضرت گرفته میسر هم و اول شخص در است میهنه لغز دارند که میسر در رسیدن
نسبت صورت باید جهت فرستادن جمیع تخرج سال لیل و استادی بدقتی خاصه باید سیر
سند لال و کبوریسین و پیرت رام و در کس راهی نویسنده های سابق مکرر میمانند نوشته
چون منتهی حصول فارغ خط به ازین وقت کامل است بخوار آمدند از این نب تیرتیر بر این
بهر نوقت میهنه سندان زود نویسنده های بعضی که خوانده نموده باشند و البریه میسر در رسیدن
پروانه روانه خصوصیت و گنه کار و پنجاب کاغذ فالوی وقت ازین وزارت میانه خوب میهنه
بما به حصول فارغ خط به ازین وقت مکرر خواهد بود نظر بر میهنه نویسنده های کاغذ زود باید
فرستاده سوز و بیا. های که میسر در لغز است و استری تایت نویسنده است از اینجا میسر

سیرشته او گری لغات است جدید کلیم را حواله نموده و بنا نهادند و فرموده از اسوار و با
تغییرت و سایر لغات رجوع کرده و بعد از آنکه را هم نزد خود نگاه خواهند داشت طلب از وزارت
میا خواهد بود در بصورت سلی کوارد و بنا بر نامی لغات است جدید که پیشتر منته و بنا نهادند
که در سید میر محمد خان نیم مایه نند و بنیضیج الکیور ساه پور لغت شده معلوم باد چهارم صوم
وزارت میا به خصوصت و سقا که لغت در حفظ
ای باشند در باب رسیدن حضور متواتر بنا کید و لغت و لغت موفور لغات سابقه کین تا لغت و سید
انتظار از حد و حساب کار نموده معلوم است که چه بلا پیش آمد و که نام صعوبت شد راه شد که
لغت هر صورت وقت و مقام کرده در اینها انما لدارند و تا کید است حضور لغت نمیشد اما چه
مصور لغت اند و چه بنیبال آمده ظهور لوقف و تاخیر اصلاح و صورت از اینجا که روزی هم اینها
سارک بمبهن و فیروز می لغت نهضت و امیر لغت مفرات و کار باج بسیار بر آمدن آن حضور
در سگاه معطل و موقوف بنا کید موفور رفیم نیز مکرر و در مجرور و روانه بر که باشد سبب نماید که
در بر و رلا لغات عدول بل حضور بر سید اصلاح لغت موقوف بکدم و بکین سبب لغت و سید در هیچ جا
بر این بکار همایان میارند خیلی مقام تعجب و محال است که با وصف اکابر در حین ضرورت
وقت اینهمه تراجم و مترجمان در میان آمدن آنها بعمل آورده اند حال باید که بگویند موقوف
جلد و زود و قولی است هر چه تمامتر سبب و بجا جل نمایند و لغت لغات منته در صورت
پیشتر از لوج و لایه اقبال حضور رسید و زیاده برین نوع موقوف شود اگر اینها حال حوله
نخواهد بود و مردمان متعنه که اورا می و انترین و غیره محال است طرف خارج می توان کید
سوار خواهد بود و لغت خواهد نمود که ملی اسوار و پیاده ملازم حضور در هیچ محال موقوف خواهد بود
فارغتر نمایند تا کید ملک و لغت بلوغ تصور نمایند که شکر شد و در هر جا که در بعض
حکامین قلم شدند
وزارت میا به خصوصت و سقا که لغت در حفظ
عرض نظر در این باب بیرون و در این باب در لغت و لغت سبب لغت و لغت لغت و لغت لغت
ناحال جواب آن معروض شد که در این باب در لغت و لغت سبب لغت و لغت لغت و لغت لغت
بوجه اسن می نمایند نزد وزارت میا و سقا که لغت و لغت سبب لغت و لغت لغت و لغت لغت

مشروعی عامه محموده باشد و در وقت حضرت ایزان خصوصیت دستگاه آنچه لازم بود بوجوه کشف شد
 آنچه معلوم شد شش هزار و چهار صد روپیه از بر لید نور که در حاد لو شد و می نمودند از آنکه احوال
 آن خصوصیت دستگاه مفروض بود موافقت نمیکند و خیلی تفاوت در میان است ظنوا انهم مع اصلا
 است و قبض الوصول مبلغ ده هزار و نصد روپیه که مفروض نمایند در حضور سرباز خیال قبض الوصول
 بخاطر راه نهند و آنچه حاصل شود می نمودند شش تمام و کمال بلا توقف از سال دارند معلوم شد
 که این مبلغ بر خود کوشش سرداران موقوف میدانند این معنی است و آنها چه اعتبار دارند که در خود کوشش
 آنها مقرر نمایند که معنی این عبارت کار که معنی باشد باید بود و وعده که در وقت فرار مولد و
 مستحکم نماید احوال تفاوت و تجاوز نشود باید بود که بر وعده مردم از حضور رفته بر بطور سابق
 شود که برای مقصد حقیقی از حضور طرف ایشان میسر شد و تدارک آن بدستوار شد انوار
 میناه مرضی حضور است و مانند کار با بر وفق مقرر است و الله اعلم و در مع احوال تفاوت
 خواهد شد از آن خصوصیت دستگاه گرفته حاکم شرط است در صورتیکه قانون کوهان از مژده است و لایق است
 و روپیه با آورده و در انفصال و کثرت با بجهت کرمی مع بردارند آنها لا فید محموده حضور نفر سید که در برابر
 گرفته بود و از حضور شخص دیگر برای تر و در انجام و بهای تعلقات آنها یعنی حاکم و چون سر انجام کار
 در مریکات دیگر هم در همین عرصه زود باید بود انوار است میناه زودتر موجه که کفایت یافته از مقدار
 برکنه آنچه گونید به سبب در حضور عرض کرده رفته اند و مجموع نموده روانه پیشتر شوند که عرصه وقت
 بسیار قلیل است و کارهای موفور در پیش آمد در یک محال اینهمه تعطیل میان خواهد آمد است تمام
 امورات محال است دیگر چه صورت پذیر حاکم اینهمه مراتب معطل است داشته زودتر انوار
 آنچه الغرائم نموده روانه محال دیگر باشد که در کار یک عمل از آن موافق مرضی حضور باشد در صورتیکه
 که معنی به خلاف مرضی عمل خواهد آورد و یا در مع از با لواحق مهمل خواهند داشت هرگز که در وقت
 خواهد بود و وقت است کار خواهد آورد و در پیشتر خواهند بود و در میان معنی مرفوم است
 وضع مروزه از طریق است و خطوط که به جهت است دستگاه هیچ معنی حافظ
 در حاکم و دستگاه هیچ معنی است که در این معنی معلوم در آمد حاکم است و کما در سید
 و معنویان در انصاف و ظهور این کما در اینها طاهر است که چقدر موجب بهجت خاطر شده و انهم معنی

و

که آن بجاست دستگاری شده اول در قلعه کوسم تمامه سرکار نمایند بعد از آن در قلعه
 شهابه بود حقیقت را بمعنی زد و معروض دارند که هرگاه که از حضور برای محاصره قلعه کوسم بجای اجازت
 محاصره خوانند در بدون اطلاع حقیقت حضور و ارتش در اینجا زنده در محاصره قلعه کوسم
 حارت و ارتکاب نمایند و بوجه حسن تمنعیر از منظور نظر داشتند لقب سید که قوم شد بعمل آید
 تجاوز و تکالیف را بچند در نیاب نکند و آید
 عرض که شعر جلیق جواب
 در سوال راجحه بود سید و با شماع کفایه و فساد افاعبه و اینه نمودن در سری بکیم اسالده شده بود
 مفصل در یافت شد رسوخ خلوص انوایه بنیاه همواره بطرح نظر و مرور خاطر است و معهود ازین
 خان رفتن آن امیر فلخان از حسن حقیقت را اسکاویه نصیب العین دادند مفصل بعرض بندید
 ناسدگان رفتن بنیاه را از خود جدا نمیدانم و از حسن فردیت و تقدیم محبت در و در آن اثبات آن سید
 حال معنای عرض می شود باید که همه وجوه خاطر جمع باشند کفایت سرکار منتقل شدند و اینه است
 بموجب حضور بعضی از موضوعی در مصلح رسیده در مقدمه تهنیه و نادید شفا و انتظام کار
 نای از کجا که معاد و شیخ که در کار با خوار بود بعد از خوارده همواره با رسال حوائض و اطلاع رود
 مع بر در آنجا باشند
 مهور و جلالت دستگاری هم است که محفوظ باشند معلوم
 که روی مقهور باراده عبور در اجتماع مردم نموده و بی نماید چون شهادت در آنجا راجحه امان
 روایط هم شیخ بی قدم متحق دارند و معهود انهور دستگاری از خلوص محبت و استقامت آن هموار
 با این دلپذیر کفایت نمایند وقوع را بمعنی موجب استعجاب است شهادت در آنجا راجحه بر فهمیده
 که مقتضای استقامت او را ازین اراده منع ساخته از مجال متعلقه از خراج نمایند آن مهور دستگاری هم
 این مقدمه را بغیر این است خاطر بن این نشان سازند که مقهور بوجهی مجال سوزش و فساد باید بود
 صورتی در حضور کوه سید که برای اعمال عمل رسیده معلوم بر ضعیف و کبیر خولم فوج سرکار که متعلق
 در آن ملک خواهد رسید نفی که بخت و بر این قیامت شهادت نماید خواهد بود در آنوقت
 با هم شیخ بجهت شهادت
 خصوصیت در آنجا و شهادت که محفوظ باشد
 در صحت بعضی از خاص شریف اختصاص یافت از تمامی حصول سعادت بلوغت و از روی صحت قدوس
 مخصوصه بر حقیقت مولا که در می مبارک و در خرد گریبان خسته در و وفایا لایق بفرمانند در آن مورد شرف

ملاذات ایجاد از نرسیده بخار موک اقبال نرسیده چشم امال عمل خست و رفیق تحصیل رول ارج
 بعد و جبهه واقعه بجار آورده به وقت معروض وصول در اردو ملک از ذکر واقع کجوه نیمه خانا باقی ماند
 که موجب ظهور محرز نولند بود و چهارم ربيع الثانی در نوم فرم شد عقیدت سید
 مانند خند مخطوط است مذکور شد که با حال زریک برای انحرافات نوا ایجاب میفرمید این میسر خالص
 بر صورت کونوار استخوانه بود بر سیده باوصف بالبدات مکرر متواتر اینهمه مصل و اعمال و راویکی
 زود نرسید نباید که بجز و در دور و نه نقطه و لمح نوقف کرده زود و شب اول قاعد و ما حشر مبلغ
 مرفوم بکنان نوا ایجاب موصوف زنده و در سید کرفته تجسور سید اصلا نماون تعطیل نماید
 در نیایا بید نام بل تمام اندر نهم در نوم فرم شد زنده الاقران بود شده
 محفوظ باشند بیاید که در محافظت و مهارت طرق و سوا حلال انما و تا مونس بگریزیده مفسد
 مقصد سترام بوده متنوع عقابان در عادت باشند که در صورت ظهور انفع موجب حسن مجری محفوظ
 عابد منعاده خواهد شد در نیایا مایک و اندر نهم سید رضان فلم شد
 شجاعت و لاف و شکاهه مخمد محفوظ باشند از نرسیده راجع در بحر حاصل مکنه سلون معلوم
 که میدان آن موضع کند زبانه عمل مکنه مذکور ملغز مابوا حیرت کورده در دست از مکنه مقام
 و اقول اب گنگ اقامت زریده اند و شبها عبور دریا نموده زراعت ایجاد و کرده مع ازین
 از اینجا که گار با می طرفین واحد باید که مکاره و الله سلامه که قسم بر حاله او نشان بدید
 در میدان مسطح و لا دست خست با احتیاط نرسد و اولیده در مغانل لار ساینده رسید کرفته بود
 از سال در رید و الله از اینجا آنها را ترو را و کور خواهد فرسدا و سیم ریع الله مرفوم شد
 ظهور و خلوت و شکاهه در وقت از حفظ الهی باشند رفیق و عوارث نشان
 برای فلسفیک خان وقوع شرکات را بسراپی عالم خند رسیده در اینجا میسر سید مایک و شکاهه
 از طریق جمع استقلال تمام لوده رفیق در لیس سید ذرات الله تعالی معا نیت از ظهور شکاهه
 مخصوص انفصال خواهد بیاید بیامونک از حالت باشند نهم در نوم فرم شد
 و کانت و شکاهه نهان شد محفوظ شدند موضع مریم در مجسم رضان مرفوم شد
 و در دو لونه در وقت از اینجا نیز فریب هم نام رضان از کوز را کوز موعده در سطوا لار در مرفوم شد

در اینجا ملاحظه

۳۸

در اینجا بنظر رسیدن فوج بکبر و مقام شد مردمان بکبر و بزرگی که بودند حضور رسیدند از اینجا سیوم در رمضان
 کوه نموده در جهاد و رسیده و انقدر توقف در رسیدن است و او در محض بنابر افراط شدت باران آفرین
 کل و لایمی و طبعاً در ناله و دریا و الا اما حال در اینجا رسیده شد و چنانکه انقدر توقف راه مع فست
 که انوکالت و سگاه چنین نوشته اند برای فراموشی آوردن مردم و غیره منقول شد کونج بکونج
 جلد بر رسیده شود و منقول توقف خواهد آمد از صلح جنگ خاطر مع این شهر است که چون راجه حب است
 را انقدر رسیده اند رسیدن امر خبث موقوف نوانند نمود اصلاح است در بنموده اضطراب نغمه ماندان و انقدر
 غنچه بر سر در حقایق بود و در مطلع منبوه شدند جم رمضان فر قوم شد

نظارت نگاه خصوصیت و سگاه خواجه حضور می محفوظ باشند پیش از این در این خصوصیت
 مهم رمضان ۳ وقت هم بنظر در این حقایق موضوعه بود و سگاه آمدن سگاه در احتمال و
 انقدر لعل طمان است و منزل طولا در محض جهت یافت راجه حب است که یکجا بوده لوازم جهت
 با عمل آورده شود راجه حب در اینجا سفید جنگ و سگاه در اینجا سگاه اصطلاح طبعت کوار است
 رهنما بخل بخوبی نمیکند معین در اینجا صورت در نیم است امروز در محض سگاه نوشته راجه حب در اینجا مقام کرده
 فرو با بنجرم یکجا است با سگاه نموده تا بر آمدن بلیک هم در اینجا رسیده و بنابر اصطلاح ابوکا
 و سگاه کوه است که این معنی است راجه حب سگاه در اینجا سگاه مابده نمود که اگر تقدیر در راجه
 صورت دارند سگاه دیگر معنی فرماید

خواجه حضور می محفوظ باشند در نواله احوال خصوصیت سگاه و اتصال رسید و در این باجری
 احوالی اخبار صحت مزاج خیره و قله حقیقه و مردم محل و خیرت جمع مردم خورد و وطن موجب است که در
 امر و است تمام هم در اینجا در این سگاه در این سگاه و صاف و ملک حسن ملک در اینجا فرستاد
 و جمع در این سگاه و همانند سگاه خوانند نمود و بموجب این سگاه بمقتضا مصلحت در این
 راجه ابوکا نام و این مردم سگاه است و سگاه سگاه که در این سگاه در این سگاه در این سگاه
 مزون معنی در سگاه سگاه و معنی خرج و بکبر هم روانه کنند و نقد بکبر در این سگاه در این سگاه
 سگاه حقیقت منقول عرض نموده با این سگاه که در این سگاه در این سگاه در این سگاه

نظارت نگاه خصوصیت و سگاه خواجه حضور می محفوظ باشند پیش از این در این خصوصیت

و دیگر هم مانند ضروری بود مگر زمان نظارت نگاه داشته در نیوال بعض امور ضروری
پورایر شاه افغری رایج کومال را ام مرقوم شد بر مضمون آن مطلع شد صلح و صلح
مکلفه قسمنده مهر و مناس مصلحت وقت و معارف هم از ایشان شد بر مبر کتب عمل از بد جوان از
مردم محل سبب بیگانه می هر طرف خاطر مترو و پیشتر لیدر امر چه کامله رسد نوشته در
از روی بفرورد استجه محافظت و جمال احتیاط منصوص شد و دانسته و کواکب جهان نباید و مقرون
صلح لواید بود و نباید آورد و در مقدمه اشراعات اینجا نمی باید نگاه داشته در مجاری حدیث
مدرجان شدوی نوشتن بر از قبول مکتبند نهار نقد و مالید مسیله برار و در کوه بیه شدوی شد
توان خصوصیت استگاه میرسد بلکه مصارف ضروری صرف نمایند و بجمع جوده در امور
خرم و احتیاط مفیدیم رسیده باشند و امیره هم است عبور در ایامی کومنت مموده انتظام کارها
صوبه در سبب اسب سوار سوار همراه و نگاهداری جاری و اخبار سکر و اب و بر اهل ملک
ممت مبر فصل الهی هم جهت طمانت لبین چون بالفعال بر طرف مکتب سوار
و انتظام ملک خاصه باید صورت کفره لیدر از طرف مردم محل خاطر مترو و پیشتر خدا
مکلفه و حمانت خود مضمون و محروس لقا دار در خصوصیت استگاه مهمتر خاطر جمع
رانت حفظ و حرارت القدر ناله باید و سبب صلح وقت دانند لیدر از بند و تحقیق فصل
بروانه غلجه تمام کالینان جمع دار نگاه داشته که بموجب استعداد آن خصوصیت استگاه روز
بر امور لازمند خرد نشخ بخار و
و مارج با مردم سبب کور سبب حقیقت مرقومه معصل بوضع کامید معروض داشته بود که اگر مرقوم
بود و معروف غلجه حال مرقومه قلعداری الهی اگر تمام صاحب لیدر اقبال کفره بود و سبب
انجمن است از این سبب نوشته بودیم اما اسمها از این قلم جمیع کارها را با لیدر استعداد
از قوه اند به طام الم تمام خولها بودیم اما این سبب از جنس الله و مرقوم و فصل خود
مهم است و وجه خرج آن را به چهره از رو بیه باشد الهی حامل کند و بر لیدر که در خرج و رساله شود
برای روانه نمودن حکم و خوراک قبل و نبره که نوشته است لیدر از رو بیه مکتب شد و
سبب از رو بیه موانی خرج بجای رساله و رساله شده در صورتی که جاری است لکن این

الایم
الایم
الایم

برای اخراجات ضروری که از قبل روان نمودن حکم و خوردن قبل باشد از جمله آن بخرج آوردن یا نیز
برای زرد کبیر علاج بابت شجوه محمد فاروق و نسیم و اسم که نوشته بودند من جمله مدوات و مساجد
و آئیند برای واصلات علام علیخان زحوم کبیر و نقدی بیچاران حاله شرفه نوشته بودند بود
نمکانه میداران چهل و صوبه همه در نزد و تمام در بنیه مفاسد و جبال و قبال گذشته و غلبه و
نابراین و بیماری واصلات توقف رود و با وجود اینحال و نظر بر آئیند مقصدان حاله
واصلات جمیع محالست بقصد تمام دست که دیده چنانچه نقول آن بمر قاضی و شاکه مگر از محالست
منعافه و منعده راجه بر نمی است چون مسار لیس به تمامه صوبه او و حاکم راجه نول برای بد
رفته بود بابت برای اتمم سزا اولان تعیین شده در بنوعه که ببرد و مساله میدوید برای زرد کبیر
شجوه مهلت او ویرام از شکایت مندی مهلت مسطور نوشته بودند تا حال و اخلا و سند و لیس بر
که موافق و مساجد به چه امکان که در فرستادن زرد کبیر و مساله که مخلصان و هم است
سکارت توقف واقع می شد حال که اکامی شد با آنکه سند در میان است زرد کبیر و اخلا
مانع گرفته زرد کبیر از مهلت مسار لیس بگویند که تا دفع شکایت مندی موضع لیس تواند شد
سزاوی که مقصدان حاله شرفه برای دستور و بود که سر لیس چهار روزه دارند از ابتدا لیس
چهار روزه معتبر است مطابق آن رسانده می شود و سر لیس چهار روزه که می خوانند حسابی ندارد و این
زرد کبیر هم نداده ایم که هر چه مقصدان خواسته باشند بدیم فردا که سر لیس در روزه است
رویه خوانند خواست که گشت از این بابت نامی به موجب همه بر او اندر رود و از آن حساب که گشت
فردا است شجوه داران که فرستاده بودند بنی از سر روزه بابت شجوه لاله ندر این لیس در کوی
حل شده مهلت بابت برای طایفه نماید که از و ممول زرد کبیر با لاله ندر نوشته ام معلوم است که بچشم
وجه از تقاضای آن بر می لغزند تقاضای که اگر دارا از بنی به مورخص بیجاست هزار و قوی
و تعلقه از آن بر لیس به مورخص که روزه از بنی به مورخص بیجاست هزار و قوی
نزار و قوی به اندر لیس به مورخص و نمند و سه ماه که در بر کبیر نوزده بود و بچشم لیس به مورخص
طلب شده و هر گاه فور کبیر عمل و وصول بچشم نماند زرد کبیر داران کماست امر مقصدان حاله
زرد کبیر و مالک بد نمایند و بکبیر داران بگویند که بر آن بجات شجوه نقدی تمام محالست مگر حاصل

81

کرده بنزد که در داده محکم و اگر از بر که خوانسته شد اصلا امکان ندارد و در نوبت بخوابد از آن
از روی مسوول آنها و سکه که رسید بکار رویه که در کوشی فتح چند و بر شاد گرفته بودند و بر
اینجا شده و سوای این چنین سفارش میکرد و بر رویه که در صورت ضرورت خوانسته شد خط حکماشده
کوشی از همی لال و بود در سابق و سکه که از او جمع خرج حساب فرض سوکاران که فرستاده بود
چون مفتوح نبود معلوم مفصل بر لغات و نیز از این بر لغت معانی خان را که بر کاتبه هم صد و پنجاه بود
و با نقد رویه خرج راه و با نقد رویه پیش در طلب راضی شده بکار رویه از جمله چهار رویه در
صورتی که از روانه شدن سار البسه و فتح شد داده زعفران کتند و قبل مویج کماله فاقله
خوب میسند و طمانینه از راه شد و از حضور میاند و پیش از این بکار نویسد که معانی و جمله فانی
داوده قبل هم بر نیکرید اصلا عمل نمی کرد که با وصف از وضع مذکور بود صاحب و قبل نواد
با و بی علی صاحب بد طله الله تعالی قبل خوب است این همه و بر یکشده باید که یکشده قبل خوب
سواری که در تفصیلات نواصب از خاصه شد منتهی و الا در حلقه هم قتلان خوب شد قبل تمام
رقه بکلیه میباید بر رویه که در وجه رعایت الله قلینان و غیره منتهی است سر کار نوبت و نفع
الدوله بهادر لیس طبعی می بود خرج دار و بابت حساب نوشته و درده اندر چند ستم بر نفع هم
ممکن است چیزی که بر از دونه نوشته اما صاحب رعایت منتهی اند که بابت باج حله محومی گرفته
با افعال که نصف قرار یافته شدند و نصف دیگر هم بعد از تمام کارها رسانده شود از روی عواقب
معاذم که در خط خط و بند و مات است چهار رویه نقابت ستم حاله که احدی میوای صاحب
هم القهار خلب سانه اند ظهور انمغه نقابت منعج که نواصب برای ارسال میاید
نیویسند و ما از خاندان نزد شما منفر ستم و شما که ساندند پس چرا از رویه که با و اندال کارها
بجایش ناید که در وقت مذورات و هم کار نواصی منصف ساند الله بوجهاست نواصب
بعد از فرزند ستم شده بود و وضع در کوشی منتهی لال حلوس و سکه که از رویه و الله منتهی بود
که تا بر عدم انجام یافته و مخرجه تا حال نکند از آنده اند با وجود نواصب ستم و نواصب
وزر افروغان عرصه و زرندر برای گذر اندان و استی بودند است ستمند و حمل ستم
سمانه و از منع که با وصف معالمت بر با با سوکاران او ستم و ستم و ستم و ستم

بنا بر این که
در این کتاب
و در این کتاب
و در این کتاب
و در این کتاب

پانزده اشرفی صورت نگیر حضرت نام رود که پنجم پانزده اشرفی حیدر ان رسول الهی بود
اگر از لاله ندر این میجو کنند با بجهل چهار رو پیه حیره نمیکند رانند بیجا نبود مهر طوق را کشیده درین
تعدیات احتیاط علی باید داشت نقل طومار خند بله تا دستاوه شد و جو کل کور کما شد و کل غلام
علی جان فرحوم را که لغات داشته همانها می سابق کم استند در اصراف زریجی احتیاط مدارند
در بملک کنه های سالیکن است که زریج صرف توان کرد و هر چه مشا را لیس خوانند و لو ذره سما
از سر کار محرمی خواهد شد و رسانیدن خط نبوت خاوند خان بسیار بسیار است و در فریاد و منوچهر
دریم باید داشت و بارای را بان ناکر مل هم کر مع اخلص نموه کار تا مع معرفت می را مان با معوض
در خط دارند و الفی که مارج بیوم جادوی الکا به سحر است ارسا لدر کشته بودند و در عواض
و بر لغات بیوم جادوی الاول لغلم داده بودند طهور استمع معلوم که از جواس با علی است
مردم دانند این حال دل قومی و جواس قایم و بجای بد است شمار را نیز از آنکه در چهر می
گشته اند مصابیح و عجب صبر این حال با حیا پوش و جواس است در کارهای دیگر هم از
همین تفکرم منور و مهر حال انبده احتیاط در کار تا ضرور و زریکه میجو شکات ارسا مو کار را
قرض کشیده به بنخواهداران هزارتا میدهند و برای نذر مقدس سر انجام پانزده اشرفی صورت
میتواند یافت طرفه تر مقدس است بهر تقدیر سر انجام کار تا ندر لطر مالد است و به بنخواهداران
قرض کشیده نماید و او سجاوت و امانت و نگاه مخدین محفوظ
باشند زری خطیر در بر کتبه است و ان امانت و نگاه در اتصال ان تجله هر دار نهاد و او
میتواند چه فهمیده و بدام حال باطل خود را اولاً گوش ساخته شود و میجو در است که میجو و در
بیزوانه بهر از رو پیه با و چهار رو پیه با است و عده آخر ماه حبت و چهار رو پیه از ده سیم است
و عده دیگر شده زودتر اتصال نماید که نماید مدوح حضور ضرور مطلوب است انز لغات
امحرف خواهد و زری بد است اولان است بد خود کند که از زری حیرت و توسع قیام
وضاحت الفکر که خواهد شد بجای و لغه زری طور له ندر است چنانچه این همه است از جان
امرو می خود کشیده و در لغت و ضلالت خود دارد و از لغات حضور اندک نمیکند که
بین اشکال بر بال الفکر در قمار نسیب و لغات خود که زری کای و مان خان خواهد کرد

این هم که بقید سبب می نرسد و از جان و اندامی خود اندیشیده اگر حرمت خود بخواند
نمود و سبب انجام و بدو الذلت و خوف بسیار خواهد شد هر شرط است و هم سبب است
سجده و انابت و سگاه و سجده محض محفوظ باشد از بدین سبب است
را با بیدار سبب ز زمانه ستوده شد و معنی اش تشریح برای بقید جمع است و مالید و مهند
لیغ مرقوم کرده با وجود این حال هنوز از تحصیل زراعتی پیدا نیست و از غلبت و لال فرود
اصلا انقیاد و حلم حضور بد نظر ندارد و معلوم است که چرا انقدر خود را فراموش کرده خواب و خیال
باطل ملذذ را بد و نغمه و بالذات سحر و حکایت بدشته پند عقلمت در گوش سپیده است مگر
از غناب و اعتراف هم غوریم و بر این در خاطر نیست انقدر خود فراموش از چه راه است و این
که پیدا شد چنین افعال با اخبار انقدر سبب می نماند که معاد حال آن اما نپس خواهد شد که زنده
و بال و جان خواهد کرد و مزار کوه ذلت و ضلالت پیشمانها خواهد شد اگر سود و سود خود و مطلوب
بمجرد در وجود و انبساط توقف نه نموده ز زمانه سبب تر از رساله دارد و محطه و همه اینها نور زود
صورتی زاده ترین و بیرون خواهد شد سبب اولان شد بدین خوانند شد که الواج است
و غلبت بمیان آورده از بی باکی و لا اله الا الله و فیقه نامبر علی یکنز از یاد پاس ابروی خود خیر آمد نظر دارد
و از چه راه دشمن جان و ابروی خود شده است اگر از خود سبب این کار نمیدانند روز اول غلط
میلید و حال نام مفصل معروض دارد که فکر او بر اصل کرده بود این نوشته سبب می نماند که سبب
بسیار است این سبب است و انجام نیک بر او و الواج حفت و ذلالت با خود اید آورده و سبب
که ز زمانه قسط گذشته و حال تمام و کمال زود و سبب انحال از رساله دارد و لا اله الا الله و فیقه معصوم و معاد
شده مزار کوه حفت و ذلت گرفتار میشود ز خطی این رساله سابق با بر معذاف ط اما و
میبین که هم منفذ گشته مینو و او و نیست همه یکمیش معبر بسا سوکاران از رساله دارد و لا اله الا
سبب خواهد شد هر شرط است تا بقید سبب از خود سبب می نماند که سبب می نماند که سبب
سجده و انابت و سگاه و سجده محض محفوظ باشد از بدین سبب است
که بر معلوم است که ان ذلت و سگاه از اصل و اول سبب است که سبب می نماند که سبب
خود نوشته زاده از بدین معنی مانده و کپی منجلیان از نظر در و مات کنی است و غیره می نماند که سبب

این هم که بقید سبب می نرسد و از جان و اندامی خود اندیشیده اگر حرمت خود بخواند
نمود و سبب انجام و بدو الذلت و خوف بسیار خواهد شد هر شرط است و هم سبب است
سجده و انابت و سگاه و سجده محض محفوظ باشد از بدین سبب است
را با بیدار سبب ز زمانه ستوده شد و معنی اش تشریح برای بقید جمع است و مالید و مهند
لیغ مرقوم کرده با وجود این حال هنوز از تحصیل زراعتی پیدا نیست و از غلبت و لال فرود
اصلا انقیاد و حلم حضور بد نظر ندارد و معلوم است که چرا انقدر خود را فراموش کرده خواب و خیال
باطل ملذذ را بد و نغمه و بالذات سحر و حکایت بدشته پند عقلمت در گوش سپیده است مگر
از غناب و اعتراف هم غوریم و بر این در خاطر نیست انقدر خود فراموش از چه راه است و این
که پیدا شد چنین افعال با اخبار انقدر سبب می نماند که معاد حال آن اما نپس خواهد شد که زنده
و بال و جان خواهد کرد و مزار کوه ذلت و ضلالت پیشمانها خواهد شد اگر سود و سود خود و مطلوب
بمجرد در وجود و انبساط توقف نه نموده ز زمانه سبب تر از رساله دارد و محطه و همه اینها نور زود
صورتی زاده ترین و بیرون خواهد شد سبب اولان شد بدین خوانند شد که الواج است
و غلبت بمیان آورده از بی باکی و لا اله الا الله و فیقه نامبر علی یکنز از یاد پاس ابروی خود خیر آمد نظر دارد
و از چه راه دشمن جان و ابروی خود شده است اگر از خود سبب این کار نمیدانند روز اول غلط
میلید و حال نام مفصل معروض دارد که فکر او بر اصل کرده بود این نوشته سبب می نماند که سبب
بسیار است این سبب است و انجام نیک بر او و الواج حفت و ذلالت با خود اید آورده و سبب
که ز زمانه قسط گذشته و حال تمام و کمال زود و سبب انحال از رساله دارد و لا اله الا الله و فیقه معصوم و معاد
شده مزار کوه حفت و ذلت گرفتار میشود ز خطی این رساله سابق با بر معذاف ط اما و
میبین که هم منفذ گشته مینو و او و نیست همه یکمیش معبر بسا سوکاران از رساله دارد و لا اله الا
سبب خواهد شد هر شرط است تا بقید سبب از خود سبب می نماند که سبب می نماند که سبب
سجده و انابت و سگاه و سجده محض محفوظ باشد از بدین سبب است
که بر معلوم است که ان ذلت و سگاه از اصل و اول سبب است که سبب می نماند که سبب
خود نوشته زاده از بدین معنی مانده و کپی منجلیان از نظر در و مات کنی است و غیره می نماند که سبب

از چه راه است که گاه قانونگوان مجرب تمام و لیکن جمیع نوشته دوله اند و طایفه میمانند که رسم از میدان را
 بموجب تغییر توکل مدو قول کند حسب نماید و الا در هر جا که بگذارد و ما را هم زینا کرده که میسر است
 با وصف آنچه که بدون اطلاع حضور آن امانت دستگاه نمی میدند و مال سرکار را آورده و در آنست که بموجب
 مع از بند از چه راه لازم می آید و کار وانی مان بود و سوا می دول نوشته قانونگوان در هر موضع که گنجی
 بد نظر می شود که باید که در آنجا که با سبب او درین حال که دول نوشته قانونگوان هم
 با وجود این که گنجی تلفقه خود عرض چند استیقام کار با بد نظر اندازند و فوج آمد بسیار شایسته است باید که
 بموجب حال مدو قولین از میدان آن بگیرند و زینا صعبه می گذارند اما بافت نمایند و معتمد در هر موضع که
 گنجی بد نظر بد نظر بر کفایت سرکار سوا می حال جمیع موضع را اضافه می کنند و مفیدیم کفایت و مهلت است
 موجب ظهور می کرد و در هر موضع که در تحقیق نفهم و لاین که باشد حقیقت آن را دریافت نمود و حضور میمانند
 بقصد میگردانند حضور ایشان و در وقت که بعضی را سبب تمام که بوجه گنجی شایسته در تحت میدان آن
 نمایند که کار با فک و میل و جیب بر جانم و در فیصل محموده قبولیت بگیرند و در صورتی که بدون حکم
 هیچ یکی نخواهند و لو ایجابی گنجی تمام عمل را از همه زینا در آن امانت دستگاه باز یافت خواهد شد
 و در تحصیل زینا هم سعی و تقصد و ارفع میاید و در مجموع اتمام و کمال بوصول آورده ارسال نمایند
 در میان با کد تمام و اندک چهارم شهر مع انشا الله قلم شد
 حضرت
 ندلال است و عقابیت آمد و در بعضی بر اندک با جنت رسیدار بجای بوسین در ادای زینا که از همه بود
 نمیدانند از حضرت دایره کفایت بدین طرف اتفاق افتاده چند رویه بهای می اینها که چنانست که سرگاه
 خرد آمدند که سبب است و همه در هر یک از این فرار آید زیرا که در جاهای اینها هم رو بود و می فرار
 مانده در مولد که با جنت اریجی بود بر چنانکه رفت و در فلجان متعلقه او نهانه سر کار فایم کفایت
 پرواز از آنجا که رفت که در شمال و جاهای او می و بهات بر و از آنجا که در مواز روش عقیدت
 و کفایت سوا می است و این که در معروض است لهذا انتظار می رود که ما طمان خاطر ملاست
 و در هر یک از اینها که در شمال و جاهای می فرار بود و در همه اینها که کفایت
 ان سار الیه و معجزه تفصیلات کماله اریج هم که هم شد و عقیدت جلوس اقدس قلم شد
 مشهور و صداقت و حقیقت را آوریم که در اسم معمول بوظیفه امانت باشند

موضع کمالی عمل بر علیه ملکی از قدیم حکمیر وقت و حال آنکه هر کس علی جان خواه و در سر و سر و خود در بیجا
با مبروه ای فصل گذشته محصول خاید جان کن حبه سجد میکند از آنجا که محسوس از رفقای سر کار است
فلمیح بود که آن تهور و سفاک لصد و ما کند عمل آورده در حساب و موجب فعل قبولیت تعرض و حصول آید و در
ایستاد از بدو که مبروه توقف و انهمال نماید آن خود در مجال خالید و جمل خسته زر محصول بجان مسطور
مردوم بر سینه باشند ^{۲۳} چهارم شد و ^{۲۴} فقر شد ^{۲۵} مریض بودم

مموده از لم طالعه وقت من ایام جواب هیچ گوی سرفراز شد عقیدت کسب بقبه عمر مخلص از اوت
مغضمان و در حق است و با عنفا و خود ما حال در قدیم لوازم خدمت و نام فراغ مبارک اصلا مصد
تقصیر شده چنانچه نظر خوف معلوم بدین ارباب مبارک است و شده لعل الله فی در بر خدمت
ایحوال تفضلا نیده باید مدول و صرف حلاله با این همه رسوخ بندگی نمیدانند حال بکدام تصور خدمت
جواب بعضی هم سعادت از بدو محمل و دو در حالت از بنده تا حراج العقیدت خایع است تا حال
یک صمان با چارها و در الله مال توفیق است در زمین اخبار کوشش و شفاهای انجاشته نهار فیه خلوص اراد
نمیکند اردو درین وقت یک خطه از جنابا در جدا شد و همین از روزی که در حالت رفو در سخاوت و صفا
رسیده شرف الطرح من تقدم رسد با قباله بهر عنوان که میتواند جمله سر حضور مسمیت موفور سعادت
اند و من شود

بمقتضای نفقت لوازم نفقه و توجهات و در باب کسین سوز
و تقاضای کاری و داران سر کار بواب ابریه الله امرها و در که با شکی نهیه حبیب الدین علیخان و در میان بود
مردون از اولان سر کار توالت صاحب و قبله و زیر الممالک میسر در برابر الصال زود افشای است ایام الامور وقت
از نوشته محسوس در فصل دریافت از آنجا که در بی حال از این کلام معاد استقیم و جمیع کارهای منحصرا
ایسر کار است چیرا انقدر بدیل اشفاق بطهور بر سر صدقه پیوسته در امور اوقات معطوفت مرغوبه
باشد

نوال صحت و کفای مهران ملحا و امیدگاه نیازمندان منشره خلوص اراد
و نیازمند بهایج بر مال مخلص الامار از آنجا که بر کاتب شخصی است که در هر روز در وقت بدو
بزم حضور موفور السور و در حقیقت که این از آنجا که منظر نظر کردی نامی از آنجا که احدی در تحقیق خام همان است
بر خاطر اشفاق منظر مسمون گردیده باشد و قبله که مریض در سایه شفقت و ایات لوالی صحت و مصلحت
خفت از نگاه از صوف خانه حقد مشمول از همه و نفقه بود و در مقدم لوازم خدمت و رفاهت و کسین سوز

مطلوبه و اشفاق

عقلوت و سفاوق از انجانب منقول و مصروف شرح بنامند همان سرشته و برین کمال اخیل المنین
کامرا نهالند سرمایه استقامت که رسوخ کرد اندر خود از مخلصان صمیم که امر میسر شد و از این جهت
از روی وارد که کرمانه در مقام سایر کاری و در این خدمت سر اسرافات شرف اندوز گردیده صفای
ارادت و اعتقاد مستقیم تقدیم لوازم حدیث و بندگی با سر و شاداب گردانند تا به وقوع میسر آید
که از نیند سال درین ناحیه باعث کوشش و فساد و کل بود و در لوازم معجزه و محادله با بی نمانان بود
کسب و نمود بطهور رسید حصول این نعمت عظیم منحصراً وقت مایه از اشکال محبت و جانشانی
درین زمانه غیر از نیت و پیشانی در سره دارد و بوقلمون در روزگار القدر قبلا می رسد و شوش است
که مقرونه احوال با نهان است و هر روز غم با غم دارد که هر حال که است نعمت حضور است
فایده کرده نشسته و با و ای لوازم خدمت لذت سعادت نماید با ادب با نظر اجابت
مستوفی و از وقت میگذرد به جهت اشتراک اقصا و مایه بعد از او متر صد حکمت

زوال بطول و دو و وفای که از حضور با اوجب و قبله میغور طاب بر راه فیما بین متحق و مر بوط است
همواره و نصب الطعن و پستان بر کف منور خاطر حیدر با غنای طاهر حرکت سلسله و ریایل است
الشرع و انقباض صورتی نکرده لیکن بمقتضای پسند و انضاط سر شده محبت و فتح و تجار
روحانی تمامی نعمت و در این وقت امار همواره در زیر تکله با طریقه خندان در اختصار مهالت لفتن
طلوعه انمیغ بر شمیر کلام هم بر توانست از مع ابر و خسته باشد از هر الله در یافت اخبار خیر و استقامت
شرف در سر زمین که با نبار در ربع و فور سرور و از بنا خاطر شوق گردیده و انقدر از شرع طلوع هم باشد
که تجزیه نمیکند او را زود و بمواظبت ماسر که در اندر سادت میاید غیر معصوم است حضرت بموقع حقیقت
تفصیل مایه از خواهد آورد و بیایس لوازم مهربانی با بروقی گذارند و شاکر الله در سر مقدسه سمله مقصدا
با شوق باشد عمل خواهد آمد همواره بحریر فایم همی شما هم سرور خاطر مایه از فرو

تذات و هوای آن معانی اقران راجه بودند شمول ملامت و الله است حقیقت از شوق
و در وضعه حالند لایزال لفتن به کواکب نشان هم طایفه خاله و بطریقه معین اصطاعت نصیب نمیکند
که در محال با در سبب شود از این معانی خلوص از نشان مابین است مطمح نظر و لوی
نصورت همی و جدائی در میان استقامت مایه از با الله به چندین و حوائف اطمینان تر نماید

و نظر بر سوا نمود و در حال ایشان در صورت طمانت و دلجوئی تمام متصورند اسباب نیا میسر میسر معصوم حل
رخصت میسر معصوم لغات طهارت را نشانه دریافت جمله بود میسر معصوم و شکاف کور است با دیگر میسر معصوم
انکار داشته باشد باید نوشت که با جمعیت خود همراه بود محافظت و احتیاط در آنجا سازد
نوال صاحب مدنی میسر معصوم در آن میسر معصوم و الطار اوت در معصوم معصوم ان بود که در سر حاد هم
حال از ارسال رفایم احوال میسر معصوم میرا فترا با خاطر عالم مدله شد لیکن معصوم معصوم معصوم معصوم
نیا میسر معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
هم سال خیر معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
ان نعمت عظیم نیا معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
مانت معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
نیا معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
و ارزوی خاطر مخلصان مبارک که سر سر شده او فی فی فرخند و همان کور و ابا چون معصوم معصوم
درین وقت برای معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
اگر تقصیر اعطاف به انان توجه به شرف و العاف شود سیمید و حدان معصوم معصوم معصوم معصوم
نوال صاحب مدنی میسر معصوم در آن میسر معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
ارادت میسر معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
نداده است که در معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
با شخص اتفاق افتاده بود که سر سر شده او فی فی فرخند و همان کور و ابا چون معصوم معصوم
معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
حرم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
هم لطف طرب لبین بود معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
جلوه ظهور و سر سر شده او فی فی فرخند و همان کور و ابا چون معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
وقت چار چار معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم
مراست معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم معصوم

در این وقت

والتوضیح که است تصویر کرده باشد و در این کتاب شرح و ترویج بر دو نوع است احوال بحیان آنکه از بد
مبطل محض ببال خارت و بر یکدیگر درین کوشش خمول معتقد و در لویه نشین است الفکر با مال جوار و در کار شد
کتاب و طایفه اصلا همانند الفجر الله و المنت که مستقیم بر دو دل در ماندن رسیده و سیمکه نمایی با بود
سلسله امور سلطنت این نظام اصلی میل کرد و فصل الهی امید نوشت که عقیدت بخیر و یابن درگاه آسمان عا
شهر ساح کوه و لطمه و سوسن سینه بر روی کار آمد از اینجا تا بنامند بصرف ارادت و خلوص طاهر خود را از
مخلصان صمیم ذات فالین البرکات میداند و از توجه و تفقد است که اربع همواره منسبند اشفاق و الطایف اند
است در باب ظهور و پرداخت احوال و رسیدن حضور نور با تقدیم خبرت میر و نجات سیمکه مقتضای تقصیر
چند امید و است که نوحیات نرنگه مرصع و مصروف کرد و آیت اللعوی القیه هم نور پس رضا بی خط فقیه و ادوا
سیر الطاعت در رفاقت و صیغه مهمات بدانند بجان و دل از تقدیم لوازم مناعت و در اوقات عبودیت
مکرمه مع خود کرده نواصی و تقوی میزان مخلصان شد مراتب نوحیه و تفصلا تبک حضرت
از امهات نواب اصف خانه معنوی با مجال قلبه گاه مرحوم مصروف و میزول بود و لوازم خدمت بعمل آمده مفصل
ملک و جاهل الطایف مطهر کرده و بداند باشد نماز بنده همان سرشته خلوص قدم را همواره مطهر نظر داشته خود را
از مخلصان صمیم که اربع میداند و اگر چه در ظاهر محبت نواصی چند که با آن با جاری از جمله ذرات بود و تبیین
حاصل بر سبیل محبت سلسله خلوص و ارتباط قدم نکر دیده لیکن بنام نواصی مختصصا معنای روح روز و
نذر محامد و منافق اشفاق و الطایف اربع رب اللعوی و در اوقات تقوی که با نوحیه سرشته میداند و باو
اینهمه سخن عشاق لب فهای سوار بر و محاوره می نمایان از چند سال شد ایدت است و بر نواصی و بر نواصی که با
حال نماز اشغال کرده و از کرد و شد فرغ از نواصی سیمکه در سینه زنج و اللام منبلاست نوحیه سیمکه
الفجر الله المنت که شایم فصل الهی که کتاب فخری نماز بود و سلسله امور مملکت با نظام اصلی را از بد از
صالحان تقوی و نوحیات کله مشرک در نظر خلوص بنام نواصی احوال مخلص میر باید در لویه اربع لوجس اید
و در اوقات پرداخت احوال تقوی مقتضای اشفاق است نوحیه قدم مرصع و مصروف بود و اللعوی
نقیده عمر در مراتب خدمت و رفاقت و صیغه مهمات نواصی
مورثت و مورو کرده در رفاقت احاطه خبرت و طمانش انتظار خاطر را نمائید صفا مع لیم مع و
با نواصی در درجه است نواصی تقاعد و احوال و در مقام صفای احوال بحالی نواصی است و در اول کتاب

۸۰

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including a signature that appears to be 'محمد' (Muhammad) and other illegible text.

فعلی که از این معنی می باشد در پیشگاه آنکه مقام و پرورش افایه بر پایه برادرانه فتنه و سادگی
در لوازم حقیقی و احیای امانت و حال را چه از ای اردن و محافظان و محافظت فله الله لا و تقدیر ملام
محاربات نمایان و آن قوامی شود بر قافیت یونان و زیر الممالک و در شر الطاف خدمت و جانفش آنها
که بطلان و محنت و تکلف و حسرت و پشیمانیها که بچندین و حوه از نیرنگ روزگار کشیده شد مفصل
درین مختصر نمیگردد بعد از رفع مقام و پرورش افایه و اعمال ایشان در احوال حندی معصوم اکثر مجال چکله کوزا
مورد تفصیلات شد نو در اصل مضمون که بگری می نمودند و اینهاست که در زمانه لایزال است فلاک
و اسباب و رهنه و حکمه و خبر و غیره اخبار که در طرک باقی مانده بود بطلب شجوه و قهرای داوه بجهت
که معطل و بیقرار درین کوه غایت معانی و قدرت و حالت برین در تعلیقات بدرجه بر سر کلید
سج افرید میا با حال غم با مجرم الت که از همه سودت نمود و او کشید نظر بر توشل قدم صمیم
صمیمت نواله صحت و نفس میدان لواب صلابت حکمت و قافیه رخه بملوس طر لوازرم رفاقت مفید
شود از انجا که غیر القدر ساقوت باز و بیای می بر لود میدانم و در خدمت نواله صحت و نفس
کلیس که در ش احوالات نماید و مقتضای همخواری و معنی که باید عمل ادب و ادب کار سر انجام
غیر از العزم القدر و بگیری منصورت نهاد میماند بسیار فرمود شود که ایشان بکدام کوه مقتضای
سخت و سرف در مقام رنج و تکلیف لوازم کفالی بدرجه صلابت و در دست اند و ثمه اخلاص و اخلاص
ببین که در حیات وقت باس مراد و بلجیح و عظیم حوارها بطهور رسد خصوص از العزم القدر که بهینه و حوه
چشمه است که طبع نظرات لازم که خبر لظ و صمیمت نواله صحت و نفس و بقرت میان و بقر
احوال معصوم و غیر باید آورد که رای رسیدن انجامه جازت فرمود که در و اگر درین احوال که تعلیقات
با نهادن است نبع العزم القدر بگری لعدرا تمام رسد فروری با سعادت معاد و عمل تواند
کمال بکلیا و دست و الا بهر صورت بر وضع شد اجازت باید بود بند که هر چه لایق که
در این کار سیرت بود

الفصل
طهر

انفیس طبع رویش نقلی اور احوال برین تصور است که درین خبر رو با اخبار ملامت با عورت کجاست
 و نوزع بود اخبار بخوات که در صورت و ربوبت از حصول سعادت و حصول سعادت اندر فرود
 چون متعلقان همراه و مال مانند امانت نماز سرخند که عمل اید اسباب ضروری صورت برای تمام
 ناچار مقرر کرده بود که شب نیم ماه مه حال آنکه اتفاق افتد روانه که در آن وقت که در سواد
 با تمام سابع نویسنده است و اسد تصدیق خاطر و رفع کدورت های طرفین جهت برار آن شاد و
 حکمت درود و اصطلاح بر طماننت و التماس بدل گردانوی بر جمیع موافقان حاجت که در فرزند
 کرد انبار و در احوال هم سدر نفس که در نغمه نوشتن سابع موقوف حیات است باشد و حال آنکه
 حضور در همه حال از هم سان بدل و بزرگ تصور کرده که کوش خاطر و کوش خاطر است
 که در باره هم سدر قسطنطنیه بایر فریوم که در مطور مزاج مسا که در اثر حاجت بر و سدر خاطر
 تائیدات الهی و تفضلات حضرت منشا می فرین حال است
 منزلت سیمو مکان لفظا مبدان با در وجه دین روز و وصول قایم الولا ستر به سرور و التماس خاطر
 شده لکن از این سبب و کلا نوبت حضرت و ملاک لفظا سبب که مقتضای بجمع با حق قدیم منظور
 و فرود خاطر که در وقت است لغو و دلپذیر برین مندر و در وقت و فرود و سرور و حرال همه با
 سبب با مطر نظر سبب که در الطوف و در لوفین این امر و در وقت و موافق صمیم از قدیم
 مستحق و مربوط و در احوال هم سدر و از کوزار سبب ماله برای بر و این متعلقان و
 طلبی خواه فرج از خار و در یافت شد که مال با چاره ها حال در اینجا متوقف بوده حلال فریوم
 در صورت خود را در اخبار سبب اند از اینجا که ان لفظا مبدان را در همه حال استظهار
 در صورت موهب که در امدان با سبب است کار با تا حده مد نظر نفس که جمع و در بر وقت
 نوزع با خلاص و کجاست با بطور جمله رسید بعضی معذات نه در سبب سبب در فریوم کردید و فصل
 ظاهر جمله بود همواره با فرام اخبار حضرت و جمع سبب است و سبب ط باید افرود که است و سبب
 سبب است افرود از سبب که در طبیعت بر یافت اخبار خیر است متظر فرود
 سبب با موهب افرود با سبب خاطر از وقوع سبب و التماس سبب در حصول طماننت با اطلاع سبب
 سبب است که در فریوم نوزع و در حقیقت است سبب با اقتضای خدمت محبت قلب است که است

بسیار
 بسیار

که هم شیخ در بیان باطنی حالت روح و کلام از این دنیا بقسمیکه است مخفی بود و طریقه باجری و عبادت
سید که شیخ است که بخوبی آن حضرت زبان قلم حکیم و در کتب سالن معارف است که چنین مملکت بر روی کار باشد
و ما در اندر نماند شیخ ملک باها بر توجیه افاده در آمده سر مینج با فیه نیست که فایده نگاه بر روی از
مقام مینقل باشد هیچ شیخ و قصصیات و قرآت از نظم و لغوی فتنه پروران انجام بر آورده و
تعمیر و کثیر خلافت از لولیت اضطرار و اضطرار با مال رنج و بلاست بر بفرمانده سوختن و فتنه پروران
در ملک استعمال با اشیاء حکیم لغوی و تمهید و تدبیر در دفع آن پروردگاری کار نیست این نام کار
معلوم نمیشود که لولیت ملک خود است نسبت بر روی حیرت هم سردار تا حال مملکت و بقدر مقدور
در مقدمه بودیم حال با آنها و صرف سید و در انتظام امور از محنت و درد و قصور کرده اما هر گاه
برخ طرف در سر انجام کار لغوی مینج هم برسد این همه جد و جهد سوختن در بنو لاری خیر روز
الحمد خالق ما بر او لله لاله و تو را رسیده که هر کس است بر طرف نماید هم سردار هر حال که است
مستعد و آنچه مقدور و خوله بود و صورت خوله
خالف حیرت در مخلصان

مسند خیر و زهد و تقوی و عبادت است که در کتب است و در سر و خاطر شده که در این مکتب
که با اخلاص موانع میاید همان مهر و محبت است که را که مفضل صایح توجهات قطع هموار بر احوال هم سردار
مصرف بود و در وقت شب و روز و الی غیره در اسباب و یوسته است حکام تمام در اراد او تو
رقه نرسیدند در اصل که لازم مطابق منبج و منبج که در انار و در اول احوال هم سردار و بقدر
حوال و تقوی مصلحت و محالات کوز او رسیدن الله الهه برای روشن متعلقان و مقام طلب خواه
فوج و نا حال سبب تا کمال و نا جلیدیه بها توقف نمون در همچنان انقلب که از خارج مفضل است و مصلحت
آوردیده باشد در بنوعه مرفعات و مرفعات احوال بخایلی به معنی از رساله داشته از ناسی ایام
ناخور جواب هیچ یکی سر فرزند ظهور است جمع از راه یکم طالع است از اسما که ذات که در این مکتب
قوی و متوجه احوال خود میداند و مراد است و در هر کس است که در است در قسم مینج و مصلحت
فندار در بنو لاری نظیر توجهات است و مرفعات و مرفعات مفضل است که در در مفضل است و مصلحت
از طریق دیگر گذرد و در حقیقت احوال بر اصلاح قسم مفضل است که در مفضل است که در مفضل است
و هم سردار را مفضل است از هر کس است و مرفعات و مرفعات مفضل است که در مفضل است که در مفضل است

مذکور در این

ما زنده درین خرد و القدرند و از اراده کفر است که نصیب اعدایم ما و از کرم تو جمع
 نعمت تمام دارد که یکس در بندت بر احوال رسوخ نماید باز چندین نوع از ذات صحت دارم و تصدیق
 بدو چه غایت است برای ادویه و معالجه و غیره تکلیف تمام میکند و امید که تو همه فرموده امروز خیر می باشی
 عرض نموده غایت مانند که فردی از خرد روزی از اراده کفر است و امید صحت مخلص مخلص بر فضل الهی
 و اقبال نیکو کمالیست غلبه فالج دست و پای است از حرکت باز مانده و زبان را یاری گویم
 و اگر ما معالجت میکند بکین بدون بردن آنکی حضور در اینجا نمیتواند آمد امیدوار است که در بنیاب حکمت
 بر و انلی غایت شود و از طرف خرج تصدیع تمام دارد برای ادویه و غیره تکلیف میکند و در وقت بهر قسم
 امیدوار خیر گیری است که بجز غایت صحت و بگری ندارد
 حواصط مسدود العزیز القدر مرقوم کرده و منحصری از بعضی مقدمات ضروری که شرح آن غایت است
 توانی ایندیست معارفه اقتدوس مع بود و سبیل رزوانما با حراطه فیه خدمت نواب فلان کفایت
 از اینجا که و فور فهم و غایت العزیز القدر باین نسبت و از یک حرف مضمون کنایه مییوانند در
 فقیر که مقتضای بود و سطر و فهم خیار تمام ماجرای اینجا و آرسیده بدیگری که باید عمل آورده باشند
 نمیرد احباط مگر مرقوم مع امید که از احوال است اینجا مفصل نمیتوان نوشت بک نکته کافیه مقرر
 از تو غلبه در زمانه و سوره رسم و ارباب و کار طاعت بهر جا است تمام پیدا نموده اراده خاطر است
 که در نظر فها رسیده در معانی چند روز بکوشی و تعلق بر سر برده شود و هم خاطر منجول که از اوقات
 شود و حصول سرور صحت نواب شهادت است و در خدی حصول طماننت و کسین باطل رسیده کرده شود
 چون آن وقت ناپه سلامه حال جگر کوش و با بومی قوی ملکه در مخواری و محنت و نسوری بکار
 بمسرتا رهنما خود میداریم و محبت و اخلاص و در العزیز القدر مرقوم موقوف باطن و رسم خاطر است
 و کس بعد در حال اعتماد باشد و بر هم است و محبت او و توفیق کلی تواند بود در چنین کار با یوازم
 و نسوزی مسجارد و غیر از العزیز القدر و بگری در اینجا نسبت است لهذا اراده مافیه خاطر در اراد
 خود با شایسته و انما لغایت که مرقوم باید که این مقدمه اگر مصلحت شود در خدمت نواب
 و در این شهادت است در این است که نمک تواند بود بعنوان دلپذیر گذار ششم و کسین بدیگری
 جمله راه و رسم است باید است و در صورتی که گذار ششم و غیر در خدمت نواب در این است که

در این شهادت است در این است که نمک تواند بود بعنوان دلپذیر گذار ششم و کسین بدیگری
 جمله راه و رسم است باید است و در صورتی که گذار ششم و غیر در خدمت نواب در این است که

صورت و مصلحت باشد بوسیله همیله نوار استقامت خلب مساورد در حین نوالصحت فیر در آن گذار
ساخته و تدبیرا بیمنع بعمل آورده که کس لعلین باید نمود محبت و اخلاص نواله ای بیاه مد نظر هر طرف
که محسوس است در تمام این معنی مطمح نظر باشد و چه در سجا اوله با انصرام باید پدید و آنچه میفرستد
ز فو اطلع باید و ای و تمام اینجانب نوبتند باید در ستاره مبرج ان عمل اوله کوه

نوالصحت یعنی مهربان مخلصان است اگر چه استفاق دیده از روز و نند لغیر و غ و دراز
زاید الانوار البزیر بجلبات که ملائمت شده قبلین سموه سر با استقیاق باشماح بدایح حسن اشفاق اجتناب
القدر شرا رزاید روحا که کشیده روز و شب ناطقه مدکر ساقف و معاند ارام کامیاب نزار بود شایه
عالمی باشد او نواله بر وفق از روی طبع معین مواصلت سر با مینبت که کمال تمنای خاطر است
میشح و مستغید کرد اند حقیقت احوال نیز استمال محنت و جانف نیناله در محاربه افاغنه از می
قله الدباله و فهای فرج ابال و کوه کماون و غیر نوار سمع و سرود و لظهور رسیده مفصل از خارج کوه
شده باشد با اینهمه سخن و ساق چون بوقلمون در زمانه در مقام نارسا است کاربردان حضور چهار پنج
مجال از محالذت جعله نوزار و چند بطریق فعمد متعلق فرمودند اگر چه کافر کفایت حیرت بر بی نینوار است
لبس نظیر اوضاع زمانه بکوش قناعت اکتفا نموده بود در شروه سال محالذت نینوار بر نوری لعلی با
از اینجا در الدباله رسیده بکمال بکباری و مابست با معطل و نظیر لطیفه فضل الهی است و از روی خاطر است
که اگر تفکرات کرامه بمقتضای بطوفت و استفاق نواریم نوبه و الطاف موعه فرماید خود انبیا است کلام
کامیاب ساخته مر ایتیم خوش میا بر مماله از و بر بار در خاطر مضمر و مر کوز است تمفیدیم نوزیم خدمت در و
چنینکه باید بخصه ظهور سازند در بنای نظیر اخبار است نعب سید با سملات استفاق و الطاف اقتضا
فرماید ایما شود

در آن باره تفقد نامه سر با استفاق
خیریت و اعتدال مراع و باج در کوزا رسیده و فور محبت و سرور خاطر نما را نر لدره نود و بکر و قول
بمخالف الطاف مسرت طماننت و التسلح کشند بمقتضای خلوص میا نند با که نصمیمه باطن محقق و مر بوطا
ممواره استخوان موجود است جمعیت کلام و رسان و ادعیه طماننت و فرح است و شمس ساقه و روزان سید
سر کذت احوال مبارک شمال طول و دراز بسیار دارد و لکن منحصر آنکه چون بعد احوال من ساق ساقه ساقه
جعله کوزا از حضور نوار و بر الممالک مسا و رسیده اگر چه نینوار و نحوه استقامت انجم محبت بود

پند بود

چند روز چار یا چار در آنجا افتاد شروع سال کار پر و از آن حضور علاقه چنانکه بودید
 مفر بودند و نماز سدا را سخاوت حکمت بود سطر اکثر و حیوانات باله ابله و معطل نشسته
 بود و در نیکو روز کار چشم سرت گشت نماید و همه حال راضی ضایع است از نوحه
 باطن منصد که از خاطر خاطر فراموش کرده بود و اسفاق نامحبات منتهج فرمودند
 از مدنی وصول سامع اسفاق نامحبات سرماه اخلاط روحانی
 و در وجه استیصال و در حایر سرور و کاملاً زمانند میرا کرده خاطر روز و شب با وقت حصول
 احباب خیریت است منتظر و منصرف میباشد و از آنجا که در ترقیم احوال انبار انمال اتمال راه بسته
 بمقتضای کمال اختیار میباشد که درین روز با انقدر ممکن و بی وسع و منتهی در وقت و این سخن
 مسئلا بود که اصلاح چیزی از خود نداشت یقین که انبغی از خارج با منجی حدت کم کردار شده
 شد کین را انجا که صفای خلوص صمیم محتاج رسد طاعت و در آن منتهی است که همه حال
 متفق و استظهار فرمی مداند همواره لوعه مانوره فرموده در حایر که ام و در زبان و سر عی
 از وبال شفقت و انصاف قلبی و محنت و تفقدات باطن است از استماع تفویض مرض علیایی بود
 حاله سر لفته نجات میمنت سگات کوک از رو و تمیزی منجلی از انجا با وج شادمانی فرود اندوز
 در وجه نصایح کرده و من زار منیات مناران نوسهار کامرا در سلفه و خندان شده بود
 و تبارک ابد الکریم و مبارک کرد و انما و حقیقت احوال نایزال معتد همه یکجا در مفصل گذارم
 میباشد از نوحه قدیم در صورت منصد اسفاق و الطاف است ترصد که بمقتضای عطف و الطاف
 و یرین با بصالت شفقت نامحبات سرماه سرور نامحسوس را در همیشه باشد

عرضه سر انونو هم در قوس سحر شد که نور خطی در اید حقیقت برود و قور و سیم که مفصل معروض
 بودند در یافتند حالت پر سمع از نظام ملک و صدیاست سراج و برج انجا با کجا نوشت شود
 که فلیم از تحریر زبان از تعبیر قاصد است قوت ناطقه مجال شرح ان نزار و محمل اندک بعد از احوال
 مسن و ساق سحر قویع گشته شد در راجه نورانی رنجاب بموجب حکم توانی صاحب و قبله وزیر الحاکم
 بهادر نایب سر کار در چهل کوتر او کتر اگداشته به نایب صوبه اوده بلاهور سده بودیم باله
 از نمره و اسراف راجه و سراران و قسطنیه دارمی استقامی این دمار کور چشم در هر نوبت بود

مقصود حکمت عملی اجتماع افواج محموده اکثری از مقاصد اقل و بعضی ناملت حاصل شد
ملک و پیش داشت در پیشین همکاره خلد نوبت وزیر الممالک سپه در با افغانه ملاعده در میان آمد
باید مقتضای گردش فلان لظهور رسید از وقوع این امر ناملت هم در طرف با بره فتنه و فساد و بعد
مشغول شده افغانه و ترس بر سر آمد و در هر دو موضع محالست مقهوران رشت فتنه
پردازی باب خارج رسته فتنه و فساد بر سر خستند و در هر جا از ناملت کتبی هر چه خواست
نام افغانه در میان هماده تهنه خود فاقم کرده بنامی همکاره پردازی شکم کرد آمد در محل
هم نابلت افغانان با جمع کثیر از افغانه و خدیجه و غیره مفدا آن اخراجی رسیده و حیل شد و با یک
چون جمعیت قلیل داشت و از طرف همکاره آنها ناملت خست با آنها مقرون مصلحت نیندیشنده کنار
گرفت چون خیر آمد از افغانه لطف لکها و شنیدار گرفت و رگد مهدی که با طیل جمعیت
عبور نمود مگر بر و اسبجات نواب وزیر الممالک با بنی جانب سپه که خزانده و غیره کار خست
و ناموس دم باله اباد رسیده و خبر داری خود هم ضرورت بر خند پانچواستم که از اینجا حرکت
جنبش تمام و اروه چنان بود که اکثر اشقیاید بن طرف خست او مارکت شد و مساجد و مساجد
لین بر مردم فوج نولکها داشت و فوج قدیم سرکار سرکار الوالضرب از جمله در آن افغانه
که هم ای راجه نولکهای بر جمعیت یافته و راجه بلاشتن داده پیش اینجانب فراسم شده بود
و ما افغانان را در رسم و اخلاص بر لوری از قدیم مرطود داشته برای عبور از طرف بر لیس
و احوال نمودند و حال کنونی نبود و هم مگر اجماع نوالضرب باب بر آوردن حمرانه و حیل مردم
بمقتید تمام رسیده چاخرانه و ناموس همگی از فتنه ارالکوک محموده ناموضع سو جائه بر متعلقه راجه
راجه بر تهنی است که از الله امانت که در مسافت وارد رسیده شده حالت بر همه احوال
الله امانت هم تخریم مکنید از لظرف علی قلجان که بزوانه نابلت هم نوالضرب رسیده او خود
ز نابلت مصلحت شمارد و از نابلت جانب راجه بلوند است که رسیده نابلت حاصل نمود
در پی مداخلت کسب دار و هر چه با هم دیگر بر سر نهانست و در افغانه لکها که رسیده بعد از آن
دور شهر و بر کتات کتب فومی بر پادشاهان آنها کالینان نامی افغان خود را از
افغانه نابلت الله اناکطاهرست خسته و فتنه پردازی از اطراف و جوانب را بر فیتوت خسته

بجز هر دو

بسرحد صوبه نظر رسیده مقام پر دازالت و سکا شهر ازین کوشش در اضطراب و اضطراب
 طرفه سوریه در بر جانب بر پالت یکی با احوال دیگری تمسید و کج چلیس نمی پید نماید
 پالتی از دست رفته و در جمیع ابله و محاللات افغانه و اشتیاقی اخراجی دخیل گردیده معلوم
 که احکام ایضا چسب و در حضور النور هم هیچ تدبیری ازین معذرات در پیداست ماسه با راضی قضا
 ای شده نمید بکوشش شده اند و اگر تدبیر دارند هیچ فصل و چه نوع فلان مقدمه تا محاط رسیده
 محصل در یافت نموده علی الاتصال عرضیه بموصیه بشد معلوم شده که دیوانه حاله سرفه بنواضا
 و کف دیوانه محمد الدوله مهادر فو فیض یافته معلوم است که ایشان فکرند و است جعله کوز او را چه قسم نظر
 که رانده اند و لایق تدبیر در عیالت الی نظام را بیجا مطمح نظر باشد بدون و در و احکام پالتی
 نام افغانه اصلا صورت دیگر ممکن نیست خراطه رفیمه الولد نام نوال الصب و کف ابلاغه در حد
 ایشان رفته بکنند و تمام ماجر الی رانده تا آنها و برج و برج این دبار مفصل گذار شکر مانند و است
 باید نمود اگر تدبیر است جعله کوز او را محاط باشد و احکام پالتی نام افغانه سرفه و انهاد
 از نظر کوز او تا شکر خدمت تمام رنجان حاصل نموده باید در سنال

سابق جواب عرض مکرر لکار شایسته رسیده باشد حالت ملک و بر نمی انتظام کار با
 که از وقوع این همه فتنه و فساد عظیم در بر جانب بر پالت بر و وضع و کف طابرو از عارضه
 مستحق بجز نیست طرفه کف و عجاب با حرامی است که بجز و نفر میباید در تمام ملک نامه کوز
 و التوی شعل کرده در بر جانب بخار مقام و فساد متضاه شده محصر می ایان در پروانه
 معتبر کعاد و لغا شایسته در یافت خلاص تعیین است که ان شرافت و شفاء در خدمت نوال
 مهادر و کف و خان صاحب لطف علیجان جنوم روز را در رفت در همه همیشه حقیقت احوال

اینجا نگذارش موصیه باشند
 موضع مکرر است هم محرم است
 هم شکر صبر رسیده در اند تقابلی معروضه نمضون لک و لیسر ج داده بودند مبرین است
 حشرت انصافی ذوالفقار خلیف با در و نسیب نمودن سر اولان و لقیه دارد و کس کار بر و دارا
 پالتی آن متواتر از روی و البصر مبرین هم موجب که در محاط بود و حاله سرفه و است گذر
 حالت اینجا مهادر لغا شایسته معتمد هیچ معتمد است که از ان معتمد مخفر و محجب باشد

اول کورس معده ملک و معده شکم در طرف راست معده در کج است از شکم
و در روزهای خالصه در کج است باز احوال مرجع و مرجع و کج و اینها می باشد حاصل تا انجام
بشرح در آنکه از خارج لبر از یافته باشد بهر صورت آنچه کار برادران قضا و قدر روز از کج است
بر در یاد می تدریس است مخلوق ضعیف خلقت می نوی از آن مجاور و مخالف نمیشود و نظر بر
بی استعدادهای خود در سطح امرجه کار برادران نوار موصوف بمقتضای هر سطح و وقت است
پیش از آنکه ایشان بحضور الوریانند و باقی تقاضا باین آید بان معتمد کار شایسته بود که در کج است
زیر نور با کبر و در بنوقت امر بطرف دست راست است بطرف قبلا و در میان کج است
بر لغاتند و الی معده کج است ازین جهت طمان دست در ظاهر است معده ایشان از ایشان معتمد است
و در وسط دفع الوقت خیال کج است باقیان نداند است معنی موجب با جاری است آنچه در ساط خود
نود لطلب و تقاضا حاضر و زود نقد در بنوقت هم رسیدن حاجت امر مقدور ملک و شوار و شرح
ندید و کج است لطلب ضرورت این مقدمه است پیش ازین چند وقت که مفصل سواری با این
خلف را می رام نار این مرقوم نموده و هم از را صاحب را می براب است که جو اولی است
که خودت نواله است و قبله وزیر الحاکم است در عرض کرده از مندر بان دو القهار است
مهلت هم ماه دیگر بداند که در معده لفضل الی است دست مید و راه هم جاری می شود
نفس هم زود کند یا بنده کماله و الی را نظرات دارند معتمد بر لغاتند قبل در است قیمت نموده
حواله کج است و غیر از این نقل باضعاف معذور است باینست نقل مخطوط مد کور موقوف
بر و ان سابق پیش از معتمد فرستاده است که کج است مرقوم باحال برای سار است
و حوار و الی منفصل شده باشد باید که ازین مقدمه زود اطلاع دهند و نامقدور است و اینها
با و خود زود و الی شبهای دیگر بکش خریدار قبل در است در میان میباشد لیکن در طلب
مدار این است اجناس بدن عجیب بجا دست مع لیب و بالفرض اگر چند است سواری
بمقتضای ضرورت لطلب قیمت آنها کرده بر کم و بیشتر فرقی شود و فلان بهر است نه اینها
کجاست که در سواری بنوبه می آید در هم و هر است منهل که قرار اصله بنوبه است و جوا
است معنی لطلب است ضرورت اینها هم با سوکارا این معده با قامت دارند تحقیق با می شود

در این ای

که از اندامی این مقام طریق نوشت و خواندند و باب بر چه قسم است اینجاست در معرفت ما چاریم
از رفیع جمله هم مقدور بود که باطله مقصود است که این کلمه کوشش لغت است این برداشت که بود
بجز بر و مبدی از اصلاح است هر صورت آن معتمد مضطرب نبود در باره دار المعامله نسبت به
تشریح و تلخیص اتفاق می افتد که در میان ما باید که در هر حال اشتغال از دست نماند و لکن نظر بر
خدا باید داشت که در این ایام تکلیفات اهل ملت شود مقدمه حال بر همه معلوم است و لکن در این
از معتمد میوه در این است یعنی که در هر اسمی امور سبک و آهسته استمال خوانند و زینت سبک
نماند نمود که ما و چشمه شخص موردی است باید شنیده باشد که ظهور دارد از و هم لکن خواهی بود
مقدمه چنانچه ابا و لکن معروض داشته بودند که اگر از سر کار شخص را و سزاوار بود و منتهی و الله
معتمد اعانت نمود که بنده ای مهربانی است نیز از ام و دلیل رو سبک و سزاوار انفضاح است چون در این
و سزاوار حامل از این بعد تمام است اصلاح است که آن معتمد درین مقدمه معروض و در جای آورده نفس که
مناسب و منتهی بودند و در هر اسمی ما لکن واجب بد نظر باشد بعد از در حقیقت استمع مفصل عرض
و بعد از در این باب در این معنی است از دست رفته و بار زد و فایده سجد احتیاط استمع هر دو است
شجاعت و شگاف عاشق و سبک محفوظ باشند موصی هر سوله
مخبر بود که حقیقت مفصل معلوم شد بودن در کبره خلد ابا و تلک شجاعتی در یافت کردید برای
جمع و غیره که معروض داشته بودند چند زور است که لکن سگانه به کار بر او در باره و انچه الله اما داشته همراه
او سگانه با چهره و غیره بسیار و بعضی مردمان آنها که در اینجا بودند نیز در این شجاعتی حال رسیده باشند
باید که رسیدن مفصل بر کارند و بجهت اخراج است که هر قوم عمده است پیش ازین نظر است
خبر از حضور می گویند که مبلغ پانصد روپیه از نزد خود داشته است و شگاف بدید یعنی که
مبلغ در لکن سبک معتمد مفصل استمقدمه معروض دارند که در یافت خواننده و لکن هم از اینجا
خواند رسید خاطر معتمد از نزد دریا لکن لکن و احتیاط کما سبغی بعد بلای لکن از این جهت
و سبک و مهربانی نامی قوال که در آن در قریب از طرف دار الخندق آمده بود و به پورب می رفت
و در اینو شنیده شد که قوال مذکور از طرفها تاراج شده باله اما و رسیده است به دار الخندق
و شگاف ملاقات کرده در برای آمدن حضور او را سبک که خواننده لکن برای مدتی چاراضح

98

و قبول نماید بقدر خرج راه که چیزی در خواست نماید و بعد از آن هر ساله که خواهد بود مطابق مفضل اول بیان
شوند
خصوصیت و سفاک کمال حنیف محفوظ باشند نصین
در شمار رسید بر او شدت ملاقات محموده در سر ایام کارهای مساعی نماید عمل آورده است
برای دریافت احوال طبع منتظر است در یو لک کوچ از اهل آباد مضمون شده عقرب بود نیز از سما
کوچ محفوظ بود و بعد از آن قوم مکرر دو که انحصار و سفاک است به بندت ظاهر نموده شد بندت لطرف
و بندت را در می تمام گذر با مان عهد و کفایت خیره گذرهای کفایت بود خود نموده بود نیز
در میان خود می گذرهای مذکور حضور است و نوشته است که تمام شد که مردم ایشان در مفضل
حضور و غیره لوازم خدمت انحال به نمایند و انحصار و سفاک امر مفروضه معلوم کرد که نسبت
باشند به آنجا رسیده مفضل مطلع خواهند نمود که آنچه مناسب باشد عمل خواهد نمود مفروضه سفاک
گوشم حضور از گوشجات و کلام به بندت معلوم شده است چون متعلقان همراه آنجا بود و در وقت
گوشم همراه مردن مقرون به مصلحت نیست به بندت جنود گفت که اگر بمقتضای بلجست متعلقان
را در مفضل از ملک خود حادثند و لایحه حفظ و احتیاط عمل این متعلقان را در آنجا گذاشتند
اینهمه به چنگی تمام مقرر کرده بحضور آمده اطلاع باید داد که بموجب این عمل محموده لید و رینا
ناکند و آنست توفیق نماید نمودن راه که نوشته شد

حصول و سفاک
ملک حنیف و محفوظ الهی باشند تمب است حضور رسیده عرض انحصار و سفاک
از نظر گذر ایند انحصار خلوص رفع و صفای بند که مفضل گذر ایشان نمود و انحصار
و هم سینه لاله بندران بالانجانب امروزی نیست و به یکجمله و کفایت ایشان انعماد و طمی دارم
و رادای زر برداشت نوشی که استقدر توفیق راه با فقه طایر است که در بندت سفاک
لورای و گوشم افانف حضور برج و برج در کار مبدل آمده و الاخذ است که بر گوش
نظر نمود که اینهمه توفیق ظهور رسد بر حال و قبله در صوح حضور نوالی است و نیز انحال است
مهاور رسیده بود هم چون زر نقد نمود یک سحر فایز در وجه فرس است به سر برین بود و لایحه
فایز حطی که فایز و لایحه است ایشان بر چند که اینهمه گفته شده که اگر بخوابد یکجمله
داده انصاف کما فی قبول نمود و صورت کفایت از طرف انجانب نوشی درین مفضل

نجاور است

سقطه شده درین روزها هم که اردو را از سی می افغان مریج لکم بند لاین متعین از دیده بختی باید کرد
 که می بگویند از اینجانب صورتی باشد و العینت این مده صورت بر چه که شدت حال که
 در خمار شده شده حقیقت احوال پوشیده نیست مابین صورت هم می خوانیم که در فرض اشیا
 مده صورتی که باشد او انموده لید خبر استعدا و زلفه نماید اگر معنی از طرف در سنجی بر
 نوعی صوت پذیر گوئیم آنچه از روی حساب باشد می میری نموده و جمله طور سینه اید
 در صورتی که حال هم در نمی فید و انحال همان خواهد بود اند که باز این شکل هم صورت کند
 باینکه در انحال جای شکایت باشد برای ذمه خود می نامیم آنچه منبر و اصل باشد عمل باید
 اورد و اطلاع ماید و لوزا به حدت لید
 سابق در دان که در

سه ای چوبی شصت زده مال بواریان لغارت بر دند به خندان مهور و شفا در باب
 احضار زمداران و اثبات دردی لغارت شایسته هیچ ندارد و نالقران لغارت در بولاد
 کما شیه طلب برای ساسو مبلغ کلزار و چهار صد روپیه بابت قسط ممالک ساسو حضور
 مع او رو و در سراسر نوبت دزدان شایسته لغارت کور با اسیر کما شیه و اشیا
 و آنچه دیگر لغارت رووند وقوع چنین امورات شایسته از خیره و نال انحال در
 نالشم در دان و اثبات دزد در لغارت اول هر امر لغارت و یا خطم زمداران در چنین
 مقدمات انحال میمانند در مقدمه عملدار به ما ظهور استمعن قضا حکم دار و در نهایت
 مستحب لغارت اولی مکر و در زمداران انجا و قریب خوار و کور و لوغ ساقید نمود
 بر خبر و نوع اثبات دردی لغارت خراب معروته تمام و کما از انها کمرند زنده در مقدمه
 لغارت و ناخیر میمانند و اینده چله کمرند که این قسم انفعال و انحال بر قمر حامی بار دیگر
 لظهور بار در نهایت بالکند و استند
 بعضی رسید که موضع دیو

عملی که خویشی کور دزدان از جابه لغارت سکنه انجا مبلغ هم صد روپیه لغارت کرد
 و کما می را در بورد بجان کشته و قوع استمعن در مقدمه عملدارای و ان نظام کار
 لغارت لید و نازیا است لید لغارت مبر و کور زمداران و هار و قریب خوار
 مقید و مجبور کم داند مبلغ مذکور به بویا کور تا نید و سوا سی ان جزمانه در سر کار لید

در اینده چنین کار را عمل نماید

کماشده کلاب را با سوسن و سبزه

و چهارصد روپیه بابت طمائلت بر حضور رسید در سراسر آن نوشته در دین است
مبلغ مذکور را این کار را سه و اشناسه و اشناسه و اشناسه و اشناسه و اشناسه
رصد از آن فرست و حوازی و اشناسه در وی و همسرانند نقد و خسرت معروونه نقد و اشناسه
به همورد نگاه داشته بر و این است تمام و خلوص است که عیال بر کس منسوره که اشناسه آن
سبوت چاه هم تمام است طمائلت تمام نمایند که در سراسر آن سه صد و اشناسه در وی هر روز
تمام کنند و اشناسه سوسن هم رسانند و اینده محله کس که باز دیگر چنین کار را عمل نماید

خان غریب القدر فرستاده باید در هر مقدمه که اشناسه و مجموع در خوا
مقدمه فوج و غیر هم منفح لغو فرستاده لیکن تا امر در هیچ صورت است کار و سر انجام نرود
معروض نوشتند معلوم نمیشود طرفه باجرالت که نفهم در هیچ کس مگر اینکه فراموش کرده عجله
خوار نمیشود که در وقت انتظام کار بطور آید و در هر وقت که رسید و الاصله ممکن است که
ترجمی رود و فصلی در این صورت منقوض شد که هرگز چنینی لیس کار در هر روز از آن بعد
الغریب القدر را هم است خواه و خبر اندیش تصور نمودند بیچاره با امور محله در نظر بود که از
برای لوازم قدوس و پاک خوار منظور داشته و عمر که باید بعد خوارند آورد
بدان در سب و کثرت نظر اندازد و مانع شده و قبیله شخصی شروع نمودند نسبت به
عوض نمیشود که بیست و پنج ریال در او ادائیگی زر خرد دارند بعد فراغ اینکار آن را بدین
سبب است علی الاصله جمله رسید آنچه بطور آید است که در این وقت محصل از
مجموعه کاری خود سعیده ماری فرست کاران سرشته احتیاط از دست دادند و این بر
بر باشد تصور باید نمود که از بیعت حقیقت طاعت مکرر و متعین است چه بصورت که کشید شود
و در وقت تمام و کمال منحصرا داخل است چنان صورتهای بر روز رومی نموده باید
و داخل بنفعل موقوف کفو و نهان یک کوفه تازه کل کنند تا آنکه در سبب است
خانه الفکر کشیدند و بدین بر دیگر می اطلاع باشد که سبب است در خانه است
و بی لطف بر آورده و بخرج در آورده که شاید کار بر داری باران باید بود و حرف

در حال

بدر حال بزبان نباید گذرانید صریح از کار دانی و فهمید نامی شما ماه حسب که
اینجا نماند می فصل بیست و نهم حرف و حکایت بحال برابر شد و رسیداران بر این
دست انداز شده بر حاکم باشد چون وقت از دست رفت اینقدر ز خطبه در خط
چگونه سر انجام خواهد یافت و انجام کار چه خواهد بود هر صورت که حقوق ملک حواری که
مطمئن نظر باشد قدر می فرصت که قیمت دست و بازده و لا رسع و حمد لظهور است
رفوز و کار ناکره ننکرده بکنند و بکنند بروفت تحصیل در آورده ارسال حضور شما
و اگر نتواند شد صاف بر کار شد که قطع توقع کرده خاموش نشد و برای چه این بود
انتخاب کرده اینجلیت تحقیق مفصل معروض دارند و تدارک تدبیر و سادگی فوج و غیر
رجه باید از بیجا بود خداوند بلا واقع شده که هرگز کار بد موجب دفع شد عمل
صبح ابد العزیز الفیض هم فصل صحبت نموده باشند فوج هم موجود است نیز فخر الدین هم حضور خواهد
شد قدر می بخت و دلسوزی اختیار نموده در چهار مجوز آنها که فراموش کردی سر سجده
باشند همراه آورده تر ناکره ننکرده باید کرد و بموجب قسط بقید وصول باید نمود اگر این قدر
وقت فرصت که قیمت از دست رفت باز سال تمام بجز از تلف هیچ فایده نخواهد کرد
ناید مزید دست تزیجی باید کرد و زود باید کرد و زود باید کرد معطل نباید گذاشت و از
احوال مفصل مبهم مطلع باید کرد و اندک طلعت زور و شب در همین فکر و توشش میباشد
زیاده تاکید دارند
حواری هر صبح و پیرو با خطوط میر فتوح خان

فرستاده شد رسید باشد حرفی هر چه بکنند بشد معلوم خواهد بود و ربع در جانبشاید
بلکه ماهی است اخر شده تا حال در نزد داند معلوم است مال چه خواهد شد و هر چه خواهد شد
معلوم می شود و شما هم خوب بدانند حالت است که کار سر کار خوب نموده که جان خود باید
دلو و نمره جان خود از فاقه جان فاقم باید گرفت کار خیلی خوب است حالتم قدر
فرصت قیمت اگر تواند شد دست و بازده کار و بار سر کار باید کرد و اللعبر بر این
در سادگی زر حضور نوشتن چه فایده چیزی ایام در ظاهر و در وقت و در این زمان
در جمعیان و خال خود فرستادن ز معلوم که وقت فوج که است برای طرح رساله و فوج

۹۲

کوهی و غیره رزم باید پس ایجا شود و مهارتند کار و رومی حرج ایجا بود معلوم است که در هر کجا
باید که برای همه امانت است و درم مانع قارون این همه مدارج مد نظر کرده رخ جوایب است
بعد از آنکه خود جواب نوشته تا حرف بحرف معروض دارند و صفات بنویسند که توقع آمدن از
از داشته باشم و تا فکر خود خود بکنم زوق جواب یاد نوشت
بر او رفرال قدر
طالعیه مبارک است بزدم شهر محرم الحرام خون را می رانم این دو توان لواصحت فیروز
انحالک مهر در افوج سبته زاده بر چهار شهر از کوه من در یکجا ده هزار و نوجده هزار
چهار اجه جهت بلخی کویده چهار اجه با نهد و نگاه عبور کنند و از طرف نمودند صبحی از
اسحاق کوه فرغند بر لب دریای کاپی فی که چهار چکر و ده از آن معان مفاصله داشت منزه است
تا که دریای مذکور پهن شود و عقوبت بود و اب از سینه مردم باله و زور و زور بسیار است چهار اجه مابا
عبور دریا نموده چهار اجه و لواصحت و فدا شد سواره از اب کیشد یا فوجهای ماله
ساحل مهلوی سمد کبر استاده برای عبور لشکر تا کید نمودند کوچک و بزرگ لشکر لولوله تمام
سعد کید شدن از دریای که نهد و بال و بر مال بر شران و فیلان و اسب و گاو و گوسفند
بار و بی چند و سع کثا و در آن روز بمقتضای اتفاق فیلان کوه بکسماط حرطت جوش
و خروش در زمین و زبان آمد و خسته و هر کس و غلغله برق کوشش در کون و مکان عظیم
میشوب از ارضه از بارش ملک و زبیر بارانی و سیوت نادانی بند که بیک و سردی
بهلول کوه برف می رود و جلگه را با لطمه برود از هم سیر سخت لرزه اضطراب و لرزه بیجا
بر کوه و همه راه مافته و حاله غیب و غیب مردم طار شده و بسیاری را که همگام و نوبار در دار
بزرگین غلطه مال و اسباب فرورفته و اکثری را با کوه کان منهار از صدمه بار و سیر در بار
بزرگین عظیم خواهد شد هم هزار جبهه و سع از دریا عبور نموده در مقام عبور در باب بگذر بگذر
مالا در رفته بود و در مسافه راه بفرس و کاهان مالالای لبه در اب بودند و سیر با بلند
بزرگ تمام سر اندک بید که صبح و سالم از دریا عبور شد و غیر از این در بعضی نهار و سیر خراب
و بیکر و بیکر در بعضی جوشن برق و در سیر الی و بیکر بشکر رسیده که علف سیر سیر
زعفران با شمشیر هم مردم کم باشد و او بر کرد در آن نهار و در آن شرح تصفیه و خمد

کوه

بهشت عیشیه از مردم شکر و جانوران اسرور بی دانه و چاره گذرانند ضیاع مقام شد و مردم ساسب سیده
 را خصل نموده باری بقدر قسمت باطل و سیر بر در اخذ با صبح از آنجا لوح شده است کرده از آنجا کج
 که افتاده با جمعیت و نه زار سوار و اللت حرب بمکار ماده کارزار بودند و ابره سوار سوار
 مصححت از طرفین میان آمده ضیاع این یک نیکو و نهضت دست و لو و یک نیکو و فاصله فرین با هم
 در میان مانده و شتهار تمام و اوست که امر و جنگ است و از هر طرف محافظت و احتیاط با کل عمل است
 و مرتب فوجها با این سینه صورت یافته جنبه سیر محمد صلح جان و لجه برین بیت با جمعیت بسیار سوار اول
 فوج بودند و قول سرداری می دادند و برین بود و دست بیدار ممنت ایات نوال صاحب قلبه را شکر
 گوید این مهم را بر دست رسم رای رام نارین و غیره با جمعیت خود فرستادند فوج و مردم شکر از خود
 بیرون است و لبته سوار سوار سوار و زیاده بر لبه لوم بهر و نگاه و یکصد زین و کلاه و کلاه
 و شتر و نه و بهل و غیره ساله شمار تواند در عرض که در قضا با ج و سب با شش هزار کرده حیدر الله
 نظر کار کند فوج شکر نظر نماید و تو کانه القدر که نمیتوان شرح آورد و هر صورت درین کوه با و ط
 متفاوت و می رست در خوف یافته پائی که بر محمد بد و از خدا هیچ بر خاسته نفع ابال و فتند امر و سب
 جمعیت خود آنچه دایره گاه شکر شده مانده دیدار اندر کجا لوح مینو و نواب و زبر هم بکاشان رسید
 اندر خلت که برای ملوک نوال صاحب از همین راه رفتن بود و بعضی مینوید که فرخ ابال را هم حیره
 نماید باید که چه رو میدید
 رلور عزر القدر طو ادر پیش ازین حیره
 فرخوم منجه هستند که همان روز در حالت شکر را چه نوال رای بودند چون لفضلات الهی کار ساز بود
 و قبله متصلا فوج سوار می رسید سوار لجه خط او رو که فوج از میان لغات خدا شد باراد فوج
 الطر و نیک است چون قبایک و نور چشمان در فوج اندر صاحب نما بخا توقف فرمایند در چه مرتبه
 نوال صاحب برای مقام اینجا بود لیکن چون لجه مینوید بسیار نوشته بود و انروز در فوج مقام فرمود
 صبح از ج و اتم روز جمعه بی طلوع انتخاب سوار شده بهر لجه سوار گرفته روانه شده و شب
 کرده راه رفته بود چهار گروه از لشکر را چه فاضله مانده مردم منظر بودیم که غنچه لجه استقبال مانده
 و از نوبت که را چه رختند و را چه و میر محمد صلح جان و عطا الله جان و در الاسته الامام خان و سوار
 سوار شدند و غنچه لجه فوج از نوار و پیاده و بر مرتبه خورده رسیدن از فسد و السلام

برای میل و پرتاب سگ در حی و دیگر در ارضی مخرج رسیدند و گشتند در آنجا جمعیت بنویسند
من آنوقت بر سر و کمر مردم راه یافته یا در روز قیامت میزدند مردم بر یکدیگر می افتادند و دست
پای می کشیدند و لوله خیمه بر سرشان می انداختند و الاصل خبر می نمودند که قیامت را چه راه از قیامت بدیدند
برین مصیبت از اینها معاودت کرده جمیع مردم سوار و پیاده و فیلان و اسبان و متعلقان را چه
نوشته و دیگر مردم را همراه گرفته روانه شدند تمام شب فریاد می کردند و همه ساکنان محرابی منزل شدند
و از اینجا بجا آورده شد لاشه را از آنجا که از آنجا فریاد می کردند در آنجا که در آنجا بود
در میان آسمان در گریه بود و سینه شکافت از اینجا کوچ شد و در آنجا نون و ابره شدند متعلقان را
از آن منزل از نوال صاحب حضرت سقده ماراده اللهم بکر کبر شیوع یور و در نوال صاحب کوچ فرمود
امروز که ششم ایماه باشد در سگواران در سینه طرفه خلی میان آمده مردم تقی ملتند که تملی حضرت
رومیه از طرف که موهای نوجوانه نمودند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا
یکایک می خوردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند
که از آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا
کایه بی معرفت شدند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند
حالی بود که چهار کبر می رسیدن این فرقه و نمود و والد در میان شمارید ایسم از این بقیه فرمود
که جمیع مردم شکایت می کردند که نوال صاحب و قبله قیامت را از قیامت برداشته روانه شدند
افغانان بر قیامت که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا
بودند همه بار از میدان در راه مارلیک کردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا
رسیده اند خدا کند که تحقیق باشد در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا
رسیدند که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا
منه نوعی عبادت در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند
و احیانا ولوارم بنویسند و تحقیقات بلکه و کدر بالادی کوه معصوم نوشته ام و در آنجا که در آنجا
خبر می رسد که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا
که برای فیلان در آنجا که در آنجا فریاد می کردند و در آنجا که در آنجا فریاد می کردند

نویسند

کرده شد و بنویسید و در مضمون او ای ز نامه بمانی بنا کنید تمام تمام خان بنووردی که در خط مزار
 حاجت محبوب محمد علی فرستاد است لوم خودنو و خان صاحب فرستاده در بنویسید معتمد خان صاحب اطلاع
 هر سه لظایم به قبول کرده عرض است که البته انداز ما خدا اکاه است که منظور باشد است
 و قضا بندی و و عده خرید اب نوب بنده گرفته پروانه نخواهد بود و بیه بر که ام مال در حضور
 نوشته بود و الله رحه از شما و با و با می سر کار که برای تقاضای زین خود غلام صاحب فرستاده
 مشا را لیس و بیرون منیع بکنز و نه صد روپه از سالی ششم در باب بر طرف عالی نامی جدید که در قوم
 شده بود در جواب نوشته است که بر طرف اینها با لفعال در بر لیس می توانی دیگر مع شود و در
 در راه مع یاید سواران منعه حضور رفته اند که با داشتن باید و ضرورت اینها عام است و قبل
 و است اینها یافتند بر ار غدر و حجت نمایند و واقعه هم است ما در این بدون در حالت مشا را لیس
 خود اجازت کفایت بالا ضرور نبود با حال که این صورت عمل است جدید دیگر جایز با در
 عرض می بندد که بر طرف میگذرد بدون ارشاد حضور با حال جواب نوشته بر چه عرض شد بر کار در و ارشاد
 منع کسب او ای اینها طالب حضور شده بودند اندک حضور عاون اندوز می شوند مگر خان و منبر او سلام
 و در جام غلجین بموجب درخواست میر غلام صاحب فرستاد بنویسند و فقیر محمد خان طاهر از سب از غلام
 حاضر حضرت شکر بخانه خورنده تا حال بر کرده و غلام نظام الدین خان که با او است بزور است مکتوبند که
 که بر طرف و امیر افضل خان سر خان شریف و علی بابا که در خط مبارک که برگاه خود بود
 با لاله ابرار شریف و در بند بعد از چهار شیخ و افضل خان هم بر در واره حواله شد خود دولت در واره بر
 بودند غلام هم بر بود افضل خان عرض نمود که نه هر چه آید رسیدم است در کسب او ای که در نامه
 با کسب او ای منعه کسب حکم شود و بطوابع بر و خود دولت از راه اعترافه خطاب نمودم فرمودند از
 هم شوق را لیس که از حضور در آمد است بطوابع رسید منعه کسب طاهر خست میر غلام خیال آید
 زینکه حال معتمد دانسته گفته از منظور داشته همراه خود نگاه داشتند و در همه فدا شده و الله که بر او
 منعه نایزه حضور در مجالزه شده بر سب که شمال کما است این احوال معلوم می باشد و دیگرها حاجت
 بود در کسب میر غلام تقیین بر چه مناسبت غلام بود و خوانند جواب عرض طاهر غلجین محمود ارشاد فرمود
 و پروانه نوبه با لیس روپه بخانه نوبه می سالی ششم در سالی ششم و سالی ششم در سالی ششم در سالی ششم

مواجهه در بنامه تا بجز بد جلوه وصول میرسد کلان ال بدشکار هم را الله ایاک بنویسند
کافیه می باشد و جواب سوال بعد از آنکه خط رسیده انفصال پذیر و اصلاح است برای
تذکره و از آنچه باید نوشته می شود و خطوط اوله میرسد حضور ارسال میدارد امروز که خط مسدود
نمود و چون بفرار بر رویه مجرب میان نسبت رسیده ارسال داشته نظر ملیز و اعلام سخنان بر روز بلا تا
جما جها که نوشته می شود و وقت منفعله ناله باوره های برای آنرا و بی رفتن از خدا کند که خبری
منفعل شود و بفرستند باز هم نماند و همچنین در خارج مکتوب مطمین با و اعلام از میمکتب غفلت
و برای فرستادن جهت بیجا باقی بماند غلبه لکن در این ارسال نماید و بفرستد
و مونس بناده که همراه و کتب را چه اچیت سزا بر توان رفتن بودند که روز از آنجا رسیده اند و
خصوصاً خطوط که آورده اند نظر خود کند از آنجا که اصل باشد بعد از معلوم شد که نواب
فریر الممالک می ماند که برای برکنار جریده لطف برده بودند معادوت منصفه قبیح و ضروری و
دوره شدند برای دریافت احوالات رویداد و تعلق خاطر بر وجه تمام است بر وجه دریافت و در
مسئله باشد انوقت است معلوم شد که منواله و حواله از حضور روانه از آنجا رسیده است
مانده باشد زبانه جدول
و در وقت حقیقت منفضل معلوم شد و صحیح مصحوب باوره متوالی آنجا باید نوشته شود که
اعرف در صورت ارجح است و در رسد در آن سرانجام حواله یافت سریع و نقد فرموده امروز
باطن از حضور در الممالک که بود و در وقت و اللفر و انظار بر و الهی از فرزند ابرو
سرانجام خوله است هر قسم که باشد یا آدمی متواتر که روانگی از فصل است و در هر صورت و نقد
برای شرح جانبی حواله نیز خدمتکار و ابرو بخش که شده و اعرف در هر صورت مصحوب مهلهای
فرستاده شد و رسید و سبب لطف که طاعت حرکت و توارسی و توارسی است توار
موجود بود در رسد در هر صورت همانجا از شاکه بموجب ان لعل در سنبل و اسم از نوره عین
امین در مقدمه حوالی اگر مناسب نصیحت شده ام و سزا که خبر باید لطف بر طرفه و صورت باشد
حکم که بنام رسد حضور رسد اما باوره با سزا و بی توارسی در کار باشد و فرستاده
بسیار می شود و معالیه فرار کرده است در این پزوه زور راضی نامه طلینده می رسد تا

و در وقت حقیقت منفضل معلوم شد و صحیح مصحوب باوره متوالی آنجا باید نوشته شود که

احقر او ادب سلیمان علامه و مرآت له و غیره مانورده بقدر سائده اجوا
ابلیغ و پربلیغ و اسباب اسما و غیره بر رخ گذارشم تا آنکه فضل حضرت رحمانی و نوحیات مروا
العبد و کعبه امامیه و انال و مقتضای و ثوق شسته حیات و زندگانی خیریت و صحبت جسمانی حاصل است
و مشروبات قد صفات بهای سحری و تالیف منسب از درگاه محبت الدعوات ابل شامل بود و بجا
مخروجات نه تقدر و غفایت خدایند بر کمال لایزال بر سران کم کرده طریق چاره سایر مجله و بر طوار
همه مفصله از ان بار که تقضای نام است قد سیران در جواب الفتن غلام و رفو را است افشار فرمود
تا حال که خوب نیجا که ری و واقف است که خط و رفو و بیامی و ایمانی از ان طرف روان دل شسته
ما او رو باید و لو که ازین جهت چه فرغ بار در وقت و ملل ملک برای ظاهر شود و بال شده و فرمودید
انظار در از روی وصول این مسامحه از خواب و بطف بفرار تحریر این بود اسکره از خور بود از الله
که درین خیر و روی رفو نیست افرای بود خیریت بر خط خاص و نقد و خط رفو بر خورد از ان جهت لاله
کوچک رسیده و اسطرال را منور و احقر ابلاغ شد مجروح شده ان دره و دل نورانی و سایر جمعیست و با
روحانی لذت از این است پر خیب رفو فرزند که نام غلام سمت از قام بد فرقه از جوای ان عشرت اخراج
از منظار خط و فقیر و رفو و خاطر خاطر از در بر این دریافت نموده در بحر خالت و انفعال نقد فرود
که نمیدانند از کبریا بر او رفو واقع لغز نمیدانند که از غلام بطن نور رسیده و نمیدانند قابل است که
با انواع سبک و عقاب معدت با رفو بر خندیش و رفو در احوال و بحال و سحر و سحر و سحر و سحر
و کفایت و است خونین از دیده میریزد و کین چون رفو می آرد و نمی آید در ان بکله گذارده چاره
تعلف که فشار و بقراری باشد که انهمه احتیاط من و الام سفوف شداید خیرت و روحیات و صاب و صلا
مخصر را است که انقله کونین درین مقام صعب میریزد و بهاری باری از طرف تا سماج سرد و سرد اطفا
خورد و مال که نور را همه معاملات که این مفعول شان و نیز شده از کدورت های روزگار بوده خاطر
سند که ای نماید چون کانت قدرت بر چهره طالع این کشند خیرت همان قریب کشیده میکند و قبه
ای و ای زحمت چون کسب می نماید اندل بخور و نه عقل بر جایی حالت بر ملاکت خود و انفاست
منواله انما شش نموده که از کار و بار بگری فو طیل منقض است و هیچ خبر مرا فقط و مواخلف است لیکن انقدر را
توجه بود که برگاه بود چنانچه درین سبب و غیره است بعد از ماهه به بنده هم سیر

و مقدمه قوت از نور مرئی و بیکی و برش کانی شدت و باقی مصلحت متعاقب از ماه ریم ۱۹ که شروع
ماه ریم است بر وصول در باقی نمودن صورت مرکز در میان است و مگر ام از سر کار حاصل است در خصوص
درین لام که سفال و نصیب بر روی کار آمده باشد داخلت منسوب و محل وصل و از نور رسیدن شد و مات از کار
بج در کیهان نیست که قبض با مطلق گراید و حالت تحریر و غیره بر طاهر که هرگاه در کار تا نقد و داخلت نماید
باین گماهی و در آن یک که در باریم کمر اتفاق از نور است که در سر و سپید و وسطه و لیدر و
منصف که برای استقامت و استقامت است که در اول بود و محض هیچ لیکن احوال الله ابا و در مضمون
و مفهوم است که از مفید هم جانی لواری نیست و کت با حوال که به یک بر او خود و نفوذ غلام بدان حد و در
که کمال و صواعق باخ بر آسمان و العو که با مفعول اول هم سر حرف زدن در آنکه لاجت و حاجت از آن جهت
و از رال احلاف که با خاطر میگذرد و نظر بر چنین نومات بود و تجاوز روانه توکل و بسیم سر و سر و سر و سر
قاعه در این معنی است که نقد بر که حلق آفتاب من غیر از آن است یا دانه و اب اینها نصیب است
با وجود در افتادگی های شمال نیز حاشا خاطر بر ملال اتفاق الفعاک این علقان می شود و میداند که در
مشیت از روی که ام است که در منوطات آن مندرک فرضه از چهار است یا به نسبت نماز در این
طالع خوش سوختن و در هیچ جاره کار ندانیم جهان بشیم و در و از هیچ شتر و بار نیافیم که
فروشنه سخت در بازار زمانه مردم صفت و قریب و در کسم کوشش شدیم و هم
و فع مصار از روی پوشان است یا اضطراب و اضطراب خاطر حضرت محسنه و بعد از اینها
در یافت می شود و مانند و اقراح است یعنی هر چه بماند که وقت در شتر چهار ماهه بر حضرت جا آمد
نیاید و باز تر و در عطف و عطف و الف و محبت آن در الواقع مقتضی جمع است و
مصلحت یعنی خاطر است که حدای و هم می من طبع است آن سخت است و در شتر و خوار بود
اگر چه بنا کاره و محض ناخلف مخلوق شده لم اما آنجا عطف است با جهان بشیم و در این
الرحه بر رویه است سر چشم بدو نادر است لیکن چون غمان احوال بدست از انجا
تقدیر است هر چه که بدست باز رسد که بر سر نهاده بودند از انجا کار از نصیب است که ام
میجوید که درین سبب است که است و بلا بر سرش و ما خیار خود نفس است که انجا
چاره کار از دست نرفته در پیش خود حیرت بر سر و انجم و از این سخن گفت که مفهوم

الرحه عالم

تعلیم و اداسی و استعظم معروضه و صمدار در احوال عقیدت اسما لفضل انیر و بر کمال کثرت خود
و محنت و مشقت و استقامت هفت شماره اردوگاه را در تحت ایل و سائل اولیا فضل و کرم
بمعارف مغلایان عقیدت است ابد الیدر بسند و عاقبت و از لو درین روز یاد و فرود و رعایت است
در جواب لایحه لرحیم کان مراف و دیگر می بصورت لایحه لایحه با اسباب مرسوله مساوات افرا می خلاصم کرد
کشیای رفوزه که بار چند و او در دستار و کمر بند طلایه و با بجا می و فلسفه و در میان کجای کمال و سوار
بود همچنان ما بسند به مضمون که حواله شده بود که ما عجب حالتی که شده بود که ظاهر در راه ما
بر سنده و اوقات نامت ارفضان عرف ماکو و کتبه همه بار چهار زند خور می تمام سنده خندان و انعام می
که از راه دور است که محو و انعکاس است از جمله خال خال من حال چون از غایب است در راه
که است که سر ابا می خود را خلع است چهار سینه و سینه را می فرار از لطیف این است و ما
سروانی سینه می خیر با معرفت و حکام ضرورت که خاطر منظر است که معنی بود که در سینه
چه قدر خوش طایفه است که بعد از بیان آن باید و جبر است که از خوش سینه است که در
شده بود در جمله از روی آن صحافی است احوال خیریت و تحقیق مفصل در احوال
لنوش و ملائکه است که در روز سراسر ای دل و جزو ساسی است و نظر بر فضل ای در
غنی باشد احوال اینجا و بوفه و غیره می زمانه و مسان طراز است شهرت عالم که در شهرت نام مفصل
مجلس از آن ماقضای مقام با مقام می در کس که با ریح است و سوره و در جمعه شهرت مقام صبح
مرحوم بدر بار و قلعه شرف روند خلام رسول با مع یوار ملزم سوار بر لور حواس خواسته می سوار
بر دروازه دیوان حسن که سوار هم شماره بودند آن ذات مقدس است که در شهرت است و در
این سوز و غم است که در کوه بازاری بلند او از شد و غلغل و خیزد در شهرت است که در شهرت
یعنی با کس ای یک است شده بود و در شهرت ماند که در سراسر ای در شهرت است که در شهرت
اسباب بکفین و بکفین مردم سباه است بر دیوان ساسه هجوم نموده سلطنت است که در شهرت است که در شهرت
قابل غضب می آن ماسه ملک تقابل است در شهرت است که در شهرت است که در شهرت است که در شهرت
و کل و کلدار مردم سله در سینه در سینه است که در شهرت است که در شهرت است که در شهرت
حضرت طلایه که مال و مناس و بر که آن مغول در صد و در صد و در صد و در صد و در صد و در صد

جوار دیوان

حساب اموال در میان او و دیگران منصف نمیشد و ما چهار روز در یک حساب و حسابی که با حساب باز و
بروز یافته بود در حوبی به چهار باقی ماند روز چهارم از حساب بهای می ارشد شد که از طلب خود پاک گرفت
بقی مندر سر کار و الله رساند و بگذارد که هر وقت در حق می بود از انجام باید چون حقیقت آن منصف قرار ما
نواب مریدان و عند محمد خان و غیره در انجامه شدند که شش ابرامه را از حوبی برداشته بر سر
روح الله خان که از قدیم فرزند بر کانی بن است و فن کو بند و کارش و سهمین اموال و بر او در طلبخواه
میست و یک کسری زیاده مثل سیاه و سیاه و سیاه از نقد و طلا و نقره الله در است
تقسیم شد باقی اجناس از خیل و کت کاخ حاجات منور طلبت و فروخت آن در پیشم خبر است
فروخت این خبر داده است و بیاید و بیاید در چه می انجامد حالت معلوم اینله هر چند درین
روایت نیست و این بی دل برداشته بمرنه حال بود اما انقدر بود که بلم و پیش گذران اوقات نمود
از بیاحت و بیاحت ارباب روزگار مطمئن بود و همین هم راندیش تبرک این علقه خارج از مصلحت میداد
الحال که چنین باری بر روی کار آمده و در خود حسرت احوال خانه بد نقش می یابندی و قرضه در
اینجا بد بگونه و فندان کواری بر چه نهایت توقع قومی بود که در چند می طلبخواه میو و مبلغی می خواهد
ان خود سیر شد الحال از همه سو جاره کم کرده ام مبلغ نقد و بیه کسری طلبت از روی حسرت آمده اما
درین مقامه رسیده که از طرف شمشیر و خیمه در میان است و جامع شده تا ما خود را برای در افتاد که و
او پیش که بر میان ما و با را که بی برسد و کدام کسی نمی ناکوش می کند سخت در اضطرارم و در
سختی بیستم گاه گاهی در حوبی نواب حسب هم برای حساب و عمره که برات می گذارد و موجود است
ملازمان رو کفار رفتن با اتفاق بی افتد و دامانی جای که چهل و بیه سر صد مردم تو جانه تقسیم
هم چون مردم و بایر و شکر و شکر شده رو بیه سر صد دادند با امید تو مومنت بد که چیزی بدست
درین وقت ششده ایم که فراتر واقع تقدیر کار است و بقدر الله از دلو و دست اندازیم را غنبت شود
چیزی بدست می آید باقی بعد میو که باه چیت شد فرزند الله انا و تمامیم
از راه نقد که هم خانز کو بر روی برای نسیه و اخراج معنوی سر انجام بگذارم
حکم شده و ارشاد کردید که هر قدر فوج و حساب ضرور کرد که بیه سر انجام این کار باشد
از تو بکار می آید و غیره هم راه گرفته بجهت باید در غولد بر فرد سوال مردم تو بکار

یکی بنیاده سوار و بگذار پاره و سطح قدسین زدیده غلام هیچ حالت در کار سوار بنیاد نماند
لیکن هر کار که بعد از احوال خود روش را تمام میخواند که خاطر خواه میمنت و از شدت دارد که در
تحقیق مفصل لغزش برسد خدا سوار خدمت اسباب ضروری صورت نخواهد آمد مویج
حضور روبرو بافت استخفاف در خاص و عوام میشود که برای اسباب ضروری بار بار محاسبه و التماس
نماند حاصل بر تعلق مایا لطف نکرد و از اجمال امور مصلحت نکات خبر دانند فضل الهی حسن
توجیه و حرومی این معنیات بر فهم اسرار کلمه در سخن نویسی میخواندیم هم از اسباب میجوید
فی الجمله در معیار بر اولت دارد و موافق عقل ناقص عرض احوال بر وقت ضرورت میآید که سابق بعد از
سوار و پیاده متعین حضور و سابقا بنوعیه و غیره اسباب ضروری و حکمت است که از سواران هم سواران
همراه تاب موجود بود و بالانهم هم معنی آنچه نباید فهمید غلام که با بنیاد و بدون دست نماند
اسباب ضروری با عیان و رفاقت فوج سابق عبور نماید کدام رسم و عیب در اول معانی سر راه خواهد
و اگر در صورت کار بادرش اهل اقتاده بموجب مریض حضور است انجام بدین کار و دو هم کار سوار
زبانه برین مجله مع افتد و غلام هم خفت مکنش در صورت که در تحقیق استغناء معهود است
خانوار تصور شد بدین معنی در صورت مقتضای عقل ناقص برای کار سوار مهندسی
که بعد از کار سوار و اولت سر راه و تفکرات است و همان قدر سوار و پیاده از ملازمان حضور که
متابع غلام در کار سوار بنمایند و نوبت و در میان و بلداران و سربداران و غیره حضور
متعنه شود و برای خبر گیری خرج فوج عبور در دفتر بود که روزی روزی باغبان شد و بزرگداشت
برای وجه فوت معارضه کرده دل نهادند که نشند در صورت غلام منواید عبور محققا احوال
انچه باید عمل کرد و اول این معنی منظور کار سواران حضور نبرد و غلام بر سر جوی این نماند و در
تصییح کار سوار مینماید منتهی است که سوار اول این معنی بعد از عصر غلام برای کار سوار
از متعنه برای او عار و الفایز دارد و بر اینی حقیقی در خصوص التماس شکر سواران و پیادگان
همراهی خود ماییم در حال راه او روانه سازد و با خود با این است و در متعنه شده لوازتم خود
و یافت او می آید هر چه مریض شد و او را از او یک طایفه از مردم خود عرض اینجی غلام
طایفه سوار و بعضی حضور متمیز سازند و با همفکری سواران و پیادگان در حضور

بظن در اثر

بطریق واری منقول منقسم غنیمت کوه نامی چند برآورده که شایان شخصیت علامت
علامت خائنه موروثی است و ارباب و اجداد خیرت و ابر و تصدق خالی می باشد
همه سنده بر کار شاعر نزار در سوامی دات خداوند نعمت با هیچ یکی ندارد و احتیاط نماید
فقط تکلیبی بند کاجیات این منبت بر غلام ابرو است که نام همگرا ام خواند بود که این بازو
از فضل خداوند نعمت پرورش نماید و طرفدار می مقهور نماید و است که اسمی از
خبر خود و فغان منقول و غلام برای کار سر کار بدل و جان حاضر می جوید خرد نزار و اکثر کرد که
انبار نموده غلام ارشاد میجو اسباب ضروری که معروضه شده مقرر کرده و الا که در کس است
شود برای کار سر کار شخصیت خود منظور داشته بدستور دیگر منفعت حاضر بوده و لازم مند
بجا آورد و غلام این قدر است که برای کار سر کار معروضه شده هر کالم اسمی کار بر دوازده
حضرت طایفه است زرد و خناب مقدس تمهیدات تکلیف بالاطراف و غیره لوسر سنده و لطف فراری
منقول منقسم غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
که اسمی در سنانها که ارشاد شده ظاهر زردی است که خرد از زبان سر کس است و از انظر
قال و مقال بمنان ایند لغرض رسیده غلام برای کار سر کار جان و دل حاضر است اسمی از
کو و کس است و اینقدر خیرت و ابر و که غلام ارباب و اجداد همه سنده تصدق خالی می بند کاجیات
مقدس است اراوه و ابر و در بندگی خناب و زلد زیاده از نزار مان مورد و فضل لغرض و در کس است
مراتب خیرت و اعد زرد و اقرین فرا اند و زوالگر انبیرم بد صورت قال و مقال و اسمی نمایند از
شامت لایم خود میداند و میگوید که از نزار اسمی است که در کس است و در کس است و در کس است
و اقل شکر و عبادت هر چه مرضی زاده حداد
خانه لگو موروثی
موردی است و و طلب حضور از سر سوان جوید و در کس است سنده در غلام کس عبادت
و تعریف که بران و همه قوت از سر کس فضل کرده بر قلده کس نظر کرده با امید لفضلت در
کس است و کس است و کس است و کس است و کس است و کس است و کس است و کس است و کس است
و لفاق با هیچ یکی از اربابان در بار نزار و با نسی است و است و کس است و کس است و کس است
حضور از نزار و کس است و کس است و کس است و کس است و کس است و کس است و کس است و کس است

مخصوص عرض کرده خانه لور از خلاصه انجام محروم سازند چند روزی که در منزل خود
بهره معاشرت و بهمان تمهیدات بر آنجا از غلام بر آورده گرفتند فضیلت اقدس حاصل بود
که بعضی آن از سر کار و الاغایت شده حال استماع دیگر سواخت اند که قدری زمین خود
سختی حاصل بر آن گویای است از مدت ده سال که بر آن گویای در حال کبر خانراست
بجای آن که در زمین مسطور مراحت کرده از چند می عمارت کنه جهوس مردم خود را بر
ضبط زمین مسطور فرستاده میگویند که این زمین مسطور که جهوس است هر چند معمولیت همانند
که صورت معمول و غیر معمول از مردم واقف کار تحقیق کرده اند و واجب باشد مسطور او بر
سختی نبوی میکند و بر سر پرچاشم معمول غلام اگر تدارک نماید از آن استغناء حاصل
و اغلیت میشود و اگر خاموشی نشد در وجه فوت تحلل راه می باید در زمین تمهیدات از آن
و تانمردم استغناء میکند باشد و هر روز حضورش نماید اگر غلام فایده نبرد که کار و الله
است کار و از آن جهوس مخالفت خود که در این غلام نبوده و سخت است از آن جهوس
روانند و اگر باقی خاطر آنها منظر حضور است غلام از فضل و کرم او میزد و از آن استغناء
سفر را که عهده برای بزحمت عهده های حضور ندارد و اینقدر ادب و استغناء تمام
بر خود و او را میخواند که در هر چه مرضی
موضع سلواری و موعود که بر آن گویای

الله اباد از قدیم در بدو معاش متعلقان خانه مغرور و از سر کار و الله هم در وجه معاشرت
و مجال مانده و غلام معمول زمین مواضع مسطور هر قدر که است سهمیت معمول بسیار
مموده در بنوالد میدان از آن موضع نلوی و تهیه حاصله سر لقیه باز میدان نمود همه اله معاش نلوی
نفاست زمین دانده بمیان آوردند صورتی در بنیوه عمل اند غلام از روی استغناء
تفضلت از آن چنانچه واقعتا بعضی رساندن مناسب نمیدانند از خارج راست شود و
بعضی والد رسیده باشد پس از این چند روز مهین و انمه محلی از آن خود عرض نمود
که غلام حشر ضعیف نیست عهده با نظیر از فضیلت جناب قدس عیبه دیگر ندارد و آنچه معلوم
و تحقیق ندارد است با هم فیه است که مردم بد صورت تا بر غلام عاید نماید بروی
غلام عطا کرده جناب والد است و باران مبارک بر آن شده که غلام از آن مبارک

بدر آن روز

در یکی سر و کار انداخته شد تفصیلات و الذمات حرمت جاریه خواهد بود از اینجا که موقوف است
 که سابق مقرر بود سهم موقوف ماند و همین وجوه قبل از وفات گذاری دارد و در صدق آن در کتب
 خارج مکتب بر خدا طایفه است و عرض آن مفصل است لهذا درباره خود سخن صلح انداخته
 که چون بصورت دیگر عمده بر ائمه مامرد منبت موضع شود همه المعاد اهل خالصه شود و عیون
 ازین مواضع که بر فردی عمده معروض داشته باشد موضع در اینجا مع غلام به خط حال فرین کرد
 واجب است که عرض نماید هر چه عرض
 و بعضی از اینها باریان جناب فیض است
 و بعضی از اینها باریان جناب فیض است
 که در اینها جانوران سرکار حضور منبت که جو سعادت اندوخته بود در زمان رسالت الملاحه
 و خاتم نمودند اسمی داران که با این برین خانه بگویند و در دل و خواه که در ارض آنها کوفه میگذرانند
 غلام از پرورش و نماز و اعتقاد ناقص خود بر احدی مجبور نمیشد مگر در دیده و دانات آنچه بر کند
 بدکور که داشتند هر که ضبط کرده مگر آنچه داران مسطور از قدیم بکجری لطیفی بهر می معمول
 دارند و موافق میفرمیدند حال آن غلام هم وجهی بهر می از اینها می جاگیر گرفته اند و اینک در امین
 زیاده طلبند که آنها از راه شرارت با لکندش پیش نمیرد اوله بهادر هم داد و خواجه
 کرده بودند چون اینموقع در یافت بشیر اوله بهادر شد جواب یافتند و نزد سرداران
 این بر سر هم نشاندند پیش رفت غلام از وجه معمول بر کز زیاده طلبند و در دل و بگویند
 اینها سخن بیاید و خلاصه است معینا حالت غلام درین روز با مفصلت بعضی من تقدیم میسر
 که از وجه معاش قدیم بحدی تقلیل شده و در هر روزی که سوا می این جاگیر بشیر اوله بهادر
 میفرز که جو هم بعد مانده حال همین قدر وجه معاش با فقر مانده و حال آنکه دارد و نمینواند نظر
 کند از این صورت از نانش هموجب اینمردم مجبور است و اللذایان طلب غلام به تصدق
 خایه تقیات است چه قدر در آرد که از این در مقدس سر شوخا و رواند نمود ایام سلطه و جهانبانی
 با الفراض همان تابنده باشد
 پیش کاران خالصه برفه بعلام خانه آمده جواب کوال شوخا و رواند در پیش او در بند بعد خود
 کوال از برای سخن غالب اینصورت معلوم کردید که محال است صوبه جا بدین شوخا مردم
 در اینها

در اینها
 در اینها
 در اینها

بهر یکی حواله کرده اند معلوم است که این تدبیر بجهت فریضه حضور است با مردم بجای خود در صورتی که بخواهند
اند حال را بشمارند و خاص و عوام است و آنرا در کار با همیان آمده اگر واقع مرضی صورت را مجموع
غلام تابع مرضی اقدس است و اگر صورت بخواد چنانچه سابق مقید شده بود و منظور باشد چون
حکم بجای هم ظاهر است بعد حالت وقت صورت مهربی در محال است تحمل آمده به نحو ابرار
حکم بود در محال است رفتن زرد که بوصول رسد از دست عامل و فوطه دار میگردد پس با فعال از
چیزی نقد هم صورت باشد و فوطه دار و غیره انجام نموده پس باید هر چه مرضی باشد از بنا شود
مخصوصا منتهی ظهورند که بحجاب حالت مابست مریضه غلام هم صورت
منظور است پس معلوم که در جواب فریضه بخواجه برکت حکم شده و حافظ عبدالله خواص از حضور انور
رسیده اطلاع امر نموده بود و جواب برکت و دیگر مردم خود را بمحض متابعت و القاء و ام خلیل نقد
برای آوردن کسب خواص فرستاده اینها بخانه او رفته هر چند که مانع و ابرام نمودند بر سر محافظان
از آمدن اینجا اقرار مطلق کرد که در هر چه این صورت در خود قدرت و تقدیر از خانه ز او می غلام نبود لکن
از اینجا که از پاس متابعت ارشاد هم چوچه اشخاوت متابعت حکم انور است بمعنی عمل او بود
بعضی بار با این خراب قضایا حضرت بیرون شدند همان دام افکاره برسد غلام
از چهار و پنج روز شدت معارضه حرارت و در دیبا تصدیق شد و در دو ماه و طاق نشینت
نشینت بناچار می انبساط مجرای حضور و سواری را با جمع است مفسر مانده از فضل فرم آمدن
که تفسیر معانی خود را قافله خدای جهانیا به تانان با و
که از راه تفضلت خانه نلو سردی شروع شد و یافته بود و در وقت سعادت فرموده سرانه عزت
و افتخار هم جهانیا از راه فریضه انور و البته در بعد انقضای مدت بدید کولک از زود مر لوق
ما و هم است و کله را به انور لغایافت و جمله مننامند از کونه برک و ما منتهی انور مانع از انور
انور کار بسازنده انور همواره سانه همایا به مند از استبان قدس است و خاندان انور
مستطوره است و انور را با است نصرت است سلطنت و قربان است و در بدم طهر از حیف
تلافت و انور است در عرصه افاق فرود رسد و انور خانه نلو مور و به انور است و حیف از حروف
زود کار با انور است و انور است ظهور هم روز و هم روز و انور است و حیف از حروف

بهر یکی

185

و علی بن ابی طالب و اهل بیت و اهل کعبه و اهل بیت و اهل بیت
 لقب که منتهای طهارت و عقیدت و اهل بیت و اهل کعبه و اهل بیت و اهل بیت
 حیدر عقیدت و القادسیان ارادت و اعتقاد و نورانی خستند و عرض مخالفان با سیر
 خلافت منیر قبله و کعبه عالم و عالمیان و لم انفاله بسیر خانه سلو مور و در از و در که ناقص
 بود و در روزگار و اتفاق نصیب قسمت از قرب ط حضور مینب ظهور هم را و قناده روز
 خست که نیا و تفصیل مراجع خانه سلو مور و استیجاب فرستادن اخبار یک حسرت از دست
 میرز و در بغداد از طایفه متفاوت ندادند و در سبب بار سال سوا فیض از فقار
 سعادت اندر زنده کرده از کمال محبوب و با چاره است که هیچ صورت بر این ضمیر و در کمال
 صحیح بخور و بیرون که اعلام علیان در بنجامه بودند از راه ممالک اخبار مینما و دم خود را
 سلو در یافت اخبار مینب آبا فرج کرامت اقتضای فرستاده بود و مرآت تفضلات خیار است
 بر حال بر اختلاف خود زبانه طور در یافته اداب سلیمان سکر و سیاس خانه زا و روز
 و بنده لوازمی بصورت اعتقاد بجا آورده روز و شب است سعادت خاتره و از جناب الهی سبب
 که اولیای ربات هم است کورتی و اعلام خلافت فرمانروایی در عرصه افاق فر فرستاد
 کرد و از سر مائه کامرا بی باسی عالم و عالمیان کردند و غلام خانه را و بقدر بدولت کفش برادر
 حضور کرامت موثر سعادت انور هم بود و سرمایه مفاخرت و کامرا ای حاصل نماید از فضل و کرم
 از حد و از است خانه سلو مور و از بنده باسی ریح العقیدت منظور نظر خوشید نظر بوده مور
 تفضلات حد و ندانه باشد زیاد و حد ادب ط غلام محمد خواص حضور اقدس
 برای تحقیقات احوال طغیان در بانز و غلام آمده ابلاغ امر نمود و غلام وقت شام برای درین
 سلو با وار شده رفته بود چشم خود ملاحظه نمود که از بند خاتم ماسته را از باج همه است کوفت و
 غیر از این هیچ چیز بر نظر نمی آمد و چون مراد از اسلام ماسته جسم الله تعالی و در بدو بولی را
 اب رفته و در لوازم از با قناده و هر همه خوش است بشت تمام است و مع اند از مردم است
 که با این طغان است و در اند معلوم شد که تمام لاهی و الهی که الطرف بر او است و در
 شاه در این است که در منزل خود می باشد آملک فضل الله خان است در با مع آمد و زیاد و خوش

و در جمیع روز کم شده بر میگردد و غلام بسبب در دست در جلد شده
غلام بود و گوید که اینست و گوید که اینست و گوید که اینست
از نام که کامیاب مال و اما به جا و دایه کردید ما طاعت از حبل القدر است
از کبریا است و فراتر از آنکه منتهی به دولت و مهابت نوشته بر ساد که حکم حضور بر نور بدن تفضل کسوف نفاذ یافته
باید که هرگاه که سرداران مشهور از بنابر اسرار طواف خباب همان ماب نماید بخاطر نور و در هرگاه
والذوق و اطلاع باید و گوید که پیشتر رسیده بر وفق آرزو در امرت بنابر حضور نور لوزم بر اینست
بنسب دولت مهابت در جواب غلام مرقوم نمودند که از ندرت روانه شده در هر یک کج رسیده توقف نماید
و هرگاه که سرداران مشهور غلام اسباب بوس خباب خلافت نمایند چند گروه از مدله کج بنسب بر اینست
بردارد و خجسته موجب نوشته بنسب دولت مهابت در امر و بنسب بر اینست که در هر یک کج رسیده
افان نماید و انبوع بنسب دولت مهابت نوشته بنسب بر اینست که در هرگاه سرداران روانه از نظر کسوف
بر اینست بر اینست که خجسته باید لوزم بنسب بر اینست که در هرگاه سرداران بر اینست غلام بنسب بر اینست
از اینجمله چند سوار بر اینست که سوار در مهابت سوار بر اینست که سوار بر اینست که سوار
شهرستان مهابت که همی فریب مهابت که خوانند و گویند و اندک
که با سوار که ام لفظ و معنی حرفه از در و جگر سوز شهری که روز و شب در اینست که در هرگاه
بشرح و بیان در اینست که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه
در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه
حدیث استنباط و ملاکت فراق خوانیم که اینست که اینست که اینست که اینست که اینست که اینست
لا حرم این ناجر اموال و وقت مواجالت لازم است که از فضل الهی زود بنسب بر اینست
که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه
و حال استنباط شمال القدر بر روز ترایدست هر خطبه و محی با مید اتصال لغت بنسب بر اینست
خجسته بنسب بر اینست که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه
مضمون و لید بر اینست که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه
و سوار از درگاه حضرت کار استنباط فراق و اینست که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه که در هرگاه

لا اله الا الله

109

سزاوارت نیست این ماجرا که در مشافان سرایا اشتیاق بدو است و در این مناسبت که است
 اما در اول آن که در وقت عمر چهاره سر نو حاصل نماید و از گذر وقت خفاکاری تا بی روزگار بدو که
 در مردم جدایی معاد حال گشته بموج خیرهای چشمه سیر می و این طریقت است و در این
 و حاجت خسته دلان مستجاب کند و تمامی حال آن مخالف کتاب کن از عطف و اشتیاق و شفقت
 تا بی و بی از نظر الطاف و اعطاف بی پایان چشمه است که هرگاه از اشتغال امور فرو
 برافتد باقی طاعت فراموش نموده احوال مخلصان برآید و در وقت خیر خیریت و شفقت که دل به خوا
 همان تواند شد با فرمای مخلصان سرایا با اخلصان باید بود که
 چنانچه در این کتاب از بلا می تر
 کنایه های خود مجیده در و معاجرت و فراق بر سکنان باطن مورد چه لطاول و بصاوم سزایه و بر
 کار نماز و در این حالت در از و شبیه نورج و البهار منبج صبر و تحمل فقر و دست بردارنده و می بر
 و علی و بگری در کوشش و عجز و مردازی اما در هرگز که سوزید که است و از طرف دیگر که ماران به سبب
 و اضطراب بام و دیوار سست و از پیش خندان با مال جور و جفا است و بس از که خسته از آن
 با مال خوف حصول رنج و سخت مگر در بیخالت بر ملاکت فواکب طفره برای نصرت از بی معاد و با بگری
 و طلب ماهی نوای جم زوای حالت مواجعت نور المیرت که افراین همه خفا به شکان بحران در هر
 حاره کلمی در زدن در مانند کان و ادوی افتقار نماید از بدت سبب طریقه سینه سینه استان مواجعت الطاف
 یعنی بکار بر نامه سر با اعطاف و ستمانه نوز نمانی سکنند و در فقر آنچه باقی بماند خاطر خزان و بد
 روزگار نگردد و خیر غاری که در این نظر و حصول مژده خیریت در سبب مزاج و باج همان و خیر
 و جلوه بر شمع با در افراشیدن و در بیرون از حوصله اظهار و ابراز است در حالت بر ملاکت خلاق کا به فکر
 با و دوری است بسم سحرهای زایحه فایحه بود نزهت او در بی محبت است سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 سبب
 که در این برای وقت بهای کمال متعجب نگردد معلوم است که کدام روز نور و روز و در مناسبت است
 خواهد بود که مزاج بهجت از مزاج موجهه را جمع است این ماجرا که شبستان نزد و از نظر اشتیاقان نور دیدار
 بنور جمال بهجت رسد نور بهرامی از آن چه غیر قر و از نظر حوائد فرموده در اینها چشمه است
 اینقدر در این با و حیران نماند مواجعت لازم الهمینت و الفصل الی زعفران نصیب و شفا

منظر مبارک و وصول رفاهیم حضرت شهاب کعبه
نوالصحب شرفی کرم فرمای مخلصان سلامت شوق و بارزوی همای صلت
منور المهرت و تمامی اجلاطها می محبت و هم سینه قدیم بمقتضای الفت و کفایتها می صمیم انقدر دارم از یاد
از احاطه شرح و بیان است از آنجا که حصول این نعمت دل خواه و البته وقت و مقام و منحصر بر تحریک
سلسله نوجوانان و با و اتفاق باطنی از منقحی از من فرمای از یاد کار ساز نفی مبارک منور خاطر هم است
نور طوره در آورده بدولت وصال محبت سخماں سرور و شوق کرد از یاد وصف ایهم درو الط و کفایت
و آنجا که میجو همه در هیچ حال جدای من صورت از دست میبرد خندان فراموشکاری هم نشان میباید بطور
مزلع را مع کز دیده که کام هم کلمه خیریت و تعجب موجب سرور و الشرح خاطر مشتاق نمیکرد و بسیار
محبت و کفایتی و یکدیگر بسیار چنانچه منظور و مرزوم سندان است اصلا مرصع و صبر و صبر و صبر و صبر
در عالم هست و بنیاد باطنی را بمنع بقدر جای کفایت منور هم سندان خود را در این عالم
از یک حالت جمعیت و ترقبات و مجتاهی منقحی که مفر ما سندان همواره از رود و کز داده ازین برور
مران و کامرانیها و تزیاید و تصاعد می شد سندان است که در خلاف گذشته تخریب شد کفایت
همی بنای در لجه و فور سرور خاطر منظر و مشتاق میشده باشد صدق است و کفایت فلا که از خدی در
و بخت با هم سندان نوسل قدیم دارد و در اعتماد است آنچه از لوازم هم مستیع است و از زرد
باطن و استنیاق خاطر هم سندان از در شهاب به جمع ضامن جمع که در زاده امام و کامرانی
در نوالد ما جراتی تازه و نثر که بر روی کارانده و غنیمت که همان
برادر حسام الدین خان که از خدی کفایتی مخالفت از مال نامور کند برای خراج لال او و سکه
زمینداران شده که بر کسب بسیار کرده و حور است و غیره از حضور نور تبعید خود است غنیمت نمودند
لال منظر بعد از آن در حور بسیار چون عهد که بصورت آبادی می نمودنانه که را لده و غیره که
داوه فلتی نمانده بر مستعلم که دانید میان هم با بنام هم قریب تر از لوار و عاده در سندان حضور در
نوشابه و غیره و بلین نمانده با و هم است بر مردم زمینداران حور است که هر لده و غیره که همراه در سندان
و صفوی اینکار بودید بر سر نمانده رفته محصره نمودند چند روزی از طرفین بدو را در سندان خند غنیمت
و بدون در میان نماند از امر الامر از یاد نور بمقتضای هم در امام و با آنکه همراه در سندان از غنیمت برآید

از سندان

در وقت مرگ این بیطرف پای استقامت بر جانمان بسیار بی خبریهای بد و دلشند
 و جمیع ذرات عالم را برین گردیدند میان آنها صلاح وقت بودن را خوانند زنده و قلعو کهر کرده
 داخل شدند این حقیقت حضور انور رسید کار پر از زبان متوجه تدارک شده بدست آوردند
 بعرض حضور اقدس رسانیدند از حضور انور اینجانب ارشاد شد که حضور بمعه تهنیه و انجاء
 مقهور بر آید از اینجانب فرامحال اقبال امر واجب الامتنال نموده مستعجب و شگفتا شده و جام لایحیا
 خند بفرموده آن کمال سزای انجام ضروری در میان ما گفتند که بچاه سوار و بکار بار تاوه کفار آید
 و بکار بار تاوه کفار بدارم و جوار فرج با و شاه می پیش میان نهادم خود آید و قدری دیگر از متعده حضور
 بیا که رفته مقهور آید نمود و تهنیه مقهور بیا کرد و گفتیم کاری بقدر حالت خود ساز و انجام بخواهند گفتند
 که ای آن کار خرا و واقع نواز شد با آنکه میان آنها انقدر فرج و نوتجان و غیره همراه داشتند
 مقهور بین درجه شویخ نموده به طیب لایق تهر و شویخ او منصف کردید حال دل رسا ضروری
 همراه میسند و با غما و فرج سابق با قدری از سوار و پیاده با مقهور کرده اند تمثیل این مقصد
 قرار واقع نموند شدیم کار سایر ضایع خواهد کردید و هم موجب خجالت و انفعال اینجانب خواهد
 در نه همه حضور انور عرض نمودم که اگر سرگذشت این بکار بعد از اینجانب مقرر شود و سامان ضروری
 که در اینجانب این بکار باشد از حضور غایت کرد و مقهور نموده تهنیه مقهور نمایم و الله برنده و بکار
 بیا که در این بکار مقرر کرد و منعنه کری او را قبول کردیم همراه او بوده هر چند منج که بودی کجا حواله
 آورد و کس خود از بکار برداشتن بدون مصالح ضروری مناسب نمیدانند حضرت فر فرودت عرض
 را اینست خان مسطور غایت فرمودند بسیار که برای مجرایه در بار رفتم خودستم که رو برو هم در میجد
 تهنیه بعرض منم ارشاد شد که بخاطر بلونند چون بزاج خاسته بپوشیده است لاند مقصود
 این کجا بر زبان بگذرد و کوشش در آمده جواب و سوالی که رسانید این چه مرد آدم نشد
 بلا اشک بر زبان می آوردند طبع بسیار متعفن کردید بجزاسته بجانم اندیم و طبع از دنیا دار بهما
 شده که ازین تهری با کوشش لبین و نان خون بد بپوره دست آورده اوقات لذتاری کردن
 تهری در فرج و بار و
 بکار که در فرج و تهنیه امیر و اطراف اتفاق شد خاطر هم مطایره مقصود صاحب تهنیه و الفت

و پیر و زو شب بر ای در یافت از خاز خیریت و حالت رود و نوید مرا جمعیت
مکالمات از لوازم رسمیات منصوص خواهد کرد و موافقت با هم آنگاه در بنای مرقوم خام بود و در آن
از کمال ارزو و تمناهای احوالات صحت و عافیت مزاج که در وقت کار استند اسرار روانه است که نسبت
حاضر بود که خبر خیریت و سکنت و دلش را طبع طبع همواره اطلاع منبسط باشد از خلوص نیاز مندی
مخلص و اسطه با او میماند و بعد فرصت کافی رفیق کریمه سر ما جانفرا میماند و از خیرها بنها
بود در بنیاد طرفه با جرای تو و در هر وقت که در احوال کرده که در دفعه آن صورت
از توجه شفقت آن مثنی که مقرر مقرر خود یافتند تا چار بر صد بود اوقات کلام نبود که بقطع
در میان بود متصل در با ابا و بر کناره و بر ای همین بنا کرده توان عهد الملک مغفرت و از قریب
بمخلص دارد و در بنیاد بکلیس متعین بود و شد پیش از این چند روز است که بعضی صاحبان
شیرینا در باغ مسطور کربف او روه میده خود مقرر که فرق نموده بود و در بنیاد مخلص
در الوقت صحت کربف ظاهر شد و در خواست تدارک کرده بود هم در معرفت حضرت قدر فرست
منوجه الله اباد شد و در بنیاد مسطور کربف که در دوران فرق موقوف ماند حال که حضرت
بهمیشت و فرزند که در احوال و در بنیاد و باغ خانی که در بنیاد مخلص است که در دوران و حال
هم ای در انجا مقرر سازد و بر زینار بعضی صاحبان که در بنیاد و باغ اید در احوال خود کرده و
مقرر کرده اند و مردمان احقر را از اجتناب و در بنیاد مخلص موقوف بود و در بنیاد مخلص
در عملداری صاحبان این راه و رسم باج اودان و احوال ظهور نماید ما مخلص که بعد از این
و امثلت احوال مع کله باغ القدر با نسبت که برای ده مانده بکلمه زمین جایی که کوشش شد
مردان خیرین مبارک بنده است هم را از آنکه همکار در کربف نماید و در وقت انهمان فضل الهی
انند از بجز و در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص
مانعت و غیره ابلان و از و ناموس و متعلقان را بقوت ایمان کرامت طلسمه در شفا کفایت
ازین مردم در موقوفات مخلص که در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص
از خود که اگر اینهمه کات مقرر کرد و وجه قیامت تا بنیاد مخلص در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص
و حلیمت از احوال مخلص است نام و وجه و ما در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص در بنیاد مخلص

در استخای نیت که اظهار احوال نمود در اصلاح اینصورت تسبیح نماید لکن این کلام در حوال
تدارک دوازدهم از کمال فیه و مهربانی است که حقیقت احوال همسدرار و ما حقا
انیمه به نمیدد و لغز بیج که نماند وقت باشد بخوبی نوار با بخت نهاد در بکارش آورده است
نوشته همه نوار موصوف بمضمونیکه اثر پذیر باشد تمام جان اینجا در نمیدد و وجه کلمه لطیف نماید
که از باغ ریزه در راحت بلروده دست بردار ننویسد و اینده در عجب مقدسه عرض و مراحم احوال
نموده با یک لوازم استخای و هم کسبه با مرعجه دارند اشفاق و الطاف در بکار بر ضرورت
الطوفانه مذکور میرسد و ایشان از باغ دست بردار مینویسد و اینده را این راه و رسم موفق
شود و الله متکلم تاموسس هم درین شهر نمیتواند کفایت کند در بیابان چه صلح باشد قوم کرده
زیاده میخیزد و خوش را با دانه نوال واجب و تقوی قدر دان امید با کلمه صلح

از رو و نمائمی حصول کمال حضور منتهی موقور القدر که بر باطن نوریده عقیدت مبطور و اغناسی حرا
و البهات افزوده نمیدانند معروض داشت از تفصیلات جناب کارنا حقیق امیدوار است
که چنانکه دل درو مند از رو دار و بدین نعمت جاودای مستفید از اندواری شما تفضل نمود
با عطایه شفقت دست باز دخیل سراید اسواز و الشراعی نامکهور از زاغه فرمودند بی منت
که خلوص عقیدت این رقم اسبابه شمع رفور کار بر طبع کیمه ان جناب که امتیاز عبور نمود در فر
مخلصان از اذن سرشت بنیاد خاطر فیض مطهر رسیده بدین عنایت مشفق مبطور نظر الطاف کردید
حق حقیقت به از ان نامیرکات و بلرکت را انقدر بر هم شفقت بر دل خسته حیرت انگیزی طالع لوار
و بابت اعطای بی پایان کامیاب فرماید او فدای بدن مخلص نوار بهاید ابد الهم سرمدت دارو
نوبی تا همان باشد نوازش تفصیلات همیم خانجایی از قدم جنین صورت معمول و مقرر کرده
که نگاه آنقدر لعاب حانور ان سکاری کامیاب شد همه جانوران و ششخانه شکره را مودودند
و حیده بقدر در یافت خود موافق مرعی حضور جانوری خوب انجام کرده سلفقت این عمر به که در برار
جانوران بسیار از استمار مردم در سر کار معلوم نمود امید فومی داشت الرضیه آنقدر از عمر
حضور هم رفت جانوران معنوی به شد و تجویر سر کار بهتر و سعیده بر از سابق خواهد بود
و از زوجه و ملاه شکره مخلص را از انجناب بر جمله در دیده از بی اغناسی نامی جانورا

را بحضور هم نلذرا بنده در همفردم خود اخبار می بپول آورد و در خود خوب خوشی است
خیاجه بکشد بار و بکشد حره از آنها بیار و ضرب دارند که از احد بلوک و کهنک مبلویدی
قابل رو از شب بند و دیگر باز و حره هم لاد خود را بر بار کنند که امید زنده که از آنها بر فضل الهی
است چون غنایب سر کار است سعادت و است بر سر مال ان و الله تعالی و قیده لفظ الهی
بدون حضور موفور السزوم مبره از روز مکر و در احوال این جانوران مفصل لغزش بنده برای
مفروضه بعضی از آن کتابخانه التماس خوانند که در وقت کتابت که در چه نیز برای می خوانند
تو الصب و لغوی قدر دان که معنای مخلصان مرشد رفاقت خودیم که
لطف علیمان با مخلص میرا دار و بفرص عالی رسیده است درین روز با مقتضای انفعالات
دست از تلاش و زرد بر داشته خانه بسج اخبار نموده و مخلص با پنج نیز یکی زانه
که است کسود لو خبر گیری مجلس از رفقای خود ندارد و از آنجا که از هم اخبار می شنود
را دار السرور ارامت و افضال خود میداند لذت پذیر و در حال حاضر طور را که از کسرت
اخراجات و تکلیف ضروریات لادیمی طاقف بکاز می و خانه نشین نتوانست آورد
روان ملذذ است سر ایامینت خنایب در خانه او نواب است به دان با بیکر کات بر سر بنده با
ابدال دیر دار لو که مانوس و ملجای جفا و بدکان زمانه ما سحر فصل الهی نما بخت و بیرون
بنده با همب از انجباب شده و ملود از فضل کم بنده پروری امیدوار است و عا در دست هم
بدستور بنده مانع و بکسر نظر تفصل شده در ملک ملذذان سر کار سعادت اند و ز کرفو
و در بندگی حضور حاضر شد و نیازمند بیدار است به فضیلت و غنایب کم بختهاست کور
مراحم و الطاف کرد و ط
مطلبه الوار در کوه شرف و الطاف بود و مهمبت فرموده کامیاب اما در و طهارت
انچه از این محبت و الفت نامی و بی از جناب بسبب بحال از ادب و محبت ارشاد کرد
احقر بقدر خود را قابل فضیلت نمیداند لکن از آنجا که لبر و سخاوت عالی ذات نامر کا
را که به جهت افریده جبرال بقدر مراحم و شرفان منظر باشد و فی الحقیقت از این بندگی
که بقیعت برت در بندگی خدای تعالی رسیده بقدر مورد الطاف است که زیاده از خود

الحمد لله

تصور شد همان فصلت بی پایان و صفات نمایانست که هر لحظه و محله باید آورده و
 بر جگر میرسد و مهذجال مخلص از او است لصدق جان و دل و صفای عقیدت همان
 نمازنده را بر بوزنک انجباب است و در مرتب تر قیام مهر و هم لب و جبهه و شمع نیکو لغای
 نفس سید دل منجواب از حضرت مجید الیهوان و ایل شامل اولغای اید الیه میرسد و آید
 کما میاب جمیع ماری صورت و معنی و ارلو در باب غفایت باز و حیره با ارشاد کرده که هنوز
 از کونین بر نیامده در نفعه و چشمه که از کبر بر فارغیال میبوند نفضل خواهد شد اینها همه محقق
 و الطاف انجباب است که باید خاطر فیض مظاہر مانده اگر چه حیران نزار و که در غیبات ملرز
 یاد و بی نماید لیکن بموجب مرضع و ارشاد معروضه میدارد که جانوران تا حال از کبر بر حاش
 باشند و موسی و مقام نماش می چید کبری آنها همین نیدر و است از فضل و کرم الهی
 که در و است که جانوران خوب و چیده که در نظر انجباب میسر و پسند باشند در همین لایم زود و غای
 شوند اگر بر و در آن مسر کار سازند و در سایه برود همای که هم بخش است و اللاد ارشاد شود که
 نیازمند از بخار و مان خود را روانه حضور نماید
 فوالصاحب بسیار میزان
 برادران مسکد و ریاب مجمع و مخلی بعضی مفردات ضروری رو بر و چینی باید بمکامه و اصرار
 تمام لغز شده یا و غایر بود وقت یافته بفسح که اصلاح باشد بعمل آورده باشد و الاحال ابوجه
 در سن مفیده و جمیع که ده باید گرفت معتمد است از قدیم نفس مسکد در حدیث جایگاه مشمول
 نفضل و شفاق بود همش کمال محبت و الطاف مرضع میکردند صاحب خوب میباید و در
 اندر حال که طبع از ملرویات زمانه بر همه که دارد زیاده از قدیم کفقت و نوجوات در انجباب
 منظور و استعدا دارد که هیچ وجه از بیطرف صورتیکه موجب دل سنگی تواند شد عمل نماید
 و هم سابق صورت باید و اختراعات ذات و مردم از وجهه چاکه مغز و نور و بر الفک طلب
 و نگاهضا اجزای منجیب بود و بصورتها را برای ج چیز اختیاج عرض و ابتماس نبود حال از
 فوجیه که افع الیه صورت باید و بعمل آید موجب کمال فوجیه و همرا به انهمرا برادران
 که هر روز برای قوت منفاض بودن بر طبع گو را را نمیدانند و در صورتیکه در
 بالفعال بعمل تواند آمد صورت نقد می قس به چینی که است حکام مفر کرده در انتظاری

پست می آید و رفع تصدیقات کرد و ناله و اله اگر فردی هم در زمین باشد از آنجا
تعالف خواهد شد برای مخلص سخت دشوار و صورت استقامت مشکل خواهد کرد
اینهمه مراتب و اهمیت است و دلیل محبت شریف که در آنجا خواهد کرد اگر تمیقضای نوحه قدیم
مراجعه برای متوجه احوال مخلص است بدان مهربانی است که جمیع مفدمات مفصل حضور گذار
ساخته و جواب سوال محبت و منفی گرفته و از روزی قسم بدسترس آید فرستاد و سطح
جامل محموده اطلاع باید داشت که بد مجموع تمام زودتر رسیده شود این همه مفدمات را از خود می
داسته تصدیق داده شده چون اینهمه مراتب نوحه و مهربانی بر احوالات مخلص واقع خواهد شد
در آنچه در مجموع جمیع مفدمات که مجموع شد و رفع الخوف است که هر چه در آنجا خواهد بود سوال منجاری
و سوال نوگرمی سواران و بیادها ناموجود است که در سایه بلا صرف و قصور از جانب مخلص می باشد
در سایه و نارج دستخط ملذوف بدستخط رسیده باید فرستاد و زیاد شود با کمال
حال رفعت و عواید پناه که از امیند رسوالمکان مورد سلام و الله باشد پیش ازین نظر بر صفا
محبت و اسما و ان که از امیند رسوالمکان مورد سلام و الله باشد پیش ازین نظر بر صفا
از نوشته نهم است و دلیل معلوم است که برای بعضی کارها در الله خوانده بودند از روزیکه شکر رسیده
اند برای سرانجام کارهای اینجانب است که هر چه ستانده خواهد بود در میان است و جمیع امور
سروریا محصور کرد و در فی الواقع از هم گسبان بکند و یکجهت زیاده ازین چشم داشت می باشد معلوم
شد که خوابها و بیقراریها که اینجانب اراده رسیدن حضور مصمم نداشت و جواب سوال خود در خواب
منشاید و برای تمام سر رسیده عرض و التماس اینمجلس حضور هم اردت نمیدید ناله و اله که
صورت حضور عرض نموده و امی و غلط محض است هیچوجه اراده بودن اینجانب و برای
رسیدن حضور اینهمه زمان روز که اینصورت فرار یافته است عدت انتظار دستخط کاغذ
ضروری برای است که مردم را در جمع کرده همراه بکند و الله تعالی است آنجا از چه صورت
ارپا شده تفاوت نداشت و هر صورت چون ان که از امیند رسوالمکان تا تعلق و هم است
باید انهم مرفوم میشود که این سایه باران تقرب شب است و دلپذیر از خاطر مشارک خواهد بود
و ماسخ اینجانب در کارها بعمل آورد که در روز موعده که هر چه بدسترس آید فرستاد و سطح حضور

باشد که منتظر دستخط کاغذ نبوده خود را بحضور رساند هم حاضر است اینمجلس را با
تواضع بسیار هرمان برادران لواء الله در خدمت ساد استصلاح و طایفه
کرده و مزاج حضور دریافت رتبه اصلاح باشد مفصل مرقوم باید نمود زیاده ترقیم نیافت
اگر از شوق و از روی مواجعت سراپا سرش حرفی بخارید برمان
جامه حواله نماید از رسم و این بیسمن روزگار متصور خواهد شد فرا تحقیقت آنچه از صری
صوری ظهوری بر دل میگذارد دل میداند و بس خصوصاً از وقیده با وصف تبلیغ نایاب
منواته مزاج کرامه را کما یفعل متوجه احوال نمی باید و فراموشها القدر مانع ترقیم
مفاصلت که کامی بلفظ و عبارتی یا مخلصان صمیم سجا طر عبور میفویاید اکثر
باطن کورده مطایفه دست میدید که این نایاب فرمای از اکثری امور ظهوری خواهد بود
حاشی اینقدر بدید و نگارید منت دل الطاف طلب جواب میدید که جمیع امور حضور
همواره به نعمت و وصول مراسلات سرور لذت این به توجیه و فراموشکاری علی الخصوص بر احوال
مخلص در روزگاری چه راه است فرا تحقیقت نیاز مند بهر با که ارادت است بحمل الحسن توجیه
کرامه نموده غیر از ذات بابرکات با هیچ کس سر کار ندارد و خود را قابل این همه فراموشی
و به اتفاق نمیدانید و حیران است که چگونه رسوخ نیاز مندی که دارد دل شین کرامه کرد
منظور اظهار مهربانها باشد هر چه و شام از درگاه انزوی مناجات دارد که صفای ارادت
جوایز این را شیخ الاولو چه بنام فرست و معوش مزاج کرامه کرد و با فضل الهی
چه کارها میفرماید از آنجا که زمانه نامانجام نوز چنین گذرت بر چنین دارد اینصورت
فراموشکاری هم از تلخ مزاج روزگار میداند و نایاب اختیار بر دل میکند و که چون
هم بصورت حال که موجب دلیل امور و بنویسید بر روی کار نیست ازین دنیا دارا
القدر کوشش نموده و شاد اصلاح باشد مردم هر روز از نهایی و کند بر معاودت کرامه
باشند و آورده خانها می نازد بقالب آفروده مع ازند و طبع خزان دیده روزگار برار کونه
مبارک سفید از سر و خداوند که نام وقت بمنیت و انشراح خواهد بود که دیده و دل سوز
حال بر حال متجاور و او را بیست نظار ازین هم است بیدار احاطه نایاب از روزگار

درین روز با طبع در یافت اخبار حسرت و سخت فزونی بر اعتبار لاجرم بالخصوص تو بر خبر
مریاب گردیده اگر فرصت بر ما با یار بود خیریت و احوال رویداد کنی خوش خاطر جفا کشیده در دریا
ذی که نیار نمیدانست لایم دولت مدام با
مجلسان سلسله در خبر که سرور افراز که از هر نفس مضمون کلمات است و مهران ظاهر بود حصول نمود بر ما و فو
مسرور و لذت خاطر است دوست گردید چرا اینهمه پاس شفقت و لطافت منظور نظر انهمان است
رو لظا تو دور و کمال از جنس خاست بر کمال فیما بین در میانست عهدا در وقت نوبت صفی
مردم که در کوه کالون نیارمند مملکت کرایه بخت اندوز شده در انهمان جعفر در انتی لظا
بجای لیده بود در معصوم مخلص از تو نیم نیار نامجاست مقصود مد نظر جان بود در این راه و در این
فرمان خاطر لطف نموده سرور مولد که معضات رسم و این نیز که در داری مکتوب سلسله
سده با بلوغ منفعه بجز انما ساکام فرموده منجی شد در نیار مند بهار مخلص هر کور خاطر مسرت الحمد لله
و المنت که مخلص هم همه حاج در مقدم لوازم خلوص و در کار و بخت و کفایت حاضر است و در این
مکانات مقصود خواهد بود آنچه از الله معصوم بجهت سعادت انسان و حسن صورت معصوم گردیده در الواجب
سلب الفاح سرور آمده رضی و معاون کار خواهد شد مقدمات پیش نهاد خاطر مقدس روان
در انتظام خواهد بود و لطفی که بخیرت آید بود بعضی طور خواهد آمد همواره همسری خدا یاد فرماید بود
خائنات و کفری همان مجلسان سلسله لذل با که حضرت شد در کتاب
میمنت اشتیاق اقدس عیان رسیدن نبله ابا شد و انهمان خیریت و حواله لظا لظا
بمعضات صفای همسری و مجتهدی و با خاطر لظا نظام مولد بر لای در یافت خبر خیریت و احوالات
رویداد منتظر مساق میباشد و جمعیت و خیریت و جو بهایه ظاهر و باطن کرار در نوبت از حضرت
مجیب الدعوات و در آن لوتعا و تقدیس در هر جام همه حال به انصاف بهمان از جوهر و جفا
عوارض روزگار مهون و محروس صفت کامیاب صورت و وضع دارو سلسله شب نیمه ماه که در
معه باز داران را در جرد حالورتن سفار بیازار بهر تاملور و مساله شد لظا سلسله ماه در نظر
گردانید در برور انتظار لذل انها باعث بلای بود بعد از خبر رسیدن هر یک بنده خدا را و حیره
و سپردن بار از بهر تاملور خبر بر محط ایسای همان بود رسیده است وقت عبادت در نظر همان

الاه لول

که در راه تجریش امیران رسیدند مخلصان از راه محبت و الفت ماطن بگذشت خبره جوان
 جوانی از سوی سارلسه ابلاغ نمودند از استماع اجتماع انقدر خاطر منظر مسرور و شوق کرده
 در راهه بران تصور نشد مردم را متواتر روانه کرده شد که زود نماید تمام از راه جهان
 در راه جهان بارند آمدند از شاه جهان پور روانه شده رفت نگاه راه و جامع کرده بودند
 تمام در وجهه لوانج محال جاگیر هم سوار از لب فرمای گفت که از راه ابالجا بگریه و مسافت دارد
 است در هر چه خبر می رسد و شوق با متر اند مگر در از انجا که زبان تو قلمون بلاد هم کردی
 با می تازه بیروسی کار آوردن قطری و جلی است همه باز دارند با تمام باز و حیره و شیره
 باز روی تمام از لوانج روانه شده خود کنند که چو در راه موهوم در میان رسیدند اتفاقاً
 انروز با دنداشت تمام بود چون بر پشت کوار بودند از صدا دم امواج هوای کشید در
 لطاب موج خیر در یک فاده باب فرورفت و باز دارند همه تمام جانوران حویلی بگریه
 شدند یک جانور هم رنده باقی ماند از وقوع اجتماع است که خاطر راه بافت شرح در شرح
 مرضع الی چنین بود چون نمایشی صید گیری این جانوران از ابتدای لذت افزای طبیعت است
 اراده است که با هم گاه جانوران در بازار مسطور بایند و وقت خرید و فروخت برسد مردم
 برای خریداری فرستاده چند جانور دیگر طایفه شده اند بقیه است که در انوقت بکار روزگار
 نماند که جانوران خوب خریدند بینه با نفع است که گدایم شود اگر و بویاری جانوران برای
 شود اگر می آورده باشند بلی ارکار برود از ان این کارخانه را بجا باید کرد که تلاش و تقصیر کرد
 مخلص مفصل اطلاع دهند
 نوانصاف و مسفق فردان از مداه لرم فرمای
 مخلصان مسدود نواز شانه را با اشتاق که از فاطمه با خاتمه مملو با نواحه آرامت و الطاف بود
 خورد و شربت فرموده معز کرد اند محققان می گرم بی بی قدیم الفاط کفست و عاقلند که در
 جانوران شیه گاری فرمود خاتم نوه کرد و از تو جهات و انجابت فضل و گرم خباب
 نیل این گرفتار چشم بر روزگار خداز منحصراً بنیاب جانوران نیست اجتمه از ابتدا ان
 هم لحنه ناز و نغمه است السرف گوشت نانی و لاک خود میدارند و از مراحم و تفصیل
 در عقال دارد که زبانه از جمله و هم و بیس باشد که در آن همه توجه و عاقلند که با وجود

نزاران اله حسرت و غبار دل بنورید نمیزند مهر صورت که در باغ انصاف نصیب
قرب بظهور هم محورت کین هیچ حال خود را از انجا غدا نمیزد از و نجات کار با حق
قوی دارد که فضل و کرم بنده نوازی از خلیات امید عمره ک می فرماید و آنچه از زوی خاطر
بدولت ملازمت از هم ایمنیت کامیاب عاود میهای حاو در ای بود اس که در هزار باره نیک
اونفای سایه الطاف ذات پاکات را بر سر مخلصان هم روز و شب ای دل در دست دارد که مبین
دینور بود اشفاق و بی بود که گاهی فریاد و خاطر منمیت مطایر میشده باشد که موجب قیام دل
درمند نوا شد

پیش ازین در باب حویلی و باغ و غیره واقعه کرده که در اینجا می باید که بعد از این
کرم که همواره در باره احقر مرصع است ارشاد شده که مجلسی که اجابت نماید در بنوالم معلوم شد
که حویلی مذکور را می نمودن که از بنده گاهی سر کار دستخط حاصل شده از آنجا که می خباب طه
این صورت موجب استعجاب گردید جلوس میزند بهای مخلص در خدمت موقور منمیت بقدر و مهور
نزار در حویلی بدگر بنده با مفر که از تفصیلات امید دارند که بار منب بر سر خود هم بیست
و بار بار نمایند از راسح الاعتقاد منصور شد و ناکید شود که مجلسی مهور از حویلی منور
در احتم نکرد و اینمغی موجب جمال فضل در باره احقر خواهد بود ایام هم که ما بر ای مدام باو
در نوا که شمار است که نعل و لقب محال است صورت الله ابا و در ایام

رات و در فرج بر کردن راوی چون از انکار فعمده نواب ممتاز الدوله هماد و مفر شده با
الان بر محال است حالیه احقر عاظم و ساد و شورشها روه و اینمغی موجب خیرت علی بنار
کز دیده حاله که خیش است از نوحهات و اشفاق که امع نقین دارد که محال است حالیه از فعمده خیرت
خواهد است لکن چون احقر نوسل نواب در روز و در رطب و بایس در یافت شود
ان بخدمت را امع ضرور میباید که در ایام باطل متصدع اوقات که امع معنی و که در امر مرصع
چنانچه بارها بمقاله است که که چه قدرت دارد که طرف این جا کیم که نوا کند در
خسوس که در این محال است از همین وقت توجه و اشفاق بر سر که حویلی خیرت باشد و الله
احقر در حیره تابع مرصع است و در حیره در حیره منظر حوله حویلی است

الله اول

روز با پیشه افعال الطاف مباحات اخف است که انوار السو لو حبارت ارادت دیده و دل
چیزش منزل پرواز نور شجاعت کامله در دیده روز و شب بمقتضای حدیث ارادت فطری بر
چیزش خیر خیریت بی خراج و حاج مهمبت امتزاج چشم از روز و نماز و شش را اینطراست این گرفتار
سینه بسمه ی روزگار که خور را منواتر با و خاطر فیض مطهر محمد ازین واسطه است که مزاج
و حاج از تو است از سبب محبت معروض نکرود و اللد عشق است که در در مسافت کرامت
و الطاف با انجباب بکنار و خداوند عالم الغیب داناست که ان همه تفضل و مرد جسم و توحید و فرودا بی
و در نوجوهای بزرگانه و سکینه مزاجهای هنگام سفت و الفت که یاد مع کبیر از سبب التماس در دو بلا
بر دل در دمنه میلند و صد تیره اب چشم از سر گذر شد معرفه ارواح حیرت سا مبر و اند و غیره
چین باشد که لذت هم روزگار و سر با به پیش و شادمانی غیر از دل حساب کرامت است
حضور مهمبت موفور که نیست از انجمله مخلوق بیچاره از مقدرات از بسخت مجبور است و با کار
پروازان فضا و قدر سبزه و آب سوذندار و از مرضیات اولیا و تقدس خیر ضا و سبب حازه
کار نیست کجاست محرم رازی که عقده ملک بد که راه در حکم و ناله در مکره است محمد اند که
ناله گوشت طالع یاوری نماید و حصول سعادت حضور موفور السور اب فته در جوی مراد باز
از هر شام و سحر بخندین حصوح و سوح سر نیز بر زمین و دست دعا بر آسمان داشته از حساب
باینجه حالت نماید که به دات با بر کات را اما العراض لبای و ابام بر سر سنده نامی
با اعتقاد مسند داشته بعلوم رات جاه و حلال و سمود راج حالت و افعال و سماهی ارزوی
عقبت دندان نبار استمال است فایز کرد و اناد از فضل و کرم امیدوار است که غنایان مهمبت
ایرگاه کاهی با هم را فقا و کان بخاطر آورده و جل مخرجه این شوریده از خود رسیده الغایه
با محبت مرهم او را رسیده باشد از الطاف قدیم هم رخاورد بود و
نوالی است
مهرین مخلصان سلامت حال تو فریاد نیاز کنم از شما حاجت من لظری بر سر سجده
و از روز و انقدر طول دور است که انحصار خد و نهایت آن مقدور سبسی نماید و دل بوی
زاده ازین باب و طواف احوال معاینه مهاجرین و هم بهمانند اردو قبلا ان همه شفقت و اهدا
و مرانند و جوی عطوفت کسیرها یاد و مع کبیر جوشن زار کوه حیرت و شمال انجمله با سر اول و شاد

مکتبند از همان حضرت مجتهد روحانی روزی که به من رسید غایت که رود الطریقها را
فرخند که تا معاودت فرموده رونق افزاید اندام را کند و مخلص بکلی سواهی و آن با سبک است
بسمانه خوریدها ندارند بدولت و حال مهین شمال جان تازه لغایت رسیده هر روز از
والسردم خیمه مراغب در یافت مکتب و در موجب زندگانی مینو و خدا کند که این صفت بد
نحت خویشم زودتر بمنصه ظهور جلوه گری نماید و دیده از زردی نور جمال با کمال نورانی
از آنجا که ضمیر منبر گرامی بر سر انصاف امانه و پیر سر سودا عبود و ابرو لغین که فریاد از این و
اصطلاح خاطر سوریده بر دل محبت منزل بر توانا رسیده باشد شکر است آنست که با حصول
حالت در است مصلحت بوصول شفقت نامحبات سرور یا مصور بر او وجه پیدا

نوالصاحب مثنوی در بیان مخلصان میشد اشفاقنامه سرابا الطاف وصول رحمت و الترحم نموده
کامیاب سرور یا مصور که در اندام الفاظ یقین و غمخوارها که مقتضای اینجمله در مرقوم گردید
احقر خود را قایل استغفار و طوفان نمیداند لکن از آنجا که اولیای اولی و لغت و آنست که
همه حال بلجایی قومی و استظهار سنگ مخلصان پیر با افریده و در مراد قدر و اینها غمخوار
گردانیده این همه غمخوارها از مقتضات شفقت در این مثنوی سرابا اشفاق است احقر از آن
روز با حال همچنان صورت خانگی است و با انصاف و بدون صلح و استمرار کلام صحیح صورت
برای خود و بعد بنا برده فقط بود که الرزق و لطف او در نهادت در استصلح و استمرار
نموده آنچه باید عمل ارد و اینمعنی در توقف معلوم شود و احوال بر احوال هیچ نوع از آن مثنوی
سرابا الطاف پوشیده نیست که درین بیکاری و خانه نشینی از عهد اخراجت صورت
بر آمدن دشواری است چون از ابتدا شماره توجهات طبعی است احقر مرعیه مانده و غمخوار
و بکنه نوار و حال در بازه نیازمند بر چه املح و بگویند از راه شفقت در مفصل ایجاب فرموده
که بموجب آن عمل که در بعضی مقدمات ضروری و مشوره نوفوت بر صلح که است
مفصل گذارنش خواهد کرد و هر چه در بینات املح باشد اما که در و کلام مراد نام
خالص است همو امکان که امیقدر خطم کوله بمطی لودر
انچه از اندام چشم احوال است بحباب فیضات و تقصیرات انجلیب مقتضای ضرورت در طریقه

الاه لول

همچو معلوم و مبسوط گردید و برای طماننت و استغلال خاطر خفا و دیده روزگار استظهار قوی
است و چون انقدر فضل و کمال نمود و مجال استراحت و استغلال مرصع نگردد که از ذات مابركات انجا حقیقت
رحم و ملاحظاتی بسیار داریم یقین است که پرداخت احوال همه و حوه منطور خوانند بود و انجا
که بر مخلصان بسیار است و اولو بموجب ارشاد انچه مرفوم شد از آنکه عمل آورده خواهد
استظهار شگفت نامحبات بسیار داریم روز و باید فرساده و خدا کند که مردم انجا زهوتر رونق
افزاید انجا شود و دیده و دیدار طلب از روند نور جمال بر کمال انجا که هر امی کبوله و نازکی و
وزننگه و نیکو عمل نمیشد بودند اسما بر کنگه هر قدر که در باغ بود از چند سال خست
و از پنج وین بر افتاده کبوله و نازکی هر قدر که بر اسما موجود بود و نظر بر جنبه و خاتم کرده و سوره
نوالی است و کفوف میان که مفرمای بخار مندان است و از وفند باقی

بوفلور روزگار است و کرامت با این همه احتلال و برج احوال بدان ناحیه اتفاق شده طبعیت
همسبب است بسیار منظر و شتاق اخبار خیریت و احوالات رویداد و انچه الله و المینت که بعد است
رفیق عطف انما مضمون بود صحت و مستند مزاج صحت استراحت و حصول نموده طماننت و سکین خاطر
و سماره قوی که در بد و رفع است و کرامت های خاطر کرد و انبند الله معلوم انما لکم بر جایست خدا
نگهان تو بود از یکس ششاهای و داد و انکلا مبعاد که مرفوم بود در چنین وقت و مقام
سکین با نیکو عیش و انفلان است انقدر مروف و مروفی هم از زیارت روزگار غنیمت نماید و الله
بمعهده امیرای حمده با از تقدیم سلوکهای شایسته کارها کرده اند که نور کبانه پیش بلوق
افلاک است مبره صورت خیریت است احوال مطلوب است از فضل الهی همه خوب خواهد شد
نیا و مندر اینهمه حال مخلص بیدار صورت همه از پس لوازم حفظ الغیب مقرر باید است و الله
انقدر مقرر بود که پوشیده خواهد بود بر جا و سر هیچ که باشد در مراتب زمینی صورت نخواهد شد
همواره شتاق اخبار خیریت و است به هم بر طایر و فرما باید که
نوالی است

و کفوف در این مبعود و احسان کرم فرمای مخلصان است از تکامل کسب تقویت
شرف اورمهای کرامت ماله اما و اتفاق شده و دیده و دیدار طلب تجلیات جمال
و در شتاق ان نور و منجد که دیده و این همه حسنات بفضله الطواف است بر رویها

که از زبان خاص و عام همواره سماع لغوی و لغوی بر امی العین مجسده در آمده اند و کلام و کلام
الطایفه است که در آن لغت و معنیها می باشد از یاد نمیرود و در آن لغت تمام که بر دل میگذرد و در آن
چند روز دیگر هم اقامت کلام در بنگاه صورت گرفت و در آنجا از روی خاطر بنامش بود و از روی
ملقات با سمری و حجت بدو که خلوص سازید مهابی مخلص میر با کلام معزونی است خط لغت کلام کرد و از
انجمله عمدتاً و نیز زمان بمقتضای طوب کرم شیخ و نیز سایر ملاقات یکروزه از خلد صمدان و غیره
را با جلاط و ارتباط بر سال برابر در آن روزم عطف و در شفاق و غیبه با مخرج کلام
نظر بر انبیا نفعی قابل دارد که چون ذات با برکات در مراتب قدر و اینها نظیر برادر در هر حال
مخلص هم بر اینهمه نظیر الطاف نظیر علی بن زینب بوده منوجه احوال داشته باشد حقیقت احوال
احلال و بصورتی که با افعال در میان جهانباب حضرت قدر قدرت در بندگیها سعادت انزور
ذات با برکات پیشتر به صورت مخلص میر با با صفات و طر خود را از نقصان صمیم از مشرف
اشفاق میراند و چون قابل خدمت دیگر است در وظایف و عا کوی هم و هم است که این روز است
نصفای اتحاد و طب الا ان میباشد و درین حالت بر ملاقات مهمه و جوهه توقع و شکستی و میرود
احوال از ذات منتهی است که اجمع دارد و او را به سبب سز که برده مهاجرت از صفای مشرف
و باز بدولت مواضعها مستفید و منتهی کرده اند از اینهمه در آنجا که صاحب نامه و بمیان قدر و او را
انگش مخلص نو از از خور و خفای زبان است کار و فریفت یافته کامان مقاصد ظاهر و غیره
حقیقت است از آن بخشها است که هیچ وجه خدای تصور کرد و در حصول این مقاصد افضح
نور و شفا قنای عطف است بر انا و خاطر منتهی نظیر باشد که سر با به تقویت است و احلال
خاطر حفا و دیگران رو بر کار همان تواند بود و ایم حجت و کامرانی در ام داد
از لای خورهای جو و خفای مهاجرت و خدایانی ذات با برکات اینچه درین عرض هم ماه
دل سنا خود در سیم روز کار کرده و میگذرد و ناگهی لب بدو و بدو گوشت و در سیر نما بدو
حقیقت بدو بیاد و تفقد و الطافهای رفع پر و در چار موجه خوبان حسرت ملال از چشم بدو
قراق کرده است و از استیلا می و نوله کوی از روی لغای در تحت افراد اول و دوم
خبر است و ای بگری حجت و در آنروز و همان مایه باشد که این سکنه از روی طهارت کلام

هر چه که در این کتاب است و ما را از سر کسر و نظاره انوار تجلیات جمال سبحان است در روز و غیر تکلمه دیده دل
 الهامی نهد منور نماید و هر چه که در این حالت صورت و انظار باطن و حصول کشف و حصول کرامت یا به کرامت
 ما روی بر آید که با میا به است بشعر کمال عشاق و الطاف جبرائیلهاست بازه حدیثی را از جمله صحیح
 کرده اند ما را از سر در فرقه مخلص صدق است که شبانه روز خبر بالکشف و کشفیات این کرم فرما
 و طیفه دیگر ندارد و منزه است از تمام مخالفت لایق الله خدا شده حضرت دارد و کرامت میانی آن
 حرام است و از آن و انحاء و سحر است کلام از جمله است و قصور با و بر آن جمال بر منور رسوخ حقیر
 نکر و موهبت از انصاف و دلها می روشندان مراتب محمل تجلیات انوار کشف لغت را حوسه صفای مخلصان
 بر آنه خبر صحیح و غیر صحیح است که از وصول منتهی به وصول کرامت می کمال طبع است
 و مشاق طمان تمام حاصل نمود و نوعی و تقدیر است اینم جمیع مطالب دارد و در آن طرف است
 و نوعی تکامل است در هر دو ساقان است و حال نفی است که از روی می خاطر تا به مضروبان کرده و گاه
 تقدیر قوت و طایفه سجادت مجرای حضور انور حاضر می شود و همواره بدعا از زبان هر وقت و جاه
 و حسب کلام مواظب و موطن است لایم مهین و ما در این مقام است نواب است بر این
 بر او ان مرتبه را می باید که کلام تصدیق داده روز و شب انتظار دارد که کاغذ و دستخط
 و روانه الطرف که در بیرون است که همه که کعبه که از طرف انهم زمان برای دستخط کاغذ
 نیز می باید بر آید از منفرد و لظهور رسیده و از توجه کلام کاغذ دستخط رجوع است و هم طایفه این
 بسیار خجسته که کمال است از او رسیدن حضور منتهی در روز پنجم کواچوار می کند و حضور در طایفه
 سرشته اینم در میان دارد و اگر خجسته حضور فرار داده بود منتظر دستخط کاغذ می شود که در دست
 بر آن مبارک است و شده بود بی تفاوت و جعل می کبیر حاجی است که در تصویرها طرف حقیر خاطر مبارک
 جای بی مکتب و مال و الا که در اینجا احدی خواب و خواب است و در میان هر دو که هر چه میگوید جوانم
 میا صورت داده می شود و هر چه اراده مانند اینها در ظاهر نیست و برای رسیدن حضور استعد و نایب است
 انتظار است که هر چه برای است که مردم را و مجموع همه همراه بگیرد و اینم عنوان است که قسم می
 مولد و قیاس حضور که هر چه است که خاطر مبارک باید بر آورد و کاغذ که در مغرب دستخط
 است و باید است و اگر در هیچ خجسته منتظر دستخط کاغذ نبود حضور بر دستم استعد و حاضر است

109

که توقف برای این مبلغ که کوهان از روز حضور خود فرستید که مرضه حضور باشد و چون با این
زبان و به جهت و تشا و ما به ما و ...
درین روزها و سوال سابق الا کما و موجب بود سرد و انبساط کردید و بمقتضای آنجا می که با حکام
تمام در وقت طبع برای دریافت خبر خیریت و احوال و در وقت ملاقات منتهی شد و ...
الکراهه که با این مبلغ و در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و ...
من پیش از این که برای این مبلغ و در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و ...
بود که خیر و خیر و در صورت سواری و غیره زاید کند اگر موقوفه کف برای این مقدار و ...
نحوه چنانچه لایق بود و در آن باره توجه نماید از قدیم در احوال هم سدا را مریع میفرمایند و ...
اممیران با این نسیبها اجازت فرستاد و قبلان مسطور مرقوم میبود در وقت که در نظام
اندک بعضی مقدمات ضروری اتفاق افتاد و در بنو لاراده فرستاد و قبلان با این مرقوم کرد و منظور
بنابر اطلاع و در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و ...
و گذر از این احوال آنها نخواهد بود و بعد رسیدن آنجا در صورتیکه ضروری بود لایق بود و ...
خواهد آمد قبلان و بنابر اطلاع و در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و ...
خالصه میران عالیقدر بلند مکان مرشد مکتوب منضم بر اظهار مراد است
همینست و بگفته که با نواله صاحب و لایق فرزندان سید الله تعالی از قریب در وقت ملاقات
خود خوشنودی خاطر از وفوق و عجب که در مقدمه جایداران برکنه اکثر بر سر لطف و در آمد
مرفوم خاطر و نسیب موجب و در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و ...
همینست مراد است که با نسیب موجب و در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و ...
خاندان از نسیبگان و اسلاف زباده بر لوزم اخوت ملواری منتهی و مربوط است همانند کوه
نصوحه از این نکرده از ذوات پایه کمان نواز صاحب و لایق فرزندان سید الله تعالی از قریب در وقت ملاقات
سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و ...
اجید بود که در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و ...
مستعمل اینکافان خان که اسبق در امور غلجیان در یافت و در سبیل موجب الشرح خاطر با این مبلغ و ...

هر چه در صورت نموده همواره بتبرقیه احبار خیرت اشکام بلکه منظر یادداشت
 و تا حدی که در حدیث بدان حد کسب این خون گرم را بدین مشتمل کنیم که شیم خاک و مار فلک شکر خاست
 ما چند خاک در این علم کسب نمیدانیم که از دست خدا گاری نامی روزگار بعد از آنکه ما از خونت این
 در او به قول پیران کونه سعیده نامی در حشر اشک خیزش بر روی کار معجزه گویا دارد و بدو نم
 و داور می بیند که این بر تم قطع نظر از نیز نیکبای و دیگر که دارد در بنوالد سعیده قناره از نوشته
 و کمال مخلوق که بعضی منافقان در انداز علیه اللعنه بکر اینجست نوشته اند که احقر در مقدم وزارت
 و صوبه حله در حضور نور شهادت باطل تعرض بید که از زمین آباد من نوشته رسیده است آنچه
 بفر لال بر اینیه خاطر صفا مطامیر جا گرفته و بولعل ایماش به که به احقر سمانت اینصویرها را بقار
 در یافت اینمغنی القدر حار نیست و اضطرار مردل سوریده زد که در غنای فلق و اثوت خاطر ریا
 است از ایند املخص با عقلا طر خلوص بنار و صفای هج سنج و اتحاد که بکر اینجست دارد که شسته
 از ان با طهارت در ارد از لوزم رسمان منصور مکرو و معیند التفات و الطاف ان با بر کاس
 راجه ال مبارک اشمال زماوه ازین به خواهد بود که هر گاه در تر سوان رسیده اراده کور شسته در
 نخلص صمیم دانسته با سحر کسته بهای نیز از کونه لوجه الشفای ششخردل نوریده از خود رسیده
 صابغ بر روی کار از ووه طلب فرمودند و القدر هر ما بنها مریع شد که انامر و ز شفت عیث
 اینجایان التفات اولین و بعد هر روز لوزم کردیم شسته بخوارها و تر اید لوده م سون
 تفقد و ممنون لوجبات دارو ما این حال که ام حله بنما و العاقبت خواهد بود که حقوق هر ستمه
 گرم قرمائی و قدر و انما فراموش کرداننده به بگونه حرفهای ناملاسم خود را بشهادت دروغ
 انوده لوده فی الدارین خواهد کردانند فویم خیر نیست ذات پاک از تقدس و تقای و رست
 حضرت رسول محتج و بر وجه پاک حضرت اسماء مداله اینکه مردم سواد می در اندازی بجهت ان
 او انموده بر اینجست نوشته اند که از زبان احقر بر نمایده اصل سمانت است که حکام
 ازین خان لوزم را بلا مردم تعرض مقدس رسانده بودند احقر هم حاضر بود انما نمود
 که یکی کشته مردم بغضوی هم آمده اظهر همانند ما نمائید کرده میشود که وادی است بر کشته
 هیچ آورده باشند الرحمن بکوت موجب الزام احقر باشد از حضور طالع نا بجا رعیت نیست

حون صدف طالع نحو از عقده مشق دارم که اگر از حورم ابد دل کوه که زیاده ازین است
دیگر بزبان آورده باشد منقسم حقیق اورا بر در خرابان ازان عقوبت و عذاب طوطی
در کون کرده نام نر لمعوس کرد اند و از دیدار خدای تعالی لول محبت حورم مطلق کرد
متبلا می بخشد ز دایمی و ای امر که مخلص باطنی داعیه کوه در عقبت و بدین
عوضان منعم کوه صدف جانی در و ملاست نیز از راز لغت و لغت بر با بود که بدین حور
لذت مقام بود در ابله با من خیر خواهی و کجاست در باطن الوده که در ماست مخلص را از غیر
انیم و م تصور باید نمود و شعار هم روی و هم رنگی بر کز نزار و این در اندازگاه در ماست
بر از اعتماد لغت موده بخارند را مخلص بیرون باید دانست و غبار ملال از خاطر مرفعه بود
بدستور مشوره احوال باید بود که رفع نشویش خاطر و البته به جمع است خواصه سرای سرکار که ارفع
که در حضور انور ضریب شد بر جمع مفردات اینجا اطلاع واقع دار و با او هم ششمی مغلطه بر زبان
آورده کفتم که بسود و خطایم این حرف زبان کشیده شد در نصح اظهار باید که او هم انکار نمود
فحالی که مطالوه این رقمه سازش باشد می در اندازی مردم از خاطر خاطر الففک یافت و نام لو
چین از رو و تمیزت و الا چون این التزام از باب برانی جمع کم از و شمام است فقیرت که نفع
لرین برین بر نظیر صورت مکرر در حضور مفسر معنی استمدره بر القیم های شده
و غلط و مطالبه و مکابره کوه در آنچه رفع غبار خاطر و تصفیه مزاج کلامه خوانند و این
اورد که با این صورت حراجهای دل شوریده هر کز اندک نشیند با مان فوج در اطلاب
و لازم عدالت و انصاف است که مزاج کرافع هم منحصره و اوری کردید تحقیقات بمعقد
فر باید که التزام ندره غلام ثابت شود با تمام غیر چه بلوید باطله صورتی شده باشد
و اگر اولوب این مهمت شبر باشد که که محبت این همه در اندازی نموده میخوانند جلوس
رغوه مخلص بر او در بشهر فرمود در نسیاه کرداننده و بسوای خاص و مقام باید بود که باز در
غوه این همه امر که دیگر عمل نماید زیاده ازین توجه دیگر در حق مخلص نخواهد بود
نوالعجب میدان که اینقدر برتر از چنان باشد
ز کوه که استغیبه است و بعد مفاصل هم رود و از حرکت مصلحت و با اطلاع احوال

اولیاد

رویا و چایچه دل میجوید که مایع نمواند شد و طیف ازین و مندرامی در یافت اخبار خبرت
منظر و مشافقت باشد باین از آنکه محبت فطری و اکتفا حلی می موقوف بر سمات طاهر
همواره ببالان برادر را میسر غیر از خان خورشید و سرور میباشم و از حضرت او تعالی و تقدیر
ازین و البت که در خواست خاطر سرور و بلافاصله دست در احوالات اینجانبین که از خارج مفصل
میشده باشد چندی نمیشد اتفاق در بند که خباب مقدس معراج و حوالات جاگیر و غیره اوقات
گذران بود چهار پنج ماه است که تصویرها بر هم خورده و خانه تشیخ لاجن گردیده معیند او راه
واقعه با با الهی و معنوی و انقدر غم و الم خاطر افروده که خبر بدتر است از مرضیات الهی که بر
ندارد و یا رضای او تعالی چیست بافعال تردوی که در پیش است و خاطر را منفرد در دست
کار خیر است نور چشم منظر چنین است که این فرض او است و در اغت دست در لیکن در اینجا
فرزندان و فرزندان او که می برادران و قوم و قبیل که که شخصیت این فصلت داشته باشد
و خواه از دست او خبر گیری و سخنش منظور باشد در طریقه آمد و سوره های غیر قوم و غیر کفر چند
معدکهای دارند و در وقت اسد و سبای سی بزگان بکفایت است و عمل کننده خلاف راه و بر
بزگان صورت تازه بعمل نمیتوان آورد و سخت مقام حین و بعضی است در اینجا چندی تا حال عمل
چون ادومی این قریب از معروضات عظیم است و آن برادر در این مهم و جود معجز از دست حرمت اند
نقد و داده میشود که اگر نکندش و تفحص انمیران غیر از جان از قوم و قبیل خود شخصی که شایان این
بیت و بنویسد باشد و بنویسد در اید اطلاع باید نمود و احوال معصل باید نوشت که در دست
در یافته آنچه باید عمل افروخته شود
مخروط باشد و وضع مخصوص است نگاه و خط غیر از قدر فر را حسنعا یک در باب و حل
و ایندن عالیتر از محمد استی با نقل افراز نامه که مراد محمد استمان تجزیه القدی مذکور نوشته
داده بود و رسید حقیقت معلوم کردید میبویست نوشت تصویر القدر مستطوره با نوقت پروانه کرد
و بهر آنکه در تمام سید عادل حلجان از اینک تا لید تمام نوشت داده و حق محمد کما شد فرزند
استی را معبود را سر کار با رید فرستاده شد که ز قود اعلی و دایره و اصل
و بهر آنکه بمواید ز عباد و دست کرانده بیار و ناسور جویدار معاودت کرده و غیره

و نمانده و تا نقد گرفته مع لار و فرستاده خواهد بود لیکن این صورت که تحصیل و نماند که معرفت از محمد
استیفاء در حضور باشد اصلاح است که متن قسم عطفه با می و بگریم که تحصیل حضور باشد در صورت
نافع خواهد بود لارم است که در هر طور بهین جای تحصیل در آمده ارسال حضور است
در بنیاد چند است و ام از حضور کما لیس معالج جان حکم است که آورده بود است که در جهت نهاد
برای گذشت و امهایی که در کورسهاش بسیار نوشته اند لیکن بدون شاق حضور در و انکی
مگر بر از عمل نمانده و نخواهد انهمقدسه حضور عرض باید که و انچه ارشاد شود و انچه
باید داد اینجاست که بر موی نامی مرض و اجازت حضور عمل آوردن منظور است از آنست که
گفته باید فرستاد و در و انجاست که خواه مردم حضور مسل میسر شد یعنی نماند و دیگر مردم اصلاح
و ادنی بسیار میسر و انجاست بدون شفق دستخط حضور و اجازت ناطق بر کتر نمیشود عمل
اورد و عرض باید رسانند که مردم بموجب پروانجات زیر خواه خود نمیشود و از حضور مراجع
ارسال زر را مالکد میشود و اگر مرض باشد که زر را بحضور برسد خواه انهم مردم موقوف نماید
و اگر نه خواه اربان میداند مالکد طلب شد و بات در میان نماند هر چه بود از ادای خواه
داران نافع خواهد ماند البته خواهد رسید هر چه ارشاد فرماید عمل است

حصول استیفاء کس که محفوظ باشند عرض که متضمن ارسال نمود می بخیر از رویه
مخطوطه در آمد بموجب داخل در حساب محسوب خواهد گردید و دیگر امی ارسال زر را بر آنست
نوع خود نوشته بودند امی و فیله بقول خود ثابت نماند گفته او اعتبار ندارد و انچه
و در ارفوت جمع کتر از انجاست در معانست که این همه حلقهها و در علمای بی عمل آمده است که لام
از عقلا باید خوب معروض داشته اند که از بی زرفصل صرف اقمیت شامل قسط بندی
ممنوعه به تحصیل خواهند و در انصوت کار و انچه و کار بر در انها اخرج کرده است
انقدر باقی داشته اند که نوبت برین درجه رسید انصورت تمام که منظور است
از فضل صرف باقیمت ما دام از ضرر زود ارسال حضور نماند انچه فصلی است که در حصر
این چند روزه نمانت و الا غرض از وضع حلقه و انچه از شروع ماهها که قسط بندی کرده
زر را تا مالکد وصول ممنوعه انرا ارسال ندارد که بدون و جمع کما لیس که در

قارن روز

خوانند و در وقت در کرد و در می مالواجب کار فقید فرار واقع نمایند در دنیا نمانند
میلنگار بالصوره و سیه که نه بر کورش تقاضا و مالکند جمله سخی ارسال شده بودند موجب
گردد معلوم شد که با ما در شیطانی شرح نموده اند که هرگاه ایام قسط مبعوض گهی و نه از کوزه نماند
بجمل لید قلیلی که شرح و فایده ارسال میدادند ازین حکایت بسیار خوشند و ناله اوله
مروت بخوابد باید که لور و بر دانه از قسط سحر زود ارسال دارند نقد ساسند

112

حضرت بنایه حضرت و سقا و خط که منضم رسیدند وی بالصوره و سیه
در ساله بودند رسید بر یافت خبر خیریت طبع مطهر شد احوال تصدیع احوال
انجام فرود منظور و ملحوظ باشد بالفعال این مدوی که رسید بهت خبر می بر انجام ضرورت
خوانند نمودن و الی غیره منعاقب ندید و دیگر نهاد آورد و خبر کبری می موهبه و ضابطه جمع باید
داشت بنهار همت و بنیاد بنیاده تا و غیره مردم که در انجام در و از به کفایت شدند و در
با و خیل اند از داخل و خارج کرانه محصول و غیره هیچ اطلاع نگردیده ظاهر احوال منصرف میشوند
در بنیاده خبر کبری واقع ضروری دانست و مردم را نیز از او الکاید شده نقصان باید رسید بقدر
ضرورت مصالحه ندارد در خطا حویلی و باج و کثرت و غیره اسلاک قرار واقع عملت بر این شرح
البت و الله تعالی ز فو تفرستاد بنیاد ستمین نمط خطوط خیریت نوبت ان باشند
بمازده چه نوشت به آید تا

حضرت لاری سنیله اس محفوظ باشند
هم قطعه و وضع اول از جو پور و دیگر از بنیاد مشهور از زده روانه شدن سینه سینه
مضمون سیرین شدن فتن که با امروز در انجا رسیده باشد سخی که در بنیاده از احوالات
وضع نگردیده خاطر انتظار دارد و لازم که منواته از احوالات روند و موهبه اطلاع بنیاده
حضرت لاری و انجات سرکار که سابق صحن چهره مقرر موهبه عمل خود کرده بودند ان
حضرت لاری و افضولت تا و قبله دایره هم است حضرت قدر قدرت در باج باید مراد
صاحبان خوف بود حال که حضرت داخل صحن و نشاندند از دیر و بعضی صحن
مار در باج مسطور مواخذه کرده صحن و ای مفرز موهبه و مردم را از انجام بد عمل کرده سینه

طهور است یعنی سخت جایی تفکر و طبع از ارام نداشتن و باغ چندان چیز نیست لکن این راه در سبب صاحب
که با دیگری نباشد و محض با جنبان بعمل آید اندیشه هم برین موجب حال تردد میشود و خواهی خواست که
این حرکت در اثر آید باشد چقدر قباح است و چون صاحب این احوال از جنبان بر نامتوجه و نامر با
اند و مطلق بکار و ششای باج یکی ازین مردم در میان نیست تدارک نمیدهد و در اینجا از نمیتواند
فردا بخندد و او صاحب مذهب منبر الدوله میباشد در مفصل مرفوم کرده که این مذهب تفریق دین بر بنیاد
باید که مباح و ظاهر کرده و اب موصوف تمام صاحبان سردار ارجا حاصل نموده صفات فرمایند مباح
مقام بود و از این جهت دست درازند و اندیشه این رسم و رسوم موقوف شود تا و سبب نمیشد با جنبان
مخالفت تمام در پیغمبر میگردانند باطل از حرم و حرکات ناملازم دست بردارند و باید که آن
مفرت از این جهت با جنبان بنوا جنب منبر الدوله میباشد در سبب احوال مفصل گذارم مذهب و قبله
بالوا صاحب با جنبان مباح در ملاحظه شوند با کسی کرده خط ابان با جنبان مباح در مضمون شایسته رود حاصل
کرده غیر بسند ضروری با ضروری در بنیاد بنهار لغات نمیشد تا کتب فرید و لذت و اولاد بودن تا کتب
هم درین شهر خواهد شد و آنچه باید بعمل آید تا کتب شایسته
و صدافت و نگاه غیر القدر در حفظ الهی باشند سیادت و نگاه مبرم چهره را برای خرید
جانوران شکاری و کسکه از اینجا است خصوصیت نگاه و اطعمه بکنند و هم نسخ از مرفوم
میگوید که اگر کدام جزه خوب نزد العزیز القدر خواه جایی بگذر باشد سیادت باب مذکور قیمت کفایت
در وقت گفته پرنانند و این مذهب موجب فرزند خوشنودی خاطر باید دانست که با دیده نگاه شود
فوالصاحب بسیار مهربان برادران مسند در بنوالبی و غیره باز داران و مملکت
را برای خرید چند دست جزه و باز روانه کرده شده اگر سر نقد بر دار و مرفوم کار بر داران
در خرید متعرض فراموش نمایند و احتیاج عرض حضور باشد از راه توجه تفریق و نمیشد
گذارش نمیدهد بر دانسی باید دانست که سبب مذهب در خریداری لغرض و فراموشت میباشد
نمواند او را و این مذهب موجب فور توجهات کلام خواهد بود باده مهبت و شادمانی
شیخ نباه سبب بعد از محفوظ باشند هر چند متواتر بر و انجاست مباح در مرفوم
حضور مرفوم اخبار نموده که جواب هم نمیشد برای ارسال کل کلام بر در نوشته مرفوم

کتابت در...

که بر سر و دست بپوشاید فرساید و هر که نجل میبارد و چه ملا واقع بشند تا کبلی میبارد و در الراجوز و روانه کوه
آب تهر و الدبور و یزدانه زوفو لا احتمال و الحال ارسال دارد و توقف و ناخبر نماید تا کبلی فرید و اندک
مشیت سبب بپایه غیر الفکر شرح بلتجهان مخطوط باشند و وضع مرسوله مطالعه دارند
اینچنین جواب سوالها مرقوم مبرین برود و عجب صورت است که من از همان روز که رو برو مانوا الصب
سال در جنب معاد و صورتی قرار یافته برای رسیدن حضور سعید و دیگران نشسته ام و منظر بودم
که کاغذی با دستخط رسیده بپایه و مردم را در مجموع نموده همراه لبروم تا هنوز اثر می آید و خطها
در میان منست همه دستخطها در نواب سال در جنب معاد و سمت منسوبند که امر و فرودا کاغذ دستخط
میرسد معذرت نوشته بود که جایبایه ارشاد فرمائید که فلا این جواب نوال خود در اینجا دارم و برای
نام در اینجا هم سر رشته آوردن نمیدر انمیع نسخ جامعی تعجب شد باله و الله که در اینجا اصلا اینصورتها
در میان منست و جواب نوال نزارم مردم غلط بفرمایند از آنکه اگر حرم فرمود جواب بهان صورت
باید داد و در هر صورت انمیع لا العزیز القدر مفصل خدمت نواب سال در جنب معاد در اردو
فتمین چو دل نشان کرده سحر نمایند که سبب حضور رفیع شود و اگر فرض شد منتظر دستخط کاغذی نمود
خود را محض در دست مفصل در بافته زوفو باید نوشتن زیاده چه مرقوم کرد و خط

تأیید اب از روی و تفصیلات سردی همواره با ملحاال شهادت و نوال اثبات است و معالی مرتبت
سموالمکان منبع این نایاب و وصف روالط و یکچیز قدیم که بزرگان اسکنه النوا الی مرتبت مسیوط
بهر لوط و دستخط موجب تعجب است که باطلاع اخبار و احوالات سرور و متعجب نگردانیده اند در بیرون که معانی
تقیب غفلت بینج جو باله ابا و رسد بلا و ملاقات نمود و اظهار مراد و یقینا و هم نشانی آن
سموالمکان کما یجمع میان او و طبع خورشید و خوشنویس که در این واقع نوابی از تالی و تیرینه
مقتضی است با هم النوا الی مرتبت با همیوجه از خوف خدا نمیدانم در مقدمه خبر بریل که در آن
ضرورت مطلوب است اینچنینا بپسار البه گفته شد ظاهر خواهد بود در چند روز و تر جمیل آمد موجب فور سرور
و آید شود زیاده در تقسیم نیست
نواب حرم و لعی فریدان کرم فرمایند بنام خدا
هر گاه مراد نواب از روی بر یافت نعمت موهبت وافر کنن زیاده از حوصله تحریر و تقیر نیست که نشد
که این جماعت بعد از سرسرایه بخور سرور خاطر نیاید تا اثر کرد و در آن روزنامه کامران در پیش از این حضور

113

۱۱۳
۱۰۴
۱۰۵

متواتر باریک محبت بلی باشد وی جهلی برادر در پیبه از حصول حاکم بر سر زاده با اطمینان خود قوت را
نموده بمطالعه در آمده باشد در بنو لایم قطعاً و غرضه سرور افرا در حواله ای که الان حال و حال مشعر بر سر رسید
ده برادر و پیه در نخواه نواب به اور حب مردان خلاء الی روز به اور و نظر بکتاب حال و غیره و هم هم خصمین
شد وی جهلی برادر و پیه که در نخواه نون خانه سرکار و اللار سال گذشته وصول سرور یا مصور بنحو و بر شرح
حاضر افرو از لایم لغف و بیای مرفوم کردید که آنچه مخلص از گذرورت خاطر کندیم لویا سبط در ابداری
مجانان مرفوم نموده بودیم که محبت هم سنج و یکجمله در میان سنج کرد و درت چه دخل در دو با این مشفق
کرم فرمای مخلص خود را از راه مردان و نوجوات در رفیق کفایت خود تصور مینویسند و جمعیت و تیر
و حرمت بروی هم سندان فر الحقیقت از خود میداند مخلص سنج لویا سبط و ممتاز است و مشفق تابع
مرضی اخف کند لغنی کرم فرمای این همه التفات و توجه و لطف از مقتضات کمال رافت و الطاف ذات
بامر کاست که همواره از ابتدا مصروف احوال و سالم حال مخلص میرمانده فر الواقو مختیار کارهای
چهل در نظر نوجوات مشفق که ام حقد کار است حدیث مخلص درت نمیند کانت کسوف را همه و حوق
و مطاع خود میداند اگر همین صورت مریح کلام منوجه احوال نماید شمال است مریح و منظور خطر
دارد که مختیار کاری صوبه و بلهها و امورات مرفوره نوافض هم سندان کوش به کرد و درت خاطر کرامت از
بعضی حرمان و سکنات و زاندازان است که برای کرم بازار خود و مهندیات را آنچه بر روز خلافت باقی
قاعده سکوت می نماند بجا عمل مع ارغ و اللاجاید و الطام سنج و بلای بدین درجه سنج حکم باشد که
همین بجهت شایسته جدایی و معاشرت در میان نیست که درت خاطر چه دخل در و آنچه هم سندان با غرض
خود دیده و در یافته و همیده است که ذات بایرکات کلام در نوقت و ان زمانه از جمله مقتضات و
نعمات انزولت و خدا سخاوتش در بعضی اوقات لطایح حرف و کلمات و بید با نفع هم فرمای
که نشسته باشد بمقتضای صلح و وقت برای خاطر دارمی جا ملان خواهد بود حال حوق و وقت
و قاتی احوالات انجام و مراد حد و جهد و نزد و نلانی که در با سنج مضار کرم و انجام کار
از مخلص لایم میرسد بر ضمیر منبر مخفی و پوشیده است حاکم شدت است حسنت و افرین باشد
و آنچه گذرورت چگونه خاطر راه نمواند یافت او تقاریر این همه قدر شایع ویر گاه و لایم مرفوم
کرم دیده و مشفق مهران در باب مریح و کرم و اله در بنفذه همان از کرم مریح و واجد اندک انجام مریح

مردمان

بهر صورت خود را در دست کرده اند و بخدمت ارباب اعیان انکار بر دست مدارند
فیه الواقعه در کوهجات نیز بود قصور نیست لکن منحلص است بر اینچنانکه می تواند در بنابر مرفوعه چون
مشهور است و در دست و در مال است دیدن با کجا و فترت سباه کند و مزاج کلام را متعوض کرد و اندک
صورت ظلم و تعدی که جان دیده و در است به موجب هم سردار حاسر و اندک لک در مرفوعه کلام هم
منقض است و صورت کت نیز که نایت قیمت قبل منحلص بود و منقح می باشد برای اندک رام شدت انجام
شده بعد از محصول چکل می باید گرفت نقد از خانه و داننده خواندند همان زر بطور لا و در هم
زر مصادره بصنان رسیده است و در صورت که مصادره زر مذکور از رعایای بر کنه
کوبای منطوق است و منحلص مسافت هم در آن استقامت دارد و همان چاره با خرید یاده است
بمقدور که از مزاران انجام زر را نواند نمود و میرادیت علیخان را از رفقای قدیم است
فرستاده و کویخ تلنگه همراه کرده باید که او که میر کند زنده هر صورت که دست کند از رعایا
را انجام مصادره نموده بخدمت رساند بار هر چه باشد بعمل آید مرفوعه خامه خطوف شد
که از طرف سخاویداران بهیچ وجه گوش خاطر راه ندید و آنچه وصول در لید ما نه با رساند و بهما بل تا
ماید که محالست خود را تا آخر ماه چیده بیا فرمایند منقح منحلص نواز می اندک در میان مانده و امر از مقام
منحلص بود سطح تعبد از خود در کرد و اوری مالوا لعل سر کار نقد زور و شب سر کرم و مرفوعه است
که لخط و منقح قرار و آرام نوار و مرفوعه در محالان محالست و سر او بی و نقد زر با در میان
یک طرف خود از این سر تا پای سر در سر است و بطرف توان خود را بهیچ پان محمد رضا بیگ خان
برای کرد اوری زر با کیش بود و سه و اتمین و شناده و قیف از دقاین خرم و احساب و کجیل زر
بهیچ شکل در فضل الهی زر که تا امروز وصول در آمده به سخاویداران رسیده و اندک هم مرفوعه خط
بجیل در آمده بر قدر که کفایت میکند باین مردم خواهد رسید چه ممکن که در لوازم و محبت مرفوعه و تلام
از بهیچ سر توانک را نواند قیمت منحلص و نواسی باس مرفوعه است که بهیچ وجه در هیچ مقدمه خود
پرواری منطوق است هر صورت تا مع مرفوعه کلام است
نوالصحاب و منقح مرفوعه

114

امیر
و سایر
نویسندگان

تا سازد و متواتر آنچه باید مرقوم خواهد نمود تا بر گردیده چنانچه در روز بیستم مفصل حکایت خواهد نمود
 مگر در تصحیح مبلرود که چون برای هر یکی مردم متعده اینها نوشتن است و بعضی در بعضی از آنها
 چقدر از حضور انور موقوف شده بود و اینست که فیروز می رساند آنها از وصول آن بوسیله
 بی اختیار شده از هر کسی که متعده بودند و کار سرکار و اللذ از بودن آنها انتظام و ثبت خود بخود
 بی اجازت و اطلاع بر وجهی اندند و مع اینست چنانچه امروز محرم رضا خان هم تمام اینها را که همراه او
 را این انتظام امور است بر آن سه و در رازی و غیره در محال است از طرف او و بی اطلاع محض خود بخود
 بر جسته اند و در بعضی صورتها هم همین صورت است که بگوید منظور از اطلاع اجابت استند و از جانب
 اختیار بر خاسته مع اینست خود تصور نماید نمود که انتظام کارهای ملکی در می محرم سازد اما در حقیقت
 هر گاه بگویند اینهمه صورت بلوا از مردم فوج بر خیزد و هر یکی از طرف عثمان گشته را خود پیش
 مردم واقف طلب شد است که در میان مع اینست در وجهی است اما آنها که بطریق مع اینست تا حال افضل
 ای و احوال با همی و وجهات و بی امتحان کرم فرما جمیع کارها را این انتظام گشته است و در بعضی
 صورت تجمل در میان نبود و زرا از آمدن مع اینست و قبلا اینهمه در جهت متعده است
 آمده و عیال ارادای مال واجب با نقل دست کشیده اند و طرف صورت بر روی کار است که بجز در
 هیچ لید در صورت انصاف باید کرد و قصور محض است و معلوم است که در بعضی جهت و اضطراب در حقیقت
 و ادن متعده تا چه صلح بود که هر یکی از رتبه خواه خود تا آخر سال تمام و کمال نایفه اند از برای و قبلا صورت
 دیگر بگویند چند روز دیگر همین صورت موقوف بود چه قیامت و متعلقه در است شاید بجهت
 مصلحت وقت همین خلل بود روز مصلحت ملک سردان دانند چون حال الله اینهمه جمعیه در حقیقت
 و تنها ازین مردم لوگفاد است که با افعال همزه آید صلح کار چنانچه باید عمل نمودند اما در اطلاع
 است از بنای غیر از قدری است که جان نمائید تمام مرقوم که برای حضرت خود منظر است و همین
 و برای هر کایله بر جا گفته فرستاده خود فرزند کرده عمل است بر فرد است برای صلح کار سرکار و در
 متعده اینهمه گردیده ز فو تر مرقوم باید بود از چند روز با این فضل الله تعالی ان تمام تر و در
 فرموده و موسم است که کار صلح رسیده لطیف متعده مخلص تعاملان بر محال است دید و نمائید تمام
 معهوده با افعال از بار حلال بر باقیاننده از رعایای ما در جمله دست کشیده و مخفی منظور در

البار

در عیار آبرام برود و عیان استمال را در غیر مود و همه در جوهر مناس و مطمین گردانیده سرگرم گردانند
در حال نقاشی و غیره که بخشد و بخارند که بجهل ابدان را در عالم غایب در نیت قدمه فسیله لوازم کسب و بهر طریقه
طهور خواهد رسید که مزاج را به خوشنوی کوه و کوهال و در سطح در الیه ابا و اندا که در انجامی بودند بر
ضرورت مبلغه برای نقاشی و غیره که در کار می بود از اینها گرفته شد قبول است که در چیزی اینها هم
رخصت شده پسند و مخلص هم اراده دارد که چون بدون متوجه خواهد بود احوال ضروری منفع کسب و
موقوف خود را بخدمت سفید کرده اند لکن بافعال الی در همین هنگامه بر حالت منفعه خود هم روانه
اند که همیشه زباده اندیش کار در هر چه میگردیدند که در عالم غایب بود و جمیع از مقدمات ضروری
اینجا با در خیر ماه ربیع الاول کامیاب خدمت میبرد و در جمیع این مطالب ضرورت ندارد در آورد
انچه باید منفع بنماید
نوال صحت نفی مهران گرم فرمای مخلصان مسند بود از شرح
مراتب ارزو و نمایان یافت نعمت مواصلت لازم الممیت که او تقابل بدل خوش و فرزند را
ز قوت سه ماهه که در آن گذشت و ضمیر منیر عطف و ضمیر نماید سابع صحیفه روح پروردگار و انوار شعور
کمال نفقت و محبت و محبت و انحال وصول نموده سرور و شمع گردانند صورت طلبه استن و القدر
رای ندرام شدت که بواسطه خفا مزاج هم سندان مرفوم خامه اشفاق گردیده احوال این منفعه
که بجهت بود سابق منفعه سمت نرقیم یافته و الیه ناله که مخلص کفمال محبت در الی غیره القدر را هم است
صاف میدانند که فرزند باشد که در سیمفیه نظامه داری و سخن برداری چیزی بگویند که در سیمفیه
تعیین خاطر گرامی باید داشت احوال اشتها ران مزه و لوح و احوال طلبان را سابق فکر کماله نمود
از اینجا که مزاج گرامی متوجه احوال هم سندان و الفاظ نفقت و عطف متوجه و الطاف
تمام در موجب و انتظام کار با باشد از راه مهربانی متواتر فله که در سیمفیه سیمفیه در
که در کار با سیمفیه کماله و نفقت و انچه با حال جمیع کارهای اینجار و اصلاح و انتظام است
و در دو و بر ای وصول در راه روز بلا واسطه بر عاملان محال است و لعل قدران القدر است
و عیلت سزا و بی و تقاضاست که حواسش بجا نماند تا حال بموجبی طبعی بهم از محال است
و هم لعل قدران لعاصل چهار روز زبا وصول در سیمفیه و سیمفیه در ان رسیده اند و هم از
فصل الی امید قولت که نامقدور و قصور و خوفی طبعی محال است و غیره تا در خیر ماه خسته و نوال قدر

تا نصف ساد است و در بکری و سبب می آمد و در بکری و سبب می آمد
مخلص نیز جمع که بافعال عین وقت در رسیدن خود کرامت عین وقت در رسیدن خود کرامت
خدی و در منوقت شده در گرداوری بر بار و روش مصروف است و آنچه بدو لطف و یوسفه از حضرت
از رخصت و تعلق داران و صواب می رسد به نحو ایداران رسیده و برای باقی ریزه بخانا و در تعلق داران
تا نصف طندی است باید که خود را در کمال داشتند روانه خدمت شریف خواستند و در مقدمات باید
عقد برین تیرت کار پروازی کرد و او را می زد است اگر در وقت برای حصول خدمت کرامت اضطرار نمود
روانه می شود صورت تحصیل بر بار می رسد و در از دست می آید و آنچه می رسد به نام اطلاق معانی مرسوم
نموده باز هر چه فرض است با کمال خود می رسد تا به معنی و در چه می رسد برای کار کرامت برای تبار
کافه هم تعامل در محال است بعد از هر چه در پیش است همین که در وقت شده قدر است ابداع حدت نماید و در این
بیش از نصف قطار در امری در مراتب هم است و محبت است که در مقامی بماند و در هر صورت در اجتناب
و در وقت از حضرت خداوندی همین از زود اورد که آنچه خروبی اخف و در پیش است که در وقت کرامت و در کرامت
سخن و نیکبندی و عزیزتر است و وقت و امتیاز که در وقت کرامت فرماید در حضور نور شد از فضل اوقی و در وقت
در آید چون روز اول حرف رفاقت و هم است این معنی همان بخلوس طسیر زبان صداقت هر چنان که
که فضل الهی نوع قوی دارد که در او می لوازم رفاقت و صداقت و بیعت است تا همان همراه است و در وقت
این همه سخن رفاقت و هم است در کارهای عمده و فهم تعقی و محنت با ظهور رسد که موجب می رسد و در وقت
خطا نمی کشی که در وقت کرد و در حجابی حرف معاندان و در اندازان با هم است پس هم است و رفاقت با هم است
همین کار با کمال است که این معنی است تا صحت کلام می رسد که با هم است در وقت و هم است سخت زاده با
تمام هم و هر روز در برابر می رسد از راه لطف در مرسوم بود که چون تمام منقض است آنچه از محال است بود
خواید رسید تا خود ایداران خوانند است جقدرت در ابتدا اضافه بر اید در محال است در خواست نخواه خوانند
که هیچ عیال و کار پروازی زباده هر لیدر محال از خارج خود به خود ایداران برانند است مخلص از اید در محال است
بعد از وضع خرج نیز با هم مرسوم است که در مرسوم الواقوه آنچه مرسوم می رسد و در محال است که در محال است
باب در بار نوشتن مخلص تا امر و در بزرگی تحصیل و آورده است بعد از وضع خرج نیز با هم مرسوم است
کثیره هم همین صورت زری که تحصیل می رسد خواید رسید در باب استغفابی کار از صوبه محله مرسوم بود

در وقت کرامت
در وقت کرامت
در وقت کرامت

که بواسطه ضعف سینه و جری حریف محنت و برود و حرکت نماید پس از این همه صورت استغفار بخوبی
مرفوم شود و چون در بنویسند احتمال این همه محنت و محنت در انتظام امور کالی و
تعمیرت سوره های حج و دراز و اراده های بلند و حصول های قوی که از ذات باریکات عمل آمده و بعد
تجدید که نوعی است بر پایه عسری از آن بر شاست خوانند نمود و معنی او انما بان گفته اند یک تدریس بر سر
که از بر تفسیر جلاله بکار بر فرار و فرار منولند معنی آنست که در هر فصل از هر روز در برات ملذذی در
احتمال محنت و مساقی و انتظام سلطنت و کثرت سی بلکای روزگار کند از تصور این همه محنت که از ذات
بظهور آمده و بعد از حوائج عقلی و دانی این همه همیشه در اولیای نزار ساله کرد انما و تقویت در سطلال و قدر
مخلصان و تقویت و استبداد باریکات است زیاد و مهمت و سوا و ما زیاده
میران گرم فرمای مخلصان است شرح از رو و اشتیاق محبول منبیت موصول همان مواظبت موفور المرسد
از خود در خیر و فقیر بر سر خدایا و چه دل منجولند روزی از این نعمت جمیع نخواستند و ساکنانها کرده حال را
قدیر میسر و بطنی از حدت کلام بر صفت یافته در چهار سیدند و تقویت نامه عطف مضمون که بدست صاحب
بر اینها می خاند بر فکر مرفوم خامه الطراف که دیده بودی ساندید مضمون شفقت مشیون ان عنوان کارنا
گرم ستر می زمانه طماننت و الشرح خاطر کرده اما شده که از روی نوسبات مخلص معلوم آنست که گرم
در دیده ای مخلص اراده الله ایا مضمون دارد و حمید از نام مخلص ربع فلیما قیمت در صورت غنیمت از نظر
و مخلص زربا تجمل خواهد شد انوقت حرکت بالفعال بر کز از زده انمبغع نماید که و اکثر ضروری
در ماه ربع الله در بجزل باید آورد و تقویت گرم فرمای مخلص بموجب ایامی شرف اراده مضمون که هر صورت
خود را نسبت سفید کرد اندکین چون چنین وقت مهمت و در صورتی که فراموش حرکت نمود و شود
کارهای ضایع میدرد و نماند روزی این غنیمت مخلص گذاشته در لوازم زر برای و در او رمی مالوا
کس غیر که باید در پیش از او چنانچه سابق تمام برای اطلاع مرفوم نموده بود ان شالله تعالی تا آخر
ربع الاول از راه ربع انبای بعد از غد و زر کس محموده به خواهد از ان سیر اند و بعد از قدر که
بسیار خواهد ساند کاتب برای وصول ان گذاشته خود را نسبت سفید خواهد نمود از راه
محببت و مضمون مرفوم کرده که رفاه رخا با منظر بود شده صورت مخلص سال آنگه هم مخلص نظر
باید داشت که رخا با در اندک رخا با با و بوده که گرم فرمای مخلص انمبغع انکه مرفوم که در

116

نوالصاحب

هم سبب است قلم نظر دار و لیکن اینقدر هم معمول است که در این باب خاطر اینقدر از ما بوی این سبب است
 است و بلد قاری در بیاض سبب هم کرد و اوزی های زرد فواید شد و هم در خطای جمع بود در روز
 مزارع است سال اینده سبب است عمل خواهد آمد از نمودات مزاج و در مطمین باشد از راه شفقت
 رفیق بزرگنامه الطاف گوید که خان که امین و میر میر علیخان نجیب در راه رسیده هم است لطف کلام
 حاصل نموده در طرف هم سبب است بسیار که در او رطوبت است چون بود و احمد لطف است
 و لیکن حس و شرف هم سبب است و لوازم سوخت و در کار با لطف و مهربانی مفصل مجرب گذر است
 نمود و نیز خواجه کهنی هم در این باب هم است که در کمال شرف است و در دست نجابت است
 اگر باری است کار سبب است در وقت ملاقات هم مکرر صحبت معالمت خواهد بود و در سوره انفصال
 خواهد بود هم سبب است خاطر خود و در مراتب هم در او ملاحظه کردیم هم سبب است در نظر حضرت
 و الطاف کلام که از ابتدا مرصوف احوال هم سبب است همه وجه خاطر خود و مطمئن مدار و و از
 اسباب است و نعمت دنیا همین خوشنودی و اسببهای خاطر کلام انهمال را از جمله مواهب است
 شرطی است مرد و در معانی است در حفظ ملات هم است و بیگانهی و محبت و الفت با عملی است
 مخور و نقصان شده در راه اخلاص و رفاقت از جان و مال در ربع ندارد و در وقت سخن کردن
 خود را از خود مهمه و حوره راضی و در خوشی از بند و لادین عوارض معالفت ظاهر بر از مرتبه
 میگرد و در هم میگرد و قائلان نیست که در و اما از عدم و در جوانی منافق و سرور و نفع است که نگاه
 مخلص از راه بود است ضروری است و بیجا و جمع نموده باله با و میرسد حواب و حال ضروری معالمت و مواهب
 در آمده صورت انفصال خواهد یافت اینقدر خان که امین و میر میر علیخان شکر گذار همی هم سبب است
 تجویز گذار هم نموده موجب کمال حیرت و استوار هم سبب است کرده که با امر و سبب است از اعلی و ادنی
 سبب است کلام رسیده که شکوه و شکایت مخلص و نهمیدان در اندازی که در کمالش نگرد و با
 و خان که امین و میر میر علیخان که بر خلاف معمول الفاظ شکر گذاری بر زبان آورده و در کمالش هم سبب است
 نمیشود که در سبب است با سبب است سبب است درین مقام شکر معنی کفایت است در حدیثی که در سبب است
 هم است که در ان جوان آنچه از راه هدایت و مهربانی کوه و سرفرازی و ای طمان طمان هم است
 سخنی است شرف از طرف هم سبب است گذار هم میگوید و روز میماند و مکرر از بند و نوحه

در این باب
 و در سبب است

از مشغولیت و بی توجهی و در فصل حروف و مخلص حروف و احوال ما که از آن میسرند
از نور چشمی بخایره این زره لویان که با شکر از پیران فرسخ رسند همچو کوند از زما نچه رسند
در روز شنبه و دست و سخن از قولت بکمان قومی است نهین خاطر گرامی باشد که از هم دست در آید
هم در یک لحظه یافت و هم سینه و کفایتی و یک جمع هم در موقوفه و نور خواهد شد و در اندازان
تذکره پیش خیر الدنای و الاخرت و کولو الوعیه فی الدنای خواهد بود بید مقدمه ای که در اندازان بد کوی
سخت طاهر نمود و اندک بعد از خط کاف و در یافت تقمیر و فطیر احوالات معصل مبرین را می نوشتید
ضایعی خواهد کرد و تا وقتیکه محض گرامی کاغذ و غیره مواجبه خواهد آمد سینه خاطر گرامی هم باشد
بر طریقت شود چون وقت تصفیه ای همه کرد و در نماز و کسب سوره انشالله تعالی عقیدت حقیقه
محبت و محبت ازین چهار یکی بد کوی آن بد اصل ملوت نماز و تصفای تمام سر باده و خوشی
و سیرای طرفین خواهد بود در نواله راجه محبت بران راجه همان سینه سینه راجه جلالت راجه بندگی
که ملک محروم راجه جلالت راجه بر حصر راجه متسلط اند معتمدی را تر و مخلص فرستاده است دعای
ایستاد این طرف بار آورده شد کفایت نمود و اند چون مخلص از قدم با این همه راجه محبت و کفایت
باید این صورت حدان قاصد برار و در جواب مرقوم کرده که آمد نماز مضائقه برار و البته سر
باید آورد و نماز اطلالی که مرقوم خامه ساز کرده ربا و به محبت و شادمانی

نواله محبت و شادمانی که مخلصان مسکند بعد از آنکه ملاکت شوق و خوف حصول است
و در این مطلع الاوار کلام بخش و قدر شناسی که همواره در عا کسبی از حضرت و این عطا ماضی
دارد و کاش و ضمیر منبر سجا منباید مفاوضات شفقت و العطف که طریقه راجه محبت
و در حال روحانی بود و وصول نموده سینه سینه می و شادمانی سینه سینه خاطر نماز ماکر و کند از راه
نوحتهای شفقانه مرقوم خامه عطف کرده که چون از تقاضای هر روزه که کل ماس فراخ شفقت
از منزل گرامی بسیار منوع کرده و در عالم سینه سینه شفقانه مقتضای آن نگردیده که مهره
کتاب حال مرقوم کند از راه نوحتهای سینه سینه می و شادمانی مفاوضه از سینه سینه که رسید که فرستند
انصاف مخلص در یافت مخلص که در مشغولیت و احوال آنچه از این شفقت و عطف
در باره هم سینه سینه مرقوم مسکند و مخلص زبانه از آن منظور و در خاطر دار و از نوحتهای سینه

القدره... ذات... محض...
ذات یا برکات گرامی اتفاق که باید عمل یوازین با الفعل در چین مقدمه عمل بود بخوار که منعمه
مخیر تصدیح گرامی اتفاق که در مقدمه عنوانی عمل از نه برای آن بود که بعضی از او
را ستمی ندانسته خوب و بد است قلم از از او خواص است در صورت
احوال خانه و مقدور خود به خط و نمج در پیش نظر باشد چون از حال جا کبر برای زری که
تشخیص در ایام اسما قدر از ممکن است موز خاطر و است که چون محقق خوف هم رود
خوبت گرامی ملر و در و در مقدمه آنچه باید عمل خواهد بود و ذات الله تعالی ز خوف
مست در مقدمه محض و تعلیق نمودن شده آنچه باید عمل ارد و مرفوم خامه اتفاق
کردید که سال شروع کرد و وقت نزد کت کارت رغبت در اندک است انار بود و خوب
تر و در زو عات نماید مخلص در بکشت کار و رعایت رعایا عالمان و ضعیف داران بر تقاضای
مدی مخلص هم این مرتب قرار واقع منظور احوال ارد و مرفوم مقدمه همه وجه متفاوت است و
از این امای گرامی آنچه باید در مقدمه مندر و مالک دارد و در رعایت رعایا مقتضای صلح و
امنار دارد و از نموده آنچه باید عمل به از در قضای الهی امده قوی دارد که اگر بعضی ضرورت
اید لو تفاوتی و غیره مرفوم صورت کرد و خوش کبری قرار واقع شود بهیوت تعویذ و عاقبت
بعضی ظهور در کسب که موجب خوشنوی فرج و حاج کرد و اگر بقضای ضروری تار بود و ما نموا همس میگرد
اینکه باید قرار واقع عمل نموانند از مفر که نه که چون حال او است اکثر امور است که فصل
منجولید صورت اردی هم مده و است درین چهار خبر و از اینها روانه شد در انسانی راه اصلاح
بعضی امور بر کسب همقام و گراز و بر و موه و برای نزد کت کار انجانا صورت نماید عمل او و
زوجه است مستفید کرد و بعد از آن پس مکل اصلاح باشد عمل ارد است و الله تعالی بصیر
ز فو تر مرسد نماید اطلاع مرفوم خامه ساز کرد در حال غیر القدر سخن مکیان هر در برای
السید او و از خود معنه با رحمت مرفوم و مخلص از اوده حضرت کلور و او با اول وقت
در بوقت برای چیزی بر ضرورت است ماکتبی مستطوری علی نحو که الم مخلص روانه عیب شود
حق را ایله در اینجا باز ارد و موجب کفنه مخلص در اینجا بوده برای بر ایله بلوید و برهما که لغز شدند

فصل اول

سعد زکریه پندار زندگانی

نواله حشمتی فرمان کرم فرمای مخلصان کسب بر آید

ارز و نمانی ز کرمی موافقت موفور طمینت سام چون صفت لطف و محبت الطاف کلام بر روز
 کرامت فضل الهی کار سازی مویحه ازین نعمت خدا اولو و حمیره اند و سرور نام محصور کرد ایستاد
 خدا از نیت فهم روید و اولاد منصفه اوقات با برکات کرده بمحطی در اید در نواله مخلصان
 حیرت و معانی صفت کلمات که لفظ و عبارتش بر یکی از انهم مطلع انوار شکیات کرم خسته و قدر شناس
 و محبت و الفت و اشتقاق بود در فو موعده مشیخ و سرور کرد اند و رباب استقلال کارهای بیجا لفظ
 و کجنگ و طماننت که محبت و کرمی بسیار علی بود خدا با بد حالت که مخلص میرا ذات با برکات
 ان نظر موصاف با همه و جوهره کرم فرمای احوال نماز شمال خود میداند و از مصلحت
 و الطاف در این کرم فرما چشم داشت اندازد که کارهای عمده و فحیم و انتظام ملک تابع وسیع
 از دست مخلص نیاز مند است انجام انتظام یافته مقرر خوشنودی و دلجوئی کرمی که او این کارها
 حقیر کار است فضل الهی سال بقصد با مقدر با وصف تحمل خند در خند که بروق ملاقات گذار
 خوار و خوی در لوازم الهی ملک و کرد اوری ز با صرف مساعی بعمل آمده پوشیده است از دیده هم
 همین صورت مزاج و باج مویحه احوال است که الله تعالی در مراتب هم سعه و انحال و لغز هم سینه
 و برود و نامعلن مقصر خود کرد و در مرقوم خامه تفقد و الطاف شد که با بلان و ضلع ارا ان بر کار و که
 با کس اعانت رحایا قنطوز داشتند بسیار سخت گیری نمائند که از اندامی ماه است و سال حال
 شروع میشود و تود و اندیشه هم مد نظر باشد کرمی که فرما همین این همه مراتب فسیح مخلص درین
 شخصت ساکا بچیدین و جوهر فراوانت و مهارت موهبت شاید پیش دانیان این کافابل
 استخوان باشد و سخت گیری بر رحایا و دخل دارد که این حرف محبت کلام نوشته
 از راه خلافت مخلص احوال دار و دار و سر انماض و غیره انجام رحایا مفصل در یافتیم و سبکه
 در بیان این صفت و مصلحت و وف میداند بعمل مع از که هم ز سر کار فراموش کرد که سینه و هم
 سبک با با بود و سر انجام کشت کار سال امده نمائند ازین مقدره همه و جوهر خاطر کرمی مطمین با
 در هر باب آنچه اصلاح و مویحه خوشنودی مزاج کلام خواهد بود و عمل خواهد بود با افعال تام مقدر و تحصیل
 روز و شب بپند و نرود می که باید در پیشم در و چون وصول ز روز و نطق ارا ان که اکثر مویحه
 نصف

۱۱۸

در هر باب آنچه اصلاح و مویحه خوشنودی مزاج کلام خواهد بود و عمل خواهد بود با افعال تام مقدر و تحصیل
 روز و شب بپند و نرود می که باید در پیشم در و چون وصول ز روز و نطق ارا ان که اکثر مویحه
 نصف

اب شده و بعضی بوعده اصرار ساده و مطبوعی دارند تا لفظی بر سر خط می آید و در بعضی که شروع
نزدیک رسیده رسیدن مخلص محبت کلام و افضال بعضی امور در می آید که صورتان در محبت و جو
ضلاح است از او دارد که درین چند روز بر قدر که بگوید که در این روزها می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها
مخالفت بر عصب و در نایمی مده لفظی از آن نایب است که در این چند روزها می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها
احوال آن روز و در موعده و مطالعه در لفظی از آن موعده که اصلاح باشد و اما کار در این روزها می آید تا موعده
خامی می آید که از مضمون شود حضور او را که مضمون منسب کرده که مضمونی می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها
والله اعلم و از جانب اللد است و شکر که چهار طریق است که در این روزها می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها
مبلغ می آید و در پی از مضمون کلام می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
بوعده رسیده در روز از مضمون نور موعده بود و در این روزها می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها
در بنو لفظی مبلغ می آید و در روزها می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
از سال گذشته رسیده مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
تعلقه لفظی که علیان مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
خان سپاه که در وقت گذشتن تعلقه لفظی از مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
بر وجه رسم و تعلقه کرد و او را می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
نزدیک است که مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
مضمون کلام می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
اما شکر مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
خان لفظی مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
مذکور تا لفظی مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
مخلص است که مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
و قدر شکر لفظی مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
لازم به مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده
چون در وقت رسیدن مخلص کلام ضروری است که مضمون می آید تا موعده برای فرزند لفظی از آن روزها می آید تا موعده

نور مضمون

کس و زنیوالی که در زمانها بر روی کار است که صورت و استوار از حد گذشته و سخت معانی نیست و بعضی
 تا امر در کارهای بیجا و هفت از بقدر سوای می مخالف لوار که از طرف روزه منزه است
 بجهت این این نظام است و در وقت و در تمام اصول میسر و در هر صورت تحمل و بر می کار با هم
 محال در حالت نداشت از چهار روز منع اینها از مردم مغل و بند و سانی و بناوه های بدست خانه بجایه بر
 دارند که تو شایسته اینهاست بدان برای ما مردم تا کید رسیده که صورت نجات و حقیقت از شما موقوف شده
 طلب حضور انور شد لکن در روزی که خود را با یک کمر و زری بر بند این همه طرف شد تمام با
 در بیداران اینها چه از محال رخص و چه تعلو این که محال کناری می بر و اخذ چون یکی برای خود
 عمل می شد و این روزها موقوف و از بوسه بدون زور و شد و محال نداشت نمی لکن صورت
 موقوفی معنه تا در یافت نموده اند و هم از سه چهار روز باران فضل الهی بر تحت تمام شروع شد
 همه از ادای مال واجب دست کشیده اند و محصل زری تا مطلق موقوف شد و خاتمه بر العدر می مکنان
 هم هر روز برای رخصت خود ام تمام دارند تا بر امر و فردار و از خدمت خود و سواران و بناوه
 لو کما بدانت نشسته بندی که همراه اند از روزت اینقدر قلیل باید که احتیاط این همه محالات قرار واقع
 عمل آید بقدر نماید معذرا چون صورت آید زری بر صورت است طلب نخواه این مردم هر روز
 می آفراید جایی اند از این که اگر خنجر می طلخواه بفرار و تقاضا نمایند از کجا و باند کوه ناچار
 میفرارند که دیوان خود را به بنای در میجا کد اشده خود و بخت سبند که روبرو و جمع مراتب
 بجمع کرده و بعد انقضای این جن جواب و سوال ضروری است و الله تعالی رفع این همه بگردد
 کردید همه خوب بودیم با بر اطلاع مفصل مرفوم نمود
 نواله حبیب و حق مهران
 بر مرفوم بود چون معلوم خاطر این سخن میمان شد که مخلص از زرای غیر العدر اندر ام بد
 ناخوش و خفا دار و در مقدمه مدوی محال جا کبر می شد لکن بی آفاق شکایت غیر العدر
 می طو بر پوشیده بود لکن با پس خاطر هم سدارت را لیس از اینها رو شده لکن امیر
 فرمودند اگر ای سطور در بعضی مدت کامر شکایت هم سدارت میست کلام نوشته شد با در
 ارسال شد و مات شخصی گفته شد دشمن رفتی غضب خدا و لوت رسول گرفتار کرد و لکن حیف
 که مخلص فرود بار لیس نداشت و بگفته در این از ان بقدر ناخوش و معض لو این همه مراتب به
 لفظ لفظ

(Faint handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page)

و حرف ج که مرفوم بود بر و سپردار معلوم شد و حضرت از حضرت امیر محمد او را بجا آورد
 این معصومان که مخلص بار آمدند و هم سبب حمل دارد و از جنسیت با القدر و شکر و است
 بهر حال جهت موقوف و قوت با نومی خود میداند چنانکه در نهدت لیسال که چند بار در این
 سرمایه سرور با مضمون مخلص کرد و در او با و خاطر خاطر خواهد بود که از مرادش هر چه در
 تقدیم نظر طرفت و پس از آنکه معجزات حق در کمر خرد و حضرت امام بمیان آمد
 و کامرانی خود حرف را با اینجاست از شکوه و کثرت بر زبان برداشته و در وقت آنکه در این
 و ایجا در این کور را چنانچه احقر دانسته در یافته در نهدت حکم شده باشد از جمله حقیقت
 و مصلحت نوشته بود که اگر مخلص با عیال امینی میدان در نهدت حضرت است و در وقت
 اولاد حضرت مصلحت نیست لکن خاطر باشد که بجز تفاوت تفاوت خود و اگر تلباط خود
 بر داری نوشته شد خدا بقای بر و در حشر ما بر سر معلون علیه السلام مقرر کرد و اندک
 این در این حقیر القدر روزی که از الله آباد در نیجا رسیدند لکن بنوق و تپان بسیار از الله
 از حمله طلبد شده ملقات نمود و حضرت خیرت فریاد کرام و کسوف احوال نمود و شروع نمود
 تنویر ارات و غیره کرد و در ای طوطی که در نهدت در مفر نیز در حالیات مرشد لکن در
 که مخلص خود وجود حیرت انزال حضور نماید خدمت شریف منفر شده باشد از انجا روانه حضور
 کرد و برای زرتیخواه تو نجایه کای و الله شکر تو را تو اب ذریع انکال هم در نهدت
 ماست بهر وقت از فرض و عام نوب بنده باید دل که روانه است در خانی که را نهدت
 جواب و سوال اراده خاطر و مبره شده بر بنجید که تمام این مخلص بنده خسته نیمه خود
 و خود بخود ناخوش شد چون موافق مرض کرام مفرمه شد و مقرر شد و می جهل تر از
 لغرض این سوکاران نوب بنده بخدمت شرف جلد روانه است و کامی تا حال عکس
 تجزیه نوشته بر بنجید طایفه خواهد بود و می بنفتر رویه در سال اعلام حسب
 جا کبر مرشد زلفه که در حد احوال مبلغ کاتب تلفه زامی غیر القدر بر صورت معلوم
 شد و می جا کبر در رسم روانه است بنجید کرد و انبند که از تمام حضور بر نور انزال
 نوشت و کتب شریفه در می منو انتر رسید که وجهه الدوله نهاد بر ای در جا کبر
 در کام

نورانی

با بولکین مذکور نوشته فرمودم که اگر چه نواله صاحب و کسب
 نوشته اند لیکن زبان فرامی بجز الفذ چنین معلوم شد که شذوئات کثرت نواله صاحب مشفق
 و کسب و نواله را با هم در اصل حضور چشمه چنانچه شد و می برفت نزار و دیده که آمده نواله صاحب
 در مشفق و شایم از اشجار و آن حضور خواندند خدا الواله است که اگر سوای اینقدر حرف و
 عذرت مخلص و طبع دیگر از کفایت را بطور حضور نوشتند و آنرا در مطلق حلق و مقصود
 سابق و حسرت دنیا و دلا خسته که در اندر مزاج مخلص در اصل صفای بسیار دارد و بر کسب و امون
 کرد و در دلت و حلافتها بمنزله آرزوهای است که مشفق در میان فلیح هر چه بسیار بر خود منفعل میگردید
 سرور در پیش خیانت و میجواید که فریاد مشفق در شناسن خود نیز بصورت از خود منقص و مجرب بود
 این همه مقدار است که تفاوت ندارد و از فرامی بجز الفذ هم است که چون دین و این خوا
 نوارند و در وقت بد که غمخیز است باشد که از نش در اردو مال و والد که مخلص به صورت معنی الله
 خفا نمیدارد و باید بر سید را وصف این همه بنجد که مزاج را الله چه صورت معتمدان
 و اولاد است و فحوی نموده بر نیمال که این صورتها در مزاج که اربع جا یافته باشد
 و الله به اینجهت طلب فرماید از خود بیایم هم شدار است عنقریب که خدمت بسیار
 مفضل گذارند حواله نمودند
 نواله صاحب مشفق در میان کرم فریاد
 محققان است که سلف و در روی که امینوا صلح موفور المهنه از حوصله و هم و قیاس انفراد
 تمام سار کار حقیقی بعد خند که و در فوج است از بیعت و خواه کامیاب دانند و باید بداند
 با برکات فرامی مشفق در میان که فضل الهی در وسط العقد قرار کند سخن فهم و دانایان است
 نوشته شده بخواند و در مخلص نامقدوم به صورت میخواند که محور کسب و کفایت و اوست
 حکم که خواند از اینها میسر است در آن اشجار و در سکت خفا بر املنه دل سیر
 مشفق از اینجهت است از آنها سید با نه شده مگر مخلص مرفوم فرمودند که اکثر اینها اتفاق مزاج باشد و در
 بر کسب است کار با حواله نموده از لب روز پنجات با فقه مخلص فرامی است که در روز و روز
 آنها مخلص خواندند و در خدمت مشفق و دلیل و حقیقت خواندند که در دستور که بودند در کارها
 و خیل در شیشه لیکن از اشکال است که جمله و سلفه مزاج گذارند و در کسب بر داده بر این

در کسب و نواله صاحب
 مشفق در میان کرم فریاد
 نواله صاحب مشفق در میان کرم فریاد

در مقدمه چه با مردم فوج و چه در حیات هم سدا از شرارت و سخن ماسومی و خود بر دار بهای بسیار
در میان دارند بر چند کجای لفته و همانند مینو در طبیعت خود و در زمین کما حد در صورت
معلوم هم سدا از مینو که این همه حرکات با اجازت که اتمت و با آنچه برای بیجا نمودن اینها
مفوم شده بر اینها حاصل خاطر مخلص از راه طایر داری بود و الا آنها اجازت ناطق است
که در مکار مکار مطلق بود لفته و دستخط مخلص در مکار مینو نمیدانند که مکار مینو آنها از
سفله اجدها انقدر رومی بود و اجازت که اتمت از طرف خود یافته حرکات که اصل او را
نمیواندند بعمل آرند طر و صحبت است که کما حد و بدیه و خشیانند و مخلص در تمام مینو اینها
خو کبر است و خود را قابل معارفه آنها نمیدانند که با بگو مینو می حد هم سر از او بود و مینو خون حله
بمخوردده باشد که شفاف کار را از حد گذشته انصاف باید فرمود که اگر مینو مینو که مینو مینو
این صحبت اتفاق بود چگونه گوارا میوار شد در صورتی که در اعمالها مینو مینو مینو در مینو
کلام ممکن گردیده که در مقدمه از دست آنها لغز است در صورتی که مینو مینو مینو
جاست که دستخط مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
و بر آورد و قبولات دستخط مینو در کار مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
تا حال بیاض مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
مان توان برداشت نمانده و فرست که اینها را از کار مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
مخوفه مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
در نهایت مخلص مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
تعلیف داده آنچه باید نوشتند مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
و مقدار زیاد و در مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
و اگر کسی نتواند مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
استخفاف مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
متوجه احوال مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو
اولیای مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو مینو

نادر

نادر

نادانیت و جهالت کرامت و افعال بسیار بود و میدانت که اینقدر مریدم است و کجایم و کجایم
باشد و برای منم که تواند بگوید که لطف مالایطاق هم خواهد بود و چشم پوشش خواهد شد حالا قدر
همه همسخن و مختیار کاری و اختیار و افعال خود مفصل معلوم نموده در پیش مردم سرار زبان نجار
و افعال نمودند و آورد و تقین خاطر کردیم الفاظ لطف و عمارت محبت همسخن و مختیار
کاری و دیدن همسخن بعبود و حرمت تا و نگذارد تا و احد دانستن بهمت مرفوم خادم بنزد
برای نادان فریب و دهن خوش کردن مخلص از راه بطاهر دار است که در لفظه ایچونت بوده احوال
فرج و آنچه مریخ خاطر است دریافت نماید و الا در اصل بویع از محبت همسخن در خاطر است خاص
سقام بر مختیار کاری و همسخن مخلص چه سر و لصبحت و خندان نمیکند که بر موانع اللهم اما مرفوم
و اینقدر دعوی محبت همسخن کردن و این همه باران محنت و سخت بر سر رفتن و نوع و هر بار در
و باران بی افعال و دلیل و سبب شدن از نهایت کند همی و نادان است و کرامت تو فرج و دیگر
با فهمیده زهی قدر و منزلت و مختیار کاری که برابر با همه همسخن افعال ندارد و جای است کردن
صورت با بر دنیا و با فهمیده زیاده و کربان باره کرده سر بسوزان باید شد که دیگر می روی مردم
دسام باره و چه چقدرت باشد نشود که نشویش ازین بخت هم سخندار در دنیا بصدق
تو در وجه عمل به لید چه حاجت داشت و کرامت به رو نفع کار با متصور بود مگر اینکه چون سبب
در لیل کردن هم سخندار همه صورت منظور فرج است از پیش که است اینقدر هم قدر و منزلت
بفرج سامع کو از است که مردم از مخلص باین واسطه هم خوشدل شوند بصورت باید کرد که نظام
کار نامه و نوی دست هم و امید هرگاه معلوم شد که مخلص اینقدر هم قدر و منزلت محبت
در اول نیک و بد نفع و نقصان هیچ کس از دست مخلص کوله به کرامت واسطه و دل نرسد
با شکر محبت و رفاقت عمل خواهد آورد و در وقت کار کرامت حقوق خدمت و محنت از
در دست است بطور خواهد رسید همه صورت مخلص احوال قدر و مقدار همسخن و محبت و تقویت
کرامت در باره خود خوب دیده و در باقیه و مال مرفور چه خون جگر که از خجالت با نهار مردم
و بی بوجهی کرامت بخورده حال که زاده ازین لطیف خان تمام بصع او و است نموده نفع
بج لطف و در بایه داشته نشود از کلمات و اینهاست ما از ضایع ای بی هر چه صورت است

۱۲۱

۵

۱

من حرب الميخت صلب بالهامة

لوالصاحب ولفي مدبان ورفيع مخلصان

شوخ لوف و ارزوي واصلت لازم البهيت كز ناده از حوصله شمار و فبايست ايد ايكدار
 مفديات ضروري غنيج حيد مفنديع و اوقات مهيت البهيت را مع ملكر دودك و دن روز به حيقه
 ستره سرور و الترع خطا منظر و مشتاق ملكر دوده براي در یافت لوبه خبريت و دلقرا نفع و حوا
 تراجه نامي ذات مهمت امان روز و شب بر دنامي دوده بحر و دوده مرس و استظار است
 احوال رو بدلو و مفديات ضروري زيرون منفيج شده اندن ان سخت كوشه نامي جان فسا
 بروي كالت و سيقه القدر و مهيت نميدرك مجمع و طمانينه كفار و اوكير و سوسه نمودند
 فضيلت الشيعه اين فرسه كانه در داخل و خارج و هيت شو ايد امان ملكر براي ضروري و بايغ
 ميگفت رسده بمطالع و در آمده بشد تا امر و لومعه رسيد نامي كانه اين همه مردم كوشه
 نموده كفار شده و لوقدر و قدر و خبر كبري اخراجات نم عمل او روزه خون كانه و دستا و بايغ
 تصور مه نامي و بكر مهمل ماند و در رسيدن جواب كانه حال نم نا حال بو حيمي كرايد مرسه بكر دوده نامي
 سخت منظر و سراسمه كرده و سخنان تماكب از دست دل و چو كوشه ها كه در پيشه با و رده اند
 و زياده برين مه بصورت صبر و فرار در اندان شفي مدبان از راه توجهات و لوبه مخلص ميرا
 مكر فليح فرقه كنده با حرميت و نيكلام و سترسي سخن مخلص را با نيكلام و سترسي سخن خود تصور مانه
 و مه چو شبهه حداثي در زمان نيت و حال ايند از مقدمه كوشش و سطر را با نيكلام از مردم حسد
 نميگفت دل و لوبه ميرايد و كانه را نميگفت و سترسي و حواست انفصال دارد و بصورت مه نامي و بكر مهمل
 كوشه مكر كوشه كه مفضاي بخت و الطاف بشد مرسه نميگفت مانه بطور انقدر به مهري و بخت
 با وصف اين همه شفق و توجهات و با خارج از احاطه فهم و فبايست و طبع خبرت و دستورا
 تمام دارد از انجا كه در ميران عهد خالي از بخت نيت بشد بددين نوقت هم مزار كوشه نيت
 ملا و ما ب مضمير خواهد بود كمان مخلص درين اتفاق سخت و رور طه كوشش و تفاهات همه ميرايد
 و اينها درين مجاميع كمان نام مه نامي طويل و الوان حضور انور ميبوسند و هم خبرت نيت نيت
 و كوشه مينا نيت مخلص خبره ضعيف تا امر و ميرايد و مه كار كرايد ميرايد همه بصورت و در نيت
 لازم ناسا به و نيت ميرايد كوشه اين فرسه از منفيج شدن ميرايد شو ايد امان تمام حضور انور

افوس ضروري

اقدس مورد بیانی و اعتراض میگرد و و این همه خلوص عقیدت و بندگی که در خدمت الهی میسر شده
 بر یاد میبرد و بی مزاج کلام مکرر و ملول و آرزو میشود سخن مقام فرمال و العالیست و غیر از
 آنکه کلام رسد و برید لودل تا اندر رسید بر امی بعد از قوه که اغذیه منفتح کرده بقدر مراحل
 نحو از این راه که خاطر ملرز و بصله از امی مریز فرقه منجلیس اطلاع باید و لودل که خبر روز و دیگر
 در محله مکرر و غیر منجلیس هم سردت رسیده مریکی برای خودت باشد تا خواهد کرد و همکار ضایع
 خواهد کرد و در باجاری مکرر تصدیق افزای را مع میگرد و از این امر ام و امر ام که از راه محبوب
 مزاج منقض بله و از راه اشفاق در جواب تا زماجات منقص بله را ایماشده که از سر زنجیره سعید
 بدست خان ^{مؤید} ماه بماه از تحصیل چکله کوزرا خدمت می رسیده باشد که طور بار لغتای اینجا موجود
 در خدمت مخصوص امها صد سوار بند و ستای منعه و دستار فرمانند و طلبت خواهد آنها از خدمت
 کلیه خواهد رسید منقص با وصف اینهمه خبر که در بد جلوی و در مراجع و ما با تجار مهاجرت خان طور که
 سرشته اوقات و سخن شنوی و اطاعت و فرمان برداری بنه از دو از ابتدا به خلاف مزاج را میبرد
 میخواند که اگر حال هم بچوهره و بر راه لورده کسی سوز و اطاعت و فرمان برداری در کارهای سرانجام
 چرا امیر سوزت بعلی باید آورد چون حال زنده بر سابق کجروی ما تجاری است آن جهت استحقاق
 کار است هر چه بکمال خدمت همانند است مطلق و بر راه ما و در کسب سخن شنوی هرگز فرود نمی آید
 بناچار خدمت تصدیق میدید که اینها از قوه خدمت باید طلبید چنانچه اینها میجوهر زنجیره از آنها
 ماه بماه از تحصیل چکله خواهد رسید و لو از آن بند و ستای را بلا توقف پیش هم ستار روانه باید
 ضرورت بالصوره بر زورین مقدمه تعطیل بعلت ناید
 نوالیست منقح همان کرم
 فرمای مخلص است تمهید لوازم ارز و در میان از لودل کمال سرور یا محصور خاطر هم منقطع نمود
 مرفوع را می سقف اقتضا نموده مع لیدل حوال روید لودل انجام حقیقت بیشتر خواهد از آن که از
 بد اصل اینجا افزایش تمام یافته و هر یکی پادریکاب و فعل در استل امده چه شعله نامی جاسوز
 که از دمان بر می آرد و از ترش روی و نلغ مزاجها می و قیف مهمل نمکنند و متواتر رقم بدید
 خدمت موفور اهمیت نموده انتظار جواب داشت که در کج موضع باشد و از اجازت خود در
 اطعای این نوابه بلا عمل آورد و شوخون نصت انتظار هم متعذر شد و در دست دیگر اصلا

منظور خاطر اینها کرده ما چار بقدر چهارم حصه بافعال از وجهه تنخواه این مردم موقوف در سینه بمحاله
جایدگ کرده بی حال تنخواه دانند شد که هر چه بود بسیار بحال محال در عیالی محال است از کوشش تقاضا
این مردم منصورت و محال است در سال گذشته هزار گونه صدای تاخت و تاراج کشیده بچندین سال و چندین سال
رو با بادی آورده منظور بود که سال افزایش خواهد رفت حال از بصورت ما بر دستوار و درین خواهد
لیکن اگر ابا دبی ملک منظور حضور الون باشد از این پس ضایع مقام محبوبت در صورتی که هر چه در این
و خارج است میبود چرا نوبت بین درجه میرسد میسر می شود حرف عهد فلان که از طرف تو بخانه پرور
تنخواه در دست است مفاوضه کلام معنی او ای ز تنخواه آورده رسانید و شرح بجزایب او ان نمود
است رویه نقد بجز رسیدن او در هر چه چهار پنج روز رسد انجام نمود و داننده برای ما که در مجمع
قرار واقع نموده بموجب رسیدن از زبان گرفته باشد عقده های چند که بر کمر صورت اسجالات
بمیان ملا درده تنخواه داران دیگر را هم با خود در یک کوشش نمودند و در این ناچار شدیم بموجب دیگر تنخواه داران
و چهارم حصه از مردم تو مجامع موقوف داشته بر کنه کوشش کنی که تنخواه داننده همیشه در سال تمام
بموجب قسط بندی زبانه از دست محال بوصول رسانیده میگرفته شدت را لیس در ظاهر چون پشت مقام
محمد ان لکمال صلیح حرفها است بر زبان داشته و در باطن خیانت و خونی در راه بر کرده بزرگ است
خدمت رفت یعنی که باریاب خدمت شده و فقر و فاقه و افترار خواهد کرد این را مظلوم مخاطب
ملایک داستان خیانت او بکوشش زنده نما مسموم کلمه بر لب و در وقت میدان عهد فلان
لو امی ده هزار رویه تنخواه خود و در وجهه تنخواه فرزانه خان بهادر بقدر یک سوم هزار رویه هم باقی
بقدر سابق باقی اند مبلغ پنجاه هزار رویه دیگر بقدر در نیوالد داننده شد در معصیه چهارم جزو بوصول رسید
تا حال ز تنخواه بر بصورت رسانیده شد حال که محالات میاید و دیگران تقسیم یافته از هزار و
مسالیه چند نور پیش دل رسید و ایشان ضعف مانده مانند از راه شفقت منظور خواهد شد خاطر
کرامت از طرف تنخواه فرزانه خان بهادر مطمن باشد ان الله تواریک تا مقصود بر رسانیده
در مقدمه بر که از اعمار که از راه عدایه در خطر ای عزیز القدر است در ام بدست مرقوم گوید مفصل
مطالعه بسیار در این در مفاوضات اجتماع این همه رفیق و محرم است این همه ملک از سر کار انهم در
مختار و مالک و او در این اعمار اند و مخلص غیر از متابعت مزاج و اسرار صاحب خاطر کلام که در این معنی بود

از
کتاب

استحقاق ظاهر هم اند مضائقه نروده صورت دیگر منظور و موزن دار دیگر و هم در هر یک از اینها تمام
چگونه که منظور شد هر یک از آنها بود و حاله نماید اصلا گفته اند این بی و حطام و بنور در مقام لطیف نظر هم
نست و مذهب صورت بیع مرفوع از ائمه کبیر است این وصول مفاوضه سابع بر کنه کرامت در نحو او در عالم
راجه را نام نماند و در حاشیام انوارها در و اعلام بسج جان مباد در مفسر شده و مردم آنها پروا نیست
تمام عاقل گرفته برودند اگر از صورت منظور بیع کلامیت بر کنه منظور متعلق لغات است که را می باشد
نیخواهد از آن منظور اما شود در نحو او خود از عاقل اردت حاصل کرد که یافته باشد معنی او دیگر هم
بر چه منظور شد ایما کرد و در مجموع آن نامقدور عمل آورده که حقیقت این همه مفردات مفصل از
نوشته ای غیر القدر اندر نام پدیدت مبین را می خواهد شد که

نوالصحت
در این مباحث مخلصان مسکله چه نوبت است آنچه از اللام مهاجرت صورتی ضروری بر دل محدود و بولیه پیر
به اجساد بیست با وصف انبند فرستاد که ازین نعمت در نحو او که امرای او دست پذیر تصویر با هر چه
که حقد بر ما به نورید که در وقت خاطر منظر و شاق است او عاقل بمنجنت و فرزند که با قسید دل
منواید و غیره و در اصل از نام محبت که عاقل فحوشه و شادمانهاست زواجالات روید و بعد
علا الاصل مرقوم خامه مبارک دیده و هم را می غیر القدر اندر نام پدیدت مفصل شرح است که از آن
ممنوع است در بولیه معانی است که است در جواب بقایم الاجمال منواتر و مولی منصفه سبب است
خطام بسج مانع گردید بر یافت بویید فتح نصرت که از فصل الهی و نصیب او لایمی هم است خلفت مرت
گردید سجدهات حمد و سپاس بر نگاه اندر می بود و حجت ظهور این همه لطیف نامی فتوحات هم است
واقبال و لایحه غیر نورانی جمال نصرت اجلال قیاس کار سببها می نامید است ایرویه جمال است او عاقل
اعلام طفره جو خم ندایع جناب جهانیا فی دلورستانی را در عرصه افق فرقد فرساده است
ابواب برقیات جهان که در اسباب نعمت و فرمانروایی بر روی کار روزگار و فرزند ما را معلقا
باید بر خلفت بصیرت اندر دست ده و اما دارا در و در آنچه خبرت در فاه خلق خدا و عاقله است
ایز حیره نمبصه ظهور در ارواح فرمودن نوالصحت و شیخ فریر الممالک مباد در مد ظله الله العالی و العزیز
حزین بار که مباد در وان مشفی گرم فرایع قدر شایس از الله و لکن لفت آوردن بیواج با لکن منمفصل
مبیین گردید احوال اینجاست بین منوال است که مخلص نظر بر تبریرات سرانجام کار با بی و الا چون تا لفعال

بصلاح معالجتی لعلقدار شیوراج پور سینه مال دست و احوال آن نکر مرقوم کرده بود و خط امیر الدوله
خبر نیل ناکر شاد در راه محبت مزار افضل علمای این پیشگامان و بیخ سینه برای دریافت مزاج وقت و غیره
کفایتی پوز فرستاده جواب سوال نموده بود کتبا صاحب بعد از ۳ روز جواب صحیح مکاره مایع
خود بمخلص نوشته فرستادند و کمال دریا و سینه لعلقدار شیوراج پور را بخاریدند منصف
باب فرستاد که مواجبه عمدت جواب منفع کرده داده لند از آنجا که در صورت فرستادن منصفی با معتمد
دیگر جواب سوال لعلقدار شیوراج پور منصف وقت با قمانده و نظر بر سینه که لعلقدار شیوراج پور را بهر صورت اجابت
و صلاح لعلقدار شیوراج پور منصف باید که مایع است و سوم روز جمعه خود از ولایت کاه نزدیک کور کوی
در هم روز لعلقدار شیوراج پور رسیده با کتبا صاحب تلفات کرده گفت که لعلقدار شیوراج پور را آور
تقسیمه منصف شد قبول نماید سینه مال و الا ما و شما اتفاق عمدت که بهر دو لعلقدار شیوراج پور تمام
کتبا صاحب گفتند که آدمی لعلقدار شیوراج پور رفیق است که در مجموع معاملات کرده سینه مال
والله انصورت مایع الاول خبر نیل ناکر و جواب منصف وقت در باب اخراج و سینه مال لعلقدار شیوراج پور
خواهد رسید عمل جوابم آورد و در اول اردوی امیر الدوله مایع در صورت محافره و غیره عمل نمودم آورد
چون مزاج ایشان در صورت دریافت شد و لعلقدار شیوراج پور لعلقدار شیوراج پور حاضر کرد و در مخلص و سینه
که وقت بسیار است و فصلی بیع روزه نیازی و بخار آورده و این جواب سوال مایع بسیار است
و وقت فرصت از دست میبرد و سرانجام کار با تقسیمه دل میخورد از دست ایشان میبرد
معتمد لعلقدار شیوراج پور و والده خود که روجه سینه مال است معرفت معتمدان دیگر سینه مال
و الحاج از حد گذرانید و لصدق عقیدت در اظهار عشق منی و مال گذاری عهد و پیمان موقوف نمود
لعلقدار شیوراج پور منخلص لعلقدار شیوراج پور اجازت داد که برای آنقدر کار سهل چه ضرورت
که بکسیان صاحب لعلقدار شیوراج پور داده شود و لعلقدار شیوراج پور را برای جواب وقت آن سال تمام بشما جواب
و سوال دارد و حاضر مایع و لعلقدار شیوراج پور و لعلقدار شیوراج پور خود طلب دارند و صورت جواب وقت آن و غیره
در آنچه که طرف مالواجب سینه مال در مجموع قرار واقع تواند شد و بهر چه نوشته عارض میسازد
کرده کمترین سینه مال کجا برای کار برد از معتمد لعلقدار شیوراج پور که حال و معتمد جمع معاملاتند
اوست و در این لعلقدار شیوراج پور سینه مال خود طلبند که لعلقدار شیوراج پور

چونکه هر کس
بخواهد...

چاپی جمع پسندای معتبره و ما جان تعلقه مذکور همراه کجاری می پیش منظر حاضرند تا اکل انفصال نیاید
 جواب و سوال در پیش است بعد انفصال این مقدمه که امر و فرود افتخار منبجوا مخلص از کاسه پور کوی نمود
 رسیده در لوازم قرق رراحت بر فصل بیع و فید تحصیل مال واجب که کار و اللذ شکر له باید بنفتم
 میرسانند در بنویسند ابالدشمن تعلقه مسطور و در مجموع کرده گرفتن مال واجب که کار شخص بواسطه برایش
 است که اگر خود انخواسته کار بدید بشود و این مصاحبه فوج و تو سخا که همراه است در یک روز و رسم بنویسند
 برای کارهای دیگر و فاجت بار و در اللذ مخلص هم ازین مقدمه است و در اول اینقدر فوج و تو سخا که فرایم
 و حسب اتفاق لبروت از روی آنکفی کم فرما با نواب وزیر الممالک سواد و امیر الدوله بهار درین قریه است
 که فاصله چند کیلومتر راه خواهد بود صورت گرفته بمقتضای هر رانکه بواسطه وقت فرصت وقت اخراج او
 موقوف بر وقت بکمر مانده بهر هیچ چون درین قلب فرصت صورت زیر براری سخن صلاح وقت بود
 اخراج او و توقف بر وقت و دیگر داشته شده چنانکه آنکفی هم باک انکه شده عمده همین صورت مرفوم نموده اند
 بالفعال صورت و جمع مال واجب که کار و اللذ از خود و غیره آنچه باید بعمل آورد و منبجوا برای اطلاق جمع
 بعد اللذ مفضل مرفوم خامه میان کردید مرفوم خامه شفاق شده که از طرف خود ایداران نزود و واضطرار
 مخاطره اندید که زرا خانه خود نداده است بر چه از محال است ایدان خواهد شد بعد وضع خرج رسیده
 و غیره خواهد ایدان خواهد یافت همه انصورتیکه سابق بعد وضع چهارم حصه نخواه مقرر شد باید بنویسند
 آنچه آنکفی کم فرما این معومات با مفصل حاله را می غیز القدر اندام بدت نموده اند و رانده سر و
 گذارتم خواهد بود موقوفی کم فرما فی الحقیقت آنچه در بنمونه مکرر رسم بدید خامه لطاف کرده است
 به باید نوشت در روز شنبه نظر داشته از مکرر مطالبه ان استفادهای معاش و معالجه
 باید موقوفی کم فرما ان قدرت جریه کار بر و از اینها می دفتر و انامی است انشاء الله تعالی بعد رسیدن
 را می غیز القدر موصی له باشد مفصل در یافته بعین خواهد آورد و لیکن اگر نخواهد ایداران ضروری مثل
 مرزا نجف جان بهادر و غیره بگذارم و ما و ام از نخواه خود با کم و کاست نخواهند کرد و تمام و کمال خواهد شد
 و قضا خواهد مردم تو سخا بقسط از حضور انور و از طرف نواب وزیر الممالک سواد در ممالک شقیه
 حال و مخطوطه دار و غیره تو سخا بلفظ و مصون که رسیده و پس رسد بر ضمیر بنویسند رسیده است در تنوید
 مشورته خط در بنای ناخبر رسیده برای مطالعه کلام ابدا در شکر که باید دید که چه نیکه ها در

ناکبیر مرقوم است وجه کتابه تا تصحیح دارد و کواهی آن نحو ایداران دیگر هم مثل رساله مولانا هم نهاد
 و نیز او را خیر نام نامیده می‌باشد و دیگر ارکان حضور که در اندک به پیش رسیده است خواه انقدر داد و بدو در حضور
 انور محقق ناله واه در دالود خود را از ابوان و لیوان فرزند حکیم زارینند که فرغ اقدس است سفلی است
 از طرف مخلص مکرر و مفصل می‌گردد و واضح با مفسر است غیر از این اضطراب و اضطراب از خلا
 فکر و ضعف دیگر نمی‌گذرد و از وایمه است اضع حضور انور و در مباح و نارسایی خود است
 و نه روز از ام خود و اندک که انجام اینکار با حقیقت فراموشی است زوین برده چه باز می‌آید و چه
 کما به خواهد آورد و مجلس محض تقوی و توجهات اشفاق که ام از کمال فوجی دارد که همیشه از راه
 شفق بی‌بالفاظ توجه و عطف روح بی‌خبری و دلواپسیها مفسر مانند که حرمت و نیکبانی و از هر دو
 خاطر مجلس یعنی خوش طری و حرمت و استر و نیکبانی که آن کرم فرست است الهی است روحی الهی
 که ام انقدر برای جانفرا می‌مجلس به ما استغفار عمومی که از هر دو طبیعت کوریده از رحمت کار است
 دنیا بسیار ملول و بیشتر مکرر کرده بود خود را بی‌غایه به هر صورت و جاه و شمشیر که این همه را در
 زمانه پر سوسوم و لکت بی‌روح بر روی غیر از سر استان شفق و الطاف اشفاق که مرقوم است
 تمامی استخوانان است از نذر و فلیح شده بود که مجلس انفرادی در اجل و قمارج و غیره که بعضی از سال
 حضور انور محقق و لکت هم حضور اقدس و هم خواب بد از انهمام نهاد در سینه حواری علی بن خود است
 آنچه از حضور انور ارشاد و محقق موجب آن جعل از دست است با اشفاق از این حرف را از ام
 دیگر می‌گوید و بنویسد مضایقه ندارد و از آن کرم ترا می‌پندارم که احوال سرگشته مردم از خط
 بیست مطالبه نمایند و مافی الضمیر آدمی را از لفظ کورید در یافت مفسر مانند که از این همه
 حامی تر از کونه تعجب و استعجاب است لوام احوال کاربرداری در سببی فهم و استقامت است
 و خبر رسیده ای امور مایه و بلای ارکان حضور و اشفاق خلقت است که بذات با هر کس
 آن مظهر الطاف حق روزی و شبی عرض و نعل حضور و خط نوبت مدارا هم نهاد
 که در جواب آدمی که برای اطلاع استغنی ابلاغ داشته طریقه حواری و الوالاست که کمالی
 دیده و شنیده شده است که نعوذ من کل شیء الا بالله العلی اعظم و از جواب سببند و از جواب سببند
 و حرف از مفسر که با صلاد و سببند ندارد و شکر شود کار تا تو اید شد بر زبان آورد و بیست و نعل

که در این
 است

گذرا بیدار جانسی که رسای فهم و دکا بدین درجه اختلا و شدت شدت شدت شده اند
کافه و انفعال نمودن جواب و سوال تا بر نیجات مخلص میجو است که کافه مسطور است بصورت الوری
تحتی جواب و سوال نماید و با کاربرد از آن حضور الوری تعلق و کرامت علاقه جواب و سوال تا
کافه می دارد و مخلص برای خوشی خاطر تلقی کرم فرمای کار فرمای خود را مواثر نماید البته ایما شد
بوی متابعت مزاج نموده و ستاده و الل فعل عیب میدانت در مقدمات اینجا بر تو همی که منظور
مخلص بهر بات از دوات با بر کات کرامت و بسین خاطر و بصیرت محض نور و منقوش خاطر دارد
کودان نظر فوقات نمیکنند بر شرف شفاق از به دل صرف نرفته احوال هم سدرار بهر کانت در
مراتب هم است و هم بروری و تقف و پیواری و درون و فنوت و بداد دل رسیدن و تدار
که در میان و در فرودن میجو همه الوجوده حضور بدار و الهی با همان باشد تو باشد که کوه
کامران باشد تو باشد تو چه دارد که این همه عقده بطح الا محلال میجو اید اران و دیگر جمع
تفویضات مجموع که ایما شده به من لوحات مکمل کتبی کرامت که کنای خوار است را می گویند
در او صفیات آنچه گفته شد بهمانند و منفتح کرده ز فو حضرت باید هر که در بنوق است
باید شما نهاد لیس
نواله و تقی میران کرم فرمای مخلصان است چه تو
که از روی دریافت تحت مواصت و وفور الهیست جقدر سرمایه اعتبار مهابی باطن شفاق است
کار ساز تحقیق زودتر بدلت و در ایماست امارت کفایت بخش مهابتستان نما کرد و الحمد لله و ا
که بمقتضیات خداوند کار ساز و مواد نوجبات استی لام بخش و لنوار جمیع احوالات مشورت جمیع
سایست و لو بد صحت و مسددات با بر کات آن مطلع لنوار تحلیات قدر شمس بر شام و کمر
از خجیب او قایم و نقد است نه از حصوع و شوع طریقت عریضه صحنه شرفه صحت است
که لفظ و عبارت روح پرورش معنویان کارنامه تقف و الطاف بود و وصول اشفاق نمود
کامیاب نماید می جاودانی که داند و یادار اشفاق باطنی و لو مرقوم ملک عطا وقت رقی
که از رسیدن خط محمد رضا خان و الملاح بر مقدمه و جمع شیو اجبور استی میران از کانه پور کوچ
فرموده تحت ابال شرف آوردند برای بغیر القدر استدرام پندت هم در بحار سیده انهم احوال
را معجل گذارتم معوذت نظر فریب ساقی الشرف اوری کلام به عجب ایما و شمر را که در شرف

کرد و برای بسیار کارها مستحسن مخلص رسیح الامتداد که جمیع جواب و سوالان من هر روزی مطلق از دست
 مخلص تقویست در اعتماد و شفاق و الطاف که رایج در پاس استر ضایعی مزاج و باج سرشته ضاوت سلیم
 جبل المنین کامران تا بندگشده این همه بارگراان و شمشیر نخواستن نخواستن نخواستن نخواستن نخواستن نخواستن
 و هیچ مقدره خود و خیر نماید با هر مرتبه از هر دو دنیا و در شرقیه احوال خود با توجهات کلامی که در کتب
 ایمانی برین رحمت گردیده روانه از نظرف شد در کتب کبر و مقام نموده اکثر عقده که در کتب
 اموات بر کتب نبوی کور او عقیده لوقی هموار کرده داده کوچ نموده لقمه پیور رسیدار به حالت بر کتب
 و سوال که در پیش قدمی با فماید ان بر الله تعالی از عقوبات اینها فرار واقع و جمع نمود
 روانه پیشتر عشق و عقده نامی که در کارهای محالته تکامل و کرا و راری و امیرش و عشره
 در یافت میشود و صاف و هموار نموده داده در کرد و روری مالو واجب سیر کار طریقت در واقع است
 ندرت خواب و آرام و قرار دلگین نزار در زود شب تعمال حد که در مصروف ایفادت باشد و در نخل
 الی چه کار سازی میفرماید و انجام این همه محنت و دلسوزی و دشواری و احتمال این همه کارها
 نخواستن اران و عقده به برلی سجا می نخواستن و در میان دارند و البریا بر زمین به بندگی بر زمین
 مکن از دیدن قلب مدخلت و کسرت نماز و چه صورت سرمایه و شرح طریقت سوره و در روز
 در زمین از زود بر گاه الهی خسار بر زمین و در وقت دعا بر آسمان دارد که در این خطه حشر
 فرزند سلیمان و کسرتی سخن و رفع باشد این چشم عقیده و با من مرضیات حضور اقدس و ارکان و
 ایمان خلافت باشد و انجام کار با چه توانند شد او تعالی و تقدس تعمال فضل و کرم خود
 از خیره لعمرونه ظهور در اردو و الل در صورتی مقل ان قبول نموده است تسکین طبیعت
 توانند شد نظریه لید به شرح ما مقدور بر قدر سعی و جهد ممکن الوقوع است همه آنچه تصور
 نخواستن چون این همه بارگراان بگفته است حق همان کوارا نموده و انسخی همه و همه خود
 نموده کسرت حرم و ابرو مخلص اند باید که نگاه بگفت و الطاف چشم لطف و در چشم انفا
 انسخی قدر کسرت کرم فرامیهم صورت حامیه و معاون و دستگذار و انسخی حال این شوریده احوال
 باشد که تغییر از دات با برکات که رایج با لفعال در نبوت و این زمانه دشواری که بر دودل
 مخلص برسد و مجدوی نموده همه صورت ناری فرماید دیگر می بیت او تعالی مالو برسد

مالو واجب سیر کار طریقت در واقع است
 تا و بعد از این عقده با هموار کرد و در از طرف

که گفته

که بجانب این وفا ندارد و خداست در همه حال از بلا نهدار و الا که از هم تنگ و استیلا
این زنده دیده و دریافته میشود همه تا قدم نهاد و جو فروشت اند و در پرده هم کشید و شمشیر بکشد و در
مقابلت انقدر دل گرفتگی و غم و در بی و حیانت مانده اند و میخواهند که از هیچ دین انداخته کامیاب
صورت و مصلحت نوزد دشمن چه کند چو مرمان باشد هم که از نوبت مسفاهه گرامه شامل حال
و کما فلان جمله سزا میرساند اصلا از هیچ طرف ترغیب خاطر ندارد و مرقوم خامه رفت و الطاف شد
که شوق و فکر بنابر هیچ قسم اینماه از حضور انور در مقدمه سوار و پیاده با مع شیشه بعبه بسیار که زیاد
بر ناکدات شوقی سابق باشد و رفو سعادت فرقه همگامه هم است مواهبت دست خوار و او بمطابق
مخلص خوانند او را و اگر چه مضمون شوق خاص مقام حیرت و مجال استعجاب است لیکن این شوق را حصول رضا
و خوشی و خیر است مقدم بر جمیع امورات تا بحدی که اگر خان را مع کفار کار و اللی باید در هیچ
و سعادت دنیا و آخرت میدانند چنانچه بموجب ارشاد و حضور انور استحقاق فرم فرماد در سوار و پیاده با
بسیاری مگر در کم کار محفیف نموده کند مخلص هم از مردم نوبت کفایت است صد سوار را موقوف نماید
اندر این مفضل در یافت انحراف در شوقی که فرم فرماد مبنده هم استخوان در سربار اسماقی جاه خواهد بود
که غیر از فدویت و بندگی و عقیدت و جانفانی در کارهای سربار و اللی صورت در بر نامقدور و محذور
و منظور خاطر خواهد داشت خصوصاً دان با بزرگان آن مظهر اشفاق را که بجان و دل مصروف است
بسی جانب قدس اند چگونه انقبالی احکام لازم الاطاعت جانب قدس منظور خواهد بود مخلص هم
که در در بنوق با اعتبار زبانه خود در حساب دشمنان بنده با سی عقیدت کیش سربار و اللی نمیتواند
و فی الواقع بکدام استعدلو مندک و غلبه مع می و اعبیه فدویت و خانه لومی جانب و اللی
تواند همگی خدا بپندرسد اند که تا امر و بقدر امکان در تقدیم لوازم فدویت و بندگی
در انجام نظام کار با و لوازم هم نتوانی و کفایت اندیش و کرد اوری مالواجب سربار و اللی
همچو همگوز قصور برود و نامقدور کفایت و محبت هم استخوان که در کفایت سوار و پیاده بندگی
و اوستی ملک و اسماء رخاها و ششخص اللی و کرد اوری مالواجب عمل آورده و مع آورد تفصیل آنرا
نیز با خود گذارنش نمودن است قبیح میدانند اگر خدا را حاضر دانستند کلمه الحقی گفته باشد مضمون
تسیر عطف و تقصیر خواهد بود معذرا از دل خود در نهمی است سبب خدا و خلق خدا را بنده و منفغان است

المرودم که با خواص نفسیه بر خلاف واقع گذارند مانند مصالحتی در روزی که تحقیق
سوار که اسما نمودند که مفضل الهی و انامی روزگار اند که نام و فیه از معاملات باطل و طلق
خوانند بود که بر صمیمیت و انرا مفضل تصور باید نمود که مخلص در اندامی که قرار از معارف است
سوار بر زمین یا بر سوار دیگر یا با وجود اتفاقا همگی اسما این معارف را بدون گرفته و بر گرفته کفایت
از تفاوت تاریخ و ملی در پاره آنها عمل آورده و اللذ سابق هم لیل و نهار می بود و است حکام
در نیک بود و از تحقیق باید فرمود که حقیقت فرجه ها و مصالح خلق سمرانه و پند این همه کفایت است
بیا سوار و از نموده است بحکس لب به سخن و از این هم کشفه کرد و ایند حال را بصورت مرقوم مکتوب
تصور باید نمود که این موسم که نام وقت اس قال و مقال است فصلی بیخبره و نیاز شد
در این وقت فریب فرورسیده رعایا و قیداران منتظر وقت که اگر فراموشی هم غفلت از اسرار
دست برداشته صرف شوند و از نظرف در مجال سواران و پیاده ها برای محافظت در راه و
از معین و مامور شده رفته اند که مرکز رعایا دست اندازی تواند کرد و در صورت محال و غیر
که حکام در مجال سواران تمام برای ضمایع فصلی پیاده های تکامع دیگر مقرر کرده و مقررند
چنانچه اینهم در هر مجال عمل آمده برین حال هم برای تعین سوار و پیاده ها هر روز از هر طرف داد
و بدلولت و موقط و احتیاط و اوقع نمودند شد در صورت که سواران را که هر طرف کرده شود
چندین فاحش منظور است که فاحش مقرر است در راه آنها منظور خاطر کردید تا
از آن تعین بالواجب تصور است و واقع بهترین است که با وصف بودن اسبق مردم نموده اند
طرف کار با و اولاد و اولاد و اولاد که بر طرف که ده شود و خداوند که چه صورت ظهور خواهد کرد
و در روزی در میان حلال احوال مردم معینه با آنچه که است پیوسته است که سواران
پیاده بود کفایت است که منافع همه در بر معده آنچه گفته می شود و عمل مع از سواران کفایت
شد جمیع کار با ضایع و اینهم خوانند شد و در او برمی مالواحت قرار واقع منظور است
که اسبق در معضوری یا سقیمت سرف گذارند همه است معلوم نبود که است و آن
یا دشمن دانست که درین برود کفایت اندک می تواند که مجوز و تسخیر و بر سواران و تعین
است کار مخلص از این ضایع که امحی چه می تواند است آنچه با می شود و بر سواران قبول می شود

بسم الله

این اطلاق این همه احوالات ضروری بود که اگر خداوند بخواند در سجده و تسبیح و تالیف و در اول
 مال واجب سرگام و عفو جاهل رود حاجی الترام هم سندان نشد و گوی که حرار و اول در اول
 از حضور اقدس که در همه مشقه با منواتی سر سندان که آن حضور انور انبیا است بلا فوار واقع نموده
 و احلام ستمدات حضور دارند بر از نکته مار بلند موانی است که سر سندان غلظت می اند
 کسفی گرم قرآنی همه در آن را دانای اسرار انمغان و عقده کشی این رموز بنمایان تصور نموده اند
 که برای رفع نیازهای خود و غایب و سرانجام کارهای سرکار شد طول معال دل با او دردی که در برود
 و اردو حاجی که شد دلداد با بکار با چه کار دارد و ملک کار و مال کار و فوج سرکار بر قدر از کار
 بر طرف کرده که در هر مرتبه و محتج که از دست مخلص خواهد شد تصور خواهد نمود پس احباب
 مطلق است
 و الصب و کفی مهران گرم فرایح مخلص است که سلسله کوف
 کرایع مواضع موقر المینت العجمی می بود و سخن در این حرف از آن بیابان توان رسید و حقیقت
 محبت قلبی و الفطری زیاده ازین مقتضی معیارهای باطن سر امانت است کار ساز حقیقت
 زودتر ازین نعمت غیر منقوب کامیاب سرور می شود که در اندک کفایت طراز در حرف روح پرور
 بر از آن معجزهای عظیمی در حقیقت است در روح الطاف مومنان جان نخب و دلتوازمها
 از از این سخت و در ریافت نوید خبرت و در سبب فرج فرحت استزاج روح نازه بقالب اسرار
 از فضات مطلق از بند قولت که با حال سهال رسوم هم عمل اید متمر معارف حرارت که در
 او قیاد و تقدیس رو و بدولت صحت و شفای عاجل سرور و منج کردانده اید الله است دار اول در
 هم در مملوت ذات مینت لایان مطلع تجلیات کم بخش و قدر است با قدر حقیقت انیت رحمت حجاب
 بان خفا در کان سیر و فرکار خدار سمدار است ثبت با بر طبیان نماز مند مباد
 مزاج نازکت از زده که ز مباد از راه اشتقاق و در جواب هر قوم هم سندان سر با آنچه در
 محسوسه ری امور ان متعلقه مرقوم کرده بود و تفصیلات ریافت نمود این همه مراتب از مصلحت
 شفای و نوحات فطری ان مظهر الوار که بخش و قدر است و الا مخلص در خود است
 انما لیس انقدر الطاف و اشتقاق نمیدانند نرات طریقات کرام منفع خواهد بود که مخلص باج
 با از اشتنا و بجان برای خود و خود است که در کز نیست و با اشتقاق و مقدور خود می باشد

منجانب و در آنجا شکایت احمدی بر زبان نیارد و ملائکه چون علقه کاری با مویز و سوسن
ان بر ضرورت و حکم میداند الم ضرورت اطلاق با حروف میلوید مخلص برای خوشی انجام کارهای
سنگار و اللات الم مردم حمل بر خود عرضه کرده از منافعت دستخوشی به مویز می نمایند غرض
استیفاء در نفع کارها و بزرگی می توانند شد که امام دقیقه از مفضل است که همیشه کرامت و فضل
ان عبور ندارد و احقر مفضل او شدن فضوی می اندازد در باب معاوضه یعنی مردم مفضل مردم شد
که اگر زود نخواه اینها از مفضل جمله محبت شریف می رسد باشد عوض آن از مردم از کسالت جوانان
بخوشی و خوشی بران متعنه شده برسد ایمن معنی در یافت مخلص که در مطلق آن زمین زراعت
سنگار و طلا همه از سنگار و مطلق آن مالک و مجاز مجتاز خواهد و نخواه مردم از مفضل از هر جا
که مفضل باشد می تواند یافت موقوف بر اوقات و الفکار احقر است لیکن استیفاء که الم مردم مفضل
متعنه شده مانند سخن شنوی نمایند برای کار بسیار از مفضل موقوف و محبت الم مفضل از مفضل
متوجه این صورت است انهار از مفضل مفضل کرده مایل مفضل که وقت داور می مالوا و مفضل
برای مفضل مفضل خاطر و استقلال مزاج احقر مفضل بود که دان که اص ان کم مفضل مفضل
در راه استقیم هم استیفاء مفضل الضباط و استیفاء تمام دارد و محبت و مفضل مفضل
و خواهی خاطر مخلص بر جمیع امور مفضل و استیفاء مفضل مفضل مفضل مفضل خاطر مفضل
و مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
فواهم محبت و اتحاد و لاج را از سالها می پیش خوب سنجیده و فهمیده و دریافته چون
مفضل صورت کامل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
این همه در تعلق و در استیفاء مزاج که اصلا با زبان و کار سنگار کار ندارد و انقدر
که قبایل الفت و محبت کرامت مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
همین دام کشته مهای اشفاق و الطاف و مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
صوامی به تعلق و البعد تعلق آورده نموده مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
نیکی مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
هم مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل

نویسندگان

تا حال کارنامه صورت رو با سبب و انتظام دارد و در زمانه بموجب اساطیر نظامی است
و میرسد و در نتیجه مردم و اصل میگردد و بموجب ایجابی که این صورت نخواهد مردم از محال است موقوف
ساخته و مقرر شود که برین بقدر آمدن در زمانه از خزانة می یافته باشند و بکار برادران تا لید نمود
که چون التیمی از نتایج ایداران که پیشتر آمده بودند وصول بسیار یافته اند اما که عفت سر آمده اند
کم وصول آید همه را بر آورد کرده مع السوره میداند باشند که باس در میان نباشد غنچه است
بجای لید نتایج ایداران بر روز ریش از زینت کرم فرما با فرموده بود که التیمی نخواهد زیاد از
در اصل خواهد رسید موقوف کرده خواهد شد خالکد نوبت برین درجه رسیده مقرر کرده شد
که چون این مقدمات نوشتن در دست نمی آید برای غیر القهر اندر ام پندت با کاغذ نتایج ایداران
روانه شد که رایج نماید که مفصل بمطالعه در آورده و جمیع مقدمات برین لیدن گردانند تقسیم
مرضیه که رایج باشد و ایجاب کرد و جعل آورده شود و معارف را می سطور روانه الطوف مکرر و در باب
سواران نوکفایت است ایما شده که آنچه از حضور النور به خط رسیده مخلص خوب میداند و آنچه آن
مخلص مخلص خط کرده داده کند مخلص مختار است در آنچه مخلص و کفایت که کار خواهد داشت
و بر و آنچه مخلص منظور است موقوف و در دست است که مرآت کفایت اندک با که مخلص در آنچه جهت عمل
آورده و مع اورد و خدا مخلص میداند از مجموع مبرین خواهد کرد که کاغذ شمال سابق هم ضبط کرده شد
این کاغذ را با آن کاغذ مقابله باید فرمود که کفایت معلوم خواهند که رسد حسنت و افرین مسرور
و خوشدل باید گردانند که زیاد برین از روی در دل خوانده در مقدمه که مردم نوکفایت است هم
کفایت و نوشتن مع موقوف برای کار سگارت و اللامطلبه بگردانند و این مقدمه یعنی که رایج خاطر
باشد این را لید بقای بموجب که مرفوم گردیده در جمیع امور آنچه اصل میداند و خواهد داشت
عمل خواهد آورد و خاطر که رایج مظهر است برای مقدمه مبرین فلق و اضطراب بسیار و از درون
و شایسته از تلاش و تفحص دقیق تا مخرج است عابجه مردم شلالتش در سر آنه فرستاده شد تا فرود
با بیانات نمیرسد و در آن موقوف خواهد بود و امیدوارم که این مقدمه صرف برای خاطر دار
بگذرد و باس در اصل از بهای هزار عقده دیگر هم در ضمن این کار مقرر است که مخلصان هم به
تازه و در لیدن بر این نکته مبرز با مینماد دارند بر چند از فادان که نشان بدانند هم منظور تقسیم فواید ایجابی

بعود باطل ای استوار است که پس از این هم بین مردم بد طبیعت نگاه بردارند که در این
باشند و حجاب سلطان حضرت شاه و دلالت نگاه امیر المومنین کم اله و وجهه افراد ابهام نموده است
و الاخرت از جهان برداشته اند که با فرزندان حجاب چنین سببه داشته باشد و متعاقباً نزار
لیکن مخلص ناله و آنکه که در خواب هم پیرامون این خیالات نگزیده خدا کند که این عقده زو و محال
پذیرد و روی مفران و هم العاقبت سباه که فو
و مایه مخلص است که بعد از این مراتب از و تمامی حصول که از امور الهیهت موفور است
که لا تعد و لا تحصى ملک و ضمیر منبیت نظیر منبیت است از این آنچه باید جمع معومات از احوال
روید و مویم بخواران تفصیل و بجزیل مرقوم قدم مبارک کرده و در مطالعه در آمده شد خون
زیر بس بخواران از اندازه حجاب تجاوز نموده و سر روز در فراموشی و احوال مدخل شد
سایه می گذرند خصوصاً سال که حدین صدمات ناخست طریح است که در هر بار در نقل از عقده
هورت و ابادی و کشت کار منظر در آمده پوشیده است و هر که استخوانه مع ارد و یاد ز کار و جسم
در دست مع لید و از نورش و او برش و فقیه نامرغ نمیکند و در اندام است که شغیر القدر
اندر ام شدت مع کما غدا مدخل و مخرج و تقدمات بخواران که تا حال رسیده از حد
سام و شاده استمریح کلام نموده که در بنویسند که ام ندر و حکمت منطوب کان ملایف
فرهنگی مرضی باشد ایمای باید فرمود که بوجوب آن بعمل آورده شود رای غیر القدر است
بخواران و کثرت خوال اینها که هر روز معانیه و ف و وسیر او بر در صلت انقدر وقت
نیافت که روز خدمت که هو بالفعال برای تحفیف تقاضا فرموده است که شخصی محال است
از روی کاغذ مدخل صبور و نظر انداز کرده بقدر چهارم حصه از سخاوه هر یکی موقوف
داشته باقی با محال است سخاوه کرده و مانده شود که چه در بنویسند آنها شغل تمام در محالات منصوبت لسان است
لا اصلاح و مصلحت بگوش مکتبید و هر بی لصد زبان سخن شیخ و نغمه ساری و از و زرا نشود
هورت و بگر اصلاح منظور داشته بر سر زبانش اند ما بر اطلاع جلیه مرقوم فلم اسخا کلم کرده از
مربح کرام باشد ز فو ایما که بوجوب آن بعمل آید بوقف یک خط منطوب کرد و صورت است
تو البصایب مرفی مریان از فرام خلفان مست شرح توفی و از زو و قبول است

لیت الممنین

کثیرا نمیتواند که از حوصله تجربه افروخت که باشد که این حالت بدار سرنایه و شتران طایفه از تاج بان
 و طایفه که در مفاوذه عطف طراز که بر لفظ و عباراتش نیز از معنی معجزه در یکین منبر و مکتب است
 وصول زحمت فرمونه بسیار منتهج و سرور کرد و ایند رفیق بزرگ شفاق گردیده که در زمان حمله لوزان
 نظم فرار نموده موجب اندامی موان و متروکان میبوند که بخیال اظهار این سوره مکتب و الل
 بر این کتب جمع رفیع مقام نامیشود معجزه کاره های معجزه کار کرامت در چهار سده معجزه منتهج و غار
 میر محمد با تحقیق نموده محبت کلام اطلاع گردید و باین خاطر که از میدان ان تیر کند فتح پور
 کوه بوسه نموده و اتفاق عدل را نیز کاب لغو عمل آورده که در مال مسطور در خانه امید کند و سیر
 مقلد از فنجور از زمینداران مذکور نظیر منهدید سپردن خواله میسر طور نموده لید که
 مآرا به کوشش حراق و محبت بزرگ سرکار کرامت معجزه کرم فرمایند این همه مراتب معجزه
 که بعام اید مفصل مبرین است در کردید در بوقت مخلص لرحه با اعتبار مردم در انداز خود عرض نماید
 بخیری و نارسایم او هرگز کوه حران و بکره سرنایه بند و عمارت محسوس مردم باشد مطون حاضر است
 لیکن با تحقیق از بقدریم بخبری بر ارد که از چنین مفردات اطلاع تراشیده باشد و جواب فیه للاق
 در مقدمه را برکت و وزی سابق از می باید قوم نموده جای هر محالات مردم معجزه فرستاد و منهدید با
 معالجه منتهج و پیرامی نفوس تلاش در وان تردد و تجسس در میان دار و این نمونند که
 اگر از راه حصول حرفت می وای و در اهل طایفه نمونند که با منهدید ساز و در تحقیق سیر
 بر بدن منتهج با تحقیق واقع شود و مانناست سر در وزارت مجبور است نهان که تحقیق شود
 آنچه ملاحظه و سر نشانی معامه پردازان خوانند معلوم خردت لازم المهنه خواهد کرد
 می ممکن که در صورت لو اندیشد در مقدمه میر محمد تمام تلاش که بعمل آورده و مع اورد بر خدای
 عالم الغیب پوشیده نیست که در ضمن تلاشهای اینصورت هم رفیع باشد میر محمد معجزه و هم بد
 های دیگر مردم معجزات بر زبان دارند متصدرف نامصدور در مقدمه جلوه و تصور خوانند و در
 در اول وقت در نولد سرکاره های سرکار کرامت از روی تحقیقات واقع اینصورت
 باتیبات کسب بند زاده از دولت با برکات درین زمانه مرصفت و حق شناس و رسا و تحقیق
 و بزرگت بر چه بر ذات کلام تحقیق شد عین حق و واجب است ان شاء الله تعالی که میسر شود

هم تعلقات را در وقت نمود هر وضع که بدند اموال و اشیا می بخورند خواه مصداق لغت است این
منظور است که در وقت و پرداخت احوال منبر بطور از سابق نفی است و خردانه است اندک که بصورت و
در وقت که با اظهار شود و از نظر یکی روزگار تصور نمود و در باب فردی همان اگر در مقابل برکت نهادیم
و اگر اسرار را پسندید و اگر در وقت هر یک که می نمود بر اشیا می نمود از همه در مقابل شاید دست
اگر بخیر می و با ساسی و خفت منسوبش خاطر را به رود از کد و فلک و مقام مجرب بود
که حالت برکت را مبلغ شد و سه از کونوال انجا جفت فردی بود که نسبت بخوابد از ان مصداق
گرفته و فنی که منقح و فنی اول کونوال شرف آورده بود و در چهار است از کد فردی بقیه و فنی
از کونوال عمل نامده ندارد و در ان می باشد مصداق از رعایا و کونوال مناسب صورت
فند اسرار اولان سرکار فرستاده در بار از رعایا است و نموده بود منقح هر یک که در وقت و فنی
پیش ازین در تمام محاکم محروم ضابطه چنان بود که اشیا می فردی سا کونوال جواب بود و فنی
شد و تعلق کونوال است حال که اشیا می این ضابطه مقرر نموده که کونوال آن جمع باز پس این
مخوف باشد و تر و ان که از قدر سر رعایا و زمینداران باشد مصداق دارد بر وجه اشیا می
شیرین بود اگر برای اسرار و در زمانه اول سره سواران بخوابد باید فرستاد که اسرار
انها فردی رفته و آنها را مصداق گرفته اند طایف تجاره و تفصیلات بکفیه و ضلوعان در ان
اسفند مورد و اعتراض باشد زبانه لام می و در شانای مال

نواصب و لغت فیهان کم فرایح مملکان است بعد که از شمرات از و و ما رسد مال سر حبه و
مبقتضای محبت و الف با مع دلی در از و مال است مکن و ضمیر نسبت لغت ضمیر نموده است
البتفاق انما در جواب محبت نام و وصول نموده سرور نام صورت از ان است مرقوم است الطاف کرد
که در نماندن مبلغ شمرات را روسته بمبیدر اعلی جان در وجه تجاره تو مجاره که در سخن نوال
مکفی و در ان محاکم در در بنیاب مکرر یا منقحی که فرما و نشسته و زمانه لغت مخلص و حبه تجاره هیچ مانده
نومجاریه که مبلغ یکد و سه باشد هر خود و هر شکل که باشد و بکر اسامی نموده نوزد و کد
اندر ام شدت حواله نماید که نوزد و کد هر طور شد و می نوزد محمد بلج خان نهاد و نوزد و کد
مبلغ نوزد و کد را قدر شناس است و تجاره ریال لوب نزار انهم نام نهاد و در کد نوزد و کد

در انهم نام نهاد

خواه نام و نام کتاب و در خود کرده و هم در خود نوشته برینند که آخر سال تمام و کمال است
که در مجموع آنچه تا آخر سال منتظر بوده و در تمام محو و غیب است بنده می بکوشم تا در آخر سال آنچه را که باید
از شما بگیرم و اگر تصور منظره را در این زمین که هر روز در حال و در آنچه که در دست نهاده
و ضلوع نوشته برینند که پیش از این که در خارج تقاضا نمائیم و اگر از این هم جواب و سوال در دست نهاده
انور و در زمانه که در صورتی که امر و در مقدمه سال در برده داشته بصورتی که در
قلیل و کثیر مدتی بنده شد و در آخر سال جواب بنده در برین حال که تا آنچه خواهد بود
و کجا رفته در آنچه که در این است بنده که از این نیست که این مقدمه سال را در برین مقدمه و این
توانم در دست بر چه کفایت در وقت است که هر روز باید کرد و الا جواب باید بود و در این است
نوشته شد و باید در وقت و اگر این قسم در برده خوانند است آخر سال از این که تا آنچه خواهد بود
خواهم گرفت بر چند اسم معنی که در این است همانند شده و در وقت اصله این نیز نیست مخلص از این است
و در وقت تقاضای اینم درم حاله دارد که نمیتواند نوشت در کماله بود که استغفاری و در استغفار
این مقدمه منتهی نظر بر این هم رانند که بعد از این که این کار را از خود خود بر این است
باید معنی نفوذ در مخلص هم در صغیر حلونه منحل انصرت منوالند شد مصلح کار خود من است
از این سر راه رفتن که راه باید شد در الوقت فرج که این منقص است من معلوم کردید که بر چه
با و اما افعال این معنی نموده و این کار را بر کردن گرفته خدای را بگفت خود خوانده و تا آخر
کاری نداشته کسی بدربار باید انداختن آنچه در بنیاد چهارها را تا فراموشی غرض
اندر این بدت آمده و بنم و عده نام فرقوم هم است که دیده که حرمت و است و تا کلمات
و در دست بر کز منزه و در منکر شده انصورت بعمل باید آورد و در جمع مقدمات بر چه استغفار
در میان است از این که در صورت استغفار معانی و با شرط رفاق و هم است که اگر خان
و مال هم در راه هم است صرف شود بر نامه و در خاطر باید دانست با جگر با هم فرج که معنی
بر مصلح خود دانسته این را بر هم شش بر دست و دست که بالفعال اند که محال است
در این است با هم درم رسیده خواهد شد در آخر سال بر چه خواهد بود سوال از این است
از ان غیر از این است که خواهد بود از این طلب این از سر بسته از بر طلمیم بر و بنده من

بر خواهد شد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
والآله الطيبين الطاهرين

131

میخواهند چنانچه سوال منصف و استغراب است و هیچ معلوم نمیشود که چه باید کرد اگر کسی در این صفت از خود ابرار را
گوشش نموده پروانه نخواهد بخواند مخلص حواله خواهد نمود و آنچه وقت رخصت است مقدمه است و آنچه نظام
نموده اجازت گرفته است تا مقدر و خود بر آن صورت بعمل بخواند و در و اگر در آن مقدر و خواهد کند
لا علاج است جواب است مقدمه بر وجه اصلاح بخاطر بگذرد و زوق و فایده نمیشود که در بیخجامه اشفاق شد که پدید
آید که در این باب به چهل روپیه نوسه کار است لیسر و قابل فوج داری است که بسیار است و قوف و ظلم
و خراب کاریت کار خود منظور داشته رفاه رعایا و اداکاری ملک مسطور است که رعایا در آن کار رعایا
آه می باید و ملک انا و میباید که حالان از ابواب بیجا دست دارند و زیاده طلبه نمایند و در این صفت
شخص بکنند و رعیت بحال میشود و ملک رو با باری می آید و در سال آینده مخلص بزد و در تفکر و در حکله
خواهد که در این صفت شخصی که در این فرایع بوقوفی و نا کرده کاری و ظلم رعایا آنچه فرموده بود همه می باشد
و مخلص او را این کار موقوف نماید و سال آینده ملک سالها سال بدولت تو جهات که رایج توقع
اندازد که سوا این جعله مللها و کورتا می دیگر معلق کلامی مقرر شود با نظام و انصرام کارهای استغنی
که در این فرایع انصاف صورت که مبلغ هشتاد هزار روپیه سال شخصی بر آنه که اله مقرر کرده
و کواهی مال که کار لید بخرید بیست و پنج هزاره و مهری صد و بیست و هفتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد
و مهری سایر خرج و مرمت فلجات و مهری که صادره در روی که مبلغ خطبه میشود موجب استماعی که
بر این سالها می دستخط اضافه نموده شده در این صورت حالان محال است مجبور کند و که قدرت ندارد
که در این صفت از این باب تا کم و کاست تواند نمود و رعایای تمام محال جعله از این بهر باب دل و بدو
دارند و یقین است که بیست خواهد بود لیکن با بفعال از و اسمه ملال است و هیچ کس موقوف
نمیشود و در آن بگذرد در بر آنه که از این صفت بسیار بود این همه بهر باب در همین سالها در روی
که زمانه این مقدر و زنده عمل آمده و در محال است دیگر تمام مقدر و بر وجه اصلاح خواهد بود و عمل
خواند و در آن حد که رعایا منظور که ملک الله ابال رعایا در الاحوال خواهد بود
نواصیب شخصی میدان بسیار که در این مخلص است بعد گذار است
نیز و در زنده مانده مواجبت موقوف الممنبت مشموله عالم ارامی نموده است بعد که در این
اشفاق و الطاف که رعایا می زین و بساید و لذت بردن است و احوال خفا می کلام این پیرده

و منضم بر عین فصل باطن خود وصول نموده بر باره دلگوشیها و تالاشی از راه نیکو و در وقت
کلیک خطرات کرده که برگاه منزل کرامت در خواص که از انجمن اید چهار کلمه بی ثبات بمانند بقدر با صد
لذت رخاها و غیره خدمت رسیده و او بیدار بگذرنا که دره خود را بفکک الافلاک رسانند
کس مور و جانان عالم با کمال و آمد و فرج عدالت استزاج کرامت از زندگانی که برای برود
رخاها صد ترا سال قهر استغیض و دل برداشته شده ندامت کشیده و بعد تحقیق معلوم کرد که در وقت
لطیف رخاها است و حاصل از این شخص زیاد و طلب نماید و بهر خواهی از این شخصان بهاد و اضافه نماید
سلوک دارد در صورت لایمی رخاها معلوم که کا و خوشروزن و فرزند و شمار و جانی را با بدست
کم و همین فراجه که اگر سرشته انصاف و سخن شیوی از دست خود و اندک فرج که با معیوبه شده بود
انتم معیوبه سخن که با معنی در یافت میگرد که در تقدیر رخاها محاربه مجبور و معذور و در وقت
صورت نیست که در گذشته معاملت برکنه که اینچاه و پنجاه و پنجاه روزه عاملان سر کار میزار حد و کذا
شخصی معنی در تحصیل زینا و قیفه از حد و چند مهاد نام معنی ننگ داشتند و بر سجاای هم هم انهم هزار و
بمانند و حاجت رخاها از سخن که بر ما بدرجه رسیده که در حکم بر او شدند اما که این معنی
نیو همان کلام با نیکار با مور شد بر حد و وقت نموه با نمانده نموه بخندین معنی و چند مصداق معنی
برای استقامت و لایمی رخاها و نشاوه و زینا می لایمی تفاوتی داشته بقدر معذور و در وقت
صورت لایمی عمل آورده و چون وقت شخص رسیده منظور نموه که در آنچه تا واجب است کار مجبور و انجام
بپذیرد و هم رخاها آباد نموه بر جمع کفایت می خود و دارد صورت شخص عمل است کار بر دازان است
کرامت اصلاح امر نموده اند که امثال اگر درین برکنه اضافه نماید ان عمل خواهد آمد از راه سخت
و از زده خواهد شد که شخص همشما از روزه سوا می خرج شد بر اینکار نموده خواهد بود چون این
مجبور و معیار مهمه صورت نام فرضه که امنیت ناچار شده بپاس متابعت منظور داشته بالانکه
رخاها از سختی شخص دل بیدار نموده اند که اینقدر زینا تمام خواهد شد مکتف نظر بر اینست
زینت است بخیر از روزه اضافه نموه همشما از روزه شخص معنی و لغات فضا آورده که این
نیز که به شخص در آمده است بر رخاها و همه به همه و لغوه تعلفه تعریف نموده قبولت کس و نظم
همین صلاحت که با واجب است کار و از عمر یکریب شد علامت کرد و خدا شیم ما نونلو با این

را بعد

را نقد آورده از آنجا صاحب در ابتدا می نپردازد انبار احوالی مطالب ضروری بر طبق رسید
 و به احوالی رسوم عامه و سایر خرج و دست قطع است و سطح کلامی من شده که رسوم احوالی از مال ندارد
 سوای مال سرکار و سوای عمل کشم در می نمود اصله موافق معمول بعمل آورد و سایر خرج و مخرج سوای عمده
 و دست قطع است هم لعلق از مال است پس در صورت این دست قطع معادمت شده که مابقی الصب که رایج است
 کلامی این همه و حیوانات رسوم عامه و سایر خرج و دست قطع سوای مال سرکار مخرجی
 عمل کرده عملی بی غنا و بی موجب همان دست قطع مابقی کرامت مخلص پرداخت العوض عاملان دست قطع کرده و
 سوای مال سرکار بعمل آید بعد از آن از خدمت کلامی نقد و تا نقد رسید که وجه سهمیه رویت با
 که به تحصیل در می آید به رسید بخروج و به بفرموده میسر نشد و هم رویت به رسید وجه صدق می انصاف
 نماید و مبلغ در وجه رسوم فوطه دارد تا نزد جایی مخلص است از مخرجی کرامت در نه خدمات برکنار
 چون و چرا اصلاح نه داشته عاملان تمام محال است چنانچه مالک موقوفه که در مقدمه سهمیه و غیره رسوم مخرج
 بدین صورت است عمل باید آورد و عاملان بجا به نام مقدمه در مقدمه عملی باید در پیش دارند
 فی الواقع ولو بعد از عبادت تمام چنانچه مالک از آن است که مخرجی مهربان قلمی موقوفه کند که خود پس آنها
 می کند بعد از آنکه مزار استمال در مجموع آباد کرده و به قول قرار نوشته داده صورت نزد
 عمل آورده شده به وقت شش ماه پس همه فوطه را در اول مجال بماند در شش ماه پس بماند بسیار بعمل آید
 برین حال هم انصاف کرده از پیش و صدق می و رسوم فوطه دارد و رسوم عامه و مخرجی سایر خرج و دست
 قطع و طلا نه و غیره مبلغ کلا سوای مال است همه آنها مع افتد عابای تمام چنانچه از پیش شش ماه
 نامش دارند و حال مقرر شده و صدق می و غیره قیوم کرده کند و تمدند و سرور از سفلیان
 بران میمانند مخلص نامقدور تصور شود که دلیل از می معلوم شود بعمل خواهد کرد و نامش به روز
 در نظر خواهد بود تصور باید فرموده و این همه صورتها نفعه اجازت از دست نامخلص خود بردارد
 موقوفه درین مقدمه خطام و بنوی و احوالی نفس به منظور دارد و اینجای از ظهور این همه موقوفه
 تازه و رفتن هر روز به ملک لخط و مخرجی القدر در کرداب حضرت و فعلی است که هر یک مخرجی
 و احوالی مخرج کرامت به خصوصت یافته همه خود که بموجب بدین مخرج یافته رفع مال پس در روز و مخرجی
 در مخرجی خود که برای مقدمه به و صدق می و رسوم عامه و غیره سوای مال است را نقد نمی نمود

و از مال که کارش کند بی مشیت مزاج کرامی نوعی میگردید که مجبور نقصان سرکار نمود و حال آنکه با مشیت کرد
این معنی است که میگوید سوامی مال که مزاجی که از نهمین دستخط نمود و اجازت داده اند عمل از توانایی
از نیش رعایا بقیاس سده با فتح فرمود مشیت که طبعیت اختیار میگوید که نیش از نیش و اعطاف نمودند
که هر گاه سوامی مال از رعایا انحصار داده طبع خواهد شد و دولت بود چرا که نیش نمود و اگر محقق
از توجه طبع رعایا در رعایا منظور است اجازت شود که این همه رسوم حاملان و مهربان و بی غیره
مال که کارش کند آورده است خاصه رعایا نموده لید و الا احراز نکند با این پیش مردم نیش نام با هر کرد
نیز کان و عمده تا که نظر کرده نامی بارگاه الهی کند کوه نامی خود را بگردن و پیر می کشید و نایب مردم
و نیش نام است از مخلص هم آنچه با نفع درین افلاک روزگار نام بر کان در برده جمالت محض
در نظر محض است لیکن قابل گفت و شنود است تا حال با این همه کج و معیبه های روزگار شخصیت خود
و بر کان خود از دست نداده و نمولند داد و این حرفهای درشت در ملامت ز شمار خود کوار اندازد
و نیا چند روز است ایندو حال هر یکی از ارباب روزگار خوب میدانم و خوش میگویم چه ضرورت که نیش
آورده شود و اگر مرتب باشد که چون از سال تمام هم همین هم با فرمانده انداز زمین امروز از آنها
نارسیج شروع نموده و بموجب بنام خسته این خلعت منفاخت با یکدیگر می پوشانند و کوه بسیار
مبارک است مخلص نیز ازین نکلون مزاج می برپا آورده پس در همین امر و عمل با او
نقصان از جناس ربع پنجه و مبارک است تا حال که دست انداز شده هر کسی که منظور باشد
درو اجازت نمود که اید کرد و اوری مال واجب نماید مخلص در حدی که رسید بحالت اندوز در حد
توجهات خواهد فرمود و در واقع مللها که مخلص اند اندامی شود عمل آورده و همین بد نظر دارد
از این است که نیاز محتاج با طهارت و تکرار است از رعایا محقق شود که هر گاه خود اختیاری در دست
هر یکی چه بکورت منظور باشد و فلکها چه قدر امان و حال احوال اختیار می خود با کت خود معاینه
سر از کرمان انفعال برنج تواند آورد و در همه کارها محصور مطلق بوجه مرتبه عملی از بد گفته و خوش
از نهمین است ز مهارت در هیچ مقدمه قصور مخلص نباید دست در ارباب و اسباب و کفایت
از نهمین است که هر چه منعقد است بر که این همه ملات در نیش کلاه شده بر نیش و بر او در دار
خوش و طبع است از دست که مخلص در نیش و بر ارباب اسناد و او شصت و سه که نواران نواران

از نهمین است

از آنکه کسی در دست زد می گزیند گرفته اند سر اول بر نهادن تعیین میشود و هر که در آنست و حاصل همه
 نصیر دارد در تمام ممالک محروسه و نفاذ فرود می برد که نوال است که در شب بر چه کم گردد
 دست که در تمام است که در عیال متعدد بدین درجه منظور است که با او هیچ مواخذه نماند
 که در متنق محارفات عیال بجا بره برای خود مری که کسب معیال نوال باشد در اردو و نصیر
 کسرا و لان را بر بواران نوال بدار که در کسب آنها بزرگی زودست تعیین نموده و دست که
 در منظور است و باید بخواهد

نوال است که در عیال متعدد بدین درجه منظور است که با او هیچ مواخذه نماند
 دست که در متنق محارفات عیال بجا بره برای خود مری که کسب معیال نوال باشد در اردو و نصیر
 کسرا و لان را بر بواران نوال بدار که در کسب آنها بزرگی زودست تعیین نموده و دست که
 در منظور است و باید بخواهد

است شرح شوق و از روی ملکات موفور البهت که تمامی نماند خاطر هم سبب نظر غیر
 از آنست که حاصل استعدادهای بشری از قرون و بیرون است از فضل الهی که با سبب
 نماید که این محال در خواست و فرزند که سرایه اشراغ ظاهر و باطن کرد و صحیحه سرفه و وصول
 راحت فرموده و متوجه گرداند مرقوم حاتم الطاف شد که نوال حب و زیر الممالک است و در مدینه
 اول با مشقی از سال فرمودند که نوال مردم نوجوانه بلای کم و کثرت سیر کار اینجانب باید
 که من خوف به ماه شد و می میرد پس باید فرستاد بعد از هر روز مقرر باشد شده از موافق نوال
 مردم نوجوانه نرسد که از جمله کور است و اسم جدا کرده و دهند که حاصل از سر فرستاد شود که هرگز
 محال در نماند پس در حواله رسید و می از خزان ماه فرستاده و جمله و ما حال که است
 از نوال منقصه شد و تا بکمانه وصول رسید این نماند اما الفاعل نقد بلا توقف باید
 و از حال محال جدا کرده باید دفع و از مشقی حواله انقیاد موقوف بود و هیچ نماند روز
 گذاشته اند از نوال مخلص خواهد نوشت گذارتم خوانند نمود مخلص است با حال که مردم نوجوانه
 شد نیست کلامی بلطبع و در اول در سحر و مانند نوال مردم نوجوانه باشد و استعدادهای
 حضور نوال و خوش فرج نوال حب مشقی و زیر الممالک در منظور دارد چرا که نوال موافق
 خواهد نوال حب مشقی محال در نوال جدا کرده داد شود در نوال و چهل محال عظیم
 خواهد شد نوال حب مشقی زم فرمایند که سرشته الطاف از دست نوجوانه نماند تصور
 باید فرمود که در نوال نوال از آن نصیر این است اما نصیر از فضل الهی در کسب نوال و نصیر
 بموجب طاعتی نامقدور بر تصور شده و در مخلص همین است که نوال نماند و نوال در

چگونه این همه زبانی فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل
ما خواهد ماند تا شروع فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل
که از کم و صحت از این خواهی داشت و اولیاد از این تصور بکسب در آمده است و در این فصل
در شده است تا در فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل
تجربه از آن شد و هر دو اینهاست خواهی رسیده بکسب در آمده است و در این فصل
که نوشته و نموده است صورتی خواهی از این در این فصلی بکسب در آمده است و در این فصل
تجربه از این در این فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل
و در این فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل
و در این فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل
مردم میگویند که از سوره شش تجارب از آن نموده است و در این فصلی بکسب در آمده است
مردم که در این فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل
و اما سابق مهمه باید دانند صورتی در این فصلی بکسب در آمده است و در این فصل
بسیار است و حال در مقدمه مردم تو سوره در صورتی بکسب در آمده است و در این فصل
که پس از این تجارب از آن رسیده است که از این اظهار احوالات نماید همین مضمون نماید
بلند در مقدمه تجارب او مردم میگویند و در این فصلی بکسب در آمده است و در این فصل
که چه کند و چه بچازد و در این فصلی بکسب در آمده است و در این فصل
و در این فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل
صالح و برین و برین است و در این فصلی بکسب در آمده است و در این فصل
که در صفت بر این نام کارهای دیگر است که در این فصلی بکسب در آمده است و در این فصل
تجربه از آن رسیده است و در این فصلی بکسب در آمده است و در این فصل
را در حالی که در این فصلی بکسب در آمده است و در این فصل
و در این فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل
فصلی بکسب در آمده است و در این رسیده شده و در این فصل

بکسب در آمده است

بجای آنکه بگوید که از آن باز هم اراده بر او نیست و بگردد در محال مذکوره در مانده
شده و در همان وقت نیز اراده دیگر که امروزه در آن کفر است مع این مقرر بلا شبهه رسانند
میشود اگر مرفوع کرد و در دستور محبت سامع لغزید مخلص تا مقدر و در تحصیل از آن
بماندن آن به سواد آن و اطلاع از حواله است به داخل و مخرج و کثرت خواه
هم حضور انور و هم محبت است قصور کرده لیکن اگر کار فرمایان ملک از آن حال
و مقصد کار را در قصد اندازد و از بد منوجه است مقدمات بشبهه مهمل گذارند و قصور بکنند
چیت و از دست دیگر می چینی اندیشد اگر امر و در سخن او ایداران تقدیر داخل جعله مقرر
شده میسرند زیرا بنحو به میسر است و چه انوبت فریاد نوشته اند ما این
درجه یک شد اندام مرفوع و در محال هم مانده و دیگر مردم تو سخا به رسیده شد مفصل است
بر لغز و مثنوی زیر یک از محال است بوصول رسیده و میسرند همین خواه داران می گیرند
بصرفه بیگامی و دیگر ممکن است که بخرج در این تا حال محال بقدر هم مانده از سابق و حال مردم
تو سخا به رسیده است و دیگر آنچه از محال است طور اید در خواهد شد خوانند رسید و اگر مرضی
باشد که در نوعه مرفوعه مبلغ و در ما شمار سنده شود و ایما کرد و که باز ده است بر او
تغرض از آن سو کار گرفته است ارسال هرگز نماید لیکن در صورت حارث شود و حارث است
عاند خواهد شد و معتمد از آن خارج می باشد مقدر مانع و انرا ام در مقدمه مرفوعه کرده
از آن سندان در خواه تو سخا به مقدم بر سواد آن در باشد مفصل است
که از دیگران است رسیده آنچه از محال است باید مردم تو سخا به رسیده حصول ضایع
انما مانده در مقدمه جدا کرده و اولی محال است جعله در خواه تو سخا به بموجب ارشاد
لواحق است مثنوی وزیر انما است و مرفوعه بود که در صورت محال در رسیده است
مخلص من صورت مثنوی است که فیما بعضی است لای از طرف حضور انور است مرفوعه
اولا و مالک است مخلص مرفوعه است تابع مرفوعه است و خوشه خاطر
ان مرفوعه مقدم بر جمیع امور مرفوعه است صورت محال است لای از طرف حضور انور است
و دیگر می نماید اند در مقدمه مرفوعه است مرفوعه است مرفوعه است و اصل است

عربی

برای و ستادن عهد بعلخان که ایجاب شده مخلص کردن رالیه را خصص نموده بود در توجیه
رفتنه که حال پیش حقرا خصص باید فرمود چون رای اندر ام هم نسبت رفتند و احوال
معصک کنیزش خوانند نمود و صورتی در دست کعبه باید فرستاد و مار چایخ شمشیر که هم
بره راس بنده شود در مقدمه سعید میک خان مکرر خدمت و او سید او نموده اگر چه در پیش از
اشفاق و اینجایکه باید درین مقدمه مکرر فرموده بود بدلیل چون در آنوقت از طرف او
فرموده که التماس معلوم شد مخلص از نادان خود تصور نمود که شاید حال را بر سر راه باند این
رالیه است که از آنست حال در باوه از سابق کج روی و کسب بعضی پیش گرفته اند تا حال تقیر
بمشاورت رار و بیه کثرتی زیاده تا آخر سوال تقدر از خزانه و هوال باقیه و حال که در این
اندکلام بنیاد رار و از خدمت ارده میشد بولاران خود فرستاده مراجهت سخت نامطوبح
بمیان آوردند که در اینها بدینا تدویر مقدمه القدر کج روی دارند که بجزیر نمیکند و در این
الکس بجای که مقدمه بجزایر حرکت کثرت جواب بی سختی و درشت بر زبان راندند
خداوند در توجیه شده و شار الیه است طلب فرمایند و این مردم که از رالیه اباد در بنجار سید
اند محبوبی و رالیه منفعه ایجا شوند در بنیاد توجه مشفقانه ضرورت معلوم خاطر ان مسنی
که فرمایند که رسیدار ان پرکنه کو بیله کو نیز متعلقه بفرموده از خند می فرار نموده اند و می در باج
در تعلقه و در تالیه و غیره سکونت نموده مرصد شرارت متنبه و در بنیاد ان
چرکنه مندی هم از راه تفرار کرده بهما طرف رفته اند و هر کس از مردم جعله فرار نمایند
بما نظر فرارفته بکشند چون انرو می در زما می ند کور مالک مسخر و نوال صاحب و کفنی قدر
نوا فریاد همالک سواد است بدارک مقامه بر داری می داری ان مسطور خانیه باید جعل نمود
خاله که بخت اتفاق ان مسنی که فرغ بحضور نوال صاحب کفنی در سیر همالک سواد در بنیاد
رساننده جد و جهر موفوره مرصع فرموده بر و انجات باید بفرستاد اولان تمام همالک سواد
کنار دریا حاصل نموده باید فرستاد و قرار بان جعله لا الترت و خود خوانند و لو معاف
رو به نوا این را بجهت و مستحکم کرده باید اند که رسیدار ان مسطور را از طرف
و آنگاه همالک سواد را بجهت باقیه باشد
نوال صاحب کفنی که فرمایند

لا در معلوم

امروز معلوم مخلص بود که ستمت کلام بطرف الله یاد مصمم است و هر گاه به برای دریافت احوال را
گذر کنار کفاله تحقیق راه بنمانند مخلص منتظر و متوقع بود که در صورت ستمت الله یاد از زمین
شاید عبور شد بعد خواهد بود و مخلص حصول سرور و موافقت تا مگر کامیاب شود و نایب خواهد بود
بخت اسمعیل فرخنده بود و خاطر کردید که این مصدح مبدی بود که اگر حضرت کرامت کتابت الله یاد
از این راه محال است شاره اتفاق شود و موجب کمال شفقت کمال مخلص می باشد و در صورت
مصالحی وقت چنین شد که از راه کفاله عبور خواهند فرمود مخلص ایما کرد که در راه رسیده بود
دیدار و فیصله لاوارز خیره کند و زمام آنها کرد و بدین احوال را می خیزد القدر اندر آمدن است
معلوم شد که این شیئی که فرموده مقدره بخواران را با ما فرموده اند که شیوه فرزند خجسته خان نهاد
و در تمام نوجوانه مقدم بر جمیع خواهران است تمام و کمال باید دانند و با همه شیوه را از این موافق
و اما به عهده السویب بنده شود و اسمعیل معلوم مخلص کردید همه وجوه تابع مرصع است که شیوه
داران نیست ازین پروا بخت شیوه بر محال است چهل گرفته اند و ز شیوه از محال است بطور حصول
نموده مبدی در وقت که شیوه از آنها از محال است موقوف نموده شود و ز را داخل خزانه کرد و بجمع شیوه
داران موافق است متوانند رسید مخلص شیوه از آنها را اگر مرض باشد از محال است موقوف شود و از نمود
خیلی بافعال از موقوف شدن شیوه مذکور شود که شیوه را از این یکم شده است تمام مبدی خواهد شد
و حکایت بر این است که در همین مرض باشد انقدر باید که ان شیئی که فرما از همه شیوه را از این
روبر و طلب فرموده است حالت کرده خواهند بود که این همه شیوه را از این جهت رز با از محال است
تحصل رسیده داخل خزانه خواهد شد و همه موافق شیوه خود با عهده السویب ز را از خزانه خواهد رفت
ملفقه ان شیئی که فرما تغییر است که همه ما معقول شده اقبال اسمعیل خواهند نمود بدون اجازت کلام
ما حال شیوه از آنها از محال است موقوف کرده شده ز جوایب منتفع فرمود کرد که بموجبیت این
بجای آوردیم ز را در ای خیزد القدر مبرین کردید که شیوه همان فرموده کند که اگر مخلص از تقیای
سویب میان میا درین احوال طلب شیوه است الله یا آخر و بعد بنام موصی را ندانند و از همه شیوه
عبارت الله ستمت مبر ستمت باشد غرض خان طو مردم ستمت و ستمت از ستمت را که شیوه ستمت ستمت
مکنی که فرما شیوه را راضی بودن مخلص از ستمت که باشد بواسطه اطاعت کار ستمت و از لاجرم

در میان نزار و زرخواره کما نظر لغایت مایه و بقدره تمام ملامت پسین روانه نشود و با سینه چسبیده
سید و قدر یکدست است اینهم زو می رسد بولیل چند لور بقید شود که بزاور و طلعتی خواه از دفتر در
بمموده آنچه و صول یافته باشد ضرر و صول مبرم است در لویا بنده بر داند لقب سید و سینه
نیز یک کار این خود بر سینه بنده و سینه و معیوض است را لیس زو و معنی است در سینه
برای تعبد و محاللات و کرداوری مانوا حب سینه و بسیار ضرر و ضرر و ضرر و ضرر و ضرر و ضرر
تثقیت بولیل ای که مفر ما بین برای و سادون حلیم حیاتان مبرم محو اوقات صاحب و بزور سینه
لصد نه داده چون بسیار ضرر است و حوضه شفا نه خط و فرموده حضرت با بد نمود که از حوال محض
مستخص منض و بخیر او و به نموده در باره که با بد عمل از ندر انبغیح موجب ثقیت کمال است
مثنی که مفر ما بین اموز است حضور مبرم است در و زو مفر مفر که حس کند و از انجندت در سینه
سخت خان نهاد و میداند باشد که سینه حضور برای مریطه لطف ایلانند است مضمحل در سینه
حوار شد چون از سکه دار انجندت و سکه کور اتقاوت کل است و زو خطی با صرف سکه دار انجندت
میشود و در سینه مبرم که ایجا کرد و عمل از و زیاد مبرم و در سینه
و مثنی که مفر ما بین است سینه شوق از زو می مواهبت لازم است از حوصله شمار و قیاس
لشری افزون است انداز از سینه مفر و برای مصلحت اوقات مبرم است که مبرم
صغیر سینه را بمقتضای عطف و اتفاق و در جواب سینه مبرم مفر و حاکم الطاق شد
مصرحت شمر سوار و صول نموده سینه سرور و شرح خاطر مفر و اتفاق کردن برای مریطه
خبر و در لغت و سینه مبرم اجتهادات مبرم است صفات که زو مبرم بوده مبرم مبرم
فروش راه انظار بود و فروع اندوز کامرا فی شد از زو حیات و اتفاق باطنی است
که کاغذ داخل و خارج و سینه مبرم است سینه مبرم که کاغذ مبرم است حضور زو مریطه
ایران با بد مریطه که کار برداران سینه و اللی مبرم سینه و سینه مبرم است مطمح شده است با بد مریطه
مغرب که در سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است
سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است
زونی او می سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است
سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است سینه مبرم است

خواهند

نحوه است مخلصین بر یافت انبیا و تقدیر سرور و پنج کرد که زبانه بران مقصود است
که چون از دست شوق و مدار فایض لائور است و هم الفصال مفدمات ضروری سرمایه غرار کونه
و فراغ با مینواید شد خدا فضل نماید که زودتر فریفتند و در طرف مصمم کرده و در نوبت
مفیده که ام سرزمین خجسته حصار و نصارت از سر و مخلص ازین یک سال
با حد مدکور که زبانه حجت کرامی نموده مطالعه در آمده باشد و موجب نگارش کرام
فربت مانده روز و شب که نقل کافند که در برای ملاحظه ارکان حضور انوار قدسی است
و لیکه در این معنی فرستادند چون احوال فرابع کار در از ان حضور انوارات با کرامت است
پیشتر پیشتر که قبایل نموده که صورت کافند و مقدمه می آید از ان انجام دست شده بر
انقدر نتواند شد که احوال فلت محاصل و کثرت می آید از ان بعضی مقدس و معاصی است
منقح فرمودن انبیا که بدون الفصال است سوره ششمی جانیق است شانه روز
سوره رسی کار است مجتهدان شریف فاعلی دارد و از شدت لغایمی می آید از ان است
انقدر فرصت دست نمیدهد که بر جمع و طماننت نگارد و کبر و کبر و سعج نمود اند تا امروز بوعده
رسید که کافند این همه مردم را اولی و دلدار می نموده کافند شده و تقدیر مقدم و خبر
اخراجات هم بعمل آورده و خبر و ستاده کافند سابق بصورتها می و نیز مهمل ماند و در رسیدن جو
کافند باسی حال هم با حال نوحی که باید مرعیه نگردد در انها سخن مضطرب و سر اسیمه کرد
و همان تامل از دست داده چه سوره ششمی که در پیش تا آورده اند زبانه برین هم می آید
صبر و قرار بنوارند کفنی که فرما از راه توجهات و در باره مخلص میرا مگر فایض فرموده اند
که با هم حرمت و بیلایه و کسبزی سخن مخلص یا پس حرمت و بیلایه و کسبزی سخن خود تصور
می آید که هر چه باشد به جلال در میان است و مخلص تقوی و استظهار همان الفاظ بقیه
الطاف ذات بابرکات است در جمع امور و جامع معاون خود دانسته طماننت کلی است
و بد جمع در انجام کار با لوازم جد و جهد جامع از و حال اند که از مقدمه کوشش و سعز زبانه باجا
انهم مردم بر چند نیست و لو بد لو می آید و کافند با جدیت و ستاده در حرمت الفصال دارد
برده تا دیگر معطل که اگر شده که نوحی که معیضه لغت و الطاف شد و معنی مانده و در تقدیر لولا

136

و بی تیغی باین همه شفقت و نوبت بی کارج از احاطه و هم قیاس است و طبیعت حیرت و استعجاب
وار و از اینجا که نوید است عده با خالی از حکمت است شاید درین وقت هم زار کوزه حکمت باشد
و ملا مضمون خواهد بود که این مخلص درین تعافک و سختی در ورطه کشمکش و تقاضای تعقیب منسلک است این
درین محمل کفایت نامها به طویل و سوزان منوالی مشهور نور منبوسند و هم خوبت کفایت و سعادت
نمایند مخلص جز ضعف ناله امروز سر جا و سهر کار که با جور کرده در هیچ مقدمه بصورت الزام
نار بر ما به و دنیا به ننگ شده از نیرنگ از شفقت نشدن مقدمه شیوا در این هم حضور انوار قدس
موز و بزایع و اعتراض میگرد و در این همه خلوص عقیدت و بندگی که در سمدت اللطیف هم
بریا و میبرد و هم فراموشی که ای ملور و ملول و از زده میشود سخت مقام فریاد و انقباض است و خیر از دست
که ای که ام کس و بگرید و دل متواند رسید بر این خدای ز قوت منو شده که با غدا منتفع کرد
و بقدر مدخل اینجا شیوا در این که بخاطر ملز و نصیحت که ای فرین فرموده مخلص اطلاق مفضل
باید و لو که این مقدمه بلا درستی که بود از خیر و فریاد درین محمل ملز و خیر و فضل و سعادت
رسیده بر کسی را می نمود و کلماتش خواهد که در همه کارها ضایع و از شیوا که در دنیا جاریه مکرر نشود
افزایع سامع ملز و در این اصرار و ابرام که از راه مجبور است فرایع منقوص نگردد و رقم بدین
کلیک اشفاق کرده که نظر بر کفایت سر کار و الا غیر القدر رایع اندر ام بنده است
که ای منوره که محرران و منکاران و فنر و لوازم موقوف نموده جوایز صاف بنده منهن و غیر
امانت فایده که امور است چنانچه تعلق باین احقر و در اخراجات باید بعمل آوردن جوایز
نقصان مال سر کار و اللات منقح بسیار کم فرما من مجلس مجر و مطالوه این عبارت و حشمت امرا
انقدر در کرد این حیرت و استعجاب در رفته ایک است جوایز بر کس از کس ما را سعادت
بریه اند و هیچ ره سجای میسر و این صورت از چه راه و بجه ندیدیم مردم خامه اشفاق شد ای ایا
طرف مخلص قصوری در پاس رضایع و داخل است این مردم بعمل آمده یا هواری و بجز بخرای که ای منوره
با این مانده است نهادن است احقر با عمال خبر رسد و کارش و از بی و تحقیق و بمعنی این مردم از
مقدار است که کاغذی که کفایتین کار با است و مجموع تمام است و ما حال مدد است که جوایز
حیثیت سوگند بر این با بیکات و از انقباض میسید که تقدیم کرد کار که ای منوره

حالا که چنین

حاله چنان مرقوم بود جای فکر شود و بسیار است در صورتیکه بمقتضای حضور نور هم کاغذ یا بر همانند با هم
 دفتر مقابله نشود و تا پیشه و موجب تصدق فعالیت مبدل نگردد و ما تقدیم صورت قابل اعتماد خواهد بود
 در صورتیکه پیشرفت است که دفتر حضور موقوف نشود با تقدیر گفت کدام کار عمده نهمین متوانند شد
 هر دو است تصحیح میشود
 نواب حاج آقا محمد بن ارم قزاقی مخلص است سماح
 مواظبت موقوف المینت زیاده است که بد برای محرز تو اید شد لاجرم ارباب و ادبی باید که کار در گذ
 ما فضا میباید که در وقت طراف طراف که هر حرفش را میفایم برار گویم که کم نخبه و پیشه با
 در حسب و استیلا در جواب ز بیمه و وصول بهجت و انبساط نموده سرور و شاد کام در اندیشه بسیار
 ارز و دهمار بطول تجلیت صبح نورانی جمال عطف و اشفاق مطلع الوار خیدین خورشید کامرا
 تحت ظهور استیلا و کافرا باج بر جان استیلا جبر خاصه که خود را قایل است کما روخت
 شمس انداز مقصبات کم ستری و قدر دانند از ذات بارات کردین اوقای با اینهمه عطف
 کسره و صفت نوازها چنانچه دل همستان بیدل آرزو دارد و معارج رفقات همات و کامرا
 رساننده است که در او در بنوال معلوم بدو شد رنده که فرج را فرج المجله تعارضه سواج کل
 دارد از جهت استعمال منبج و سهلات متواتر عمل آمده و بنور طبع متوجه اعتدال منی گردید
 از در یافت انبج خلق و ترو و خاطر عابد عالی همستدار بربانان نقطه و بجه قرار و در اقم
 نوار و بجا است فرج و حکیم مطلق روز و شب است بدیاج صحت و اعتدال نزاع و باج است
 در از نوجبات و یا چشم داشت است که در هر مرتبه هم صحت است صحت مبلغ طمانیت خاطر
 مضطر باید افزه و در بنوال بعد و جمع کارهای محالات که از دفتره بفتح پور رسیده در گردا و در
 مالواج سربار است که باید در پیش و در فضل المص ز با موافق اساطیر معلوم شده بنحو ابرار
 میرسد از کفارش رایع هر قدر اندام بدست ملک و ضمیر سیر کلام حلال مرقوم بود که از سوره
 در او راجه نام نه میاید و بجای باید رسانند نفی ارم همین بموجبی که فله شده کارهای مرقوم
 ز نام نامیه سواد و سرباران نشان مقدم بر سبب امور است و استیلا به خوبان است و کما
 سواد اربابان از سوره سالان بر یکینه از اسخا کرده و داننده سوره فقط طواغوت است
 مخلص تا بمقدور بهیچ وجه صورتی در دو تا خاک سواد در برابر روجه نقد و سواد که کما به ذات و

مردی فلجان نهاد و مبلغ یک و بیست و هفت سکه نقره از او بخت آن نهاد و بجا سطور از آن
شده و بگذریدیم در پیش آن که درین چند روز چهل و پنجاه هزار زوبیه دیگر در وجهه سخواه نواب موصوف
بخت آن سکه نقره چون محال است بخواهد از آن دیگر مقرر شده در تحصیل آنجا به بخواهد از آن سطور
رسد ناچار در روز نیدن از سخواه نواب موصوف چند روز پیش بخت آن سکه نقره موصوف
بناش مسموع و منظر سخواه شد در نوبت موصوف که ای میسب بخت نزار زوبیه بود میسب
را بیدیم رویه مبلغ چهارصد و بیست و شش سکه نقره از هم گمان شده که باطل است نمودند و آن که
در وجهه سخواه بخت آن سکه نقره سکه نقره موصوف فلجان دانیده شده بر اینی اطلاع موصوف سکه نقره
تا آنجا که بر اینی حصاره نمود و معانت نمود

که فرمایند در مقدمه سخواه از آن جمله که از حصول افزایش تمام دارنده مخلص از روز اول در چند
کرایه بگذرید مال و ابرام از آن سکه نقره و هم بموجب موصوف سکه نقره موصوف سکه نقره
تا نوبت بخت موصوف شد و همان جمله که روز اول بود روز بروز در نوبت موصوف
موصوف که بخت آن سکه نقره از آن سخواه از آن سخواه سکه نقره کند و فصلی مع هم سخواه
و تفصالی از سخواه سخواه و داشته سخواه که سخواه و فاکنید باید دانند و طبع این معامله از
نام نباید افکنند و فتح که سال تمام خواهد شد بر چه از مردم بخت سخواه ماند جواب سوال آن
بخت موصوف در آن سخواه موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف
بر ملا کرده موصوف سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه
باید موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف
بر چه در محال است پیدا خواهد شد خوانند گرفت بخت موصوف بخت موصوف بخت موصوف
روز بروز از آن سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه
و در یافته و موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف
ز موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف
که سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه سخواه
و بخت موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف موصوف

سخواه

در اینک خواهیم در مخلص بر خیزد خواهی که این را بر سرده باشد و بر ملائکه و لیکن چون بر او
 تقاضای شایسته آنها منظر نمودارند و میگویند ما زری که از حضور شما شایسته قرار دادیم
 که با احوال تمام و صفا نتواند رسیده باشد با این حال رسیده کند و مهول عمدت خود نوشته
 که سیمین که این رسیده در حورت با شایسته خواه خود نموده اند و اگر از شما خواه بود و حضور
 رفیق تقاضای زر نموده گرفته اند تا وفیله از حضور شما کنی عمل نخواهد کرد در واره بر شماست
 و صورتها با ملامت در پیش خواهیم آورد و مخلص در جواب آن بر خیزد چون فهمیده هرگز نماند
 و بر سر شایسته تقاضای صفا است احقر از سوالات آنها بجان آمده این بار که آن سوالات را
 که کار بردار آن حضور انور میباشند از سر خود داشته کردن آن متوفی بدان گذارند
 و انهم بدان بهیچ صورت منتفع نگردند و در شایسته تقاضای صفا منتهی بقول شخصی که
 آسمان ما را نماند شایسته شد فرقی فال تمام من و نوانه زدند حوصله بلند و مزلع
 مستقیم که این فایده است که زیاد از این کار با معصومه بر سر مگر و مخلص استند و ندارد
 که اینهمه بار را آن بر سر خود داشته باشد با این مردم سوال و جواب نموده است و مسأله توان کرد
 از لطیف شایسته تقاضای آنها رو بر و ز جانگاہ است و از طرف دیگر را می خیزد تقدیر اندام
 شدت تقاضا و آرزو که بیجا بر رویه میرزا نجف میآورد و بجا می آید که مالک رویه می شود در سجده
 حسام لوسی و تقدیر بی هزار رویه در وجهه شایسته ساله توان مدار آنها هم در و در حسام
 میآورد و در سفر آن سمن امروز رسیده است و الا تقاضای آنها از تقاضای دیگر شایسته
 و از آن شدت تمام خواهد شد و در صورت توفیق مزلع که این معنی میزان منقص و بیجا خواهد کرد
 مخلص در طرفه بخواهد تقاضای طرفی که فارسی دارد که نموده اند نوشت خود بصورت یا بد فرمود
 که در باره محال است بهیچ وجه توفیق مزلع که رویه تقدیر امروز و بگویند بزرگ مزلع
 بجز آنحضرت خان میآورد و مردم تو سینه و خمره سر و دست دانه شود و چگونه شایسته میآورد
 شد و مردم سندار است مزلع هزار رویه که مندر خرد و که دستگیران خود را از شما گرفته
 در وجهه شایسته احسام بجز عهد لعلجان دانه شده سابق فرموده است که در و دیگر هم میآورد
 تقدیر اندام محال است که از جاید مردم یا فهمیده اند البته خواهند رسید مخلص بر سر شایسته

بر قاف کلام مستفید گرداننده خیال آن در کمال کثرت و فتح الهای شود در معنیها و معانیها و
و شمس زینتی و سبک حال بوده و لازم ترود و جانف نه با سجا خواهد آورد و مزاج سانس خوش بود
نیز برای الت که در ذهن معنی خود سلاک قضا و تعالی جمیع از جلال سعی تا فهم گرداننده بر نام خاطر
بصام باید شد چون مخلص مینا با این معنیها که سحر کبیر شده و حرمت خود را بفریز ترا خشن و مال اند
گر موجب نفسی بر کرده و حال که باز منضلع میبرد و مناسبت و اسحاق است هر معنی و کلام
نمود که مخلص نیز با از محال است بموجب طریقی که رسیده حواله او منبسط شد و او نفسیله اصل او
به خواهد از آن برساند نه هیچ زرقه است فصلی بیار است که نامور خود است خود را از سواران
از مردم عهد به بلای خواهد نمود مخلص نیز با ساسی خود مغرور و مغرور است
فروان کم فرمای مخلص است سوسق مافوق الاصحالت بد فاضل و طراز میر مطلوب که کجایش پدید
نمیواند شد نیز با سواران مدعا تصحیح میگردد و فعلی لغوی یا نقد سوار که برای تو کفایت است
نمودن مغرور از خدمت کرامت که به بموجب مجامعی شرح سراسری در میان سواران و جموع
و غیره سبب مغرور که در وقت سرفرد که مناسبت حال بر یکی میداند صورت سراسری نموده مد نظر در
در لغوی کم فریاده نموده در سطح مکتوب و کفاه میدارد و لیکن درین مورد قلک سواران که یا نقد
اندا کثر متعنه محال است هم باید نمود ازین صورت قلیل و کثیر که یا نقد سوار باشد نسبت موجب
تفرق میگرد و دلند اسجایی خود تدریجی اند نشیند مغرور کرده که اگر در میان سراسری در نامه
سواران که از خدمت کرامت مغرور شده در سطح نمودن در میان سواران که کجایش
کفایت نموده آنچه از سراسری سطور کفایت بر لید موافق جهت و بیجا سوار دیگر کم شرح بر
تعیین محال است که سبب کمال بود باشند زاده از یا نقد سوار سطور کفایت شده متعنه
محال است کرده مدد در شرح سراسری در نامه که برای یا نقد سوار از خدمت کلام مغرور شد کم زیاد
نمیشود و لیکن فعلی لغوی زیاد میگرد و موجب نقصان سراسری و کار با پنجوی در سراسری انجام میگیرد
لیکن در صورت را بدون احاطت کرامت عمل نماید و در کلام مرصع باشد نسبت به اما کرد
نواصب سخی فروان کم فرمای مخلص است اگر از سوسق
فصلی و اهدت موفو المبرر معضل رفتار و حملت در دعای سراسری روز کار خواهد نمود

مجلس

محبت در این اجتهاد همی طاققت بگناید منت کارنا حصیفی خبیجه از روی طالت جلوه
 بر در از بر صفت شکر و انداز روز بملکه انعمان موجه شرف فضیله استند و این سخن ص
 بجهت محبت حضرت مندر آن دل که فیکانی طبع از لب بار بر کرده که بلی اند
 چهار لانت خط که سر بایک دلیهان شد از آنجا که رسیدن از آنجا و تمام کار باج مهور
 به حالت که بشد از جمله ضروریات بود لاجرا از الله ایا روایه شده بجمه گاه که مانین کر او
 دارا ایا بود رسید و به نسبت کار باج ضروری و کرد اوری مال واجبه که والد و انقضای
 معاطات که در وقت ضرورت و ضرورت که در اول انعام و ثمانه صورت شش شخص بر کرد از
 در اری و انهمین و غیره محالات است طرف قسمیه عمل اید از فرد و تفصیل مفصل است
 ضمیر شکر آن می خواند که در دنیا حال در شکر آنی جو به متصل است تمام دایره دارد و منظر معاود
 که اید بود در بنیاد بود لیسرف او و بها مالیه انا و له یعنی از روی خاطر بود س معاود
 مخلص شکر ایضا که در سر بایک و شکر است و در باک است الحمد لله و المننت بی خدای
 بیخاست بفرزند و ضروری مراجعت است و لولا ان لم یضرب فی فی ضروری استفسار اید
 است و با استفسار در بنای و در مجمع قرار واقع است بر در رفع شبهه طرفین نکر و چگونه در
 سر انجام آن حرات متواتر بود و در بنیاد بقصد منظور خاطر همه دان آن کم فرم است مخلص ضرر
 بموجب که اجازت شود و بایک رویه بایست شواه مزار استخفاف بهای تمام بایک
 شد و بدین نحو اید آن هم ز بسیار رسیده است و میرسد از نوشته تلایع خیر المقدر است
 بیست مفصل مبرین جلالت است احتیاج بکار ششم استدارت است
 کتفی مبرین کم فرمای مخلص است استتمای است مواهلت مع قور المبرین اید از آن که در راه
 شکر توان شد لاجرم ازین باید که ان در گذشته بود ضمیر منزه استقق ضمیر مع لید متواتر قائم
 اما اتحاد ایلای حدیث که در مرفوع را می بیند اقتضای کر ام شده باشد مخلص از مقام ته
 بار او چه حصول نعمت مواهلت لازم التهیج مالیه ایا رفقه برای این بود که چون مدت مدید به اطاعت
 بود جلوی ناکردنهای یازان واقف طلب بر خود و او را نموده و مزاران شد خفا بر سید که
 خون جل خورده بود و کار با متعلقه بان کند به جهت ضرورت ضایع است بعد نظر بر آنکه شکر است

نوالی صحت

رفته در دل خود لا مفضل تا طهارت در آورده اگر تدارک قرار واقع که بعضی خوشی است
روقی کار باشد از آن مهرا ن بعل بد بهتر و لاله از سما نجا استغفامی استغفار نمود و می خورد ازین مخلوط
بیرون آرد و مجبور می کار می سر کار کرد و در چنانچه قدر می از نفعات معرفت نواب علی اکبر جان
موا و شروع بجواب سوال کرده بود و از در اندازهای مردم واقف طلب بکامه بردار که در لباس
همانست کار و شمع نمیند و این همه غبار نجات نامرکتی است نه است نراج کر امع را بسیار بسیار در خود
و منفی یافت و هیچ منفی نشدین در آنوقت سوخت که امع بطرف فتن آید و در پیش تو قوت
بیشتر فرصت بکامه را به نفع اصلاح نداشتی که آن کم فتنه را بطرف شرک می کشید مخلص
نصورتی که معاودت است در الله اما در توقف شد کار تا اسما روز بروز بر همه ضایع می خواهد
ما چار و در نجا رسیده همان صحبت و سما صورت خود را با نیکار و قبل از آنکه در اندیشه است که باید در خود
استغفار با نظور آورده و معاد و صورت است که از این دست در رسم است و در نفع است از این
انروا کرده بگوشت فاسد افادت کند از می دست افکند الله که از انچه در نفع و پوشید
مخلص نفع و الطاهر می بدم عطف کشیده و از رنگ است حضرت سر و شد خفیف باز در
بناچار با مور می و هر روز در هر خط بلام نفع و عطف می مرقوم قلم الطاف قسم شد
که در احتیاط احتیاط را نفع است و حرمت است و با واحد بر چه میسر و این در بر مردم نمود و احتیاط
بهر آرد و چنانچه مخلص تا وقت که فای جمله استغفار خفیف یعنی خاطر که امع مبد است در استغفار
قسمت بود از مجد و حمد بطور است بند از خود با طهارت را آوردن اصلاح نمیدانند بر تمام مقام
طاهر مردمان شعله بردار از بهر جهات که از بهر احوال استغفار نواستند و بد و شکیبایی
نوع در اندازی و همدر آن نوع و باطل که موجب استغفار شد انچه شروع نمودند که نراج
که امع سخت منوع و نمره شد و این همه استغفار که از طرف مخلص در طبیعت است حاجت
مطلق بد یافت از وقوع استغفار است ملامت و انحصار طبیعت دارد و نمیشود از این استغفار
و است انداز کار تا شود در صورت استغفار که در اول اصلاح و مناسب است که اگر از
دست مخلص است که امع را نجا منظر خاطر که امع شد مخلص و جمیع امور مخلص مطلق با نوج و
تا به هر نوع نمره میسر و از نجا آرد و محتاج خوش است و صلح و شوره و بکران باشد

در تصویر

در این صورت که خداست که ام لوت نبوی بالویی نفس است از مخلص دریافت شود و واقع شد مخلص
 جواب حضرت و الا اعمال مخلص کرد و نظر که ارجح نماز و انحرافات لوت باران از روی صلح و منظر باشد
 که همین صورتها را برای مخلص با ثبات رسانده است کفایت نماید و درین برده علقه از انکار موقوف
 خدا شد است که مخلص بر گزینان است که است از انکار با نیست و بر گزینان خواهد بود که با
 سر کار و الدورین محمد برای صبیح باید کرد و زودتر خبر گیری بهر کسی که اصلاح باشد حواله نماید
 که مخلص باین گزینان طاعت صحبت هرگز و لکنها است و مخالفت این یوسف تا لکنه هم بر گزینان
 وقت مخلص خواهد آمد و در صورت توقف هر روز کار با صبیح و لکنه بر مینماید و موجب نقصان است
 ظهور داشته اطلاق نمود و از راه شفقت رنجی در مقدمه کار بر دوزان بخشد
 و در این نصیحت مرفوعه را رفت که دیده که دشمنی که فرماد در همه حال شرک است و در این نصیحت
 مریض این نمایند بر تاد و در هم است از خسارت و نظر بر همین هم است تا در حضور انور عرض نموده در کفایت
 مخلص از راه سعادت صرف توجهات شفاعت نماید و در همه کار در جمیع امور انانیا میسر
 است و ساخته و بزاد مخلص بر این است که حکام لوت هم است و سخن بر و درها منظر فرج که است اگر
 محال است که در این استند چرا و قدر و لوت موقوف منفرمودند و در صورت مخلص از داخل بودن جمله
 شکستی نصیحت را اخص شد بحسب اطلاق و بهر که از آنها را اطلاق مخلص بر سعادت از طرف خوف
 مردم دیگر کفایت دارد و دل از مشتق با مخلص ظاهر داری است بر حسب از همین باطن است این همه بر این
 بموجب که لا محاله لفظ لفظ معلوم خاطر مخفی کردید و از انهمه توجه در از راه شفقت و الطاف
 و مهر و محبت اطمینان است که فرما که شش تصور نموده در حقیقت نبرهان عهد بر و در وقت از دل مبرود
 است حکام و الطاف است میبوند زبانه از این در هر مقدمه است عطف است که سنی و سخن بر و در می منظور باشد
 مخلص از راه شفقت و الطاف که ارجح چشمه است با صمیم و توقعات همه و خطیم هر روز
 نظر دارد و بانقدر کار با این قلیل که انهمه توجهات بر صبح کوه جایی بود و استوار نیست اصل نیست که مالک
 از حق صبح با صبح یکی از مردم برای نفس است و خود در وضع منقض است بر آنکه هر گاه سر بسته با بعد از
 در هر روز که با صبح سر کار حركات خود سری و بی فرمان عمل آورده با بیاید عمل و احوال
 کار با شوند و در این است حکام بر خیر و امداد و امور در مقابل و هم از و باشند که ام

سلطه کار با برسانند از منبر بهار ای سلطه و انتظام را می سرکار و الالباب قباحه دار و قبح لیل
و مزاج اخف هم از ایند این در افکاکها و مناظره بواج خود پیرشد هر که فرمان نبرد صحبت او واقع است
لذا حرفه چند از در و دل مرقوم خانه سخن راننده بود و الا لودن از بنا بر ای مخلص و دیگر چه قباحه دارد
بسیار طبع است بی یک کس باشند مضایق نزار و حالا سخن قدر میدهند و ناگهان آنها گفتند در کس است
از دست نزاره در کار با رخصت پروازی و خود سری نمیکردند در صورت رخسار معانت خوانند اما
که از روی خط اشک نام معلوم خاطر رانند و کس که در کس که شخصی و مقدر و خال و لصب و غیره در مخلص کعبه
و این صورت تا سخن معنا و حد که به اصلا بقدر بگذرد بر امون و هم خیال که راه بافته ما بران آورد
چند این هم فال و مقال سخن ران که فهم نمیدانند و خدای مخلص بر ای اینها غصه لطف که از جمله
خلقت نند و نشان نیند و بیار بسیار دیده و تجربه باح کلی حاصل نموده بملون مزاج و هر دم خیال نزاره
مخلص از بیخودات مترو و خاطر باشد و اگر شبیه می طر راه بافته باشد نظر بر و لوق توجه و شفاق
که این نوعی است اصل از دل بیرون بر آورده بد جمع معروف است تمام و انتظام کار باشد
مثنی گرم فرمان مخلص از مرآت شفقت و الطاف که این چشم است الت که اگر خدا فصل کند و مقدر باشد
سوا می این معلقه که است ایامی عمده و دیگر چه می گوید خاطر دارد و ما مؤثر شده لوازم هم شش مقدر است
این چه قدر کار است تا وقت که الطاف و شفاق مع معاون و حامی مرآت احوال هم سندان نماز است
از این مقدمات هر که سبزه خیال بگذرد و نتواند که است و مقدر کار دنیا است هر یک قرار باشد دیگر
واقع مزاج هم سندان از کدام حرکات ناگوار مردم منعش کردید با طبع است از این صورتی متوجه احوال نماید
صورتی دیگر عمل است بر کار خالی و اضران است خدا کند که خاطر لطف نظر که از دل چشم
احوال هم سندان شد و مرآت نیز نند سما که هم سندان بصم قند و صفای مطن در خدمت دارد در مقدر
مزاج و هیچ برده در چه سخن نبرد و دیگر چه است از نصیب وقت است در مقدر سعید یکجا بچشم
ایمان شده بقیه است که بعد شریف آوردن از طرف مردم نند و سندان را اجزاء مخلص کند و سندان
را همراه خود باله اما خوانند و در مقدر که در خاطر باشد در وقت شقی خاص مبارک که در مقدر
نندی هم سندان رسیده بود مخلص حرف حرف مطالبه نموده و احوالات مخلص در وقت مخلص
که این ابلاغ شده تعبیر و تبدیل مردم شدی هر که مقدر هم سندان است چنانچه ایامی شده که در

بهر کار دارد

بوی است که بر او در وقت وقوع سندی باشد انجام که در حال مردم منفعه که احوال متابعت آنها بوشنیده
 از دست مخلص معذور و دشوار است بنا بر اطلاع که رایج است کند مرفوم میماند بقصد در دست منظور
 خاطر که مخلص باشد حضور او در وقت وقوع سندی باشد انجام که در حال مردم منفعه که احوال متابعت آنها بوشنیده
 دست خطرسیده بود گفته شده که جاری کرده در بدو اندیشه همانصورتی که هست خواهد ماند خاطر که رایج
 مطمئن شد در مقدمه جهاد و قسید که کوز مزاج که امی است بجز جا که اصلاح باشد مفصل آنجا کرده
 که در وقت حالت انتظار باقی باشد پیش ازین در مقدمه تخفیف مخلص سوار
 سندی که مرفوم کرده بود و آنچه باید مخلص را به خدمت مرفوم نموده و توضیح حسن و قبح این معنی
 بدلائل قریب این صحیح عمل که فرود است بدین مصلحت در بنیاده باشد که حال دیگر در غایت قریب
 خامه اشفاق شده اصل است که مخلص را به صورت ارباب منضات که رایج تجاوز و انکار است
 و با حال در هر مقدمه رجه ای باشد بموجب آن عمل آورده لیکن در مقدمه نظر بر انجام کار باقی
 فی الحال نامک بسیار دارد و آنچه بعقل ناقص اصلاح میدانم مرفوم میماند که در وقت مخلص موصوف
 اگر از بنزد مقلیل هم تغلیل نموده شود در کار مخلص سنی قیامت مصلحت و خدا بخوبی که در زمانه
 سکر بوسیله و در الزام و نارسایی بر کردن که کم میماند و در پیش بر بردارای که نیست اینکار
 کرده اند و مهارت مخلص را در وقت انحراف و غلط هم بزبان آوردن موجب مصلحت کار است
 نفعات الهی ذات باریکات که رایج بر جمیع اینهاست عبور کلی وارد لطف باری مرفوم که مخلص هم در
 چنینی فایده است و برای نشان تحمل خود میخواند باری کار که رایج اصلاح میدانم مرفوم که احوال منفعه
 طالب است که اگر در محال است نسبت کرده میشود قبول میماند و برای بکار سنی سنی نزارند مخلص مرفوم
 شدی است که در هر مخلص منعنه کنند و هر جا که و شمال میشود بلا عذر میسر و نیکو که تخفیف نموده
 کار مخلص حکومته انجام پذیرد مخلص مرفوم است و در هیچ مفسد از یاس مرفوم که مخلص
 نزار و لیکن اینهمه سخن بر دلها مانده است بنامع و الزام آنهمه مخلص عاید نکند و در چه مرفوم است
 و چرا نکرده عمل تواند آورد و زود جواب سنی مرفوم کرده و در مقدمه سنی خواه تو نماه که مرفوم کرده
 است و الله اعلم و در مقدمه سنی مرفوم است بکار او نموده و دیگران مخلص گرفته در سنی خواه
 مصلحت میزند تا بنده خاطر که رایج همه در وجه مطمئن باشد کار در دنیا که مخلص سنی خواهد خاطر خواه

اینهاست که در وقت وقوع سندی باشد انجام که در حال مردم منفعه که احوال متابعت آنها بوشنیده
 از دست مخلص معذور و دشوار است بنا بر اطلاع که رایج است کند مرفوم میماند بقصد در دست منظور
 خاطر که مخلص باشد حضور او در وقت وقوع سندی باشد انجام که در حال مردم منفعه که احوال متابعت آنها بوشنیده
 دست خطرسیده بود گفته شده که جاری کرده در بدو اندیشه همانصورتی که هست خواهد ماند خاطر که رایج
 مطمئن شد در مقدمه جهاد و قسید که کوز مزاج که امی است بجز جا که اصلاح باشد مفصل آنجا کرده
 که در وقت حالت انتظار باقی باشد پیش ازین در مقدمه تخفیف مخلص سوار

141

مستعمله و مکرر تدریس و تدریس فی فضل الهی است که هر قوم محموده و درین چند روز تدریس نموده است
بعد از این هم در الامتداف و شفقت نامه کرامت و هوش اسحاق محموده مرقوم بود که در سوره های پنجگانه محکم
کرامت شده که مسافر آن ازین میسر دور اکثر جاهای نزدیک و دور که بعد از آن خبر گیری است
قرایه واقع با مضمون و در آن که مخلص ترفع این است که میشود این امر است مفضل بکلیه و خاطر ما نیز تکرار
فیه الواقع در وقت بودن مخلص بصلح کورا و غیره بیکر و جواهرت نزدی عمل آمده است که مفضل مصلحت
از در یافت است مفضل است صبر و قرار و آرام خاطر دارد در میان روزها که خبر شنیده شد خود در مفضل و
روز و شب انقدر است که مفضل قرار و آرام ندارد و جاسا مردم و سبب است که در تلاقی است این میباید
که مفضل از آنها اینجور کلمات نموده باشد بیکر و سبب است که در قنار کرده شود تا واقع که خوب تحقیق
باثبات برسد تکرار نمیتوان کرد و انرا در مفضل است اینهم مفضل قرار واقع به تحقیق مفضل
و اینجه باید عمل است اینها تحقیق شود مخلص خود که قرار و آرام دارد از مفضل خطر کرامت مفضل
فضل الهی است که سرشته است انبار در است خواهد نمود که مفضل کرامت مفضل شود که در اول

نوا و کتب مفضل که مفضل مخلص است که مفضل مفضل است و مفضل مفضل و مفضل مفضل
خود به کمال صحت و سعادت و مفضل مفضل و مفضل مفضل و مفضل مفضل و مفضل مفضل
همه است تا ترسانست جمله ظهور در احوال مفضل و مفضل مفضل که مفضل مفضل مفضل مفضل
مفضل کرامت مفضل شده است که مفضل در ابتدای مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
لکن مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
احوال خود ندانسته در اینها است که مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
تا را عنایت میداند و هم از قدیم از دست ایشان رفاقت تا خدمت است مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
نموده و در مجمع محموده است اینها نیز مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
بودند که مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
اجازت جاری میکنند و مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
از مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل
کاز مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل مفضل

که در صورت

که اینچنین مبالغه در ابرام از بقدر مسافت و جمع نموده طلب داشته باشم و در میان باشد و سواران
همراهی او نوکر شده باشند فرود رانیه اوله جاری نکرده و چقدر موجب تدلیل و استخفاف است و در اینجا
انچه پیش مردم فرمایند اینمفعول باز بحدت است نوشته اجازت گرفته جاری کرده بر بند بر کوه
ناوردند چون هر روز از روی سارالیه حفت کشیده میشد و از انفعال و خجالت چشم نمیزدند
ناچار خود بزرگ میخواستند و میگویند که این همه سواران و پادشاه و غیره که هم سواران نوکر کرده و میگویند
بعمل از دراز تو دلوفری شرح در پاره نفری بیرون نیست مگر در مقدمه خود انصاف فرمایند که در
کسریه نواری سارالیه در دست بود و بر جاست بر و ندر چقدر موجب خجالت و خجالت است در است موقع
که این مرتبه برای جاری کرده دادن فرود رانیه سارالیه جاری کردار ان اجازت مرقوم کرده که مجلس بود
توجهات که این مرتبه مردم از این خجالت و خجالت بر لید اگر وجهه در پاره سارالیه ساق و سواران خواهد بود مسلح کوز
از وجهه شرط خود ماه بجا و وضع کرده که سواران سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه
موجب بصحک خاص و عام است در پاره این مختار که سواران انانید فرموده صورت که شد ان مرتبه در مقدمه
قلید توجه کثیر ضرورت است چنان قدر مختار که سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه
سواران و در وقت
شیر و حیور که از راه تهر و در بخاری در او ای در سطح سواران سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه
صرد و در سواران و پادشاه ای ملازم سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه
ملاک و غیره را بر سر ان بدست انجام فرستاده که در و بر راه لار و سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه
و طار از شمال اول جواب سوال و از سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه
را تا کید نوشته که در کلاهی او را جواب شد و میفرمودند که سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه
نامبرده چنانچه خود مسلم است فرار از قلع بود که گجاری ای و دلیل معتبر اوله حالت و عقده را ای عقده
نرمه است در خوالدت سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه
و مجموع نوار شد کرده بدست گجاری ای سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه
رسیده و از خاکش سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه سارالیه

142

بعلامت سخن نوشته شد که بالفعل نمی صورت درست کرده کجا را می در حواله است که هر کس که در این
رخاها در آنچه در مجموع قرار واقع باشد درست نموده بکبر و دلخراش او را موقوف بر وقت دیگر گذارد
انکه در الله تعالی همین صورت از تعلقات آن دیگر هم که فرزند نجله بوسی تفاوت در مانع و از بر و مجموع
مال و اجزای در دست کرده میگرد و سایر اطلاق مرقوم موقوف
که در مایه مخلصان مسدود موقوف تعلقات صورتی و اولام مسنودت صورتی زباده است که بدینرا میسر
بیان تو این شد لاجرم بگذارش مطلب تصدیق مع انفراد بقدرت باوه عطف است انچه موقوف بر خط موقوف
را می غیر بر القدر اندر ام بدت باهم قطعه کشفه حضور نمینت کنج و سهول نموده مسرور کرد از این مضمون
مسطر است این هم مرقوم خامه الطاف شده بود و حاله تفصل مبرین کرده جوارب تنه از شد
حضور انور است که انسخی فردان کم فرما نظر بر ذائق و انتظام مال گذاری امور سرور و السلام
از این سخاوت بعد عرض نموده است قبل از این انوشی است که آید در این مضمون بود که چیزی در موقوف
در کلام و مقامات از مضمون این بر سر ایستاد که نوازش شد که نوازش است کسی غیر مالک
میباورد و امیر الدوله خیر است با بر طرف با کرم موقوف فرمودند و انسخی مبرین هم با کرم موقوف است
چون با کرم موقوف را چو مفاضله چهار بجز کرده دارد و فوجها را کرم موقوف اگر نماند مبرین موقوف
خواهد بود مخلص هم میجو و سوراخ بود بر سر کرم موقوف و خواهد بود این سخن مبرین خود است
خوانند او در اینهمه است مفضل معلوم هم ستار کردید مخلص از ذات با مبرین است که این مضمون
تعلق در الطاف بسیار دارد و انتظام و انصرام این همه کار القدر است همین نوحه و
ذات نظر حساست انسخی قدر شناس است تحقیق است مبرین موقوف است که در موقوف در موقوف موقوف
تعلق است سوراخ چو را طهارت مبرین موقوف است که کجا را می کار مبرین موقوف
در حواله است شد و جموک بالواجب کار و الا در آنچه که در مجموع مخلص شد از رخاها کرده مخلص هم
نظر بر تر است وقت این صورت موقوف نموده بود که بالفعل است بر مبرین موقوف و الا موقوف
آمد و شنیده او موقوف بر وقت دیگر باشد چه در مبرین موقوف است این احوال است مفضل موقوف
در موقوف نوشته علامت سخن رسید لعلقه از مبرین صورت موقوف کجا را می موقوف مبرین موقوف
نسخی از حواله مخلص است هم شده مبرین موقوف مخلص موقوف در موقوف مبرین موقوف

بسم الله

143

است هم پناه روی پسته پیش خود را روانه قصبه کرد و در آنجا رسید
 و بعد از آن نوشت که اراده می کند که در آنجا بماند و در آنجا
 اقبال محمد خان و دیگر جمیع مردم از مسجدی کوچ نموده منتهی به بلوچ پور دایره ساز و منقرت فخلص هم میرسد
 باتفاق مسجده قلعه شور اجبور بموضع خلیج چینی فخلص فرود آمد جمع شد بسور دایره میاید و از آنجا یک
 رسید کتبان و بیست و سه سوار تایلان سلام پیش رفتی خودت اگر کانیه پور شور اجبور میرسد در این
 خلدم خان هم از اطراف فوج خردیم و جریب شور اجبور خلد رسید و باتفاق بلوچ مسجده قلعه بموضع
 تفاوت کرد به بنه و افعول بخانه اخراج که خواهد شد بعد رسید شور اجبور حقیقت مفصل است
 که رایج مرقوم خواهد بود بشرط صورت تو بهما و و بلوچ سوار سیر کار نواله صفتی وزیر الممالک در موجود است
 شقی نوشتند طلب در دست بلوچ و تو بهما می ندکور سعید و میا بسند که بمجرور رسیدن نوشتند فخلص
 سردانند بسند نواله صفتی همان رزم فرمای مخلص است گذار رسد
 و کف از روی حالت مملقات می لای که ارا حاطه و هم و قیاس خارج است مگر فصل الهی گرم کش کار
 سازی نموده ازین نعمت غیر متوقف بود تا معیارش و ما بنها فرماید پیش ازین زمینها منضمین احوالات
 رود و توجه به که در سر مقدمه عمل یار او در مرقوم خانه ساز کرده بمطالع و شرف اندوخته شد و بولد
 معاتبه گفت تمام شکر بر سر دهم ماه ذی قعدة در جواب فرستاد و وصول نموده جمیع مقدمات خیمه مرقوم
 لطافت شد لفظ لفظ مفصل در یافت اختصار کرد در فی الواقع این مرقوم میگرد و همه سیرت و جرات
 سینه است داد که اندک پاس حرمت و سفت و نیکام با منظور و ملحوظ داشته باشد در چنین محله
 بی سرو پا که مجلس سخن نوی ندارد و سر نشسته مطلق منظور غیب اگر استغفای این معاملات
 حفظ حرمت خود نماید چاره دیگر ندارد که بگویم او فایده و تقدیر کردات با برکت آن شقی
 خود شناسد درین زمانه از جمله مواهب الهی و دست خود عمل جراید کار و او کار شناس است بمقتضای
 باک اندیش و هم رینج با اینجی عمل کرده و بیگانه طایف در آن شقی میتوان نمود خداوند
 ابر الی رسید داشته سیدک شمای خاطر هم سمان بگفت و بگفت تبرقات فخواه فایز گردانند و معقد
 نحو ابرار آن ای مرقوم بود مفصل در یافت کرد و در واقع است که از خانه خود نمواند و از آنجا
 محال است حاصل خواهد نمود مگر اینکه بدون فصله انصورت اگر که هم وصول است و زیاده

گرفته بر وجهی که شش و در او بلا کرده بدنام سازد مخلص درین امر مجبور است کاریکه می بیند و حیات گرانه مجلس مخلص
نفسی که جمیع وجود از نظام گشته و از شخص محال است همه عمل آمده رعنا راضی و ملک و زر که از فضل
منور شده بود وقت طمع عرض تحصیل در آورده و قدری دیگر که نسبت با خود شروع تکفیل فصلی مع بوصول
لیکن از جمله سوادگان که از ردا احوال و صحابه است افرایش تمام دارند و صورتی که منقح نمیشود مقام ناچار
در ای غیر القدر اندر نام پدید می آید برای همین کار و آنه خدمت نموده بعضی است که احوالات منحل از ردا
غیر القدر در یافت فرموده در بر مقدمه از راه مال نفقت و الطاف و بیهوشی یا بد مصروف و مری خواهد کرد
در ای غیر القدر و جمیع مقدمات را آنچه بعد باید آورد انفعال فرموده همانند ز فوجت انعطاف باید کرد
که جلوتند و اگر چنانچه مرقوم حاقه استفاق شده که کون نواله صاحب منق و وزیر الحاکم ممد و بر امیر الدوله
جنرال بار که نهادر با فعالیت خود و در موقوف شده و اشقی کم فرما بعد از روز نشن بر احوال صاحب
رحمت گرفته لطف که بخشید بد بیضی از ردا خوانند فرمود از همان تفصیلات کار با حقیقت تصور نمود
سجده کرد و سپاس برگاه او و لای و تقدس بحال آورد و القدر سر و نام حضور حاصل و لکن نیاز کرد
که زبانه بران منصور باشد خداوند حقیقت فصل کند که از قوتش بد این از ردا و جلوت پیرای می خورد مامور کرد
که مشاق بر نظر دولت نواصلت موقوفه المینت کامیاب دمانه با کردید در دولت و کدورت های عوارضی و کدورت
که در نوعی سرمانه برار که ملال خاطر کرده و مفصلت معنیش گذارید در آورده از وجبات مشفقانه
کم فرمای دلور خود دلخواهی نماید و هم آنچه اشقی قدر شناسی لوازم خدمت دولت و محنت بود کار
بلاکری با آورده کند و روز و شب بمقتضای منافع ارادت مصروف انگار از نهایی دریافت نماید در خواه
مردم تو سخا به که بموجب تاکیدات نواله صاحب منق و وزیر الحاکم ممد و بر امیر الدوله مرقوم گردیده مخلص نام
این همه بر این خوب ممد که نام مقدور تصور کرده سواهی وصول سابق مدنی صح القدر برار و روتنه
چنانچه بر روز خدمت مرقوم نموده بود در سبزه ناچال از سابق و حال حملت و چند صد روپیه که در
باشد بوصول در آمده و دیگر کم جمع دارد که بهر صورت بجهت بدست اندر سبزه سواهی حاله شخص محال
انقراض شده برای ز چهارم حصه نقدی و غیر فصلی و غیره محال است سزا و یا شد دارد
اگر چند روز فرصت بود ازین ز برای چهارم حصه نقدی و غیره از رجا بر قدر که بوصول در آمده و کسر
اول همین مردم تو سخا خواهد کرد خطا کرد که مطمین باشد و اگر بسیار ضرورت باشد که با بزرگ

یا محمد بن زکریا

۱۴۴

مدین غرضه از اینجاست که بشد با منهار سینه شود و غیر از آنکه فرض شودی از همه کج گرفته اید تدریس و سکت
 در پیش از این هم از بیفیع مرقوم کلت یز شده اگر ایما شود و بعد از آنجا هم نموده بخیر است ارسال دار
 نوا صفتی مهربان گرم فرمای نیامندان مست بعد از آنجا هم نیاز و از روی در سکت
 مواهلت موفور المهر زک که سرمایه و لنوازی و روح پروری مخلصان در سکت بخت بخت از این مرقوم
 و مشهور و غیره شفت نصیر کردانده مع لبت شفا قیامه سرا یا الطاف و مهول است با شمول نمودن
 و سر و سالک در با نمود و مقدمات از راه شفت مرقوم خام عطف که دیده بود و مفصل مکتوف و مبین
 هم ستاد نیاز لا که در اینجا شده که جمیع نیو انداران در سابق خواه بر کوره در شند حجتی که مدی
 که ای با عبادت دیده در اینجا خصت خوانند فرمود شفی گرم فرمای من رسی ایما می که ارض شده و شود
 که ای با عبادت قبول است تا حال هر قدر نیو انداران رسیده اند و خوانند رسیده و جمیع آنها هر صورت کرده
 داده تا مقدر و در بقدر اید در ممالک سهری رسیده شده و خواهد رسانند لکن اگر نیو انداران
 بقدر محاملت در داخل اینجا خواه خوانند و در البته همه برای میوانند شد و زیر باب است هر یک
 میوانند رسیده و اگر زبانه از این داخل نیو خواه خواهد رسیده هم موجب است نیو انداران و هم است بدین
 هم ستاد خواهد کردید اینمقد و خوب در یافته آنچه باید عمل اید در نیو انداران خارج در است
 هم ستاد شده از شفی گرم فرمای اراده فیض بالا مرکز خطر دارند فی الواقع کارهای ضروری هستند
 خاطر خاطر خواهد بود لیکن مخلص هزار شوق و از رو و ثبوت معالمت محال است اینطرف برای حصول
 سر و مواهلت که ای با تا بهنگام رسیده و خفتی و از پیشه میشود اگر مصلحت ضروری هم رسیده
 گزارش نموده منتفع باید کرد و مصلح اید و اگر چهار چیز دیگر در ایما با توقف که ای با صورت
 مخلص موفور رسیده و وقت مواهلت کامیاب و مانع کرده آنچه باید مفصل مبعوض گزارش در ارد
 خاطر اجازت که مصلحت نوا صفتی مهربان گرم فرمای مخلصان مست که از روی
 حصول نعمت کلام مواهلت موفور المهر زک در شب انقدر نیو با طرا طبعت مبعوض است که ای با
 و از این ندارد که باشد که این جمیع بیدار نصیب شقای و انی الا شحال کرد و ضحیفه شرفی که عنوان
 نزار که از شفت و الطاف و با بوشور لیس از روی ایما که بهک فرحت فرزند کتا و مهول
 راحت نموده خاطر منظر و ساق و سربانه فراوان و سکینه اشراخ از زراحت است ایما که ای با

که چنانچه میمنت خاطر هم شمال بود بحیرت و خورج با معاودت دست او در الفاظ لفظ و عبارات
الطاف که زبان خافه اشفاق بر جان معجزه ظهوری های الفاظ عجبوی نموده بود در تحقیق و روح
تازه ثقلب رسیده و با ورود حیرت و وجهه الطاف مصروف احوال بنا بر شمال باشد که
خوبی از ذات بابت غمخوار و دیگر ترار و او تا به بال انهمه شفق و درگاه دار لو و میر شمس
نامحبات نه از راه قابل و تفاوت بود مگر اینکه چون سوخت که ای بمنزل هم رود در از انفا
شده انقدر صورت اقبال ظهور رسیده و شبانه روز منتظر در حصول مهیبت بود حصول مقدم کرد
بود و چنانچه محمود کشتهایر خیر میمنت اثر شرف او در بهانه تبلیغ در اصلاح احوال صادر نموده بمطابق
رسیده باشد انکه در الله فی انبده پیش طایفه است همواره با رفاه و احوالات خود در الفاظ
که ای خوار دل و احوال ما بر در از بهای میر محمد ملک کنور نور از خارج سموع کرده و در
از ان بد صورت است که پیش ازین هم ماه و الله عالم از خیر راه جمیع مداران و رعایای
پر که شرط ویران و فرار شده ان روی در بای کنگر فتنه پناه گرفته بود در اندک ایام
مفروضه مجلس طلوع کرده در وقت فرج نمود و چنانچه پنجاه شصت بود اسمی سعید بکنان هموار
و محمد رضا بنک با تمام پلش برای معاودت فرستاده شده و مخلص خود هم بگویم های متواتر
جامه بملکهور رسیده در انوقت زمداران به سب و کشتار تمام از انطرف در زبا باز آمده بر جمع
معامالت شدند بعد از خند می که مخلص برای حصول نعمت مواهلت کلامی با الله انا در رسیده
طایر امیر محمد هم از کارهای خود مطمئن شد با الله انکه رفت و فتنه که مخلص در کتار ادابره و ا
یکایک هم رسیده ملوک نموده طایر کرد زمداران سطورا ترمود و در خلاف فرزند
اندر مردم همراه کرده باید و لو بمجود در وقت ایشان کو پیچ تلنگر از اسمی محمد رضا بنک همراه کرده
دادند و زالبه انقدر منتظر احوال بود که در راه رفتن بصورت خرم و احتیاط
منظور زبانه کو پیچ تلنگر با چهار بچگر و ده عقرب شکر گذاشته و حیانه سواری خود و
نوه کسب صوری و خدمتکاران را هم همراه کرده از خوبی جدا شده و در سواری
تنها به کنور نور رسیده زمداران که بار آورده و اسد در راه منتظر نشسته بودند از هم
بخطیر طور در آمدند و در سواری پیغام هم بود منتظر زمداران ناپدید و از راه بالاد

شده تنها

شده آنها بگنور پور رسیده میان سوار بی و غیره اسباب در بی بعد از در میان راه که میرا بران شده
رسیده آنها دست تبارج بر آورده بر چه یافتند بر دین خیر مخلص سید مردم معتمد برای سوار
بشاده و بعامال فتیجور بالید اینک مانند نوشته معلوم شد که این مقام در سر حد کنور پور از
سواران در کور بعامال برده میر محمد هم بر نصرت قابل است و من حرف میلو که مخلص بلا
دارد و حال آنکه خود هم بفتیجور رسیده است یاده از مقدار سبع و نود و این معنی عمل آورد
اینکه تحقیق و ابر است در حدیث از اطلاع خواهد داد
نوال صحت شرفی مراد
کرم فرمای مخلصان مراد بعد گذار است شوق و خوف که زیاده از آن تصور شده و در حد
میر خلیفان خصمیر موصوفه بید مخلص هزار از زود و نیاز برای حصول صحت مواهلت که از بعضی
بعضی مفردات ضروری باله ابا رسیده بود که رو برو منقح موصوفه در جمع کفار پرواز و توجها
ست بر لغت و این معانیض الانوار کامیاب است در آن باشد لیکن در یکم چمقانات منقح
نکر در برای خصم رو برو گذارش نموده بود که فردا خدمت رسیده بهمینست و فرزند
خدمت خواهد گرفت چون رحمت غنیمت که ای مفصل معلوم شود و است نوال که کبر علیها
مبادر از مخلص قرار نموده خدمت رفتن بودند که است کوچ را بر یافته گفته فیه در الو
تایده مملکت مرگ اندوز شده بخش و خورج خدمت شعله نیم شب که شده ادم نور
موجود رسیده فردا چهار گنوی روز بر آمده خود بدولت سوار خواهند شد مخلص با چند
نوا اول از زود پیش از طلوع اقباب ماراده خدمت سوار شده در انامی راه خدمت
که چهار گنوی شب با فمانده خود بدولت کوچ فرموده شرف فرما شدند مخلص به اختیار نظر
نمانها مور و آنه شد که بنجیمه رسیده به است مملکت حاصل است مال باریا رسیده در انجا
معلوم کرد ابره به است که ارفع متصل و صبه سوار هم رسیده چون بر کترو دریا هجوم حاصل و نام
نمانده از حد بود و دریا هم بجای سوار دارد که در یکسایس عبور دست و نیز کشته نیم غلظ
بیشتر زیاده ازین محور تصدیق گرایه شده و این هم از خوبی قسمت و لایم تصور موصوفه از لب دریا
معاودت موصوفه بجایی رسیده حال ضروری رسیده فردا است و الله اعلم به صورت است که مخلص کوچ
نماند موصوفات ضروری مخلص بر ابر کار سوار و اللع و اللع بده است و دخل نیست

بجای مفسر و مفسر شد معلوم است از چه راه است لفظی که بعد از معاودت که از این مجید و نحو ۲۱ باله
هورت مکتوب و همه احوال را مفصل و شرح و حدیث و فقه و دفعه نخست مرفوم خواهد نمود با بعضی است
در آنچه خوشتر است و رونق و انتظام کار با باشد دریافت مرده در نخست آن توجه کرده
مربح خواهد کرد و الا ما و هفت این همه محنت و درد شبانه روزی و تقدیم لوازم کفایت
از دست نماند چون نور گردش فلک در سبوحی است بقصد اصلاح خواهد بود و محنت که اطلاق
خواهد نمود و لفظ
لوازم و سبب سنی هر یک لازم فرمای مخلصان مستند شد که از راه
لوازم فوق و کسب دریافت سر و مواهب لازم به جهت مشورت و تقویت نصیبه نموده مع لید
احوال است اینجاب بن مفصل مرفوم خواهد بود در بنوالد از نوشته محمد سبب نظر و شرح معلوم
مخلص بر ما کردید که در سنی که مرفوم است در مقدمه بدان سخن ریزان قطع الطریق بمسیر آن الله اعلم
که تا حال هیچ سرانه هم نرسید و سرانجام کعبه که تا آنجا خواهد رسید و حاضران زندان و کعبه
نبرد ادا می مصلحت است زیرا رویه نمایند که در بنوعیه هم است و در تدبیر این مفسر صورت است
والله اعلم و همان آنکه خواهد رسید و در سبب است و امید است که در هر یک طرفه با خبر است
که عقاب آن تصور است و مستحبه و خیر می شود که این همه الفاظ بی توجهی که تقید تمام بر زبان مخلص ایما
میکنند و از چه است و درین مقدمه که مرفوم است از مخلص ثابت رسیده مخلص از تمام سخن شود و در
مساری و راه زینت ندارد و در سبب که ایام اینچاه قطع الطریق را بالا کرده که وقت
قابلیت مال و مال مرد و سافرین تاراج نموده مخلص سبب است که موجب افتخار است و همه
مغیبت مخلص بود خداوند که در زبان سطور از کجا و چه قدر منازل دراز و هم راه رو کرد
و اله با احتیاط کرده اند و در انصورت عمل او در سبب این همه و مقدمه آنچه باید مرفوم است
استحاد کرده مگر تصدیق میسر که نایب مگر که ایام مقدور در تفحص و سرانجام این مفسر و تقویت
که است و الا مگر راه نایب مگر که در سبب که در کلام و همه مگر که ایامی که سرانجام است
اطهار نمایند و تدارک عمل لید اینکه از رسیدن بهره نماند که مخلص خود را انقدر قابل
استهانت نمیدانند لفظی الهی و است با هر یک در صفت وقت که درین مقدمه هیچ توضیح مخلص
ایمان کرده و الا توجهی شفا منطوری است که شفا منطوری است و غیره عمل باید چون تکامل مبرسی است

بکار دیناری

بهاره و نوار می بودی می بودی و وجه فوت همین است ازین بنگاه بر می آید اینها خواهد
توجه استحقاق ضرورت زیاده مهبت و با در با کما
نواله صحت مستحق هر بار
گرم فرمای مخلصان مستند شرح ارزو و تمنا در یافت نعمت مواصلت موفور المنبت زیاد ازین وصله
نخبر و تفسیر است و این العطايات بر کمال ازین صحت خدا دلخواه همواره بگردد و تمام سرور است و با
و کما می آید اول و لا یجاودا فی دار الوصفه غیر نفی که هر لفظ و عبارت روح پروردگار است و در نوارش یاد
از صفا کشف و الطایف در مدلول و مهول رحمت و کمال طایفه و سرور زرار کونه صورت و استیلا
نامحسوس گردانند آنچه از شرف منبت رافع نسبت نماید بر این ملاقات خیر نیل بار که می آید و بعد
موصول صحت مواصلت نیز صورت معاودت از الطرف و رسیدن باله اباد مرقوم است کما
گردد بود و مفصل مبرین و کسوف ظاهر بنا بر اثر شرف منبت کشف طهور این همه منبت تا نور بازوی
صفت نامی دولت می باشد که فرمای که چنین استعمال منبسط ظهور می رسد مسموح گردیده است
که فعلن بر ما مسموح که صورت لازم البهت مرقوم نموده بود و تبارح شاد و هم روز شنبه یا جمعه است
سببه برای ان نظام کار نامی چهل از کوثر اکوچ نموده داخل میس که در دید این خبر که بمجاله
اشعارت سرداران و تعلق داران همه اینها که در منبت کاهی بقوت میباید که می هیچ خارج شود
بودند با انکه نام میباید که بر زبان توانند آورد و خود خود بر طایفه و تقاضا بعضی و کلامی معتبر فرستاد
و بعضی خود اید برای معامت جوع شد و چیزی که راجه بر بار سنگد پیوسته مقهور که در مجال
ازینج و منور و اباشه در معامت خود دارد و قلمه خازین پور چندین استکام و قریضه تصرف است
و ملائی معتبر فرستاده اظهار عجز و انجاع و عتیکری بسیار نمود و در بنصورت تنبیه و اخراج او با نفع
غنا بزرگ صورت معامت با ضایع مبلغ نفعت زرار روپیه از گذشته انفعال نموده قبولیت گرفته
در راجه که او رسد و راجه بهی در سنگ تعلق داران میخواند و خبره و کلا فرستاده جواب و سوال
معامت در میان آورد و در چیزی که انفعال نموده قبولیت انهم به بار فرستاد زرار روپیه که مجال سابق
معامت نموده بود و در بموجب گذشته انفعال یافت در بنصورت غیر تحقیقت است زرار روپیه از
گذشته اضافه بجهل اید و معامت راجه در با و سنگ تعلق دار شود راجه بر هم در پیش کرد و در
حسب الزوال نزدیک می آید و در سنگ هم از کانه بود بر همین حالت شرف آورد و در بر کانه می آید

146

مهاورنا کجا نوشت ای که اصلاح طرفدار می او بزبان گذشت از خیر الامر بعد از این حدیث چند و چند که
 که حالت بنی ز خطیر معاف کرده بود و معاملات او تمام با ضایعه نه نیز از رویه از گذشت شش و شش و امروز
 فردا قبول است داخل زفته میشود و نیز میدار کلمه تعقیب بر گفته شد که با اعتقاد فایده مستحکم سجاد خوب است
 در دست خود خواهد شد جواب سوال معاملات در اوان و الله تعالی فلحی او را منهدم و سجاد کرد
 صورت معاملات فعل او رده میشود و حال احوالات مانند با اعلقه دار کلمه ای عمل بر گفته که تمام بود با فیه
 او مفیدترین میدانان بچهار است و ده هم الفقه مستحکم در دریا خود احوالات نموده و در احوالات
 بر روزی بود تمام دارد و معنی با جمع کثیر در کاروان و نیز الممالک مهاورنا کجا نوشت از آن طرف
 توفیق و استظهار قومی دارد با اتفاق و کلیل او هم رجوع است جواب سوال معاملات در دست دارد
 این نیز چنانچه باید و بر او بر آورده اگر در نغمه شیره عیبت کسی اختیار نموده العصا کجا نوشت
 نباید مشغول و اللد مخلص در کج بود و کج نموده بر سر و سر در میان فوج و تو بجان و در احوالات
 بودن مردم متعنه برای کارهای کار و اللد مخلص مفصل نموندا نوشت و طبع نظر از حد و جهد
 کار با القدر معین و حکم در فرج دارند که مذهب ظاهر هم کاسی است نمیدد و روز شب غیر از
 تمامها نمی حرفی دیگر بزبان است مرفضات الهی حاصل کرد که مطلقا انها صورت دیگر استماله بنی
 و این همه کارها و سر انجام امور است سر کار و اللد مخلص میسائل احوالات و توجهات باطنی
 قدر شناس است که معاملات جمع مفاسد جعله در نغمه شیره هم از ده روز قرار واقع لفظالیت و غیره
 بما لکداری و عیبت که می حاضر اند مردم بود که هم ضرب توب خورد و کلان فرستاده خواهد شد مخلص
 سینه از سر بدست که نرگوان برای آوردن تو بهار و انبخته و منصفه عیبت کردید
 که ضرب توب یکی کلان که مجبانا نام دارد و هم بیم خورد و بازومی همما و سیدم مبنایه شریک لاری که
 از حیاتی اگر نرسد است ایده مفاسد باید فرموده مگر تصدیق میدید که درین جمله کارهای فلوک است
 در پیش و نا واقع که بگوید و مفاسد مینمونه ای واقع بخواند رسید دیگر نوریان این همه
 خوانند گرفت در بن صورت رسیدن هر سه طور ضروری ضرورت است اینها هم اگر بشد
 کار است برگاه مطلوب شد ملا توقف سار و ملک در اینجا خواند رسید مخلص نمیداند که بگذرد سار
 و مسائل توب سیدیم هم توبی طریقه توبی مینمونه باید ابراهیم بیک هم که وعده فرستادن هم ضرب توب

نموده بود

نموده بود و در این باب بسیار است که در این معنی موجب است بسیار است و فضل الله
در نظام کارها جمع محالات اینجا چنانچه باید صورت پذیرفت زیرا که محالات موافق رسد در
تا آخر ماه کنواری می شده است موافق اقساط اصول می رسد و تعلقات آن که معانی آنها انحصار
اینست و قبولیت یافته برای ادای زرق وسطی است و در کار گیرنده مهورتا حال چنانچه باید
در سوره نیاید و در وقت ملاقات با مخلص هم درین چند روز که از معاملات طوی و غنچه قدرت
می باید و گشت جمع محالات بچگونه نموده اند خدا نخواسته در هیچ جا عقده بیاورد و در وقت
که در خواب در این روزها شوق خاص میمنت را حاصل و در و سعادت فرموده که نعلقه کفایت نماید
و در هر بلور زلفه تا به او که در قبول و ملامی مسزاده های افاق مقرر است حال شروع
ساز و حال شده زیرا تحصیل آنجا بکانه ارسال باید و گشت چنانچه نعلقه کفایت نماید
در روز نیاید بلکه تا بگذرد نوشته شده غنچه است که صورت از نظام کارهای گیرنده مقرر است
مع لید و زرق تا به تحصیل می رسد بموجب ارشاد حضور انور بعمل خواهد آمد مبلغ پنج هزار روپیه سابق
و شش هزار روپیه در بنیاد در وجه شجوه نواب فرزند خان مهاورداننده شده و مردم متعلقه
تقاضای طلب شجوه ۳ ماهه از ابتدای ماه ربیع الثانی ۱۲۰۰ در پیش از روپیه شش هزار
مهاورداننده بر این و مانند آن شجوه از آنها خردندار و مملوک بر موجه که اید فی زرق از محالات
مشده باشد میارفته باشند از آنها بصورت قبول ندارند و زرق تا به کفایت
می خوانند و اندیشه ماه بماه از خزانه طلب معذورند غنچه بصورت که در سرفایه آنها باشد
بعمل خواهد آمد در باب هم هزار روپیه شجوه خیمه نواب ناصر که ایماش غنچه است این هم
زرق تا به میشود و مرقوم ملک الطاف شده که مخلص در بند شجوه هزاران نجف خان مهاورداننده
خواهد بود و غنچه بر روانه شجوه حضور انور می رسد بموجب روانه از آمدن محالات
شجوه بمبصری هزاران نجف خان خواهد آمد و مانند بعد از آن به شجوه از آن دیگر بدانند
بهمچنین طماننت و در مجموع مرصده می ایشان خوانند که بیا به خواهد رسید بعمل اردو مفصل
مبصری از روپیه در نیاید بموجب که ارشاد شده مخلص حالت زرق تا به تحصیل خواهد شد

اگر مرض باشد بجزئی که رایج میسرید باشد الا که شش نسج او شود البته در رسیدن این قصور حاصل
دارد تا مقدور به چگونگی قصور است دیگر اینقدر باشد که نسج او در آن کوشش کرده موافق است و آنقدر
میگردد بجزئی که شش است و مقام پرواز می و کوشش می نماید و الا این نسج او در آن که بجزئی که شش
و تقاضای برایش خوانده شود کار را از آن نظام خود ابقا نماید بطلان رایج مرقوم نموده مخلص میسرید و جو
تایع مرقوم از نسبت بر چه مرقوم شود بعمل خواهد آورد مقدمه زمین داننده موضع پرواز می بود
چگونه در مصلحت و موضع سوزید و مصلحت خالیم مزار استحقاق خان نهاد در مصلحت انفسال بیفته حق سبحان
زمین در این پرواز می اثبات یافته بود و در مزار آن موضع سوزید بلکه از راه شش است مقام پرواز می
شش مرقوم نموده زمین در این پرواز می پور را از کشت زمین بطور ممانعت و از کشت زمین باید
با بر این یک نوشته فرستاده نوشته رایج می ممانعت را لیسه الی رسید اصلاح است الا انچه در
از بی طرف تدارک بعمل آید جامی باشد آنها باشد از نوشته و کیل در بیار معلوم مخلص کرده که بود
مدار اهمیت مهاد و در بوسه میر شمالان چنانچه پور و غیره که در بیار فرستاده اند و نسبت مصلحت
خان و در بوسه مل کند از جم سدر استی سبزه و از زرد و خاک کرده سبزه سبزه و کشت خاک
و مقام بر این دارند اگر کشت میسرید در برده ناچار و غیره مصلحت می شود که از کشت میسرید
اجتناب شقه حضور بود و وزیر شمالان را در لند کسب و قبول کرده میدانند خوب است هم و قبح کار
خواهد انفا باید دید چه شود و مصلحت مخلص غیر از ذات مخلص است کلام با جمیع اینها در مصلحت
شک و کشت را در دوازده که گفتند آنها ملول نیست در مصلحت مصلحت می اندک در چه عمل آید و باید
بموجب حضور اجرت است اگر که بموجب ملول است مقام مجرب چون احوال گرفتار
خاطر و اب مدار اهمیت مهاد و در بیار صورت است و مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
مهور بخت است این بر سر حدی که نمیشود مقام پرواز می سبزه نموده بخار بار است
مصلحت در مصلحت مصلحت و او ای مالو است که مصلحت در مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
از و ای مهاد مهاد نموده مهادی دیگر مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
روز و مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت
مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت مصلحت

مصلحت

تو که با برارانی مواجهه نمودی زود به اینها زود برآی و مخلص سیر حالان کس طور بر ای باسن خاطر
مشاور الله حواله نباده نامی هر دو که نور آمده است چون مواجهه وصول زبانی زود از آنها طول و عرض
بجوایز و درین زفومی نمیتواند شد که آن خاطر شده است که هر منماید از نوشته محمد است و بود
معلوم با حقیر بر ما کرد که شاید بر سر خط کتب ای که با سر هر نعلقه را به بلور است که معلوم است صحیح تر است
و در اسوکار آن را تا راج کرده برود و در بنیاد از خدمت که این خاطر است و تا زمانه که این
مستوفی را منحصر بر نگار و ولعایب حال بر نیویسد که تدارک بعمل آورده در زمان را پیدا نماید و الا
المره همان اندر هر حواله است که در این طیف ندارد و حیا قبحت منقول است که هر منماید از نوشته
که کما حق بر ویست در آن نکرده و در بر کتب ای هم در آن زمان ابادی ندانند که هر وقت بخوانند
که در نسخه تاخت و تاریخ میموده باشند که نسبت که در زمان از عاقل و در از همراه رو کرد و اله تا
شده درین سر هر فرصت یافته تطاول نموده باشند سر آن آنها هم ساندن شکل دارد و خداوند
که کما بودند و از آنجا آمده بودند مخلص درین امر مجبور است بموجب ایجابی از این باید باید بود
شده است که هر منماید از نوشته است که در صورتی از طرف تالیفات رسد جایی از آن نمیتواند
نماید که هر منماید از نوشته است که در صورتی از طرف تالیفات رسد جایی از آن نمیتواند
که اینهاست حکایت بر وقت تصدیق است که در آن درین مقدمه توجهات شفق بر ضرورت داده
شده است و باقی که هر منماید از نوشته است که در صورتی از طرف تالیفات رسد جایی از آن نمیتواند
از رو و محاله بر یافت بر سر و موافقت موقوف به بیعت و در هر تنگه خاطر است تا هر سر و است
که این کار و در زمانه و خاصه پیوسته اند که در این قبیل دل منواید از این جهت خدا داد
هره اندوز کامرانی با فرماید درین روزها منواتر است فافا محاسن عطف و کلمات در جواب غایب
و حصول شفقت فرموده دیده و دل منتظر و محو رسا و خیره اند و در تجلیات براران کامرانی با فرموده و چون
مبع صفات مرقومه از مضمون الطاف مشحون از عنوان کارنامه که در بخشها مبرین و شهود خاطر نازنا
بر و در مرقوم نامه الطاف کرده که آنچه از رنگهای احوالات در بار معیار مرقوم میگردد و همه در
است لیکن ذات با برکت که این در همه صورت در همه حال شریک حرمت و خیرت خود دارند و ناخوش
دیگر آن چه منماید از نوشته است که در صورتی از طرف تالیفات رسد جایی از آن نمیتواند

۱۴۸

و این چهار منحصرتن کرم است بر آن تاب بکرات که اربع اختیار نموده روز و شب مندرج در جدول اول در جدول
که اینجا هر کس این نظام را میسازد باید در پیش او در کوه طوفان و طغیان روح پیروزان مطلع الوار کرم
تا حاصل دستخوش احوال نیاید استعمال نمیدارد این گوشه ششین زاویه جدول در پنج گانه است که در اینجا
چهار گوشه است و فواصل در این چهار گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
به شش و گوشه شمال که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
بر در آنجا چون مقام مری فصلی است و اینجا فصلی است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
صورت مری اینجا در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
برای ملک رویه استخوان مری در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
مرا موصوف بر آنست و در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
که در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
بود در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
و اینجا در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
حالی که در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
که در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
بالبقیال که در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
از این وادی مری مطمین باشد که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
در این مری که در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
و چهار گوشه در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
مور که در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
جالبه در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه
و در هر گوشه یک گوشه است که در اینجا در هر گوشه یک گوشه است که از زاویه

چون در کوه

چون که مستحق و اسما در حق است که بجهت توفیق در حرمت فیضیه است و اردو کسر بری سخن و خرمی طبر وطن و
افزایش حرمت و مغرت و نیکنامی که منافی است از خود تصور نموده در محققیه مبرمیت جبرای
نمیدانند بخواند بر خیزد و وی کار با بقدر و زکات انجام پذیرد و خوشنود می فریاد که حاصل کرد و نمود
خوشنودی خاطر هم ستاد است که در محققیه نامقدور تصور شود و در محققیه قیام
قد کما به مرقوم ملک شفا شده که در مقدمه رشتان را راه خلق نماید اطلاع احقر بر سبیل خستار
چند میسر است که در محققیه که در اینهم خالی از مصلحت نبود و نامقدور هیچ نوع تصور شده
لیکن خایع است که فریاد اجترمانند صبری امر سبیل از جا میروند و تروند بطور راه میدیدند و توفیق
که در محققیه خود انصاف باید مرقوم که در هر وقت مخلص که با پیوسته است در انکلیف برای یواختی و انکلیف
سیر از مقدرات الهی همین سیر کند که او ای مقدر کرده و در ان مکان هم اگر مردم از راه شرار
شغله برانلیخته خواهد بود که بموجب هر یکی کار با می رسد مانند حرا می کوزند که فریاد و دوست خاطر کرد
در مقدمه امر منافی که فریاد که در توفیق که در محققیه قدر شمس و شفقت و عطف از ذات مایه
بروز خاطر و منقوس باطن دارد از نظر سورش خاطر نماید منقوس نخواستار دیگر از کجا میسر است که برود و دل
بر سر مخلص در تمام این راه در کان سلطنت العالمیه همین ذات مایه است که شایسته میدان و کرم فرمای
فردان خود میداند و محض خیزد توجهات در انکلیف قدر شناس است که این زوایه پس کوشش
تعلیق است اینقدر تا نام اخلاق و انصاف کشیده مرسون تفقد و الطاف میدارد و فی الواقع بمقتضای
مصلحت وقت اینچنینها مبروم احقر ایمان شده باشد چون در محققیه و قصوری از طرف مخلص عمل
و عمل و فعله جالبه هم در نفعه کند از راه توجهات شفقت انصاف مبرم کرد که بموجب ایندین حال جائز
نمواند رسید و در وجه فوت تخیل پذیرد و الفاظ چند که از راه شورید که طبعیت محرم مبروم
چیزی که در وقت فریاد باشد مخلص و فیه که از تجزیه خصصت یافته روانه اینطرف شد
و دایره لشکر را و بهمنیت و فرزند که موصوفت الهی ابال فرمودند و در می که وجود آنها انقدر خارجا
و ایندین بنا در در دل مخزون شکسته و شکسته است که در فرار مبرم است هر محله و نموده شد شفقت و الطاف
کراغه و توجهات و ذات مایه که که کما انفق مبروم وقت اجزالی شمار استمال می شد خاطر شوریده
فریاد جمله بجاده تقویت و لیکن را مبرمی نماید هم ستاد منواته در اکثر مفسدات صورتی یقینا سبیل

خدمت کرام نموده و در شفا و محبت تفقدیات هم در جواب بعضی از آن و سوال هر ما نمود سحر و جادو
و کامرا در منفرد او و تا در وقت از روی مخلص پیر یا به کمال جمعیت و شادمانی و کامرا زیاد در سرور
مخلص از آنجا که سحری سخن و نیکامی دارد و با حرم است و آبروی رایج فی الحقیقت از خود میداند و خود را
بسیار صحبت جز آن تصور نمیکند در شب امور سر کار و الا انقدر مستعد است که فرصت خود فرود نمیشود
از روی مضمون اینها میشود نفعی الهی و در شفا باطنی این سخن در شناس سکت توزیع سائل در
محال چنانکه بمنیت و فرزند که بعمل آمده برای مهربانی خدایند و در این محال محالات تعقیب صحت در این
است چنانکه مهربانی بر کند که او چنانکه کوز او تمام و کوبه و بند که و کلام بود محبت از الفضا بافته و در
مهربانی بر کند چنانکه در وجود مشهور هم در هم است و در مفتح میگردد و مکر صورت مهربانی بر کند چنانکه در
و مبادرت که و نعلقه شیو چنانچه در با و سکه و پیر کند از پچی و منور و اما با متعلقه بر باری
و نعلقه کلبی و غیره که سخت شرم فرو گذاند تا نور انفضال شایسته خط که از سخن کرم فرما در مقدم
انفضال معاملات شیو چنانچه در چشم دولت که کینان برک صاحب در مرقوم فرموده بودید با
رقبه الامثال محض چشم دولت فرستاد بود و در جواب آن میفرمود که در این کتاب که کار می کرد
والله بکرم منشی بسیار مرقوم نموده بودند بعد میباید و با برام بسیار در این کتاب که منشی خود را موع
و دلیل در با و سکه پیش مخلص فرستاد اند که معاملات انفضال کرده شود جواب سائل در پیش
چون در با و سکه سطر چشم دولت مهادر معامع و معاون خود واقع میداند و منشی سطر
الوزن خط نواب در المهمات بسیار در باب الایح و ملاقات احوال او میباید و اضرار و ناکسند بسیار
در سطر چنانکه نقل شده است و خط سطر برای خط کرم رایج از رساله ششم از آنجا که در مقدمه معاملات
الشرعیه در آن یا نعلقه در آن فراموشی از طرف جانب داری و حمایت خود معلوم کند معاملات چنانکه باید
رو بر آید در دلیل سطر تا حال خبر داری تا شروع بسیار در پیش در احوال جواب سائل در
منقول شده و کجا راسی و دلیل معتبر او را طلب شد چنان مخلص در مقدمه معاملات در انجام
کار تا به سر کار و الا در داری مخلص سطر زار و در مزاج چشم دولت مهادر موع احوال او معلوم
باید دید که چه صورت موهبت مگر در مخلص سطر موع موع و اطلاع خواهد بود که در
مهادر خان موهبت کفایت که در مخلص که در مخلص موهبت موهبت موهبت موهبت موهبت

سلاطین

که این فرموده که در اطلاع حدیث نموده از آنجا که مخلص همه وجود تابع مرضی که در این در بیان
بجای آورد از گفته خود بدان فرج که این منقض نباید فرموده و در مقدمه و ثابت انقاری فانو کویان
پیش از این ایما شده بود که به تفصیل در این کتاب در حدیث که این بر نظر و نفس بلکه اجازت
بجای آورد و میباشند و در این کتاب که تفصیل امانه و ثابت در لور بلوف و قیمة بسیار تبلیغ نمود
در آمده باشد تا منور جواب منقح فرموده شد فانو کوی میسوار بر روز دلو و بدو میباشند
بر وجه مرضی شد و فرموده ایما که در راه شفق در غم در مقدمه فیلان در البری
فرموده اند الطاف کرده بود معلوم خاطر خف کردند فرالوا قوه توجه در شفق کلمه زماوه از
که پیشتر در لیدر می گویم و چه قوت مخلص منحصرا انتظام کار باج جانشین که در
است محامل ایما که در صفت یافته رفعت که از منجبت سعادت اندوخته شده باشد در این
واعانت لیسند که مخلص پیش از این منصف کرده بود نه جهات شفقانه منطور باشد که در میان
که این در این معانی که در وجه قوت جمع کثرت محال است
که در فرج مخلصان شد اظهار استسوق و سفوف در این سوره که طبع موقوفه و وقت
که در شده حرف خند از مقدمات ضروری که بعضی محسوس در احسانه موقوفه شود به سر منشد
ملک و ضمیر منمونه که در از راه توجهات شفقانه فرج منقض نکرده و سرشته الطاف از در
که در سوال از نوشته معانی که گوای می معلوم بر کس در آورده که انیسو مهران و کربلای طین
حاج ایما که در شریف و ما کند تمام فرموده اند که در زمان را ما از منمونه ز قوت منمونه
بفرستند و الا همرة ملکه رسیده باید بعمل آورده ز را خوانند گرفت در یافت انتم منقول
شعور موجب صبر و استواری خاطر منجم است که در در فرالوا قوه ایما که در
و مخلص رماوه از این ایما که در خطاب بسیار دارد بر هر منمونه که مخلص در این تمام
عمر کاب در فرج می نکرده و در این نیم شعاری دارد و در آن در این تمام در پر کس گوای
ایمانه نموده که مال مردم نعمت آورده مخلص منمونه باشد از منمونه تمام است بموجب از ذات
که در که دستور العمل فرار کونه انصاف و خود را است بسیار حاجت است جماعه قطع الطرق
مفایه معین بر او که مردم رفعت و تسلیم کرده باند خود اند از کجا آمده بودند و در این

بوالقلم

پراکنده که بفکار کردن و کج رفتن عاقل تا مقدر و در تلاش و تفحص و لقیه ناممکن است
و خواهد گذشت اینک سرانجام معلوم شود و قصور ما نیست و این همه مورد اختراع می شود
فقط تا آن میده تلنگر معانی می رود و جعل و تالی و جعل با بین راه نمیکند که اربع هم در آمد با
علاقی که با چند سوار و بیاد و بند و در که شسته است ای مقدر است و در او در او فقط
این همه کفها میهنده باشد که مرفی کرم فردا بفضای الهی مالک ملک اندر کاره به سر کار میهنده
که سرانجام یافته اطلاع و در بر تقدیر اگر در زمان درک موضع از بر کنه بیوانی با ثبات است
باید دانست که این صورت فعل آمده باشد البته حاجت بقابلت و دلالا اینمقدمه تصور بود
فراوه شسته انصاف از دست نباید دل تو به باید نموده که رفع کوشش بموجب جعل است که
این سوانی ای مقدر قلیل و همه معاش ندارد اگر همین صورت سر روز اشکها به تازه بریا خواهد
عنده برامی معلوم و ابادی سر انجام سال واجب صورت معیشت و سوار ناچار تعامل بطور میهنده
که از مجال جگر کاری نرفته دست سر شده بزحمت آمده خبر است که اربع خبر شد و خطوط
خود از این سوره های بموجب باید بنابر اطلاع مرفوم گردیده آنچه مرفوع شد جعل است
و البته کشف عدیان کرم فرمای مخلصان مستند بعد از این برات
از رو و محال و حیران نعمت دیدار میمنت انار که مشهای مینمات باطن نیار موطن به است
مکتوب و امی شفت انتهای کرامه نماید الطاف نامه سر اسحاق که بر لفظ و فقرات دلنوار مش
انوار برار کوه و لغزومی و شادمانیها بود و هول نموده سر و کام اینها را و ایند جواب جمع مقدما
مرفوم اینجا که از راه شفت رقم پذیر خاوه و طوفت گردیده از مفصحات توحیات است در
مقدمه تو به و مردم منفعت آنچه باید بجزیر القدر است سلام شیت تیر قیم یافته گذارش خوار نموده چون
شروع سال و وقت توحید و در مقدمه در آنچه بخوبی سر انجام کاره به سر کار و الا نوا شد از این
وقت ضروری که بروقت حالت خوار میسازد بر اینی فرستادن خط نوار مدار الهامها در که
در فشارش بوجل سده روز که کفایت کفایت سده بود که جنبش باید فرستاد بموجب اتمامی
که اربع منطوی رقیبه از ابلاغ شد همه طوعه خواهد آمد و در این جهت با و روز روانه خدمت نموده باشد
بسیار جمله قویزایه مهیت و در این باره

۱۵۱

نواصلت بر مرفی عدیان کرم فرمای مخلصان

مسئله بعد از این از زود استیجاب بر یافتن مواهبت موفور است بلکه ممتنع است
معهه که مکفاته سبب استیجاب و الطاف و حصول حیرت و سرور یا محصور نموده به شرح کرد استیجاب
حقیقت کرده که خط برای اعلام سخن مرقوم شده بود و کاره از چاه مرقوم جمع نموده ظاهر کرد
که بطور در کورالت از سخن خط از معوض و متروک شد که محالات عالی گذشتن و ظهور یافتن
از جمله استیجاب مرقوم تا بمن علامت سخن برای بعضی احوال جواب صوری منفعه و غیره در محالات
و در محالات تفصیل الهی عاملان و ضلع در آن مشغول شده در انجام کار و استیجاب تا نامقدور
بسیار شود و این از آن است که محالات چه دخل دارد و مخلص چگونه مجوز خواهد بود در محالات
حالی افتاده باشد که مردم نمیدانند و از بی منفعه مزاج که رایج منفعه و مکرر سازند مقام مجبور است
بسیار است و در وصول لغت نامه حضرت داشته روانه محالات مشهور شده رسیده باشند و هم
بسیار است که عطف کرده بود که در سیر که مشهور تعلقه خود سبب و برکنه که نام بود و چاه مرقوم
بسیار کم شد و زیداران بر منفعه خود استیجاب میسرند که حکمین عامل بر چه نام مردم
که استمال بر داخته منوجه استیجاب نماید که حقیقت این مردم بخیر است که رایج سخن بر داری میسرند
همه در دست استیجاب فرا با خاطر ممتنع مظالم خواهد بود که از این روز که از شکر و سپهر و
بکنجه رسیده احوالات خرابی و ویرانی تمام جعلی و فراموشی رخا با و میداران از ظلم و عدوی
نابین معقول و ناخوش و نهارت محالات هر روز بطول میسرند که استیجاب اطلاع نموده به شرح
ازین وقایع معلوم و منفعه نگذاشته بر خند گفته و نوشته منخلص قابل اعتنا است لیکن ازین
خارج هم منقول و منوانه این همه یکدیگر استیجاب محالات سموعه را دیده باشد معذرا و قنبل
در انجمن وقت آباد می ملک استمال رخا می غیر بود در مجله جواب سوال در آن منقصر
بسیار است که کار شد و وقت فرصت از دست رفت بعد از آن که هزاران نفر عمل صورت
مداخلت است و لو بوشده است که منخلص در مقبوله اینک میزین ملک و طلسم استیجاب و فعله و
رخا با و میداران فراری از حاکم رفیق ناه ایچ بودند و بعد مرقوم آمد و نمودن نفاوی
و غیره و فرستادن معتبران مرقوم سواری محال و بر محال برای تعویض کار و صرف وقت
شاید روز در مرقوم سواری و قیوم فهم و محیل نگذاشته نفع الهی بجز و بسیار

استیجاب

اینقدر صورت شد که حال او بی مردم در محال است دیده میشود و فکر آنکه نزد او گشت بر منطریج
و از آنجا که آن احوال ملک محرمی رسانده بود که اول آنچه از آنجا به شد و تقاضاها یافتند
بعد از آن بردن آن تخت و مویش و چاه های نعل و اجناس و غیره تمام و صفت آن در همین
اینکه بود و اثبات می جاندار بر قدر در محالات یافتند و تسلیم کرده بودند از دم نبرد و طبع
که مردم میشوند و جایگه سوای مال مسیح پنجاه و شش هزار روپیه از نجات و لوٹ به تحصیل در آمده باشد
و میرا را آن را بطریق بر حال و تسلیم کرده بروه باشند از خوارانجا بر منتهی و اجتناب اظهار
بدر دو احوال که نام نور و حاجت و غیره هم مهمان و شورت مفصل تا بجا نوبت اندر
کسیه انصف بلا زدن زاده بغور ایتفا را باید رسید اینقدر نزدیک که در ملک
بیرای و خرابی امسال بطور در آمده از برکت حسن تمیزی را ما که در الامردوم لغت
خاطر نداشتند که نوبت نبرد درین درجه خواهد رسید صورت مجلس میرا با خلوص نماز بیند
که در حرمت گرامی و ارفاق ما ممکن از تقدیم لوازم محنت و جانگسار هر چه من الوجوه قصور
نکرده و محبت منور صدقین و افرین بود برین حال هم اگر در صورت بال التزام نارسیع باشد
سد انصاف است حال آنکه رو برو و مقدمه به نور و حاجت و بلام حشمان بالید که باید
باید عن تمام عمل آمده و هم در بنوالاتی که نوشته تا مقدور در روح مقصد زهار قصور
مردوم خاصه شفاق گردیده که مجلس در هر صدمه چهار روز و طرف محالات غیرت خواهد
نمود و خداوند شرم و آب و می نمیشی مجلس نوار و مجلس میرا بخود بقادر که از آن حضور
والاخذ و رسانند نواصحت منافی کرم قرمان شرم و آب و نمیشی نفضل الهی
همش در ترقی و نرایدانده و حال او و زنه خواهد ماند از راه ای انصاف لیس بچند
خواه شود مقام مجبور است و الا که قابل است شهر باشد تا نور بویل مانده و نخواهد
برای بر این مجلس طرف محال است فلسی شده بود که برای خدا از فویش ازین توقف
ناید نمود معلوم است که درین وقت کدام ضروری اتفاق شده که مجلس بان رسیده اجناس
فصلت و در رو به نجات ناورده و لام سال شروع توزیع می رسیده که در محالات
گردان می مالوا حبس کار بایند نمود نور و غرض است و اجناس فصلت مع هم گشت نشد همین که

حسب

فانچه وقت سر فصل برسد مخلص خود را می نویسد بحالات مستعدت در شکر سره چه کار خواهد کرد
المر انقدر توقع هم از مخلص نمیشد بخواند و گوید که بیرون بر آمده بکار با خواهد بود و این قدر
مجبور دارد که بیرون نماند زیرا که در آن چشم داشت با قیامه یقین است که هر وقت خروج
کند از تمام و انصرام کار با خواهد بود و رفت و آمد کار با می و بیرون بحالات با افعال منطوق
که اصرار باشد اما که در آن منظر وقت نبود و غیر آن حال غیر منت بحالات نموده که همه صورت تابع
که اصرار است فرمود بود که شخصی بعد فلقه کفایت را سوا می خرج تا بفار و شد و مخصوص مبلغ
مشکلات و غیر این روید و غیر این روید و در بنیاد آنچه مخلص فرمود نماید بعمل آید مشفق من آنچه در بنیاد
منظور از مخرج کرامت را دیده عین ضلالت است البته مقدر کرده باید دل بسیار باید است
نشد از و سهل گفت نامه احوال منبر کند مخلص هم معلوم شده بود و اولم بلا در آن حال
شده که او را بر از او ظاهر نمود که برای کار معلوم بر یک حساب است اما که در آن وقت
مناسب است آنچه باید اعلام سخن روید و همانند داده شد و در آنجا با موضوع سخن
معلقه را می و در مخرج آنچه باید بود از مخرج و در مخرج خواهد بود و در مخرج که اصرار
مستعدت و در آنجا که
نوالصحت و مخرج که در آنجا که مخلص

شرح شوق و ارزومی کرامت مواهلت موفور الممنونت زیاده از آنست که حاجت تحریر و غیر
تواند ادا شود و تقدس بر وفق منیبات خاطر بنا بر اینست که عظم سرور که امر آنها
دارد و صحیفه مهیبت که تمام و سهل سرد ز نام محصور نموده و در شرح و از تریاج حاو و در آنجا که
خروج خبیه که در باب است شریعت بنیاده قاصد حمد غلغله آن و اینست که در آنجا که در آنجا که
سازد لیه مرفوم خفته عطف کرده الیه و در الواقع شریعت است با هم بود و الطو و اتحاد
قدم و از ندر لیکن در امور ما می و ملا خود اختیار است و اینست که در آنجا که در آنجا که
مخلص است فلان چون تابع مرضه شریعت است پس ایجاب کرامت مقدم بر جمیع امور در آنجا
انچه مرضه باشد اما که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و از آنجا که فرمود کرده است و الله تعالی محمود است اما که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

و بعد از اینها

ولایت ایچو است و در پیر و پیران که در بند است از طاعت خود بی خبر و ایمان خود را در دست و پا
میشد که همه را با نیت که ایما کرده مفصل در نیت است و محقق در مخلص نام عمل است خود از خبر
مخبر محال متعلقه فحظه نیمی عاقبت موقوف بر خبر کسری فحضور و سید جریب از ابتدا می نغمه نمود
عالم که سوره و صفت بسیار نیک بود و عاملان بیفانه و دیگر مهم نمیرسد زیرا که از قدیم
مراهم سیدار بود و در همه جویها به خبثت ازین تصور نمود و معتقد است که مقرر کرده شده بود
که در سرد در زوفاست و در عمل ازین و حقیقت و روز خبر کسری آن را منع بود مردم غیر سود
حاصل در پیر محال و در ساله مصروف ایضا مانده مد نظر داشت که چون غنقرت برای گرداوری
ماله ایچو بیرون آمدن خواهد شد اگر از اینها یکی فایده کار خواهد بود در وقت مخصوص کرده و دیگر
مقرر نمود خواهد شد آنچه مخلص معلوم شد در مقوله ترغیب استکاره لاله رسا از اینها نیز صورت
بعمل مانده و پیران اگر چه فی الواقع خود در است لیکن چندان در سلیقه نیست و معتقد است ایمان
بودن او غیر مخلوبان از نهاد نموده در نیت انتقام اگر کسی مرتکب ایضا کرد و مردم بر لوری از قوم
و قبیل بر میگردد و سر به قوس است و بر اداری بکلمه مقطع نموده بر سوا می حاصل و هم می نماید
که تمام عمر و می شکرت را بنده است و بدین جهت اصل اولویت است و در هر وقت که کار بر کند
بندیم صورت کرده معلوم است که نمیدرود از این این معنی بگردد و دلیل اظهار خدمت کرده نموده کند
مغز را چون مخلص در جمیع امور تابع مرضه که است حال آنکه بدین صورت ایجاب شد درین چند روز که
کوهر که مجموعه محالات میرسد نفس و تلاکش حال آنکه دیگر که معتقد است باشند و موجب الزام نتوانند
در پیران همین که است اندر در هر محال که خواهد بود در نیت خواهد نمود تغییر و تبدیل خواهد
ظاهر را به ازین وجوه مطمئن شد
مخلصان منت بعد از مرگ است و خوف بود آن سرور و موافقت است و موقوف است به نیت که
که همه سرین بنیاد طاعت هم است غیر از این است بلکه قضیه منبر میلراند در بنویلا تا طهار
بر کاره معلوم شده که در باور سید کسری منوط است که فلقه شود اجبور در معاملات است که
شمارات اخبار لاله پیران تا و اخراج خود می گویم که در حوله بار که از درون فلقه بود در خدمت
کردا سینه مارا ده فاند سبب و فراز فلقه را همواره درست نمایند و ما در اول که در وجه سید کسری است

۱۳

۱۳

و هم از حدی بی بود و در بنیاد در حدی بی را ندید در قلعه شهر را چو رفته و هم در او شکر منظر عظام
تعلقه شهر چو رفته در واپس برگشته شهر است که در آنجا در خلاف عمل ممانعت از باقی
باز داشتند و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
سوال
داریم در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
صورت که او را از این چشم می بیند که پیشانی او را در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
خبر رسیده که مردم در آنجا در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
چرا که در آنجا در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
مردم هم در آنجا در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
باشد و ساله آنجا در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
سوار ضروری باید فرستاد که صورت مردمی و خمره در دست کرد و این مقدمه را با راز پوشش نماید
که ما را از مزاج کرامت مکرر و منفص کرده و لین چون در دست شدن از تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
ناچار مضطرب میگردد و تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
همان راه از زبان شهر رفته و در کارهای سرکار و الا لوازم اطاعت منظور دارند
نواصب و کوفی و غیره که موفقی محض است که از آنجا در تعلقه شهر چو رفته و بهر حال در تعلقه شهر چو رفته
و کسرت زور را زومی چه قطع است و اینان پذیر نمی توانند و این از این نعمت غیر توفیق
خاطر همواره کامیاب شود و با دارا و دیروز زرقیه نارسا شعیر از حوالات رود و اکثر تقاضای ویر
حوال طلب بلای خدمت سرایا فادت کرده تعیین است که جواب جمیع معضلات فصل رقم ندرت
الطاف خواهد بود و خاطر اسفاق مطاب خواهد بود و در کتب محض نارسا خدمت این طایفه
بود که شخصی معتمد مسلح و هزار روپیه بر محال کنیز پور و غنیه جار محال است معتمد میر محمد از فتو
میر طراز و قبول نماید که در وضع شد مقرر کرده اند اما میباشند بود که در اینجه نفاست و ملا
مخلص بعلار و چه معتمد مذکور برای از غیر طرز خلافت و قبولیت با ضمه نوشته شد و در این مخلص

و اسباب مخلص

فصل
در بیان...

بواسطه بعضی از ایشان تا حال در بنام حرارت کرده و بعل بنا بر ووه که شاید میسر محمد مذکور در حدیث
رسیده و لوفند او این معنی محمد و اشتقاق عظیم کرامت ما بر توجیه احوال مسالسه کرده و در باب کمال او مرقوم
گشته که آنکس بطور انصاف و محبت استخفاف نکند و لذت بکسر برامی و توفیق و احکام آنمقدومه نیست
الذی پس بنیاید که رفع الواقع فرج کرامت بر بصورت باشد که اضافه گرفته محالات مطلقا از تعهد میسر محمد
بر آورده و حال دیگر می نموده و مفصل درم بنامه الطاف کرده و الا لقب بملک است بعد از محمد کمال در
مذکور آنمقدومه همان بنا بر و در بنام آنکه شود و عمل کرده
فصل درم بعد از آنکه از زو و اشتقاق کرامت مواهلت سر اسر است که منهنج بنام است
خطی همان ملک و فضیلت و عظمت نصیر بنیاید که سرور که سائر و سیم روز پیش از شنبه جمادی الثانی است
مخلص و اصل پیش میسر و مواز می بکشد و چهار راس سر کوا که تا امروز خرید شده و نوزدهم است
فصل محمد که بر او مضاف است و بخانه مقرر گردیده است برای آوردن بر سر قوت روانه که از منبر گردانند
چون از ارقام کرامت معلوم شد که سید و غیره ضروریات نوجان در آنجا تالیفات نگارند و از آن نقد
که زودتر بر سر قوت که با آنجا تالیفات نگارند و در یکی است که از رخصان انگلیز بر سر قوت و بنام
قوت محاسن حواله میسر بنام که زودتر در بنام است بر سر نقد بر سر قوت با بنام در کوا و آن
کشیدند و قوت محاسن حواله میسر بنام که زودتر در بنام است بر سر نقد بر سر قوت با بنام در کوا و آن
نوجان محاسن حواله میسر بنام که زودتر در بنام است بر سر نقد بر سر قوت با بنام در کوا و آن
دیگر بعضی امور است ضروری زمانه شیخ مذکور حواله نموده است و غرض وقت فرصت نموده
مفصل مستمع با بنام مرقوم
فصل درم شرفی کرامت فرما بمن با طهارت غیر الفدر را
اندر ام نیت معلوم کردید که فرج کرامت است که مطلقا بنام است که چهل بنام سوار ملازان
فوقه است مقرر کرده و داده شود که همراه خود نگارند و شرفی مخلص نواز من اینقدر قلیل که با
سوار فوقه است بنام است که در بنام با اختیار مخلص بنام است که هر وقت ضرورت میسر و در ضرورت
و متابعت مرقوم بیعوز و محبت هر حال باید میسر و در بصورت چند سواران متفرق شد همرا
رسالداران مقرر شوند بر است خود برای کارهای اصلاح نمند اند معنی مخلص مهمه صورت نام وضع
کرامت است لیکن اطلاع احوال ضرور بر تقدیر امر مراعات مطلقا بنام است که هر قدر سوار مطلقا بنام است

۱۵۶

فصل درم شرفی کرامت فرما بمن با طهارت غیر الفدر را

فصل درم شرفی کرامت فرما بمن با طهارت غیر الفدر را

سوامی نمانند سوار مشا را لیه اجرت شود که نگاه دارد
مورد النور که بنام بود در باب موضع حسن کسب و در علم بر که از اجماع مبلغ صد نفیال در مورد
سایه تمام مهمه حضرت هاشم شریف علیخان خادم درگاه شاه محمد شرف سوز و مهول رحمت نمود و فیض
نمانند بیزارت مضمون شقه خاص سعادت اندر در کردید و مضمون رقیبه که همه مفصل در یافت
مرفوم خاصه اشفاق شده که بموجب شقه حضور در مقدمه بعمل باید آورد و احوال رفته و جمیع موصی
مسطور تحقیق نمود. اطلاع باید به موجب ایما که اجماع تحقیق جمع چهار ساله از قالیان در یافته
چیزت اطلاع داشته احوال در یافت خواهد شد و در بنیاد نفسیه مریض باشد ایما کرد و در
در احوال مریضی در میان گرم فله مع مخلصان است بعد از درم نمازید به احوال زیاد
از مراتب شوق و ضعف سعادت حال نیز استمال است مضمون عطف لضمیر نماید از نوشته
علامت نشان معلوم شد که رسیدار آن موضع سوزید به علم حرکت جمیع و سیده حال که نوات ذوالفقار کرد
میدارد باز رسیدار آن موضع موازی بود عمل بر که مستطوره و سیده سر کار و الا بر اینی داده مذکور
موازی هم سید بکنه زمین لم و زیاده بموجب افزیز شش شراست در حال از بد و بعضی مردمان
ششاس نظر بر حق و باطل کرده طرفدار می رسیدار سوزید به ممانند در مصورت موازی
هم سید بکنه زمین حاله شرفه از دست میرود و موجب نقصان سر کار و اللات را می غیر بر القدر اندام
تبدلت از احوالات انتمقدمه اطلاع واقع دارد و ظاهر انجمنت کرام هم مفصل در این بود
از آنجا که رسیدار آن سوزید به طرف حیات از راه زهر دست تا حال این شراست در دست زهر
اندوز زمین مسطور از تر و وضع افتد لهذا میسر کرام بعد تو سید که لغور انتمقدمه قرار واقع
نوعه فرموده این معتمدی شناس مقرر باید فرمود که از روی عمل حق شناس انقصالت انتمقدمه
کرده و در حیات و طرفدار می بکسین مستطوره باشد
نوا اعیان مرفی مردمان
که مرفی مخلصان است بعد از استمال ششاس که متجاوز است و لکن مضمون ضمیر
عطف لضمیر نماید اما شده بود که بعد رسیدن نحو اما که با حیات ممانند طلسه
جمله تا امر فرورد در مقدمه چیزی مرفوم نکرید ممانند با و خاطر عطف ممانند نماید
مخلص انظار اجتناب دارد و هر چه مریض باشد رقیبه نیز خاصه الطاف کرد که

۴

از جمله

انچه عمل ابرو

نواله صاحب منتهی میزان کم فرغ مع مخلص است بعد از امر

شوق و ضعف بر ریاضت سرور و موافقت لازم الهی است و ضمیر منیر نماید شگفت نام کرام در باب
و نه نین مبلغ بگر و پیر روزینه حیدر شاه در ویش که در مال بر کنه راری مقرر است و صول نمود و قوم
نواله است و در ملاحظه کرده در صورتیکه از سر کار و الا باقیه آمده و موافق است و باشد حال اهم
بستور حال داشته موافق معمول بنده بنده مخلص است و در ویش طور ملاحظه کرده است و در کاف
بهر نواب وزیر الممالک در و کشید به نواب نجف خان بهادر در دست دارد و همیشه باقیه است
و گواهی یافته در روز و پیر سالانه و سبب در و پیر روزینه داران است و نیز به موجب است

که به دستور معمول قدیم شد است و البته نوشته و لغو نماید اطلاع کرام مع مرفوع نمود
نواله صاحب منتهی میزان کرام در مای مخلص است که مراتب شوق و ضعف زیاده است که شرح در این
لذا با بر از مراتب مطلب منصف بگر و در که راجه در مای مخلص است که در مای مخلص است
ایمان شد و خود سرشته مغلیه و عمره مردم قدیم پیش خود نگاه خوانند است حالاً راجه طور
نگاه داشتن سرشته با نصد سوار و یکزار پیکار که نواله است سوار سرشته ملایان قدیم در حوا
دارند لذا برای استماع کرام مجرب مرفوع نموده شد و نواله مرفوع شرح بر نیز صورت
مفصل مرفوع جامه الطاف کرده که بموجب آن به کار در باقیه خیر است مخلص بهمه حال نظر
بر اله بود در و زیاده مهربت و مساوی با و
از روی مصلحت در این مینت ابار

زیاده ازان که مکارش و نفازش در این است با بر از مطلب سر و از در شفا قنامه عطف
طراز و صول شده و نمود آنچه از راه کرم بخشها الفاظ توجه و قدر ما فی رقم نیز خامه الطاف
ار دیده از مفضات قر سگامی ذات مایه است مخلص هم مقدر و خود نفع منجر است
همچو همه از عزم لازم المینت خدایش و این همه در و هم که سوار ترن در و است
بر طغف نوار اسما را و فی افضل و کرم عمیم خود و چیکه از روی است مینمات خاطر کامیا
ساز و از خود و صا و دل نیز می گمانها مع نفا ابا و ای مرفوع کرده فی الحقیقت مینمات
مخلص نیز چشم خود و مینمات مینمات و نفا فرار واقع خنجه مایه نموده و همه وجود کند
لیکن اتفاق چنین شد حالاً کرم مرفوع کرام باشد و در نظر و رسید ای مینمات که زود و مینمات

منصفه دید سرورنا محصور حاکم و ملا چون موسم است و بافعال مردم تقیر حال است
چایا برای خود است که ده سکونت نموده اند و در گذشتن از بیجا بی جمله ارج منصرف است
بهمه صورت تابع مرصع است و منظره ای که هرگاه مردم کرد و زود رسید مهیبت اندوز است
حضور مکی و دوزخ را بر اینم بیک سبب است که دارد و خبر نمیزد که بجهت کوههای است که با مخلص
آورده تا امروز دل و زمان مکی این معنی است که البته برای هم ضرورت است و خوب قرار دلو
البته که حاضر خواهد بود اگر واقع تو مباحی شود داد قبول نموده باشد و سختی تا در سینه غلام
سختان در حدیث کلام حضرت حواله است که البته باید فرمود که مخلص هرگاه و آن هنر که تابع خود است
در اینجا طلبدار و دیگر تحت نبار نباشند چنانچه در اینجا سخت و غیره صورت است تا بر نموده و بر باد
چهارم و غیره از اینجا طلبدار است مخلص خواهد فرستاد و ملا آنکه تو مباح حواله است و باید فرمود
منج در اینجا خواهد رسید در مقدمه توجه ضرورت و دیگر مخلص همه صورت تابع مرصع است اگر ایستاده
زود رسیده بخدمت حاضر شود و زیاد چه
نواصب میدان مخلص است مقتضای صفا
یعنی درین روز برای دریافت خبر حضرت و صحت مزاج کلام این طاعت بر وجه حال است
از جمله و الملت که مراجعت را از نظر فها و نوید شرف شریف است که فیروز می از خارج دریا
شده سرمایه و فورس و در اشراف طر منظر و شناق کرد و احوال بر اختلال مسیح شده است
که هرگاه نواب سیاح الدوله مها در متعلقان را از لکنو برداشته روانه بریلی شدند از اینجا است
استدلال باز مند بصورتی که در بندت از کردش روزگار و تلخ و شیرین زمانه فضا است که ده او با
گذاری منمو و بر طایرت القدریات و طاف در خود نیافت که منج رحمت سفر نامه مگر تواند
ناچار منزل با بگرمو برای خبر گیری متعلقان رخصت گرفته به سروان رسیده خانه است
بر چند عده و ارکان از نیک از سلا خلوص و احوال قدیم از خلا فهای است به عمل آورد و مهیبت
از هم است می قصور دارد و لیکن تا نور بصورت منسوب طبع نیست باید دید که مقدار این است
خداوند که امور مملکت بر وفق از روی سینه های راجح و لا اعتقاد با هم بر وفق و نظام است
پذیرد و خانه سلوان موروی که برورشیر یافتند خوان الوان نعمت تفضل و ارفصال جناب
ناب انداز نزره که در مباح بیجا باز مانده بقدیم لوازم خود است و بندگی حضور سعادت از نور خواهد

گذرد

گردیده جوهر خیریت و جافیت بجلوه مرض و امسحان دارند از انجا که ادات کرامت مهمه حال مسوحوه احوال
سازند البت بمقتضای توجه ماطن همواره بار قام خیر خیریت منتهج و مسرعت با برکت
نواصت شفقی مهراں مخلصان شد صورت رسیدن خود بر نثاره دریایه همین بار او حصول سعادت
ملاذمت حضور نور و توقف در حضور لایط و بواسطه انکه انهمراں بر ان صلح نهضت نمودند
در حضور یادگیری سر و کار نیست خیر روز با نظر معاودت کرامت همانجا توقف بموده بود سابق
مقوم مقام سبب گردیده بر خیزد منقوب طبعت بود که نامرکت شریف مهراں نوریت بعمل آید
لیکن چون رفیق سرور انقدر مبعوث و کلیل بمبالغه و اسراف تمام و حصول رحمت نمود که در رسیدن
شخصه توقف سبب اصلاح همانست که زوق نجابت مقدس رسیده سعادت ملاذمت حاصل نمود
ابو سیم خان که امیر غلام علیخان که از نزد انهمراں رسیدند ظاهر نموده اصلاح نظر همین صوره
توقف حاصل هم پروردگار فرموده ما چار توقف اصلاح برآید و ترک ادب شدت حضور
نموده مقام انبیا روز شدت شهر رسید از حضور نور بریم جان بها در برائی آوردن مامور شد
بودند نظر بر نیک خانه لولو روزی و البطلان صورتها نیست عرض نمود که همان شقه خاص است
یا اولم خواجگه سراسر می محل آمده همراهم بر و از انجا که دولت قلع مبارک است در داران فرید
حکم و الاثرف نفاذ یافت که معرفت بجز فلحمر حاکم است نماید تاریخ ششم روز یکشنبه
حسب الحجاب قدس با اتفاق ایشان بر ولت ایشان پوشش بلایک مطاوع کا بنیا
شد در بندگی حضرت پرتاب است که هم سیدار اسوامی انهمراں با دیگر می بر کنز شد
هم سبب و اتحاد و راه سبب حجاب کوال در میان محض تقوی و اعتقاد توجهات کرامت
خود و انصورت هموار کرد انبیه تا انجا رسید و حالت تصدیقات پوشیده نیست در صورتیکه
معاودت در توقف است هر چه در بنیاب اصلاح است بحضور عرض باید که که اسرار دیگر
معیت ای استقامت از جان و هو و الا هم چه برای هم سیدار اصلاح شد بحضور عرض نماید کرد
که بموجب این بعمل آید زیاده مهیت نماید
نواصت شفقی مهراں کرامت مخلصان شد
که خدمت کلیه حضرت شده قدری که باقیمانده در مهارت اینج گوزاننده صحیح کویج نمود
انظمامت ایا در رسیده و ایبره بمجو و انتظار و فرود کرداران در پیش از انروز آمدن

۱۵۸

سروران صورت گرفت روز شنبه بیست و نهم روز باقی مانده به شنبه در زیر الممالک توابع البرز و
مها و طعام انا و لغامه قلیل از معارف که مخلص و ابره داشت آنده نصیب کرد و در معلوم شد که فردا
روز چهارشنبه سروران اکثر و نواب و زیر الممالک مها و در اینجا نوبت از نزدیکی مخلص روز چهار
صبح طلوع آفتاب زد و ابره که ماه خود سوار شده بار او پیشوایی و ملاقات سروران رود
پشت کرد و چون بمسافت چهار گروه بیلاهی کرد و متصل بانبع که در آن نزدیکی بود رسید
معلوم شد که درین صبح لوازم طعام ضری سروران از منبر و غیره ابره بنا بر پی در پیش و
در همین جا برای طعام فرود خوانند آمد در همانجا سوار استاده اند تا توقف نمود و درین اثنا
توجهت با مردم خود شرف آوردند مخلص مردم خود و فراتر گذاشته بر یک سو استاده پیش رفتند
مانند نصیب ملاقات نمود و بموجب که ایما شد بود از طرف نزدیکان حضرت قدر قدرت رسیده
خبر حضرت و عاقبت استغفار نمودند نصیب که تمام ملاقات نمود و هرمانی که در آن حقیقت
خبر و صحبت مزاج اقدس نور رسیدند و در همان صبح برای طعام ضری فرود آمدند در جعفر هم
همراه ایشان در باغ رسید و بعد بگریز گشتند بعد از تقضای حاجت گریزی و دیگر که در اینجا
بودیم که نیل سمت و گریز بار کرد و نواب و زیر الممالک مها و بانفاق بعد از راه ابره فرود
همان باغ رسیده فرود آمدند مخلص پیش رفتند از آن صحنه نفع گریزی کرد و دیگر نیل سمت
و معای خباب اقدس همانا در ابلاغ نمود و عاقبت رسید که نیل سمت نماز بندگی تمام
نواب و معای حضرت ادا شد و همه سروران و نواب و زیر الممالک مها و در اینجا نوبت از نزدیکی مخلص
و ملاقات با و جواب سوال بسیار خوبی و بیای و اخلاق تمام بعمل آمد بعد فراغ طعام
از اینجا سوار شده بخیمه خود آمدند رسیدند مخلص هم همراه سروران با خیمه ایشان رسیده و در خیمه
بیمه خود آمد و بموجب که ایما کردیم بود از گریز سمت مها و برای رفتن خانه نواب و زیر الممالک
مها و در خوابت اجازت نمود ایشان گفتند بسیار مهمت البته باید رفتند خیمه فوقت تمام
بریده نواب و صوف رفته ملاقات نمایند فردا که روز پنجشنبه است صبح طرف راه لاکوچ میفرستند
و منزل بمنزل میرسد مخلص هم همراه است فرود رسیده سعادت قدمبوس نزد کائنات حلقه است
و هم ملاقات مهمت است کلام دیده و دل نوبت نماید با اطلاع که این اسفند جلوه مردم نمود

از آنجا که مخلص بپایان خود از ذات کرامت صفات آن مظهر شفاق و الطاف مشفق
و عجزی و ذریه نزار ذکا جرم از رطوبت و مالک و در کار هر چه عاید حال شود اطلاع بکس
خدمت ضرور میداند نشان خان نام تعلق دار موضع فخری عمل برکنه کبوتری با نواهی عادت چو کنه
مذکور پیش ازین چند روز است که چیدکس از اناج مزارع و چند را اس کا و پیش از چین زمین
ساکن برکنه در سابقه خصومت و غماک نیز بردست گرفته برده بر چند مخلص نظر بر استنای بهایی
اسمبغ و انوار با زاویه جایی رام بهادر گفته و رسانده و در آنچه طور خط انجم غایت مذکور
نوشته دادند خدمت نفاذ یافت هیچ اثر پذیر شد خدا داد از جبر است و القصد هنوز در
کنه و علاوه آن تعلق دار مذکور در بنو لا برای چهل که از قدیم معمول زمین داران کبوتری است
بند خام تنه و برای مقام بردازی و کوششی اجتماع مردم نموده برگزین چهل برینها که از
قدیم معمول است آمدن نمیدر وقت تادراس نیز کا و از رام نایه بر زمین و دیومن برین
گرفته برده و در خانه در عملاری برکنه کبوتری انداخته بر سر کوشش را عاید برکنه کبوتری
مقام فرار کرده میر و نظره کوشش بر روی کار آمده بر چند تدارک اسمبغ از دست
برکنه کبوتری هم نمیزانند و نوبت سلو و فریا نمیزانند رسید لیکن مخلص هم در کار نایه می نمودن
کوششها منت نمیزانند و در صورتیکه تدارک اسمبغ نشود تمام برکنه از واسمه تطاول مفید
ر و بویاری و خرابی می آرد نبات با برکت طاهر است که در جنبه فوت مخلص هم قدر قلیل قهاند
که بهزار تصدیق هم همده برای برای ضروریات مخرج نمیزانند شد و نیز از گونه تعلیف عاید
میشد با این حال مردم با توان من در بر هم کارها سبع دارند و این زاویه است کج فدا
را همیو جب اندامی ساند از توجهات کرامت است که در نیمقدمه الطاف واقع
مرجع کرد که این مقام فرودستیند و در فوت مخلص محلل شود و الا هر چه اصلاح نشد
کرد و الطاف نام شفقت طراز که حاوی میاوی محبت و الفت نای
باطن بود و صول شفاق نموده خاطر منظر و شمای را که بکر محنت توجه و تفقد است
مذکور است لذت افزای کام و زبان است سرمایه اشراخ نام محصور از راه فرموده مرقوم الطاف
گزیده که بار او در بار است بی المقدس از جانب خلد تمام حضرت با توفیق بوعظیم انوار رسیده

بسبب موسم برسات توقف شد حال آنکه هوا سرد شده و باران می بارد و در این وقت
 طواف امکان میسر که شریفه نهضت بعمل می آید این مفعول مفصل میسر نشد و ادعای مهاجرت و غیر آنها
 که قطره قطره خون حسرت از پرده دل میسخت بر رخساری تازه مجروح کرده بر چند اسیران کعبه دل آید
 که بخفوی باطن صفای منزل از لذت فضل است بر حقیق بر خطه مشروبات سراج الیه حاصل در آرند
 طواف کعبه اب و گل پر و اختن اجسامی نسبت محسوس است طریق صدق و صفات آنها که لقا
 خانه بر نور و شکوه کبریا دارند بر و دیوار خانه و لفظها می شنوند لیکن از آنجا که ذات مایه است
 بفضل الهی سند ارکان ظاهر و باطن و بیانی در رسم روح صورت و معنی است نفی که تصدق
 عقیدت و خلوص ابد است این عین مشهور که مصمم خاطر عاقل گردیده باشد خدا تعالی جمیع مومنان
 و مسلمین را توفیق این مدارج کرامت نماید و هم نشان بخت و بکمال همین قدر هم می دهد ای که از
 نسبت قادر و قریب بطور آید هزار گونه خارج حسرت بر دل در گشتند و ماهه و سماع که میسر شدند
 تسخیر با بقرار نمودند بر گاه اینقدر ساق بعد در میان آید و صورتی فرمود که حالت دل در گاه
 و ادوی سخت که جو کرده بر گونه الطاف و اعطاف اند چه خوانند نور و نور و نور از حسرت
 محبت الدعوات است که بفضله و کرم خود لطیفه برانگیزد که دیده و دل مشتاق بنور و حال
 محبت شمال منور و منجا گردد و از روی خاطر منصفه طور در آید احوال احقر در صورتی بود
 مستوجب حمد الهی است و صحبت و مسکن ذات بایرقات بر خطه و نمحه از روی طرد در مقام
 حال مرصدا و اوزنی ذکر مبر ما به است
 محققان مستشرقان از رو و مند بهای القدر که برای حصول مواهب موفور الممیت
 در با شتاق موطن سر بایه بیانی است نمیتواند مفصل بجز در آوردن لاجرم ازین
 و ادعای غطف غمان نموده محل از مقدمات ضروری مکتوبه فضا میسر شفق تصدیق نماید و دین
 روزها صافی شرف ذریع کما اندامی خاطر منظر نگردیده برای دریافت نوبت حضرت
 و صی در مسکن نزل شفق استماع بر خطه دیده از رو و فرشته لاه انطا و سید مخلص الانصار
 بلا فاصله احوالات رو بدو اینچنین صورت تعلقات میجو ابرار آن و کین شورش آنها بوعده مینویسد
 شده بچندان جوانی و نوالها از خدمت کلام و دیگر آنچه باید رقم بنویسد و شمار کرد اندیشه و چون

در این وقت
 طواف امکان
 میسر که شریفه
 نهضت بعمل
 می آید این مفعول
 مفصل میسر نشد

و نسبت کرایه صحیفه فیض اباد از افواه خاص و عام شنیدار بسیار یافت نمیشد که فرما اگر چه این
مجلس میرا از همه صراحتها بجز آنچه بود اظهار مردم لا یقین خاطر نموده و ستادن را عذر بقدر
استلام شدت لاکه با کافه داخل و مخرج مقرر نموده روانه کرده بود موقوف در ششماه گذشت
مطور را مفضل از حال حاصل که اسال نظر اندازست و غرضت است که سخن خود را در آن و دیگر
اخراجات ضروری شدت ابلاغ فرستد بمطالع و در آمده بشود و روش نظر جواب در میان
و کوشش تقاضای سخن ایداران را همین وعده که امر فرستاد جواب میرسد بمجلس این مجلس
في الحمد لیکن داده میشود و طرفه تراست که مخلص میرا از سوره اشفاق و دیگر را میباشند
که بقدر حاصله داخل چهل سخن ایداران را نگاشته باقیها را جواب باید دلوه که اگر
جاولو باشد که از خانه خود بخواند ولو مخلص که نظر بر قلب داخل اینجا بوضع سخن ایداران
جواب میدید از آنها سخن کرایه اظهار سوره و کفایت نموده باز ناکند با صحت نقد تمام مع
خاسته سخاوه و بخاری و الیه را موقوف موقوف جواب داده بود که در دنیا بقدر محاسن
سخاوه شما قبول ندارم ظاهر آنها نالاش نمودند و در باب مکرر نقد تمام بکوشه که این
بجایزه با در حضور نور خشت نمایند و برایشان احوال اندرز سخاوه آنها باید دانند مخلص درین
صورت با بهره برسی ندارد و در دنیا بقدر محاسن که برای اینهمه سخن ایداران و قانونا در هر کس
در کس جواب میدید از آنها نالاش کرایه نقد تمام آورده بدست او بر آن کوشش باید نمایند
مخلص چه میداند که از این کلام کس ضرورت سخن ایدولو و کلام که غیر ضرورت جواب ایدولو
سخنهای حقیقی و بعضی است منافی قدر شناسان کرام فرامین اینمقدور است زیاده از جاولو نمکین
مقدور ندارد که یک خمر همه کس انجام نموده بکس تواند ولو و تا وقت که کس سخن کرام قدر میجویم
را سمع شده احوال جاولو داخل و قدرت سخن ایداران را ملاحظه کرده ضروری و غیر ضروری
توجه فرموده صورتی مقرر نمائند اجزای کار با چگونه میتوانند اندک تصدیق نداشت کرایه
اختیار نموده و ماخذند و در لامعا هم و نوبه ملاحظه فرموده بقدر داخل چهل از سخن ایداران
کس را ضروری باشد و باید دانند بر کس اوصاف باید کرد و آنها را که غیر ضروری باشند
سخن ایدولو و خط بطلان باشد و مخلص میرا بی خودی ازین مقدمه مفضل را میباشند که مفضل

فکارت در دفع مالش و تقاضای این جمعیت که هر روزه دلو سبز و داره شود و اگر همین صفت
 چند روز دیگر محمول موعظت خواهد ماند کار بسته کار به هم و ضایع خواهد شد و طبع از آن روز
 که باج یکی از این جماعت موعظت ممان سا بد و موجب بدنامی شود و در آن وقت تصور نماید که چه قدر
 حجت الزام است که تا ملازمت نظر در الاجرا نوبت تا این درجه رسید نظر بر عواقب این
 امور مکرر تصدق اوقات گرامی شود که مهربانیت ضرورت ضرورت این مقوله رود و منفی نبود
 حلد اطلاع با دلو زیاد برین ممان نباید گذاشت مخلص روز شنبه در سر انجام و انتظام
 کارهای سرکار و الدو کرد و اوری زیر بار وصله تلف و تردد و تحیض اکثر مجالس تا فغانده مستعد
 و مصروف است سابقه ازین حد و جهد فرار و آرام ندادن در آن تمام صورتها سخن در
 ممتنع مکرر و ازین مقدمات فراموشی که همه فحوه مطمئن باشد
 و شوق مهربان گرم فراموش مخلص است بعد از شرح موعظت که بی تلف حسی و ممانع بدار و مخلص
 منبر نموده مع لیدر قیمة الاشفاق تجریر لب سوم شهر ال در جواب نیتف الا محال و صول موعظت بسیار
 سرور و متبجح کرد و بند مرقوم خانه کوه بار شده که محال کاغذ داخل و محتاج نزد آن بسیار گرم
 رسیده و اشق از چهار راه برای کاغذ مرقوم ممبر باشد اگر کاغذ رسید نوبت تقاضای
 تجار داران بدین درجه نیکت مینقی گرم برای بسیار ممان با وصف انهمه اشد و احتیاج از
 ظرف مخلص در مرقوم بعمل مع لیدر مرتبه مصدر الزام و با سایر ممان در مرقوم که مخلص
 عاید مکرر و بطور اینهمه کار سایر از مقتضات کرد و شکایت ممد اندک در ام قصور و ریاس است
 و متابعت ممانی گرامی بعمل آمده و قیلة در الزام با بنید از نظر انوار مهیت اندوز خاطر کرد
 بموجب امانی الحال در مرقوم چهار کبری کاغذ لا مفضل است حواله الغیر القدر انوار ممان
 موعظ در آن وقت برای نیکو بود و اوسط رواری و منصفت که ایع بطرف فیض ابا ذوات
 خدمت گذرانند و همچنان موعظت مانند و فتح که نیکو است معاودت که ایع از فیض ابا ذوات
 دست دلو را میدکورد با کاغذ روان خدمت نمود خواهد بود که مخلص در آورده و مرقوم
 و سوال ضروری و غیر ضروری تجار داران مقرر کرده بار معلوم شد که در مخلص فیض ابا ذوات
 موعظت شد در مرقوم که از انسانی راه باطل است که مخلص است که مخلص است که مخلص است

و اعراض
 مخلص

بناهندان روانه خدمت نموده فاحشان مذکور از راه الهی بالاروانه شد متصان اما در خدمت
رقیب الامجاد را نیز خدمت رسانند و مدتی برای حیوان در خواست داشتند و از روزه نوجوانه مهین بود
تسلی آنها میبود که کاغذ ضروری آمده است همین که قدری جمع شود در وقت نموده جوایز نفیست
خواهد شد در عوضه مخلص بود اسطه کور و تقاضای نمودن این طوری بر کاره دیگران بر رقیب الامجاد
از راه الکهور و از خدمت نموده که کاغذ زوق منقح شده برسد کاره های اینجواب فرزند مردم
که کاغذ خدمت رسیده بسیار جای حیرت است و اسباب مخلص اینقدر فضل و در خدمت بود
والا بفعل است که کاغذ لاف برساند و بدرد نکند و در این مقدمه است و در استبداد و مافیای
با اعتقاد صحیح خود کاغذ لطف رفیقین را بلاغ خدمت کلام نموده معلوم نموده که کاغذ مذکور در
مطالعه و فیما بین تحلیل یافت یا بر باد میروانند و در هر صورت هر چه است از منقذات است
که این مشق کلام و مایه طایفه احتیاج تکرار است چون از لغاتهای سخاوتمند از آن فرصت لحظه نزارا چاره
پرت همیم کاغذ مسطور که تیار بود تبلیغ خدمت کرده خدا کند که این هم تجرید و عافیت بر سر مال
کاغذ سابق متصرف نشده بمطالع کرام در آمد و زوق منقح شد در وقت حقیقت و در مقدمه موصوف
مخلص میواریست همین صورت اگر این مرتبه هم در انفسال است و تقاضای خواهد شد با لغز و در منقذات
رای می آید و نام پسر است با از همین راه روانه خدمت خواهد نمود مقام با چار است و بلکه هر قدر مردم
که کاغذ لاف محصور انوار است از جمله است مخلص با ارکان حضور که نام سر و کار است و در میان
تا لامر و حرفه از منقذات و محال و حجاب ضروری و غیر ضروری با هیچ یکی از ارکان حضور
انوار در میان نیارود و هر چه بدست است و روند خدمت کلام که مرجع و اول الامر و متوجه
کار است اطلاع میدهد و دیگر بر اما حال است و خواهد دانست در مقدمه کاغذ منقح زوق مردم
و الطاف ضروری است
والحجب منقح میماند که فرمایند مخلصان است از روی
در یافت نعمت و دیدار همین کار زیاد بر ساقی و برین روزها انقدر سرمایه بعبار بهای باطن نیاز موان
نت که شماران مبعوض اظهار و از قوام نموده اند جلوه بردازی نماید چون بفضل الهی بهره و وصول این
همه تبت بعد از منقذات رسیده خدا کند که چنانچه هزاران روز و تمام عورت و مطلوب است ازین نعمت روح پرور
و بیشتره اندوز کار آنها کرد و درین روزها متواتر مکاتبات سفی کات محمولی بهای خط و الطاف و حجاب

۱۵۹

بسیار نامحبت وصول نزار کونیه بهجت و مالکانه منصفه متبع مسرور کرد و اندر بر ریافت نوبت صبی و عبدالعزیز
و باج مرانت خمد و سبب اسرودی بقوم سید از راه حکم کشیدهای شفا بمیان قوم تمام مرقوم چه لایق
شده که از نورش قضا صانع بخوابان زنده مستوفی و از زوده خاطر نباید شد خفیه رت در درگاه
نویزند نمود و غنچه سب که ان شیخ مرمی الا محدث نواب وزیر الممالک مها در و امیر الدوله مها در خصیت
رونق فرمای این ناحیه میشود و در و جمع غنچه نایب لایق محال بمبیا مشعلت بهای می تو جهات شریف
احمال اخذ ریافت با متوجه ایداران کار کردن انقی در او در بر داخته می و ام سوسه هر یک در
این همه مرانت مفصل مفهوم خاطر مسمی مظاهر کرد در از نورش بخوابان نرد و یک در خاطر مخلص جا
شاید بزناجی و لایق حضور الویست و الا شیخ کافر انصفت چه زهره و از دکه به بیامی تواند بود خنجه
صورت لایق و بریا چه در حضور انور وجه در پیش ان قدر شناس همه در ان از حد حجت می خورد
و آنچه درین مدت انهم از مرانت شکوه و کفایت و غنچه و کفایت از زبان مردم مکتوب شنیده
برای العین دیده و شنیده میشود و خطوط و کلیل که از کفر و زسی میسر غنچه از قریب و العنایت
و کفایت گزار بی ار که حضور مضمون دیگر ندارد و نواب در انهم مها در الفاظ تلخ و شیرین که بر زبان
مع از نرد مرقوم نمائند حرارت غنچه بی تاب طاق بر داشت نزار در و مغز انور و مانیل از حضور
اقدس میسرند انقدر نقید و نالید و انقدر اضیع حضور با بر نمائند که عقل و سواسی به چه مع انور
این همه نارسای مخلص و او و بلای مردم بواسطه قلت مد داخل و کسرت منارج است که بر خواه انقدر
حکله رور اول کار در از ان حضور انور سجده و فهمیده بعمل مع او در نند ما فرج کرام از انند انچه
و انما مع باکم و کثرت بخوابان ان مشخیر الویست بزناجی مخلص و فریاد و نغان بخوابان
بدین درجه میسرید هر صورت هر چه است از حضور انیم و نیزنگی زور کسرت شفاق نامه که تا
حضور انور و خط میسر است مها در در مقدمه نالید بخواجه مردم در هم نوبت و حصول نمود صورت نیا
و نارسای مع مخلص ان مضمون شقه و خط مسطور ریافت باید فرمود که مردم حبا حبا لغرض حضور انور
رسیده اند برین حال ان شیخ گرم فرما هر روز با بسند لوق و انرا تمام مرقوم میفرمائید که مع عامل نزار
خوب نزارده است هر چه محامل محال است خواهد بود بخوابان ان خوانند یافت الرضی فی الواقع نمیشد
لیکن مخلص در طرز نزارده است همه صورتها که نزارده و از در خدا افضل کنند که شریف او در ان

المخلص
ان

که در هر وقت قدر شناسی ز قوت و درینجا عمل اید و مخلص این همه در دولتش و شورش طر که از همه وقت
شاید احوال پراختلال دارد و سختی که رای مفضل کنز است در آورده اصلاح احوال نماید و مقدم
تجوازه و غیره جمیع مقدمات مطالعات ضروری که بدون آن نیست کارها و دولت به منتظر است
نوجوه و اتفاق که رای زور راه آورده انفعال پذیرد از شرف و بیخ پشت است که اگر از
تشریف او در هر روز باشد که شرف منظور داشته در یک روز غریب باید فرموده و دیده دل نیا فرست
هر اید بار دیده افزون ز قوت فروغ تجلیات کاملان از زلفی باید تحت سر این اید در طلب
که مکرر فرمود میگرد و مقدم و هم ستار بر کز نیست که بدون شرف شریف این صورت هم باین مردم
مستقر کرده در دست توانی نمود گفته مخلص که می شنود و که منظور مدارد انفعال این صورت هم مختصر
بر شرف ادری که است که چیزی فرود نواز شد موجب افواج ابواب مقاصد و ماب جمیع تالیفات
که در مقدمه تجوازه مردم هم موجب حضور نور و تالیفات نواب صنفی و در الممالک بهما و در
مردم صاف دافت گردیده فی الواقع بیست لیکن از سرشته انصاف از دولت نژاده تجوازه
که در مقدمه قصور این مخلص بهر با چست عهد بعلجان و فتح که پروانه تجوازه اسام را بنده تقدیر مینماید
رو به سر وقت حواله سائر الله ممنوعه و التمام گفته شد که در اینجا بوده زریله ارادتی که بگذرد
میرسد بنده که در غیر انفعال جواب سبب احوال و مباحث اگر تجوازه اسام تمام و ممال و فوا خواهد کرد
تو امی بگذرد از ممال و بگذرد بنده حلاله سائر الله منسوخ کرده و هر که توقف نکرده بر حاشیه
از مراتب کفایت نویسی و قیفه فرو گذارند نکرده صورت مخلص تا مقدر و در امی تجوازه منفی مجوز
و صورت شده و نسبت و نام روز و درین فصل حرف بقدر شکل و چه کثرتی کم و زیاد که مفصل از روی
کافه میرشد خواهد شد و نا اینهم مردم تجوازه را آن رسانند و اینده هم زریله وصول میرسد تجوازه را
میرسد و خواهد رسانند در نوعه بقدر هم انهم بر رویه دیگر که بر لکه اید شده بود بولین تجوازه
رسانند و بجز هم عالم سزا و به شدت ان الله تعالی بوصول در آورده رسانند میشود و معتمدان غنی که
تشریف شریف میفرمانند در بنای سبب که رای خواهد بود بعمل خواهد آورد مخلص هر صورت تابع
مصلحت و تامل و در با اعتقاد خود از پاس ضایع که رای و محنت و سرد و در تجوازه سر انجامه کار
و الا و تحویل نا واجب این زریله تجوازه را آن قصور نکرده و تجوازه کرد این که مردم از خود غرض میبند

۱۵۰

تالیفات

بگویم سازند و نانش نمایند مقام مجبور است شفق در لب تنخواه فبام الدوله احمد خان بهادر
خبر هم وصول فرمود این تنخواه سوای قدرت تنخواه داران سابق است بافعال نال شریف از در
کرایه ادم بهادر مسطور که بدواری و درجوبی در سماه تمام در بخاکها برشته و قلیل و کمتر برای خرج تمام
و مانند شده بعد شرف آوردن تا هر چه رو بر و اما خواهد شد بعمل خواهد آمد مرقوم کرده بود
که و همه روز نیه حافظ محمد در و شرف روز نیه که هم الله منجمله هم الله هزار و با نصد روپیه روز نیه و از آن
موقوف مخلص ارکان دیگر تنخواه بدید که چرخه از روی پروانجات و کفایت و ختمه روز نیه از آنها سوای هم
هزار و با نصد روپیه مسطور است خواجه از مضمون پروانجات ظاهر میشود و لیکن مخلص بموجب آنچه که
موقوف نموده بهادر و مدار پر داخته و بهای تنخواه محمد حسین خان هم بموجب تمام شریف جواب
داو شد و بگریم هم به کس که از این تنخواه داران قلیل منطور شده آنها شود که بموجب عمل از
از راه توجه و مرقوم قلم شفق کرده که فوج سواران و پیاده های بلگرام که کارگرمی بموجب
شرف از الله ابا و برای معاوضت کارهای جنگه میرسد و لیکن تلنگه و هم فوج کلان از سر کار
نواصب وزیر الممالک مباد و متعنه شده میرسد که برای قیامه یک بلطن تلنگه امیر الدوله جنرل ممالک
بکرنیل کلکس در نوشته اند که از الله ابا و کجا نهم نور رسیده و ایسه نماید فوجها بر فدی که باید موجود
مخلص مکاری و به صورتی که پیشمال خاطر داشته باشند مجموع تمام سرانجام بدید از این فوج که هم
في الواقع جایکه توجهات کرایه ساد حال هم سدار است از فوج و خزانه و دیگر اسباب فیزی قیام
ضرورت قصور میوانند شد بدید قیامه این همه فوجها بسیار اصلاح و محسوس و بجای فوج ملزم کرد
کرایه از الله ابا آمده در ششور اجبور مقامات دارد و این همه بلطن و نوماه سر کار نواب وزیر ممالک
مهاور و امیر الدوله مهاور معلوم است که کجاست و تا کجا رسیده مفضل اما باید شنید و اگر چه در واقع
آدم فوج و نوماه سر کار نواب وزیر الممالک مهاور و امیر الدوله جنرل مهاور خواجه مرقوم شد
ز قوت میوانند شد مخلص مشروحاً قلم باید هم که همان نظر انداز مهاره و مرقوم جواب سوال هم در آن
و بر سر بنده و کوشمال آنها در پیش کنند و آنز نوقف در رسیدن فوجها هم مسطور معلوم میشود
مبوجوب این راه بهر وعده مفصله فونتر قلم کرد و که آنچه باید عمل در چنین کار دنیا لا بهادر از دست
میوان دل و بر فقیر و طمیر احوالات اطلاع بخیر است کلام ضرورت لاجرم با بصورت بتصدیق

بکمال احترام

اصلاح بستر مرقوم کرد و در حق

نوالی صاحب مکتفی همان کرم فرمای مخلصان مست

161

اینهمه مراقب که مرقوم چه نیاز کرده برای است که احوال فوج و مصالح خلیع و غیره هر صورتی که در اینجا
بذات کرامت پوشیده و در هر مقدمه مقتضای صلاح اندیش برای سرانجام کار سرفراز و الا آنچه
اصلاح باشد و سخطی که در اطلاع آن محبت کرامت ضروری بود آنرا مکتفی کرم فرمای اصلاح دانستند
منوجه انصورت شوند و اگر صلاح باشد تصدیق نماید فرمود صورت بلکه مثبت است مقدمه عمل

باید اندک قدرت بخواند از آن سابق مرسل شد سوای آن بقدر نیگاه برار رویه سال شوال ۱۲۰۰

بها در رسید چون اصلاح این مقدمه و اسبته منوجات کرامت رفو تر منوجه شده و انفضال
تجلیس اطلاع باید دلخواه از آن مبلغ که تا حال وصول یافته اند فرود تفصیل این برای اطلاع بخند

کرامت ابلاغ داشته لیکن بجز آن منع شدن کانغیج در بیت بقسمت رفو کورتها آنها تواند
رفو توجه مریح کرد و مبلغ که مابست مهری و زوی انگلیز از بر کتبه کرا و تهقام کربل مصادره

بوصول رسیده و در اینجا امانت است نظریه خاره بند و میان تا حال کربل شده هر کاره نامی انگلیز
کرامت مقتضای اندر ابعین القدر اندر ام مفصل گزارش خواهد نمود و بقسمت در مقدمه ایما شود

بهمان سبب نوالی صاحب مکتفی همان کرم فرمای مخلصان مست شرح شوق کرامت موافقت
موفق الکریم در این است که بجز برای تحریر خوانند شد لذا با مقام مدعی پرواز در قیمة الا شفا

در مع در باب بنیدن زیر بنجواه سیف الدوله و سعید علیخان مهاور مظفر خند و حصول الشراخ فرمود
مسرور کرد اندک مخلص در جودت و کلیل و زلایسه طایفه معروفه که مانع داخل و فجاج جهله و غیر

کرامت آنچه بخواند از آن بجز مت آنرا کرم فرمای اطلاع یافته است بموجبی که از اینجا مقرر شد سبب
بجمل خوانند اما در رسیدن جواب توقف باید نمود و کلیل طور اصلا استمعنی قبول نکرده و جواب

جواب نمونند بنا بر اطلاع کرامت حقیقت مفصل مرقوم کردید این بنجواه سوای قدرت بخواند از آن
سابق است چون بخواند از آن و بجز هم بر و در تقاضا دارند و احوال است لکن بذات کرامت

پوشیده است بقسمت مرقوم در منظور فرایح کرامت باشد که فرمودند کور دست شده بر سده
نوالی صاحب مکتفی همان کرم فرمای مخلصان مست شرح نیاز مندی و از روی محبت دیدار مهمبت آثار

که سواد نماید و قسره باید بنزد او این راه ناپیدا لران پایی حرات کند داشته بگذارش مقتضای است
است

الفصاح تصدیق میدهند و در اول احوالات و توجه و شوق که در مقدمه ضروری می باشد و در وقت
 مرقوم حاتم نیاز دیده که مانع از دل جمع و منجاری و قدرت بخوابد از آن هم مفصل مکرر تبلیغ نموده از
 فصاحت و شیوای کلمات که اینهمه لایسته منظور کرده و بمطالع کرامه در آمده باشد تا از صورت و باطن
 اینهمه در دل رسامه های شیوای آن هر یکی را اندر حفت جگر و استمال بسیار لایق و دلدار
 نموده و معادله فقر حالت قلیل و کثرت خبر کسری با خراجات هم بعمل آورده هیچ بلی را جواب
 نداد و لیکن اینها بدون منع شده آمدن مقیده بخواجه حال از ناده ازین صبر و قرار بر نماند و سرود
 از صبح شام همین قال و مقال شور و غوغا بر روی کار است لاجرم نه از مبالغه و استعجاب و واقف
 بسیار متصدع همیگرد و در اینهمه کانی غیر طوری ضروری و منطبق توجه و معنی ملاحظه فرموده و
 فراموش کرده است و اصلح می طرعی طرعی بر سر خط رسیده و در وقت مابعد روز که بموت از
 بخواجه بلند نموده از سرورش سر روزه و واقف حاصل نماید و نیز جمع لغای بی تشخیص محال است که در آور
 مال را کسیر مار و الا و نهاده میسیدم که باید بعمل آرد و الا چون فصلی است و کتب این است
 نگاه رویه بخواجه آورده درین محله صورت بخواجه و جابری لوایح بلی از اینها رو بر آید و شایسته
 بر قدرتی که یافت کشیده بر دو کس شایسته بقدر و العیاش نیز از کوزه و اولاد و کس است
 این صورت برای کار سرکار هم و برای بخوابد از آن هم قناعت کلی دارد و در هر روز
 الهی ذات بابت کرامه بر جمیع اینها است ظهور کلی دارد و هیچ انبیا است با جود بخنده و در
 در آنچه رفع تقاضا و اولای هر روزه اینها تواند شد و کار سرکار بخواجه در انجام پذیرد و چون
 باید فرموده است در این ام و این درینو لا بوضع تعلقات از آن متمد و چکله ما مقفاد و در
 سخته و بغور و فور جمعیت و سامان شقاوت در ادای بی لواحق که بر سر و سرکش تا در این
 تا واقع که گوشمال سامان سر در و بر نهی از نه تنبیه فرماید بگوید که از اینها خوشتر است
 سرکار صورت ضروری است درین روزهای انبیا است که مفرمان بخورش و اولاد جمعیت
 کسی وزیر الممالک نهاد و حاضر اند اگر صلاح باشد و متصایفه می طرعی نذر و محبت نواختن در
 نهاد و گذارنش انبیا است باید بخوف که بقدر چهار بلین فوج ملک و چهار صرب حلی المرد و انظر
 مرکز جمیولت در ای ملک و ایره نموده و شیخ و اسم آورده است و در اینها بقیه خاطر

داران

که این است چهار روزیم فوج بلطن و هم تو بهای مسطور عبور نموده از نظرف سندان در صورت کار
 بجای انظام میباید نیت
 و مقصدین و دواعی صحیح و غیره را کار پرواران حضور می که از طرفت اشقی مقرر شده اند در ماه ابر
 در قبوضات سواران و پیاده های نولانم وضع نموده خود میگیرند و مرتبه میخوانند بمل به ارشاد گرفته
 که منجر وجهه کمر مسطور حصه نصیبان و غیره عهد امانت هم بدانند که این بیچاره با هم عهد میخوانند انلا
 حق نبود و رفع باشد که در جواب میدهند که برای حصه کمر عمل امانت نمیشد که فرما اجازت یعنی نموده
 نیت اخلص در نیمه کمرها او زلزله با انگار ان تالکت نموده که وجهه کمر مسطور بافعال ملما فرام
 باشد و تمام و کمال کمر نمیشد که فرما بگذرد از اشقی قدرشاسن هر کس هر قدر که مناسب است
 خواست که مانند خود امانت به اجازت کمر کمره هیچ یکی نمیبافند باشد تا به اطلاع مرفوم نموده که
 اگر در نیمه کمر تمدات نموده مشایف اول و نالکت نمیشد مسطور نلرود
 در این کمر فرمای مخلصان مسدا اظهارات از رو و کماح کرام مواصت موفور الممنت که منتهای
 ماری در نهایت باوری خامه مقطوعه از لاسن سامان بح اید اوقاف تفضلت و کرم خود که کماح
 و فرجه در این نوع کرم بر و کماح کرام کرد اند بموجب اجماع کرام که مانع در اخل و منجاری
 جلد و قدرت بخواد ایداران مدلت که روانه خدمت کرام نموده بعد از ان حقیقت کورش بخواد ایداران
 و برل نوحات از منع کرده فرستادن مانع بگذر کماح تمام مرفوم که کماح کرده تا حال روز و
 و انتظار منع شده آمدن مانع مسطور میگذرد و کسین تقاضای شدید مردم که نموده و خط قر
 نمیدانند که مع شود یعنی که مانع مسطور بمطالع کرام در اید و صورت بخواد ایداران منع شده
 پیش نظر روانه شده باشد بلکه مرفوم که اشفاق میگذرد که مانع مسطور برای حضور انور و
 نواز عیال و همایم با هم با ندر فرستاد که بر احوالات در اخل و مخرج و بخواد ایداران مطلع شوند
 یعنی فرمایم مخلص مسر و کماح جواب سوال اینفدات تا ایداران حضور انور و مخلص بموجب
 ایجابی اختیار سفار نموده تا مقدر در ان نظام امور نرود و تلاشی حد و جهد که باید عمل کرده
 روز و حضور و مسکینت و در جمع معذات همه و حوجه نایع مرف و ایجابی که نیست لکن چون در

فواصیاب کرم فرمایم و وجهه کمر مسطور

و مقصدین و دواعی صحیح و غیره را کار پرواران حضور می که از طرفت اشقی مقرر شده اند در ماه ابر

در قبوضات سواران و پیاده های نولانم وضع نموده خود میگیرند و مرتبه میخوانند بمل به ارشاد گرفته

که منجر وجهه کمر مسطور حصه نصیبان و غیره عهد امانت هم بدانند که این بیچاره با هم عهد میخوانند انلا

حق نبود و رفع باشد که در جواب میدهند که برای حصه کمر عمل امانت نمیشد که فرما اجازت یعنی نموده

نیت اخلص در نیمه کمرها او زلزله با انگار ان تالکت نموده که وجهه کمر مسطور بافعال ملما فرام

باشد و تمام و کمال کمر نمیشد که فرما بگذرد از اشقی قدرشاسن هر کس هر قدر که مناسب است

خواست که مانند خود امانت به اجازت کمر کمره هیچ یکی نمیبافند باشد تا به اطلاع مرفوم نموده که

اگر در نیمه کمر تمدات نموده مشایف اول و نالکت نمیشد مسطور نلرود

در این کمر فرمای مخلصان مسدا اظهارات از رو و کماح کرام مواصت موفور الممنت که منتهای

ماری در نهایت باوری خامه مقطوعه از لاسن سامان بح اید اوقاف تفضلت و کرم خود که کماح

و فرجه در این نوع کرم بر و کماح کرام کرد اند بموجب اجماع کرام که مانع در اخل و منجاری

جلد و قدرت بخواد ایداران مدلت که روانه خدمت کرام نموده بعد از ان حقیقت کورش بخواد ایداران

و برل نوحات از منع کرده فرستادن مانع بگذر کماح تمام مرفوم که کماح کرده تا حال روز و

و انتظار منع شده آمدن مانع مسطور میگذرد و کسین تقاضای شدید مردم که نموده و خط قر

نمیدانند که مع شود یعنی که مانع مسطور بمطالع کرام در اید و صورت بخواد ایداران منع شده

پیش نظر روانه شده باشد بلکه مرفوم که اشفاق میگذرد که مانع مسطور برای حضور انور و

نواز عیال و همایم با هم با ندر فرستاد که بر احوالات در اخل و مخرج و بخواد ایداران مطلع شوند

یعنی فرمایم مخلص مسر و کماح جواب سوال اینفدات تا ایداران حضور انور و مخلص بموجب

ایجابی اختیار سفار نموده تا مقدر در ان نظام امور نرود و تلاشی حد و جهد که باید عمل کرده

روز و حضور و مسکینت و در جمع معذات همه و حوجه نایع مرف و ایجابی که نیست لکن چون در

روز و حضور و مسکینت و در جمع معذات همه و حوجه نایع مرف و ایجابی که نیست لکن چون در

که سال کاغذ بصورت قریب بمیان قریب بسیار مرقوم گردیده بپایستند صفا می حکم کرام که سایر صلاح
خوار بود و کاغذ مذکور را مصحح حواری قاصدان اوراق روانه حضور النور است که بر احوال مباحث حقیقه میخواند
اطلاع واقع شود و از آنجا که تقاضای شیخ ابرار این هر روز بجز تمام است فریاده برین صبر و قرار قرار
از تو جهار و بی چشم داشت که اینها بد در منتقم کرده و رساندن کاغذ توقف دست داده باشد الحال
مهر صورت تو از زلف و الطاف در منظور داشته زوق منتقم کرده مابذ فرستاد که نخواهد کس از اینها
صورتش باشد بیا بند کرده و دایره شود و باقیها را جواب گفته اند توقف بر مقدمه موجب است
بر روزه این مردم است که برای شیخ شخص تحصیل درین جواب و احوال مباحث میخواند که میخواند
در این مصروف گردیده و زوق منتقم شده برسد مخلص غنی از سر انجام کارهای بسیار در الا و در دوری
مال واجب معطل است و با وصف اینهمه سوزن تقاضای شیخ محال است تا قریب شروع نموده که در این
فصل مع زویری که آورده و وقف از دست میروند و در این دور از مقدمه است
زود و مجمع نموده احوال محرم کلام اطلاع میدهد
متواتر احوالات بدو و سوزن
تقاضای شیخ ابرار و استعداده و توجه شفقت در انفساک کاغذ داخل و خارج مرقوم که بسیار است
چون کشف آوردن کرام بر طرف که سرمایه کمال تقویت هم ستاد و جهت گفت که در این
عقده های مالایمال بود و موقوف معلوم شد اضطرار خاطر را منتهای کماله میسر است
مهر صورت محرمت سینه هم سر و مواجبت با حاصل نماید و هم اینهمه در و دل خود را
بگذارش در آورده از تو جهات شفقت و دلخواهی کند و جمیع مقدمات ضروری منتقم کرده باید
نظر بر آنکه چون شیخ کثیر محال است در پیش و فصل بیع هم بر سر رسید از تعطیل کارهای دیگر
کرام منتقم کرد و در وقت خود ملامت گذاشته بخیر القدر رای اندر ام شینت که در این
از مخلص هم زیاد و اطلاع احوالات هم است خواهی و در سوزنی کارها دارند تا بلب تمام روانه شد
نموده افضل الهی بد قوت رسید سعادت که روز خیرت میخواند احوال مفضل که از این
به اندازه توجه و الطاف شفقت در انفسال این مقدمات مزین کرد و مهیج بودت بفرز و کرام
تقاضای مردم و عهد بر ای می ستاد بر کفر بر کفر من صورت نظر بر منتقم بر خیز زوق و همه اطلاع
در این منتقم بر مزین و مصروف کرد و از این مقضات کرام بخش و هم است نوازرها خوار بود و در

اوله در زمان

مصرف و نمیشود و انفعال نمیکرد و صورت وصول مردم بسیار بر هم دور هم خواهد شد
که بقیه در باقیه ذکر کم نیست و کسب یافتن از احوال موجب مخلص و اختراع وضع حضور البور خواهد
رایب اندر ارم از جمع مقدمات شجوه وصول و غیر وصول مردم واقف است مفصل است و البته در با
فردود صورت درست مقرر کرده باید فرستاد که تا در احوال حاجت بخش و الزام واقع نباشد و اگر
مزاج قدری متوجه شده احوال حسن و قبح هم بسیار در کسب است و جایجا بعمل آوردن از
سازند استغفرت شودش بد خدا را حاضر دانسته واقعه گذارنش نماید مگر در متواتر استغفرت
و انکساف تمام مجلس سپری فرموده است و در کسب مخلص در کارهای چهل مختار است در هر مقدمه
اصح و اندر عمل آوردن گفته فرزند غیر در باب مخلص زهار منظور و مسجع می باشد تا بد مگر می باشد
و حال آنکه هر کس که از این جهت و شرارت راست و در ذوق صورتی نمیدانود و نمیشود و تحقیق خوب
ملازمی است و قطعیست از معرفت و در کسب و در ظاهر کار پرور از آن بصری است و سعادت مخلص در حد
که این نوشته است که مردم شباهت نارنج ملازمی و خط کرده میدرد و بخور نقصان سر کار میشود و در همه
بغیر از آن مسطور نوشته است که رسیدن است و این مختار مکتوب بر مکتوب
نوشته نارنج و این مبدلی مقرر نموده باشند از رسیدن این نوشته ملاء شرارت که نهاده
لا اله الا الله که برای فعلی کند و در محرمی حاضر می بود به پیروی تمام بدخل نموده چه در شهادت در پیش
نزدیک است از اندامی سعادت فوج هر تار تار مخلص برای ضرورت مسابقت و شط کرده بود
نصوب بر نوشتن بر آورده طلب شجوه مردم باز یافت نمایند و صورت استخفاف و تریل کار
را حدی سمانه اگر همین مختار کار می نامی مخلص است جامع است که چاک گریبان باید نمود لاجرم ضرورت
و استغفرت تصدیق میدرد که مخلص استغفرت و نام شجوه است که در و استغفرت استغفرت عمل آورد
مختار نقصان سر کار و انخواهد شد که نیل از مدت آمده حدت میزد و سر شده ملازمی انهاد
نمیشد و بدین سبب ناچار که نارنج ملازمی و شط کرده داده است کسب از ظهور این مختار است
فاسد است و مختار کردید که برای مخلص استغفرت الفاظ مختار کاری نهادر سالن و ابرام از قام میشود
و لغیر پرور از آن دیگر چنین صورتها ایما مبلد و طاهر است که کار و نباید در آن اعمال استغفرت مخلص
برای خود مکتوب که خواه ناخواه اعتماد هم بسیار باید محقق و روز اول در مقدمه اینم باید مختار کرد

163

که در آن شش نموده بود و قبلیه است از راه بوجه مخلص لا انعماء و غیره میباید و خود مختار است با یکدیگر که از آن
حالا که چنین صورتها را و در تصور باید کرد که چقدر است کار است اولی است که اگر در چنین صورتها
میباید از مخلص تحقیق باید نمود که از چه راه است مخلص میباید در غیر صورتها که گفته شده و میباید
که نمویسید در غیر القداشند ام بدست مفصل گذارش خواهد نمود که در واقع تحقیق میگوید که از آن
که مخلص یا این است بوجه و در چنین مقدار مقابل شده هر گونه افق و میموده باشد و از آنجا
و نیز دلیل کار با حقیقت و حجاب در هر مقدوره نیست در صورت حصول هم شد از آنست که کما یستد و خواهد
و میباید که خود را با این مردم معتمد علیه که کار است از و کند و هر روز میباید داشته باشد در صورت
مشابک که میباید است که کارهای سرکار و الا چه در این مناسطه طرفین است و عمل باید نمود که مخلص
که میخواهد نام معتمد و نقصان کار است این کار نیز بکلی می خواهد بود که با این استماله از مخلص سرکار
از کارهای بوجه میباید شد که ~~توانستند و میباید که در هر یک از مخلصان است~~
و از روی دیگر از فایض الا لوازی را که نامهم بان مقصد می میسر و تقصیر آن توانستند
که باشد که دیده و دیدار طلب تجلیات نعمت مواهبت لازم الیمنت فروغ اندوز کامه در کرد
احوال است و در اول متواتر مرقوم خانه بنا کرد و اینده در بنوا انعماء و نعمت افزان است که این است
خبر نعل بار که مهار بنام کنیا نصیب سرور ملیش که در کانه بود رسیده هر یک از آنکه سرکاره میباید
ضرورت است انجام کارهای سرکار و الا طلب در روز و رسیده لوازم مرافقت و معاوضه و غیره
وصول کرد است موصول نموده کامه است اما آنها را دانند بموجب استماع که این نوشته امیر الدوله
را بموجب معتمدی رساند آن پیشگفتار نصیب در کامه بود فرستاده میشود و در وقت ضرورت
کشیان را برای کارهای طلب خواهد است سیدی بلال غنیه سوار دیناوه نامی بلارم سرکاره که از
الدیه ابا و بموجب طلب دیده در شهر اجبور مقامات داشتند چهار دینم ایماه و نفقه و در بنیارسید
مخلص ما بعد از آن معروضات سوال مالکذاری و رعیتگری در پیش کرده که در حاجت مر نور حاجت و از
از طرف مالواجب سرکار و الا و مجمع قرار واقع میشود و مهمر و الا استصصال و از خارج ضرورت
با اتفاق کتایب است اراده شده است نموده بر اشی در ستادن بنها و نومیای که کار فوالت و زیر الممالک
هم بموجب که استحقاق در آن انجام نموده اند بموجب مرقوم خواهد بود و بعضی از نومیها و بلین سوار بموجب

رسیدن

بر سینه بزرگ مخلص قوتی روانه از طرف خواهد کرد و بدین مقصد دست کرده باید داشت که بروقت وقت
 نمود و رقم بدین خاتم شفاق گردیده که نواب صاحب و زبیر الممالک بهادر و امیر الدوله بهادر نجفیه صاحب می نماید
 لوح مینویسند و آنست که در آن رقم فرمای را هم همراه مکتوبند در یافت این مکتوب صورت صحال تردد و اضطرار
 خاطر هم سندان کردید درین شمش تقاضای ششانه روزی نیز از داران که در وصول تو شجاعت کرامت از
 ز قوت شریف اوری انجام و انفضال فرمودن جمیع عهده های مالا بحصل متواتر بمالونه تمام مردم کرده
 نفیبت کلی هم رسانیده بود که عهده شریف آورده رفع اینهمه جمله تا خوانند فرمود و در سر مقصد
 مقرر خواهد کرد بدین مخلص بکشد و پست بجهل خواهد آورد از خبر شریف بدون بطرف مددکهاست در وقت
 اراده انصاف طبعت بسیار فرود و متفکر است مخلص نظر بر همین صورتها مکرر تصدیق داده بود که ای
 اما بود که مقرر کرده در خود و در هم روزی بیست رسانیده هم بدولت مواصفت تابع منور است
 که از عدت بدیدار زود و کامیاب و دایمها کرد و در هم این عهده های بی بیعت خواهد داران و عهده رو
 در این سینه انفضال پذیرد و در جواب مردم شد که هرگز این اراده نباید نمود چون مخلص همه صورت
 تابع مریض است بدون اجازت درین فرجه حرات نتوانست نمود و حال در حال حصن و بیض نتوانست
 و در همه احوالات خود است اینهمه صورت با هم چنان معطل و مهمل مانده و بدین مریض و نارسای تا که از
 پیش خود در این مردم مکرر بعض حضور انور میرسد و موجب بر همی مزاج اقدس مکرر و در سر و در
 هزار لوشیهای دیگر است که هم عهده ها و از کامیاب و در هم خواهد داران و دیگر سر روز تمهیدات
 بر ایچته در حضور اقدس و از دیدار میمانند و انضال که محبت شریف است و عتاب میرسد باشد
 طور اینهمه شعبه های فلک از نارسای نصیب است برای تقسیم و اما ساسی که مکرر قلمی میبود و
 موجب این مردم خود بدینجام انقدر سخت ناستوانستند که تقسیم مخلص بکوش کرده و راه از
 و اما ساسی قبول نمایند چنانچه مرزا نجف خان بهادر و محل نوحانه و رساله نواب بهادر الممالک
 و رساله مرزا راجه رام ناسته بهادر و بهادر علیخان و رساله سعد الهه خان و بدل بیگ خان بهادر
 و دیگر رساله داران و جمیع خواهد داران که انقسم به نهاد و قدرت مکرر نوشته هم از سر کز سر
 کم و است نباید ز به تمام و حال میخوانند مردم متعنه انجامیم که سعید بیگ خان و رضا بیگ خان و سوار خان
 و نظیر بیگ و سیرتمون و خواجه مورخان و دیگر مردم متفرقه که باشند صورت و انان هم را بر کز

ملاحظه دارند مخلص در عجب شش و بلائی این جمعه گرفتار است و ناوقت که تحقیق و توجه بود
الفصل سمع نکر و دیگر نکر همدین بر اندازد و شدت که صورت فلذیبر بر روی کار آمده زرا
مردم برسد مگر آنکه درین مجله هر کس که خبری یافت در دست گرفته شود و هر کس که یافت دست
ببر و روی خود زده بخورد او را شرف است و نموده فرج اگر با حضورش آورد سخت جایی است
و لو شش دیگر معلوم نبود که در تمام این کارها چه خواهد بود تقاضای شما در این از شش بود
و بلای کوی در گذشت حالا آنچه قبلاً منجور است که از کار شمشیر شکست بر روی کار آمد
تعالی بفرموده شرف آوردن شرف هر یکی را بدلداری و لب لال لاف و کلام کرده تقاضا شده بود
چون آنکه این صورت موقوف ماند و حال از حضور انور هم هیچ جواب نماند و آن موقوف است
معتدل گذاشتند و تقاضای اینها از یکی نمودار رسیده خداوند در حق الهی است بحال ناچار
اراده داشت که خود را بصورت چار ناچار بخت رسانیده که بهیچ وجه متصل نگذارش نموده و لو
خواهی شما را لیکن باین مرضه که رایع و اندک بر می کارهای اینها که در هر نقطه صورتها می بخشد
باید و اخلاص مصلحت تبار شده است حرارت نکرده خون کاغذ داخل و خارج و هر یک میخواند
اسم شش آن مثنوی موقوف است ملاحظه فرموده هر کس از آنها دانست که میخواند
خط طیب نام آنها نوشته باید فرستاد که صورت و اما ساهی قبول نموده زرا با بکشد و هر کس
تمام و کمال و ایندن ضرور باشد و در قبه لاسفاه مخلص مرقوم کرد و که بموجب این قول ارد
و اگر این صورت درست شده نمیرسد و رفع مجله بکشد و ناچار متعجب غیر القدر را می اندازد
بیت را روانه خدمت نماید که بر و منع کرده باید و برای خدا قرضی متوجه احوال هستند از
کرده و زانچه این همه مجله با رفع تواند شد توجه سفاقی مرصع و مصروف کرد و الا مخلص
مجبور است که خدا را بخورسته لایب صورتیکه باید درست شده بخوابد و مردم کم و زیاد میند
و صورت ضروری و غیر ضروری مهمال مانند شانه لایب مخلص معانت و بزنام کتور و در شرف است
دیگر مبالغه و اضرار تمام مرقوم کرده که لایب ملان تعاللات تقید نموده زرا نمی وصلیف تا و ام
بیباق نماید و راننده در و صول مال واجب تقید موقوف منظور داشته نگذارم بر عیال باقی بگذارند
و بلای تقاضای این کنند به تحصیل در آورده به بخواند از آن برساند این بر این فصل معلوم شد

که در

کردن بخلص سیرالردی مقدمه و هوان بالواجب کما یقید و بالی منظور سوار داشت و دیگر برای کدام کار در اینجا
بلاخره رسیده این همه تصحیحات میبندد در سیمقده احتیاج اینقدر مبالغه و ابرام نیست که ارام شود
گذریده و دانسته ز سر انجام مالواجب سگ مار و الا فصور و فنور خواهد کرد و در اینجا مبالغه است یا
این همه سخت و قمارح سواران حضور نور که از ناله و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
نگارنده سخت مطلق گردید و سر انجام مخلص این حالت ملک که سواران و سواران اینقدر صورت
منطبق گردید سر انجام حال و بقایا سیم صورت نموده به سواران خواهد رسانید بر قدر از سواران و از
امادی ملک و ترذ و مالک کار نباشد اجازت مطلق باید نوشت که حال سیم سواران است
تطاول در از سخت تمام ملک سواران قمارح نموده بر چه از نقد و غیره و مواضع فرزند و مردود
نوامه سواران که سواران برید که ملک سگ مار و مالک سواران غیر از این نمیدرید برای وصول
تفاوت منطبق است که هر چه وضع باشد موقوف گردید
نواله صحنی هر آن گرم مخرج مخلصان
تقدیر سواران سواران سواران و سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران
موقوفه سواران شده بود و وصول نموده چون سواران زاده از مدخل حلقه در اینجا رسیده اند
کلیه مدخل و قدرت سواران را سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران
بسیار است با حال سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران
تقدیر سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران
نموده و اصطراب نموده روانه خدمت گردیدند در حضور مخلص ناچار است زیاده سواران
بمعایب سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران

راز نام تو سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران
نامبره جلگه در روز و شب تقدیر النهار و سواران سواران سواران سواران سواران سواران
سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران
در اینجا سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران
و خرمین سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران
روزگار سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران سواران

که اسبند دل طیبید گدای نور جلوه ای از اهل کین برود و بهارستان از روز و مناسبت شود و نماند شکفته رو چو
نای سمان طراوت و سینه بخت از سر کرد بر شمع بوقت از اثر اشک و نور آن و در آن که از نور
ببر سرازفت بهر این کس که گاه که در شمع الطاف آن آید گویم بار مسلمانان که شمع فتوحه منوع خسته هم
صحنه ای از لطف و مانی و مغانی که در شمع بر موجه در یاد لها چندین سخن در حین است
نزدل حمت فرموده سعه ای در دگر را جا و بجهت می هوای چو شمع منمو از دست در دست رسنه اینقدر بوجه
و اشفاق بهر بختی آورده سپر خیمه فراموشی است و انقدر نایاب فرمایند که هر کس که در باغها طرقتند
که در فطره از چشمه جوان عطف بر لبه کامیهای نغمه لبان صحرای صفا بقاء هر چه نماند بفرستد خدای
مراتب دل و بی و فریادش بر ضمیر منیر عطف نصیر کرد از بند سر رشته انصاف از دست
ترتیب از یکجانب شداید معاشرت و جرای سینه بر مملوئی دل زده سر آمد و از این حقیقت نماند اما حصار
و بکر مصائب ما یاد آور می و فراموشی خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته خسته
از دست خور و خفای این ملامی حالشان سر رشته خور و زنده را با ابدام بر میر صاف و معظا و انابت
باید و از سبب آنم که زمانه از سنین زمانه مکرام قصور محنت و مکر می از بقدر چنین ملال بر چنین در این
نوز مهتاب در شبی است اضطراب انشروی بیادوری سیم صحنه گاری را بجهت می بود معاودت از نظر
منبام انتظار رسیده و سنامه نزاران مشکفته و با و چنانچه ای می شود و گاهی از آنجا که در این
از خیار توقف خیزد روز در همان مقام است رافیه اسباب سبب و اضطراب رحم بالا مکر و اندام از دست
الهی در برده این بوفله و با ابدام اسرار حکمت ماله و منور می کرد از بند جلوه میرای قدرت تمامیه است
شاید نمال از نقاب اصحاب مرفون بر آمده و در بر میگاه شهنش حلوه کج جانفرا می کرده بجا شمس دیده
و دل مسافان بهر خوار کرده کار ساز حقیق مجال سندان نگاه مرحم و تفصیل کرده ز نور نور نور وصال
بمبیت ستمال شبستان ره گم کردگان طلعت مهاجرت سلامت و فیسان خورشید کامر کرد و اندر این دعا
از من و از دفع الاین انیس با اگر نا و جرات این نیست قطع بقدر فرصت وقت هیچ کجا بصدای می
خادم محبت شامه و شمع ل طاف سیده ستمال طماننت و انبث منبثه باشد از سر برد از زخمهای
شاید الطاف بدیع و تعدد خواهد بود بعد از این هر جا که ما نام ترا خوانیم نوبت زین فراموشی
نزاران بسکوه با خوانیم بوش این شکایت نامه یا بویای می نیست آنچه دیدم از خدای

قد افوازم و انت

رسم و این مستمه طاهر بشان معنی شناس از قدم

166

که برین بگذره هم از تجلیات شوق و محبت در ط خود نزارند برای نقلید شوق برستان شرت ا خلاص
 عنوان معانی و صحیفه کلمات و لذت بر اشتیاق زین در بنف داده مران کجاست و کجا خود درین
 و بنوع ایفقه بخوانند بمصیبه ظهور دارند مخلص صادق الوال که از حد بر میروند و چون شوقی استیاق
 سه ایازند جمال شاد مطلوب گردید و چنانچه در خود خود در در محنت مع بیند و در وحدت
 بگذرد و دیگر نگلهها همچون کردار از برین موعظه اما علی بر زبان میراند با وصف اینهمه در احضار میهای استیاق
 که در این نیزه از اینها از بر گزشته حفر این درستان با ما بشیر و بیان نمیند آورد کجاست نا اول
 محبت از بر اسد صفت بر با یح مرحوف و غوغا مان در اصل بر این نمیند کرد که مساود در نظم هم در نواز
 این همه عفت از اینها حمل بر کس همان منر شمان روزگار کرد و در اینقدر در و محنت که نزارش دل
 در این همه عفت از اینها حمل بر کس همان منر شمان روزگار کرد و در اینقدر در و محنت که نزارش دل
 سازنده مادامی بدعا شحط از میگرد که در نیجاست بجز می و بیهمه هاد در فراق و کور در اشتیاق کفار
 نامه سحر با شفق و الطاف که کلیم بر کلمه و کلاش بر ایه رافعه سحر بردارهای سحر می کیش ن رنج
 و طلال هزاران بیدر صادر استین در است و مهول مهنیت موهول سموده سماع خوردگان نطلیات اضطرار
 که از کردار بیسبب اصل کاملی فانی کرد و اندر زهی و خنده وقت و عفت که درین روزها از بر طر
 که در محراب و برای استعمار نوید صحت و مسد کلام روع بر ارد از نوای دلگشای ثنرت معاودت
 و لایف ان جهان جان و جان جهان مالامال انواع کافرا می شود و نیام کرد بر بردارهای دعای سحر
 تا بشن نیم شمع خود که چگونه با ن صفت و ضحاک و لای شمشیر در بار از نهانخانه باطل بجام قد خیر
 منظور استجاب ساز حقیقت که خلعت احابت شود و صبح نورانی اداب ارز و و امید از حلیات
 حجاب برآمده فروغ بر اینی ثنستان دها کرد رسد مرده که اندر ما مقدم هم است کوریت
 دل از لاله نوار مقدم هم است ز فیض طالع بیدار وقت این امید که چشم بر نه کند از غبار مزد هم
 در الحقیقت ظهور این لطیفه فصل الهی با و بر می طالع کوریدگان وادی عجز نزار است که اسباب هم
 بر و بر می و مخلص نواری را از سر نو زوی در و لاج بر روی کار امید از انجا حکمت بنمیداه الهی
 دل بر دره نزاران اوقات بیان حکمت نورانی که در اینده و در دمان سر قطره چنین بحر محیط قدر

مخرج خیر حق از فضل الهی بود قولت که او توفیق و تقدیر و رفو مقدم را مقدمه اتمام قرار داد
نماید و غنچه است خوش نماید دولت و مهال شادمانی شمع افروز گماشت نه افکند و گوشت بر لبان
عبادت و مهمت فرود می آید بی شک و کامرانی سودا حق نماید از تو جهات که همواره مصروف
نظاره است چشم اترا بر که ما و صول فمیدار بهیچ آثار ما را فام نام و ابلاغ پیام هم استیج تمام قرابا
صحت ما نیز باشد که این معنی عین ارزوی کمال است ^{احوال} نواله است مسوق هرمان فراموش فرود
در سندان مشد از مدینه خامه غنچه الطاف معنی لغزان مطلع انوار کرم بخش و دنواری ارباب او
این اوزار با ذریه با کامع مجوز کمالی تو جمع و تعاقب است و بر فقه و کتابی که نموده از وی بسوز
مراجعه که اندک در سیم فرمای دل مجروح چون حکران خجسته مهاجرت کرده بود هر چند تفحص نماید
تغیر از اعمال مهمات ضروری امری که است اینهمه فراموشکاری می تواند بود و خطی که در یاد او
حقه معضای حدیث و الف فطری غنا اتصال با رسال فراید احوال کرد و غنچه از لغت فایده
که مطلقه این همه طوایف استیاق عابد فریج کلام شده باشد طبع استیاق طوبی از تحریر
سفر کرده باشد مهم صورت بر چشم از غزاله چشم و اخشا فریج روزگار فرار نماید که خود ای
فما جرب و جدا اینها می ذات کرامت لای تقدیر و خشت و بیجویی باطن بچویش آورده است
سیر مادیه کردن صحرای عشق و محبت است با فترت ان نمیتواند زود بر طبعی نفاذ و در است
جس طمانت پذیرد و روز غیر از یاد استیاق الطاف کلام جز که سر مایه نغاسی از یاد
دست مهم نمیدرد و از استقلال می نوردید فراجهت های باطن اکثر می اختیار از شد بر آمد
و بیابان مکتبید و از روح و طهور صحرای مودا و امی سعادت طبعی و جویماید نامش که خط
با سوز حر و حراحت دل از خوف در باز ماند بر کز دست مهم نمیدرد و مکتس بر رود دل شمس چون
جصفه در بنام حین نواب و مصائب حاره س از جامع بیچارگان سه افتخار است المنف الذی
و تقدیر درین دلدار فحوی مهمت از فرای مغیبت ان انما توانی دلگشای بشر و سامعه افروز
مدان کرده و غنچه دنواری منبت انما می معاودت کلام از خطه کلله و رسیدها نامش در آماج
و دهار تازه بهار کفقت و کسبته به نصارت اندوز ابدی که در آمده ظهور ایچ امارت است
نثار فیر و ریح و ایضا بعد پذیر می اختر طالع سعادت محبت هو انحرادان میرا است از غوز طیب

سحر و جادو

سحر و سحرهاست مهمیت سحر همیشه از زمان مقدس شهر بدین فتنه و بنوار این شنید و از خواب
بیت بر وجه اجابت سپید بر روز دیده های رمدیده و فرشته از نظارت که در شرف مهمیت
روای رونق فرمای این ناحیه شود و او را ز قوت دیده و دیدار طلب بنو جمال تمام کامیاب بخلیات
فریاد اگر تا در حق مکتوب شود باین سر زمین مخلص ششاق اجبار است اما خیریت و صحت فریاد از
نصیر کرده بر وجه کاغذی فریاد خاطر خاطر کرده و از هر خیزی و الطاف سحری بعد سحر اید و

167

از تمام مبدل فریاد مهمیت از شرح گرامی فخر خندگی و فیروز بر منوچهر
ان ناحیه دلگشا کرده و سحر کبک سحر طفت امور از مقام بار سن و صول از شرح نموده و در جمله سحر
ضمیمه جلد تراش معجزت گذشته بود من بعد از قدر و مصدر و فرموده است که گاهی با این شیور دیده
و بناگاه به خیال نفیست مطهر عبور نموده ماند و مخلص از زو مندرک از استیلا می صدقات جدید
و در استنباط بی اختیار میاد و در یک جزیه شوق و از زو مکرر با بلاه کمانی نیاز از فریاد
سفر و بنور کرده و بعد از آنکه بمطالع کرایه بهره اندوز شده باشد آنچه از ملالت های دوری صورت
بر این پانگنه زاویه خمول میگذرد همین آید به خون دلگشا که در لحظه و لمح در موج خیر توفیق
که قرار دارد صد بنده آید به ام از سر گذشته این است در فراق تو یک گذشته است از
بیمه که از کار ساز بنده نور امید قول است که ما حال کمال خیریت و خوریه بمنبرل با بر لولا تقاروت
باشد و نقای در همه جا و همه حال حافظه خاطر و معین و با و زوات با برکات کرایه بوده بجا و ذرات خود
مخفوط و مقهور دار لولا احوال کسیر لاجلال بدین صورت است که اگر چه از عوارض بیماری صحبت دور داده و
بمبارفت برده از بس صفت و نقایت نور فریاد با بعد از اصابت بد سخا های سحری و سحرهاست
از حضرت مجیب الدعوات همین است دعاست که مراجعت کرایه به کمال مهمت و شادمانی زودتر
ظهور در لید و دیده و در طلب بخلیات جمال به کمال منور و شیا کرده و اگر مقتضای سعادت و الطاف
تا حصول فتنه مواجبت موفور است با بمانی نوید خیریت و صحت فریاد و حاج سرور با حضور از و

بچین توجه و حال الطاف
توفیق مواجبت کثیر است و در

همه ریحا و صوری ضروری انقدر بنیاید طرار دل شورید و حشمت است که در هر قلم حاشی زبان بیاید
از بعضی سیماب میبود و نیست که بیاید سعادت و الطاف و محبت و الفت در این نظر گرم و

و فرستاد بگذرد و زویرت است رفیع خلیقهای معاودت که رای حزر جان تا خواستند
سقط نشدند و در موهو الطاف نامه سرایا المشفق سر تا سر و خاطر هجر نکر دیده و فراموشی آید
فرمانها لغو و منظور مزاج و حاج کرده که طبیعت جفا دیده روزگار برای دریافت خیر خیرت در
بایرکات و اراده با هیچ پیشینها خاطر سر اسبکهای تمام دارد خیر از نیکه برای این همه حاجت
اشنا و بگمانند از سر یکی استغفار با بگویند و بیاد دل میور باید از فرود چاره و بگویند نمیدانند
که این همه لغات در یاد فرمایند مخلصان صمیم که خیر از توجهات عمیم حلیب المنین و نیز نازد و جلوه
ملفوظ و مرز باطن اشفاق موطن کرده بر دست از سر مهری های زیاده عدالت کابر حقیقی
تقصیر و کرم راحت بخش خایره بر دلازی فرماید که با همه خیرت و کامرانیها ز فویرت لغت شرف
تدبیر صورت در زویرت خوشد و رفیع سرورهای مخلصان از زویرت در دو و سه ای مشفقان
مواصلت سکنتهای نازه و نصارت بی اندازه حاصل نماید احوال مخلص بگردانند شور که جوید
حمد و سپاس این دولت دهمه حال چشم است عداینها از ذلت بایرکات منصور و تا وصول است
موصول هم است و در رفایر الا نور از زویرت که ماه کایح نور و مهرمانی ما به نیست ستمه فریاد
خاطر مشده باشد
و جانفروای و طیرت الموزرت کشتری و دلکی یعنی راجع صحیفه بهجت از فرات که سر شرف
خارجی ای افسرده و لان مادیه مهاجرت کار فرمای انفس سومی بود و وصول سرور یا مخصوص فرمود
کامیاب توان شد و باین رو اندر ساندان الفاظ جان نوازش که سر یکی نعمت سرور افروانی نوید خیرت
و صحت مزاج مبین در جیب رسین و است بفرمود که حال الوار حال بهجت شمال تر تکره خاطر نظر
و مشاق را مفرسان تجلیات کامرانی ساخت مرفوم به بهجت صبر کرده بود که خنده خاطر عرفان
مطهر برای استعمال هم است ز ندرت و طواف حضرت است المقدس از یک در مجموع و در استیلا با و
ممانعت فمردوله سها و مهمام الدوله سها و در و دیگر سرداران انلی نیران عارف معارف سها و کون و سجال
رهار منوهره است مبع کز دیده و صورت مراحت انظرف بدون حصول این سعادت کسری منظور مزاج
که دست اشراق شد و اراده طبیعت فیض طوبی که پیروان روز تجلیات ارادت است با این بهجت
مهم کرده که از برای موسم چهار سوار شد حصول این هم است کسری سعادت و بنا و حقیق است از ندرت

انجام این مقام

اجماع این مقام کاتبان شریف سابق را بوجو حیوین حشره زلال وصال سیرت فریاد فی الواقع ایچ بود
حکمت خیره مراد این عالم عاقبت بیج و هم فهمی تا از آنچه از روی عقل رسا و ادراک کامل در باب انظام
امور ظاهر و باطن فهمیده و سنجیده در تمام خاطر مفرمانند چه ممکن که هیچگونه نجاورد تفاوت و در غیر حوار تواریخ
یافت لیکن محققان شرایع محبت و اتحاد بدلائل و سراسر سلطه بر آنند که نهایی سیدالان سنو و نمودن و عقده
رج و غنا از ریشه خاطر اقراران سلسله هموم برداشتن بر غنا و نهایی هم جهان در حجاب دارد که گفته اند
ادخال سرور و فریب خلق خیرین عبادت الیقین مهر صورت چنده جدای را از مضایق است بر روی
چاره میت از آنجا که از بدسجانه فی ذات با برکات را نافع المخلوق افزوده یقین است در آنچه خشنود
سرخ و خربت خلق الله باشد از جلالت حجاب بجز طوره پیرا خواهد شد هم سدا بر مقتضای است
خاطر ناز تا به روز و شب بر برگاه الهی همین مناجات دارد که زوق تری در مینت امار اطفای است با بهای
شکر را مهاجرت و الیقین خون چها بهای زخم جدای کرد هم بر محیط اگر گاه کاهی یاد اوری مخلصان محبت
خاطر سینه مطهر عبور نموده شد درین طوفان رنج و غنا سر تا به زنده تا تار می تواند شد
خاوی و خاوی روح پروری و دلکش و ناهنج مناهج کام کجسته و جانگیر
بسیج محبت نام و مهر انگیز الطاف مشون محتوی بر شفاق و الطاف بی از ان بار که در کسب خیمه
در خلاص مورث هزار گونه دلنوازیها کرده دیگر ما که این گرفتار در طه بنی روی روزگار بر خاطر دریا ظاهر
عبور نموده مخلص سیر با بحق الیقین میدانند که چنانچه از راه گرم سندی تا الفاظ کشف و توجه بسیار
بیزبان خامه گوهر بار که شده فی الحقیقت فرارج و ناهج از انبدا تا حال همین منوال منوجه حال غمخواری
احوال بر اختلال مانده و لبلبه بر ای همین شفاق جان پرور بر وضع که فرارج گرایه اقتصاف فرمود
رضاه و تسلیم جاره نند لیکن در نجات دل سلسله و نهایی که نلاطم امواج بیک مهاجرت و جدای
زور و شب بگرداب رنج و اضطراب عرقه طوفان در دمندها دارند تا واصل شفقت موصول
که راجع نامه با می شود بد خیریت و جمعیت ساجل طمانیت فایز نمیکرد اند فلق و اضطراب طبعیت سلا
شهیج نیست و در چنین مقام بر سلسله از منزه کفایت با می هم ستانه هم طرفه چاشنی لذت خوشنوار
نمذان محبت می افزاید که در گذارشان در اختیار است سلسله کفان چاره بوجه گوش فلک را
که نلطوات بوج خیرین رنج و غنا غیر از شفا و در این دریا نوال با مرلوی از هیچ طرف ندرتند

۱۵۸

توجه باطن و استکبری فرمودن و چنین استنباط التفات خبارنا کایچه از چهره از روی اوقات نازل
از دیده خونخوار پاک کردن سبزه رعبه نزل کرد و ای خباب الهی و شمر شمر است تا تمام به است از چند روز
لنازیه های دلپذیر معاوضت نامی از طرف سبام فرود بود باز توقف معلوم شد حالت سبکبری دل از سب
توق و یقین قیامت در بهر حالت کار ساز حقیقه فضل کند که با همه خیریت ندرسته به کمال خوشدلی
و کامرانی زود معاودت و دست در و غیبه افسرده و لاهی خیران دیده روزگار بر و اوج نسیم نو بهار هفت
سکفته و شایسته شود و شکایت سرد مری زمانه خدارا انقدر که در خاطر است در بریم مصادف است کلف
باید از در کند

گذشتن خصوصاً آنچه برین تازه گرفتار بود قلمو در روزگار سبک زد و اگر شمه اران به تجربه و تغییر در لید کلف حمل
رسمات زمانه خواهد بود از اینجا که دقیقه شان قانون محبت این در در این شهر خیرین حال و دایم است
نژاده کند روز و شب نظر بر فضل الهی دارد و سفت نامه بلاحت انفرادی هر نیم در هم جرات بود در جو
نیاز نامه مضمون خیر خیریت و صحت فلاح مبین است و قول منبسط نموده سرور نامی صید از زبان و
نکت دم و بر مردک دیده هالم کوسبدم و تعویذ دل سوخته کردم بمقیصا حدیه محبت فطری روز و شب
از درگاه الهی نتایج است که فضل و کرم خود نظر بر حمیر احوال خسته دلان حدیث مهاجرت و
رود تر از دولت دیدار فالین الانوار دیده و دل منطبق و مشتاق را نور سردی این اندازه که امر
تا حصول این مامل که لونی زودتر حلوه ظهور دارد اگر گاه گاهی یاد این سوخته شده مهوری خاطر
در با مفاطر عبور فرموده بفریم نامجات کلامی است از ای طبع شوریده می شد سعید از

الطاف و بی نخواهد بود
از توق و از روی مواهبت لازم
صوری بود و اولام مهاجرت ضروری آنچه در دل خفا دیدگان روزگار سبک زد و انقدر که سبک زبان
خاصه شغل ابرازان نواند بود شد جابه صبر باره باره امی شوق دیگر چه کرد خواهی امی بجز
دل از کف تو خن شد حالا بجز چه کرد خواهی تلاطم کن جان جابوجه انقلاب زمانه تا اگر جنس الهی
لا تقظون من تحت الید سر ما به استقلال خاطر نمودی از موج خیر نورش های امید حاصل دشوار بود آنچه
که فضل به منتهای از در معالیه حال کافل امال بنده های عقیدت استمال است و مضمون این که
ان مع العسر بر صدق این معالیه دلیل بر کمال پرورش یافتن بارگاه رضا و تسلیم که نظر بر کار

تفصیلات او با

فصلت او تامل و تدبیر دارند از عوارض کمالات عقلی از صد متوج خاطر و از روی قلب نگریده با مبین

169

نمیکند نظر کرامت خیار کبر با قومی دل و سکنه مزاج اندر آمدن قوت رات و الله فی لطف و احسان
بی پایان جزا و ندمی کرم کسبته نه با مع فرماید و از روی خاطر مخلصان بزرگ بجز صدمه ظهور میرسد مخلص در هر روز
نیاید ندیمی و اخلاص بیدار تصور فرموده همه حال یکدل و بی جهت و بزرگ باید و الفت و گاه کمال صبر استی از روی
خامه و حسن دل طافت برده رارام لب باید فرموده در زنده روز و مع همالت دیدار فایض الانوار است
نوال صلب و منفی مخلصان نشانی لاله ار استیاق سرور مورا

موفور المرب حرقه بکزارش و لغزش در اید و فائز و سفار و وره مفضل ادایع این مطلب است
لناز مینواید سفید و الاز در و بجهری و الام فراموشی فرمایند مای القدر شناسی کرم کسبته در اول
کرده شود و کسب مخلص صدمه ای این سوره و لغزین نمینواید کرد بد پیش ازین گاه گاهی
که در بیجا کسب تیر ملاک جدیدی کسب نامد لطیف پیرانشرف و وصول فرموده مرهمی بر خشم خونازین
فما جرت مبلد است خاطر مضطر و بتوارخ الجملار و بکسین مع اور در زینت بدید این توجه و استعد
به حال بی توجهی و فراموشی کاری مادل و استکالت نایف و با وصف اندر مفرصه مع الانصال

بصلاح رفاهیم نیاز متصدع مزاج را مع شده جواب هیچ بلی اران طو امیر و کسب فراق کامیاب و در
نگریده معلوم نمیشود که بی التفات نامد بران بحث نارسای کسب با شعله کرامت امور ضروری
منوجه تشریحیم جو امه است مخلص بر خلوص نیاز مندی خود و وثوق الطاف و اشتیاق کرامت زار کونه
نار و لغز بود که شاید زاده از حق در استقام سر کسب محبت و اتحاد و بگری منظور نموده و
تفقد تریف کسب معلوم است از آن نمیداناید فرمایند بجز کسب کرامت و صورت هم سبب مگر کسب خاطر خاطر شده

لطیف از و فوج تاج البسار معجب و متوج کسب لاله و الملت که در بنوا لایه محبت جاود
معاودت کرامت بر بنظر از استهار خاص و عام و افواه دالسه وضع و شریف بکوشش از روی
کسبده اسباب رفیع بر روی و جانفروای کمالا کرد و اسناد و سامان نومهار کسب سبب و کسب بردها
کسبده خزان دیدگان عهد جنت کسبند انهمه چاره سازیمهای مناجات شیع و دعای می
کسب می مخلصان است که همواره بجلوس باطن برده گاه خداوند کار ساز مود می مع گردانند
و کار پروازی کسب کسب اشتیاق است انما و جمل کسب مفرموده الله فی زهو تر این

سر زمین بلا به شرف شرف مهمبت رود و این چهار پیرای کلش نامرا در رونق و در روح پر از کرم و شرف
 و شادمانی از رای فرماید استاقان قیمت و در این مجلدات جمال از امت اتصال مسلمان خوشبخت
 و اسم خست از رنج و شوق پس ترش زوین و تلخ مزاجیهای روزگار بخدا رجفا کار طمانت
 نامند آنکه در اللعاب بعد و رفو مقدم فیض توام که ایام که لکوش نمنا بدولت وصال
 مسکرو و احوالات همدری زمانه و شکایت فراموشکارها مفصل معروض است و از خود امید رسید
 اینجا که شایسته نارسای نیازها محبت بسیار و امن کرد دل شد لذت امصوب بر طرف ملازم جامع با بلا
 این رفیق ساری همبان که در لک توهم در بر تقیم نوید خیریت و صحت فرج مهمبت منراج سر و برکت
 شادمانی از رای فرماید که به صفا کم نمی نامنواند شد

و لوله ساری فوق مواصحت در ترک نازی الام مهابرت طرفه شرف دل شوب در سیدستان باطن
 اخلاص موطن بلند خسته که سامان صبر و سلب و بطور با مال لصلام جنوبی محمد رنج و عشا معلوم
 فلک بمغیر کج قرار با این گرفتار مطرح نیزنگی روزگار که در ام کره در دل دارد و چرخ بر کشته نور
 هاست که با وصف این همه پریشان روزگاری که سر اسبیه احوال پر احتلال نبرد و دورنی و
 مضامین همجوری نراوان دستهای بلا رسیده افکار رسیده مستعید جلبر نراوان
 بار بر اینقدر لطاول پسند کرده برنج فراموشی و تابا و فرمایها می شوق بهر آن غمخوار قدر شناس
 انقدر منبلا کرد دیده که دیده منتظر و دل مستاق را که سنج از خونگای فانی و ناله های
 جانگوار فرار و آرام نیست بالدام همدری از احوال مخلصان صمیم که از غیر از الطاف و شفاق
 کرامت دستمایه و خوشبختها نراوند صورت اینهمه تعاقب فراموشکارها است در بنوعه جدید
 نیازها محبت ارسال خدمت کرده جواب هم کامنیب نمکرو و شادمانی قابل نامه بران معجز
 در مانده استند هم صورت برجهت از مقدرات نصیب قسمت و جین و جین بر سینه مثل
 بردار به شمار و در سر شسته شد و عطوفت و شفاق که ایام لخطه از دست نداده نذر مراد
 غمخواری و قدر شناسی تا رط اللسانش ز فرو شب از خنای کایت از حصصه هم استند
 که در رفو مقدم بهار توام ز رفو رونق افزای این نواح کرده و شاقان بلبل و بلبلت که از
 هر حوادث روزگار نیز یک نغی تصویر سامان انقطاع ابدت داده اند بر و ارجح هم توهماز

و حال همین رسال سبب آنست که در آنجا با فراوانی در توجیهات و در کفایت قدر شناسی که این

از بارهاست شود یارب این ارزوی من چه خوش است نویدین ارزو مرا این حالت ¹⁷⁰

پر ملالت بدستور که بود موجب کرد سپاس الهی است و بقدر استعداده حصول سعادت مجرای حضور
موجود و تقوی مستعد بوده در کمالش از در اول حصول بدعای ترقیات هم در جهت پیرو مشرف حقیق و ام قضا
و ان که فرمای قدر شناسی کامیاب است که در خلوص از اول استمدر خاطر را مع بر تواند از بعضی
حسود از قدریانیهاست که بر قیام خیریت و جمعیت گاه گاهی فریاد می کشند که فکار باید بود
با بر از رواج روح پروردگار بجز نیت های کثیف

معلوم می شود که شب بجز رحمت و هدای روحی و ناقص آورده نقصان فائق الاصلاح کامرانی
تا شکر صبح نورانی جمال وصال از بر کوشش و نثار استاز دست رسیده و قریب است که حور سید عالم
افروز دستاوردانی از مطلق هم است و کامرانی طلوع هزار گونه اما در آنجا در فایده فخر و استقامت
ایشه ارزو در بینم محض آن بر باد در خلوتی که خاطر می روی بود در عیای سحر می توانست نیم شب از

خجسته این انتظار استند عیای جلوه بر از نهاد استند بر وفق شمان از جلالت حجاب بعبودیت پروردگار
هم استند بر مفضای محبت و الفت فطری سبب سنو در با بر خلاف کسم دانین جو فرودان کنیم
نمای زمانه بهماست خلوص صدق و صفا بگر امین است حاد از حیدر ماه متصل و متواتر زیاده برده هم لایحه
رفتمه الاخلاص ارسلک ابلاغ خدمت نموده بر روز و هر عشت از نظر داشت که جواب

کامیاب شده مرهمی بخواست جانوری جبرائی خواهد کرد است طرفه با جرات که در بنوعه جواب
از آن طوایف مطول و دلاویزها سرایه میست و سرور زیند و خسته این همه تعافل و بی توجهی در مراتب
یاد آورده ای هم استمان بکمال و بجهت هیچ فهمیده می شود که از چه راه است یا در وصول و انجام
عقده در پیش آمده باشد که جواب رسید یا صورتی دیگر غایب است که در ضمیر ضعیف است که دیده

بهر صورت ظهور این بیداری خادمان است به است مبین دل طیبند که ما و سبب است که بر کاره
ما ز صمیمه السوف روانه خدمت ساخته او هم ما هنوز معاودت کرد و گوش خاطر روز بروز در
اورا نشانیست که روح نبار این هم است صادق الوالام کوز و منظور مزاج است از شرح این
ما را و نوید صحبت و استعدادت با مرکبات و لذت لطف اورها اما با یکشاید که خاطر منظر

بیشتر از طهارت برود

کلمات طهارت مستفاد از

که محبوبی بر اشفاق و الطاف بسیار در جواب کفایت تو بس این گرفتار تیرگی زور کار طراز فرمودم خاتم کبار
 بر دیده بود از تجلی اشوه مهر و محبت این مطلع انوار کرامت و افشارت فراتر از محبت هم سدار نبار انوار از
 شبانه تو چنانست از کشف محو از زاده ازین تو قعات بکدری و بکافیه های فوق الاصحار دارد و تو سطر
 و عده های بسیار که بار در باب برداخت عزیزان گشته و سحر لعل و سر سبب همین از زود اما این بد
 خدین شد ایند ما کایه و استغفار طاهر بر خود کوا و انموده در هر صورت و مهر و ضعیف که مزاج کرایع فصحا
 فرموده چار ما چار از رضا و سلیم چاره نبرد و با وصف کمال ما سایه وجود از دیدنی رفعا هرگز فرودان ساز
 باشکوه و گفایب از صعوبت های احوال بر احوال و تفافک های جسمی آن مظهر لایه و لاک نوزبان کلز از سید
 و الا لعلم الیقین بلکه یقین الیقین میداند که بفضل الهی موانع بی منهای حمت رحمانی و حکمت مآلوز در
 در نبوت ذات بامر کات را برای ترقیه احوال جفا و دیدگان سوزش در هر یک از محضین خصوصیات که هم شیخ
 هر دو از شمار دادند و از مزاج توحید شود یک رسم حساب توحید و فیض استیلااب رفته محوی
 براد گشته بدان وادی می نماید از توان رسید حال که دل شوریده مستمند زاده از فریقان طهارت در وجود
 و الام فراتوش فرمائی در خود نمی بیند از بس التماس و اضطراب جفاکاری روزگار بر در دیده در زمانه گشته
 بی اختیار شده هر چند ممانعت نمود که هر چه از تلخ و ترسش روزگار گشته و مبلرز در از نصیب قسمت
 آنچه کار در داران فضا و قدر روز اول مقرر کرده اند سجد و حمد شری استحال نمی باید و ناله و نوا می بندای
 در خدمت مشفقان که تمش بر که منظورند از گشته حرف چند از کفایت هم گشته که بر تو محبت و ای و الفت
 فطری از فروغ ناصبه او پیدا است بر زبان قلم حواله نمود دل است این حرف نتوان کرد مایل از انجا که
 از این صفات مظهر نصیب و عدالت است درین محله اندک سر سینه انصاف است موده و تکریم مایه فرموده که
 بجای نیست و آنچه مینویسد محض درین است بار و برای ندارد درین حال هم اگر وصول است حصول منتقه
 الاشفاق فروغ بر برای دیده و لب انفرای دل صغیر از کرد و در دنیا که چگونه میباید شد مهر صورت
 کند که درین روز می این ناحیه نور مقدم که ۹۶ ص ۹۶ شک مهربانستان خاور کرد و در نظر ان الوار جمال سیمین
 دیده و دل نور ای سخته فروغ اندوز کار ای ناسودد جدید حصول هم لب مواجبت از زین بر روز هم
 بقدر برداشت فریب کرایع ازین مقالات با دومی هم در خواهد دانست این کفایت مایه ناهم نامهای

اچم نهم

انچه دیدیم از جبرائی تا جبراً خواهم نوشت

بعد

عرض مراتب بندگی و نیاز و از روی حصول ارباب غرض منو فور الممیت منو فضا صفاق تجمبر مملو اند از حقیر
مقتضای خلوص عقیدت مکرر بار سال خواص نیاز سعادت اندوز کرده لکن هیچ نمیدانند که بجواب بی ایم
از این خواص نیاز از چه راه فرایا و خاطر مسمیت مطهر شد رسوخ بندگی احقر سحاب استغاثه از تقدیر
ست که مقتضای اینقدر فراموشی باشد بلکه از نیکو بهیم از نارسا کار عی طالع و ایام خواهد بود از اینجا که
خاطر نیاز شریک ای در یافت نبود خیریت دست نزیج سفت از منراج روز و شب از روی شمشاد بارک
خواص نیاز در اختیار جراب منجمید ازین که بجواب ممتاز کرده و حقیر موجب دل بستگی است از
فصلت دریم امیدوار است که رسوخ ارادت و اعتقاد مخلص بی با همواره منظور و بلیغ ط مزلح مبارک بوده
بود و در نوارش سحاب لطف لای لغات اندوز باشد.

و مسقی فیما بین کرم فرمای مخلصان مسکند که در این مراتب سنا بندی و از روی حصول کرامی مصلحت
منو فور الممیت که خارج از حوصله شرح و بیان است منو فضا صفاق تجمبر مملو اند از حقیر
الطاف مرفوعه هم بیم ماه و بقدره از منزل نوروز کج منخور سر رسیدن کاغذ داخل و خارج و در
سجود ابدان وصول استغاثه نموده بسیار سرد و منج کرد ایند از محله المنه که در از رسوخ حید
بسیار کاغذ ملاحظه را مع در این در رسید در رفع ماری احقر کرده رقم بر سر خادمه عطف
کرده که عقیدت دایره است نوا صبح و منی وزیر الممالک در مملو مرسد خود از چند می ان مشفق
کلام فرمای بدین حضرت گفته بد نظرف لطف از را فر خوانند فرمود و درین عرصه کاغذی که
مخلص حضور از را رساله در دست شده خوانند رسید ان مشفق کرم فرما جمیع مقتضات اینجا از صورت
نموده آنچه محال است دید داخل جعله و دیگر ضروریات رؤس و کما صبح اصلا حوانند فرمود معتمد اجلس از
انبار از شجره کسپاه ساز داده بر داخل محال از خانه خود نداده است مخلص بموجب همین جمع که
در کاغذ مرسوم است بعد وضع خرچ سبزه و خرچ محال است که باقی بر آمده به سجود ابدان موافق
دلها می رساند و درین ایام رات نترسد و خاطر نشد آنچه از محالات وصول خوانند شد سجود ابدان
خوانند یافت مشفق کرم فرمای من فرالاف انبیه مراتب که مرفوعه خادمه عطف کرده منج و سب
لکن در دست شده لکن کاغذ از حضور نور بر نه نقابین احقر در کمر ایس کار برد از آن عصر کار و الا

171

نوالها

ام باکران برسد و از آنکه منوجه احوال این معذرات شده درست که و غیره پس جواب سینه بی نوشته است
 و سنال و صورت دانا پس هم که مرقوم میشود و بالفعال است اخف و از جمله دشواری دارد برای این سوره
 و از آنکه از ابتدا سوره آورده اند و از آنکه سبب آن سوره و غیره از خطبه و وصول یافته اند و از آنکه
 در آخره تا نزد آنجا که آورده اند از قلیل یا بسیار رسیده در صورت حساب دانا پس وقت این سوره
 در آن سابق سال مرزا سبب آن سوره و غیره است سوره و کمتر باید دانند به سوره از آن حال زیاد
 حساب بر این میباید شد و در صورت سوره سبب آن سوره است سوره اصلاح است
 توجهات که است نا حال افضل الهی بلکه سوره سبب آن سوره داده باشد توجهات میفغانه بر احوال تخلص منظور
 فرموده زودتر حضرت گفته است باید آورد اگر بنا بر صلح وقت خند می در غیبت این طریقه و توقف است
 مخلص بر این مرقوم باید فرمود که برای هر روز سوره است سوره این همه معذرات سوره و غیره نوشته شده است
 مخلص هم چندان اشکال است در آن در راه مقرر کرده در هر روز خواند سوره موقوف است بر این
 اگر صلح باشد زودتر از آنکه رسید که چون فصلی رسیده اگر این سوره زودتر از فصلی دیگر رسیده
 ذالادرس میماند که وقت که زیاد است و کسی که سوره و تقاضا و او بلای سوره از آن روز و سوره
 سوره از آنکه زودتر از آنکه رسیده و از آنکه جمع سوره و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره
 آن سوره همان خواهد بود از راه که سوره زودتر از آنکه رسیده و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره
 خان بموجب امای که ای موقوف است در آن سوره از آنکه رسیده و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره
 سوره از آنکه در آن سوره سبب آن سوره و غیره بقدر سبب آن سوره از آنکه رسیده و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره
 الهی همان که مراجع که ای موقوف است در آن سوره از آنکه رسیده و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره
 رفع خواهد شد در سبب توجه شفا و ضرورت است
 گرم فرمایم سبب مرقوم در سبب آن سوره از آنکه رسیده و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره
 نکرده چون نوافل است در سبب آن سوره از آنکه رسیده و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره
 بلای ننگه با و سبب آن سوره از آنکه رسیده و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره
 و اجماع کتب است که در صورت هم که سبب آن سوره از آنکه رسیده و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره
 رویراه و از آنکه سبب آن سوره از آنکه رسیده و موقوف است بر این مخلص هم در حضور ابور و سوره

اطلاع

فلیح محروم و در صورت بله مناسب و اصلاح بخاطر کمزری و عملت و اگر مناسب شد حدیثی که در آن بصورت دیگر
حوادث نمود و دیگر در مقدمه تعبیرات سعید ملک خان تمجید نامه تمام بحیثیت تصدیح داده که ایشان مطلقاً
متاعف و سخن شنوی نزد و سخت مطلق العنان و کسرش و خود سر اندر اسباجم کارهای سکه و طلا
همچون صورت از دست ایشان نمیدانند بکلیت بخندین و جوهر در بی دستخفاف سوغه از ترمیم و جمع
پیش ازین مکرر آمده بود و سید سوار بند و ستایه عبوض خاطر زور و قوت منعه که دره باید فرستاد
و ایشان طلب خدمت کرامی باید طلبید چنانچه ایما میشود و زرتخواه ایشان از تحصیل جعله خواهد بود
و طلب نخواه از آنها از خدمت کلام کفایت خواهد شد چون احتیاط اجناس فصلی بهر ضرورت
و مردم را بر محالات منع کرده محافظت غله و مالک کرد و باوری مالو اجیب کرد و در چند مردم بند و ستایه
زود تعیین شده برسد و اینها طلب و نه عین صلاح است اصلاً در مقدمه توقف سلاه نباید زور
ترتیب اول
نوالصاحب همزمان شد شوق فریاد میدید که میداند
التقوی لوقن نو دارم که خدا میداند از روح ملاقات محبت لایب زباده لزان که خادم هم زبان
متصدی که داعی اینمیدعای بی منتهای توانند شد و نوعی لطیفه دلپذیر را بکنند که منتهای رفاه
طهور جلوه لبر از فریاد رفیق محبت نسیم که مهار الگری چنین زار لفظ و مضمونش سرمایه کفایت
های الفیاض خاطر بود و سرور ما محصور افتد ای وقت تو خوش وقت که ما خوش کردی
اینجی از مراتب محبت و العف و هم سستی بگره فیلیه لوقن و تحقیق هم سستی و محبت های دلی
که هم ستار سلایا امیران در معانت از حوصله و هم و خیال افزون و سروست و خند است است
که فیض الهی اینهمه کفایتی و بجهت برای طرفین شمر زار که نه دلکشی با کرد و عزت آثار سبلا
شکر کردی تو بهی تو بهی که در کار با غنطوز و غنطوز که است همیش مفصل نوشته شد و در هر حال
میلند بر این همه مراتب نصیب العین خاطر مینماید که صفای هم سستی هم مقصود این معنی
از اشکال تفصیلت بزوانی و بنوق منمنیت اقران اسباب دولت و شادمانی و ابواب محبت
و کامرانی بر روی روزگار اولیای همی کمال فایره کشاوه و آماده ساخته و بندایح درگاه آسمانجا
را همه وجوه معاون و متوجه احوال دانسته میشود شایان هم شایسته است که بروقت سکینه
و الشریح خاطر حضور نور اجمال فردیت و تفلاصیح هم ستار و نوقایب از تفصل و مراحم حجاب والا

172

مگر در خاطر دارد و بعضی اقدس را بنده منجرت نقضات و معانیات و در کتب دیگر که برای خود هم
استعداد و بیله باید هم سبزه در کار نامی باشد هر مقصد از حدت و بندگی نامی است که در دبره نمود
مراحم نمود این همه باس حق استیع باید که از ابع فرض و محتمل فرود در مخرج بر خولها کار و مکارها حال
متوجه که اجماعی بدست خط اقدس همین که بنده اجزا یافته باشد و الا توجهی که باید زودتر معنی که در دبره نمود
و دیگر جایگزین و غیره بموجب گذارش و کلیل همواره فرج که ابع منوجه احوال باشد و منتهی که در دبره نمود
نحو ایداران تا حال بقدر محاصل کفله از حضور انور بر حدیث وضع نموده منفعت شد در بنیواله
نواصبی و منسقی منبر الدوله بهادر از فیض آباد میانگرم و از آنجا بکوزان شریف آوردند و در این
هم در بن مقدمه ای باید بمبانی و طرار تمام کسبند و نموده تصویر بیکه موجب فاعلش این جمع بود
از دست این هم عمل نماید و مجهله مجامی خود ماند همین قدر اجازت دادند که آنچه از مخالفان
میشود به بنیواداران میرساند از سال حوات و سوال که پیشتر بنیواداران هم خندار چون
از حضور برای متابعت نواصب موصوف نامور کرده و تا حال بنمفرد غیر از این هم وضع و متابعت
ایشان عمل نماید در بن مقدمه هم بموجبی که فرموده اند و عمل آورده و خواهد آورد که در تقدیر هم
لاهمغه لا از طرف هم خندار تصور نموده فاعلش نماید و دستار به سلا منضم مجبور بنده است
نباید کرد و در حضور انور هم منصور کرد و در بنیواله منضم نفی زار روید که کوزا با بنیواله
محمول محال قبول و کلای نرسد بلکه اتفاق داریم اقبال هم یوضی برای حضور انور بر سبیل بند
نرسیل یافته متعاقب آن در لای زار نامی دیگر از فصل مع فط ثقیل ارسال خواهد یافت
موضی ما شد و می نذ کوز بنیواله اقدس که از بنده کشف خاص در خواب معروضی و اخلاصی ز کوز
حاصل نموده ابلاغ باید داشت هم دستار سلیمه و جوهر دستار بر با فلور یا بدو در این
در مراتب حفظ الغیب بهیچ وجه معصوم نخواهد ماند همواره بقر قیم رقابیم الا شیخ السور افرا
خاطر هم سینه دوست باید بود ز ناکه ساد ما به باله
لوق ملقات ز ماده از حوصله شرح و بیان است او کوبه ضماکت در این از این شاد و آنها سرور
بکتاب فراموشی بنویسند که ما و صف استقدر و الوالی هم بسته که هر غلط هم فهمیده نسبت انما
سزایه بشریح خاطر نگردد و دستار سابق انواله انما باشد و دست زار روید او معجون محال

و کلای

و طایفه مشرک زاده بی افاق دام لقبانم مفصل مرقوم نموده بمطالعه در آمده باشند در سبب لازم مسرعه کار و
که خواه نام نواصب و مشفق منیر الدوله بهادر آورده بودند نواصب موصوف بر و اشخاص حضور انور
با نوشتجات خود پیش دستار فرستاده زر تار لبر جعل کواثر انخواه کرده اند چون کجایش این قدر
جلد بود از میمالی که از نسبت کاغذ داخل و منجیح و فرست نشو ایداران نزد نواصب موصوف
فرستاده شد که بر وجه منفع آوده بنویسند لعل آورده شود بواسطه رفیق نواصب موصوف بر امی ملاقات
نوار در زیر الما است در امقدمه تا بنور منفع شده و همیشه منویسند که چه سدا که کاغذ بطور
مخضور انور ارسال دارد و چنانچه کاغذ مذکور با وضع برای حضور انور فرستاده از انجا که تقاضا
نشو ایداران بر روز بگوش تمام است و محاصل جعله کجایش انقدر نشو ایداران در از هم سینه تا
حسب اوست که کاغذ بطور منظر اقدس انور که در اننده بکار بر دازان تا لید فرمایند که موافق
مداخل جعله نشو ایداران بهر دستار بر بکارند که بموجب ان لعل آورده و مانده شود در رفع ناشی
از بی مردم و در باج دو دستار زد و در وضع معذات سنبل اس و کبیل نوشته بود ان بکار و تکلف
از خود است معذات که در قسط ماه پوسن است خالبر ارسال نمود میشود و صورتی که بطور
توضیح ظهور خواهد رسید هم سانه منظور داشته زود جواب و سوال نشو ایداران منفر کرده
باید فرستاد و با ده سوئی ملاقات است پس
نواصب موصوف
رقبه الامت و وصول نموده سرور افزای خاطر مشتاق گردید در باب نشو ایداران که مکرر بمصاحبه بن بن
مقوم میشود موجب استوائ است و دستار با وصف انقدر بر پیش نشو ایداران که از مداخل جعله
جدیدین درجه افزایش یافته و هر روز بر اگونه سورش تقاضا در میان میباشد بله سندی زر ان نشو ایداران
در هر جمیع امور مقام و راجح دانسته بر پر لونه کونیه و کونیه و سینه جار منعلقه میر محمد استاجیه که بسیار
فوق العاد است نشو ایداران کرده و انوه که در محله نشو ایداران دیگر در نایده بلا تکلیف و تصدیق
بدست می آید باشد و دیگر اجتناب تقاضا نماند و بمیر محمد مذکور نیز بنقید موفوره نموده شد که مو
قسط سندی بلا تکلیف می آید باشد سار الله بموجب تالیفات زر تار سنده است و خواهد رسید
با اشغال که حاجی است خاطر بلند و مقام مجوری و از هم سینه بعید نماید بصورت نامقدور هیچ وجه در با
فرانستد انور و هم سینه با حضور نمانده و اننده هم نشو ایداران و اگر مزاج منقض و مکرر رود از خوبی ایام است

گناه ایام کرام ما اول

خانمیر القدر من شوق ملاقات ما زیاده از است که

بجز در این کار ساز جفیع فضل و کرم خود زودتر بدیدار ما سرور گردانند مگر مرغوب زینوا خط مرسوله
 بالقیه خاص کرامت اختصاص جناب جهانما بی عوام افتاله وصول نموده مسرور و متعجب گردانند و یاد از زوال
 و پیشه و یکم جمع دلور برای زودتر رسیدن باروت و کوله های فرمایش که مرقوم گردیده بود و دستدار بجز در وقت
 کعادت افزای پسین بفرید که باید لعل بر کله کوثر ادر باب بناقی می ان لعل آورده میباشند که بعد از آن
 که دایره دولت کبر فرود می نور مسافت مقامات دارد ارسال حضور نماید در بنیوان که بالکلیت عالیست
 میجو چیده دارا اختلاف خواهد کرد و بدینجه از نفعات حضور انور و الفاظ منزه یواری و مصلحت ترویج
 بر زبان مبارک گذشتن مرقوم نموده بود و نیز مصلحت دریافت کردید و موجب کمال دلخوشی در روح هر دو
 شد چرا انقدر فضل و کرم منظور نمائید که دستدار سوا می نفعات جناب خداوند می سر مایه نیز
 برای بهبود حال و مال خود ندارد و کار ساز جفیع بقدر ارزو و تمنا می بندد می خلافت جناب از شرف و صلاح
 عالم کبری و کونک می و ار لهای لوازم خلافت و فرمانروایی روز به دار لوار زد و متعجب می انور القدر
 چشمداشت است که همسر منمط وقت یافته حضور انور را از احوال و دستدار با دیده بی تکرار و که از فرود
 عقیدت برست منظور نظر کرامت مظهر بار یابان حضور انور و انور باشد زیاده تر قیم نماید
 خانصرت کرامت منکرات سحر القدر بلند مقام است که همه صفای و توفیق دو وسیع از آنها زیاده از است
 که باوری خامه هم زبان مانان بدیدار اند شد او بی بی خنایچه دل منجا اندلس و در دیدن ما سرور سازید
 در مدت همجوری در بنیوان تعجب مقدمه سخا که در داری دو بی مصلحت مغرول بر کله هم مقام مکرر مرسوله
 بالقیه خاص حضور انور و وصول نموده متعجب و کرام گردانند و با د از مردت محبت و هم سینه با اول
 دستدار از کارهای انصابت و صلاح وجهه از خود جدا بچند اند حضور کسفا انطاس کبر و منکرات
 باشد چه ممکن که نامقدور تصور شود لیکن احوال و تعلبات بره بدیدار می ان نایاب است که مصلحت
 معلوم شده باشد که پیش از مدخلت هم دستدار از زنده شهربارت و یکسر استیغ زر خطبه از سخا
 داران منصرف شده در عوامی بر کله نال ظلم و تعدی عارت در بار می نموده تا تمام قنایک وقت برانی
 رود می در بای جنین رفیه در ملک بنده با بنایه گفته است پیش از این هم دستدار بموجب ارشاد
 حضور که در باب نال خود بنمونه بر خولعار کامکار بر بیامان مباد در رسیده بود و مگر که باید در تمهید

بجز در این کار

بعلت آورده لیکن بصورت نکوفت حالاً هم نامفرد و در تمهید و تصور سواد شد همواره ما و مول سرور صلوات
موفقاً المرسد بس لوازیم هم سبب و بگویم تا مطلع نظر داشته و مشاف احوال خیریت تصور نموده غایب پیام
بیت السلام خیریت و جمیع سرور باید دانست زبانه چه نوسید
نوا الصاب
بدرین در مقدمه سخاوه رساله که الفا طبعی و بیو جمع مرفوم خامه و وسیع مکرر و جامی کمال خیریت و
استعداد است یعنی خاطر باید دانست که منقذ لایا انمیدان دو وسیع و بیو جمع در چ مقدمه فیما بین
تصور جمعی بگردد اعتقاد و استظهار قومی میداند و از با پس مراتب دو وسیع حسد است است که
چون مالاتقل الهی بر سر کارت زمی و کنوکت شهادت الکروجه و بی انمیدان ساممال کرد و سرانجام کار
عمده و دلخواه حضور اقدس نقیض دوستدار شود و تقدیم لوزم قدومت و خیریت کار نامی سرکار و الا
حضور قومی خاطر لرایع حاصل نموده اید این چه قدر کار است و مقدمه رساله چه قدر بارگرا است در دیر
ان این نامه خاطر دو وسیع که ابع مکرر و لول مکیدد در مکر این همه که این خاطر برای ان باشد که در نیوقت
در حضور انور بر درخشش و برداشت مدتی قدیم و جدید بر روی کار است مخلص برای برداشت احوال خود
مخیرت انمیدان بقلیف و تصدیق ندر این مال اندیشی سلا از خاطر دور باید دانست مخلص در هر صورت
همه حال با بردن انمیدان است و برداشت احوال خود منحصر بر وجهات گرایع داشته است یعنی خاطر دارد
که بصورت و بجهت از با پس مراتب توجه و جمیع آنها تصور سواد فرمود مقدمه سخاوه رساله پیش ازین مفضل
مرفوم نموده و نقل بر او اند و نقل از سخاوه هم و آنچه بر بر او اند نموده شده و هر چه باقیست مشروفاً
تعلیم آورده و از آن جمله مسلح بهر ار رویه نقد بر سبیل مدوی اراصل و نینداون تبلیغ یافته نا حال
رسیده باشد و دیگر هم قلید که از سخاوه با فرخواست بود بلا تعلف خواهد رسید ازین مقدمه
خاطر زین مطلبی باشد و اگر مزاج منوجه با پس سنها کرد و در نیوقت احوال مخلص هم ازین
بیا خاطر اقدس انور باید دل که فرا بچکله صورت مرفوم بوجه ظهور آید
نوا الصاب
مندان مستعد شوق تلقات از آنچه سحر بر ذرا بسیرد است او که ز قونرا ازین سرور مشروفاً و ما کرد
رضیمه لاسخاد و حصول سرور نام صورت مرفوم بدر یافت خیریت خاطر منظر مطمین کردید از ملاقات نامی نوا الصاب
و مسقی غیر لولوله باور و مذکورای که بخوبی بمیان آمده و صورت عارضه کسل مزاج نوا الصاب موصوف
و استعمال منصف و مشهل و بلس مرفوم بود مفضل معلوم شد بدر یافت کسل مزاج که بدین نوا الصاب

کلمه الیقین که فنگی و دلال طبع بر وجه تمام عاید حال کردید اولاً در زودتر شایسته حاجت که امید
 در پیش تر از رویه بابت با فیر سخاوت بمناجوت بسیار مرفوم شده هم سندار حلاوت و عده
 بر کفر بطور نذار و تامل و در زودتر بر سر انجام زود و منجی است که از اسباب کار سر انجام و عده
 چهاره بود بجهان آورده شود پیش از این تر از رویه تمام و کمال مشتاق عباد داننده همسند
 نوشته است را لیس معلوم حکم خود بنویسد پیش تر از رویه با فیر هم مس را لیس داننده را لیس
 فرستاده شد را لیس معلوم که بر تبلیغ عباد همود رسید باید نوشت هم بر سر اسباب انهمان
 و در لیس و کارهای طرفین و احدانش را لیس در نام مقدور در هیچ مفید و قصور سخاوت
 برای تعقیب مقدمات ضروری مرفوم بود که اگر مفضل نوشته شود فوری که در همه موده تغییر کنند
 دو سندار برای اعتراض نفی خود حکماری و مطلع و دیدان نیست بر وجه گفته و نوشته
 محض برای خوشی سر انجام کارهای سرکار و اللیس داننده دو نسخ برای انهمان حشمت
 بلچین دانند بسیار مطلع نظر داریم بیشتر نفع مقدمات ضروری گفته شده بود دانند
 آنچه دیگر هم ضرور خواهد بود را لیس اطلاع گفته خواهد شد همواره بر همه مکاتب معتقد است
 باید دانست زبانه تا در مال
 نواصب دوران نیست بعد از شرح

از رویه تمامی سرور و موافقت که مافوق اندازد سرور و غیرت ملک و فضا محبت تضمین نموده می آید
 رفقه می آید افراد وصول سبب و نامجسور نمود بر اکتسب و اسباب و خاطر همسبب نظر افروود
 مرفوم بود که حقیقت زود بود لو میر محرم خدمت نواصب است مرفوم همان ساله در موصی که
 مخلص نوشته بود با طهارت در او زدند نواصب حشمت در جواب مرفوم و دانند که برای هیچ سخن نوشته
 انجمن معلوم هم سندار کردید در نوشته سراج السنیم آنچه باید میر ششم در سندار در سندار
 و فخص این مقدمه روز و شب سراج و چند سبب و مرفوم است در همان سراج که اگر هیچ
 صورت سراج هم سندار که باید عمل آورده شود و لیس این معنی شکران بر اثر همجاری
 و حال داری میر محمدتبر برای باسبب عطا از اهداست محض برای انست که لطیفه های تازه و
 زبکین که اصلک سراج و سراج در برابر مردم مخالف بقامه بردارن رده شمار و لیس میر
 اند بر چند طهور و نهینه افسران از مردم مخالف در نوشت علم الغیب حاجت است که بر سراج

همه مرفوم

بسم الله الرحمن الرحيم
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته
هذا كتاب في بيان حال
البلاد في هذه الايام
والاخبار التي حصلت
فيها من غير ما
كانت عليه من قبل
والتي هي في غاية
الاضطراب والفتنة
والتي هي في غاية
الاضطراب والفتنة
والتي هي في غاية
الاضطراب والفتنة

والتسليم اليها من قديم الزمان
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته
هذا كتاب في بيان حال
البلاد في هذه الايام
والاخبار التي حصلت
فيها من غير ما
كانت عليه من قبل
والتي هي في غاية
الاضطراب والفتنة
والتي هي في غاية
الاضطراب والفتنة
والتي هي في غاية
الاضطراب والفتنة

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته
هذا كتاب في بيان حال
البلاد في هذه الايام
والاخبار التي حصلت
فيها من غير ما
كانت عليه من قبل
والتي هي في غاية
الاضطراب والفتنة
والتي هي في غاية
الاضطراب والفتنة
والتي هي في غاية
الاضطراب والفتنة

که برای خرید جنودت باز و حیره بر اسمت در سبک خون میل خاطر و سواران با این جانورین بسیار
 اندازم فرقوم خامه استخوان و مکر و دو که از کار بردن آن نمودند فصد نموده که از آن مردم معتقد خود را سوار
 اینها کرده و ما بداد که هرگاه جانوران مذکور خرید نمایند احدی از اینها نماند و معوض شده از
 چهره و خود با کلاکت را بنده همواره خاطر و منظر و شتاق اخبار خیر است و در سطر مکتوب است
 سرور افراشی دل مشتاق باید نمود ز ما و نه بصدح نشود:

بلند مکان شد شرح فوق ملاقات مهبت لایب فوق الشرح است اولی این سطر خاطر حاصل کند
 و فهمه الاستاد که در باب فرستادن سوداگر اسپان فرقوم بود موجب سرور یا محصور کرد در فر واقع
 سوداگر می خریدند پس او رده است لیکن یک نیم از آن فایده است و در قیمت
 مادران مهمای بسیار دارد که بر کرد است بمسود هم سوار برای رفتن پیش آن هر یک از سوداگر سوار
 تا کید نموده بود در ارضه میسود و سوداگران را میجو و تعبیری هم معنویان در سطر که در صورت سواد اندوز
 کاروان مسود مسود و داند انوسجات نوا اخص مهران فرزند جان سواد برای نبود و اگر سوار
 بنالید موفور رسیده است که میوه و اسپان سوانا اخص و کفی منیر الدوله سواد و طلق فرموده بلند
 اگر انهمه آن میجو اند که پیش خود و طلبدارند سطر فمیده را پیش او و فرستاد که راضی
 بر ذر ماده ابام کفام با اول

بلند مکان شد مر این آرزو و محاک که بدر یافت سرور مواصلت موفور است و در سطر
 خاطر هم سطر منتر دست نه القدر است که بکار برداری نامی نامه و خاصه ما بان سوار سوار
 اولی این سطر سوار میجو این نعمت سرور و ما اینها سواد مدق مدق منقصه کردند که هر سواد
 دو سطر موجب سرور یا محصور نکردند و اسفند فراموش در عالم هم سطر و کجاست سواد
 نسبت تمهیدضای محبت نامی به است دل دوستی سوزان است که بجهت در یافت سطر و سطر
 و سطر سواد سواد سواد خاطر بود و مطا سواد که ما بعد می در فرقوم سطر می سواد سواد
 در سواد با وصف انهمه خلوص کجاست با این است سواد سواد سواد سواد سواد سواد
 باشد انده بر خلاف گذشته همواره سواد سواد سواد سواد سواد سواد سواد
 و شتاق سواد سواد

در سواد سواد

که بتسلسل مکاتیب سرور افرازی خاطر منظر و شتاق بگردیده اند ما وصف این همه خلوص محبت و دوستی
 های قدیم که در ارسال مکاتیب ابراهیم بنویس و تا خیر راه باید حامی استعمار است دل اکثره منظر
 شتاق اخبار حضرت باشد انبیه برخلاف گذشته نمیشد نمیشد خط راحت منظر سرور
 ما میفرموده باشد در بنویس چند می از رفقها اراده جدا نمودن اسبان سوار می خود را نموده
 میخوانند که بد الصلح برای درخت نعل بند چون فرموده این حرف است بر اجه صاحب مهربان در
 مقدمه قلم نگرییده با لغز القدر مرقوم میشود که در مقدمه از راجه صاحب مهربان هم بخیا نموده و جمع
 نعل بند که منظر جمع اسبان را در اینجا فرستند در قیمت است نظر بر است القدر القدر درین
 باب همه احوال مبر صورت است

سواره از هر جهت شکام باشد در دعوات و اقیات و ثنوق و در این جهت لاکنزاده از آن باشد
 مشهور و مکاتیب خاطر غیر نموده مع اید در سمت خط بهت منظر وصول سرور ما محصور نموده خاطر
 برای در یافت اخبار حضرت سواره منظر مسدود وصف این همه مکاتیب تا ظهور اسفند فاعل از رجه
 راه تصور نموده اید بانی مکرر مرقوم شده بود که اکثر زمداران که رازی از راه شراست
 فی ادای زر محصول سگمارا خاص غله را شنبهار داشته اند روی در بار آورده در دایب نظر
 استقامت مینمایند بقیع منظر باشد که در نظر آنها جانمانند در مقدمه آن بر خوار کار کار
 نوشته بودند که زمداران در مجال دارند که در صورت چنین حرکات از طرفها جانوانند بافت
 و منظر راجه شب و کسی مهربان در بنیاب نام جایگه و از آن کنار در با می جنبار رسیده بود در بنویس
 زمداران این مجموع که نوشته بود و حرکات نعل عمل آورده غله را برداشته در دایب نظر
 زخمه نوشته اند چون ظهور این معنی موجب نقصان مال سگمار است و خوش است مرقوم می شود
 که آن بر خور در مقدمه مع بلین نعل آورده زمداران مسطورا و سبکه کرده در اینجا بفرستند
 داننده و این باشد که باز هیچ پس از زمداران و دهان از ملک زحمکات بتوانند شد

رفیق و عوار ماه سوز القدر و توان صاحب سواره در حفظ الهی باشند
 پس این بموجب نوشته انوار اینها که محال بود و مجموع تمام در باب فرستادن اسبان است
 حصول و در چشمه مرقوم نموده بود پس است مصحوب بنده در خان مردیه اصطلاح روانه کرده شده

به احتیاط رسیده باشند تقصای و دستهای است که اسباب طوری را بجهت که سانی بگویند
اگر خبرداری شود لغز و خفت آورده ز قیمت و مانده مردمان را زود در حصت باید نمود و در سواد
ان دستهای رسیده قوم بود که در خواست فوج در پیش است اگر طلبد شده شود حقد و فوج
نیواید رسیده و قیمت ده قبیح مان منفج نموده نوشته کند که ز زرفر ستاده طلبد از حصت
نیایا احوالات بهم رسیدن فوجها در مصلح لغین که رسیده باشند مردم خاطر خواه برایت
نوری بکلاس هم مطلق بهم نمیکشند اینجا و قبلا در حضور انور لکارای حکم یا مامور شد
در اینجا رسیدیم کفایت فوج در پیش نموده شد چون در اینجا مردم خاطر خواه برای
نوری بدست می آید باز مردم برای بکلاس فوج به تبدیل که در پیش فرستاده شده بود لذا اینجا
بلکه و سردار با چند سوار آمده نوکر شده بود و چون آدمی که در آنجا نبود در حصت نموده شد
فوج که از سرداران نمندار باشد بدست می آید ناچار بکلاس و تفحص مملکت چند سوار
معرف از آنجا لغز و ضرورت بدست آورده نوکر کرده شد اگر یکی صد هم صد چهار صد
مانند سوار که خواهد که هم رسیده نوکر نماید بدست نمی آید و مان در مصلح بر کرک خسته می شود
و قیمت هم اگر که خواهد بدست نمی آید مگر در و در و در کلمه و غیره محالات متعلقه نواصا
وزیر الممالک رسیده رسیده شده که کارخانه تباری آنهاست معلوم است که در اینجا مان سوار
با آنها را خرید فروخت می نماید با بموجب فرمایش سرکار نواصا وزیر الممالک است در
تبار می شود اگر در مصلح فوج حاضر باشد باید برای نوکری بهم می رسند تا با آنها بدست می آید
چون کارهای طرفین واحد است و هیچ وجه جزائی نمیدانم در سبب و ننگش و صورت گرفته مفصل
اطلاع نموده شد مقام ناچار است قبل بایت می آید بدست که در سر کار برای تقاره
خرید شده تا بر اطلاع نوشته همواره از احوالات مردم که سردار و در اینجا خاطر نماید بود
0
مباراجه صاحب میزان سیمو المکتب عالی قدر بنام مکان
مسند کند که از شش بر این شوق مواصالت که زبانه از اندیشه سانس ملکوف صمیم
هم سینه نصیر نموده به آید که نه محبت افزا که محتور بر کمال محبت و داد و نهایی نمود
و اسناد بود مصور منبالی که وصول راحت سردار یا مصور نموده باید از اسناد و داد

تاریخ

بلیغتی صمیمی که محتاج بکارش و کفایتش و بیابین بوجهی بیست و بیست و میان
از نظر طبیعت برای استدراک خیریت متعلق باشد بقدر فرصت بسط طریقه کتب مهیبت را بیدر
از برای خاطر مسطر و متناق باید بود

در این مضمون خاصه استخوان دریده که غیر مداحی است ملاحظه حیوان مثل عدله بر لکه کنوای محال جلیه
سکه از مبلغی از مال واجب بر ذمه خود باقی داشته فرار نموده طایر نامبرده در موضع مهلت نعلقه برای
پور عدله بر لکه نهی متعلقه آن که امین قدر چند کلماته بخلا دارد و از استخوان مفروضه که در آن سوراخ معانی
داخل است و بوجهی جوای متصور نه لکن از آنکه قیم صاید که بر یک دست و بسند است که محل مهند و ایمن
تقدیم تمام باید بود که عدله در عوض زر بکند ندیده او هفت بگردان سکه لال قانونی که برای بدست
در صورت زر زده او وصول میشود در بنیاد تقدیر و نسیه

مهرمان در وقتان است که در آن شوق و شغف و مقصدهای محبت نامی دلی برای دریافت دولت
محو اصلت موفور البهیت در خاطر مشتاق و لوله برای بی اختیار مهلت باوری خاصه مظهر
اللائحان بیابان باید لاجرم از آن و ادوی که کرده حرفی چند از کلمات و امثال و عبارات و فریادها

که در این مکتوب مشهور و مشهور است نصیبه نموده و لکن از بدی که جلالت مفارقت تابع و حال
حسنا در دیده با امین قدر مهر و محبت هم به شمع و یقینا کما نعلیط هم نسیم از بهارستان استخوان موند
استلغیا خاطر مچو زگر دیده و شمه از نغمات اخبار خیریت و شکر فراخ نکتت افزای شام استخوان

نکتت استمیع سر بایه حال تعجب و استدراک کشتن و التماس خاطر هم استی دوست است
اگر چه درین زمانه فرا تحقیقت محله دو سنی و یکم صبح برک و بار کسری و شاد و ای نزار دو مانند
عقاد و بهما معدوم است لکن دقیقه سبحان اسرار بلون و اسجاد که بر لای روزگار بخوار
صادق البقین از بد بر خلاف رسم این زمانه با پس اخلص و استخوان نقد منظور خاطر دارند

که در دقیقه از آن مهلت شاد فرایا خاطر ترا می خواهد بود که در حکام ملاقاتها چه وعده نامی
استحکم و عهد نامی شوق با دو استدراک در میان بود حال که کاشیم تفضلات کار ساز حصیله
مبار برای کسنان ارزو شده و منظور بود که کسنان تمنای هم کسنان کسنان تازه و در
خواهد یافت که هر کس در بیامی و نامه و سلاخی با و منقبه مانند ظهور از بقدر شما حمل بر کرامت حضور

177

کرده اند و صورت اگر شد از روی بطور مستقیم و سواد و فرایض خاطر باشد و انقباضی و عهد تا که سینه ص
نظرا و در بارگاه الهی است منظور کرد و در بنوقت که ربابت عالیست حضرت شایسته بر منویب
نصرت و فاق کردیده توجه هم استانه بر منویب که برای دوستدار هم منویب که اربع صور نیکه منویب
نظور منویب منویب منویب که در نو اندیشد بر منویب منویب و در اندیشد هم منویب منویب که در
جلوه سخنان و در ما حصول دولت مواصفت منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
این کتاب نامه ما در اینها است آنچه دریم از جداها جدا خوانیم نوشت احوال و دستار منویب
شده باشد که بهر جهت که قدس بر ای سر اسخام کارهای حکله نور او را نامولت و نامقدور لوزم
حضرت و محبت و بندگی با نموده رسانیده روز شب سعید و مصروف شده است
بسیار در بیان رسد که در اشکال است و صرف حصول هم لطف مواصفت سر ایام است که از احاط
و هم و قبایس بیرون است که منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
لیکن از نیکه در منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
و فکر داشت مخلص منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
بالمنجالی که این همه فراموشی منظور فریج که اربع باشد در عالم دو دست و بندگی با جفده حار منویب
در مقدمه منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
کرده ما حال رسیدیم رسیده در بنویلا که نوا الصفت و منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
و از اینجا با نیکه منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
از کفایت جمله که احد فرار یافته رسانیده منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
و در دستها صورت راه منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
و از آن جمله که از داخل افزایش تمام دارند بارها بحقوق انویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
اطلاع کرده که اگر منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
که ما در اینها در مقدمه منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب
در بنیاب کفایت و استبداد منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب منویب

منویب

حساب و برآورد داشته باشد بعمل میاید با چارچاژت دادند که آنچه از محلات بوصول در آمد
به بخواند اران باید رساند اغراض جواب و سوال کتب و پیش بخواند اران زمین است هم سندان
چون از حضور انور برای متابعت و بکس مرضی نوان موصوف نامور است و باید با طاعت و نماز
خواهد بود که در وقت رحمت از حضور انور انهم زبان هم فرموده بودند که همه کارها هموافق
مرضع الیک ان عمل باید آورد و چنانچه تا حال دو سندان از پائین متابعت ایشان در سیمه
مصور نگرد و نمیکند و در سیمه هم موجب است این عمل کرده و می آرد و سیمه
هم موجب است اما نموده اند تا مفرد و قصور نگرد و بعلم خواهد آورد که اگر نقد سیمه از طرف دو سندان
در حضور انور یا پیش انهم زبان باشد محصل لا محذور است و سیمه بخواند در نبود که اعلام
نصرت انعام باکاهی در عرصه عالمگیری و جهان کشف منوجه کورستانهاست و ابواب
مقاصد برومی روزگار فرخنده آثار اولیای دولت کردن اعلام روز بروز سندان
نمیست و فرخنده مفتوح شده میشود و اگر انهم زبان پس دو سیمه منظور داشته برار و سندان
در جهان با باید منظور خاطر دو سیمه باشد دارند از هر بابها بعد بخواند بود و گاه گاهی بقدر وقت
از خیر خیرت اعتدال مراجع سرور باید دست زباده سادمانی بادد

خان رفعت و عوایله ناه عریر القدر در حفظ از دی باشند خالو القدر عظام حسین خان
در بنجار رسیده حقیقت خست خست و ستم بودن العزیز القدر تقار نامی که کار و اولاد
حاضر شدن کجاری به همیا مگر می القدر ای ناه و جواب سوال معالمت او مفصل اظهار
نموده سرور است اگر چه کوز و منظور خاطر استخائب چنان بود که در صورت اخلیج او نمود
در قلعت نهانه گروه اید کین توسط بجزر و النجاج والدة دریا و سندان بالفعال سینه او را
موقوف بر وقت دیگر در ستمه آنها و نمود و سندان در ستمه است باید بجان عریر القدر گفته
شده است را لبه موجب ارشاد سیمه کار عمل خواهد بود و از رفعت سیمه صورت در سیمه
رفیق خالو القدر بود و سیمه تقید نمایند که از ستمه تات زود و جمع شود و صورت است انجام
کار با سیمه دیگر عمل است را که چه نوشته شود
خان عریر القدر عظام حسین خان
همواره در حفظ الهی باشند در بن روز با عریر القدر رسیده و علی بر روی در وقت

حرکات میسر و آموختن نماید و نظر بر جهت و ابروی لقا و ابروی و حرمت خود میدارسته باشند مردم چنانچه
 که از احوال آنجا بعضی میسازند تا حال حج بر زبان میآورده ام بالله و الله اینجکات شماره نامی بسیار است
 دارد از بصورت نهادت باید بدست و الا خوب نخواهد شد جز طالت احوال انفعال معاملت بر آنجا
 و مشهور که تا حال شخص شده و تفریق و غیره نماید آورده باشد ز فو مفضل معروض دارند و مانند تفریق بدست
 خود بریان و فالتو یوان تغیر صبر و مال و غیره مفضل است در آن روز و ز با فصلی است و ز با تغیری چهارم
 ارز و در کت زود و وصول رسیده تر سبیل نمایند و ز جاک بر سرش زاده مال که جلد خواهد رسید سواران
 سزا اول از شمایم زود نموده بر داری علم مقصدی مختار کار انجام رسیده و دلیل خوانند کرد
 ز با زود و باید رسانند در بنای ناکند و مانند و احوال معاملت در با و سبک و کجاری در حواله
 بود چه صورت انفعال یافت مفضل معروض دارند ز فو مفضل در آورده باز در سبک و در با و
 و کلوی و الی جلد ز فو مفضل در صورت انفعال سواران سزا اول رسیده و مانند و ناکند فرساید
 غیر العذر مرفوع مسوالات آن بمطالعه در آمد معروض شده بود که البته
 سبک و کجاری جواب سوال معاملت و در مجموع مال واجب بر صورت عملی است که برای مال
 گذاری در عسکری حاضر ام کارنده های معشر تمام تعلقه حاضر کرده در حوالات غیر العذر نگاه میدارم
 و جمیع رعیت از بر یکی نیست آن بجهت و سبک کرده میدهند تا و قبلت آن بجهت و در مجمع قرار واقع بود
 کارنده تا در حوالات باشند از مقدر است که حوالات کجاری معاف بود که او پیش از غیر العذر
 است صورت جمیع بر یک دست کرده و بعد از آن حضور ایشان شود و برای و کجاری را اطلب نمود
 صورت جمیع دست کرده و مجمع قرار واقع کرده مگر غیر العذر سلا ما که منجم است که اخراج او
 عمل آورده شود از بنده ما بر قدیم المجدیت تصور بنمایم لیکن چون از طرف انهاد در مال گذاری
 در عسکری تفاوت معلوم شد در راه و رسم از رسالت دست نموده و مجمع مال واجب کار صورت
 ضرورت دانسته انصورت عمل او بر دست آن که بجهت غیر العذر امحاج و سماحت او بدین صورت
 معروض شده اند ما را هم در مجمع سبک کار منطوق است اگر فو الواقع آنچه را از اظهار نماید در دست
 و در مجمع غیر العذر مرفوع و قرار آنها شود و برای و کجاری را اطلب شده کارنده ما را در حواله
 خود یافته صورت و جمیع خود معروض دارند و در آن جمیع سبک تمام عمل از بنده و اگر در حواله و فعال

اول تفاوت باشد زود و معروضند از آنکه ما خود که سوار رسیده ایم زود و کوچ نموده معینه پیش از آنکه بر خروج
 دیگر از سوراخ چو رسیده و محاصره فلوچه نموده از آنجا تمام کارنده ما بر سوراخ خوب معینه نموده و در حوالا
 باید گرفت که معتبر و مالکدار باشد نشاند که دو چهار کس نامعتبر را با بفعال برای اوقات گذار می زود راه
 آورد و صورت همچون دست کرده داده و باز در هم روز رسوب ادا می تا واجب شد که در همان صورت بی
 در میماند افتد انما بدیده و لا خوب نموده و مستحکم کرده و در یافتن و قبیل و مجمع الغیر القدر قرار واقع شود و همچون
 سابقه نیز باشد و مجموع حوالا کارنده ما بحضور نوشته صورت همچون دست کرده بگیرند و الا احوال
 مفصل معروضند و حوالا منضم احوال منضم و منواتر تیر رسیده باشد که در یافتن احوال شود و امر
 بموجب التماس الغیر القدر در سر سور تمام کرده شد اگر زود و در مجموع شما معلوم شود و منتهی و الا کوچ نمود
 رسیده شود غیر القدر بخلاف حسین در حفظ الهی باشد و تکلیف ظاهر نمود
 که مبدین و غیره پس آن کوبال شویک چهار برادر بودند بنام محمد بن محمد بن فضل بن ابی برادر
 انفصالی که بودند و بنویسند که در از فضل بن ابی برادر احوال نموده از راه کسارت و بنقله بر سر سوار
 آورده بر سر زنجش و در بنیاب الغیر القدر نوشته و لهذا کفایت نمود که الغیر القدر در بنیاب
 اینمقدمه قرار واقع نموده در صورت صدق با بر سر سوار و حسب کفایت احقاق حقوق نموده و بر ارض
 سپه داس و بر بد اس و شویک کس برادران گرفته سخن در بر سر سوار اند که باز در بنیاب اشکال نمودند
 تا بعد از با ده وجه کفایت نمودند مسما به شویک زود ادخواه شد که بکسری بطریق
 خیرات از قدیم الامام زیداران بر که فتح پور بر ضا و عیبت از طرف خود بر افروخته بود و صیغه مبتدئه
 و مال بال یافته سر مایه نیست خود در داند به معارضه قبول باشد در بنیاب لایحه از اینها معارضه دارد
 چون وجه فوت دیگر ندارد بر برای احقاق حق موافق قبول نوشته شود لهذا قلم نگردد که در صورت
 صدق بر یافت انمقدمه رسیده احقاق حق و رفع اصد می نمایند که مرکز باشد شود در بنیاب
 ناکند تمام دانند زیر خطی بر فصلی بر کفایت تمام
 و کمال رعایا برداشته زود در تمام احکام فصلی بر همین شکل یافته ها حالا معلوم شد که
 بر سر کس دست انداز بر نموده حواری را نوشته و بخارده اند لهذا تا ناکند و در تمام قلم نگردد
 که زیداران در رعایا از دست انداز بر نگذاشته بدون آن که زود بر فصلی بر

دست انداز

دست آنکه در بند و قنات من فعلی تمام و تمام کعبه و بند و جمع شود و اجابت در و ما در
 و نه خود کشند و ناکند و آنگاه
 سر تصدیق هم رویه صد هم و یوان در کجا
 از و هم معمول و سمران کند و تصدیق تمام فلج میبندد که وجه رسوم صد و وی سر بار و محال
 متعلقه خود سواران سوار بموجب جمع انعام فرموده و از سینه اید در روز و روز جمع کرده
 و مؤلفی افراط و حصول رساننده حصه فعلی بر چه از روی حساب است انقدر که در سال
 حضور نمایند و اندر بموجب افراط به تحصیل در آورده و هر سال منبوه باشد که در زمان تصدیق و ناکند
 نواصیب مشفی میرالدوله مها در هر روز در هر روز در هر روز در هر روز در هر روز در هر روز در هر روز
 فرمودند و آنگاه
 خالغیر القدر میرزا انکبوت را در حساب اندر بخان جنوبی با فوج
 و نوسان بر سر لال ادون سواران او را در رفته بود معلوم شد که از طرفین جنگ میان آمد و نیکوار
 ماثرا و الیه از من طالع شوی بسیار نمود و فوج سواران بر هم خورد و متفرق شده بر
 حضرت قدر قدرت با اطلاع این معنی بسیار بسیار از من فرمودند و با بنحایت ارشاد شد
 که فوج و نوسان با هم همراه گرفته عبور نموده به نوارک بردارند با فعال مقرر کرده که مردم
 در این خود و سواران می معاونت میرزا انکبوت فرستاده شود و لهذا فلج میبندد که القدر القدر بود
 این پروانه سواران منقذ گویای را همراه گرفته از در ناکند عبور کرده از طرف در با می
 نویس در سینه دایره نمایند سواران و پیاده ها که در کفایت آنرا شمار اسم نزد شما و سوار
 نیم و سواران منقذ نواکبج را اسم نوشته ایتم و جلد خود را پیش شما برتند این همه مردم سوار
 و پیاده ما خود گرفته منقذ محتوی عبور نموده منقذ بسیار سیده دایره باید کرد و در پای سوار
 را پیش رود نوشته دو کسب همه سیده پیش خود نگاه باید داشت و بجه مردم خود در اینجا
 منقذ باید بود بر گاه اقوان با کسب فرایتم شده بر سر منقذ از سوار بر فرود شما را هم لغت
 نوشته خوانند لعل خوانند امیر در زمان توقف کرده زود زود در سینه سینه که حقیقت
 همور نمودن شما عرض اندک سواران اکات پیاده ها خرج اسیر انداز و حاضر داران
 و سواران منقذ نواکبج را جلد فرستاده میشود و نارسیدن این سواران و پیاده ها القدر القدر
 همه سواران گویای کوچ کرده و مردم گویا روشن شد که کوسیدس و کوسه کوز و غیره فرایتم آورده

رب در بار کت دایره نمایند و تا بر می کشند و بعد از آن در حقیقت رسیدن خود بر لب دیوار و ساری
کنند و بعد از آن که بعضی افسوس رسد بعد از آنکه اینهمه مردم سوار و پیاده نامی حضور و نوازش
رسد که بر دریا نموده در بار کت می کشند و دایره خوانند و حقیقت رسیدن خود بر
در بار کت و نوازش اینها نموده که من هم مردم رسیدیم و حضور در بار کت می کشیم که من هم رسیدیم
و حضور انوار و نوازش و نوازش و نوازش
و مهلهای ماره ارسال داشته بودند جواب این سابق عمل آمده رسیده باشد لطف از روی
احوال آن اینجا خبر تمام و مشرف حمد الهی دایره کش در کور است و مقامات معلوم
بعد از آن عهد آنه نوشته شد که دست کتور برای پرواز از آنجا بگذرد بر کوه و هم دست
در کور بگذارد و بر کتور روزی حضور نمایند و مقله فعل و مکان که جرم بر همان کتور نوشته و نوازش
ارزاه در بار کت کار و نوازش شده رسد شام و در مقدمه تا کتور نموده زود و نوازش از احوالات
جواب سوال کتور صبح از آن بعد که خط کتور است تا سوار رسد از آنجا که معلوم که دارو
معالج موقوف شده نامور است و در مقامی که رفته بودید باز آید با ما اینجا هستند موقوف
مورد و نوازش برای عاملان هر حال پرواز است که کتور است تا سوار رسد از آنجا که معلوم که دارو
منقطع شد مگر ام از جمله رقت از هیچ جا نرسیده و بفرستید باید گفت که اگر نوازش خود میجوید
زود و رقت و وصول نموده است و در دو الا اعتراض خواهد شد و نوازش که هم در ساری تا کتور
منو است که اینها است اصل است زود و نوازش از ساری در دو الا این است خواهد رسد در ساری تا کتور
دست زود و نوازش از ساری در دو الا این است خواهد رسد در ساری تا کتور
شده می رسد همواره عرض می رسد باشد زود و نوازش قول
بر الطرفی عزم نموده اند از احوالات موقوف معلوم است از خارج از مقدمه رسد که در ساری
قدم در خدمت نوازش و نوازش فرد آن نوازش است تا ساری در دو الا این است خواهد رسد در ساری تا کتور
اینجا خبر می رسد و معروف است این معنی موجب سردی و نوازش که در ساری در دو الا این است خواهد رسد در ساری تا کتور
از احوالات خبر می رسد و نوازش فرد از نوازش و نوازش و نوازش هم رسد از قدم و نوازش
کتور از نوازش که از نوازش نوازش نوازش کرده بود و نوازش نوازش از نوازش نوازش

در احوال

که بر احوال بنده مرصع میفرمایند تا کبدر فرموده که احدی متعرض نگردد و حاجت مزاحمت موقوف شده بود
در بیلاباز معلوم شد که حویلی را می بودن کسی از تنده ما بدست خط رسیده است یعنی موجب تعجب بود
بر حید جان و مال دوستار بی شایسته را همه از جانب نیست و خود و سلاخی مخلصان صمیم مدینه انجمن
از صورتی که عمل آمده برخلاف قیاس موجب استخفاف در نظر عوام می شود و رفیقان نیز تمقید بر آن
انجمن تبلیغ یافته چون از جانب بلاد و است بزرگ خود و تصور میماییم رفیقان که از این و جمیع مراتب
مفصل که از شرم فرموده سعید باید که در دست مزاحمت مردم بجا می رسد و بحالین متعرض می شود
این منیع بلا موجب و فوریت خود می باید دولت زیاد و حقوق از روی حصول
سعادت ملاذمت موفور المہمت القدر که دار و نمودارند بفرمان ساندیش و روز از جانب حضرت
محبیب الدعوات پس مناجات است که کسوف حضور کلامت موفور انجمن همواره سر مایه کامرانی
تا باطن بنا بر موطن باشد با آنکه مخلصان از مند ما رسال بنا را میباید متواتر خود و سلا میا و خاطر فطر
مطابق رساننده کتب و رسمیت نور و الطافنا صحت کفایت که در نوع حصول سعادت و کامرانی
خار و ای مخلصان سعادت رسالت شرف اندوز گردیده از انجمن مفضضای علوم اراد
تا بر روی که بصرف سعادت در جانب قیام دار و همایون یافت حضرت صحبت احدی ان
مزاج نهمیت از منبر منظر و نگران میباید که توجهات در منزهه با فرمایند شود و بپور و غایت
نامحلت الطاف است کامیاب کمال و اما در مستند کمال ایم بخش میباید شد حضرت
احقر از از راه تفصیلا از مرزا حسین خان استفسار خواهد شد بدفعل بفرمان رساننده
نور و تمامی دولت مواضع لازم المرب القدر تا که در نرسیده باطن
دو سینه نو از چرخ است احسارها دار و چاره هم زمان تکفل ادای آن نمواند شد و نفاذ فصل
کنند که حاجت از روی خاطر نهمیت و فرخنده با اتفاق محاسن و محالطنها است در مقام
سرور آنرا که حاد و قیام و محبت و انجام در مان بود و وصول نموده برای حصول مسرت و سرور
نظر و باید فوراً در دست از مرآت و دستها هم قوم خاد و دولو کرده زعماده از ان مرگوز و مرستم
خاطر ناز با شرف و ان خانه شلوغی بقلع خانه خود و ان تمهید و بکیت باز و بکیت جرمه که بموجب
وزیر است و دستار ابلان یافته بود بسیار سرور کرده اند و یاد از مراتب کمال و خلاص در

که ارجح در خانه محبت و هم کسب با انا و مال کوهها و زبانه از چو کشتن و نهادن سبب بر او و سبب
اناره دارا و نظر بر کمال شوق و دستار ایجا شده که جانوران نورانی نور از کوهستان فرودمانند
اندر سرگاه میسند حصه هم سمدار خواهد رسید و دستار و شوق توجه فرمایند می گراید
مقوم شود بر همه دستار مخطوطه دارد و نقین است که بروقت بموجب این تمام نوبل خواهد آمد
عقربال قدر بر سر محبت بود فلان تا حال در اینجا رسیده است که در کارها واحد و هم چگونگی در هیچ منفرد
حد اینست فلان را بحفاظت داشته برگاه خریدار همه بموجب اظهار عقربال قدر مخطوطه
که باید مقرر کرد و مخلص لام سمدار بگزیند داشته همواره هم بر مخطوطه با مباح بود بر خریدن و مخطوطه
و شرح باید در است
شوق ملاقات مهربانان زبانه از زبانه در حوصله قرار
کعبه نور و سبب و انگیزه دل هم ستم منزلت و طبع بی احتیاج میجوید که دولت و در میان خوب
و خورشید است در دو خاطر مشاق بدولت وصال مهربان شمال طینت پذیرد بگفت مهربان مطلق
است و وصول ملاحظه نموده سرور خاطر لفرق تو جهان دوستانه که ابلاغ بازار و حیره و بگفت را بداری
فلان مرخص شریک با دار محبت و الفت باطن دل و ادنی با اینهمه دوستانه ستمها ستم خوش کامرانیها و ادنی
از راه و دست بر قوم بود که درین روزها شوق هم از حکم مغان بر غفلت خاطر که است خیر خوب
باید فرستاد این معنی موجب است خاطر که دید فراوان مغان از حکم مغان برای اینتر طینت
گفت بگفت چند مرغ را می بگوشد و چند بیته ابلاغ یافته فیا من خواهد که از سبب خلت
طبع که ارجح مخطوطه و سرور کرد و همواره مشتاق ملاقاتها تصور نموده با طبع نون حیره
سرور باید در است
سر راهی هم در زندگانی نواده سعادت و کامرانی
رخسار از جان غیر نور چشم هم مکار اقبال انار لقا حیره و قدره همواره بدولت و شادمانی
مستعد نموده نور افزای دیده ستمند باشند هر صبح و شب ماز جناب حضرت فاضل المعاجات دعوات
طبابت ترغیبات هم و همت و جاه و شمت و لذت و باطلیم و ستم کامرانیها بر این نور صدور و در زمان
و از زور و دیدار ملاحظه مدار میبندد البکی در اختیار اب دیده مار و است اولی که فضل خواهد
که که در نهایت ضعف و نجابت که عمر ما خیر رسیده بگیرنده ملاقات اطفال و دیدار و کسب مسموم خوانیم
مکاشفات جانها بر روح بود و منوات و وصول شادمانی نموده جان ناز و تقابل افشوده در او بر بوسیم

در کتب

در کتب

بیشتر میادیم و بمطالع در آورده شمره عمر و زنگه فی حامل محمود اوتی در این همه الفت فرزند می و محبت
خسک برشته شده بدولت و محبت و کامرانیهای بی اندازه فایز گرداند نصیب دست در کسب علم و سیرت و
مموده اند از مفضلات سعادت و از حمدهای زیاد از این فریاد با بر کرده در این و افغان مستقیم بود
سجالت از پیدار و ریشمات لایزال کرد و در روز شنبه در باغ خود و است از یاد او این تبارین بیست
مهر و عافیت کسب فرمایند کاشد و قلم و در صحنه که درجه و سوار است و سیرت و این در لیکن از محبوب
خود و معذورم و هیچ کس انفس هم همراه ندارم که جد و گداز نموده خرد به بار دو نفر است طبیعت از جهت
مخبر است ان الله فی عفت و مهربان که توان شد است آورده هر سال نموده رفع حاجت
خود و استر ضایعی آن جانم نموده مع کسب زیاد و محبت مال

182

ملین لال محفوظ باشند حاجت نظر در و شکر از استحقاق واجب الرغبات است در از قدیم لایزال
مدار می و در تله بیخه شبکی بر لکه در وجه روزینه خود با فیه معیت سیر و در نیولا معلوم
که اخصوبت استغناء از حاصل شکر و کار و این برای اظهار مجرای حسد است خود و همه روز
مستور موقوف نموده اند و از ارتعاشات نغمه شهباز فوراً در حال احاطت در استغناء نماید که در اینجا
در دعای بندگی و در نور سکر و می از خصوصیت استغناء شمر از زمین و دست و عا بر آسمان دارد
ادب و بلا انقدر حسود در تمهیدات معمولی و ضروری از منافع دون ممنوع و فساد و افس
در صورت تله خراس و دولتخواهی سکر با سطر است در مقدمه شخص و محصل و غیره که در خطبه فرود است
مشهور که روزم جد و گداز بطور آورده اظهار کار و این نماید این بیچاره شکر است که از موقوف
روزینه معمولی بدرجه موقوف ان مولد سائده اند خیرای خوب دارد و بخت کسیرای اند
معانی و معضرت خوانند از سبکات ناملاکم که خلاف مرفه حضرت است و تا زوارند و جمیع
روزینه او موافق معمول قدیم منجمله سیر بر گشته از محال قدیم بدستور سابق از اندامی بدخلت خود
روزینه روز بلا مانع بر تانب و زینهار استند به و خوش فطر سلا و در مقدمه دخل نند که همراه
پیشوای چشم ما بر استیانت ز قوت و شکر آرشاد و وجه روزینه او را جاری دارند و لامع
خوانند شد تا کید میزید از نزد

انزوی باشند و مرفه بر سوله بعد از مدت که تعب و در در انظار از حد گذرند بود رسیده بمطالع

در آمده معلوم شد که با وصف اینهمه تا لیدات و غیره شش روز با لیه ایا در رسیدند و عیانت مجهول با
فهمیم همان روز جمیع کارها بر کتبه سلو بر هم زده و در عیانت اطلاق العنان گذاشته و منت منت معلوم
سعادت و نور و شمع بله خست طفل شیرخواره خود را که گرم و سرد در روز کار ندیده و تلخ و ترش دست
از هیچ کاره ارفقت در قلعو صحرای کارها کردانند شریف کسب ناله ایا آورده با عیانت مجهول با معلوم
بر لور گویند از این وجه که یکی از کار برداران کیشان در شرح نوشت که سر خود را در جهت نزار کرده
بیم و بر اسس و در بیدار است و مقهور مکان خایه یافته به طرف بر سر دیهات ناخسته اش میزند و مو را
انابه ها دستگیر کرده و بر در معلوم می شود چه فهمیده و کدام خیانت نام تمام عیانت آورده اما که منظور در
که کیشان می شود بی اجازت و اطلاع حسب کلال خود فوج فرستاده با خود رفته که از هم معاشرت بجا آورده
و به شبهه مقهور اند که خود را بر سر کار و بر او در دو ممکن شد است اگر ملاقات با کیشان منظور بود
و فتنه که در از این باب بشهر می رسد از بدنه ملازمی که در وجه ضرورت خود که جمیع امور را بر هم زده است
لغو عیانت آورده کارها را خراب و ضایع گردانید در مقدمه ذکر که شکر منماید باین سیادت سپاه سپهر
فهماننده بودند که اگر کیشان مقصود برای سران وزدان بر لید همراه بوده تا مقصد روزم چند و چند کارها
لاورد می صورت هر کار که از این جهت مان شکفته می شود و زنگ و توبی ناره و ایرد خالاد بر کتبه به تحصیل
و به شخص طفل بیچاره در قلعه بسته بله و کتب طفلانه اوقات که از می دارد و مقصود بکلف و در
دست بر دهنده و عیانت افسارت و نارنج منماید و ز میدان آن و علفداران فرصت و فتنه از ادا
از دست باز می رسد و از هم رشتار شده بر ریش و بر دست مردم که مجهول تا مقول الف می رسد برای
ضرورت وقت سوای سید قدیم و بیاد و بیادی جدید در نیولا پالصد بیاد و دیگر لور کرده روانه بر کتبه
کرده اجتم که با لغانی عالم که مقهور و بر دست و به بنیامه رسد و الا بر سر کتبه که بر دستگیر
لیکن چه فایده دارد که عیانت از تصور صورت مهیت لول و بر ار در سر ادیل خط و شمع و در هیچ نمونه
از مقصد عیانت اجزای بی بدنه و باید که آن سیادت بیاه مانند ملاقات کیشان در شمشیر و ملاقات
خط مال معلوم آمده بشد رفته ملاقات نمایند و از جواب سئوال اطلاع دهند و از عیانت مجهول
که خدا تعالی او را سولوا الوجهه فرستاد این وحشر دنیا و العاقبت می رسد و می رسد بدینگونه که چرا که باز
تغایع و بر هم می رسد و در بر کتبه رفته انتظام کارها نماید و خور فرجه بر می و مول محمود برساند و صورت

بشخص

تخصیصی که مکرر ارشاد شده بروفت بعلت در وقت ظهور آن مقام برود از قرار و با این همه حسب عقیده
شده اسیر و تسلیم نماید این همه چسبند و بزودی مملکت را و الا خواهد بود آنچه خواهد بود در نیولاً احرامی
اندر هر چه در حدیث نام محبت کار بسیار است و کتب و غیره نزد عارفان مشاهده آنچه باید عمل شود
شد خدا یقینی دید که بموجب ارشاد و عمل اردو کار را با نظام است که در و ان سوار در میان بود و مقتضای
حوادث و سوال شریک او بوده در آنچه حلقه کار با باشد عمل آید و منواترا اطلاق دهند تا کند و مانند
نظارت بنیاد محبت در بنیاد آید می باشد از قبیل ای همه و نحوه حیرت
دعای دارم و سوای مملکت دنیا دارم که زمانه بوفلکون در هر لحظه و محله بر از گونه نکلون در مملکت
و تخریب دل نگرانهای بی پایان مملکت و در کجای عقده زد و دوشنت بر روی کار نیست محمد الله و انست
که بعد از بسیار یاد او می به خاطر گذشت و بعد از آنکه هر کاره عرضی در جواب روانه رسانند و سر بایه
شکر از اینها کرد ای وقت بپوشش وقت که ما خوش کردیم مرفوم بود که نسبت کار برود
موضع سکون و وقت نماند برای سزا و بیجا کبر برود و فرایق در حالیکه ما از قرار هم اگر در مملکت
نموده از زندگان دست بر میداشت با کربان باره راه صحراست مملکت تصور باید نمود که فضل
و کبرش در خطیر بنور از بر کنه نیست و صورت شخصی همین وقت است بر کر بر روی کار نیست حاصل
مجموع بر بنیوت مملکت شیر خواره خود را بر نام در بر کنه جانین کرده خود به سانه جواب سوال
بالله لا اله الا انت و هست معهود بر طرف سر بوشش بر داشته فرات بلاش می رسند و موافق در عا با فکد کرد
یعنی مجلس ایف در اینجا است که از قلمه سر و من بر آید و مخالف او دست و پا بگریخت آورد و در حضور عا
معالی که خداست دارد مبلغ از خواه میرسانان موقوف نموده بخواجه رکن الدوله انظام مملکت
بسیار معاد کرده داده کند که بکرم ارتقاها و صفت در محبت که رفتار هم و حوط و حریت
حافظ حقیق است برای ضرورت وقت سوار و با دانه سید بر قدیم و سوای ساده با که سابق
نور شده در فقه اند در نیولاً بصد بیاید و جزید نوکر کرده به بر کنه و رسانده انجم لیکن اینم اوم که
که بمقابل معهود بر آید نک و نارساند و بنیه کوسال از فتنه بر دواز باز دارد و در زمانه فصلی بر اسم
بند بر سازد عا مملکت که از آن تصور صورت نیست معهود بر اول و سراز در سراز ازل خطا میند و سخت
و این و طلب مجاره که در قلمه ماند است بنور کرم و سر در زمانه بنده و هیچ نماند و بر کوشش روز کار

183

Handwritten marginal notes in the left margin, including some illegible characters and possibly the word 'است' at the bottom.

بجسده در باری طفله آنه اوقات گذار می دارد و این همه در ذل که بگویم که باید که بیرون
که موضع الیه حین رسیدن میرا حسن معلوم شد و اینچه فایس کرده فرستاده بودم لاطا کل شد
عالمی که میسر شود بر او سپرد را در موردی و چونش آمد که ام کار بر روز و آنش صا اوقات
نماید و در کوشش است انقدر خود مختار است که هیچ مقدمه بدون حکم کلان نهاد و خود کسی تواند
باز رفته رفته چنانچه از برده بر آید الغریز القدر و در سر ان تمام زردنات که از زم خود و جهد منظور
به محصل فرارند و از جمیع مقدمات اینجا خبردار باشند و تحقیقت روید که همواره مفصل نویسان ما
با کد و اندک
از بار کرده ماری و بی تمیزی و حماقت شما داد و بدید که تا هم که معتمد خرفت و خانه سلو مور و بی وضع
بلا استباه تصور نموده مختیار کار نگارده بودیم که روز بروز از نظام بسته خواهد شد و موافق مریض
سر انجام نیز خواهد بود حالا آنچه دیده میشود و جمیع امورات بر روزه رونق تازه و رنگینگی انداره پیدا
و از نظم و نسق کارها اثر ظاهر نیست در بنفوت که عین موسم محصل از مریضی خرقه مقام اراد
لشخص فصلی است از بیم و بر سر مقهور تفاوت منظور است و سواست باخته با لبا در خانه
بوسه باد و سوسلام فوطه دار ما کد ام کار بر روز کنعان دانش سرور است همه سینه و طفل بجهت
شهر خواره خود و بلا که بنور لهما از شیر مالر شده و گرم و سرد روز کار زنده و بلع و بر شش زمانه
مخص بالذم و کارگت برای نام در فلو گذاشته خود و نوال همه برگ نام مقهور برای خرات
میرودن نمواند نمود و در سرد که همان در دیده سخن از برای میباشد کار با بر کله خرات برین مطلق
بلطف مقهور تفاوت برداشته بر دانات و تاراج دارد و در عا ما را با مو است و شاع
و سنگریخت لغارت مع سوه و طرف دیگر تعلقه اران مبر و کسبه و زرده که اولاد ای و کسبند
و از هم زکماش بود بر عفت و شورشما شجر دارند و نوبت نمیدند فر الواقع این کدام دانای بود
که در بنوقت مکان بلا خالی گذاشته و مقامه بر دوزان بلا مطلق العنان نموده بر حاشیه ناله اما که
لشسته اند و بوسه بر او در مورد توقع معافیت از کنعان دانش صا دارند او انقدر از کجا
مختیار کار نشده که بدون اجازت صاحب کلان متصدی امور اندلو و لطافت نواند کرد و کدام
شده از روز و از بعد بلز از کار داری بمیرا حسن فتمنند داده بودیم که در الله ایا و برای ملذو

البره و دیگر

بسم الله الرحمن الرحیم

ابده ملازمین عذرخواهی نمود. همچنان خود بزود و کجا ای خروزی جند و جهید کما بعد از بقدر ارت و
 دست او نیز گرفته بواهمه و از اثر ترس مفسد و کسب شده و بزرگتر او در دلف نرسش که با
 جهات و شور و اغصه کار و آنچه دارند هر حال خود کرده را در میان است و بر چه جهات است و می آید همه لطافت و
 لطافت در بنیولا مقدمه سراسر و تکامله برداری مقهور مطر و در سجدت نواب کن الدوله جان بر سر نهاد
 جیب مفصل کار نموده شد چون منجمله زو فوجی حاله نصف سخاوه میرساند سراسر موقوف است در حضور
 معالی محاد و ادکنی سخاوه کرده و قروضی هم میسر خود نواب کن الدوله نهاد در حین نوشته
 داده شده است موصوف از در یافت مقدمه تکامله برداری مقهور سخت بر هم و بدینا نشد
 و شجاعت بنام است مختیار بنابر سن کتبان دانش سر میاورد بنفید تمام نوشته داده اند که خود
 یا فوج و ستاده مقهور است اسیر و دستگیر نمود. بنابر سید و یوشی است نمیدید بنام لال او دست که در این
 کلاب کنور هم موقوف فرموده و آنچه بر کلاب و قطره خط سلاز در شام فرستاده شد باید که بجز در رسیدن خط و در
 شام بعد از آن در این نوبت کتبان دانش در حین رسیدن چکته با کتبان موصوف رسانند در حین
 متاوقت نمایند یعنی کتبان موصوف خود غرضت الطرف خواهر نمود ما بلین بلکه تا همراه کرده خواهد حال
 و خط موصوف مختیار بنابر کس خود عهد است بر معتمدی همیده زمانه و آن که سینه خواب سوال است نوشته
 طلب روانه بنابر سراسر نمایند که از این سخاوه و نیت فرار واقع عمل خواهد آمد و فوج رسیده مقهور است سخاوه
 خواهد نمود و زبیداران میهد و بی سلاقت خود باید که در مقهور است در آن ناحیه مجال مد اخلت نرسند و خط
 بمیدید که تمام لال او دست که در این کلاب کنور است هم زودتر باید فرستاد که آنها را حرکات است
 خود مشغول شده مقهور است از حایا خود بدرسازند زو فوج و خط مسطوره روانه باید کرد و خود نور و
 بر آنه بلا توقف هم باید رسید چون مردم کتبان دانش صاحب نارس زود رسیده است
 این که احسن در این و بزودی فطری موقوف نموده بجز آن و جوانمردی با این همه مقهور است و در هر مکان
 که او در حین ادبار داشته باشد بر سر رسیده نقد باید رسانند از حضور هم سوار است بر فوج و معینه
 سید در بنیولا لکصد باید میواند بر قنداز و غیره فرستاد که روانه فرموده ایم نزد میواند بر سر رسیده
 بشند نقضت این از مردم انگیزه مردم که نیست بر کرد و ایامه و وسواس نکرده بر سر
 مقهور است باید باغ و میر و وضع که توان شد سیر و نسکیر باید نمود و بعد رفع سوار است مقهور است لال او دست

وزمیدار شور خجسته اراده نمرد داشته در مالکذاری در سحران نماید بیست و نوبت سابق بر راه پایداری
چون حال پایداری در میان است جفده است هر دو که احدی است شویخ تواند بگذرد و در روز
ز با کمدز تواند نمود و آنچه رو برو نماید با هم در خاطر خواهد بود وقت فرصت همین است زانکه
درین مقیم است کس موقوف نظر نور آورده سر انجام نپذیرد باید کرد و اندک که موافق است
شمر ساج کرده اند اول جمع که سابق رسیده بود بطور نفاذ باید که شمر شام موافق
حضور در وقت نموده و فریب کار در جانش خوری مطور زانکه جلد از ساله دارند که اجازت شمشیر
نوشته بود وقت فرصت از دست نرود در بنای توقف نه هزار نگردد اندک و الا معانت خواهد
از تکلیفات خرج و تقاضای دیگر بر ما در و میرسان بر از رزق و تقاضای خرج و در ملازمت
سر کار ناگهان نوشته آمد که ساعتی فرصت است نمیدر و شما از مجموعی در وصول زانکه
نمیدارند و در ضایعی رسیدار آن نموده فایده خود را در کسب ضایع آنها داشته اند خوب بود
کار با مینویسد باشند بدمانت و کانت و در این سده رفته در بر مقدمه یا کس موقوف
مطور دارند در بنای ناگه تمام داشته خوشنودی خاطر حضور در تقدیم کوزم طاعت و اطاعت
زبانده چه کار شود

چون خدمت فوج در ری کلمه حجاب غمزه از مضافات صورت
دارا کلف شایه همان بالا و ملان حب انکم اصعب از تعب الله و ادخال حب کلبات در شایه
سپه دار خان مهراوز بموجب حسن مغریش که بلور زم و مراد اسم اینجور است از روی دیانت و راستی
برداخته باینس بسزیه بفرستند و در بنیته و نادی مفسد آن در سر نایان و بدین قطع الطریق
حفظ و حرمت زیر دستان و مالکذاران و منع از آنرا حتی بدوق است موقوفه اعمار
بر دو نه بهانه دارانی که بواسطه ضبط در لطمه معین گردانند قدغن کنند در معاومه ما و دخل نمایند
و خیر لضعیفه البواب ممنوعه نگینند و ما مالک نوشته نپذیرد اقدام نبراختن و همی از در و کتبت نپذیرد
نکنند و بر تقدیر نوشته ادن او چند می از مقدار آن در همه سال که مورد فک باشند بدست آورده
اصلاح بگویند که از نمرد و سر ما بر نام شد مالکذاری بود رعیت ن در دهند و در صورت اصلاح رضای
از رعایت بگرد و دیگر آنها از سفاوت خلیع با صلح نماید بر موضع ذی لور یاخته بنیته مفسد آن نماید و رعایت

ریزه سال از ریزه دو غنیمت که از مواشی و غیره آن بیست و یک عالمی مذکور است بموده قبض الوصول ببرد
 و صدی کند که در دارالحرب محافظت طرف و سوار خ بنوعی نماید که در روی و ریزه نو قوسه نماید
 و اگر مالک بیست و یک ریزه با نبارت زود از نزل با در زمان و ریزه زمان بدو با نخته مال مالک است که بیست
 و یک ریزه بیست و یک ریزه در صورت بدو آن حق از خمس جواب مال بر آمد و احتیاط نماید که مناسب
 و سایر آن عمل نماید باید که چو در میان و خانو کوبان و مقدمان در عیاد و مزار خان میال مذکوره خان
 مشرف السیه سلفه در ارشاد است که لوازم و لواحق آن خدمت بخان مروت منعلق است و از سخن
 و صلح خان مویع السیه که بر نامه مضمین بدو است بر کتات مروت باشد بیرون نروند و شکر و گناه
 حمله السیه در باره خود موشرند از ریزه در ضیافت پذیرد و اندک خارج چهارم و پنجم و ششم و هفتم شده
 چون حسب محکم جهات مطاع و اجرت الا بیاع خدمت امنیه و فوج داری سکر کار مانک مروت مضاف صورت
 الله اناد من ائتمدا می فصلانوف مویع بیل اسجد از تعبیر محمد خان برفقت و اناک تباه شجاعت و
 معالی و سعاده محمد سید امیر مروت و موقوف شده که کما یفیع بلوازم و مروت این امر قیام نموده و ریزه
 مناسبات و محیط و ربط مفیدان و تهیه و تادب مروتان و حفظ حرمت زبردستان و مالکداران
 و امین طرف و سوار خ سعید و امر بنفید مروت در عدم داد و در دواف و قطع الطریق
 و اسل ان سیر باشد که امر می کند از بیخاطره مقید نماید و از مسالک و سارخ متعلقه محال
 فوج داری خود بول واقع خبر دار بوده محافظت و احتیاط نماید که مروتین مسافرن جمعیت خاطر
 آید رفت منور باشد و در انهمذام قطعات محال مروتان و سارخ جدید و جهد بقار برود انهمذام محال
 سربا بی در سر انجام بندون و اسل و بلی باشد و سبوه رعین سارخ نمودت مالواجب را از
 قرار واقع و در اسن جواب گویند و بکدام برود انهمذام نماید و سارخ تمام تر تحقیق مروت و عا
 و همه بدو در یافته از روی ضبط انهمذام تحقیق نماید که تحصیل مالواجب منتهیام شود و بکدام در بر
 لم اصل نماید و با کافه رعایا سوار سینه کند و سرشته کاغذ و طامبر و املاک فصل تفصیل
 موافق صابطه بدو متعایب سینه باشد و در معموری بیک کتات متعلقه خدمت ناموره و بکسر زراعت و
 افزون بیک کتات اجناس کامل کوشش بلیط بطور اراد و دقیقه از دقایق خرم و سوار سارخ
 بکدام در غیر بعضی مروت و در کربان مروت و معفو در ماه اسما سارخ از رعایا بکسر و سارخ

خود بران و فالتو کومان و سرداران و جمیع سکنه خاص عام انکه در ایمن و فوجدار سفل
المن محال داشته دست لصدی او را در جمیع امور مضامه انجمن فو مطلق است
و حق بر مردمی که مضمن تعاقب خسارت و زحمت رعایای مالکدار باشد بر دوش خود
و کفایت و را در باره خود و امور نشاند در بنابر قدغن مبلغ دانند

فالتو کومان و سرداران و سایر رعایای صوبه از خندکرا و ده برانند خدمت نماید صورت
و فوجداری سربازان مذکور به بنجه الامارت خان سادات و شهبان مرتب عالیقدر خان قائم
بقا الله خان مها و حرب الصمن مفروض شده باید که تقدیم خدمات مذکوره از روی راسخ
در سینه برداخته دقیقه از دقایق حزم و پیشواری مهلت و نامرغی نگذارند و هر وقت و مقام
جمیع محال است شخص نموده با دام اخر بقیان سازند و زربل بر سبیل مسکن تصور از رسالداران
و در بنده فندان قطاع الطریق و محافظت بشراه قرار و آنچه برداوند و در ان مقام فلعقت
منع اهلران از ساختن بنه و و منها و مسکرات سع تمام بجای آورد و نیز قالیات زراعت
اقاوه همانند وزیر تحصیل با احتیاط نگاهدارند و همه خود کنند و واجب بیستند و بوال
خرج کندند رالیه لانا بقتل دانند از سخن و صلح بیرون بروند و سکر و کتیب و تروا
مانند هم شهر رمضان قلم شده

خود بران و فالتو کومان و سرداران در عظامه در
برگشته حو علی الله اما بدانند که در بنیولانای و فوجداری و امانت حسب الصمن بعد از
وامانت و کفاه ملک محمد صادق مفروض شده که ملو از م و مرگم خدمت مسطور
از روی راسخ و در سینه برداخته دقیقه از دقایق حزم و پیشواری غیر بر سر نگذارند
و در بنده وقت و ضبط و ربط آن محال کوشیده در و فور ابادی و کسیر بر آفت و کشت
انچه بسع موفوره بکار دارد و اثری از دزدان و قطاع الطریق و فندان در هیچ
نگذارند و اهلران و همانلران سلازات حتن بنه و و غیره الات حرت و فو حتن است
مکاسب منع نماید و در رعایت رعایا مالکدار کوشیده مالوا حب و حقوق دیوانه
از قرار واقع بر وقت و مقام بمعرض محصل و بر سبیل مع و را آورده باشد و بکدام بیرون
دیوان سینه بسنج نهد نماید مس رالیه علامت شغل محال بکوشد و سینه و لصدی

الهدا

اورا در امور معارف قومی مطلق دانند و از سخن و صلاح و صواب بر مریع البینه در باب خود و مانند
 و این بینه بینه نایب البینه و قدین مریع البینه در تبارج ششم ششم محرم طوبی سن رب قلمی شد
 اخبار مسجود و بربان و قانو بکوبان و مقدمات و مدار زمان و رعایای نامی بر کله حلاله نامی
 معوضه شکر بار مضافه صوبه الله انکند آ در نیولا خدمت نایب بر کله مسطور معبر حاکم غیر القدر
 سلام حسین جان معفر نموده شرح که بلوازم و مدارسم خدمت مذکوره بر بیانت امانت در اسامع و در
 بزواجه دقیقه از قیاق میفط و کفوط نامر می گذارد در رعایا و ابار از حسن سلوک لایحه داشته
 در آبادی و مهات و بلتیر زراعت و کرد اوری بالواجب سرکار و منته مفاسد و انظام کار با جده
 سو فور بطور رسانند و بر کله زان وقت محرم تمام بمغرض شیخ در آورده مالواجب سرکار مفید تمام
 به تحصیل رسانیده بروقت ناو ام اخر بعبار نماید و خزانه بر سبل سلا رس متواتر ارسال نموده باشد
 باید که سارائند معارف مستعمل به کله مسطور و الله از صلاح و صواب بر کله مفروض تکلیفیت
 سرکار و زفایت رعایای مالگذار باشد بیرون نروند و شکر و کفایت او را در باره خود نامی
 و دست در بیاب نایب مریع البینه در تبارج ششم ششم محرم طوبی سن رب قلمی شد
 قانو بکوبان و مقدمات و مدار زمان بر کله نادر اباد عرف جهول مضافه صوبه الله انکند
 در نیولا خدمت فوجدار و امانت بر کله مسطور معبر صد اقت و کفایت مکن فعل حسب انضمن
 متر و مفروض شد که بلوازم و ملامت خدمات مسطور از روی راسخ و درست بر و اخته دقیقه از
 و قان خرم و موشبار مهمل و نامر می گذارد و در بندت و ضبط و ربط محال مذکوره فرار و
 کوشیده در آبادی و بلتیر زراعت مسجود و بربان و قانو بکوبان و مقدمات و مدار زمان
 در زفایت رعایای مالگذار کوشیده مالواجب قرا و واقع بر وقت و مقام بمغرض تحصیل
 و کسبل پی در آورده باشد و نگدام بدون نشد معتبر و بوان پسند شرح نارد باید که مشار البینه
 را عامل مسفل محال مذکور و الله بینه لصدی اول و در امور معارف قومی مطلق دانند و از سخن
 و هتاج و صواب بر مریع البینه که بر اینه مضمون لغات سرکار و زفایت رعایای مالگذار خواهد بود
 بیرون نروند و بالواجب و حقوق و بواجب را بر وقت و مقام مکن به الله او امکرده باشد
 شد و کفایت معوضه شکر بار مضافه صوبه الله انکند آ در نیولا خدمت نایب بر کله مسطور معبر حاکم غیر القدر

تاریخ غزوه ربع الدی ۱۲۱۰ خنوبین مالک قلمبر شکر

خود برمان و فائولومان محاللات

کوثر او را معلوم نمایند خدمت نظامت ضویه الله امان و حمله کونک و کونک از حضور و در تبراق
 ایجاب بجانب مقرر و مقوفین شد بعد از مقرر مبلر و در آنجا مجموع تمام و با شتاب و از طرف
 رخا و از آنجا و با دی ملک و او را وری مالوا حد سده مقرر قرار و واقع بر درازند تا ایلات
 متعاقب ز فوجت رسید همه و جوه خاطر محمد از ندر تاریخ سبب سوم محرم ۱۲۱۰ قلمبر شکر
 سیادت و تقابث منزلت امارت و شهادت مرتبت فزوده پیش فرمانی مضاربت است
 میا بزرگان میدان جلوت کس السلطنت العظمی عصبه اختلاف الکبری امور و غنایات شایسته اوار
 عطف و نامتسای قابل الطاف بکبران لایق اعطاف بی پایان لغاوه الخلاص منافی با قوه
 نجی الملک ناصر الدوله شاه و اب خان مهاد و رده و الفار خند لغایت سال مخصوص و معیار بود
 که درین زمان طغرافران و او ان فروری نشان که ربابات مهملات بومی مرمه و استر حال از فاش
 بر مال در نواحی سرسبز نزول اجلال فرقه بعد از خند و جمل سینه و حیرت و قفل به شمار
 که از غمده های ترکان طغر لکش بکام زرم و پیکار با عباد و خند لکش شکار طغری کار با م
 بستم و اسفندار بطور سید لعمون لغایت الهی و اوقات عد و مال شایسته اوقاف و تقابث
 و ستون مهاد و ان موکب فروری نشان و پایال شکار با مین معشر طغر نو امان رود و فتح و در
 نصب و لایسی دولت اید مفرود و بنده های سلطنت روز افزون شده بود که ناگاه حیرت
 فرمودن با و شاه عفران شاه رضوان دستگاه صاحب مد قدرت الله حضرت فرجه آرام
 عبت شاه و جعل انجمنه مشواه ازین سخن سرای بدار العا بشارت و حقایق صحاح رسید
 نابران بگویم می متواتره به از اختلاف نزول اجلال فرموده شاعر با نجه الیوم طغر مهاد لکن
 احوال عالم و عالمان سلار و شنی نازه و فروغ بی انداز به مجتهدیم جمع ارکان سلطنت
 و ایمان هم است استمان معشر معیا حافر شده مادای سیرت بی بدیت با صید افروز کرده آرام
 سعاف و در جاتهم نوارش و الا سیرت بی با فتنه و اوزرک خلافت و جهانات و سر سلطنت
 ستا بی مخلوس ممنت با یوس مقدس معاندت و مهاد و زینت و ضا اند و خنده روشن و جوه
 نامیر کظمه و سکه اقدس سمالون ارکانه و سیر کشته است از او ان میست عظم و عظم کبری

عظم کبری

بر دست و الا دفع اولاً و علم اولاً و علم اولاً و علم اولاً
شرف صدور یافت که آن مالایق را حاصل سازند بر چندار صدقه بطریق
مبارک مستحق گردیده لیکن بنیاد الهی عبودیت معلول میگردد و باید که آن خانه لکونش گرانه این مویز
عظیم است که حقیقت بجای آورده جلوس و الارال بر داران و سیدان انصالح رساید و چنانچه
بلران صوبه الهی را به بر لور سجان برابر باز و وفادار و در بر اتمالت میآورد سپه سالار که دستور رسیده
بمال و برقرار فرمودیم باید که آن خانه لکونش گرانه ریزدستان و شهره مفتدین میسر مال خاطر
در بند دولت است و حقیقت ما حق نگذار و انهمع را باعث ترقیات دین و دنیا خود دانند تا
الکبد لارم است و حقیقت ما حق نگذار و انهمع را باعث ترقیات دین و دنیا خود دانند تا
سایه و نیت نیاه امارت و انالت
شایسته العاف بلران سر اوزار اعطای همان خانه لکونش گرانه شجاع الله و الله لاله
حیدرخان بهار خب نیایات الهی است و نیای بوده اند که در بنو لا از سبکگاه خلافت
و جهاندازی فوجداری قنوج و غیره و فرج ابا و موعه جالرات تعلقات و در کج و دیگر لجهای بود
و این روی آن کتب مخصوص خب مرحوم و فایم خان و بر لوران و هم اسان نامبرده تا
و فی القاب فلک خب عالم تا قره ماسره دولت و اقبال عبودیت و احوال فرود
و دیوان حسمت و امداری چراغ خاندان شوکت و شجاری در ره العاف سلطنت که بر خلف
خلافت عظیم و الا لکونش گرانه سعالی اسموالمکان تازه نهال بوستان نو باوه طلبت الهی
دولت الهی بر اوده و الا قدر محمد حایت بهادر مرتضی دنیای فوجداری و مل
مستلقات مرفومه بان خانه لکونش گرانه باید که شکر و سپاس عظیم بنیاس حضرت
بجا آورده در نظم و نسق حد و مرفومه خود و جهد مرفومه مرفومه مرفومه مرفومه
از تکریم سلطان میرامون حد و مرفومه او یواند که در روز و مرفومه بر کلمات و کلمات
و کج تا و کل تعلقات از فرود افق بمحوش در اورد و در احوال خزانة سر کار دولت و القاب
تقدیر القاب فلک احتیاجت در راه لاری سر اوق عصمت سجاده برای بنویسند
جدید کسرت باغبان حضرت نواب و سید عالیه صاحب الزمان سلمه الله جان
فصل فصل معروف امارت لالت مرثیه شهادت در باب لالت لقاوه مرفومه

نارنگه

۳۰

بارگاه خلاصه فیروزانندش ن سوخواه لیسته مراحم مالان بادشاه سردار خدایان بیابان
سلسله دکنی السلطنت العلیه محمد الخلفه البیه محمد فدویان اخلصان کن موقت ابو
خاقان نواب مها درجا ویدغان مکرده باشد در نواب البیه در نواحی سمرقند و خجند

کرمینت ملا دست بسم تصدیق نهاد جمله فعله محال سایر بر که بها کلینور و کلهقا
نایب سرکار مکرده مصافحه بهار الله در نوبلا حسبت اعلم خدمت دار و نواحی محال ندبور از غیر

محمد علی به بهور باب الکرام مقرر شد تا بلور زم و ملامت انجمنت برمانت و انانت در اسبق
دقیقه از دقایق خرم و سو شمار غیر مقرر نگارند و محصول جهل و جهل و هم بر طبق فاعله

مسئله بقید شرط در آورده تحویل کویله از نماید و نگارند که تحویل در ایض بدون
دیوین کسب در تحویل خود صرف خوانند نمود و شامخ زر تحویل اولی بخوانه عامه رسیده ما و

قبض برانند کشته نامی اجناس بلو کلهقا شامخ زر مقرر شد و فاعله از دکن احتیاط نماید که بیویان
سوی اجناس خود و بلو کلهقا شامخ زر خوانند نوب بند و محلههای این معنی از دلالات انجا بکند و باید

سلسله البیه در نواحی محال ندبور و اسبق لوارزم و لواحق از اربابا و متعلق کشته نواحی است
نوب کلهقا در نواحی خجند و الاقلیم شده دست بسم تصدیق جمله و فعله محال

سایر بها کلینور و کلهقا نایب سرکار مکرده مصافحه بهار الله خدمت دار و نواحی محال ندبور
کشته نواب قطب الملک از المهانم از بقعه محمد علی بنام النجاشی مقرر شد و نواحی

ان جانیه البیه در نواحی مقرر نموده شد باید هر انشان لایق سفلی البیه
در جمع مقدمات از سخن بود باید راسه بیرون بروند و سبیل مویع البیه الله بلور زم

مراحم انجمنت برمانت در اسبق برداخته محصول جهل و جهل و هم بر طبق فاعله
بقید شرط در آورده تحویل کویله از نماید و نگارند که تحویل در ایض بدون

مفسر از شریک خود صرف خوانند نمود و شامخ زر تحویل اولی بخوانه عامه رسیده ما و قبض
برانند کشته نامی اجناس بلو کلهقا شامخ زر مقرر شد و فاعله از دکن احتیاط نماید که بیویان

نمای اجناس خود و بلو کلهقا شامخ زر خوانند نوب بند و محلههای این معنی از دلالات انجا بکند و در
باب باله و اسبق و کرمینت در نواحی المانیک و خجند و الاقلیم شده دست

باسم بصیرت و سعادت سلام شاه لاله خدمت چهارم بر که سلام نور محمدی را لایحه مقرر گشته باید که
ملوازم و ملازمین خدمت مأموره بدانند لایحه و کتب و در شیء بر دوازده و در شیء از دقایق
خرم و احتیاط مهمان گنبد و سایر رسته کاتخذ موافق ضابطه قرار واقع کرد اوری نموده بدختر
حضور رسانند که خود داند در بنیاد بکند نشاندند و دستک با هم و محمد فرزند

ملازم سپه کاران که چون او را خدمت فراوانی بر سر امی بکلم نه سپرد و بی موضع داع تیم از سر
حمله بر که حوسب الله لاله مقرر گشته باید که ملوازم و ملازمین خدمت مطوزه بر ماست و در شیء
بر دوازده و در شیء از دقایق خرم و پیشانی و نامرعی نگذار و نقد گفایر و که جشن نزد
و تالیف او جانوران ارفسم گور و کونون و نبله و اینو سپهر از سر فرایم ایوه الف و فراره
که نزد اب الف و خوش و طوز نازه و سیراب و لغز اولی معده صبا کس و جاه می
تواند که در رسته نامی مرقوم در انده بصیرا و بی الا احتیاط و خوشش استیاضت با قطع
استخار و گاه و رکب مطول نماید و مجمع و حوه از همفدات خبر و از سر و سینه و نوده جانورا
و ممالک و مالوفت کرد اند و بر وقت سر کار حاضر توانند شد در بنیاد بکند و لایحه

نماز حق در رمضان احصی موم شده

چون سر کار خلوص عقیدت و ارادت صمیم بدرجه تمام دارد و لصدق باطن در لایحه موم
رئوس و مصروف است لهذا نظر بر حسن خدمت و عقیدت ماست لایحه از روی توجه
تفضل مقرر موصوفه که چنانچه دیگر بر سیمان بنا موافق رسم دست قدم و اول و اینها
قدم ما عینا و اصحاب روزگار در سیمان است سیمان طری رام غنیمه ند نور و در سیمان
موسلان سر کار باشد و سیر گاه مانند ولت ناک در نکر نوله بد نظرف کنو قدم ماست لایحه
از معضمان سر کار موصوفه موم و تو جهات کرد و در

تمه نام سر کار که انضا فصوله الله اما و بدانند تو صوفه بیحسب که سید نور و محمد قان و
برادران سید محمد کلیم ملازم سر کار نوال صحت فریزر الممالک چهار در در صبه عهد و اعلی بر لایحه
مستطور سکونت دارند و حیوانات سردی و حیره ابواب فرج جاری از قوم بر املات آنها
معاویست در نوبت لایحه مخالفان از نوبت لایحه و نفاق بموجب لایحه و ابهر از

ایمان

انها بوده از ثبت بهر ساند و خلافت معمول مصدق قندی می شوند لهذا قلم مکرر در کتب خود می نویسند
 از ثبت بیروانه معاصر الزامات مرفوعه مکرر در کتب دارند و محدود می کنند معاصران و در همه آنها
 معاصر حاصل نموده اند باید که احدی غیر مستتر از املاک معتبر آنها بود چنانچه الوضوح متوض
 شده معاصران آنها و اگر دارند و معاصران شرارت پیشه را بر خرد و بوجه از توضیح آنرا می بموجب
 باز دارند که الحاظ جمع آباد بوده حاصلات شرار و معتبر ساخته در عاصی تقایم استلطف
 ابدیت موقوف شدند صداقت امانت و سگاه معاصران که در حفظ الهی باشند

تاریخ شاه کریم الدین قاضی برکنه رازی التماس نمود که چهارم اسفند رسوم قضا از تحصیل مال
 و مستعار رسیده در وجه بهای خلعت عیدین بنام سارالیه و نمودن مفتح انجام موافق معمول
 مقرر است و بهای یافته امده حالا بر دانه سکه بقیات بود لهذا رسوم مکرر و در آن صدا
 و سگاه هم وجه رسوم مذکور موافق معمول حسب الصمن از مجال دریم بنام سارالیه رسانیده
 فیض الوصول بکنه مذکور است نموده در اجرائی احکام ثبت مع رد اخذ شد تمارج
 درینو لا خدمت فوطه داری برکنه نوزام مفصل

تاریخ ماه جمادی اول سنه ۱۱۵۶ هجری قمری به کفای سلام مقرر شد که بلورزم و مراسم انجمن از روی دیبا
 و امانت در راسته و درستی برداخته و دقیقه از وقایق محفوظ و معط نامرعی گذارد و وزیر
 تحصیل در لید در فوطه خانه نگاه داشته در آنرا امیر امن و ثوره خود و مفعول داشته بحضور
 این نشاید و برسد و در نگارم به سند معتبر از تحویل خود و تحویل پارو و وزیر تحویل خود باشند
 صورت این صورت حضور رسانیده فیض مقرر صدقان خزانه ملکیه شده باشد باید که خود بران و فالو بلوگان
 و مراسم آن برکنه مذکور سارالیه فوطه دار انحال شده است نوزام و لواحق انجمن
 متعلق باشند و بنیاب مالکند و استند درینو لا خدمت کو نواخ و دار سرو

بلده جوینور از شهر وقت بنابه میرالدین سجادت و سجادت بنابه میر محمد هه مقرر و موقوف
 موقوفه باشد که از راه راسته و درستی و امانت و دیانت بلورزم و مراسم این امور
 بواسطه برداخته دقیقه از وقایق بهیچیکه در خیر داری و دیوبند و سهره که سکنه آن شهر
 و روز از خدمت مقرر شده و زود و اجتهاد کرده بر در مهال اشرف و کان محفوظ و محدود است

نامرعی ندارد و در حد جانموش با خبر و لایق معترف که با بزرگی و قوت بیشتر باشند معترفند
که محله محله و کویچه بلوچیه و بازار و بران لواقع شهر دار باشند نارمان محاله و ازین و اطفال
بروم لوقت نه و قسوت و قسوت در راه سازند و جوده فروشی کنند تا این حال که شهر
ازین امور کمالی است از یک لظهور آید موافق ضابطه سر او و لاجون روی او همی و روی
او را مانند مومی سر او سیاه ساخته و بر خمر سوار گشته شده است که در کمال عجز و خردی
و دست ازین کار نماند سازند و استخوان

ضبط نماید و در هر محله که در دزدی و لقت واقع شود متابع نشود و با دروان و بقایای مالک و
سارق تو شمالی و در ولایار شهر و جوالی را اید که در شب بر چه کم زد و در کویا و ایل که
حاره و نقصان مال مردم را از راه طراپا مال سازد و مردمانی را مقرر نماید که حکایت
نقاره نواخته در هر محله میگردد و شنیده که دروان از بیم و ترس نتوانند کرد و لقت
نمایند و لو و با بکنه هر محله مقرر نماید که هر گاه در خانه کسی آتش کج و یا دیگر آفت ناگهانی
بودید همسایگان کرد و همیشه رسیده اید و ایست نمایند و اگر در وقت ضرورت که در آنجا
بشوند چنانچه بر بند و از بیم شبنان و ملازمان خود نیز لواقع خبر گیران باشد که بواسطه مردم
و قوت او برای نفع خود و او انا را از راه و اضرا مردم محترقه و غیره نگردد و سبب محرم
و قانونگومان و سایر منوطنه و محترقه و سکنه جمهوری نام از حاضر و عام شهر مطر و ایل
سازد و لایق که لوال مستقل انحال در آنه فاصله قضیه و معالجه ترویج و حال که در آن
شهر و در رجوع بسفواب و نمایند و از سخن و صلح و جسمه موعب الله که مطابق
قانون بادشاه و منضمین ز فاسق سایر عمال الله بشهر بیرون بروند و در بیاضی نمایند و
موجب حکم قضائیم خدمت قضایی برکنه بکنند بر مصافق و صور الله
از انحال بیرون نماند و محرم خود لوسبابت و فضیلت و شکر بپیر محمد لومعروف و مفوض شده که
بلوازم و مراسم آن همایون بردارد و در هر قطعه قصه با و معاملات و رفع و دفع و محای
و حیوانات و عقود الکیه ملک و قسمت برکات و کتاب و محکوم و محکوم و محکوم
از دم لطافت و عبادات و لغزرات اقامت نموده و جماعات او و محکوم و محکوم و محکوم

و لقت

در نقیض او صبا و نصب فرام میسر بود و تبقیر بر سبب باید که منصفان مهمات و معاملات و جمع کنند
برگشته مذکور از خاص و عام مبارک الله بلاق صراحت حال مستقل دانسته معاملات فضیلت سرحدی
استفراغ او نماید و لوازم و لواحق این امر متعلق با و دانند و هر گرا این قبیل خود نایب ندین میکنند
لازمه قبطه او را بجا آرند در بنیاد قضاوت بلیغ نشاندند . کما شته تا جائیکه در این مورد
حال و استقبال و مجبور کنند بر کتب لبرای منصفان صوبه الله ابلا سلا اعلام آنکه بوضع هر یک که منصف
برگشته مذکور معوضه سولو و قربات متعلقه آن بموجب آنگاه و فرمان از قدیم الامام منام شریف
و فضیلت و سقا فاضل محمد کالم مفر رشت در نبی الامت الله افضل الی و فایات یافت است
منصف مذکور حاکم جامع است در متای با سیم شریف و فضیلت نبیه محمد امام الدین و لقا محمد کالم
مردوم مفر و شریف شده که کما یفیع بلوازم منصف مذکوره قیام نموده در فضیلت فضایا و حصومات و اجرائی
حرفه لورات و اوقات جمعه و جماعات و ترغیب مردم لطاعات و القاح لادایه که در سمت برکات
و حفظ اموال و عقب و انام و تعلق او صبا و نصب فرام میسر بود و تبقیر بر سبب باید که
در نقیض او صبا و نصب فرام میسر بود و تبقیر بر سبب باید که منصفان مهمات و معاملات و جمع کنند
برگشته مذکور از خاص و عام مبارک الله بلاق صراحت حال مستقل دانسته معاملات فضیلت سرحدی
استفراغ او نماید و لوازم و لواحق این امر متعلق با و دانند و هر گرا این قبیل خود نایب ندین میکنند
لازمه قبطه او را بجا آرند در بنیاد قضاوت بلیغ نشاندند . کما شته تا جائیکه در این مورد
حال و استقبال و مجبور کنند بر کتب لبرای منصفان صوبه الله ابلا سلا اعلام آنکه بوضع هر یک که منصف
برگشته مذکور معوضه سولو و قربات متعلقه آن بموجب آنگاه و فرمان از قدیم الامام منام شریف
و فضیلت و سقا فاضل محمد کالم مفر رشت در نبی الامت الله افضل الی و فایات یافت است
منصف مذکور حاکم جامع است در متای با سیم شریف و فضیلت نبیه محمد امام الدین و لقا محمد کالم
مردوم مفر و شریف شده که کما یفیع بلوازم منصف مذکوره قیام نموده در فضیلت فضایا و حصومات و اجرائی
حرفه لورات و اوقات جمعه و جماعات و ترغیب مردم لطاعات و القاح لادایه که در سمت برکات
و حفظ اموال و عقب و انام و تعلق او صبا و نصب فرام میسر بود و تبقیر بر سبب باید که
در نقیض او صبا و نصب فرام میسر بود و تبقیر بر سبب باید که منصفان مهمات و معاملات و جمع کنند
برگشته مذکور از خاص و عام مبارک الله بلاق صراحت حال مستقل دانسته معاملات فضیلت سرحدی
استفراغ او نماید و لوازم و لواحق این امر متعلق با و دانند و هر گرا این قبیل خود نایب ندین میکنند
لازمه قبطه او را بجا آرند در بنیاد قضاوت بلیغ نشاندند . کما شته تا جائیکه در این مورد
حال و استقبال و مجبور کنند بر کتب لبرای منصفان صوبه الله ابلا سلا اعلام آنکه بوضع هر یک که منصف
برگشته مذکور معوضه سولو و قربات متعلقه آن بموجب آنگاه و فرمان از قدیم الامام منام شریف
و فضیلت و سقا فاضل محمد کالم مفر رشت در نبی الامت الله افضل الی و فایات یافت است
منصف مذکور حاکم جامع است در متای با سیم شریف و فضیلت نبیه محمد امام الدین و لقا محمد کالم
مردوم مفر و شریف شده که کما یفیع بلوازم منصف مذکوره قیام نموده در فضیلت فضایا و حصومات و اجرائی
حرفه لورات و اوقات جمعه و جماعات و ترغیب مردم لطاعات و القاح لادایه که در سمت برکات
و حفظ اموال و عقب و انام و تعلق او صبا و نصب فرام میسر بود و تبقیر بر سبب باید که

190

بلایع و سبب است بطور لبرای از مردم نهم ربع اثنا عشر

امارت و لایق است

فایات لسان رحمت خان مورد مرحوم خدیو کیمهان باشد درین روز با خدمت و فایع نگاری جعل کرد
سر ما صوبه الله ابلا از عزال محمد لوی سید محمد جو از اندای فصلی معمود مفوس شده که کما یفیع
بلوازم و مردم لبرای بر داخته و فایع از دقین جرم و هر بسیار مهمات و نامر حجه نگار و وافر لبرای
بفایات انفعال و لایق فضایا و معاملات محالات متعلقه خدمت ناموره خود از روی دین و سبب
ماه ماه ارسال جنهور دارد و هیچ احوال و فایع فرو گذاشت نه نموده اخبار واجب الاطهار از سلم
نه نیندازد و قرار واقع بر آنچه ساج شود نگاه سازد منصفان مهمات و معاملات آنکه شرف الله
و فایع نوبت سجاد است دست لبرای اولاد اجرائی امور منصف لبرای خدمت فایع لبرای خدمت
و مصلح و صواب است در مویع که منصفان فایع سکار و ز فایع رعایا باشد بیرون نرود و شکر
بشایع اولاد و باره خود با خود نرود و لایق است

بموجب بلیغ قضاوت بلیغ حضرت

اعراض است احساب بر کینه جلال اباد از خزل قوام الدین به سبب و فیصلت پناه شیخ محمد عبدالصمد تبریزی
گشته که بلوازم و در اسم ان کما یقع بر وار و در رتبه و نادب ارباب جور و سگرات و زجر و وضع و وضع
بلاهی و سگرات و مخربین و ترغیب روم لطیحات و معادلات معلوم و ملوایه و رفع احداث در معادلات
اوران و در سراج و کمال و مملون من بر مثال من غیر موقوفه بنقد بر سر نماند که معنیان مهمات و معادلات
بر کینه مذکور است که البته بلا محبت مستقل انحال و در کینه که در اسم ان امر و متعلق است و دیگر کینه
اونه بنوازم و در اسم ان حال و در اسم ان کینه فتنه و مضافه صوبه الله اباد و در اسم ان چون در بولا
شخص کم مقدس خدمت فائق کلمی بر کینه مذکور من ابتدا می فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت
گشته که بلوازم و در اسم ان قیام و اقدام نموده در وجه نحو ای بسر کار و الا و اباد و در اسم ان رجا
و افزون بر رزاعف من غیر جمله کفار برده و فقیه از دقایق نامرغی نگار و در موازنه و در کینه می برفته
و سوار انحال و سایر و غیره سرشته کاغذ موافق ضابطه معمول از قرار واقع سال سال بر فتره خاصه معنی
میرسانند باشد و رجا و اباد و دیگر کینه انجار و محسوس است که در مواضع و در کینه بر انون قلمت
نگردد و بدین معنی احداث نه نماید و زیاد از حد معاینه مقرر که رجا با از قدیم برضا مندی داده و در کینه
میکدام و دانه از کینه طمع و توقع کنند باید که موجب البته سلا فائق کلمی بر کینه مذکور مستقل و در کینه
بصدی او را در امور مضائقه اینجست فومی مطلق شناخته سر کرم نگار و در کینه و در کینه بر کینه
او در کینه باید که خود بر ان و در میدان و مقدمات و نیز ارجحان انجار ششمی و صلح و صواب بدین کینه
منضم کفایت بر کار و ز فایده و معانی ما لکن از ان کینه بیرون زوند در بنیاد کینه تمام دانند
در غیور الا ظهور مویست که مساه حذیحه و غیره کثر العاف و بر ان احوال اند و از عوام و چشم کفایت
اوقات لغت مسلک اند که در تصدیق فرق مدارک نیکو کما حضرت فرموده است و در کینه رافع ارجحان
فلیه وین و در ساطک سبحان خلفه الرحمان مواز با نژده بلکه بنجر افاده خارج جمع ملایق در کینه
نگار الهی هر چه فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت
مادی اباد عرف جهول مضافه صوبه الله اباد و مقرر نموده باید که مقصدان بر کینه مذکور وجود بر ان
و فائق کلمی انرا به طوره سلا بر حال ملک نموده و در کینه بنظر انما و انکار نکر که بر زود و در کینه
در کینه انرا صرف با بنجام خود نموده و در کینه فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت بر کینه فصلت

تالیف

تا اندو آند ۰ چون حقیقت استحقاق فضیلت و شکاه محمدی به بوضوح بیست

که جمیع کثیر و استوار و از عدم وجهه کفایت اوقات سعادت میکند زانند لهذا چون احدی

باینه موجب رونق ملک و شاه و مانند استغناء خلق الله است لهذا امور می هیچ بلکه در این

فناست از آنست بدراج الهی بموجب در خواست فضایل و تجاربت و شکاه خواهی بعد بلکه بر قصد

زرق مبارک حکمت قدر قدرت من استقامی فصلی است ۱۱۹۱ اثر رفته موضع صد اما متعلقه بر کینه

حوط الله اما غایت موعظه باید که متصدیان بر کند بد نور از مجال ملک سمع و حکمت حواله است الله

چنانکه در اینجا نهالی و از شجر موده دار مرتب است و حاصلات از در بر و سوس نومه لالان ند نور

و ترند چاه صرف نماید که مسافرن و مزدین از سیه و اب ارام یافته در عای نقایع خورد و

ایضا از تو اطلت و استعمال مینموده باشد ۰ چون در مداران موضع بر ارام نور جمله بر کینه

حوط الله اما در اکثر مفسر ان قوم میوانه منفی بود شیوه قطع الطریق در راه زنی از راه خورد

و ضره سری و تفاوت خلق اختصار موده اند اکثر گاه معناه مزدین و مسافرن را تقبل است

ان و مینای انهار لغارت می برند و بر تصور کمترین سده با سخنان افغان را که مرد اول نما و

حکمت و سبب است و بر لوری طلال دارد و نیز میدارسی اینجا بخوبی کرده از شکاه فضل در کرم حاج

جهت تاجیه از بند و از منصب صد بر ساخته چنانچه است الله بامید عطای منصب دست در گامی ز میدار سی

۱۹۱

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

والا تبار و وزرای دومی الا فزار و دهنهای عالمی مقدار و حکام آرام و بملک بعلت فرجام
مصدبان مهمات دیوانی و مستقلان معاملات حیطه و جاگیر داران دیگر در این حال استقبال
از یاد مودت و استغاثت و استبرار این حکم مقدس معانی نوشته شده موضوع فرموده است
بسیار لطیف بطین خالد و سجد استبرار آنها و اگر دارند و تصادم تعبیر و تبدیل مرسوم و محرم
و استغاثت بملک صورتی و فوج دار می دیوان و جهات سایر اخراجات کل فلوله و مستغاثت
و داروغخانه و سرکار و مشکار و ده نیمه مقدس و صد هم می قانونکوی و خراسم و معروض شود و از
کل بکالیف دیوانی و مطالبات خاقان معارف و موقوفه انعام درین باب تا بعد و قدس بلیغ دانست
پرسال شد مجدد و نظایر از بر بلیغ کلامت بلیغ والا تحلف و استخفاف نوزده تاریخ نوزدهم
شهر جمادی الثانی از جوس مهمت با یوس معارف استخفاف است
اعادت از خاز مهمت استخفاف از جلیل القدر کرامت از نظام معارف استخفاف یافت
که مواز از جهات بکلیه زمین افتاده خارج جمع لایق زراعت بکلیه زمین از کله کله سرکار
مبصاف صورت الله اباد و در وجه مدد معاش معلوم چند و غیره از ایندای فضالوف قوسل
حسب الصفت فرمودیم و محصول از ارض و معارف خود را بموده مدد معارف ایام و
حاج و بدیل از ابد اتصال استغاثت نموده باشد باید که حکام و مصدبان حال و استقبال از
فرموده و بموده و جلالت به صرف آنها بکارند و اصلا تعبیر و تبدیل دیوان را در دست
مالوجات و سایر اخراجات سل مملوک و کیش و جریانه و ضابطانه محصلای و مهراجه و داروغ
و سرکار و مشکار و ده نیمه و صد هم می و قانونکوی و ضبط بر ساله بعد شخص حد و تکرار
زراعت و کل مطالبات سلطانیه و کالیف دیوانی هر دو قسم معروض بود و درین باب
مجدد و نظایر و اگر در محال دیگر چیزی داشته باشند از ذراعت سایر بنامه در آنکه دستور فرمان
مدد معاش فرمودیم همین است لیکن تفاوت در این است و فرمان این است که در اول
فرمان این عبارت است که در موقوفه سعادت کاش مهمت عنوان حکم جهات مطاعه اوقات
با حکم از رفع اوقاف است و در این باب ماها در چند بنامه در آنکه فرمان بالا معلوم
در این عبارت است که در فرمان سجد المان است

ع

مصدق

ت

شماخ واجب الایجاب مبلغ پنجاه کلمه ام از رکنه جهان اباد مضافه صورت اختیار کرده اند
مضافه یوسفان نیل سده از نوبه محمد خاوری و وجهه حاکم امارت و امانت مرشد کت
و سمت مرشد محمد نفع خان مفر کشنده بایده که خود در میان و فائز کوبان و مریداران در عابا
ز که مذکور است از لایحه عالی در انحال دانسته مال و اجمع و حقوق و عواید را به یکباره
مردم از فرار واقع و راستی جواب گویند و بگذارد تفاوت و تجاوز کنند و آنچه عالی در سابق از
فصل مربوط به تحصیل در آورده باشد به کماشته عالی در حال مسترد کرده اند بدین ترتیب
قد خواننده مقتضیان مهمات حال در استقبال مهمات برکنه سکندر پور جوکنده مهمات
و صورتی اله اباد برانند و لیل متعلقان حقایق و معارف انگاه شاه خلیل الله و شاه بیگ الله و شاه
سلام محمد علی که طهارت نمود که موضع سرفا صبح و چک عبداللبرم و فیوض در دست عملی که مذکور در
مردم معاش موقوفان بموجب برانته حاله سرفا و انسا باطمان پیشین مفرات از سر کار برود
گذشت مرخص کرد و چون در بولایم دستخط حضور منبت ظهور ارفع اسباب بر وضع لایحه در ان
در باب عدم مزاحمت فرین کرده اند از اقلیم میگرد که از آنها مواضع مذکور صاحب الضمن بحال و برقرار
دانسته موافق معمول گذشت نمایند و بعلب احد البواب مملو به بوجهی متعوض و مزاحمت شده بران
مجدد و طلبی که وجهه حاصلات از امر و منبت نموده بدعا بر ترقی دولت و اقبال خباب جهانای و مو
و مشمول باشد تاریخ است پنجم شهر جمادی الاول ساله لغا شایف
و است خود شهر شکر و اس این پیش این بوزند قوم برین نور بر کتاب کن محله بوز شهر بو
متعلقه اله اباد حضور فاطمه الناس مردم محله و غیره در چنین سلاست نفس و لغا و جمع تصرفات
اقرار می نمود از غیرت صحیح و غیر فرمود بدین وجهه که منتهی فرزندی و بسری که موجب خباب
خاوردان و غیره که در زمانه نواند شکر ندارم که مالک ورثه و زله من متصرفان و انست و انبر ان
سبع مالک خباب این کتابم این وسیع در سال که پیش یعنی لایحه منتهی باشد شکر و غیره و غیره
به ششم و بسری خود بر گرفته و با منبت خود قبول کردم طالعا و را انگاه که هم در چنین خباب و هم بعد
دفاع من مالک ورثه و زله منتهی باشد و صحیح و تمام اموال و انسا و اخیاس خود از من مالک
بنام برده ششم و سیه نمودم و مالک منتهی کردم که با قباض خود بر اموال و انسا و اخیاس خود

192

مهر

مهر

مهر

تاریخ حره در سده ۶۳۳ مرقوم شده

تاریخ مازندران در سده ۱۱۴۹ مرقوم شده

عبدالله بن یزید کاتب بن محمد ماه و کاتب از قبل سماه حضرت نوروجه نورخان بر بنو حبه که موطئه نمودند
رکن نام و او مملوک خود را که بندهی الاصل و معلومه الاوصاف و مسلم الاخصات و از ان اعتقاد
خان عن حق النبیر و سخا مینع حوار العساق در تصرف مالکانه خود داشت مطلق العنان میگردیدند

از آنجا که شریعتاً جابر اما فدر اینست که باید منتفعه مذکوره را با معینه مذکوره هیچ منفی و دعوی الا حق
و لا نرد اهل شریعت چه نیست در مملوک بعد مردن مالک از او بود الا اولاد و اولاد پسند نور مملوک خود
تصدیق نمود پس این منتقه مذکوره فروخته و بخشیده نشود و بر جا که باشد با اختیار خود باشد
حلیه مفرد و معتقه ۵ اقرار کرده و اعتراف معتبر شریعت نمود مسیح کمال ابن سنج

خلیل ابن سنج ایدال بر بنمقدمه که چون سلاجیه سلیم نامته عالم معنی دل پر کنه چون سکر کار و صوبه
الله اباد جهت مسیح پر کنه مذکور محال قبول حضرت مرشد زاده افاق در فید بود و منقرضه حضرت
اوشد پیش از ایدال از قبیل خلاص و ما بنیدم و فرار نمودم که هرگاه مقصد بان سکر کارش از ایدال
چنان وجه بنای مویع الله طلبید از بند بگول که بلا غدر آوردند حاضر شدیم و اگر در اخصاً
ان توقف نمایم از عهد جواب مذکوره که بر زده او از روی حساب کاغذ نام بیوار بیان بر آید
برایم بفرموده شد در فیده قلم شد

در ائت نامه باسم ماد سولام بن
ساده سولام ابن رام سنده توهم راجیوت ساکن بلده نیار مسل وضوبه الله اباد آنکه چون سنج
بر لور حقیق ماد سولام مذکور جهت دوز کار از وطن مالوفه جدا شده در بلده عظیم اباد ایدال
داشت و بتجارت خرید و فروخت پارچه و غیره کشای وقت خود را میگذرانید و در بنو لار از
پوشید و چنان سکر راجیوت ساکن نیار سنج بنی بر شاد بند پوز نوشته بود چنان در ایدال
که مال سولام مذکور بعضای بیزد این فوت شد و مال و قشاق و نقد و کسب او را از بند لال
لو لوال بلده مذکور سجا بی محفوظ امانت نگه داشته در بنی صورت منغ بر شاک بر لور کلان
مذکور مذکور سبب چرا دنگ و ناموس را در بر از شرح و خوراک پوشاک زن و دختران
متوفی مرقوم که در وطن مانده اند خردار بوده بر شان شدن نداده در انجا رسید و سوا
مذکور سبب در لور عنی و متعلقان موقر مذکور دیگر فرات نیست
خبر معلق سحر نام

و نسبت خود مسجد موی لال ابن زینت سلام این و نیز بدست قوم زمار دار هم در کسب بلده آباد
فیه حال صبح افزاره و بعد جمع صرفه الشریعه در دار انقضای بلده زنده آباد مذکور حاضر آمده طالبان
و بر آنها بلا کرد و اختیار افزاره معتبره و اعتدال صحیح شد و بدین وجه که منتهی با مسماه منجیح
تبدیل اندز وجه بلده بود قوم زمار دار ساکن بلده مذکور بابت حویج که در قبض و تصرف مسما
مذکوره است دعوی و دارم برای دعوی خود و جواب دعوی و جواب سوال مسما مذکور و انقضای
معاملت منجیح زوار و در سکه این گویند بلایع این زمین سکه قوم کاسه منتهی در طرف خود و دلیل
مقبول کردم اینچنین است که جواب سوال و انقضای معاملات کند منتهی قبیل است از فصله مسما
بزرگم و در کسب زینت سلام است از طرف منتهی است مسیح زوار و سکه مذکور حاضر بود
و کاله مذکوره را قبول نمودن ما بران است که بطریق و کالت نامه شرح ما برده شد در ۱۱۹۹ هجری
مقدس اعلی صاحبها الصلواته والسلام و الحقه صورت منتهی یافت و دلیل است دفاعم
مقام خود کرد و ایند مسیح سلام چند این کشن در این بین منتهی که قوم را بصورت مال میکند این شرح
این کوریت بر همین بود در جمیع قضایای سر عهده که او را باشد از دعوی و جواب و اثبات حق
و اقامت مسما و قبض و اقباض و صلح و تلفیق و توکیل و تخلف و کل حاجری فمه الکاله و دلیل مذکور
در مجلس توکیل حاضر بود قبول و کالت نمود و کالت صحیح شد چنانچه نافذ است در صورت الموقوف
موقوف کردید لقب را کردند و اعتراف نمودند که این کاسه و انقضای مسما
و بعد القدره در حال صبح افزاره و انقضای جمیع تصرفات آنها که عهده منتهی که پیش ازین با
منتهی ان مذکور ان دعوی مبلغ بانصد رو سیه بابت وجهه حصه خود را نسبت است تصرف و
حویج از روی حجاب یا جانفزا و بدست منتهی در بنیو لالا هم رخ نامند و حویج
مصلحت کردیم و اقرار نمودیم که بر کزازین قرار زینت سلام پس بدین معنی است که این برای این
در میان و سراله دعوی و خصوص منتهی و این امر انامه رو فیه حاجت منتهی باشد خارج
شکل ۱۹ موقوف شده اقرار نمود و اعتراف صحیح کرد مسیح را این
بن حیرت موهج بن سید صاحب کسب کسب کسب که مبلغ کل در رو سیه نقد جدید نوزن باز
و با و با سکه معاریت که تصرف بانصد رو سیه موقوفه مذکوره باشد نماید و انامه

نارینه

کسادت پناه میرصدور علی فوجدار بر کله شکر و بر و منقرا امانت است قرار نهادیم که هرگاه میرصدور را طلب
مبلغ مذکور نماید بلا عذر و اصرار از من و هیچ عذر و جمله و محبت و حرف و کجاست بمیان میارم تبارج و کتب
صدر رمضان الفلمیه شده

تبارج منقدهم شهر کمال در درار العالیه حاضر اند
شیخ محمد بن حنف این محضر است و حاضران در روز پنجشنبه جماعت این سید الله و حاضران محضر
نیز حضور نمودند مطبق که موازی جهات است زمین از جمله ما برده بلکه هم فصاحت و سبوح بلکه یک فصاحت و سبوح است
حکام منقدهم از قدیم در وجه مدد معاش متعلق منقدهم صحیح از رسول و رقبه موضع جلوه عملی بر کله حواله الله
مقررات و اراضیه مذکوره هر چه معلومه است خود معلومند که مقدم موضع مذکور است بطریق

اجاره سپرد نمود. بود محضر تبارج هم حصه محصل اراضیه مرقومه بود در عین حال که رایجی بر سر بیده بهار
رفته بود بعدی منصرف شده و نمیدید و با آنکه حاضرند قبولیت بنام محضرند به سخط خود بران
و قانونگران بدست دارم چون جواب محضر حاضرند از محضرند بر سر سینه سالت مانند از ارجاء سکو
دلیل قبول است حکم تبلیغ محصل اراضیه مذکوره موافق قبولیت نوشته شد و اینجط که وقت حاجت
حجت باشد تبارج و سه صدر مرقوم گردید

حاضر اند در عدالت العالیه
مخبره باسم و نسب خود سماه سلام بیع نیت اسکن بن سلام سکه روجه سکه این کیم کن این بر منج سلام قوم
زیر که وسعالت عرف اسلام در بافت و لغت که گویش سکه من بند دولت او را طلبده عرض اسلام کرده
اول از حصول این سعادت انا و الفی را در دو مسلمان تبارج میان روجه در وجه تفریق موهبت و غیر
جموع نام طفل صغیر که سیر لطف نوشته مذکور بود به نعت ما در حکم اسلام آورده شد و حواله
سماه مذکوره نموده آمد و پیر او را و صلوات علیهم اجمعین تبارج پنجم شهر محرم شمس تحریر یافت

اقرار کرد و این غیر از محمود مخبر باسم و نسب خود سیم بر حسن بن و همه این کیم قوم سید بنو جوهر
که صادق نام بنی مشهور است بدینها ان تا عاقبت من و مقام ان و چهار از یقین تملک افعال
سینه و احوال مسیحی و در افعال با سینه و حرمت نابایسته اول که هیچ جهت شرع و غیره
مستحق و مطبوع باشد سخن بر می و نیز از از انجمله حکم لایحه دلا در دو دوازه و زرا خزی و
در شرف نفع و طلب مصلحت سلاطین و دیگر مکتوبه و مواخذه نمایند تبارج ان مقرر نموده شد که سرتان

مذکور را بسبب حرم صادق مذکور بکنند و مواخذه کنند تبارج ششم شهر محرم شمس تحریر یافت

اقرار صحیح شرح نمود منجبه باسم خود بر سید ابن ذوالجبرین و یا با تیره بدین وجه که در صورت
نقد تمام وزن سکه مبارک بطریق مصاربت از نزد دندان لال من لایحه بن نزد سلام گرفته در قیصر
و نصف خود آوردیم بقرار آنکه آنچه منافع تجارت مبلغی که در جاهل شود و نصف از آن حساب
و نصف از آن منصف باشد و این خط که عند الحاجة و نفقه باشد بحضور صاحب در کتبی عبدالعزیز
تحریر یافت تا بیخ غرضه لعل احدی

عبدالغفر بن عبداللهم بدین وجه که مبلغی که صدر روپیه نقد تمام وزن سکه مبارک از نزد خود حوال
میانند سابق کار بطریق امانت نموده بودم درین روز تا بسبب بعضی امور ضرورت مبلغی که از
موجوده فرموده مبارک کس فتم و بعد ازین برموده مذکور هیچ حقیق و دعوی نیست و مانند دیگر
مسطور که نوشته داده بود و این نمونه شد این چند سطر که وقت حاجت کند باشد در عهد
العالمه تاریخ ششم ربیع الثانی احدی قلم شده انرا که سلام که اینها بعد از سماه بود که
حسب سکه زوجه سکمانند مذکور بر بنو حبه که سکمانند میور مسلح لکن زر روپیه از داتا سلام
میارام بن دیارام قوم برهنه بمسکات طلب داشت و داتا رام مذکور روپیه بعد از
سکمانند داده بلطایف افحاح مبلغی را نزد سمد بن اثنا سکمانند میور مسلح از آنکه مسلح مذکور
تمام و کمال بر بدون مذکور وصول نماید بفضایح الهی و قات یافت و تر که لذت از بر او در
خود که ما هوان مذکور ان باسم معمران مذکور ان از بر او میور مسلح میور قوم میور و حوت
دعوی میور فرار میور در بنو لا بعد طول حصول و کفیلوی بسیار با صلح مصطلحان مبلغ شش
دیجانه روپیه صلح نموده در ارضه شد مبلغی که از ایشان رسیده گرفته در قبض و تصرف خود آورده
ذمه میور رسیده از جمع و عداد مالیه طله و خربه بری که در اندام و بعد ما را با ما
من الوتوه حقیق و حصرت نیست و شمانده و نیز از فرار کردید که اگر شمانده و نیز از فرار کردید که اگر شمانده

با فلک و ما سیمه است و این خط که عند الحاجة حجت باشد غرضه به سبب احدی در عهد العالیه
قلم شده اقرار کردند عبدالبنی موسی و فتح خندان و با سلام بنی ماسلام
بر بنو حبه که منصفه با سماه زور ادت است و مادت زوجه ماسلام نسبت خود کرده بدین
حماطی لای بطریق رسوم با و داده بودم در بنو لا که منصفه شرف سلام در با فتم خود را طرف نمود

عبدالغفر

عاجل بدکور سلو نشانی از الله باز پس گرفته در قبضت نصرت خود آوردیم من بعد مراجع وجهه از آنچه بود
موردیست در بنامه انجمن که بفرستد حاجت بند باشد مدارج محمد صفر احمد در عدالت العالمه فلیتند

فحوا می این تذکره مینویسد و محتوی است بر اینکه شیخ عبدالله ابن عظیمت الله
بن بار محمد موجب است فال الله تعالی و فایتم ان علمیم فهم خیر انما بعد شایده نیز و حق خدمت کوار است
نمود فهم نام غلام مملوک دارالمحر را خود را مبلغ چهل روپیه رایج الوقت که در عرض مدت یکسال
تسلیم کرد و بعد از او امی زرطلون از قید عسرت برآمد مملوک ضروری مملوک خود و مقرر شد
این کتابت را از ملک قبول نمود و انجمن مقایسه مشروط که مانع الحاکم دست او نیز بنامت در و از بعضا
تاریخ بنفتم شد در قبضت ^۳ مرقوم گردید ^۵ مخبر باسم و لب خود بگرم و در دارالعدالت

بلیده الله انا و حاضر آمد و بر طبق مضمون کلام حاجت بیام اعمق رفتند بعد اعن الله العار اقرار
کرد و بر یکدیگر بنام غلام مملوک خود را بر کرد و اندیم تا و ای که مقرر شد بنام ^۳ مرقوم
ببر اوست نماید و بعد فوت مقرر شد بر مذکور از او که در چنین سایر از او ان و میراث ملک
نموده و نیز انجمن که سفند الحاجت حجت باشد تاریخ شم شد و محکم ^۳ مرقوم یافت ^۵

اقرار کرد محمدی بن عدو بن و حد و تاریخ نوزدهم رجب ^۳ مرقوم که معاریت کرد از نوزدهم
بن جمال بن جمال بن قوم افغان هم قبضه مشربک البانی و دیگر جنونی که قبضه اول از کوفت نقره
و قبضه هم بمسکن ملک است بنام ^۳ مرقوم و نه مالک مملوک طلوع کرده است حال مدت یکسال
و بعد از ان استند و لو نماید انرا از صاحب آن نفی حج مالک انرا تسلیم شمر کرده تا با او و نقصان
ببر طاعت است و اگر خدا نخواسته باشد نقصان با ن شمشیر تا مستعار لاجن کرد و از ارام مقرر
مقرر شد و لازم آید از هر جواب بر این عاریت نامه که بتمام احتیاج کنند باشد و در و از عدالت
العالمه تاریخ مرقوم ^۳ مرقوم شد که فرار بدیون خردین ^۳ مرقوم که بر بدین وجهه که مبلغ

نموده روپیه یک ^۳ مرقوم تاریخ الوقت مانع سلام بر شاک حراف بر زده مقرر لازم الا دست که بلا عذر
ادایه باید نمود و سهگون که لو قوم که ما را اعتراف آورد که اگر بد لو مذکور در ادای مبلغ مذکور
مطابق خبر عده که مدت ^۳ ماه قدره میاید ایحال تا اندر معترف محکم ده است مبلغ مرقوم بر ملا عذر
حجت و املا سازم و مقرر مستطوره که حاضر قبول نمود ضایع مرقومه ملا تاریخ ^۳ مرقوم در و از عدالت

سمت برقیه یافت

در در انصاف علیه الله اباد حاضر آمد که با پارام این بن مبارک و اول

سماه سلام و بیع منت کعبه اش بن ماد هوسا بن سیام سند و بر این خود حاضر آورد و کاشی نایم بن بر سر
سلام بر شال لاد در حاضر نزد بر محضر نزد دعوی کرد بدین وجه که مکره مذکور من حاضر نزد مبلغ یا نصدر و سید عالمی
نزد این محضر نزد امانت کفایت بود و این محضر نزد امانت فرموده قبول نموده انحال من حاضر نزد و کمال
طلب میکنم قوم از این محضر نزد میکنم که بمن حاضر نزد برسد که انرا و کماله قفس شرعی نموده بموکل مسطوره خود تسلیم کنم
این محضر نزد نمیدید چون جواب دعوی حاضر نزد از محضر نزد پرسیده شد انکار مطلق نمود و با جان از حاضر نزد
کوان برای اثبات بر عاری و طلبیده شد حاضر نزد از اقامت شده حاضر آمده طلب قسم کرد و بر این محضر
نزد اطلب حاضر نزد قسم بر یاد این خید طور بطریق قسمه تبارج عویره بر قسم قلیه شد

جمع امرای و عظام و خوانین ذور الاحترام الادی سوسه اسما هم فی خوانیم ملیا حاضر آمده بمصدق
که بر عویره و اخطوا با کلمه قسم عی باله نمودند در استعنت و متفق شدند بصدق جان و دل در حالت
و جمع تصرفات قوایه و فعله با نواب ملک خراب و سب الفای وزیر الممالک عمده الملک شجاع الدوله مهمل
بر بیعت که مهمل ابن از صمیم دل و صفایه نمیدور آنچه مصلحت نواب وزیر باشد هر چند تمام بقدر رساننده و از
خلاد در مصاحبه امور نواب موقوف منظور باشد مقرر و مقرر گشته که در موصیت نوردند و نواب صاحب موصوف
نیز مقرر گشته که بصدق ظاهر و ظاهر و ظاهر موقوف با آنچه میندول نموده اخلاص مندر آنچه مریض
خاطر ایشان باشد سعی و توجه نمره کانه مسلک دارند و قبول فرمودند که اگر احدی از طرفین مخالفت
قسمت بمان بمان آمده بوقوع اندا و سلا از دخول زمره اسلامیان و مستدلان گفته نشد چنانچه جماع
لغات و عدول حاضران مملکت که قسم از طرفین می شنیدند بر خود با واه رفتند تبارج همی است

تحریر یافت

بر شیوه که شیخ مسعودی مجموعی نمود که در کتاب تاریخ الکامله است من قضا عیضت بیست و سه ساله با
مندی نام الدینجان ابن نور الدینجان در جمیع امور و عیال و حقوقات متوکلان فرزند منقره و کماله
رضت و قایم مقام ذات خود کردند در جمیع امور مذکوره و ملک با بجز فتنه الزکاله فلبلا شریع
چون کابل مذکور در مملکت نوبل حاضر نبود و کالت منفرد کورسلی مبرج کالت نامه مبر او منطوق و قد
تبارج بر کلمه عیال الاول شده در عدالت العالیه سمت تحریر یافت

در انصاف علیه

به صورت که وصیت نمود محمد بن کریم بن رحیم در حالت صحت نفس و شتاب عقل که گناه او را بگذرانند
 و بر او که از بزرگان بر جمیع بندگان مقرر فرموده و در وصیت آنجا که او تکلیف و بجز او را از او
 و لغوی و بگذرانند و هیچ که بر زوجه او واجب است و بنمایند و ملا لویسیم بر بندگی که با جرات بپذیرند
 باج عیب که معظمه الالباب هم برابر او بگذرانند و با جمیع شرایط و او را این احوال مناسبت و بیغایب شود
 و انالله کنده بر کس نام کینند او طلا بموجب کلام خیر الامام علی صاحبها علیه السلام و السلام از حق و
 از عیال که کل نفس من البار و صد رو به به معنوفه مذکور بدیند ما در تفقه و تسوق صرف نماید و آنچه بود در
 مذکور باقیماند احقرا و مساللسان و در و نشان کوشش که ان و زبان لوال گشتنا بچیند و منو کلام
 در بندگان ملات بحال رضا و تسلیم و شکر و خیر مستقیم بود و مذکور واحد حقیقه اشتغال طارند و در خور جاه
 و استحقاق و بر کردارم قسمت نمایند و بر بیعت نوازه گرفت بر خود حضار مجلسی که از همه مذکور است
 بشنیدند این وصیت نامه که عند الحاجة حجت باشد تاریخ سنه ۱۳۰۰ لیل المکرم ۱۳۰۰ م و در
 مضمون این کلام شرط است که من و اولاد و غیره الله صاحب این نواب عالی حساب
 محمد علی خان خاوند قباد الله خان بهادر نصر خاند در حال صحبت نفس و شتاب عقل و فعال جمیع تصرفات
 شرعی خود و حضور نواب میرزا حسن و میرزا حسن و میرزا حسن و میرزا حسن و میرزا حسن و میرزا حسن
 مسکن و وصیت فرمود در بدین امر که نگاه من ازین جهان فانی عالم جاودانی انتقال نمایم شما را
 از طرف خود و وصیت مقرر میکنم که این چهار سکه و یک صبه از منکوحه خود دارم و هم با سر و دست خرد از
 کلان دارم بر وجه از منکوحه و مفقوده خود در چس حیات و بیقافم بد که خود منکره و ادم و ششیدم از ان او
 بجز آنکه با آنها تراحت رسانند و تعرض نمایند و بعد وفات من آنچه منکره و مفقوده و معلوم که در این
 منکوحه منکوحه نماید هم که این فرزندان منکوحه خورد که چهار سکه و یک صبه هستند
 و یک صبه از فرزندان روجه کلان که هم یک صبه هستند بدیند چون بعد از انتقال من را موصوف
 بموجب وصیت ایشان نواب میرزا حسن و میرزا حسن الله و محمد سب ناطر که وقت فرزای مرحوم مفقود
 منکره که این منکوحه است که همان فرزندان تقسیم کرده و بدین منکوحه خورد و اظهار نمود که هر چند فرزندان
 من بموجب وصیت مالک هم میشدند لیکن بر این است که هم حصه بکنیم بهتر است که بر وجه منکره
 مرحوم من و موصوف است نصف از ان فرزندان من و نصف فرزندان منکوحه کلان بدیند من

196

برین معنی که وضع استم و طاعت در اعصاب معلوم اند که با ستم ضامی و اذن مملو که خورد مردم و مسیح که همه منورند و مزاج
مذکور را محقق نموده باقیه بوقوف بر ازان و آن رهنه بوقوف و دلالان و استبان و استبان مملو که
جانکواران و طرف مسیح الات بوقوف متمم تا چه از خانه و چه از محول منون خود مکارفینت که ده هم حصه
مموده یک حصه بفرزندان مملو که خورد و بیک حصه بفرزندان مملو که طلال دادند و چندی از آن که در تقسیم فرمودند
مردود که احدی از فرزندان مزرای مردم اظهار نماید و دعوی کند که سوای این مال چیزی در دست غیر
مسیح است باینکه اینچند کلمه بطریق صورتی است تعلیم آمده که چه منفرد باشد علمای دین و مفسران
شرح مینمایند ازین صورت که زید است و دست محمود و جعفر و حالا چند کلمه اراضی در ملک بود و غیر محبت
سکونت بطریق عاریت داده بود از وفات زید مروری از آنست که مستغیر قباله سراسی اراضی مذکور
طاهر است که اراضی مذوره را وجه محمود مذکور که را ائمه است احکام دارد و کلمات جانبدار است
انوار مجرب است حسن بیع نموده است با آنکه نام زوجه محمود مروری را ائمه است احکام است بلکه در محبت
زاید است و در قباله مذکور قوم و ملک و سر هم گواهی و حمله شایسته مذکورین و نام و استم مباح بلکه
نویس جعفر و حالا که سرکار او مذکور نیست و قوم زند که صد نوع است نوشته و مترادف در حدود
اربعه مسیح است نوشته کند و در طول و عرض که در حساب است در نسبت بس قباله مذکور مسیح
باباطالک سوا الوحد وال
چه منفرد باشد علمای دین و مفسران شرح مینمایند ازین معنی که زید
مذکور است اول محمود بیع جعفر سیدیم حالا و چند کلمه اراضی در ملک او بود و بعد از چندی زید
وفات یافت و وجه محمود مذکور را که خواهد قدری اراضی مذوره فقط بذات خود بی مداحی و استم
که تا بیع مروریان شود بیع نماید بیع مذکور و قباله این صحیح است تا ما طلب غنای او حردا که
باینده هم شد کللی که مذکور و بکصد و نو و چهار است از جمله النوره المقدسه اما در استم
شکایت و حقیقت منکر است نواب و الا حجاب عمده الملك خاتم نواب الله خان مهیار نصیر خلدی که
تمحمد خان ابن نواب مرغان مهادر در دارالقضای ملکه الله اما بعد از آن حاله هم شرح است
سود صحیح است در ضمنه طاعت در اعصاب الراه و اخبار اقرار معسر و اعتراف صحیح است که خوردند و خوردند که در
بین حیات خود و ثبات فعل و افعال شعور خود سه مفهوم و مجتهدیم برضای خود از نقد و سبب و تقصیر
خود که بلاشک است غیر در قبض و تصرف مالغایه خود و استم موجب اقرار بر غیر زید از محمد مرغان

بود

عرف نواب اعزازت و صیبه سماه تربیت حکیم خود زندان غنی خود و امانت محال خود و فرزندان و
 در صیبه انچه موقوف سپه طران خود و عاير ابا قدرا جانیه و غیره در مطلقه و مفرد و موقوف نهم مذکور به ندرت
 را قبول نمود و قرار نمودند که با فاض و در موقوف بر حکم اتمام نقد و حبس مذکور به فاض و مصرف مستقیم
 سایر آنرا بچند کلمه بطرف و منفرد نماید تا بیخ و سر و دست مذکور به تعلیم آمده که
 صورت محال بر معمول است که شهرار بصدق میطلبند و در کار و خانقاه بقا الله عن بهار بر نمقدمه که در تکامله نواب سیاهی
 میاد و صوبه الله لهما از نواب محمد قلجان مرحوم موقوف داشت تصرف خود در اوردند باینده درگاه میسند
 که بیایست صوبه مذکور به اختیار نماید بنده که لکنار سایر نموده هر از قبول نمیکرد و چون مبالغه بسیار از حد گذرانیدند
 و مقدمه مبالغت بود و غیره مناسبت است تا جارا اختیار نماید صوبه مذکور به نمود و منفرد که برای
 کرد و صوری کاغذ و انتظام معاملات و غیره شخص معتمد از طرف خود مقصدی مقرر نمایند که در موقوف
 از بنده نخواهد بود نواب موقوف و موقوف صورت شد که موقوفی قدیم خانه ایشان بود از طرف موقوف
 مقصدی مشغول صوبه مذکور مقرر نمودند مشا الله در جمع مهابت معاملات و کارها شخص تحصیل و سر
 طلب تنخواه سپاه و مردم متعهد و سپه بر تغییر و تبدیل عمل و تعهد بشع و غیره که از داور می کاغذ و دلف
 دستگیر از زهما خان و سایر کاران و ارسال نمود و بیایست بحضور نواب موصوف و دیگر در همه امور که
 جزوی و جیل و مختیار مطلق بود که در تمام کارها با استقلال تمام می نمود و بنده درگاه سوای خود که
 مفاسد نمر و کار بدانت محراب ملک فعل در آنوقت با رای صورت شد اختلاف و ارتباط مموده
 طایفه و زوجه است کدام کار و خدمت کرد و با طهارت علاج مذکور معلوم شد که فوجداری برکنه لریل و کمراند
 بقبول ده هزار روپیه پیش میخواستند مقرر کرده مینمود و چون علاج مذکور مختار کارها نمود و موقوف
 مطلقه و بیایست تمام موقوف محراب ملک بلا علقه بیایست اریل و کمراند که مقرر نمود و محراب ملک در بر
 رفقه بدانت مموده زینا به تحصیل در آورده بعد از چند ماه را بحد کور محراب ملک طایفه کارها برکنه
 موقوف کرده بسیر حال علجان مقرر نمود محراب ملک تعمیر شده همراه را بحد کور مفع بود و طایفه که
 را بحد کور ملک که زینت تمام و کمال وصول در نمایند که بلا بحد کور مقدمه تفاوت و معاملات در زاید
 شتر و دیگر نواب بیایست نامی مجموع خرج و غیره در میان او رسید فاضل خود بنده مقرر شد بر طبق
 و جواب صاف مبدل و بعد از آنکه بیایست صوبه از بنده درگاه موقوف شد و بنده درگاه روانه حضور

۱۹۷

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including some illegible characters and possibly a date or reference.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including some illegible characters and possibly a date or reference.

نواب سید علی الدوله بهادر که همراه شاه بر سر سفره مرثیه با بودند شکر ثابت صوبه با اتفاق با هم می نمودند
باستقلال تمام بعد از سلامی صورت سند قرار اجتناب از ملائمت کور باشد در وقت نام استقلال مانده و محراب یک نام
همراه شاه را به منفعت گری داشت معلوم است که با بلا مکتور در مقدمه زرشک خود و مقدمات تفاوت و اختلاف
در دانه بندی و بدین نوع جمیع خرج چه صورت انفصال نموده در کار و هرگز درین دلو و سبک و با
و فاضل و حساب جمیع خرج و غیره در میان شیب و اطلاع میدار و هرگز در صرف این مقال و صورت حال اطلاع داشته
باشد که او ای خود برین کاغذ ثبت نماید که عند الله ما حور و عند الناس مشکور خواهد بود.

چون حال شد که ملازم حضور ایم از حضور بندگانی معالی همراه نواب خان عالم تقی الله خان مهار منفعت
الله یاد شده بودیم و پروانه نخواه ماه بهای از انهرای شکر سوال و پروانه نخواه است نزار رویه
از حضور بر صوبه مذکور تمام نواصب موصوف او رویم و جای بدو نخواه مذکور است ماه بهای شکر
علا الحجاب بر بغایان نام و کمال برضا و رعیت خود بر محصول حال و بغایانی بر کتبه معلوم گفتم و آنچه از محصول
حال و بغایانی بر کتبه مذکور زد و اید نخواه باقی بر اید بر کتبه سگدزه بکیرم اقرار می نامیم که از نخواه از بر کتبه
موجع که بوضول میرسد باشد از عیال از شکر گرفته باشیم اگر بر تقدیر محمله نخواه مذکور در کتبه باقی
و خدا شکر عیال صوبه از حضور بدین امان مقرر شود از نواصب همه وجه در مقدمه مزاحم و غیره
امواخته است و هیچ وجه در خدمت و اطاعت حضور نکند و با هیچ یک برود و منفعت منافی نباشد در مقدمه بنده و دیگر
کواران بنده که بند و باشند گفتار و مسلمانان مصحف مجید و خدا و رسول را در میان میدهند که از قول خود از

تفاوت سوره
مذکور حفظ الله خان و لور رحمت خان منصبدار سرکار و الا اجم چون خدمت
دار و بغایان محال است بر قدر بدین بر و عثمان بوسر کار کالیجه مرضا فقیده الله ابا بموجب سند حضور بر نواصب
علاقه بنده در کارگاه مقرر شده از باران حضور متصدیان خالصه شریفه اقرار می نامیم که خدمت بر روز
بلا و ثابت در کسب برداخته دقیقه از دقایق خرم و هوسایاری غیر بر سر عیال نامیم و محصول جهل و
جهت و هم بضایط مقرر و قاعده معین سجوی ایام شکر داخل مسکن شود و این شخص نماید از امور
مخفی در راه برده و داخل خزانه عامه بنامیم و احتیاط تمام بعین لرم که در این مورد می دون سند و بواصب
خرج لغوی و تجویفی و البوجه در مال سرکار و الا فوت و فرود گذشت بحین نماید و در کرد و اوری محصول
سرکار و الا قوی عیال تقید بقایریم که آمدن روز بروز زان لغوی و از بود که آن و بومای زبان سکون سبند

نام

سایم نایب را بجهت طریقی مملکت نوشته داده شد که عند الحاجة بکار آید نقدیون آن خاضری

بسم شجاعت و کفایت شیخ عبدالقادر ملازم حضور انکه در ایام از ابتدای تاریخ نسبتاً به نفاست طلب

حضور با جماعه متعنه خود حاضر بوده بکار و خدمت ناموره فہم و است و در طلب خود با جماعه متعنه خود مطابق

198

اصدیق حضور از تحویل فوطه و از مہر موافق ضابطہ یافته است و است در میان آنکہ سردہم سردہ

سالہ روز یکشنبہ باشد از شب گذشتہ در آن با جماعه کثیر شیت و لواری جویع بندلان صاحب از

حسب ستم بردن قلعیہ سلام بکر بمریفته کفایت و لغت داده بخانہ در آمدند و جماعہ مذکور را مرحوم سردہم سردہ

مناجح خانہ از نقد و جس نفاست بردند و صحیح آن چو کیداران و سپاہیان قصہ مر بوسراخ انرا در موضع

امری عملہ بر کتہ مذکور رسانیدند و میدان آن موضع مذکور برای آنکہ بی از دہمہ انہا بر نیامند و جمع

بہر دند چنین اینچہر بہ سبب و سرافت بناہ شیخ لطف اللہ امین و فوجدار بر کتہ مذکور رسید شیخ

مقرر ایسہ و میر ابو کلامت نام سوار ملازم سرکار بلا برای احضار زمینداران موضع مذکور تعیین نمود و سوار

کار چون بدہم رسیدہ خواست کہ زمینداران را ہمراہ بنارد و در بصورت کسان رام شدہ را اجبوت

متاجر موضع مذکورہ بجایت زمینداران بر جانند و بر فافت کواریان مستعبد شدہ سوار سرکار

مکر در در میان گرفتند و جماعہ مردم دیہہ بر کرد و سوار دایرہ بستہ فرستادند و اگر سوار سرکار

بملاحظہ بنمایند خود دست بسلاح بہ نزد زمینداران کہ تہویت و اعانک ان متاجر است بلکہ خود رشتہ

بودند از راه کوتہ اندک ایسہ سوار ملازم جمع ساختند چنانچہ باز می است سوار و بران چپ اپ

کاری رسیدہ بعد از آن کہ بر سوار سرکار کار و دشوار شد کسان متاجر زمیندار را عساکر کشیدہ بردند

بمجرد استماع اینچہر شیخ مویع ایسہ با آنکہ ما وقت بود منجوست کہ سوار منجہر مردم مذکور نماز و بعد از آن

جہت رسیدن آنکجا جماعہ دیہہ بلاخانہ گزودہ و تو لغز انہا اند و اسباب جدلان خود و سرانجام دادند و در

میدان شیخ مشا را ایسہ بکلم آنکہ بر دہمہ خایہ کردہ رفتن دور از مصلحت بود و سوار می موقوفہ نمودہ بعد

مذکور از بصورت راجبوت متاجر مال و مواشیہ دیہہ بضرط خود در آورده روز سوم برای رفتن

مطمنہ بود با خود و مویع کس مرحم ران از قوم حجام و جبار و پانزدہ برس مواسیہ کلان و کوچک از سرکار و کو

و کار و شیشہ کہ زیادہ از قیمت است بخر و بیست و یک کسان خود نزد شیخ مذکور فرستادند و شیخ مذکور

مرفوعہ سلام مویع نفرمید حوالہ وارندہ نمودہ نہ ہند تمام بر اجبوت مذکور بقیام کرد کہ اگر شود و ہند خود

رصدی از مع مذکور که مصدر رفته و فاش شده اند حاضر سازد و الا در صورتیکه این کتبی سرایه شد خلیف و تریلا
خواهد سوخت این صورت حال که چون بموجب این کتب لا ینتموا لشهادت و من ینتمها فانه انهم قلبه اذک

ساعات و نمان کوهی از جمله میاهی است بنابراین سوال مبلد و شهادت بحق میخورد اصفوف العباد میرالو از
سادات اللام و مشیخ عظام و فیوضات السلام و مو اذ و بر الاحترام و در جمیع کافه انام از خاص و عام منوطه

بقصه نلام بر بنمونه که بر سر یک شماره است که منزل حویا معلومه است و موردی که این سایل در قصه مذکور
متصل حویا سیخ فرزند اخبار نوبس واقع است بر گاه این کمین عبال الله بسبب و در کار از وین جدا شد حویا

مذکور عاریت محبت سکونت حواله لام و لوزان رفغان که متعلقان خود همراه دانست و جهت از آنکاه عبال و اطلاق
خود و جای برایشان مکاتبت عاریت نامه نوبس است که غنای حاجت حویا را خایه کرده بر بد نموده رفته بود

درین روزها که احقر در وطن رسیده موافق فرار دلو مسطور طلب حویا منیاید رفغان مذکور زود و قدری پیش
بر نماید بر زو از این حال و صدق استفعال اطلاع و آگاهی باشد سه الله کوهی خود در ذیل سوال نامه است
نماید و یا نوشتن اجازت فرماید که غنای الله ماحور و غنای الله مشکور کرد و چون ادوی

سرایه سعادت و نمان کوهی از جمله مناسرت کما قال الله فی الا ینتموا لشهادت و من ینتمها فانه انهم
قلبه اندر سوال مبلد و کوهی راسته میطلبید و شهادت بصدق میخورد از فاطمه لکاس محله مسماهند

کنهرا ای منت سلام دی زوجه کتبی بر بیعت که مبلغ بپردازد و نصف صدر و یکم که راجع الوقت است
مسبح بداند و امر که خسران من سائله بموجب مکاتبت نمود بر سر زوجه ملا برای این حاجت نام جدید

مومین قوم کنهری واجب الادا و لازم الا اعات در حالت طلب زوجه مقروضه مذکوره بدون مذکور عذر
تا بیع نام مسیح به بجهت او در دنیا چه کلا برای مذکور سلا که جدید مومین مرقوم باشد من سائله جهت اصل زوجه مقروضه

مذکوره در حیثی که کوهی است که کتبی فید موده بودم مومین مذکور جنیزی که بطرف رشور کوهی است و آتوه
جز خود سلا که کلا برای مذکور باشد بدون انفعال معامله از قبیل خلاص کنانیده نهجانه سر و الفاضل و الفاضل

مذکور سلا برای مومین مذکور مومین سائله کرده گفتند که در خانه من آمده است و متعلق بعد از آنکه از
مانان رفته نمکات مرقومه حواله ما بکن و راضیه نامه نوشته به من سائله از بقدمه سلا بر نرا قبالت مومین کلا
بصدق استفعال و راسته استفعال اطلاع و آگاهی داشته باشد کوهی خود برین قریه کتبی است و کلا خود

نوشتن بداند برای نوشتن آن بیکر اجازت دهد که غنای الله ماحور و غنای الله مشکور خواهد بود

فارغ خط

فارغی با هم مرتدا محمد یار یکتا لایزال علی جان از سر کار خدمت لایزال فوج داری بر کله کبوتری که از نضای
الله ایاض حال خالیر سر کار مقرر بود و محاسبه و منه خود انقضا نمود و فارغی محمد سر کار گرفته مرجه ۱۱۶۸ مصداق محاسبه
سر کار بنده میرز حوم ثانی بود بعد از گذشته شدن مشرف الله علی محمد یار یکتا فیه او از روی مجموع خرج
سیزدهم ربیع الاول ۱۱۶۸ مجموع و اصل فیه سخط سکه لال فالو کتبی در حضور انقضا نمود و زر بکله از روی تالی
مجموع خرج سوای هم نزار رویه که ذمه فوطه دار است و آنچه از روی بدر نوی مجموع خرج نوبه نزار مسطور واجب الاولاد
بر اید و ام دام بلا عذر و سر کار رساننده الحال هیچ مواخذه با مشرف الله در میان نمانده لهذا فارغی نوشته داد
شده متصدیان حال و استقبال بر کله کبوتر و صوبه الله ایاض بر انداز موضع بیست که یک کله کبوتر
مذکور موجب استقامت سابق در وجه مدد معاش متعلقان سعادت نایب نجابت و سفاک سعید علی مقرر در معاش
اندر نظر استحقاق آنها جهت مذکور بدستور قدیم مجال و برقرار داشته شد باید که موافق معمول قدیم بقصر و
صرف آنها و انذارند و بوجهی من الوجوه مزاحم و متعرض نشوند در سال سیزدهم و لطفند که حاصلات از وجه
میداشت خود ناموده بدست خیر بر دارند فو قفرار بیه با هم غلام محمد که چون موضع دیگر او غیره علمه بر
حوم الله ایاض اندامی فصلی ۱۱۶۹ فصلی بعضی مبلغ نزار و چهار صد دینت و سه رویه سکه مبارک
جمع سال نام مهمه جهت از مال و الواجب سایر حیوانات بالبعد و خام بقوه مشرف الله مقرر بمقتضی باید که مبلغ مذکور
قطر لفظی بموجب قبولیت داخل خزانه سر کار میبوی باشد ان الله تعالی در قوت نزار تفاوت دشماوز تمجوا اید
نایب سیزدهم شد و بجهت ۱۱۶۸ فتمیر شده فو قفرار بیه جمع سلطان پور و غیره علمه بر کله کبوتر سیولم الله من
بگذار و با نصد و با نصد و رویه مایب فصلی ۱۱۶۷ فصلی از مال و سایر حیوانات سوای الواجب موطه خانه
بقبولیت معانی مال رسا کس قصه مجموع ملک که کس باید که بخاطر جمع در نزد و برداخته از دیال و الواجب الواجب
مذکور و الواجب نوشته در معانی کسین سکون خود را وضع داشته اید کسین و تفاوت نماید و الواجب سکون
بزرگوار موافق برایت بر کله فضل بغیر مجموع افسان عاقد سازد خدا کند اگر کسین کسین و الواجب عطف در
بعد تحقیق میزاید و بی رویه می بعهده خود ستانده لفرار نامه با هم کریم ابن رحیم که
چون اورا العیال و حقه برداری و سایر عیال و خدمتکاری نو کرده داشته شد باید که روز و شب بقا
در خدمت بر حومه خود حاضر و سزم کریم باشد و در چهار خذر و حجت و حله بمیان ناپاید و حتمی که
سجود خود کند از عهد این جواب که بد و بر خصت بزحمته نرفو و لوازی ندارد و در صورتیکه بر خصت

۱۶۹

برخاسته بود با نوکری بگذار و هم مایه خود در خسته بندید اینچند سطور بطور خط نوشته شده است

خود سری و قانونکوبان و در میدان و مزارعان مواضع پرکنه رام بورا هم چون حرف کلمه معنی مفید است

احدی از رعایا بصیغه مست و فضیله و کمالی و شرفی و کارایی و نوبه داری دیگر از اجابت منزهه بارگاه

خلافت و جهالتی منصرف شود تا بران بنده در قلمی و در ربع ۱۱۸۴ فصیحیست به سبب حاجت و در آن

بیشتر و متعلقان و منسوبان آنها بگذارم و درم از ابواب معفو در طره اسما بجا نرفتم و از حسن و عظمی

مشارکها بسیار افتد و سکرایم لهذا اینچند کلمه بطریق رضامانه نوشته و او هم لطیف و عیب و خوفناک

منکر استند و بیل خفت تا با جهان جانم لوح سبک و منصرف استگناه میباید اصفهان روزی در

حضرت فقیه نخورایم مبلغ بکسیر و با نژده رویه که مبارک و حبه بومیه موله خود را از انبار غره سوال ۱۳

اخر شهر مذکور است مطابق سند حضور فقیه محمود زنده شکر بل همانند سحر بیدار تمام و کمال و مولیافته و در

دعوت خود را در اویم تا بران اینچند کلمه بطریق قبض الوصول نوشته و او هم در وقت حاجت استند

مبارک غره و نفعه ۱۳ قلمی شده با داشت آنکه مبلغ هم برار رویه که در آن روزها

صد اقامت بند لال سبب بطریق فرض گرفته شد و سر بصد رویه انام مقرر نموده اند آنکه لاله نجارا

مبلغی را بوجه پنجاه ادا نموده خواهد شد تاریخ غره رمضان المبارک ۱۳ قلمی شده

منند یار محمد و ولد دار محمد سکن مله الله ابلا ایم حبیبی هم صد رویه از جمله مبلغ بود و در رویه

سبطین فرض حسنه بلا عبور و بکسیر و بخر رویه فرض بودی که شود آن سر بصد چهار رویه باشد از آن

و مانند سایر بکفالت سلام شد بوجه شش ماه فرض گرفته شد اقرار آنکه مبلغ مذکور بروقت

تمام و جهالت بکسیر و محبت ادا سازم لهذا اینچند سطور بطریق تمسک نوشته داده شد که و

احضاج سند باشد تاریخ سیدیم و کجبه ۱۳ قلمی شده که محمد الله رب العالمین مواضع اللصوم

لازمه لاله الذمی بعد خلق الالان فرح حسن تقویم و بدایه الی سراط المبرک تقیم و انصاف

والسلام علی خیر خلقه محمد سید الانبیا المرسلین و الله الطاهر یمنه اما بعد این ذکر است محال

نخذه سر بصد کما قال الله سبحانه فی قاله ما جاتکم بالاثار و غفدت متعذر از عقوبت ملوین قال

و یوالله علی و الله تکی او دما سوا او کما هو و اقاله زماج ملک الامم یوم القیمه لونا ل

در میان آنکه در جن سعادت فرین شیخ عبدالله بن شیخ فهدوز که و کبیر است از علمای سعید لا و لا و

فاندران

وفايدان سيادت و لمانت مسعود اخفاد هم دمان حسنت و نوكت نومها ل حد فقه حلال نعمت الالهى
فمازه كمال مكرار خليل اللهى ثمه جمن ملكى رفع لالهى صخراده سمو القدر رفيع المعان ذوالحد
خالقشان محمد صادق خان عرف مبرهه بعل ابن نواب اكرام الدوله محمدا ملك مبرهه مهابار
ميرميران الشيخ الجعفرى نعمت الالهى برامى امر كفاج كو عجمت برامى موكل مذكور خود در
مخد كفاج او در او در بر نفس نفس غصقه كرامه كور صدف بحر سالت و نعمت و در غر
در عزت و عصمت رنده اولاد قبول نوكل كل من رسول نوب و زينت و هم سندر كان قدس و اقبال
ذو روار الشكر انما ت جاءه جلال بجه حد فقه امارت و هلك سجره هم همه حسنت و جلال
مهر النسا بكم نبت زهره امراى خالقتان نواب فلك اقدار معال القاب خاقانم مهابار الله خال مهابار
لصخر خلب در عيوض مبرين مشرود عين مبلغ چهار لك و بيه كه نصف ان هم لك و بيه سره حد تمام
نورن سكر راج ابوف منمله ان نلت معجبات و ملتان موجل و شرافت بنا به شيخ عبدالله و دل شيخ
قبر و زك و كذا نبت از جانب سماه مذكوره برامى امر كفاج او شهادت شادين الباعلى الكافلين
و اليوانت بن بعا و ليس احد هما شيخ روشن و باهما شيخ علام على نفس غصقه موكل مذكور خود
زنى و كفاج سره و او در بدل مبرين ممنوفين به محمد صادق عرف مبرهه لعلين نابع مرفوم را و بن البولين
مفادين غصقه كفاج منعقد شد و اسما ت قبول در مجلس غصقه مبرهه كرامه كفاج صحه
ما فدى السبل الشريه و الاطلاق و الالباع الطريق المحقه و الايمان وقع فلك محض
تسبحو الذين العدول و القاب الدين خولتهم في حاشه مراكب المشرود مع مرفوم
تاريخ لبت و چهارم شيد سبحان المعظم ثم اخلص ميمنت مالوش عا لم بابا و سحر
مطابق ١١٨٤ مبرهه عليه و الهى الالباع لصله و كجه مكرز امله الرمانه ايجان كنهه في مدخوله
ملا له الشان باشد ان مموله در مبرهه مذكوره

200

فعل كفاج نفع الفلاح و سيبه في الاسلام و قضا و قاطو و ممبر امن البجلال
و الحرام و ممنوعه النساء و الامام و خصا و التفاتش و الامام الصلواه و السلام مع خضر
الامام محمد المنسوب الشواص و العوام و الله البر و الكرام و اصحاب العظام اما بعد سب كبر ان
ارقام حشمت اسما ت و ما فقت مرفوم ابن كمانت سره الاحكام امله موافق ائمه كرميه و انبجو

الامام ميلم واهل بيته من عيالكم وانا لكم ان تلو نور افقار نعمتكم اليه من فضلته واليه ورسوله صلوات
وعونهم وسنة نبويه كما قل صلوات الله على النبي الكفاح مسجود من عرشه صلوات الله على سيدنا محمد
ويعقدهم شرح خود را و در دوران حیات تحت نفس ثابت عقل وفعال جميع تصرفات صحیح سره خود
خانقاه ایشان سمو القدر رفیع المکان محمد صادق خان عرف میر محمد علی ابن نواب اکرام الدوله
محمد الملک میرم خان بهادر میر تقی میر تقی صاحبه صحابه خانقاه نالو رسیده را که سماه مهر النسا بکم
نبت انارت و امانت مرتبت نواب الاحباب معجا القاب عمده الملک نواب خانقاه تقار الله خان
بهادر نصیر خلیف کماله شیخ عبدالله ابن شیخ فیروز که و کباب بالسروج و امانت انکانت من قباب
سماه مسوره شهادت شاهین سالین احمد ساجی غلام علی ابن شیخ محمد و نایب شیخ روح
ابن شیخ غلام علی ندکور بمقابلہ مهر مسلح چهار کلمه رویه موصوفه مذکوره که منجمله مهر ندکور ملک
و لیان موجدیل ویر لے واد شیخ عباد الله ولیل ندکور بعد ثبوت و کماله شریقی نفس منلو مسوره
را بمقابل مهر ندکور تاریخ فروردین و اسباب قبول متعاقبین بحضور جماعه مسلمین واقع شد فاعلموا
کفاح صحیح شریقا ما بعد الار ما علی سبب الشهرت والاعلان لا یطریق احدی و امکان انکانت مذکور
بعد تقرر شدن کفاح اقرار کرد که الر کیزی مملوکه و مدخوله من باشد ان مملوکه در مهر سماه ندکور
بدر تصرف مالکانه که خواهر بران نماید برابر ان را پیچید کلمه بطریق قباله مهر تاریخ نبت و چهارم شعبان
المکرم ۱۱۸۶ الهیة المقدسه علی صاحبها الصلوة والسلام و الحمد صورت زرقیم بایست
الذی جعل الکفاح فاصلا بین الجلال و الاحرام و الصلوة والسلام علی ربه ووالدی جعله سببا
فی السلام و عبالله و اصحابه و ائمه امان بعد ان ذکر است در بیان انکه حر مکتف منجمله باسم و نبت
مسجود میر علی ابن محمد رشید ابن عهد المجدد شهادت سید بن حسین مکتفین منجمله باسم و نبت
مسجود بن محمد ابن نعمت الله ابن محمد صادق و مسجود رسول خان ابن کرم خان ابن رحیم خان در
دار القضاة می بلده الله امان و عهد الاحرام الشریع الشریع الذی شریع الله فی حرمه صریحا
ظاهر نمودند بدین وجهه که سماه فمه النسا بکم نبت حاشا شمس و خواهر ایشان محمد صلاح خان
ابن وراثت و خواهر مرثیه صالح خان صاحب منظر سلا و کلب مطلق نموده برای فرار رو
و مقرر نمودن مهر با خان و الا نشان علی احراز خان زمر محمد خان ابن میر فقیر الله و شهادت

موفان

مرفومان متفق اللفظ والذی مطابق لظنار سمع قمر علی وکتاب مذکور لغات شهادت نموده خانقاه ایلان
 احسان خان در مجلس حاضر بودند نیز قرار مقبره صحیح بر سر منبر مذکور که ذات مسما مذکور به بعضی منسب
 ت لکن رویه سکه خانقاه شری جدید راجح الوقت هر یک از آنکه رویه سکه خانقاه می معجات و نمان
 ان هم لکن رویه سکه موجدل حیا و واحد و غیر الازما و دعایا با صحتی که بر زنده خود قبول نمودم و ذات مسما
 بذکور لا یفکاح شرعی خود در اوردم و مان و لکن طه بمحضرا استخفافه العدول و النفاة بتاریخ است و لکن
 شریعتی است فلیت شده تاریخ غره شهر ربیع الاول ۱۱۰۰ شمسی لقرار نمودم و مرید
 بر سر سلطان باشد و اچون وجهه که مسما بحکم الناسیح الحداد بن سنج صدیق لایزال است
 و در عقد نکاح شرعی خود در انور و کمال برایت الله بن لغات الله حضور شهر و عدول مقبول الشهادت که
 استخفاف مقبول متعاقبین سلاما مع شریعتی که مان سنج ملکر رویه و لکن و بنا بر شرح سلطان نورین
 سلطنت ازان معراج و ایلان و اسفند المطالبه و الباقی منه الموجدل الی اسما مار الکفاح موجه شرط مشهور
 معروفه شرط اقل الی تاریخ مذکور بر منلوچه مذکوره ما دام که در نکاح او باشد بحکم ضرورت زن دیگر نخواهد
 و همیم انکه روح بر وجه مدار از شهر قدر و عصب نموده شرح ضرب و لکن خان نلکه که اثر ضرب و
 جراحت ان بر خصوی و ارضای او ظاهر کرد و سیوم انکه مان مذکور از زیر و منلوچه مذکوره مدت انکس
 میوای لکن عصب نماید که در نمدت نقطه و کسوت بقدر کفایت بومی رسد و منلوچه مذکوره بسبب و قوت
 کل ازین امور مذکوره حاضر شده یای خود در از حال نکاح و می برابر و چهارم انکه شوم مذکور با و خود معیت
 و در نعل منلوچه کسرت بر رسم است نگاه ندارد و این نکاح صحیح مع طریق الشهره و الاطلاق بالاطریق
 و الاکمان مدار العدالت مرفوم کردید تاریخ بر دهم لوال ۱۱۰۰ شمسی و مدار العدالت الغالب
 حاضر اند و زینین خرد اوله بن عند الواحد علی خود و حاضر اوردم و مسیح رحیم بن کریم بن حلیم را و حاضر
 بر سر و بی محضری و دعوی که در بنو حبه که محضرتا تاریخ دهم جهت المرجع ۱۳۰۰ فی حضور نزد و بر عقد نکاح
 نمود و در او بود مدت بمه است که محضرتا الفس من بدعه بر نفس خود طلاق حرام کرد انده و بالامر
 از راه روحیت کمال من بلا عهه مراحم مشود او و لکن مان چون حوات دعوی حاضر شده از محضرتا بر سر
 محضرتا از اطلاق دادن انفار مطلق اورد و بنا بر این از مدعه طلب شهید و نموده شد و حاضر اوردم و شیخ
 بن خان الدین بار محمد و میرالین بن میر و اتق و اولها متفق اللفظ و المعنی مطابق دعوی بر عهه مذکوره بر روی محضرتا

201

کواهی دادند لهذا حکم نموده شد که مدعا علیه بر بوره من بعد بر دعوی روحیه مراحم جان بر عهده مذکور شود
و این خط که تا فی الحال سند باشد تاریخ ۱۸۰۸م شهر و بقعه است که در بابت ۱۰ تاریخ ۱۸۰۸م شهر
المطهر احده روز شنبه حاضر آمد و علی بن احمد و حاضر آورد و بان خود سماه جیفه من حیث خیرت
مکتوبه خود و با اظهار عدم استطاعت مال و لقمه است بهاری و ایمنی خود و اوبلا اطلاق مثلید بر خود حلام
کردانند و از خود جدا ساخت و سماه مذکوره نیز اعتراض آورد که مرا لبت روحیه حق مهر و لقمه
غیرت از روحیه مذکور هیچ حقیق و دعوی نیست
مسئله میر عبد الشکور این سید محمود
این سید بدرالدین ساکن قصبه بلگرام ام اقرار مقتضی منجیم بدین وجهه که ای با شکاف تمام زر کار با منجیم
مرصع و طلا و نقره سلاح و نقد و غیره و کثرات بابت آمدنی بر کله شیو سلام و معامله را چه بر می
و بر کله مهندوی و صحیح نور و غیره محالات تعلق نخواه رساله سید جمال علیخان و حساب سوارت و غیره
بابت ختمه ساه رساله مذکور و طرف حساب و مهلت فصل علیخان و حساب رساله میرزا نجف که متعلق
منمقر نو و دعوی و مدارعفت و اشم تمام و محال از مکارام مذکور فهمیده که در حال حاضر میرزا نجف و میرزا
ما مکارام مذکور در از فرزندان او در هیچ مقدمه مرفومه یا لصد دعوی و خصوصیت باقی نیست همانند از
تایید الحال من با فرزندان من در هیچ بابت دعوی و مواخذه در هیچ وقت در پیش از بیم آن دعوی باطل
و ما مدعی مدخل خواهم شد و الزم شود از مکارام مذکور میرزا نجف معترف بر این همه جهت باطل است
سایران این جمله بطریق فارسی خط نوشته داده شده است که خدا کا حق است و تاریخ ۱۸۰۸م شهر اول
بکرار و بقصد و عقدا و چهارف السجده الودیه المقدره علی صاحبها والصلوة والسلام والرحمة صورته
مسئله مکارام این بر کسن این بر کس قوم زر کار ام اقرار معتبر و اعتراف صحیح بر وجه منمقام
که چون با میر عبد الشکور دعوی تمام مبلغ ۱۰۰۰۰۰ ریال در چهار و غل و بی طریقت منافع چهار ساله بابت منافع
را در می میر موصوف و خاندان میرزا نجف خان بهار و اشم از تمام و محال فهمیده از مکارام
نقیر لا ما میر موصوف بوجه لوجوه و دعوی و خصوصیت باقی نمانده را احسان باید و دعوی با حکم آن دعوی
باطل و من بدیج نطق با حکم و هر طور ای میر موصوف که نزد منمقر نو و میر موصوف فروخت کرد و در
باید الحال از این موقوفه او بری یا تمکین نزد منمقر با فرزندان منمقر باید باطل باشد سایر آن این جمله بطریق فارسی
نوسه که در حال سند باشد تاریخ ۱۸۰۸م شهر اول

از حضور مومنان تفویض یافته مفسدان سکر برای وصول ^{۱۱۶۳} فصلی مملکتها و بندها مستند که مومنان مریض
 زنده خود کرده و وصول نموده بسر کار رسانند مومنان در بمقدومه انکار بسیار میماند او رده که زرافه و منه خود نمونام
 که تا بمقدور زربوصول رسانیده سحرانه سحر فارغ خواهد خواهم نمود و جواب سوال استمفده چند روز میماند تا از حیات
 از حضور مومنان مبارک مومنان باشد که در مقدمه باقی موجب کفنه مفسدان خاطر جمع مملکتها نوشته برسد سر وصول
 خواهد شد بسر کار خواهد رسانید و آنچه باقی خواهد ماند بسر کار است بوجه از مومنان است که خواهد شد
 از وقت که مامور وار است که در سطح خاص مریض بود که زرافه مذکور بوجه و منه مومنان است با مقدمه در سطح مومنان
 در چه بوصول در آید بسر کار رسانید تا در انحال مفسدان سکر در در بنای حج مواضع میماند تا از بنای مومنان
 علی نفی ملک خان از سکر کار خالق عالم بهادر شرح دستخط خاص آنکه خاطر جمع موجب کفنه مفسدان نوشته برسد
 زرافه ^{۱۱۶۳} فصلی آنچه از مومنان رها باد واجب الاداء و سراسر انجام باشد تا بمقدور وصول نموده بسر کار
 رسانیده بوجه باقی خواهد رسانید از نواب خالق عالم بهادر سکر مریض است و خواهد شد ^{مجال غیر لایق}
 مکان سحر حیات و مریض مردم خوب و معتبر در ایجاد داشتن ضرورت در بنای مریض مریض باشد و بافعال
 مردم زباله از حضور مومنان نوشته برسد بسر کار مقرر ضرورت خواهد داشت که انداخته دیگران
 رخصت خواهد نمود ^{مصالح خلیج برای بنده مفسدان احتیاط ملک ضرورت هم ضرورت}
 چون چاکلایان و چند ضرب مکله و دو صد ضرب خرابی و چند فوج بان از سکر مریض مومنان بود
 صراطه حیات است که مردم بسیار بر لکه است و نصیحت آنها معاف باشد که با صراطه نوملازمه و مریض و مریض
 خوف ملرو و مسئله تا سوای در با سیر طایفه خوبک روز مریض با بنده مفسدان در با مریض
 گفتاری و مسئله تا بی رساله مومنان بدون دستخط سکر جاری نمی نمایند دستخط خاص مریض شود که بموجب
 صراطه مریض مومنان است ^{علی نفی ملک خان از سکر کار مریض مومنان است و از مریض}
 نیافته اوقات به تصدیق نمیکند از جمله زرقوتهاست که بر مسجد ملکین خان بهادر نخواهد شده بود در مریض
 جمع مایه در و پیه وصول یافته قبوضات قریب و اجابت سابق و حال موجود دارد و اسد وار است که
 در باقی سابق مسأله و مریض ماه به ماه رسانیده بر محال خبر اباد نخواهد بود که خاطر جمع در سکر
 حاضر باشد ^{سجده مردم رساله مومنان که بنام بن العابدین خان نخواهد شده بود} مریض
 وصول بر سیده لاهور است که وجهه مریض مومنان است و خواهد شد ^{میر مومنان}

202

چون نموده وجهه مدد خرج مشایر لایحه که از سابق در رساله موکل مقرر است از همان بصره تمام مقرر است
و چون علی لایحه آن مسأله در سطح نمودیم متعهد جان بر لوزن لایحه موکل لایحه است چنان بنا و در
وجهه مدد خرج مسأله لایحه بر وجهه مشایر سطح نمیزن بود حکیم نیر لایحه جان درم سرکار متعنه موکل
و وجهه در مانده مسأله لایحه بر مجال خیر امانت خواهد کرد و مراد علی و غیره لایحه لایحه لایحه لایحه
با میدند که سرکار از بدیه خدمت نمایند و وجهه در مانده لایحه سطح نمیزن کرد و متعنه موکل بودند
از سرکار متعنه موکل شده وجهه مدد خرج مسأله لایحه بر مجال خیر امانت خواهد کرد و مراد علی متعنه موکل
تا حال مقرر است در نیولا برای کرد اوری کارهای سرکار نمودن مسأله لایحه سطح خاص نمیزن
بسیار از حواری از بر لوزن ان غیر ناصر در نیولا از آن جهان امانت آمده آمد و مردم سرکار آمد امیدوار
که در سرکار نوکر شده متعنه موکل شوند موکل میخواهد که متعلقان لایحه لایحه امانت طلبند
لکن در وقت ناب لکن صادر شود که موافق ضابطه سرکار سرشته از آنها دست کرده مقرر نموده
مزاری بیجا نفوس شده برای برداشتن خرابی ضرورت تمام متعنه جان سطح لایحه که موافق ضابطه سرکار
سرشته از آنها دست کرده مقرر نموده شدند واجب العرض غلام در سریع و تسبیل است
که اختلاف فوطه داری صوبه امانت سر فرازی یافته امیدوار فصل در کم است که دفعات مطابقت
غلام سطح نور نمیزن شود در مانده ذات موافق لوزن از لوه تفصیلات سطح خاص نمیزن بود
شرح و سطح لوزن لایحه منجمه لکن صوبه ما برای محال است و هم برای صوبه دار ضرورت مطابقت
که در لایحه از آنها سطح نور نمیزن لکن برای محال است و هم برای صوبه دار ضرورت مطابقت
چهار نفر شرح و سطح خاص لکن محله روم روم مهیبت و بر کتبی و غیره موافق ضابطه امیدوار
که مغایرت روم موافق معمول صوبه سطح شرح آن سه نصیب مهیبت فصلین سر در سطح سطح سر در
جمع لکن و بیه لکنی مال سرکار بر کتبی موافق معمول و سطح موافق معمول بر کتبی صوبه های برای
محافظت مال سرکار ضرورت مطابقت می شوند امیدوار فصل در کم است که در سر مجال نزد کتبی و هم در
صوبه دار ضرورت غلام بقدر ضرورت سندی تعیین باشند در نیاز سطح نور نمیزن سطح سطح
سندی حرایط و کابرد و شناسایی و تبلیغات و غیره ضروریات خرج فرانیه بر وجهه لایحه لایحه لایحه
که در حساب صحرایه سطح سطح منجمه لکن بر خرج بر خلاف کار لکن کاران سطح سطح لکن غیر لکنی بر لکنی

لایحه

203

کتبه در بیدار و صغری و خصومت باش غلام محصور نماید امیدوار است که بی تحقیق پذیرد
 منکد غلام محمد خان فرقی موضع کلیان پور و غیره عمده پرکنه حویلی کوثر را ام
 مبلغ سه هزار و چهار صد و هشت روپیه که مبارک بابت فضیلت و در بیع ۱۱۶۹ فصلنامه
 سالی و ابواب و سایر حیوانات بالبعد و حام جمع سال تمام از احوال و اضافت پیش مرصداً ان موا
 خان عالم نهاد در بطوح و رعیت خود قبول نمودم اقرار آنکه مبلغ مذکور موافق برست برکنه بموجب ط
 فصل فضل در خزانه سرکار غایب سازم و خدا بخواند که اگر کس است سماوی یا رخص رود
 بعد تحقیق بجز ایا هم بنابران اینچند کلمه بطریق قولیت نوشته داده شد که تا فی الحال سب
 شکر بر سریم و بیچ ۱۳ منکد محمد طیب بن اکر ام ساکن قصبه موافق اصبع ایام موطبی بیچ
 زمین قطعه دار بابت اناج خود که بموجب فرمان والا شان از رقبه قصبه مذکور واقع است بر
 کانت از ابتدا ۱۱۸۰ فصلنامه واجب است که اقرار فی بینه در سال اول یکمین و در سال دوم
 یکمین و سال سوم همان وقت اقرار کندم بوزن شاهجهانی مشخص نموده بعد از آنکه در تمام
 سال قصبه مزوره اجاره داده شد باید که سجا طرح تمام تردد کتکار بواقع نماید و محصول سال
 مطابق قرار اول و مذکور و اصل سازد بنابران اینچند کلمه بطریق بیچ که خدا حاجت باشد نقل
 بیچ قول قرارها و بیچ بسم عبدالمجید ساکن موضع کتکار بوزن شاهجهانی در سال اول
 در موضع سلیم پور از حریف و بیچ ۱۱۸۰ فصلنامه کانت نماید بعلی و بیچ از قرار بیچ هم حصه از نامبر
 و حصه از سرکار مقرر و مشخص نموده شد باید که سجا طرح تمام در تردد کتکار مشغول باشد و وقت
 سجا مطابق همین بیچ بلا تفاوت و تجاوز عمل آورده خواهد شد تاریخ مهم سجا بیچ
 چهره مکلف محمد بسم و کس خود سجا ملکوت پیرا و این بیچ
 قوم کتکاری در دارالغضای بلیره الله اما حاضر آمده طاعاً و رعاً بلا اگر او انهار مقبره و غیر
 از سجا خود بیچ نموده که بیچ کردم و فرو ختم منتهی است چهره مکلف محمد و کس با هم خود بیچ
 بکدر این سلام که در سجا قوم کتکاری بیچ هم سجا و کامی زمین یک منزل بیچ
 مع امار و یواری بیچ کلا مملو که و معنونه خود و لکه بعد فوت بیچ منتهی مقبره بطریق ارث رسید
 و ما زبان این مباحثه سجا سجا و تصرف مالکانه خود را سجا منتهی مقبره بطریق اول

طریق شمالاً و جنوباً موثراً در یوار طرفین لب و نمه در سه و هم کرده لیست در یوار الهی و صفتش در
آثار و یوار طرفین لب و نمه در سه در را احمد خور قطعه هم هم طریقی شرعی و غیر نامو آثار و یوار شرعی و غیر
بیرایع الهی و صفتش شمالاً و جنوباً موثراً در یوار جنوبی در سه در سه در یوار جنوبی در سه در سه در
و غیر نامو آثار و یوار طرفین لب و نمه در سه در سه در یوار جنوبی در سه در سه در
و اعمه بله الله اما در شهر یو محله امیر کبیر مسجد و در یوار جنوبی در سه در سه در
غریب ان ملوک است قدیمی در یوار حویلی کهنه بر و ابن سوکایه قوم امیر و قدیمی در یوار حویلی
و خان محمد جنب عیار و الیه السات المترات حد شمالاً ملقب است بزین حویلی شیخ نصیر الله صاحب
عیار و قدیمی مصلحت در یوار حویلی لشکری و حد جنوبی ان ملحق است قدیمی بزین حویلی تابع مذکور و
و قدیمی بکوه ما در که شرعی و غیر بار و است و فواصل حد و ان علامات طایفه است جمیع حدود
حقوق و مرفاق سرعه ان و کفیل قلیل و کثیر موسما و منها اولها من حقوق و غیره اجماع خارجی و در
اران و ایزد و شمشیر و اضافه کسدمان به جمع مات صفت و واحده ملائکه احوال و احوال
و ملکه و خیار و جمع شرعی و حاجی و معانی مطلقه و شرط مفید و بمقابل مبلغ و منفک و نوبت
است عاقلگیری جنید ضرب و وزن الله ابالالتصیف به ناکید الاصل مبلغ بصد و شمال و نمه و
و احوال را به موصوفه مذکوره و حرید بر مذکور محدود و مبلغ مذکور را در احوال را به
و احوال را در حال حواری و نفع اجماع تصرفات سرعه خود و مبلغ مذکور را در احوال را به
منعه مذکوره ملائکه مذکور سلیم کردم و ناقص خود بر ان فانیس حتم و سر مذکور در محله
بودن برای محدود منعه مذکوره ملائکه مرفوم قبول نموده اقرار کرده بر جامع مسجد مذکور
ناقص تابع مذکور فانیس شدیم فتم التعداد الثما و فصولاً لیراه فیض و احوال را به
و تابع مذکور را در حویلی کذب درین اقرار و فاد مع و عین فانیس و غیره را بر سر مذکور را بر سر
و عینی در کتب مجرب بر لعه حواری تابع مذکور است و مقرر است اگر واقع اید در ان وقت کلمه
من جامع الدول و الامعا خارج و هم مشهد جمادی الاول ۱۱۴۴ هجری النبویه المهدیه علی صاحبها و اولی
والسلام صورت ترفیما یافت
سید محمد خان ابن اتمل خان روجه فتح خان ابن حیات خان قوم افغان جو ما خلد در دار القضاة

لذکر

باره که زیاد حاضر شده طالع و زرافه بلاکراه و اجبار از فرار مغرور و اعتراف صحیح شرعی کرد بدو بوجهی که در
 دفتر و ختم منقوشه مذکوره بدست جبر اعلیٰ منجربا هم دل خود میسج محمد است این باب است این شاه محمد قوم افغان
 سکا و نایب یک منزل جو علی کا مملوک و مقبوسه خود سلا که بعد فوت فتح خان مذکور تویر منقوشه بمنقوشه رسیده و نایب این
 صحیح منقوشه بلا شرکت غیره در تحت تصرف لکانه خود است و در سال ۱۰۰۰ قمری در این قطعه زمین قطعه اول طوالت شمالا و جنوبا
 مع انار و لوار جنوبی است و در وسط بروج الهی است و در سمت شرق و غربا موافق درسی انار و لوار شرقی با نژده در
 بروج مذکور و سخارت آن یک خانه مغرب رویه لطف به نهد برنی جوب بالای آن شده در سفاله پوشش و در آن او
 شده در مغرب رویه و یک او یک بله سفاله پوشش جنوب رویه موافق حفت تخمه که در قطعه هم هم طوالت شرق
 در باغچه انار و لوار شرقی بوده در وسط بروج الهی و در سمت شمالا و جنوبا موافق انار و لوار جنوبی در
 در همان لوار بروج مذکور و سخارت آن یک او یک بله سفاله پوشش مغرب رویه قطعه سوم طوالت شمالا
 و جنوبا موافق انار و لوار جنوبی است و هم در وسط بروج الهی و در سمت شرق و غربا موافق در وسط و هم الهی
 بروج مذکور و در طرف شمالا ابلا شد و محله احمد کج محمد و در بخار و لوار جنوبی در آن متصل
 قدری بی لوار از میون قوم عصاره قدری نیز بین ما بعد مذکوره و قدری متصل است با بروج معام که
 شمالا و جنوبا و البت و من الباب جنوبی آن ملک است از هم جانب بی لوار جنوبی از لوار جنوبی متصل است
 بدوار جو علی با نچه مذکوره و البت المنزله و جنوبی آن ملوک است قدری بدوار جو علی بدین باره
 و قدری بدوار جو علی مسماه جنوبی و فو اما حد فو ان علامات طائر است جمع حد فو و حقوق
 و موافق شرعیه ان و قبل و قللت و کثیر تو فضیها و منها اولها من الحقوق الداخله و الخارجه و امری از ان
 و از نرد و شمرد و اضافه کنند بان بروج مابین صیغه واحد بلاکراه و اجبار و بلا موعده و بلجیه و خار
 منقوشه در اطراف صحیح و حال از معاری منطلقه و شرط منقوشه در مقابل منقوشه و در صفت رویه و نهد
 عالمگیر صحیح و در آن ابلا مذکور انصف من نالکد الا انک من صیغه نصب و منقوشه و
 هم الهی هم انهم موقوف مذکوره و غیره منقوشه مذکوره و منقوشه مذکوره طالع بلاکراه از خار
 در حال خود از سری و جمع نفا و تصرفات شرعیه خود و مبلغ مذکور از منقوشه مذکوره و منقوشه مذکوره
 را بمسری موقوف سلیم کرده و با فاضل خود و بران قاضی ختم و منقوشه مذکور در مقابل حاضر لوار جنوبی
 منقوشه مذکوره و مبلغ موقوف قبول منقوشه مذکور کرد که برکات محمد و منقوشه مذکوره با فاضل با لوار

کلیه احسن کرده درخت شکار با دو درخت سیل و شش درخت کوه کل و هم در ماه به جابه یکی سجد و یکی عام و یکی کوه کل
در موضع فتح پور تپه جنوبی طرف خاک علامه بر کوه جنوبی الله آباد و مجرد است بدینجهوه از گوشه شرقی آن تپه در
مصلحت زمین ناله و بعضی مصلحت به مدغم حد غیره آن بلزق است زمین موضع مجبور مذکور شمالی آن بلزق
مانند که شرفا و حصار و البت جنوبی آن بلزق است زمین موضع بیخ علامه بر کوه مذکور و فواصل حد فواصل علامه ظاهر است
جمع حقوق و حقوق و موقوف شرعی آن و کمال قلیل و کثیر و فواید آنها و اولها منزه حقوق الراعده و الخارجیه و ایچیه از
دارند و شمرند و افاضه کنند با آن به مع مابین صفتها و احواله بلا الراه و اجبار بلا موعده و بلیحیه و حاکمیه از لفظ
صحیح و ارنجایا مسئله و شرط مفیده به مابله مسلح مصلحت رویه که بحاکمیه می جدید حضرت و زن الله با و در
الصفین منه تا کید الاصل مسلح رویه موصوفه مذکوره و خرید شمر مذکور محدود و مسعود مذکوره بلا مبالغه بر قوم
طالعا و رعایا بلا الراه و اجبار در حال حوار شرعی و تقال جمع تصرفات سرعیه خود و مبلغ موقوفم از دستم مذکور
بچه موقوفه مذکوره و کماله کوه مذکور موقوف مذکور کسبم کردم و با قیاض خود بر آن قایض که موقوفه مسیری مذکور
و مصلحت هر موقوفه شرعیه موقوفه مذکوره بلا مبالغه موقوفه مذکور و اقرار کوه مذکور که موقوفه مذکور و موقوفه مذکور
با قیاض بالعقد کوز قایض شدیم قسم العقد بما و فواید صحیح و شرعی و موقوفه از تفوق ابدان بقایض مذکور
از موقوفه مذکور و وقوع شد و بر می که بنیدید بر یک از متعاقبن ذمه اجر بر ابراه قریض و اسیفند بر ابراه
استفاط و لبر او با مع مذکور از و دعوی کتب درین اقرار و فاسد منع و عین فاسد و تعمیر از دستم مذکور
و کماله کوه مذکور ابراه و بنیلا نموده و همان در کتب موقوفه مذکور از مابین مذکور است و فواید مذکور و وقوع ابراه
و کماله کوه مذکور شحاحه الدول و النفاة من ارجح لولولم حاله لا عرشر المصالح المذمومه المصالحه صا حبهما الصلوا
و السلام و انچه صورت از فیم نیست
از طرف فضلجان ابن عیاض ششم آن ابن عیاض موقوفه مسجد مجاری و امانت فضلجان ابن عیاض از فضلجان ابن
ذکور شهادت علامه محمد ابن جمال محمد ابن محمد لا و بعضی از آن شهادت مجاری علی بن علی بن فضلجان ابن
مؤکلان خود و برابر بعضی من و سلیم مع و اقرار همان مذکور از فواید مذکور و اسیفند درین میان و فواید
این مجاری ارم بدینجهوه که موقوفه مذکور و موقوفه مؤکلان که تاربان ابن موقوفه مذکور و صرف مالکانه مؤکلان
منفوقه و موقوفه مذکور فطوره زمان فطوره اول و اولان و اولان شماره طالش شمالا و جنوبا موقوفه اماره و اولان
در معالی و حصر شرفا و حصار مذکوره در مع مذکور که موقوفه مذکور و موقوفه مذکور و موقوفه مذکور و موقوفه مذکور

محمد الی در اول

تصدیق و عقاید و چندی که عالمگیری چند ضرب سنج الوقت در الدنار و کمال الوترن فی المعیار
 نصف آن مبلغ بصد و ششاد و هفت ریه و هفت مینگو و خربسنت موصوف محرومه شوه غایب نور
 بمقابل مبلغ قوم طالع و ملائجه مبلغ قوم از ستر مدکور نام و صفا که فتر در قبض تصرف خود او روم و سما
 محرومه منوعه مذکوره بکماله بود که مذکور بمسئله مذکور نفوض تسلیم کردم و بر نامه محرومه مذکور باقی
 خود فایض و منصرف کنایم و پیش از نفوق ایدان لغایض بدین میان موهلان منمقره و منصرف و واقع شد
 و ضمانت در یک مجری ستر بقیه مال مذکور ثابت و منقرت اگر واقع آید در صورتیکه تا به الحال موهلان منمقره از
 ورثه اینها که در ریایه از ارضه حال و استقبال بعضی الوجوه و سبب الساب مجوی و مواخره نماید
 باطل و بدین معنی مطلق شد تا بر این رسید بطور طریق و بنوع خود بوشا که وقت حاجت رسید
 نحو بر فالج منمقره حال الباع فی الحیره النوبه المقدسه علی صاحبها الصلوة والسلام و الحمد
 مکلفان منمقره آن باسم و لقب مسیح خاوند مسیح برهوا بیع دوسری این بخش قوم سیرت فرود در الوفا
 بدین نامه ایال حاضر آمده از قرار معسر و اعتراف صحیح سیرت کردند بر وجهی که مبلغ بصد و ششاد
 عالمگیری چند ضرب و وزن الله با و مذکور نصف شد تا بعد الاصل مبلغ شصت و هجده ریه بود
 مذکور و در هر مکلف منمقره باسم لقب خود مسیح سعاده این کمال این بخش قوم چوری کروش بدیده
 نامقران واجب الادا لازم الالباق نامقران محبت اسباق وصول مبلغ مرقوم پس کردم خالعا و ارجا
 بلا اکراره و اجار رهنها صحیح شرعا جائزها مبلغ تمام الرهن و حواره عاراض المعادله لمسطله و موهبات
 بدین و این مذکور همگی و تمامی یک منزل حویلی که مملو بود مقوضه خود را که بعد فوت پدر منمقران بدو
 مذکور این بمانند آن بطریق ارث رسید و شصت برهم قطعه زمین قطعه اول طولش شرقا و غربا و ابعاد
 و بوار شرقا چهارده درجه بدرجه اربع و عرضش شمالا و جنوبا چهارده درجه و عرضش شرقا و غربا
 این یک کوهی دو بله سفاله پوشش و پس از او سواره سفاله پوشش و پیش از او سواره سفاله
 پوشش سرفه و مویک هفت تخمه هموار قطعه هم نیم طولش شمالا و جنوبا و ابعاد بوار جنوبا چهارده
 بدرجه مذکور چهارده درجه یک کوهی که بله سفاله پوشش واقع اندرون بنده الله آباد شهر نو محکم مدو
 را و محدود بدینجهوار بود و قطعه اول حد شرقی آن ملک و شرقی آن ساحل که شمالا و جنوبا و ابعاد
 و فیه الساب و حدودی آن ملک و شرقی آن ساحل که شمالا و جنوبا و ابعاد

بسم الله الرحمن الرحیم

بنیة ابن موسی بن ابی تالوت و قوم زرگر و سید خوبیان متصلت قدری تعالیی هم و قدری نیزین جویلی را این مذکورین و
حد فوطه دویم حد شرقی ان متصلت نیزین جویلی را این مذکورین و حد غربی ان ملکوتی سابع عام حد شمالی
ان ملصق اول ایچ خوبیان ان ملکوتی نیزین جویلی مملوک این دبیح این لای قوم نبال کبر و ای ذوقا
حد فو ان علا طار است محدوده مرهونه مذکوره بلا مجوسا نهمف عامه من مذکور سلیم کردم و با فاضل خود بران
فاضل کفایم منهن مذکور مجرب حاضر بودین حد فوطه مرهونه بلا مبلع مذکور وصول نموده اقرار کرده بر ما
محدوده مرهونه مذکوره با فاضل را منهن مذکورین قاضی شدم فتم العقد اسما و قبولاً صحیحاً شمساً و در انهن مذکورین
بیزا اقرار کردند که منافع مرهونه مذکورین خلا من کل وجوده بمنهن مذکورین مجال و سماج کردم و مریت در تحت
محدوده مرهونه مذکوره برود ما را این مذکورین است و ان ذلک کله بمحضر حاضری الحدول و النعاہ بنایع مقیم
المهرت الشیخه المونه الموهبة صاحبها الصلوا و السلام و الحیة صورت بر قیام است
مخبر است خود سبب برام این دیار ام این سلام خید قوم مکار در دار القضا ی ملده الله با و جرانده اقرار معینه و
مقرانف صحیح الشیخه المونه الموهبة که مبلغ بنجار و پیه که عالم کبری جید حضرت و الله ابا مذکور النصف منته تا لید الا
است بر پیه موصوفه مذکوره و بن جرمکلف مخبر است خود سبب سکوان سنسلم این ایدیل قوم لکر و الله برود
سمقر واجب الادا و لازم الالفاست منقر حیت استاق وصول مبلغ قوم برین کردم و کرد استم طالعا و انفا بلا کراهة
و اجبار رینها صحیح شمساً حالاً سما مبع تمام الرین و حواره عار راعن المعایر المصطلة و موجبات فاد و یزوان
مذکورین سما و سماج یکمذکورین بلا کملوله و معنونه خود سلا که بعد فوت پدر منقر منقر لظرف ارث سیده و ما زان
این رین بلا شرکت غیره در تحت تصرف مالکانه خود استیم و منکلت بر یک قطعه زمین که طویش شرقاً و غرباً
انار و بوار جنوباً است و پنجره بر بروج ابلهی و منقر شمالاً و جنوباً موه انار و بوار شمالاً و قدری انار و بوار جنوباً
با برود در حد فوطه مذکور و حد غربی ان یکخانه و فوطه شمالاً بوش سرفریده و منقر ان اوساره سفال بوش
یکمذکورین هم بله سفال بوش غربی و منقر ان اوساره سفال بوش و بله سفال بوش و بله سفال بوش و منقر
و بله سفال بوش جنوبی و بله سفال بوش و بله سفال بوش و بله سفال بوش و بله سفال بوش و منقر
در کویا سابع و محدوق است بر حد فوطه حد شرقی ان متصلت ان بوار جویدا و با سلام قوم برین حد فوطه
ان ملحق است بله سفال بوش که شمالاً و جنوباً و الله و الله الباب المهرت حشر شمالاً ان ملکوتی نیزین جویدا
و سوما قوم بر حد جنوبی ان ملصق است قدر بوار جویدا منقر امهر قوم زبار دار و قدری بوار جویدا

۲۰۶

راهن مذکور و فواصل حد فواصل علامه باطن الکتاب محرفه و مرسومه مذکوره بلا مجمله منقوله از مفسرین مذکور است که مردم و
ماقباض خود بران قاض که مردم مرسوم مذکور در محل حاضر بود پس چون مرسومه مذکوره را مصلحت قوم قنوه بود که در مذکور
مناقب مرسومه مذکوره بلا من کل الوجوه مرسوم مذکور بحال و مباح کردم و مرسومه مذکور در محل مذکور مرسومه مذکور
بمذومه من را این مذکور است و کان ذلك کلمه محضه شایسته الحدود و اللغاه نارج سلسله من رحمت المرحوم
التوجه للمفسر علی ما جهنا الصلوات والسلام العجبه صورت منجمه یافت
مهاکر مبع این او و مواین بداری و غیره نلکه زاده منجمه باسم نایب سماه مویع من او و مرسوم مذکور قوم عصا
در ذریه القضا می بلده الله اما حاضر ایدر افرار معتبر در اعتراف صحیح مرسومه مذکور در مرسومه مذکور که مصلحت است
بمذومه نایب حد فواصل و وزن الله اما مذکور النصف منه نایب الاصل مصلحت رومیه موصوفه مذکور
وین جز مصلحت منجمه باسم نایب نظام این نایب این نصیر قوم حجام بمذومه مفسرین واجب الاذی اولاد اولاد
ما مفسرین جهت کسوف و مصلحت مرسومه من مردم طاعه و انشاء الراه و اجبار رهن مرسومه مذکور حاله مرسومه
الرس و جواره عار من المعایر المبطله و موجبات فساد است و این مذکور است و مباح کمال حاکم انصاف مذکور
خود را که بعد فوت پدر ما مفسرین با مفسرین بطریق ارث رسیده و نایب این رس بلا شرکت غیر در مرسومه
بالقائه خود و در ششم و شصت و شصت زمین فطوره اول طول شرفا و غیر مرسومه مذکور شرفی ده در عمه و ذوا زوجه
بر بر این است و در شرف شمالا و جنوبا مرسومه انار و یوار جنوبی بهفت در عمه بدر عمه مذکور و عمارت ان بجایه دو باب
سفاله پوشش خرد رومیه و این اوساره سفاله پوشش فطوره یکم طولش شمالا و جنوبا و انار و یوار طرفین مرسومه
بدر عمه مذکور و عرض شرفا و غیر مرسومه انار و یوار طرفین نه در عمه بر بر الهیت و عمارت شرفا و غیر مرسومه انار
شرفا و غیر مرسومه و عمه مذکور بر بر الهیت و عمارت شرفا و غیر مرسومه انار و یوار طرفین مرسومه
نک ملیا سفاله پوشش خرد رومیه مرسومه ففت تحت کبوا و افع انذرون بلده الله اما و شرفا و غیر مرسومه مذکور
در مرسومه مذکور در شرف ان مصلحت مذکور را این مذکور است در مرسومه مذکور بر یوار جنوبی حد فواصل
قوم کبیری و حد شمالی ان مرسومه مذکور در شرفا و غیر مرسومه مذکور و مرسومه مذکور ان
مذکور در عمه و عمه مذکور یوار مرسومه مذکور در عمه مذکور در مرسومه مذکور در عمه مذکور
الله المبرر و فواصل حد فواصل علامه باطن الکتاب محرفه و مرسومه مذکوره بلا مجمله منقوله از مفسرین مذکور است که مردم و
تسليم کردم و ما قباض خود بران قاض که مردم مرسوم مذکور در محل حاضر بود پس چون مرسومه مذکوره را مصلحت قوم قنوه بود که در مذکور

معلوم

مبلغ مرقوم قبول نمود و با قرار کرد که تمام محرومه مرهونه مذکوره با فاضل را این مذکورین قایل شدیم پس بعد
 استخا و قبول استخا و از این مذکورین نیز قرار کردند که منافع محرومه مرهونه مذکوره را منطبق
 بر همین مذکور کمال و مساوی کردم و مرتب است در تحت حوصلی محرومه مرهونه مذکوره بر ذمه مرتب مذکور است
 از پایان بیخ خلافت برار دو مرتب مذکور نیز این مبلغ قبول نمود و با قرار کرد که مرتب حوصلی مذکوره و مرتب
 مرتب است خلافت را این مذکورین مرتب در آن دلالت محضرت لاجتماع العدل و السعاه تبارح لیسیم
 شهر جمادی الاول سنه هزار و یکصد و هشتاد و چهار من الحیره اللویه المقدسه علی صاحبها الصلوة والسلام
 و الحجة صورت ترمیم وقت ۹
 منکند و زینک این قوم با سینه کرمی ساکن بلده لاله آباد
 اقرار نمودند که سرحدی منقار بر سرحد و بلده و یک عالمگیری حیدر ملاح الوقت که لصف ان
 بنحار و سینه و سینه مخصوصه مذکوره میشود از سینه ملک قوم امیر ابراهیم که بر ذمه نمودن لازم الادا و
 واجب الاعانت و مقدر برای سباق و صول مبلغ مذکورین کردم و در دستم بدست این مذکور
 علی و کمالی بکنیز حوصلی که سینه و سینه و سینه قوم زراعت و سینه کرده بودند و حوصلی مذکور
 نسبت بر بلعه زمین کوطش شمالا و جنوبا هر دو در حد بدرج الهی و حضرت شرفا و خیرا ۳ در حد
 و مرده شود و چهار تن آن یکجا دو دلبه سغال پوش جنوبی و سینه آن اوساره سغال پوش جنوبی
 حفت کوه لوار و افران در بلده لاله آباد شهر نوحه امیر کج محرومه مرهونه مذکوره در حد سینه
 ان منصف است بیوانت با فقیرا قوم لغال کس و ایله و حد سینه ان ملکی است بر زمین حوصلی رود کند
 این حوصلی من قوم سینه و حد شمالی ان ملکی است بر زمین حوصلی فقیرا مذکور و انه المبراب
 و حد جنوبی ان ملکی است سینه سحابم که شرفا و خیرا و ان سینه الساب و فواصل حد سینه
 علامت ظاهر است محرومه مرهونه مذکورین سینه لاله آباد و با فاضل خود بر این قایل شدیم
 و مرتب مذکورین محرومه مرهونه مذکوره سینه لاله آباد و سینه لاله آباد قرار کرد که با فاضل
 را این مذکورین حوصلی محرومه مرهونه مذکوره قایل شدیم و این را این قرار کردیم که منافع
 بر این مرهونه مذکوره همه و حوصلی مذکور کمال و مرتب است در تحت حوصلی محرومه
 مرهونه مذکوره بر ذمه من است و این مذکورین سینه لاله آباد و سینه لاله آباد
 امیر کج منقار دارد و سینه لاله آباد میان کمال و داخل محوم منیران این چند کلمه بطریق خط

208

بزرگواران این سید رحمان ندین میر نصیر برودم موکلین مذکورین مسموم واجب الاداء لازم الالباقا
برای استیاق وصول مبلغ کور منقرضین کردم و کرد و داشتم و کمال بوقاله مذکوره بدست این مذکور
سعی و تمایح یکنیزل چو بانی یکا مملوکه و مقصوده موکلین خود را که باران این رسن بلا کسرت خیر می در
تصرف مانده موکلین مذکورین بود و سبب برشته قطعه زمین که طول و عرض و سعادت و حدود
اربعه ان در قباله شرعی مندرج است و واقعه ان درون ششم نو بلده الله اما و محله امیر کج محرو
مرهونه مذکوره بجز این مذکور تسلیم کردم و باقیاض خود بران قابض گردانیدم و قرضین مذکور
در مجلس حاضر بودین عویض محروده مرهونه مذکوره باقیاض من را این مذکور قابض شدیم
من این مذکور نیز اقرار نمودیم که منافع محروده مرهونه مذکوره بلا سهمیه خود تا باین موکلین
مذکورین بجز این مذکور مجال و صلاح کردم و مریت است در تحت حوبلی محروده مرهونه مذکور
برودم موکلین مذکورین منقرض است و وجهه محصول ان با المصابغه در چوبوتره کوا بای امیر کج
بمقام دژ و قلع اطارت بناه میان محمد نسبت ادا نمودم بنا بران ایچند طمعه نظر تو خط
خبر نوشته و اده شد که سند مذکور فالح خورشید و حجه ۱۱۹۸ هجری شمسی است
سند بال بلند و کبر است این شتا برای قوم کابینه کینه ام اقرار نمودم و اقرار
صحیح می نماید که مبلغ دین و الصاحب قبله عمده الملک خان عالم نقار الله خان نهاد در نصیر خلیف
برودم مسموم لازم الاداء واجب الالباقا بنا بران جهت استیاق وصول مبلغ قوم منقرضین کردم
و کرد و داشتم بلیکل حوبلی حجه ۱۱۹۸ هجری شمسی است و وجهه محصول ان با المصابغه در چوبوتره کوا بای امیر کج
که نزد منقرض بعضی مبلغ است صد روپیه کرد و بدست داین موصوف و سعادت حوبلی مذکور
مشمولت مرد و بانجامه و محله ای دیوانخانه یک حجره سارح عام و یک حجره اندرون فر روز
در قی صحیحی عمده در واره کلان حوضه است و یک نفوس معقول است و اندرون محله ای بلده الله
شماره البرویه بلده و ملک و الامان حوضه بلده و در محله حوضه بلده در واره چوبی که
طرف غلام کردمش با سبب چوبی بازده و در بلده بودی مودر واره چوبی و یک مکان ضرور
که در یک نفوس است حوضه و حجه واقع اندرون بلده که اما و شمد نو محله امیر کج بلده
و محدود است بر مجده و کور لوه بر سره ان نوشته است بر من مملکت بلده اندرون حوضه بلده ان

209

بزمین دیوار و الصب بر زمین موصوف حد فصولی ان بلخ کتب کجوه با فیده حشره الی ان بلخ کتب ساری
عام که شرفا و قوار و البت و منه السباب جمع حد فصولی و متوفی رما صحتی شرفا جابر اما قد امر من مذکور
محدوده مرهونه مذکوره بلا مبلغ قوم قبول نموده با قیاض را این بر جمع محدود مرهونه قایض و
منصرف شد و من بلین مذکور بر زمین موصوف بلا اذن منفعت محدود مرهونه مذکوره و ادم
و کا حد کردی نامه نصر الدین خلیا مذکور حواله بر زمین مذکور بخودم و اقرار ادا ای مبلغ وین مذکور
بعد انقضای و عده ما بر زمین موصوف کردم و این رس معاف شو الا با دای زر وین مذکوره
نا بران این چند سطور بطور کردی نامه نوشته حکم که ثانیه الحال سند باشد بخیر فراج مقدم

بسم الله الرحمن الرحیم
شماره ۱۱۸۹
سوی البویه المقدمه

تعداد شماره به حویله علامه بر کنه حویلی الله اباد ام چون موازی بیج بلکه کنه اراضی مر و عده
مقبوضه خود را که مشتمل بر چهار قطعه بموجب تفصیل ذیل و احوال مرصه مذکور علیه بر کنه حویله مسطور
بعوض منبج چهل رو پیه که حایله الله ابادی که نصف آن منبج است و بیه مقبوضه است لله حویله
این کتور ام منبج برضا و عیب خود رس و ششم و کر و کر و ششم مبلغ کتور است ششم بر زمین مذکور ام و حایله
وصول یافته در قبض خود در اوردیم و زمین مذکور را بر زمین مسطور قایض موصوف کرد اندیم و
محصل و منافعه آنرا بر زمین مذکور بحال و مناج ایدم و وجهه محصول قول دایره متمسک و دستور
صلوداری دوده داری و سنج و خود برای و قانولوی و طلبانه و غیره از اجرات زمین مذکور
بر چه بوده باشد دمه منقولات از زمین مذکور تعرض و مواخذ منبج است متوفی بل خلیا جواب کرده
ششم و الی احوال و حویلی کند و اراضی مذکور بطلبید از زمین مبلغ کتور موصوف حایله الله ابادی
جواب کتور الی احوال موصوف مذکور در سکر حاکم تحصیل عام موصوف و وجهه محصول زمین مذکور کام و حایله
در سکر حاکم نشان ما بکم از زمین سراج و حویله و اگر چه ششم نام که اراضی مذکور از زمین مسطور
زر موصوف داده خلاص ما بکم کوای شرف عامه ساده خلاص موصوف کتور در راه و کتور ششم نام که حایله
با طاعت نام بران این چند سطور بطریق منبج که در نوشته و ادم که حایله از حایله است سند حویله
موصوف بر مع الاول ۱۱۸۹ حایله و الی احوال ۱۱۸۹ فضیله
خبر مکتوب منبج باسم و لب خودم

مسیح بر حایله این مذکور سکر حاکم این مزار انما قیامت و حایله الله ابادی حایله

طالع دار انما

ذکر کلیه محاربه العبد و النفاه من حق حرمه و الحرمه العبد و النفاه من حق حرمه

صورت بر قلم یافت

بر مکلف محرم با هم دل خود میسختند و سبب آن نور الله بن نصر

قوم معمار و درار القضا میله اله انما و حاضر ایده طائعا و ارضا بلا الراه و اجبارا و قرار معتبر صحیح

کردند و چون که سبب آمد و بخشیدم منمقذ کور خرمکلف محرم با هم دل خود میسختند و سبب آن نور الله بن نصر

بر کور سفینه خود را میسختند و تمام یک قطعه زمین افتاده مملو و مقبوضه خود را که بازمان این سه صحیح است

نکبت غیر بی و در تحت تصرف کفار خود داشتیم طول آن شرقا و غربا است در عین اثنی و عین اثنی

بلا و خنوما نمرده در عین بر سر کور است و انچه از زدن مله الدایم شمر و مملو کور محرم و کور محرم

حدود آن بود که در آن ملک بر زمین سخن مملو که در آن ملک در آن ملک در آن ملک در آن ملک

ان مصلحت بود و در آن ملک در آن ملک در آن ملک در آن ملک در آن ملک در آن ملک

کا و قضای غیر جنوع آن طرف است با زده در عین بر زمین در آن ملک در آن ملک در آن ملک

و فواصل حد و ان علفان طار است مبع حد و حقوق و مرا فواصل حد و ان علفان طار است مبع حد و حقوق

و منها و انما الحقوق الواجبه و المارجه و انچه از آن دارند و سبب در اضاف و گفتن آن سه

در عین بر سر کور است و انچه از آن دارند و سبب در اضاف و گفتن آن سه

و محرومه و غیره مذکور و ملا مجور و مجور عا مومون که مذکور است در دم و ما فاض خود را این نفس که سبب

و مومون که مذکور است در محله حاضر کور سه مذکور و سبب در قبول مومون او را و کور سه مذکور و مومون

مذکور و ما فاض و این کور فاض سبب فتم اتعقد اما و قولاً صحیح و شرعاً بعد تمام در عین

و قبول و این کور نیز اقرار کرد که سبب در عین از این سه مذکور و کور سه مذکور و کور سه مذکور

و سبب الایساک و کان ذلک محض من محاربه العبد و النفاه من حق حرمه و سبب الایساک و کان ذلک محض من محاربه العبد و النفاه من حق حرمه

من الهیة النویة الموقرہ علی صاحبها الصلوة والسلام مویز محرم یافت

دل خود میسختند و دل این بر سر کور است و سبب در عین از این سه مذکور و کور سه مذکور و کور سه مذکور

مرا فواصل حد و ان علفان طار است مبع حد و حقوق و مرا فواصل حد و ان علفان طار است مبع حد و حقوق

و منها و انما الحقوق الواجبه و المارجه و انچه از آن دارند و سبب در اضاف و گفتن آن سه

در عین بر سر کور است و انچه از آن دارند و سبب در اضاف و گفتن آن سه

الکرم

و چون طایفه ای از ایشان که میزنند و وجه الله سلطان مقرر از خدی مجتبی نواح و انزال بحال حساب
 نموده از خواه و رسم ادب زبردت برداشته در هر کار خلاف مرتضی راه میرفت و از اوضاع
 نامنجان خود ممنوع و جمیع مردم خانه از حد و مال و خواهر و غیره سلا از خود سخت ناپسندیدند
 هر چند برای بعضی و نسبه بار ناممندان و نصاب بعضی از بنو امیه بر خودی و خودی بر پیش گرفت جوی
 جمعیت بر روی منقضی برداشت از محرمات ناممندان و آثار علامات برار گونه قنیه و فساد بردار
 و شرارت از طرز اوضاع و قال و مقال او پیدا بود لهذا العقاب و العقاب بر سرشته پیرینه و
 پیری نموده او را از فرزندان خود خارج و حاق و منزوک الایات گفتیم و از خانه بیدل حقی
 ایشان کردم که هر جا خواند بر او بصورت فرحمت شد چنانچه انتمقدمه سلا بحضور امان و موافقت
 اکابر و امانت و اشنایان و همسنان و خویشی مکانه و مصالح محترمه و فبایات بر ارض و
 قسم موی که خدا و رسول خدا و الهه پیری اقرار صادق بنمایم و نوشته میسیم که میرزا و جهه الله ندویر
 از فرزندی منمقر خارج و حاق مطلق است اصلا و مطلقا او را در سرشته پیری و پسر بر ناممقر وسط
 باقی کاره و بعد از این دارت و مالک تمام خانه و اموال و امانت البت منمقر منزه ابراهیم حریف منزه
 است تا یک لحظه و رسم نورشید هر الف با بلم و بلم صدمه منقرین بر وجه نقد و زور و طلا و نقره و الا
 دماغه طرف میس برنجی و قیلان و شتران و اسبان و گاو و گاو و گاو و گاو و گاو و گاو و گاو و گاو و گاو
 و کار و دود و غیره اسلح و حوبلی با و اشاعت و زمین در منهای اقا و بابت در انجلا
 شایسته این ابا و الهه ابا و لله و غیره بر قدر با افعال موجود است در قبض و تصرف در بریم و انبوه ما جن جان
 منقرینه و دیده و دانه برضا و غنیمت و اختصار مال خانه خود با این پسر کوچک و صبیبه شدیم سوار این پسر
 طفل دیگری بهیچ وجهه الوجوه و اذت و سیم سیم و اموال منقرینه منقرینه باشد اگر بر تقدیر بعد از این
 منقرینه از سرارت مسکن ارساله حسب طینت بر خلاف این نوشته لطرفه را بر بی منزه و جهه
 مدویر در فرزندان خواندند و روان ذلک المخصی لظهور حرام است در قیامت و انکسیر او خواهیم شد
 و خدا اینکار اولی حشر ابدی با و العاقبت که با این روز ترا با سمر و بر بند مشهور خواهد بود بر این
 صورت حال و صدق لایمقال و استیقام این او را و صلت است بر شسته الطبع و اکامی و دفعی باشند
 غیره که او ای خود برین کاخندت بخت کند و در وقت جواب سوال از و درین ایمان خود خدا الا

حاضر و ناظر و استه بر چه چکه نوشته شده است و این مجمع است در دست حضرت امام علی علیه السلام و حضرت امام حسن علیه السلام
منقول است
الوقت است سعادت فرین و صوفی او چه حاجت فریاد است که بر سر است
و اقبال خود او نیز هم که چو رسید او به گرمی و قفسر با قبله انال و لا فی عقیدت مندان قلبی است
تا چه معروض عرض نماید برسانند عطر الطیب سجدات بخند مجلوس است در صفای طوبی است در است
دوست و عارف دولت ابدی بحضرت ذاب العطا بایز او فرشته معروض عرض بار یافتگان حواس است
فیض منایط و انجمن را امت موطن خداوند حقیقت و مجاز دوست گمنام بیخوبی است از کس که از زو
و نایز بیخوبی است از کس که از زو است لایزال است هوای راننده فیض انعام و کرم ابدار را در عقیده
رفع پیر اوره اشباح کسری و سر بلندی است خسته بر شکاه خاطر در با مقاطع هوا خوانان خباب عظیم است و احاطه
صاحب ابرار کم در با نوال طالع خورشید افک که بحر جان نهنگام کور افای است بس و کس که در قلندر
کس که کف دکان در دیوره که ان منزل فردی برای نامی بخلای عطا شش ماه انور است در مقام است
معروض مدارده اداب عقیدت کسری و جانقاری که در نوبه ادراک سعادت هم چنان است همان بود
تقدیم میسازند نذر زو عرض نیکان خباب منبت است خدایوند کرم بخش و برسان قلب است در ان
ساجد انفال که هم مقام برم جان نوارش مهر در جان از پر نوبه عذرا کس که در ان است کس که در
بجاری است و در ابام زرم خود که در کس هم نام خوفان از خطه برن کس که در ان است کس که در
و دیده بنواری برسانند تلمیح حتم علیه و سر به مایهات جاودای و انصاف است و سینه
پروانه معافرت که کامر آنها جاودای ساخته میوه عزم با طوسان مخفای است این است
فرهنگ شیرین قبله سر بلند ان کعبه که در خندان ذاب که در من خباب بلال برایت خورشید است که در
و فیض کسری مهر منبر سعادت و فقه بروری که کجاک کور ما بر نستان عطا سر و جو ما که کفای است
فرمان عالیشان سعادت عنوان و صحر جان که کاسه به نصاب خورشید نواع معروض است
در سیم بیان نور افان اقدس فیض منظر در الوانم زمان و در کس که در ان است کس که در
اجماع علویان جهان سلو نور افرو سعادت و هم نایان بلو فیض است در ان است که کعبه کعبه کعبه کعبه
خاور می و بدر طارم نو در بروری که از انی سلطنت و اجلال مطلع حلقه و اقبال طالع و لام
خانو لوفدور از نور قول است انموان سرفراز اقبال الهی با فقه کوزم استفعال و سلیم باز

درگاه معانی و اسرار بافته در بهترین زمانها و خوشترین اوقات در این عالم است
مانند کرامت و سروری معانی که زمانه بوی برانه سعادت و نعمان بوی برانه سعادت
چون در صحن منزل پر توتوزول و اندیشه حلول فرموده موجب افتخار و بسند و استیلا بر خانه فرو کرد و در پیش
ان موازات سبزی و در قوه ان عطیه عظیمه شجرات کرامت است که در بی جفوع دل و فطانت جان بسیار
مخبر است که با آورده تارک رفعت نبروه سماک دستر نفاخیر با وج افلاک رسانیده . توفیق
عالمیان مطلع در ساعت فرخنده که نباشد صحرای آسمانی مانند انصال جویم شود ما به فروغ ناصیه در کار
شده توفیق چون ناموس اگر از پیشگاه جبروت کرامت و رفو فرموده خانه بوی برانه سعادت
نیک و امانت بر فرزند غرت و اعصار رسانید در کمال ان موازات جلالت سعادت سکرو جان
سباز و وطنه سباز و سکندر از بیجا اولوه . کمال ان جهان سعادت عنوان در کمال
الملک اقبال ذلیل خورشید اوج سلطنت و سبزی بود در ساعت عتله ماه روشن جان نورانی
با اقبال جهان آرای سالک در برج معانی مجمع و مفاد شده کلف بخت از دور سبزه برداشته
و نور سعادت بر ناصیه کشید که در شنه پر توتوزول فرموده در کمال حق و ان کماله قضا و قضا
بسیار و منفرد و در فرق غرت بر بار رسانیده . دره و از موقوف غرت سعادت از دور
مخلف علی و مستقیمان فیض مملکت معانی بر رسانیده . بموقف غرت من حاشیه کربان بی ط
اقبال از عتله غرت سماه میرسانیده . نوایم دولت و اقبال لب لباب تسلیم کرد اند
بموقف غرت من در انان مخلف معانی بر رسانیده . پروانه عتله و سعادت انان
از مودل غایت کرامت طار و منفعت بر انکجه شده از مواظن مرحمت عظیمه نایر و سعادت
بوقیع که انجم در خندین فرات فریب ان محبت لمعوزول و اسوه حلول فرموده . بر نور
سعادت سخن که نایب از بیجا مرحمت و ذره بروری و طایر از مواظن رافت و معنی سبزی بود
در فرخنده زمانه که افلاک در چیدین با و دار این طایران مع برده و سبزه طبع ظهور و نوازع
رور شده . پروانه مرحمت ان عظیمه انان که از تارکاه کفایت و علو و کمال
صورت اصدار بر برفته توفیق در سبزه کمالین . بلندسان زو ابان نهانی و مختار و شوق کسان
حد اول آسمان توفیق و اول احلال فرموده . رنه نم از اول و ما به کینت و افلاک

ارواح

کز او بجز سیر منبسط و در دایره ایست و اجرام منبسطه با او
 و اجلال در کونکاف افاق و طغیان سماء محسوس و معلوم باد
 ان زینا س کیهان کما و دولت و انبساط و قصر و رفعت و سمیت با وج فلک لظلمت و سرفه ظالم
 منور است سرتبه به نور سماء المنیرت و رفوم معلوم در حقیقت منبسط و معلوم و باطل
 لا حول کون و فرارنده لطف منیا تمام که چون کما سانه دولت و شبستان است بقوم است
 کما در این در رفوم محسوس و ساد ما بینه منبسط و منبسط و اراده حکمی که صفا فلک سیر قوم محسوس
 و سطح زمین سحر کس که لظلمت نور اسان سیر است صفای دولت و جراید کونت سرفوم و نور و با
 و لظلمت و نور کما مرانی موح و منبسط و معلوم که بی که نفوس محسوس و فلک سیر نور و منبسط
 بر جبهه منبسطه و طغیان صفت او فاش بر اکناف افاق منبسطه مراتب جاه و جلال
 منبسطه و اراده و جلال دولت و اقبال و وسیله عظمت و اجلال بفرود خود فایض الحود
 زمینده باد و منبسط منبسط جهان و طراح زیبا اسان کیهان ذات قدس سماء افرای
 حکم منبسط و انبساط سماء المنیرت و اللو و خدای که عند لیب جان مشتاقان مهوای
 سیم طمان محبت او در انبساط و طوطی ناطقه دوستان لبون سکنستان گلشن او در دروار
 گلشن باطن کما مرانی و برین بخشش حرایق ساد ما بینه و اللو و صانع که بسلائی منبسط
 العاطف سینه و کرم زقاران باد به طلب سیر منبسط و اردو بی ان انداخته و مهر با اول نغمه
 سحر لظلمت زخم دل سوزیدگان سودا کسین را با سوز چکان بر صبری ساخته کند مطلوب فلان
 بر سر منبسط منبسط و اراده نور افرای سیر کسیر و فروغ میرای در منبسط کشور
 چراغ دولت ان فلان لظلمت او با معاره روزگار کرد ان لظلمت صورت بخشش سیر
 مقصود و چهره کسای مدعای مطلوب از روی ضمیر منبسط و مهمات خاطر خطیر ان فلان محفل منبسط
 کماله جره پرده ز بارب موسوم و کار ساز مطالب معدوم تمهید نظر اسمان سیر و مهمات
 سیمت فلان پرده حصول در سینه و حصول و اصل و متواصل و اللو و معان الوار
 لصابرا و لالابصار منور کند و ثنائی و اخ کمالش هم از دایره ذوی الاقدار موحی کرد
 شمار منبسط ان فلان با او خطبه منور کسیت و معلا لفظه دایره عظمت و اعتلا در ما

بروانت کلامی که در کتب معتدله بلال مکتوبات فهم و فراست بر دوازده سال صاحب خود در
کتابت کتب شمال معارف و نقد مقال خبره ارازمی کلام سخن برای صحیفه امام ارسال
مراحم دارم که در میان مکارم کلامی بخشش از سخن سخن افروز تا دوه من مهلوان منبدان سخن
پرور برای من رسم منبدان نلته پروازان بلین خانم جالو و طراز می صاحب فطرت عالی عنوان مسائل
بیمنا به لوح کلام سخن افروز و دقیقه باب خطابه هم برینج فرسده ملون کلامی معانی این بند کلام
سپه افروز خانم نامداری لفظ کل زمانه معانی کفاری مکرر دایره سخنوری دایره مرکز خود پرور
و سخنران دانای شهوار عوید بیای معلم فواصد سخنوری ممدت مقاصد فصاحت سخنری سر بر روی
کلامت و این مطلع انوار فیض عالم الزمان طوطی کلامی کلام معانی عدل و عدل کلامی کلام
خلوت کرن جایزه پسین بودج کلام مستوره معجزه علم و جاب محوره معصومیت ما و دالما و ا
بصدق و صفات جده مساجد علم و جاب ساکنه مسند حرمت و عفت جاب هر لوکت چشمت با بو
مساده هم نیت جانون مرصه رفعت نقاب کزین بودج عفت رفعت طبلستان عظیم سراج
سخن عبادت مشکوهر جرم بیعدوت صاحب روزگار کامله آموزگار رسید کرد از را توجیه افعال
مسیریم حاصل موجه در بای قدم صدق محیط کرم خاتون عصمت ز سر مابوئی نرنگه از زم
عصمت آموز خلوت بیان خلوت افروز خصمیان پرده پسین سراوق آسمانی واقف نور بر پا
و عیاشی که دیده مجربان ظلمت زده فراق بلا لیس و انوار کلامی کلامی کلامی کلامی کلامی
و سلاسله و بانگ شوریه اهل استیاق و لایح فواج نو پسین ساز دهریه حضور اقبال طهر
کرداننده ۵ و سوا تله خیار سراب بکمال را چون فرط کفایت سران و سلاسله خزان
معاشرت و چون بهار موصلت سوان ساز دهریه انجمن اقبال موطن کرداننده ۵ و عیاشی
چون صفای باطن ارباب وحدت و جمال و تنهایی چون صفای خاطر اشباح شوق و جمال سنجید مخلص
ما را بر بارشده ۵ و شایف و سوا تله که بغلغله حسن و لایح و بر شمشاد قبول اربابین از لایح
و از نمانگای جمال لوف استقبال نماید و صحایف کما به که بیعاج شایم عبرت بر شرف اوصاف
چون غیبه از تسبیح بر ارسال بریم غیبت بر یک دایره محفل مهشت کفایت ۵ و سوا تله
سزشته با بر قضا و بر بسته و سله از نمانگای امور فرد بیان کما به معاذن حصول معارف و مصل

۲۱۵

تقابله مویض واللامه عشر شمامه كالعطر للسماز المطر من السها عطره وحيات والذبا نزل
ودلوه ومارك كمش كلشن ارباب امكال كوديدط . وسلكه موعوج كمشا ط ودي كسطه نهار
كلشن ط يفتح ملكوت مرعوب مجيب سكب مختبره ووف مسرت وشلاب وديطوي لصلوف منوم وديطو
برسخته طرادت برابى حدائق ارزو كوديدط . مرسم مالور رخم دل نورده وكمال كوديدط
وديه رند كشيده كه عذارت از ملكوت خلت طرادت توامه شومر من بر اعدال مراج قبض اعترج
ومسور بر انواع به سرور وانشاه طرادت كمش قوت كوديدط . علاله عطاف ريسر
وميكن نفاذ مبحث الطير چون بدر عظم القدر از مطلع نزول وافق حنون رومو وديطو
ديباچه حرايد كافر ايزه سر دفتر اوراق امال والاب يفتح محاطه عباله و مكاتبه منعالي حويل
نكبت ملك ادفر وسمم روح برور طرب افراي خاطر هم سينه وخابر كوديدط . مامه كمش
شمامه كه زيب عنوان وقابله مطالب طرادت كوت امال وماري بود چون ابراقان الوار صفا
ولمعاني اناز عمام حبان تماروش كمش خاطر ملكر كوديدط . تخميه صداف طرورد وفتح
دوسخ بردار كه ماير ساچ لامل در باقواصل لوق چون كلبن طرادت كلار معالي ولسها كمش
لاذرايد ملكنت افراي دل ودماع اخشاب كوديدط . عنوان صحائف جاه وطلال وديطو
حرايد قلمت واقف لغبر خطا مستطاب و كتاب ميكن نفاذ عزم فرساي مسرت برابى رسد
خرينه سنه لعلاض وفتنه بلو نفوس و وفتنه اسباب و مالامال كفايده خياجه معطار حاج
روحا وخورسندت موجب مكالمه حسابيه شدت . مكاتبه قلم نسخ مقامات
مورد افراي واسباب ارباب فلوت وادراج همانون وانسند ودر اسودت كمش خاطر حرس
ديوسند از زين انتظار قوه وخره ساز بهائس انعاش كوديدط . مابه حانقراي رخ
پردر كه بر حرفش نرمت بايد موعوج انجاب لكاشتم ملك نكته طرادت شده لوق چون سماج رخ
سعادت سايه فرخه ومنيبت افكند . سطور رنگين مللاد سلسله چو كمانى ماه جبان
سرو حرام كسسته وديكع فط طرب افرايش رونق نوحطان ستر قامت نكسته زني صحفه
كه حرف نامه اعماله اربابنت انعاش افكار وهر حرفش سر ابله معالي نكته طرادت شده
كفارس نامه كه بر سطرش موعوج رنگين چون جبين لعلامى ممشه نهار سخن وديكع صحفه

مالوا

با بواع متضامین و کلمات سببه بوقلمون زهی نامه دلکش که حروف مشکین سودا ش
 مستعمل بعضی جان بروری و باطن کافوری نهادش چون سبده صبح مضمین انوار کسری ۱۰
 رفوم حروف مشک بپوشش مناجح کتور دو جهانی و نقوش سطور خمیر برش منزه سعادت و جهان
 خطش چون کسوی سلسل مشکین حبان ماه سباه و لاویر مشتاقان است چون جعبه بن
 بر خارض لاله رخان کند محبت بنجان ساعد خاطر آنده از مطا لونه فقره اش مهت شود مای
 چون سبزه از نیم چهار مالیدن گرفت کملونی مهارش چون لاله بتد اران سببی بالا
 کس رمای طالبان ستوق اساس شد و مانند گل و بوله از فرای دل بلبل کرد بد
 زهی نامه که درش از رخسار بنایط بانظم معنی لبران همکوشش و نطمش از گوهر ارادی سبزه
 بهن شمع ندوای عقل و هوش زهی نامه دلکش که خطش چون نو خطمه حبان
 سرسوزش و سوداوش چون سودا و گلشن بهار جاویده عجب نامه که هر سطر
 بلبلان معنی و سبزه و دماغ فیض جوان از گل شوی الفاظش موعظه خطش از
 شکستید برف نو خطان جیرین مهت درت پیدا میکند و معاش از بس سوز
 بر طبع سحر برد از آن جاوید و سنج تفوق مجویده زهی نامه که هر سطرش چون مصرع افواج
 باطن سباده لک و منبع و لغزب هوش ز بس هنرک که جوهر صبا فقره اش از جواهر
 الفاظ و روشنی معانی و کاشش طالع بهره و عبارت فیض کیش بلبل در وانی
 بر موج زلال جسم خیره بر سطرش از فیض معانی سیراب بر موج انجبات مهلو میزند
 لفظش از جمال عددیت پر کز چند شیرین لبان نکه میگردد ز بس معنی در و جای کن
 چنین خوش طراوت در چنین شب رسوخامه عطر امیرش شعله اش حدای را
 قرون نده و لمعه باطن کوف انکیرش خاطر مشتاقان کلا منور گردانند در شکر این عظمی
 و سعادت کبری میور آن را مار زبان و زبان سلا بادل بر اران شست خود که خیار نامه دیگر
 رسد مضمون التفاتش چون مخبران بود که زما فیض سجانی بر صفحات اماندانی واضح
 و الوار فیض مایه از وصات همت و کامرانی لاج بر اینده ایمنه موج سمدار می کار تو ارم
 دوست از شب کرد بد و خوشه است که کند بخوار زهر اینر خاکشتری مسجون و صفحات

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اوراق انام ولبا في را بر قوم ادعیه فرید اسباب دولت و کامرانی فرین کرد آمدند و میخواستند
تغایر او مفهوم شد که متواتر از مکانها من یا بند الهی نموده دستخ لایع استند از لایق بود و با
گوشت رفعت طالع افرین گواه است که این فقیر بوسه دعا که هر گاه از غرضه ابا فحی
فحی بنا جلوه نماید بر نضد لصر من الله فحی فرب حیره کت ابدار دکاه لایرل که دار الخلا
سلطان روالت سبب شاه خنال وصال این سر بر ارای لغت و گوشت یک رونق و کورد
0 - نیز ابروه عظیمت مغزوه سیمان و فتنه افلاک بر افراخته ناله عوصه جهان
بنفحات خفایات شایانه مغیره و انداف کینع بلوغات انظار خضر و اینه منور باطل انوار
عین و انار فیوضات لار سبر و کار فرمای با سحر لصر انار و تبر حرم طفر کار با ل نار با
عنا صرد در بوان فلک سبب نظام کامیاب است چار رکن عالم چون مصرعه رباعی از قبض
لغزاران خسرو زمین سخن لبریز معالی باد تا بر و شیخ روشناسن اینه خوش سیرا
از اینه بیج ان دلا کو هر صورت طفر بوجه حسن جلوه کرد با د کت مدار فر بر لشن
ذوق خلیل و خاندی بیخه کلزار است سرای سعای از کلهای فباط مالامال با
تا اطلب سیر والا بر است کت دارای بر قامت اقبال ان سکندر طالع ریننده مال
تا جور نشیند انجن افروز سپهرت و صج فروع اندوز مهر گوشت ان والا خضر بلند مال انوار
کشن نمایی ان فیض حاتم اقبال کفین کلهای کوما کون فروع بخش خاطر همستان ناول
تا نور با صره مربع کین خانه چشم کت محبت ان نظر روشن با د کت تا و ابره سپهر کل حل
مردومه از است اوازه ان حسیب و الاتبار بلند باد تا جانه اسحر شبر
خدی بنظر سکه بر انجم خرمین بود اختر دوست ان سپهر مرتب روشن بود با سار کل فلان
بهاره ارشم خلفت در عرق با د ناده اول نوسا ذدل حضم تو خکین تا خنده کل بشن
و ما کربه بلبل تا بود مسیط از نزل درم دست کیم بنقبض با و د انجم کون طبع لیم
مراتب ارز و نمنا که بدر بافت سرور مواصلت موفور البهت در نر نکرده خاطر هم سنه ما
مرد و بیست انقدر نمانست که درین کار بردار نهایی نامه و خامه شرح پذیر نواید شد که و تو
نفس سیکه دل میجواید ازین هم است کله دلو مبره انم و در کامیاب فرماید اشفاقها مست

عظمت

عطف آیات در جواب سابق بیار و وصول شفقت فرموده دیده و دل متطر و مهجور را و خبره از روز
 تر از روزی که با آنها فرمود و در جواب مقتضای مرقومه از مضمون الطاف مشنون العنوان کارنامه
 گرم کجای ما مبرین و شایسته و خاطر نیاید ما شکر کردید بمقتضای و شوق و وسع توفیقها زیاده از دست
 که باوری خاصه و نامه با بیان پذیر تو اند شد او لغابی چنانکه دل میجواید بسرور و دلها سرور سازد
 از روی دولت و در ممنت انانیم تبه الب که شرح این بدفاتر و اسفار نوشته مامان
 پذیر تو اند شد کار ساز حقیقه بفضل و گرم عجم خود ازین نعمت روح پرور هموار و کامیاب و با آنها
 در این حقیقه شرف که مطلع تجلیات برار گونه توجه و اشتیاق بود وصول برار گونه گرم شایسته
 روح شایسته از روی و تمامی خاطر ما را شکر کردید بعد اظهار کسب شوق و سعادت چون سرور
 مواجباتی موفور الممنت مکتوفیم ممنت نصیر نموده مع لید بعد از م بارند ما که زیاده از
 مراتب شوق و سعادت و استیاق عابد حال بنابر شمال است مشهور و ضمیر عطف نصیر نماید بعد از
 در این استیاق در یافت هم ملت مواجبات موفور الممنت مکتوفیم ممنت نصیر نموده می آید
 کفایت بر ابا الطاف و شوق و وصول سرور یا مضمون نموده سرور و منتیج گردانید مراتب شوق و
 زیاده از دست که شرح در لید لید با بر از مطلب منصرف میگرد و بعد گذارشن مملات از روی
 و مکتوب چون نعمت و در ممنت آثار که غنهای مینمات باطن نما مواطن بر این مکتوب در ای
 شفقت انهای اراجه نماید الطاف نامه سرور استیاق که بر لفظ و فقرات دلنواز شریف مطلع
 الوان برار گونه و تلفیقی و شاد و با آنها بود و وصول نمود سرور کام آنها گردانید بعد اظهار سرور
 شوق و سعادت در یافت سرور مواجبات لازم الممنت مکتوفیم ممنت نماید از روی دولت و در
 ممنت آثار که زیاده از دست که گذارشن و کفایت در آید لید با بر از مطلب موفور الو
 اشتیاقان عطف طراز و وصول شاد و با فی جاودانی نمود بعد گذارشن مراتب شوق و شفقت
 در شاد و تجریر مکتوفیم عطف نصیر نماید در شان شوق و سعادت بر در نماز و خاص
 مقطع الالسان بیان پذیر نمون اند شد لید با بر در عابد و احسن مکتوب شرح شوق مواجبات
 لازم الممنت تمامی نعمت و در ممنت آثار که غنهای مینمات باطن نما مواطن بر این زیاده از
 اندازه بیانت لید گذارشن مطلب منصرف میگرد و بعد از لید با بر از مطلب شوق و سعادت بر با

سرور و موصلت لارم البهت مشهوره ای لغت انماج نموده مع ایند بعد درین روز من انماج نمود
سر بر سر و زانما محصور افرو شو شرح لغات مسرت لایت لاکر خواهم که مرد دراز روی خاندان ما
پد بر او در ممکن الوقوع نیست مگر فضا که ساز چصفی حاجت دل نخواهد ازین نعمت سرور کرد اندک
فراموشیها و بیهوشیها و بیرونش و شرح و بیان در آورده لغت از مدت مدید و وصول بهجت شمول
دوسته نامحبات بهجت ایات سر پایه و فور سرور خاطر مشرف نگردیده بمقتضای وثوق بود
یکجمله و یقینک ای قدیم صمیم همواره طبع برای در یافت خبر خیرت و حالات رود و لغت
مشافق باشد آنچه رود و الطبع بکده لیدها و اشکال منحصر بر پاس رسمیات ظاهر نیست لکن این اگر
بغیر فرصت متحرک باشد در سایل موجب بشرح خاطر و وسیع است که در سر پایه و فور سرور
دازد و مال مورد محبت و دولت تواند شد نوزاد حیرت بسیار مهران است بعد از زمره لغت
لغت بر یافت که ای موصلت موفور المشرک مشهوره ای دوستی برای نموده مع
مکاتبه محبت انما که محتوی بر کمال محبت و انما که در بود و وصول نموده سرور که نماند با وجه
امانت و لایق مرتبت امیرت و لایق منزلت فدوه خوانین بلند مکان زین
امرای بختیجان فدو و خاص لایق العالی و الاحسان سر او از مرتبت نمانان بلند
خانقاه فقار الله خان مبادر نصیر خبثت نقیبت و تفضلیت بهای بی مغرور و ممدار بوده در اند
انارت و انارت مرتبت فدو و خاص فدوه خوانین بلند مکان زینده امرای عدلیت
دولتخواه بلا اشتباه لایق العالی و الاحسان محمد الملک خانقاه فقار الله خان ممدار
نصیر خبثت ممول حلا باب مو اطف بهای بی مغرور و ممدار بوده در اند
رساله بریداج و صفات نواب عمده الملک امیر جهان ممدار
مختلفه روی و دلگشای بختیجان بر و ارج نقیبت شمش و شامی ممدار بلند اقبال است
که تباره کاری نسیم کوشش فدانه کو بر در بطن صدق و ثبات روی غمی بهیچ
و نرد ما به همین نزار ممتنع لطیف است بر کمال بر ارج و توصیف شرف نواب است که ممدار
نشان الطافش فطره ستم بر امن کلها کار فرمای کو بر عین خداوند که بگویم فریاد
شکست در پای عثمان ایسر کم مایکی باشد و لید و خشان مع نقیبت که بیان بر فریاد

مترن افغان

مشرق اقیانوس بحر مکرکب جولانش برعنوان برودیم جو بر سینه در درو رو ابودش
 صادر است پس نیمی کل رحمت بر سر چه آبادی فرانس کلبورکشی عالم امکان مالک من عالم
 سلمانی و چارم وجه کوثر احسن در بهار بهر ایجا سر اسپان خیم جان ابروی جسمه زکامی
 اسکلیک کوه وقار شمس کاوماهی ریس کرانباری فیه بلاطم در بای صورتش جان فالت قلبی
 ساخته نفس شماری از نسیم مین کسندش که نار خاور سیه صبح در کوشش و از دور باش
 خم کندش خوار دشت احضر موج رم فرلاموشش باش فیروز می طعن شناس سیک را دم بهلو خور
 تکلمای کز نو و بگر دوزی الهس بکاس کسدر راج سر نس در زنده رخم سینه صبح از افتاب
 هاشیم برودش کران اقبال اویش در یازاد اب حلقه در کوشش عمان نوال او
 امیر لکورا اقبال کز جلالت قدر فایده رسم سمیدش بر وی ماه غبار و سبکه صبح جنبش جهان
 فرور بود سپهر که بر خورشید او رده به شمار نف سیموم سیرش جو برق شعوفان کوف محیط
 عطاش جوایر گوهر بار زموج اکتد بای باله در زخمیر اگر فالتوورک صحت جنبش خار
 فایده خاکر سمش تا صبا بدامن چمن زرنگ خون جل خورده نافه در تانار همیشه تیغ و تیغ
 در کف خورشید صبر او جو بر انداخت برده از رخسار رنگه کز نفکات نگر دزد برش برو
 دست توانست لب یاسار بفروست فشاندا اگر کون مکان زیم کسبه سو نایر بود در نیاز
 ز خوش خنده گل آسمان لکون لیزیر اگر ز بند نسیم ز خلق او به بهار در پیشگاه معدنش اگر عیار
 بر دامن صبا نشیند چو تر حاکم پای به نیم حلقه کردان است و اگر نسیم سیر از همه کلمه بر نشان
 کند غصه در ای در بند کما به جناب سیدباری حمایش کنگ و نهو را بر عفتاب حرمین خاک اندازند
 لست و نهو اداری عدلش صوفه و در لاج بلا بر سر سپان سائین این بلند پروازی از کران
 پنجک سابه ملکش کوه در صدای کمر سیکنا و بند انلی شائین نیم آسمان سیر انداخته نیم ابدارش
 هم برق سنان او سنجایه بود هم خیم بر سلسله تابای دارد نبغش که بهر نفوز کرد و در حجب
 چون فیضه بند افقایی دارد تیرش بکمان حیره نکار طفرکت دست سنان ابر سهار طفر
 لست لوز بند فاند خون اعدایش در کوشش زرم لاله زار طفرکت در سست کاج چمن
 جنبش نفیرب منقران حلقه اهل منظر پشته ابروم و نظام نگاه کینیش خون بر منکران نفاک

بعد از چند روز پیش بهرام غلغله کوشش طغیان از راه حلفش بفرمود تا قوت و شکرش را در پیش
سخت بطلبند سوره زمر در دماغ شود و نمازها بر صراط قدس بخورند و اول وقت تا وقت نماز
در سجده و تکریم پیش خود بگفتند و در میان سجده هم بگفتند که اللهم انزل علینا
که در میان زنده اند و می گویند که در روز قیامت اگر سوره سجده را قرائت کند در هر روز یک بار و در هر ماه
در کتب حقیقت سوره اخضر کبابی است سر بر زمین و در فرق عظمتش هر انوار کلاکت خون
چین لاله نعمان که در موهامی کله از این طغیان بگذرد که در این است و با او در میان اگر سینه
زیرم از طغیان بگذرد در دیده امان بر روان و ادوی حلالش بگفتند سوره شعده او را در حرمش
خواه او در آن اندک بگفتند یا بنده سلسله موج نقشش به او در می گوید و قاریش سوره بقره همان است
که در پیش قوت و در صراط نفی معرور و در سایه سبحان موج طوفان بلا چون است که بر از
تلاطم در نفور کرد و در این چشم حور العین کند از نو با بلندین سوی او با ناله است و صلابت
کلی که میان قدم و خفته قما بگفتند بر لیا باه که بره از سوره بقره بگوید که در کتب خفته ناله زار
در عقاب اندک از این مهراز در طاول کند خزان بچین نرنگ است ز روی و مهن افتد از پیش
مای حرق زیر کاوه زین است و سکه در حمانی زورق از زورک طوفان غلغله که در
سپاه خیره بسیار شدت است که در نماز سوره از سوره از حرج هر کند پرواز زوار کسان پیش
از ره افتد ز ماه تا ماه از پیش خلد خود سینه بهرام بر عقیقست به مهلوی بهرام بگفتند که در
در این حال خیاره لاله را در دماغ کردند و سبب سبب سبب سبب از ره افتد سبب سبب سبب سبب
کند ز تمام موج چون خوش از دل بهرام رسد تا خم کندش دید کردن خورشید سینه بر
دست خود پیش طونرافان با ریخت است سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
خبر سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
ابواب فضیله که در روزی روزگار خاض و مقام به حلال است بر سر است که سبب سبب سبب سبب
باز سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
لذت روح از مان هم است و حضور از غایت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و حلال است

بهرام

در صفت کبریا که در کتب نجوم مجرایان را که کلشن بر صبا سده و طایفه وی مال و هم و جبار اسیر بر دار
 بود و آن غبار اربعی نظیر بر و این مینامند دولت و احوال خیر افلاک همیشه زمین و دیره ماه و آنهم
 عیار این مکرر و کوچک تر که بنوارش قانون همسایه و نوای سیر فراری عربی هم بر سر
 موش در صورت و صدای و نواری در سایه لوح بارگاهش زمین بمبصر است با لاین و از جلو
 فیض کفایتش خارا بجلت خیزد افق بلبل طراوت قوای جو مبارک در کشتن کلشن کلشن از نو
 بر بحر می رود و لغزیده و از لطافت کثای نوهار لطافت حسن درار تمنا سر شایسته و بر دما
 کوشش بر ضابطان الاضاح و کثای و کلام معجزه حلق الا و لوح جانواری خشنده را خنجر
 با وج سوری فروغ برای درج سرف فخره گوهری بیاک جوهری با بروی افزای نه صفت
 ریس مان که از اسیرش فلک کشته ارشان بسنس برمش سمان با قیله کای خاستن
 زایش و نهای جوهار علم سلیمت سبزه صد از لوله در دالوق خیزد سخا چندان کفایت کوشش
 که آب بر سر و سر خودش با وصف شحال سهمت خل عالم بر روی و جهان کثای بمقتضای کمال
 استعد لو فطری لوجه مزاج نمایون به کفایت خلوم غریبه و معارف فنون سرف چندان مبدول
 مصر و لوم که در هر علم کبریا در علم اوستالی را فراخه و در هر فن سماج و صنایع و فنون و طرز با
 تازه جوهر اول بلاد حیرت ستون ترخ خسته نمرندان باج من و دو الا فطرمان یا سخن در با کبر
 سام الکمال روح پرورد در کبریا نونهالان کلمات معانی کفایت معانی در میند سیم کدای کلشن
 کما کسر سایه طراوت با صفت سحره کبریا بر کبریا برین معجزه بیاید ساخته جا و نوای بزم
 بلاغت آنند بحر معانی از حیرت سار ملامتس مزاج خیره صفت شیرین ادای و طریک سخن از حصار
 افلاک نهار انبیر لطافت و در برای تبویح با شش تعفید کوه منظم و پسته لول خند شیر جوهر نفوس
 کوشش بی سرف کواکب معانی و سر اندر شش بر روی کثاری معانی با جمیع نهار شیرین جوهر
 نورانی در مدارج کفایت از چشمت انظار فلوتش بر در سعادت شهره افق انراض رفق سبل
 یقطب سیر ماند نامروزون کبریا و اگر معانی خیره ملک با نفس بر از لول کمال بیرون جنجا
 حکمت فلاطون کوشش و طرا کلاش نهار سخا در لولش نهار کوشش از لولش نهار
 در سیم بیایع سحره کبریا که در هر علم کبریا در هر علم کبریا در هر علم کبریا در هر علم کبریا

کوشش

کوشش

کوشش

کوشش

کلام نوشتن در جگر و از سینه به خط خورشید نشانی و چنان رشتن در جگر و سینه از طبع و خورشید
کشتن از فکر او در این سخن ناز و نکت فضل با یقین گفته به این علم یافت و نیز از هر بی سخن کلمه ترش
افتخار کمال بر سرش زده از سینه کوش و دهانی عقل در عشق او کسیدی سحر از نظم او کسیدی
سبح بر سر او کسیدی ناز و عقلمت کمال و دعای پیش او خط کشیده است بی تو سبحان او چه کاه
و ترانه بر درازان حصین نکت دانی که بدم کشت سحر تمهید جان نواز از برده دل میدارد در زمانه مفا
و ترانه طرز زرشیم ابرو جهرت دم نطق فروسته با نواز زخمه فکر سعادای از بارش بر نمنوا سداست
بسیای سحر اصول ابروی نغمه زرافزوده و قانون سسی از نواز سحر ز یاد است که کم نوده در هوا
نواز سحر موج صبا قانون اصول در اندر است در کشتن ترانه بر درازش عقلمت و اعدای
در او از و بگوهر افان به نواز ابراش در سحر و روان مرور از نکت بر در نکت از نکتی نکتی
صحن سحر کارگاه فرودین نماید ز تار ساز و در هر مقام بی شکر و دعا چند و این قانون نواز
نغمه زرشیم که تار ساز قانون زهره خیر است با نواز ساز زخمه بر ساز که مستقار جمع ابریا و از
چون سیم سخن و سحره بر تار سحر است که نواز نایب که از سحر فنون ترانه از سحر نواز سحره
ابد اعلی که او از تاره از سحر کوش خیزد همانا سخن هماننداری انقدر کمال رسا است که او سحر دانی این
کشتن سحر این ریاضت حله شمع است اندیشه و در عالم خراب سیم احوال نایب سحر سحران
سنت سحر سحر و با نواز اگر سحر سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
دام اجل هر صبح سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
پیغام اجل نواز سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
نکت ناقصه بر سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
و کفایت نایب سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
قدر انداز و ما و کمال سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
کشتن سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
طریق نور سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
هم حبه سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره

خوندر

سپهر

سنجیدگی پدید آید که میان خردت از مردم دیده بیدار چندان است بدست که بد نگاه بالعموم
 و تا وقت خیال نیستن از دستان بچشم کل بقدر که کم گذشته که نیک سیم شور فرمای خنده بچشات
 از حکم اندازی بر اماج پولب بکرفت گفته دارم بکاف و نمکوان چشم مور خنده بار کرد
 چشمش بدست تار دوخته چشم مورد درد مار گر گمان زه کند لغز صفت بگفته
 و شمرست وقف خردت پنج شش خطا کرده نشان است ساین بسیار زانج گمان جسم بود
 گمان اولکین ماه نور آنگندوشستن درک بد خردت بسیار تیر بر چرخ کم کند رفتار
 در شوه ذره اشش نه سیر دوخت چشم اقباب ستر کرده ما صد بار از مضموم کشد اماج
 نقطه مضموم کر نمودی بکاف و چرخ زبان تیر او سگرت از در بران حوصله بلند و مزاج عالی
 بهرین منزل وسیع و عمیر نهای رفیع نوصه تمام دالو و همواره کارخانه این شغل دلند بر معمور در عمارت
 همسین این بنای فویم همت ملحوظ و منظور است اگر چه بناهای سنگین و کاخهای رنگین و حوضهای
 مقطع و لیسند و قواره نای بر حسته و بلند و طاقهای دلگت و رواق های آسمان مصادر
 الشرف کرامت و اجلال دوار السرد و مینت و اقباب بدان تیر است لطافت جانیس دارد
 که بحال صفا نهای اینها خانی صفای شمس موج حیرت جوهر نای سجالت لیسند با ندرت طول و عرض
 ایوان نای دلنشین سرشته طول اهل سجالت نای در بچتاب اما درین روز با حکم عالی نور این
 قصری دلگت آمازه طرز جانفر اسلمان تعمیر پذیرفته که موقوف سنگین است از گران بارهای صفا
 الفاظ معنیه و قامت سخن تیرا جانیس و منحیر بلند با کافعت از اوج مدبری نفیست
 سنون خیمه با ایوان گویان کسیده حد افز خنده منظر بار بار که بطاقهای سعیت وصال
 موج خیزی راحت سرد و سحرش و لغزیم و جان نوری است و حیات با شمس صفاست در ارا
 اینه و حیرت نای خیالات دلگت ای قامت سیمو مال دل کردت داده رفقای سیموهای بلند بالا
 ایستاده نور طاق بلند خیمه ادا می محراب نای انگشما خاتم نند لفظهای لغزش و کفار
 از ناموری لرزه نومی سلیمان فیثه و خیره بر دواز او آنها می گفته بهارش نظر اجماع قلم در دست
 سگند سسین از دلگت از لطافت هوا مانده دار هم عاودا بن و طاقهای حرسه او از موزون و نفا
 ایوان استاید از سیمو زون نای ما به و الای از غوشش برین نماز نور و افی آسمان صفاست

از طارم اخضر سر فرار کند لیسهای ریاباوج فرستد در مقام بسج و سطح زمین لیز فیض لیس با سمان در آرز
بلا و سج مرت دوار خزر باروی استدرست و قوام و در سبک نالوج محفوظ نبات است حکام لغوی و بر
که صبح میاشن و کلاله در بران نور شید نورانی و لظرافت فرای همای جانوارش طراز است
کجایان موج خیز خیزد کایه نمبار میاشن تا با نجا حسیست ای موزون و مقلع برود از خیز
را العیب فریو که دنا همواری از دکت لند خسته حصای کج کسیرین نور تجا عالم صفت از خسته و زو حیا
صدله زین جیره صبح انور به قلع عالم فروری نورانی خسته ابروی جسمه محرابش سر وقت
طاق و فروغ شمشیر برایش لیس کسری از مشهوران افاق زلفش لیس لصد عروسان زمین
فخر کرده بر آسمان بیاض کجش صبح سمن قاق بوسه اش شمش آفتاب سبزین بلند
لصد نوهار سواد چو شمال بر جوهار انبارت کند ابروی طاق او که خورشید زمرت در افاق او
خوار پیش لصد آفتاب شد خازه بر جیره آفتاب بکرفاک اوم ازین خاک لوج که کردند
روحان لیس سج سواش با فو لری موج خیز فصلش تجان بروری موج خیز چو برداشت
میش لیس فلک لیس لفت و تراب گذاری ارفقت دران سوزن و مدح برور
در سمن چو ستم سال لیس حساب خرد کفت فصر نر با حجاب در وقت و صحن کفت
بردی برع کمال کس و لظت و جمال ابروی نمهد با بافته که هر چند در یاد لایق منابع سخن را
ناظره رانات کوثر و لیس سست و کوداده در لجه فکرید کس دست و پای آشنای میریند ارتلاطم
امواج ناری ای لشد بر صد سیر از رسان مکنز و سمانا حسیر اندلسه بن شمشا سج
اورون اب در با لیل مش میودن کفت نمیدانم با بروی کلام الفاظ نرو معا ابرو نم فطره
از جگر لیس لوف اولو ای فقه تجوی طهارت با زارم و لغوا صه کلام فکر با می موج خیز کوم
خوش است ازین در نای با سید ابران براندر شمشین سلا ابرو کفت شمش که تامل و امکنه حجاب
مواد از خور حجاب لست و تقاسمده فکله بر ملک شام میچ که و از لجه برای بحساب بر
السن لفظ لانه برای جمال جوش لیس حیر و رای جمال گردند و لظت و در زمان
چون خیزه خورشید برای جمال بر وجه شمش ارفقت تجوی والو بر فطره که کف لوی دارد
در با محیط از سواد برای او در عالم کس ابروی لالو سله در بار چو شمشین سمن لیس

بر لفظ

سندف بطن کفنه و جام جهان نمانه چنان با نرسن جوان چشم چشم که افکانه از حد ارسمه
جهان قمر ذری با فیه و سجات تا جو چشم کن و به ابروی ترو دایحه افنه نعلس نوری موج جوهر صفا کینه
مطلع خورشید نور او بگوهر افق فطره با شکر حیات و این ابرو سنای سکندر دم امی اگر از این
مهر جو نهای اب رند کانی راه طلانت کم بگرد و صفا هوارد و بد لطافت فضا شس خضر و سنج
نمای اب مویش شامه کاری قصه ای دل بسبب ترو دایحه و رات و ناساری موههای آنها در
اسنیش گلشن خرم سلفه و ناداب از بجات موج حیرت بجزای سلسل و کوثر نوری در بودیم
و خلد لب فطره زودی و اگر خمار طلانت حمل سدره حضرت و سکندر کینه نمانش از ابرو
زند کایدت سندی زهی اصفی حرم نور بهر موج ابار کلش طور بعبیر
قند و ناریت مکر حرمه سجات نمت در اید کرنوی چشم خضر فراید ابروی چشم خضر
غاید ابرو اتان کوثر شانش که در داب در باب شش کندای بجات زلف موش
کشید از پایه در ایا و شش چشم کم عین قدر خانش که خند ابروی کوثر شش متعاده با
صالح حسن اندام خاب ابرو کف حیدر شش جام ز موسی خمار موشش این سر و کف
از از شش خاب ز فو کف درین دوران نمد چشم کرداب خراود ریاده و عالم
بر آنکس نو که از شش و فو کف است بدج قمر کوثر موشش که نون بی خانه
اند الو که به سخن در آن نایع بریم سما و شش نعمه های خسته نو ابر کسیده او از حرم نور
در عراق و حمار اند الو و کو کف و بزرگ شهری و دشت را از حضرت تا عجم بر و ابرو
این نزار و لنوار از حصص خفا با وج این نثار نثار کرده کو شش سامعان را از حوش
طراوت و رنگ امیری این نازه نغمه سانسو نو ای سلفه و ترو دایحه از رانی بال مار ط
صورت صفا مایه قانون ندسته از راه الو کف زبان سحر کس کت بند ما میر و هما چون
که در کوشه سال فامتن سید لا سحر و ایع دلربای علم رفیاه عالم مالا ملند و چشم و از
هر ناز و شش نمان عیادت پیران بشکر خنده جانفرا نور شسین ادایه در شان الکسان
بغرفه پیری شستبان سرور شمع خواره چه جهان نجان خمر و بطراوت قراری بهار شان
طرب بحر اصول زند نعمه نر موج از کبر از مهار در پیری کفزار جهان برده چشم و این کلین

223

سندف

سندف

و بعضی از احوال کشته نگاه بخار و اسهال از مکرری بعلی شکر بار و مری نه نیاید
 و از سبب انگیزی کلمات خدار الله تعالی بدایه کلمه زبانی جلیبانه میسند که در کتب
 مهت بورت بر سطح منبر کاردکت نوریت نسبت بر موی خاکبان سفلیش کین عالم
 معلوی از سرت نوریت سمیع که درین بر وقت افروز لگو و اما ن شب از پرتو نور
 بود خرفید بوضع نعمه این بحال در برده دل نوای نور و نور لگو از حسن و جمال بومهار
 دیگر کنت و عارض و حال لاله زار دیگر کنت صد موج طرب زین زهر کوشک و سیرانی
 نعمه اب رد کنت کرده ز موج نعمه بزمیر سوا در صورت و صدا کشته طرب خبر سوا
 از یک ترانه های زین زده خوش چون این سهار کشته مکر سوا از زاده کشته سار نگاه
 صد کج ن طربته در بار نگاه از خوش طرب صدای قانون خیزد حصار کشته خورد و جویر
 نگاه شمع طرب از برده فالوس مدبل کم نور افشانی و نخل کت و نکل من زمره در بر
 و درین بین شش بین بکه موج خبر بحر اصول کشت که و در لگو شش کشته و ملل جان
 قال حیدر ان دست آموز ترانه های طرب بر است که کشته بر مال طرب کشته بزمیر سوا
 نعمه های از کلمه طرب و لبر سوا و ملت این زمره های شیرین شایخ بی شکر زمره موسیقی
 از کلمه طرب الفخر کوه شمال بنا فته که نعمه دلنور بر بند لگو و وف از دست نفع حیدر ان طرب
 کورده که مغز اصول از کوبت بر بار و دایره لگو شش خیاره شان در آن کجایات تاب میسند
 و عیان سوا از کشته رف عین مویان بری دبار نار میسند ز فاضان بر فسه و نزلت
 سماع اگر کنت سوا بر ارند نرم کت و سوا عالم معلوی کشد و خنیا که آن سوا و کت و کت
 رض اگر ما نیزین که از ندفته خفته سوا کت جواب بردار در عالج کت تا ز خسته خرد در
 از سوا کت با نهاده و باره ادای کت با کت سوا کت در اندازین پاک کت سوا کت
 نعمه بردارن مارید بوا بر همه مضرات سوا و خفک و شش سوا کت و نوا کت سوا کت تا سوا کت
 روح برود جان کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت کت
 و حال کت
 طرب خبر زین تا کسمان از نعمه لبر سوا کت

نوا لگو

لافتاب است شطابق بارگاه جلاش اطللس سمان صورت کارگاه سا بیان کمالش معمار مفا و حکمتش تا
نقطه بود از انکار بلند بر شسته خطوط سطح پیش نه میاید و در طرح درش با جلو نما دلش شسته نه براند
تجر بر صورت سبب و معقول است یک بد لغا خانه افلاک نفس است ارمانه صفتش نهادن
نیک است از صباغ درش صورت کف کفیم لهار پر درش صورت صورت مکتوبات محتاج مولانا و مقرر
که دست درش ساکمان منابع مللالت و اووات صنایع استانه در سبستان و خودش سا ملکوت
کلبه است شسته و غیب است ابا و خوش امکان نرود هر عالم نفس است براب شسته نابال کاش فلاح
سطر آن از بر تو خوش شسته دست خضرای کور و دل سبزه است از بر خضر لطفش و میده است
نقد است غیبی که با است از جانب بارگاه نمیش منطوق لا تقنطوا ان الله است سز نوبت باضه
کلمتیش . بنام آنکه معمار و جو کست برایش لفر و ایمان در سجود است من کبر و در جهان را
بصیح کرد وقت سمان را بنا فرموده خرمگاه افلاک مانش و شش کرده قائل است تا بر در
کر و در اخلاص دلش بود خلونیک خاص خدا و از روی تقسیم جوهر کل مصفا کن کلام خلوت
دل طاب روی نایل او نام نامه نرود از افلام لایه های تعریف سبستان عالم بهت و در سواد
صورت و دانه که مادر خسته و نوار تو صفش شبانه نه بند و در سواد و کمال است شایب
سبحان الله لو این شیری که ناشای سفیش حرف الضا ط را المکرت و جوشانده دای اولین
بر لب نام رسیده و مایون معموره که ناشای مانش از شخ کا و زمین شسته یای شایب از
حوادث افلاک بهر شخ ندره فلع شید پیش تا ثابت اقامت بر شسته کند از شسته
در چند جو محمد بر فرود نرسن کند است شسته و عشقهای بلند برد از او نام با و جو کمال شایب
بجو تمام کث و در کمرگاه و نوار شش سیم به زمین نایل افتاب شبانه برد از خسته نوار
در سب سبکین کوه و قاف سببان بنیان است در پیش دیده ما بان کسند لاجوردی تا اس سبزه
شش ناموز اند و در جهان بین مانند درهای فرار باز است و کما بیان طاق رود اسل سبزه
ما شایب شسته و از ابواب حسب بر روی نظاره و بفرج فرار شش کسند از ان و دار کرد
در شش سبزه که معماران سبستان معین سبزه سبزه شش برد از ندر معین معایه لاور
شش و حل ندهد و فرات مکتفان امر می شش به طرفه که نور خد فایده معانی

